

Giới thiệu Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert

Một chỉ bản dập, chém đầu cả nhà, duy nhất huyết thống ức hiếp mà chết, một cái không biết tên linh hồn vào ở bộ thân thể này, mở ra tiên quốc hành trình!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Một chỉ diệt môn

"Thiên Phong quốc, ngỗ nghịch Huyền Thiên tông, hoàng thất diệt hết, nhiên, trời cao có đức hiếu sinh, lưu lại Tàn gia hoàng thất huyết thống Thái tử Tàn Hạo Thiên, mà Tàn Hạo Thiên nhất định phải vì là Huyền Thiên tông làm nô mười tám năm! Thiên Phong quốc do Huyền Thiên tông tạm làm người quản lý!" Một đạo tuyên cáo trực tiếp đem Thiên Phong hoàng thất xóa bỏ, một tia huyết thống lưu lại bị khổ.

Huyền Thiên tông, Thiên Phong quốc trên chúc thế lực, Thiên Phong quốc bám vào Huyền Thiên tông bên dưới tồn tại, mà không biết Huyền Thiên tông ở nơi nào biết Thiên Phong hoàng thất nắm giữ trời xanh chỉ bảo "Lăng Tiêu Pháp Chi" giao trách nhiệm Thiên Phong hoàng thất giao ra, Thiên Phong hoàng thất từ chối, chịu khổ diệt môn!

Thế giới này, thực lực mới là nói chuyện cơ sở, không có thực lực chỉ có thể mặc người xâu xé, Thiên Phong quốc chỉ có điều là thế giới này nhắc lên một giọt nước tiểu châu mà thôi, không có ai sẽ vì là này một giọt nước tiểu châu gây nên cơn sóng, này rất bình thường.

Ba tuổi Tàn Hạo Thiên bị mang rời khỏi hoàng thất, rời đi xanh vàng rực rỡ hoàng cung, rời đi cơm ngon áo đẹp sinh hoạt, hẳn bây giờ chỉ là một cái đầy tớ nhỏ nho mà thôi, không còn là cao cao tại thượng Thái tử.

Mặc trên người vài thô áo tang, nhỏ nhỏ người, trong mắt tràn ngập tức giận, thực lực vì tôn, thực lực vì tôn, liền bởi vì một cái không biết mùi vị "Lăng Tiêu Pháp Chi" Thiên Phong Quốc hoàng thất bách tính mạng người bị xóa bỏ, này không phải Tàn Hạo Thiên có thể tiếp thu sự tình, thế nhưng, không có thực lực, Tàn Hạo Thiên chỉ có thể cúi đầu.

Tàn Hạo Thiên không biết cái gì là Lăng Tiêu Pháp Chi, hẳn chỉ biết trong thân thể của mình bị phụ hoàng đánh vào một đạo hào quang màu vàng, mà cái kia đồ vật là cái gì, Tàn Hạo Thiên cũng không hiểu, thế nhưng, Tàn Hạo Thiên biết, cũng là bởi vì cái kia hào quang màu vàng, chính mình một nhà mới sẽ bị Huyền Thiên tông diệt môn, lưu lại chính mình một người.

"Tiểu tử, nhanh đi quét tước vệ sinh, không nhìn thấy trong sân một nhà có rất nhiều lá rụng à? Còn không mau một chút, nếu không không có cơm ăn!" Một đạo sắc bén âm thanh truyền đến.

Tàn Hạo Thiên quay đầu, nhìn này bóng người, chỉ nhìn thấy người này mập mạp, đầu đội Huyền Thiên tông đệ tử quan, một thân trắng đen bào, đây chính là Huyền Thiên tông quản lý người hầu nô lệ đệ tử La Hàm.

Nhìn Tàn Hạo Thiên nhìn mình, La Hàm đi tới Tàn Hạo Thiên trước người, đưa tay, mạnh mẽ một cái tát đánh vào Tàn Hạo Thiên trên đầu, trong miệng mắng "Cậu vật, ngươi còn dám xem ta? Cũng không nhìn một chút chính mình là cái thứ gì, ngươi cho rằng ngươi vẫn là cái kia chó má Thiên Phong quốc Thái tử? Hiện tại thân phận của ngươi là Huyền Thiên tông nô lệ! Nô lệ ngươi có hiểu hay không? Nhanh đi cho ta quét rác! Quét không sạch sẽ xem ta như thế nào trừng trị ngươi!" Nói xong xoay người hùng hùng hổ hổ rời khỏi nơi này.

Tàn Hạo Thiên tay nâng cái kia to lớn chổi, rất là gian nan quét cái kia đầy đất rơi xuống đất, thế nhưng, Tàn Hạo Thiên trong lòng có một đoàn lửa giận chính đang chậm chậm thiêu đốt, thiêu đốt.

Mà ở phía xa, chỉ nhìn thấy một đạo tiên phong đạo cốt người đàn ông trung niên nhìn chính đang gian nan quét rác Tàn Hạo Thiên, trong mắt tàn khốc nhưng để cái kia tiên ý thua kém không ít, lạnh lùng hừ lạnh một tiếng, xoay người rời khỏi nơi này.

Mà Tàn Hạo Thiên tháng ngày cũng là ngày hôm nay một ngày quá khứ, dần dần, Tàn Hạo Thiên cũng quen rồi cuộc sống như thế, thế nhưng, ngọt ngào ở Tàn Hạo Thiên trong lòng cái kia cố cừu hận nhưng là sẽ không biến mất, này cố cừu hận chỉ có dùng Huyền Thiên tông huyết mới có thể tưới tắt!

Thời gian trôi qua, năm tháng như thoi đưa, Tàn Hạo Thiên hiện tại đã là một cái mười tám tuổi người, thế nhưng, Tàn Hạo Thiên ở Huyền Thiên tông địa vị vẫn là một cái thấp hèn nô lệ, mà này đã là Tàn Hạo Thiên ở Huyền Thiên tông làm nô thời gian mười lăm năm.

"Tàn Hạo Thiên, nhanh đi Linh Thú viên, nơi đó Linh Thú vẫn không có cho ăn, nhanh lên một chút đi! Đúng rồi, còn có, ngày mai môn phái ngày mai muốn đi rèn luyện, ngươi cũng theo đi!" La Hàm quay về Tàn Hạo Thiên truyền đạt mệnh lệnh.

Tàn Hạo Thiên nghe được, không có phản bác, đối với Linh Thú viên tình huống Tàn Hạo Thiên rất quen thuộc, vốn là này không phải chuyện của chính mình, thế nhưng Linh Thú trong vườn, những Linh Thú đó có chính là vừa bắt được, dã tính rất nặng, rất dễ dàng bị thương, không người nào nguyện ý đi nơi nào, mà Tàn Hạo Thiên xuất hiện vừa vặn, Tàn Hạo Thiên trực tiếp hướng đi Linh Thú viên, vừa đi vào Linh Thú viên, nhất thời, từng luồng từng luồng tanh tươi truyền đến, Tàn Hạo Thiên sắc mặt không thay đổi, đối với tình huống như vậy, Tàn Hạo Thiên đã rất quen thuộc.

Tần Hạo Thiên rất là thông thạo quét tước nổi lên Linh Thú vệ sinh, mà trong này, rất nhiều Linh Thú đều là rất hung mãnh, Tần Hạo Thiên ở đây chịu vô số lần thương, cũng còn tốt, hiện tại Tần Hạo Thiên cùng những linh thú này tương đối quen thuộc, đối với Tần Hạo Thiên tiến vào địa bàn của chính mình cũng không có cái gì chống cự.

Đem một con Liệt Diễm sư tử bộ lông thanh lý xong xuôi, đem quyền xá quản lý sạch sẽ, sau đó Tần Hạo Thiên đi ra ngoài, tiến vào mục tiêu kế tiếp, một con Dã Man Đầu Ngưu, cái này không phải là một cái tính tình tốt gia hòa.

Chỉ nhìn thấy con này Dã Man Đầu Ngưu một đôi mắt to tràn ngập cảnh giác, nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên nhìn thấy cũng là sửng sốt, thật lớn ngưu! Chỉ nhìn thấy con này Dã Man Đầu Ngưu đứng thẳng cổ cao ba mét, một thân màu đen kịt mao, đỉnh đầu một đôi sừng bén sừng nhọn, cái kia mũi còn không đoạn thờ hờn hờn, liêu liêu khói trắng, đây là một con vừa bị bắt hoạch trở về Linh Thú!

Tần Hạo Thiên rất là cẩn thận, chậm rãi đi tới góc, mà Dã Man Đầu Ngưu cũng theo Tần Hạo Thiên đi lại mà thay đổi phương vị, cúi đầu, theo làm ra chiến đấu chuẩn bị.

Tần Hạo Thiên cẩn thận từng li từng tí một quản lý nơi này thanh khiết, đem Dã Man Đầu Ngưu bài tiết vật dọn dẹp sạch sẽ, sau đó chậm rãi tới gần Dã Man Đầu Ngưu, mà Dã Man Đầu Ngưu trong mắt thô bạo cũng càng ngày càng nghiêm trọng, móng trước đã bắt đầu không an phận bảo động.

Tần Hạo Thiên trong tay cầm sơ da lông bàn chải, từng bước từng bước, chậm rãi đi tới Dã Man Đầu Ngưu trước người, đột nhiên, Dã Man Đầu Ngưu hướng về Tần Hạo Thiên đánh tới, Tần Hạo Thiên vội vàng lác mình, đầu ngưu gác sát Tần Hạo Thiên eo đội lên quá khứ.

Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy thấy lạnh cả người xông lên đầu, vội vàng lại một lần nữa đạp bước, miễn cưỡng tránh thoát, thế nhưng, Dã Man Đầu Ngưu sau đó mạnh mẽ vung lên, quay về Tần Hạo Thiên một cước đá vào.

Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy trong lòng chính mình lập tức bị mạnh mẽ bắn trúng, mà chính mình còn rất cảm giác được rõ rệt chính mình trong lòng phát sinh xương sườn gãy vỡ âm thanh, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy trong lòng chính mình một muộn, mắt tối sầm lại, hô hấp đều không trôi chảy.

"Ầm!" một tiếng, Tần Hạo Thiên bị Dã Man Đầu Ngưu mạnh mẽ đá vào trên tường, ở té xuống đất, Tần Hạo Thiên "Oa!" một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, gian nan dùng tay che trong lòng chính mình.

Dã Man Đầu Ngưu nhìn thấy Tần Hạo Thiên ngã trên mặt đất, ở một cái xoay người, bỗng nhiên gia tốc, hướng về Tần Hạo Thiên vội vàng chạy tới, Tần Hạo Thiên hiện tại đã không có một chút nào khí lực, chỉ có thể trở mặt nhìn Dã Man Đầu Ngưu hướng về chính mình chạy tới, nếu như mình không thể đủ né tránh, chính mình chỉ có bị Dã Man Đầu Ngưu đạp chết kết cục.

Nhìn càng ngày càng gần Dã Man Đầu Ngưu, Tần Hạo Thiên đã tuyệt vọng, trong mắt lộ ra một tia bi phẫn, chính mình còn chưa có trở lại Thiên Phong, vẫn không có báo thù, chính mình ngày hôm nay lại sẽ chết ở một con ngưu dưới chân, đây là cỡ nào bị kịch.

Tần Hạo Thiên đã nhắm hai mắt lại, hẳn đã tuyệt vọng, không ở ôm có hi vọng, chính mình chỉ là một cái dê tiện nô lệ mà thôi, coi như mình chết rồi, có thể cũng không có ai xem thêm chính mình một chút đi, có thể, này chính là mình mệnh đi.

Suy nghĩ một chút chính mình này một đời, cũng thật là không nói gì có thể nói, đi tới Huyền Thiên tông, Tần Hạo Thiên căn bản cũng không có tư cách vào hành tu hành, nhiệm vụ của hắn chính là làm việc vặt, làm làm giúp, chính mình cũng không có tư cách tiếp xúc được những kia tu hành đệ tử, vì lẽ đó, chính mình chỉ là một cái bình thường người bình thường, mà chính mình còn muốn báo thù, ha ha, nghĩ tới đây, Tần Hạo Thiên không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

"Chết rồi chứ?" La Hàm nhìn đã không có chút nào khí tức Tần Hạo Thiên nói rằng.

"Hừ, đã chết rồi, trên người xương đã bị Dã Man Đầu Ngưu đạp đoạn, cũng đã phá xuất thân thể, thân thể đã bị đạp nát, căn bản cũng không có còn sống khả năng!" Một người trả lời đến.

"Chết rồi sẽ chết đi, đem hắn ném đến phía sau núi Đoạn Thiên nhai đi thôi, ngược lại một cái không người trọng yếu, chết rồi cũng không cái gì, cứ như vậy đi!" La Hàm không đáng kể nói rằng.

Mấy người đem Tần Hạo Thiên thu lại một thoáng, sau đó giờ lên, hướng về phía sau núi Đoạn Thiên nhai đi đến, Đoạn Thiên nhai, một cái to lớn hẻm núi, sâu không thấy đáy, từ phía trên nhìn u ám cực kỳ, thỉnh thoảng còn truyền ra âm thanh khủng bố, nếu như có người rớt xuống, tuyệt đối không có một chút nào còn sống độ khả thi.

Nhẹ buông tay, bị vài trắng bao vây Tần Hạo Thiên thi thể thả vào kết thúc thiên nhai, nhìn Tần Hạo Thiên đã biến mất không còn tăm hơi, mấy cái người hầu mới xoay người rời đi, không có một tia do dự.

"Tần Hạo Thiên chết rồi, bị Linh Thú viên Dã Man Đầu Ngưu đạp lên tử, xem ra, Lăng Tiêu Pháp Chi là không tìm được, toàn bộ hoàng cung đã bị lật tung rồi, vẫn không có, xem ra, Tần gia không có Lăng Tiêu Pháp Chi!" Một ông già vuốt chính mình chòm râu nói rằng.

"Hừ, chết rồi sẽ chết, một cái không quá quan trọng người mà thôi, Lăng Tiêu Pháp Chi can hệ trọng đại, tuyệt đối không thể bị người ngoài được, đã có tin tức nói Tần gia được, cái kia nhất định không phải không có lừa mà lại có khó, ta vốn cho là là Tần Hạo Thiên trên người, nhưng là, qua nhiều năm như vậy, Tần Hạo Thiên không có một chút nào dị thường, xem ra cũng không ở hắn nơi này, cái kia Lăng Tiêu Pháp Chi đến tốt cùng ở ai trên người?" Ghế trên một người đàn ông trung niên thần nhiên nói, người này chính là Huyền Thiên tông trưởng môn Huyền Tiêu.

"Chường môn, được rồi, vì Lăng Tiêu Pháp Chi, chúng ta Huyền Thiên tông đã làm quá nhiều sát nghiệp, không phải chúng ta liền không đủ tháo vác cầu, thu tay lại đi!" Ông lão kể tục khuyên đến.

"Thái Huyền trưởng lão, người không cần phải để ý đến chuyện này, người chẳng lẽ không biết Lăng Tiêu Pháp Chi đối với cho chúng ta Huyền Thiên tông là cỡ nào trọng yếu? Vậy cũng là thượng cổ thiên đình để lại pháp chi a, nắm giữ nó chúng ta Huyền Thiên tông có thể thành vì là phía trên thế giới này mạnh nhất thế lực, còn có thể có thể ở lập thiên đình, lẽ nào người liền không động tâm?" Huyền Tiêu nhìn Thái Huyền hỏi.

Thái Huyền nghe được Huyền Tiêu, nhất thời liền nở nụ cười, lắc đầu một cái.

"Chường môn, cái này Lăng Tiêu Pháp Chi đến tốt cùng có hay không thần kỳ như vậy, cũng không ai biết, còn cái gì lập thiên đình, ha ha, quá xa xôi, Thái Huyền thăm biểu hoài nghi, nắm giữ Lăng Tiêu Pháp Chi liền có thể một lần nữa đúc ra thiên đình? Chường môn, chính người tin tưởng sao?" Thái Huyền vỗ về chính mình chòm râu hỏi.

Huyền Tiêu nghe được Thái Huyền, cũng là sửng sốt, nắm giữ Lăng Tiêu Pháp Chi liền có thể đúc lại thiên đình điều này cũng chỉ là một cái truyền thuyết, đến tốt cùng là thật hay giả ai cũng không rõ ràng, thế nhưng, này dù sao cũng là một cái con đường không phải sao?

Mà bị ném vào kết thúc thiên nhai Tàn Hạo Thiên hiện tại chính đang hạ xuống, đột nhiên, trên bầu trời xuất hiện một ánh hào quang, trực tiếp tiến vào kết thúc thiên nhai, tiến vào đã chết đi Tàn Hạo Thiên trong thân thể, rất nhanh, Tàn Hạo Thiên thân thể trực tiếp rơi xuống ở tất hồ nước màu đen bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Khởi tử hoàn sinh

"Đừng!" Tàn Hạo Thiên thi thể rơi vào rồi cái kia to lớn trong đầm nước, chậm rãi chìm xuống dưới, rất nhanh, Tàn Hạo Thiên thi thể liền rơi vào hồ nước dưới đáy, mà ở hồ nước dưới đáy, che kín đầy rẫy bạch cốt, mà ở này trong đầm nước, thỉnh thoảng vẫn có thể nghe được tiếng quý khóc sói tru, khủng bố không ngớt.

Mà Tàn Hạo Thiên thi thể rơi vào hồ nước trong nháy mắt, cái kia phát sinh tiếng vang cực lớn cũng đã kinh động ở đây sinh tồn vô số năm lão quái vật, bọn họ toàn bộ đều nhìn cái kia hồ nước.

"Vừa là một người chứ?" Trong bóng tối, có một thanh âm vang lên.

"Thật giống đúng không, có lẽ là vậy!" Lại là một thanh âm vang lên.

"Không có sinh mệnh dấu hiệu, thật giống là một kẻ đã chết!"

"Thiết, vô vị, còn tưởng rằng lại có một cái có thể chơi món đồ chơi, không nghĩ tới lại trực tiếp rơi vào ở trong đó đi tới, được rồi, tàn đi đi, vẫn là đàn hoàng ngù!" Cuối cùng một thanh âm vang lên sau khi, nơi này lại một lần nữa rơi vào yên tĩnh.

Mà ở hồ nước dưới đáy Tàn Hạo Thiên hiện tại không nhúc nhích, huyết tinh chính theo thủy không ngừng khuếch tán, trong đầm nước, xuất hiện vô số quỷ quái quỷ mị, chỉ nhìn thấy chúng nó ở trong đầm nước hướng về Tàn Hạo Thiên vết máu đập tới.

Lít nha lít nhít, vô cùng vô tận! Thật giống như này toàn bộ hồ nước đã bị cái kia vô số đồ vật chiếm cứ, mục tiêu chính là đã không có hô hấp Tàn Hạo Thiên!

Mất thấy Tàn Hạo Thiên đã bị cái kia quỷ quái quỷ mị bao vây lấy, Tàn Hạo Thiên thân thể đột nhiên phóng ra hào quang màu vàng óng, tia sáng này chói mắt cực kỳ, trực tiếp bộc phát ra, nhất thời, toàn bộ hồ nước lập tức liền sôi trào, hồ nước dưới đáy đầy rẫy bạch cốt trực tiếp hóa thành tro bụi, mà cái kia vô số quỷ quái quỷ mị bị hào quang màu vàng óng soi sáng trực tiếp tán loạn, biến mất không còn tăm hơi!

Quý quái quỷ mị tán loạn, cái kia cao quý chói mắt hào quang màu vàng ở một lần chậm rãi biến mất, hiện tại, toàn bộ hồ nước lập tức liền trở nên yên tĩnh, trong đầm nước cũng không còn tiếng quý khóc sói tru.

Đầm nước ngậm Tàn Hạo Thiên thi thể, nhưng là, theo thời gian trôi qua, có thể thấy được, Tàn Hạo Thiên thi thể cái kia vết thương lại bắt đầu chậm rãi khép lại, cũng không biết quá bao lâu, Tàn Hạo Thiên thi thể đã hoàn hảo không chút tổn hại, chỉ là, hiện tại Tàn Hạo Thiên vẫn không có chút nào động tĩnh.

Hào quang màu vàng óng lại một lần nữa hơi sáng lên, Tần Hạo Thiên thân thể lại như là một cái đèn chiếu sáng giống như vậy, tia sáng kia một lúc chói mắt, một lúc mờ mờ, lại như là ở đánh tín hiệu.

Một lát sau, hồ nước ở trung tâm nhất chỗ, một giọt dòng máu màu đỏ ngòm trực tiếp hướng về Tần Hạo Thiên phương hướng cấp xạ mà đi, rất nhanh, cái kia giọt máu tui đi tới tần hạo bên cạnh, Tần Hạo Thiên trên người hào quang màu vàng lóng lánh cũng càng lúc càng nhanh.

Huyết dịch rất nhanh ở hào quang màu vàng dưới sự chỉ dẫn đi tới Tần Hạo Thiên môi, Tần Hạo Thiên há miệng ra môi, huyết dịch trực tiếp tiến vào Tần Hạo Thiên trong miệng, chỉ chốc lát sau, Tần Hạo Thiên thân thể run rẩy một thoáng, liền này run lên run, một đạo sóng khí sản sinh, nhất thời, toàn bộ hồ nước lập tức liền sôi vọt lên, trên mặt nước xuất hiện nói vệt sóng gợn.

"Rầm, rầm!" Tần Hạo Thiên trái tim lại một lần nữa bắt đầu bắt đầu nhảy lên, theo Tần Hạo Thiên trái tim nhảy lên, từng đạo từng đạo sóng khí không ngừng sản sinh, hồ nước trên mặt nước, cái kia gợn sóng cũng càng lúc càng lớn, mà bên bờ những lão quái vật kia chút cũng phát hiện, toàn bộ đều nhìn mặt nước.

"Chuyện gì xảy ra? Hồ nước tại sao lại bắt đầu rồi, lẽ nào thần linh huyết dịch lại bắt đầu bạo phát?" Có người bắt đầu hỏi.

"Thời gian còn chưa tới, bạo phát cái gì, nhất định là xuất hiện biến cố!" Lại một người nói rằng.

Mặt nước động tĩnh càng lúc càng lớn, thủy đã bắt đầu nổi tung lên, mà ở trong đầm nước, Tần Hạo Thiên tay lập tức nắm chặt, tiếp theo bỗng nhiên mở mắt ra, dùng tay lập tức che mũi miệng của chính mình, thân thể bỗng nhiên hướng lên trên du lịch, không xong rồi, nhanh nhẹn thờ.

"Rào!" một tiếng, Tần Hạo Thiên đầu trực tiếp đột phá mặt nước, ngoác to miệng, từng ngụm từng ngụm hô hấp, vừa chính mình thiếu một chút bị thủy chết đuối, thực sự là quá hiểm.

Tần Hạo Thiên giấy giữa, hướng về bên bờ tới gần, đi tới bên bờ, rồi đi thủy, Tần Hạo Thiên nằm trên đất, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, căn bản cũng không có thời gian xem chính mình hoàn cảnh chung quanh.

"Tiên sư nó, suýt chút nữa bị thủy chết đuối, quá hấn sao xui xẻo rồi, đứng rồi, đây là cái kia?" Tần Hạo Thiên vừa mắng vừa đánh giá bốn phía, phát hiện nơi này là một cái to lớn hẻm núi, đỉnh đầu là một cái một đường thiên, mà hẻm núi bên trong đúng là rất lớn, thế nhưng, nhìn bầu trời, liền biết, muốn từ phía trên rồi đi nơi này liền thực sự là ý nghĩ kỳ lạ.

Đột nhiên, Tần Hạo Thiên đình chỉ động tác của chính mình, hấn phát hiện không đúng, y phục của chính mình không đúng, chuyện gì xảy ra? Chính mình rõ ràng xuyên chính là một thân quần áo thường a, sao đã biến thành vải rách áo tang? Hơn nữa nhìn còn rất có tuổi cảm, ở nhìn bầu trời một chút, lam lam bầu trời, không khí rõ ràng, không có vụ mai, không có bụi mù mùi vị.

Ở dùng đầu tay mò đầu của mình, phát hiện, chính mình hiện tại đã là mái tóc dài, chỉ có điều là bị một cái dây thừng cột, trên tay vết chai này sinh, có thể thấy, chủ nhân của đôi tay này là một cái làm cu li.

Đây là chuyện ra sao? Chính mình rõ ràng ký đến mình lái xe ở đường cao tốc trên bị một chiếc xe hàng lớn cho đụng phải, hiện tại làm sao sẽ đi tới nơi này sao một cái chim không thêm ị địa phương?

"Ân ~! ! Ngạch! ! ! " Tần Hạo Thiên đầu xuất hiện một trận đau đớn, Tần Hạo Thiên không tự chủ ngồi chồm hổm trên mặt đất, ôm đầu của chính mình, không rõ ký ức dâng lên đầu óc, Tần Hạo Thiên không sắc mặt của chính mình đỏ lên, quai hàm đều cắn chặt căng, con mắt tròn tròn, đều xuất hiện tơ máu.

Tần Hạo Thiên muốn điên rồi, Khi ký ức hoàn toàn tiếp nhận rồi sau khi, Tần Hạo Thiên nhất thời liền không nói gì hỏi trời xanh, chuyện này quả thật chính là ở khai quốc tế chuyện cười a, chính mình nhưng là đại Thiên triều năm thật thanh niên a, nỗ lực đi làm, tăng ca không muốn tiền làm thêm giờ, giàu có lòng thông cảm, mặc dù tốt tâm làm chuyện xấu, thế nhưng, cũng không cần như vậy chơi đi, chính mình lại xuyên việt, còn xuyên qua ở một cái chán nản hoàng tử trên người, này có thể làm sao chơi?

"Ai, được rồi, sau đó ta gọi Tần Hạo Thiên, cũng không biết ta cái kia chưa xuất giá vị hôn thê còn có thể hay không vì ta từ cảm thấy khổ sở a!" Tần Hạo Thiên trong miệng nhắc tới.

"Này, tiểu tử, ngươi ở quỷ gào gì đây?" Một thanh âm truyền đến, nhất thời đánh gãy Tần Hạo Thiên tâm tư.

Tần Hạo Thiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía bốn phía, phát hiện nơi này ngoại trừ mấy cái pho tượng ở ngoài, căn bản cũng không có người nào, ai đang nói chuyện? Lẽ nào là quỷ? Chính mình nhưng là xưa nay không tin những thứ đồ này, nhất định là ai đang nói đùa, ừm! Nhất định là!

"Ai đang nói chuyện? Lén lén lút lút, không hiện thân có gì tài ba! Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, mau ra đây!" Tần Hạo Thiên dùng tay nắm lên một tảng đá, ánh mắt cảnh giác nhìn bốn phía.

"Ha, ngươi tên tiểu quỷ đầu, ngươi cho rằng ngươi cầm một khối tảng đá vụn ngươi thì ngon? Bỏ đại gia ngay khi trước mặt ngươi!" Cái kia đến âm thanh lại xuất hiện.

"Trước mặt của ta?" Tần Hạo Thiên nhìn một chút, phát hiện trước mặt chính mình chỉ có một vị tảng đá pho tượng, tiến lên, đưa tay sờ sờ, xác thực là tảng đá, không có một chút nào làm bộ.

"Này, cho ăn, ngươi đang sờ cái gì đây? Ta nhưng là đàn ông, đừng sờ loạn!" Thanh âm kia lại nói.

"Ai nha! Quý a, người đá sẽ nói rồi!" Tần Hạo Thiên lập tức lùi về sau vài bộ, sau đó một mặt kinh hoàng nhìn mình trước mặt tảng đá pho tượng.

"Người mới là quý, cả nhà người đều là quý! Lão tử đường đường Thần Vương đại năng lại bị người cái nhóc con nói thành quý, là có thể nhẫn, thực không thể nhẫn! Hừ!" Nói xong, chỉ nhìn thấy cái kia điêu khắc trong mắt phát sinh một ánh hào quang, quay về Tần Hạo Thiên bắn thẳng đến mà đi.

Tần Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời phía sau lưng mồ hôi đều đi ra, vội vàng lắc mình rời đi, ngay khi Tần Hạo Thiên chân trước, chỉ nhìn thấy tia sáng kia bắn vào lòng đất, "Oành!" một tiếng, bùn đất tung bay, một khối thảm cỏ trực tiếp giam ở Tần Hạo Thiên trên đỉnh đầu.

"Ai nha, phi phi!" Tần Hạo Thiên một mặt bùn đất, trong miệng còn có mấy cây thảo, nhổ ra thảo, đem trên đầu thảm cỏ lay đi, một vết trên mặt bùn đất, Tần Hạo Thiên nhất thời sắc mặt liên không quen.

"Mịa nó, người cái tảng đá quái, xong chưa, chớ chọc ta tức rồi, nếu không, cẩn thận ta tức giận!" Tần Hạo Thiên chỉ vào tảng đá pho tượng nói rằng.

Tảng đá pho tượng không ở phát ra âm thanh, lại như là vừa hết thấy đều là ảo giác.

Nhìn thấy tảng đá pho tượng không có phản ứng, Tần Hạo Thiên cũng không phản ứng nó, hiện tại chủ yếu nhất sự tình chính là lấp đầy bụng, chính mình cái bụng đã bắt đầu hát hí khúc.

Nhìn chung quanh một chút, phát hiện nơi này căn bản cũng không có cái gì vật còn sống, đúng là vách núi trên vách đá có thật nhiều đồ hồng hồng trái cây, nhìn rất là mê người, xem ra ăn thật ngon đáng vẽ, nhưng là, quá cao, chính mình căn bản cũng không có biện pháp hái xuống.

Từ bỏ, ở nhìn chung quanh một chút, hồ nước, trong suốt thấy đáy, không cần nói cá, rong đều không có một cái! Khắp nơi đi một chút, nhìn những chỗ khác có không có khả năng tìm tới ăn, kết quả, Tần Hạo Thiên thất vọng rồi, chu vi không có, tất cả cũng không có, toàn bộ đều là tảng đá, chỉ có chính mình vừa ngốc chỗ đó có đồ vật, những chỗ khác chính là trọc lốc tảng đá!

Trở lại pho tượng trước người, ngồi xuống, Tần Hạo Thiên mờ mịt, chính mình đi tới như thế một một thế giới lạ lẫm, chính mình căn bản là không hiểu thế giới này sinh tồn quy tắc, hơn nữa thông qua cái trước chủ nhân ký ức, có thể biết, thế giới này là một cái tàn khốc thế giới, một cái máu tanh thế giới, chính mình hiện tại lại như là một cái thuần khiết cừu nhỏ tiến vào một cái hồ lang tụ tập địa phương, chuyện này quả thật liên không cho mình một con đường sống, hơn nữa, hiện tại chủ yếu nhất chính là, cái bụng rất đói a!

Tần Hạo Thiên ngồi ở tượng đá phía trước, nhìn thiên, không khỏi nghĩ đến "Lẽ nào ta cũng bị đói bụng chết ở chỗ này? Không có như vậy bi kịch chứ? Chết đói quả thực chính là to lớn nhất đần vệt a!"

"Này, người tên là gì a, làm sao một cái pho tượng còn sẽ nói a?" Tần Hạo Thiên nhàn tẻ nhạt, mở miệng chủ động câu hỏi.

"Nói chuyện mà, người nói chuyện a, ta một người rất tẻ nhạt a, ở lại đây, quả thực lại như là ngồi tù, có biện pháp nào hay không đi ra ngoài a? Ta nghĩ ăn cơm a, ta đói rồi!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

"Muốn đi ra ngoài?" Cái kia pho tượng hỏi.

"Đúng vậy, từ nơi nào có thể đi ra ngoài a?" Tần Hạo Thiên tràn ngập hi vọng hỏi.

"Người cả nghĩ quá rồi, không có đường đi ra ngoài, bằng không ta đã sớm đi ra ngoài, cũng sẽ không hóa thành tảng đá biến thành đáng vẽ đạo đức như thế, người liền ở ngay đây ngốc đến già chết đi!" Cái kia tượng đá nói rằng.

Tần Hạo Thiên nhất thời lại như là bị một chậu nước lạnh tưới vào trên đầu, cả người lạnh lẽo, tâm đều lương thấu rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Thiếu niên, tu hành không?

"A? Không phải chứ! Đại thần cứu mạng, ta không muốn ở lại đây a!" Tần Hạo Thiên nhìn pho tượng nói rằng.

"Cứu mạng? Bản vương còn chờ người cứu mạng đây, không nhìn thấy bản vương hiện tại đã biến thành một cái tảng đá? Tiểu tử người cũng chậm chậm ngao đi!" Tượng đá trong giọng nói tràn ngập phẫn hận.

Tần Hạo Thiên nghe lời này, trợn lên, đi tới pho tượng trước người, trên mặt lộ ra khó mà tin nổi thần thái, nghe pho tượng này, có vẻ như là nói hán trước đây không phải pho tượng?

"Ngạch, lẽ nào người trước đây không phải tảng đá pho tượng?" Tần Hạo Thiên tò mò hỏi.

"Bản vương đã nói ta là điều giống chứ? Người gặp như thế soái pho tượng? Hừ, không biết mùi vị gia hỏa, cũng là bản vương bản giam cầm thời gian quá lâu, mới có tâm tình cùng người lý sự, nếu không, Hừ!" Tượng đá rất tức giận nói.

"Đại thần, cầu tráo a! Thế giới này ta cái gì cũng không hiểu, cầu đại thần dẫn đường a!" Tần Hạo Thiên rất không có cốt khí nói rằng.

Nghe được Tần Hạo Thiên, có thể là cái này đại thần không có gặp phải tình huống như thế, nhớ năm đó uy phong mình tám diện thời điểm, lúc nào gặp được Tần Hạo Thiên mặt hàng này, cho nên lúc đó đầu có một ít từ ky.

"Khắc khắc, ha ha, hi hi. . ." Trong hẻm núi truyền đến từng trận tiếng cười, Tần Hạo Thiên nhất thời liền nhảy lên, một cái đỡ lấy cái kia tượng đá cánh tay, trốn ở tượng đá bên cạnh, nhìn bốn phía.

"Ha ha, tên tiểu tử này xem ra còn thật biết điều, không nghĩ tới người Loạn Lư Quân đường đường Thần Vương đại năng lại bị một đứa bé làm cho không nói gì, bản vương cũng coi như là mở rộng tầm mắt rồi!" Noi bóng tối lại truyền tới một thanh âm.

"Ha ha, cao lạnh Loạn Lư Quân lại cũng sẽ cùng một đứa bé chuyện phiếm, còn bị đứa bé này nói không có lời gì để nói, vậy cũng là Loạn Lư Quân một đại khuru sự a!" Lại là một thanh âm truyền đến.

"Được rồi, được rồi, đều cao tuổi rồi, còn trêu chọc người khác, bị ở chỗ này nhanh thời gian trăm năm, đều cô quạnh, nhìn thấy một đứa bé, muốn trò chuyện vài câu cũng là rất bình thường, đừng ở nở nụ cười!" Lại là một đạo âm thanh uy nghiêm truyền đến.

Tần Hạo Thiên nhìn cái kia hắc ám thâm xử, nhưng là, sâu trong bóng tối ngăm đen cực kỳ, yên vụ tràn ngập, căn bản là thấy không rõ lắm bên trong có cái gì, thế nhưng, âm thanh chính là từ trong đó truyền tới.

"Đại thần, bên trong là ai vậy?" Vỗ vỗ Loạn Lư Quân vai, Tần Hạo Thiên hỏi.

"Chính mình đến xem, đừng hỏi ta, ta không muốn nói chuyện cùng người!" Loạn Lư Quân tức giận nói.

Nghe được Loạn Lư Quân, Tần Hạo Thiên không tự chủ được đánh một cái khó coi, người đối với những thứ không biết thường thường là tràn ngập sợ hãi, đối với cái kia trong bóng tối đồ vật, Tần Hạo Thiên trong lòng một trận chợt dạ.

"Ừng ục ~!" Cái bụng có bắt đầu kêu, Tần Hạo Thiên che chính mình cái bụng, đói bụng a, nơi này cái gì đều không có, chẳng lẽ mình thật sự muốn đói bụng chết ở chỗ này?

"Đại thần, có biện pháp nào hay không giúp ta đem trên vách đá cái kia hồng trái cây hái xuống a, tiểu đệ ta đều nhanh chết đói rồi!" Tần Hạo Thiên nhìn Loạn Lư Quân tượng đá nói rằng.

"Bực này đánh rắm đừng đến phiền ta, muốn ăn đồ ăn, chính mình đi nghĩ biện pháp, bản vương không có nhiều thời gian như vậy cùng người lý sự, cắt đi!" Loạn Lư Quân rất tức giận nói, chính mình đường đường Thần Vương đại năng, lại để cho mình đi trich trái cây, năm trường thôn không phải cán bộ a!

"Đại thần cứu mạng a, van cầu người, ta biết người có biện pháp, giúp đỡ a, người cũng không muốn nhìn thấy ta bị đói bụng chết ở chỗ này chứ? Cầu người, ta thật sự rất đói a! . . ." Thao thao bất tuyệt, Tần Hạo Thiên vẫn nói, rốt cục, Loạn Lư Quân không nhịn được.

"Im miệng!" Chỉ thấy Loạn Lư Quân trong mắt lại một lần nữa phát sinh một ánh hào quang, bắn về phía vách đá bên trên cây ăn quả, nhất thời, một viên cây ăn quả trực tiếp gãy vỡ, đi rơi xuống.

"Ai nha, cảm tạ đại thần, thực sự là thật cảm ơn rồi!" Nói xong, trực tiếp quay về Loạn Lư Quân tượng đá khuôn mặt bẹp chính là một cái, sau đó hướng về cây ăn quả rơi xuống phương hướng chạy đi.

"A ~! Tiểu tử, ta muốn giết người! Tuyệt đối muốn giết người!" Loạn Lư Quân tức giận bốc khói trên đầu, chính mình lại bị một người đàn ông hôn, chuyện này quả thật chính là sỉ nhục a!

"Hi hi, ha ha!" Noi bóng tối, nhất thời truyền đến trên tức tiếng cười, mà Loạn Lư Quân cái kia tượng đá cũng hoảng chuyển động, có thể thấy, Loạn Lư Quân hiện tại rất tức tối.

Tần Hạo Thiên hiện tại đã không có tâm sự cùng Loạn Lư Quân cãi cọ, hiện tại Tần Hạo Thiên trong mắt chỉ có cái kia đồ hồng hồng trái cây, trời đất bao la, ăn no mới là to lớn nhất.

Rất nhanh, Tần Hạo Thiên đi tới góc viên nơi, một cây đại thụ, mặt trên treo đầy đồ hồng hồng trái cây, còn lóe nhàn nhạt hồng quang, Tần Hạo Thiên hiện tại đã là đói bụng hai mắt phát sáng căn bản là mặc kệ cái gì, trực tiếp cầm lấy vậy có thánh nữ quả lớn như vậy từng viên một trái cây, trực tiếp cho ăn tiến vào miệng.

Ấn, còn có thể, chua xót ngọt ngào, còn ăn ngon lắm, Tần Hạo Thiên vừa ăn, vừa lấy xuống càng nhiều, dùng chính mình cái kia áo vải phục lượn tới, hái

được rất nhiều, sau đó trở lại Loạn Lư Quân bên người.

Đem trái cây thả xuống, một viên một viên ăn, Tàn Hạo Thiên cảm giác được chính mình cái bụng không ở là như vậy nóng rực, nhất thời không khỏi thở dài một hơi, chính mình lại thiếu một chút bị chết đói, nếu như là như vậy, vậy mình cũng coi như là một cái tội bị kịch người "xuyên việt".

Rất nhanh, một đồng lớn trái cây đã bị ăn sạch, Tàn Hạo Thiên rất là thoải mái nằm trên đất, dùng đầu tay chính mình tròn vo cái bụng, tỏ rõ vẻ hạnh phúc.

"A, thật no thật no, ta còn coi chính mình sẽ bị chết đói, đại thần, cảm tạ ngươi a!" Tàn Hạo Thiên nghiêng đầu, nhìn Loạn Lư Quân tượng đá nói rằng.

"Tiểu tử, ngươi không có cảm giác đến thân thể của ngươi có cái gì không đúng rồi?" Quá đã lâu, Loạn Lư Quân mở miệng nói chuyện.

"Hả?" Tàn Hạo Thiên không hiểu Loạn Lư Quân, ngẩng đầu lên nhìn Loạn Lư Quân tượng đá, hi vọng Loạn Lư Quân giải thích một chút.

Vừa lúc đó, Tàn Hạo Thiên phát hiện thân thể của chính mình đột nhiên trở nên rất nóng, từ trong tới ngoài nhiệt, trên người đã rất nhanh chảy mồ hôi, thân thể không chỉ nhiệt, còn rất đau!

"Ngạch, ngạch! Chuyện gì thế này?" Tàn Hạo Thiên cắn răng hỏi.

"Ha, tiểu tử, ngươi cho rằng huyết tinh bò đê quả là ăn ngon như vậy? Một cái bình thường người đều không chịu được, chớ đừng nói chỉ là tiểu tử ngươi đưa nó coi như ăn cơm, ha ha, tiểu tử chờ bị căng nứt đi!" Loạn Lư Quân cười trên sự đau khổ của người khác nói rằng.

"Mịa nó, đại thần, ngươi âm ta!" Tàn Hạo Thiên rất là gian nan nói rằng, hiện tại Tàn Hạo Thiên cả người phát ra hào quang màu đỏ, da dẻ đều hồng thắm, con mắt tròn thật lớn, đã che kín tơ máu.

"Trách ta làm gì? Là chính ngươi muốn, cùng ta có quan hệ gì, chính mình muốn tìm chết, lẽ nào ta còn muốn lôi kéo ngươi hay sao?" Loạn Lư Quân thần nhiên nói.

Tàn Hạo Thiên trên đất đánh lăn, thân thể đau đớn khó nhịn, trong cơ thể huyết tinh không ngừng sôi trào, trái tim lại như là một cái máy bơm nước như thế, tăng nhanh nhảy lên, Tàn Hạo Thiên trên thân thể gân xanh cũng đã mào lên, có thể rõ ràng nhìn thấy huyết dịch lưu động.

Cũng không biết Tàn Hạo Thiên từ nơi nào đến khí lực, chỉ nhìn thấy hắn một cái chống đỡ lên thân thể của chính mình, hướng về bên cạnh hồ nước chạy đi, trực tiếp nhảy vào hồ nước, Tàn Hạo Thiên tiến vào hồ nước, nhất thời, xung quanh cơ thể hồ nước thủy lại như là bị đun sôi giống như vậy, không ngừng bốc hơi nóng, vô số bong bóng bốc lên.

"Loạn Lư Quân, ngươi liền nhìn như vậy? Không chuẩn bị ra tay?" Một thanh âm xuất hiện, hỏi.

Loạn Lư Quân vẫn quan sát Tàn Hạo Thiên, nghe nói như thế, nhất thời tức giận hừ lạnh một tiếng.

"Hừ, ta quản hắn đi chết, chính mình làm bậy, quản ta chuyện gì, bản vương không muốn quản việc không đâu, hiện tại tự chúng ta đều tự thân khó bảo toàn, còn có rảnh rỗi để ý người bên ngoài?" Loạn Lư Quân nói rằng.

"Đúng vậy, ngươi cũng nói rồi, chúng ta hiện tại đã là tự thân khó bảo toàn, đã có thời gian trăm năm không có người sống, nhớ năm đó, vì thần linh máu, ta mấy người này đi tới nơi này, chịu đến nguyên rủa, biến thành bức này đáng ghét, ai, lẽ nào ngươi không cảm thấy đây là ý trời?" Âm thanh kia lại một lần nữa mở miệng nói chuyện.

"Hả? Có ý gì?" Loạn Lư Quân hỏi.

"Ngươi xem một chút, từ chúng ta đến nơi này, cũng chỉ có mấy người chúng ta, có lúc coi như có người rớt xuống cũng là thi thể, nhưng là tên tiểu tử này lại còn sống, vẫn là từ cái đầm nước kia bên trong tiếp tục sống sót, ngươi không cảm thấy, tên tiểu tử này chính là trời cao đưa cho chúng ta truyền nhân sao? Chúng ta đại nạn cũng sắp đến rồi, lẽ nào, ngươi muốn cho chính ngươi một thân bản lĩnh liền như vậy thất truyền?"

"Nghịch Lư Quân, ngươi muốn cho tên tiểu tử kia làm truyền nhân của ngươi?" Loạn Lư Quân trong giọng nói tràn ngập ngạc nhiên nghi ngờ.

"Có gì không thể? Ngược lại ta đã ở chỗ này sống không bằng chết, ta vẫn sợ sệt chính mình không có truyền nhân, hơn nữa, chúng ta đại nạn đã sắp đến, tên tiểu tử này rất thú vị, ta rất xem trọng hắn!" Nghịch Lư Quân nói rằng.

"Hừ, ngươi cũng không nhìn một chút hắn tư chất?" Loạn Lư Quân hỏi.

"Không phải có huyết tinh bò đê quả sao? Khả khả, có sự tồn tại của nó, ngươi còn sợ sệt tư chất? Mặc kệ, bản vương trước tiên đi xem xem tên tiểu tử này thế nào rồi, đừng thật sự chết rồi, vậy thì phiền phức rồi!" Nói xong âm thanh biến mất, quá một hồi lâu, chỉ nhìn thấy một đạo hư huyền cái bóng xuất hiện, chỉ nhìn thấy này nói cái bóng trên người mặc đạo bào màu đỏ tím, đầu đội từ kim quan, trong tay một cây phát trần, chân không chạm đất, hướng về trong đầm nước Tàn Hạo Thiên tung bay đi.

Tàn Hạo Thiên ở trong đầm nước, nhắm mắt lại, cảm môi, cả người dường như không ngừng run rẩy, tuy rằng đầm nước lạnh lẽo để cho mình dễ chịu một điểm, thế nhưng, trong cơ thể cái kia nóng rực cảm giác đau đớn để Tàn Hạo Thiên vẫn có một ít không chịu nổi, mình tựa như là ở một cái to lớn trong lò lửa, bị ngọn lửa kia nung.

Tần Hạo Thiên cảm giác được trong thân thể của mình có một luồng khí lưu đang không ngừng tán loạn, thân thể của chính mình có thể nhìn thấy có vô số tràn ngập khí thể bao quanh tùy ý chạy loạn.

Mà hiện tại Tần Hạo Thiên đã không có tâm sự quản những này, hắn đã sắp cũng bị cái kia xé rách giống như đau đớn đau ngắt đi, Nghịch Lưu Quân nhưng là vây quanh Tần Hạo Thiên xoay một vòng, trong ánh mắt tràn ngập tò mò.

"Chà chà, kỳ quái a, kỳ quái, tên tiểu tử này đến tột cùng là cái gì thể chất a, Ngũ hành hỗn loạn, nhưng nắm giữ Linh Căn, gân cốt kỳ giai, thể nhưng kinh mạch mười hai kinh chính bình thường, kỳ kinh bát mạch lại là bế tắc, cũng thật là kỳ quái ai!" Nghịch Lưu Quân vuốt chính mình chòm râu nói rằng.

"Này, tiểu hóa!" Nghịch Lưu Quân mở miệng hô Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên mở mắt ra có một ít mờ mịt nhìn tung bay ở trước người mình hư huyền bóng người.

"Tiểu hóa, muốn tu hành không?" Nghịch Lưu Quân cười hí mắt nhìn Tần Hạo Thiên hỏi.

"Tu hành? Tu tiên? Ta muốn tu tiên, pháp lực vô biên?" Tần Hạo Thiên nhìn Nghịch Lưu Quân trong miệng vô ý thức nói rằng, nhưng mà Nghịch Lưu Quân nghe được, nhất thời, sắc mặt lập tức liền đen.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Vận may a, ngu ngốc!

Trong tay phát trần quay về Tần Hạo Thiên đầu mạnh mẽ chính là một thoáng, cái kia nhìn là hư huyền phát trần nhưng chặt chẽ vững vàng đánh vào trên đầu, nhất thời tần hạo lập tức liền lên vào trong nước.

"Rầm" Tần Hạo Thiên gãy giữa ló đầu ra, dùng tay liềm lĩnh đầu, nhìn Nghịch Lưu Quân, trong mắt tràn ngập bất mãn, ông lão sao vô duyên vô cớ đánh người đây? Hơn nữa, ông lão này là từ nơi nào đi ra?

Tần Hạo Thiên đưa tay, sờ về phía Nghịch Lưu Quân, chỉ cảm thấy cái kia yên vị trạng Nghịch Lưu Quân không có từ chối, tùy ý Tần Hạo Thiên tay lắc lư trái phải, Tần Hạo Thiên phát hiện, chính mình lại như là tìm thấy yên vị giống như vậy, không có thực thể! Theo tay của chính mình đang đưa, cái kia Nghịch Lưu Quân thân thể cũng lay động lên.

"Ồ! ! ! Quý a!" Tần Hạo Thiên thân thể ở bên trong nước về phía sau lùi lại mấy bước, rồi xa Nghịch Lưu Quân, dù sao ông lão này là người là quý đều không rõ ràng, vẫn là rời xa.

"Hỗn tiểu tử, com có thể ăn bậy, thoại không thể nói lung tung! Lão phu đường đường Thần Vương đại năng lại bị ngươi nói thành là quý, xem ra tiểu tử ngươi là không muốn được rồi đúng không? Vô liêm sỉ ngoan ý! Chẳng trách Loạn Lưu Quân đối với tiểu tử ngươi thấy ngứa mắt!" Nghịch Lưu Quân nhìn Tần Hạo Thiên cắn răng nói rằng.

Nhìn Tần Hạo Thiên nhìn mình, Nghịch Lưu Quân đưa tay vỗ vỗ đầu của chính mình, hắn cảm giác mình não nhân hạt dưa rất đau, hết cách rồi, nơi này chim không thèm ị, liền Tần Hạo Thiên như thể một cái kháng hàng, chấp nhận đi.

"Tiểu tử, dựng thẳng lên lỗ tai của ngươi nghe rõ, đây chính là bản vương ở một mảnh di tích bên trong tìm kiếm tu hành pháp quyết, bản vương bởi vì đã có thuộc về mình con đường tu hành, vì lẽ đó vật này bản vương không có tu hành quá, vì lẽ đó, vật này cần nhờ chính ngươi lĩnh ngộ, có thể hay không lĩnh ngộ liền xem chính ngươi rồi!" Nghịch Lưu Quân trôi nổi trong miệng thần nhiên nói.

"Tiên Phật hạt giống nói bên trong hành, thành tiên làm Phật đạo lý thâm. Nói ở nói bên trong mê hoặc nơi, lý ở tự nhiên pháp tự thành. Ngộ đến Bản Cổ khai thiên địa, mới biết hỗn độn chính là vĩnh hằng. Thuận là Luân Hồi nghịch thì lại tiên, vạn vật có thứ tự toàn tức đến. Tu thân dưỡng tính thức chân ngã, tính mạng song tu vì là viên mãn. Một điểm linh tính hợp đại đạo, thiên nhân hợp nhất đúng như ra. Thông tình đạt lý tiêu dao hành, vũ trụ bắt nguồn từ đạo sinh nhất. Đại đạo một trận thiện tự, lưu lấy hữu duyên thiện không nhường."

"Tu hành không khó khó tu hành, tu hành chỉ ở giác ngộ bên trong, giác ở học tập ngộ ở thông. Minh Tâm thấy tính cách là căn bản, pháp là lòng sinh bản không cách nào, pháp bên trong cầu toàn bộ không cách nào, tính mạng song tu bản đại pháp, pháp thông mê hoặc kỳ ảo hành, ruột chổ là nói nói, hình nhi thượng học thông mê hoặc, vô ngã chân ngã là Phật học, năm bao hàm đều trống trơn linh hành, phản phác quy chân là một khí, một khí thông huyền vạn vật vinh, vạn vật có huyết thông một khí, ta thân dưới rốn ba phần nơi, đại danh khí hải thiên địa thông, một khí thông suốt tin tức động, thông cùng không thông chính mình thông, tin hay không ta tự tin."

Tần Hạo Thiên nhìn toàn thân đau đớn, nghe Nghịch Lưu Quân, nhưng là, Tần Hạo Thiên liền dường như nghe thiên thư giống như vậy, cái gì cùng cái gì a, đến tột cùng là cái gì, chính mình đợi đợi Thiên triều xưa nay cũng không tin những thứ đó này, cũng không có đã học, hiện tại đột nhiên cho mình tới đây sao một đoạn lớn, có thể nghe hiểu mới là lạ.

Loạn Lưu Quân lại như là có ý thức giống như vậy, trực tiếp tiến vào tề nạp ngày kia trong não, nhất thời, Tần Hạo Thiên đầu lại như là giáo thành hồ dán, mơ hồ, cái kia câu chữ hoàn toàn bị chính mình nhớ kỹ, muốn quên đều không quên được!

Nhìn Tần Hạo Thiên một mặt mộng bức đáng đáp, Nghịch Lưu Quân thực sự là tức giận nói "Khốn nạn, vận may a! Không muốn bị chết no a?"

"Vận may? Vận cái gì khí?" Tần Hạo Thiên tròn to hai mắt đỏ bừng nhìn Nghịch Lưu Quân, hiện tại Tần Hạo Thiên thân thể đã kinh biến đến mức đỏ chót, thân thể đã bốc lên màu đỏ yên vụ.

Mạnh mẽ một cái tát vỗ vào trán bên trên, Nghịch Lưu Quân nhìn Tần Hạo Thiên nhất thời hàm răng đều cắn cọt ca cọt kết vang vọng, này đến tột cùng là từ nơi nào đến một cái ngoạn ý? Sinh sống ở thế giới này thậm chí ngay cả vận may cũng không hiểu?

Nghịch Lưu Quân nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Tần Hạo Thiên, cuối cùng, bắt đắc dĩ, thật dài thở dài một hơi, đi tới Tần Hạo Thiên phía sau lưng, trong tay phát trần giương lên, trực tiếp dùng phát trần tay chuỗi quay về Tần Hạo Thiên phía sau lưng mấy chỗ đại huyết một điểm, nhất thời, Tần Hạo Thiên một tiếng rên.

"Nhớ kỹ cái cảm giác này!" Nghịch Lưu Quân nói rằng.

Nhất thời, Tần Hạo Thiên cảm giác được một luồng kỳ lạ sức mạnh từ phía sau lưng chính mình truyền đến, kéo trong thân thể của mình tán loạn năng lượng chậm rãi vận chuyển, nguyên bản như thoát cương ngựa hoang sức mạnh bắt đầu tụ tập lên, xuyên thấu qua thân thể của chính mình, đi tới chính mình bụng dưới chỗ, sau đó lại tuôn ra bụng dưới lưu hướng về thân thể mình mỗi cái vị trí.

Rất dương, rất thoải mái, Tần Hạo Thiên không khỏi nhắm hai mắt lại, cảm thụ cái kia tê tê đại đại vui vẻ, đều sắp không nhịn nổi muốn rên rỉ lên, Tần Hạo Thiên cũng phát hiện, thân thể mình bên trong nguồn sức mạnh kia bị quy thuận sau khi, thân thể bên trên cái kia cỗ cảm giác nóng rực rõ ràng biến mất rồi rất nhiều.

Nghịch Lưu Quân thả xuống phát trần, nhìn nhắm mắt Tần Hạo Thiên, mà Tần Hạo Thiên cũng biết Nghịch Lưu Quân không có đang trợ giúp chính mình làm theo sức mạnh, nhất thời lại như là trong thân thể hết sạch, nguyên bản an ổn sức mạnh lại bắt đầu muốn thoát cương.

"Dừng!" Phát trần mạnh mẽ đánh vào phía bên trên đầu, trong lỗ tai truyền đến Nghịch Lưu Quân quát mắng "Đồ con lợn, vận may!"

Tần Hạo Thiên muốn vận may a, nhưng là, hắn phát hiện, không quản lý mình cố gắng như thế nào, cái kia sức mạnh chính là không nghe chính mình sai khiến, chính mình căn bản là không cách nào ràng buộc trụ.

"Ai, ta thần a, lão phu là làm cái gì nghiệt nha, gặp phải như thế xuẩn gia hỏa, ý niệm, dùng ý niệm của ngươi khống chế! Không chế sức mạnh trong cơ thể đi khắp chính mình mười hai kinh chính!" Nghịch Lưu Quân không nhịn được nhắc nhở đến.

"Mười hai kinh chính? Thật sự có vật này? Cái kia kỳ kinh bát mạch lại là cái gì? Mạch máu à?" Tần Hạo Thiên nhìn Nghịch Lưu Quân hỏi.

"Rầm!" Nghịch Lưu Quân trực tiếp rơi vào trong nước, mà chu vi cũng truyền đến tiếng cười của những người khác, Tần Hạo Thiên bị cười không biết làm sao.

"A! Lão phu xem như là nhìn ra rồi, ngươi chính là một con lợn, một con đồ con lợn! Tự sinh tự diệt đi thôi, lão phu không muốn quản ngươi, gặp phải ngươi, lão phu đều bị ngươi tức giận đoán mệnh, ở cùng ngươi nhiều lời vài câu, lão phu đều muốn hóa đạo rồi!" Nghịch Lưu Quân trực tiếp nổi lên mặt nước, hướng về nơi bóng tối tung bay đi, cũng không tiếp tục để ý tới Tần Hạo Thiên.

Nghịch Lưu Quân nói đều là thế giới này cơ bản thường thức, nhưng mà, Tần Hạo Thiên này cái linh hồn ở đại Thiên triều thân là thế kỷ hai mươi mốt thanh niên, căn bản cũng không có cơ hội tiếp xúc loại này đồ vật, chỉ nghe qua, chưa từng thấy, lại nói, một cái liền huyết vị đều không nhìn rõ sở người, người cho hắn biết kỳ kinh bát mạch, mười hai kinh chính, người là đang nói đùa?

Nhìn không để ý chính mình Nghịch Lưu Quân, Tần Hạo Thiên không có cách nào, chỉ có thể tự mình tìm tòi, hồi ức vừa Nghịch Lưu Quân dẫn dắt con đường, chậm rãi tăng mạnh ý chí của chính mình, một lần, hai lần, ba lần, cũng không biết nỗ lực bao nhiêu lần, thất bại bao nhiêu lần, Tần Hạo Thiên phát hiện, mình có thể dẫn dắt cái kia cốt sức mạnh.

Nhất thời, Tần Hạo Thiên trên mặt xuất hiện vẻ vui mừng, đây chính là thành công một bước nhỏ a, Tần Hạo Thiên không dám thả lỏng, nỗ lực, trên trán đều xuất hiện mồ hôi, đồ chơi này không có kinh nghiệm, quá phí tinh thần, Tần Hạo Thiên chỉ cảm giác mình hiện tại quả thực óc đều sắp bị ngao khô rồi.

Rốt cục, công phu không phụ lòng người, cái kia hỗn loạn sức mạnh ở Tần Hạo Thiên dưới sự chỉ dẫn có đáp lại, chậm rãi, cái kia sức mạnh tụ tập lên, lại như là dòng suối nhỏ bên trong thủy tiến vào đại giang, tốc độ càng lúc càng nhanh, rất nhanh, sức mạnh trong cơ thể rất nhanh vận chuyển vòng rã một cái tiểu chu thiên, cũng chính là mười hai kinh chính.

Sức mạnh trong cơ thể khởi nguồn ở chính mình bụng dưới đan điền, trải qua mười hai kinh chính vận chuyển đi tới các vị trí cơ thể, ở trở lại đan điền, vòng đi vòng lại, tốc độ càng lúc càng nhanh, tần hạo có thể rõ ràng nghe thấy nguồn sức mạnh kia ở kinh mạch của chính mình bên trong phun trào âm thanh, lại như là dòng nước động âm thanh.

Tần Hạo Thiên theo vận chuyển, dần dần nhập định, mà nguyên bản sôi trào thủy cũng chậm chậm khôi phục yên tĩnh, chỉ có Tần Hạo Thiên một người ở bên trong nước vận chuyển trong cơ thể sức mạnh.

"Trước tiên tu ngày kia gân cốt, ở tu Tiên Thiên khí hải, nạp khí tự nguyên ích mệnh hải, mệnh hải tám tầng quy bốn cực, bốn cực chín tầng tiến vào Đạo cung, Đạo cung Thần kiều thông Thần cung, Thần cung cung trời nhập cửu thiên, cung trời tu thành trụ thần hoàng, thần hoàng bên trên có thánh nhân, thánh nhân vì là phó đế làm đầu, đế vương vô cực chấn động bát hoang!" Loạn Lưu Quân nhìn chính đang nhắm mắt vận chuyển trong cơ thể sức mạnh tần hạo tràn ngập phiên muộn.

Đơn giản điểm tới nói chính là ngày kia cảnh, Tiên Thiên cảnh, mệnh hải cảnh, bốn cực, Đạo cung Thần kiều, Thần cung cung trời, thần hoàng, siêu phạm nhập thánh, đề tôn, mà trong này mỗi một cảnh giới phân chia cũng có chỗ bất đồng, ngày kia, Tiên Thiên, vượt qua liên thành, mệnh hải tám tầng, bốn cực chín tầng, Đạo cung Thần kiều ba tầng, Thần cung cung trời ba tầng, mà Thần cung cung trời cảnh giới này cũng có thể bị trở thành Thần Vương, mà Thần Vương bên trên còn có thần hoàng, thần hoàng cũng chia ba đẳng cấp, siêu phạm nhập thánh, trở thành thánh nhân, thánh nhân cũng chia làm ba đẳng cấp, cuối cùng chính là đề tôn!

Hiện tại Tần Hạo Thiên chỉ là một cái sẽ vận may tiểu cận bã, một cái liên kinh mạch cũng không hiểu tiểu cận bã, thế nhưng, chính mình những người này ở nơi quý quái này nhốt lại trăm năm quang cảnh, tìm một ít chuyện làm phái tè nhạ thời gian cũng không phải là không thể.

Cũng không biết quá bao lâu, Tần Hạo Thiên mở mắt ra, cảm giác được thân thể của chính mình cũng không còn cái kia cổ cảm giác nóng rực, hơn nữa, tinh thần của chính mình còn rất tốt, không khỏi phát sinh chà chà âm thanh.

Đi ra hồ nước, đi tới Loạn Lưu Quân bên cạnh, nhìn Loạn Lưu Quân, khoảng chừng : trái phái chuyển, trên dưới đánh giá.

"Ông lão, vừa đó là người? Nhưng là, nhìn tượng đá dáng đáp không giống a!" Vuốt cằm Tần Hạo Thiên hỏi.

"Không phải, vừa là Nghịch Lưu Quân, cũng là một vị Thần Vương đại năng, tiểu tử ngươi đối với hắn tôn kính điểm, phải biết, vừa cái mạng nhỏ của ngươi nhưng là Nghịch Lưu Quân cứu, ngươi có biết hay không, Nghịch Lưu Quân vừa gần như trả giá chính mình hai mươi năm tuổi thọ ra đến giúp đỡ ngươi!" Loạn Lưu Quân âm thanh truyền ra.

"A? Nghiêm trọng như thế? Các ngươi không phải Thần Vương sao? Thần tiên a, còn có thể vì là tuổi thọ phát sầu?" Tần Hạo Thiên vừa nhìn chính mình áo tang trên thủy, vừa hỏi.

"Thần Vương không phải nói chính là thần tiên, đây chỉ là người tu hành tu luyện tới mức độ nhất định phân cấp, Thần Vương không phải vạn năng, tuy nói này một mảnh thế giới Thần Vương đại năng ít ỏi, thế nhưng, so với Thần Vương lợi hại hơn thần hoàng không phải là không có, chỉ có điều người khác chưa từng xuất hiện thôi, tiểu tử, nếu ngươi đã được rồi, đi bên trong cấm địa Nghịch Lưu Quân đi, làm người có thể không có đầu óc, thế nhưng tuyệt đối không thể không có lương tâm!" Loạn Lưu Quân rất là thận trọng nói rằng.

Tần Hạo Thiên nghe xong, rất là cung kính quay về Loạn Lưu Quân thi lễ một cái, đây là Loạn Lưu Quân lần thứ nhất tự nhủ giáo, thế nhưng, Loạn Lưu Quân không có nói sai, người mặc kệ đến trình độ nào, trong lòng nhất định phải có một cây xưng, ai đối với mình được, ai đối với mình không được, rõ ràng ràng, rõ ràng ràng, nhưng mà, vì cứu mình, Nghịch Lưu Quân tiêu hao hai mươi năm tuổi thọ, chỉ bằng điểm này, Nghịch Lưu Quân tuyệt đối xứng đáng Tần Hạo Thiên lòng biết ơn.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Thu đồ đệ

Tần Hạo Thiên trải qua vừa nguy cơ, hiện tại đã biến có một chút thành thực, bất kể là ai trải qua loại kia nguy cơ, ai cũng sẽ thoáng trường lớn một chút, hơn nữa Tần Hạo Thiên nguyên bản linh hồn chỉ ít là một người trưởng thành tâm trí, tuy rằng có lúc ngốc nghếch một điểm, thế nhưng vậy cũng chỉ là theo thói quen gây ra.

Tần Hạo Thiên quay về Loạn Lưu Quân chấp tay hành lễ, sau đó hướng về cái kia hắc ám địa phương đi đến, hiện tại Tần Hạo Thiên đã không có sợ sệt, đã gần như từ quá một lần người, đối với sinh tử đã xem như là nhìn thật thoáng, hơn nữa, bên trong còn có ân nhân cứu mạng của mình.

Từng bước từng bước, Tần Hạo Thiên vuốt hắc, tiến vào hắc ám yên vụ, Tần Hạo Thiên phát hiện nơi này yên vụ nhìn như rất dày, thế nhưng, nhưng là một lớp mỏng manh, Tần Hạo Thiên phát hiện, chính mình ở này hắc ám trong khói mù có thể rõ ràng nhìn thấy tất cả mọi thứ, mà ở cái kia hắc ám trong khói mù đang lẳng lặng đứng ba toà tượng đá, cùng Loạn Lưu Quân một cái đức hạnh.

Cẩn thận phân biệt, Tàn Hạo Thiên phát hiện nơi này tượng đá ba nam một nữ, bên ngoài Loạn Lư Quân mặc trên người rất là tùy ý, không có điểm đặc biệt gì đó, mà này trong bóng tối ba toà tượng đá lại không giống nhau.

Ba toà tượng đá quần áo rất là chú ý, Nghịch Lư Quân một thân đạo bào, trong tay nắm bắt phát trần, khoe miệng lộ ra một tia như có như không cười khở, đầu giờ lên, nhìn bầu trời, còn có một toà tượng đá trên người mặc dữ tợn áo giáp, một mặt vẻ giận dữ cùng không cam lòng, hai tay nắm tay, ngoác to miệng như là đang gào thét giống như vậy, mà cuối cùng cái kia nữ tượng đá, một thân cung trang, nhìn rất là nghiêm cẩn, một mặt ôn hòa, không tranh với đời đáng đáp.

Phân rõ tượng đá, Tàn Hạo Thiên đi tới Nghịch Lư Quân trước người, trực tiếp quỳ gối Nghịch Lư Quân trước người, quay về Nghịch Lư Quân tượng đá cung cung kính kính khải dưới ba cái đập đầu.

"Tiền bối, tiểu tử trước một quãng thời gian ăn nói linh tinh, vọng tiền bối không muốn tính toán, tiểu bối Tàn Hạo Thiên cảm ơn tiền bối ân cứu mạng, nếu không có tiền bối liều mình cứu giúp, Tàn Hạo Thiên phỏng chừng đã không ở trên thế giới này, lại một lần nữa cảm Tạ tiền bối cứu giúp!" Nói xong lại là ba cái đập đầu khải dưới.

"Được rồi, trong lòng có cái kia tâm ý là được, bản vương chỉ là cảm thấy cô quạnh, không muốn người liền chết đi như vậy, bách năm mới đến người như thế một người sống, nếu như người chết rồi, vậy chúng ta thì càng cô quạnh, tiểu tử người cũng không phải một người đơn giản a, đã đều chết rồi, rơi vào cái đầm nước kia bên trong ba năm thời gian, lại còn có thể sống mặt trên, vì lẽ đó bản vương đối với tiểu tử người cảm thấy rất hứng thú!" Nghịch Lư Quân trong tượng đá nói rằng.

Nghe được Nghịch Lư Quân, Tàn Hạo Thiên vừa nghĩ, nhất thời liền rõ ràng, chính mình bộ thân thể này nguyên bản chủ nhân sau khi chết, thì thể bị thả vào cái này vách núi, không nghĩ tới chính mình mà xui quý khiến tiến vào thân thể này, sau đó chính mình ở không biết tên sức mạnh dưới sông lại.

"Về tiền bối, tiểu tử cũng không biết chính mình tại sao lại sống lại, tiểu tử vừa mở ra mắt liền phát hiện mình ở bên trong nước, thiếu một chút bị chết đuối, đợi được tiểu tử trở lại trên bờ chuyện về sau, tiền bối đều biết." Tàn Hạo Thiên nói rằng.

"Không biết các tiền bối tại sao lại biến thành bộ dáng này, có thể có giải cứu phương pháp?" Tàn Hạo Thiên nhìn tượng đá hỏi.

Nghe được Tàn Hạo Thiên, nhất thời Nghịch Lư Quân trầm mặc, không chỉ Nghịch Lư Quân trầm mặc, hết thảy tượng đá đều không có phát ra âm thanh, quá đã lâu, Nghịch Lư Quân nói rằng "Ha ha, không có cách nào, chúng ta là chịu đến nguyên rủa, thân thể hoá đá, tuy rằng còn có tư duy, thể nhưng, hiện tại chúng ta đã không ở là Thần Vương đại năng, chỉ là từng cái từng cái chờ chết đáng thương người mà thôi!"

Tàn Hạo Thiên nghe lời này, nhất thời liền lông mày nhíu chặt lên.

"Nghe tiền bối, tiểu tử có thể biết như tiền bối người như vậy là có thể xếp vào mệnh thật người, ra sao nguyên rủa có thể đem bọn người nhiều như vậy đại năng nguyên rủa thành như vậy đáng về?" Tàn Hạo Thiên hỏi.

"Ha ha, đều là lòng tham gây ra họa a, Tàn Hạo Thiên, người có tin hay không thần tiên câu chuyện?" Nghịch Lư Quân mở miệng hỏi.

"Thần tiên? Nguyên bản ta là không tin, nhưng là gặp phải các tiền bối, ta tin!" Tàn Hạo Thiên trả lời đến.

"Chúng ta? Ha ha ha, chúng ta mới tính là gì, tiên nhân vĩnh sinh bất tử, dời sông lấp biển, đưa tay trích nhật nguyệt, tức giận hủy Tinh Thần, chúng ta liền tiên nhân tóc tia cũng không sánh nổi a!" Nghịch Lư Quân cảm thán thuyết phục.

"Nhưng là, này cùng các người biến thành tượng đá có quan hệ gì?" Tàn Hạo Thiên có một ít buồn bực.

"Nơi này có một giọt máu của thần linh, cũng chính là tiên nhân dòng máu, chúng ta đi tới nơi này đều là muốn có được giọt này tiên nhân huyết dịch, nhưng là, tiên nhân dòng máu há lại là dễ chiếm được như thế? Tiểu tử, người có biết hay không, hạp cốc này chính là cái kia một giọt máu áp chế thành như vậy, nguyên bản, nơi này nhưng là một tòa núi cao a, một giọt máu, đem ngọn núi phá hủy, hãm xuống lòng đất, trở thành như thế một cái có thể tiến vào không thể ra địa phương!" Nghịch Lư Quân giải thích.

"Giọt kia tiên nhân huyết dịch ngay khi trong đầm nước, rất là nguy hiểm, bên trong có rất nhiều nguy hiểm đồ vật, ngạch! Đúng rồi, tiểu tử người rơi hồ nước làm sao có khả năng sẽ không có chuyện gì? Chết rồi, còn miễn huyết phục sinh, hoàn hảo không chút tổn hại trở lại bên bờ?" Nghịch Lư Quân nói nói chuyện âm biến đổi, quay về Tàn Hạo Thiên hỏi.

"Bên trong rất nguy hiểm? Không có, tuy rằng hồ nước rất sâu, nhưng là bên trong không có thứ gì a, thủy rất trong suốt, rong đều không có một cái, không có nguy hiểm gì a!" Tàn Hạo Thiên nói rằng.

Nghe được Tàn Hạo Thiên, nhất thời, bốn cái tượng đá đồng thời phát sinh hô to "Không thể!"

"Bên trong có rất nhiều quỷ quái quỷ mị, hơn nữa những thứ đó còn có kết giới bảo vệ, chúng ta căn bản cũng không có biện pháp tiêu diệt chúng nó, hơn nữa trong đầm nước còn có rất nhiều bạch cốt, lẽ nào người không có nhìn thấy?" Nghịch Lư Quân rất là nghiêm túc hỏi.

"Không có! Không có thứ gì!" Tàn Hạo Thiên rất là khẳng định nói.

Nghe được Tàn Hạo Thiên, Nghịch Lư Quân mấy người không tự chủ cảm giác mình cao răng đau, làm sao có thể chứ? Làm sao sẽ không có thứ gì? Lẽ nào tiên nhân dòng máu xuất hiện vấn đề gì?

Nghịch Lưu Quân nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên cũng nhìn Nghịch Lưu Quân.

Nghịch Lưu Quân nhìn Tần Hạo Thiên, lúc này mới phát hiện Tần Hạo Thiên cái trán chỗ có một cái điểm đỏ, liền dường như một giọt tươi đẹp dòng máu giống như vậy, còn đang chậm chậm toả ra lưu quang.

Vào lúc này, Nghịch Lưu Quân trong lòng xem như là sáng tỏ, nhất thời, Nghịch Lưu Quân trong lòng xuất hiện nhàn nhạt thất lạc, chính mình mấy người ở đây tranh cướp hồi lâu, còn chịu đến huyết dịch nguyên rửa, không nghĩ tới lại bị một đứa bé được, xem ra này cũng thật là chiếm được là nhờ vận may của ta, mất đi là do số mệnh của ta a! Không phải là mình không thể cưỡng cầu.

"Tần Hạo Thiên, ngươi có bằng lòng hay không bái ta làm thầy, ta Nghịch Lưu Quân muốn thu ngươi làm đồ đệ, ta khẳng định giọt kia tiên nhân huyết dịch đã bị ngươi hấp thu, ngươi bây giờ căn bản cũng không có biện pháp kích hoạt cái kia giọt máu, ta có thể chỉ đạo ngươi tu hành, ta nghĩ nhìn này một giọt tiên nhân dòng máu có thể đưa ngươi đưa tới cỡ nào mức độ, có thể hay không đi vào tiên nhân hàng ngũ!" Nghịch Lưu Quân nói rằng.

"Cái gì? Nghịch Lưu Quân, ngươi nói cái gì? Tiên nhân huyết dịch bị tên tiểu tử này được? Vậy chúng ta ở đây tiêu hao bách năm là vì sao?"

"Tại sao? Tại sao lại biến thành bộ dáng này? Tên tiểu tử này có tài cán gì, lại có thể được tiên nhân huyết dịch? Này không công bằng!"

Nghịch Lưu Quân nhất thời liền chộc vào tổ ong vô vế, vô số bất mãn thanh truyền đến, Loạn Lưu Quân cùng cái kia mặc khôi giáp nam tử ồn ào hung hăng nhất, mà cái kia cung trang nữ tử vẫn là không nói một lời.

Tần Hạo Thiên không biết tại sao bọn họ sẽ biến thành bộ dáng này, thế nhưng, Tần Hạo Thiên mơ hồ biết, hay là nhân vì chính mình khôi từ hoàn sinh nguyên nhân, kỳ thực Nghịch Lưu Quân, Tần Hạo Thiên đã rõ ràng không ít, bọn họ biến thành bộ dáng này là chịu đến một giọt máu tươi nguyên rửa, mà cái kia giọt máu tươi bị chính mình ma xui quỷ khiến được, mà vật này lại vừa vận là bọn họ muốn có được.

"Được rồi, đừng ồn ã, xem xem các ngươi bộ dáng này, tiên nhân huyết dịch coi như cho các ngươi, các ngươi chịu đựng? Đừng quên chúng ta là làm sao biến thành bộ dáng này, nếu đứa bé này được tiên nhân huyết dịch, vậy đã nói rõ hắn cùng giọt kia tiên nhân huyết dịch hữu duyên, ai cũng đoạt không được, các ngươi cũng là uy chấn một phương nhân vật, liền điểm này cũng xem không ra?" Cái kia cung trang nữ tử mở miệng nói chuyện.

Nhất thời, tình cảnh lập tức liền yên tĩnh lại.

"Làm sao? Ngươi có bằng lòng hay không?" Nghịch Lưu Quân kể tục hỏi.

"Còn có ta, ta cũng muốn thu hấn làm đồ!" Cung trang nữ tử cũng mở miệng nói rằng.

"Trúc Nhã, ngươi làm sao?" Nghịch Lưu Quân lời còn chưa nói hết liền bị Trúc Nhã đánh gãy.

"Làm sao? Nghịch Lưu Quân, ngươi còn muốn chỗ tốt một người chiếm? Nếu đứa bé này có thể có được tiên nhân huyết dịch, vậy đã nói rõ hấn phúc nguyên không cạn, nếu như đứa bé này trưởng thành, cái này thiên hạ ai có thể ngăn cản hấn? Ta phỏng chừng vùng thế giới này giữ không nổi hấn!" Trúc Nhã rất là khẳng định nói.

"Ta, còn có ta!" Loạn Lưu Quân cũng nói chen vào, hấn cũng tỏ thái độ muốn thu Tần Hạo Thiên làm đệ tử.

"Mạc Vân Dương, ngươi nghĩ như thế nào?" Nghịch Lưu Quân hỏi cái kia ăn mặc áo giáp tượng đá.

"Đề ta nghĩ nghĩ, các ngươi cũng biết, chúng ta thiên đài sơn là không thể dễ dàng thu đồ đệ, ta muốn nhìn một chút đứa bé này căn cốt cùng ngộ tính làm sao, ta nghe được Nghịch Lưu Quân đánh giá thật không tốt, ta muốn tận mắt nhìn mới có thể có kết luận!" Mạc Vân Dương nói rằng.

Liền như vậy, tạm thời Tần Hạo Thiên bị ba cái Thần Vương đại năng thu làm đồ đệ, mà Tần Hạo Thiên cũng biết đây là một cái rất cơ hội hiếm có, nắm lấy cơ hội, trực tiếp quỳ xuống bái sư!

Nhưng mà, cái này cũng là Tần Hạo Thiên cực khổ bắt đầu, hiện tại Tần Hạo Thiên chỉ là một cái vừa sẽ vận may tay mơ, ở ba cái lão sư giáo dục bên dưới bắt đầu luyện tập tăng cao thân thể của chính mình tổ chất.

Luyện võ trước tiên muốn luyện mở gân cốt, nếu không hết thấy đều là lâu đài trên không, tổ chất thân thể là trọng yếu nhất, không có thật tổ chất thân thể, hết thấy đều là toi công.

Gân cốt luyện mở, ở bắt đầu vận may, đợi được một bờ hơi tai lại bắt đầu rèn luyện thân thể, liên tục nhiều lần, mỗi một ngày Tần Hạo Thiên liền dường như một điều như chó chết, ở Tần Hạo Thiên trong lòng vẫn cảm thấy ba vị này sư phụ chính là đang trả thù chính mình, trả thù chính mình đạt được tiên nhân huyết dịch, lừa lừa trả thù!

Cũng còn tốt, có huyết tinh Bồ Đề quả tồn tại, một khi không chống đỡ nổi, ăn một viên, mạnh mẽ đem Bồ Đề quả sức mạnh luyện hóa, thân thể tồn thương, một nhọc toàn bộ biến mất không còn một mống, lại bắt đầu tiếp thu ba vị sư phụ ngược đãi.

Mà ba cái sư phụ thái độ đối với Tần Hạo Thiên cũng rất hài lòng, tuy rằng Tần Hạo Thiên rất mệt, rất khổ, thế nhưng, Tần Hạo Thiên không có một câu oán giận, không có một tia từ chối, vì lẽ đó ba vị sư phụ đối với Tần Hạo Thiên càng ngày càng tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Tiến vào Tiên Thiên

Thời gian không ngừng trôi qua, Tần Hạo Thiên đã phục sinh có một năm này, hiện tại Tần Hạo Thiên thể phách không ở như vừa phục sinh đáng vẻ, một bộ củi khô đáng đáp, hiện tại Tần Hạo Thiên đã có thể lúc ẩn lúc hiện thấy được có một tia tia hấp thụ.

Hiện tại Tần Hạo Thiên một thân lá cây làm thành quần áo, thật giống như là một cái dã nhân giống như vậy, hiện tại Tần Hạo Thiên chính hai tay giờ một khối to lớn tảng đá, nhìn cái kia tảng đá khoảng chừng có chừng ba trăm cân đáng vẻ, ở Tần Hạo Thiên trong tay dường như nhẹ như không có vật gì.

Thả xuống tảng đá, xoa bóp quả đấm của chính mình, cảm thụ gắng sức lượng, Tần Hạo Thiên khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, sau đó Tần Hạo Thiên ngồi xếp bằng xuống, nhắm mắt, vận chuyển trong cơ thể mình khí, hiện tại Tần Hạo Thiên đã có thể dễ dàng vận chuyển thân thể mình bên trong khí.

Trong cơ thể khí không ngừng vận chuyển, dần dần, Tần Hạo Thiên tiến vào trạng thái, mà hần mấy vị sư phụ cũng yên lặng quan sát Tần Hạo Thiên.

"Nhìn đáng đáp, Hạo Thiên là muốn đi vào Tiên Thiên, vẫn là rất nhanh, mới một năm này liền tiến vào Tiên Thiên, không sai rồi!" Nghịch Lưu Quân nói rằng.

"Còn có thể, tư chất thượng đẳng, có tính dai, có thể chịu khổ!" Loạn Lưu Quân cũng nói tiếp.

Tần Hạo Thiên thân thể đã bắt đầu phát sinh nhàn nhạt hào quang màu đỏ, mà hiện tại Tần Hạo Thiên đã rơi vào đến một cái mơ hồ trạng thái, bởi vì, hần phát hiện mình đi tới một cái đen kịt mà lại địa phương xa lạ.

Nơi này rất hắc ám, ngẩng đầu nhìn một chút không có một tia ánh sáng, Tần Hạo Thiên không biết mình chuyện gì thể này, muốn há mồm ra hô to, nhưng là hần phát hiện mình căn bản cũng không có biện pháp không chế miệng mình, không nhưng miệng mình không chế không được, liền thân thể của chính mình cũng không chế không rồi!

Tần Hạo Thiên cẩn thận quan sát bốn phía, hắc ám, chỉ có hắc ám! Tần Hạo Thiên bất đắc dĩ, hần không hiểu đây là tại sao, nhắm mắt lại, yên lặng suy nghĩ.

Toàn bộ không gian rất là yên tĩnh, thế nhưng, ở Tần Hạo Thiên nhắm mắt lại thời khắc, đỉnh đầu một điểm ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất, mà Tần Hạo Thiên căn bản cũng không có nhìn thấy.

Đột nhiên, Tần Hạo Thiên mở mắt ra.

"Khí lưu? Ở đâu tới khí lưu?" Tần Hạo Thiên thăm nghĩ đến.

Cảm ứng, Tần Hạo Thiên phát hiện, một tia nhàn nhạt khí lưu theo gò má của chính mình thổi mà qua, Tần Hạo Thiên con mắt tròn to, hai viên con ngươi như bóng đèn.

Tần Hạo Thiên muốn đề thân thể của chính mình đi tới, nhưng là thân thể không nghe sai khiến, suy nghĩ, đột nhiên, Tần Hạo Thiên sửng sốt, ý niệm! Đúng, chính là ý niệm!

Tần Hạo Thiên nhắm mắt lại, dùng chính mình tư duy không ngừng bức bách chính mình, ý niệm không ngừng tăng mạnh, Tần Hạo Thiên thân thể chuyển động, mở mắt ra, Tần Hạo Thiên phát hiện mình đi chuyển động, nhất thời liền nở nụ cười.

Không chế thân thể mình, Tần Hạo Thiên ở cái này không biết lớn bao nhiêu không gian ngao du, theo khí lưu đi tới phương hướng, không ngừng đi động, Tần Hạo Thiên phát hiện luồng khí kia lưu động tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Không biết quá bao lâu, Tần Hạo Thiên đi tới khí lưu đầu nguồn, thế nhưng, trước mắt đen kịt một màu, căn bản liền không biết này đến tột cùng là cái gì, đưa tay sờ sờ, một mảnh hư vô, không có thứ gì.

Ở ngẩng đầu nhìn một chút, lóe lên một cái rồi biến mất ánh sáng bị Tần Hạo Thiên phát hiện, thế nhưng, Tần Hạo Thiên không có động tác, yên lặng quan sát, cuối cùng, Tần Hạo Thiên phát hiện quy luật, đạo hào quang này mỗi 3 phút xuất hiện một lần, biến mất thời gian rất nhanh, thường thường là lóe lên một cái rồi biến mất.

Không chế thân thể của chính mình, hướng lên trên đi động, ngay khi Tần Hạo Thiên đi tới phía trên trong nháy mắt, cái kia lóe lên một cái rồi biến mất ánh sáng lại xuất hiện, trực tiếp sát Tần Hạo Thiên mà qua, Tần Hạo Thiên vừa nhìn sót ruột, không chế thân thể của chính mình vội vàng truy đuổi tới.

Tia sáng kia tốc độ rất nhanh, Tàn Hạo Thiên đem hết toàn lực cũng đuổi không kịp trái lại chính mình còn luy thử hồng học.

Mất thấy cái kia đến ánh sáng biến mất, Tàn Hạo Thiên không tự chủ có một ít ừ ừ, đứng ở nơi đó, nhìn về phía trước đen nhánh kia một mảnh.

"Bạch!" Một ánh hào quang trực tiếp đánh vào Tàn Hạo Thiên thân thể bên trên, nhất thời, Tàn Hạo Thiên như bị một chiếc siêu tốc ô tô đánh tới, thân thể trực tiếp nhào về phía trước, mà vết hào quang kia cũng thuận thế tiến vào Tàn Hạo Thiên trong thân thể.

Tàn Hạo Thiên hai mắt tròn lên đại đại, hàm răng cắn cạc cạc vang vọng, thân thể căng thẳng, mà ở bên ngoài, Tàn Hạo Thiên thân thể cũng là bỗng nhiên run lên, mặt cũng biến vặn vẹo lên, mà trong cơ thể khí cũng càng lúc càng nhanh, ở Tàn Hạo Thiên xung quanh cơ thể đã xuất hiện gió xoáy.

"Muốn tới, cuối cùng ngàn cân treo sợi tóc, không biết tên tiểu tử này có thể hay không xông qua a!" Trúc Nhã nói rằng.

Tàn Hạo Thiên chỉ cảm giác thân thể của chính mình rất đau, đau tận xương cốt, thật giống như chính mình giống như là muốn bị xé rách.

"Àm!" Trong não đột nhiên vang lên một tiếng vang thật lớn, nhất thời Tàn Hạo Thiên đầu trống rỗng, cái gì cũng không biết, cũng không biết quá bao lâu, Tàn Hạo Thiên tư duy trở về, mà ở tàn hạo đứng trước mặt đứng thẳng một cái khác Tàn Hạo Thiên.

Chỉ nhìn thấy cái này Tàn Hạo Thiên trên mặt mang theo từng tia một ngại ngùng, sau đó nói "Ha ha, rốt cục gặp mặt, hiện ở bộ thân thể này đã chân chính thuộc về ngươi, sau đó, ngươi chính là chân chính Thiên Phong quốc Tàn gia Thái tử rồi!"

Tàn Hạo Thiên nhìn trước mắt chân chính Tàn Hạo Thiên, miệng phát khô, nuốt một cái nước bọt, hắn cũng không biết chính mình nên nói cái gì.

"Ha ha, không cần sốt sắng, đây chỉ là ta một chút chấp niệm thôi, bây giờ cùng ngươi gặp mặt sau khi, ta cũng phải biến mất rồi, ngươi không cần sốt sắng!" Nhìn ra Tàn Hạo Thiên căng thẳng, chân chính Tàn Hạo Thiên an ủi nói rằng.

"Ngươi có cái gì muốn ta hoàn thành sao?" Tàn Hạo Thiên hoàn hồn sau khi hỏi.

"Có a, ngươi nếu được bộ thân thể này, như vậy ta sau đó trách nhiệm phải nhờ vào ngươi để hoàn thành, ta hi vọng ngươi có thể khôi phục Thiên Phong quốc, còn có, Huyền Thiên tông nếu như ngươi có năng lực, liền đem nó hủy diệt đi! Cái này cũng là ta duy nhất chấp niệm rồi!"

"Được, ta có thể đáp ứng ngươi, vậy cũng là ta chiếm được này tám thân thể thù lao!" Tàn Hạo Thiên kiên quyết nói rằng.

"Hừm, ta liền biết ngươi sẽ đáp ứng, cố gắng lợi dụng trong thân thể ngươi Lăng Tiêu Pháp Chỉ, nó sẽ cho ngươi không tưởng tượng nổi trợ giúp!" Tàn Hạo Thiên nói xong, thân thể cũng bắt đầu tiêu tan, mãi đến tận hoàn toàn tiêu tan.

Chân chính Tàn Hạo Thiên biến mất, nhất thời chu vi phát sinh biến hóa to lớn, chỉ nhìn thấy nguyên bản đen kịt không gian lập tức liền trở nên sáng sủa lên, hướng phía dưới vừa nhìn, phát hiện ở không gian trung ương, có một đoàn khí thể Triền Nhiễm, một tia khí thể bị đưa ra không gian, còn có một tia trở lại không gian, mà ở khí thể phía trên, có một cái rất như là thánh chỉ đồ vật trôi nổi.

Chỉ nhìn thấy cái này thánh chỉ như thế đồ vật toả ra kim quang nhàn nhạt, Tàn Hạo Thiên không dám dễ dàng tới gần, bởi vì cái kia thánh chỉ như thế đồ vật lan ra nhàn nhạt uy nghiêm, chính mình căn bản là không chịu nổi.

Tàn Hạo Thiên thoáng đến gần rồi một điểm, đột nhiên, vật kia run rẩy một thoáng, sau đó chậm rãi dừng đứng, Tàn Hạo Thiên vội vàng lùi về sau, cái kia thánh chỉ chậm rãi mở ra, nhất thời, toàn bộ không gian đều bị hào quang màu vàng óng bao phủ, Tàn Hạo Thiên cũng không nhìn được che khuất con mắt của chính mình.

Từng cái từng cái đại tự xuất hiện ở cái kia trên thánh chỉ diện, rất lớn, rất tốt nhận, Tàn Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời liền sửng sốt, bởi vì, những chữ này tả đồ vật hẳn rất quen thuộc, chính là Nghịch Lưu Quân cho mình bồi thiên thư!

Tàn Hạo Thiên tỉ mỉ nhìn những chữ này, hắn biết, những thứ đồ này không thể chỉ xem, còn muốn dựa vào chính mình ngộ! Lĩnh ngộ chính là mình, không có lĩnh ngộ vậy thì là một ít vô dụng tự mà thôi.

"Tiên Phật hạt giống nói bên trong hành, thành tiên làm Phật đạo lý thâm. Nói ở nói bên trong mê hoặc nơi, lý ở tự nhiên pháp tự thành. . ." Tàn Hạo Thiên chậm rãi đọc, một chút lĩnh ngộ.

Theo Tàn Hạo Thiên lĩnh ngộ, lý giải, chỉ nhìn thấy Tàn Hạo Thiên đỉnh đầu dần dần xuất hiện sóng gợn, từng luồng từng luồng nhàn nhạt mùi thơm ngát xuất hiện, ở một lát sau, chỉ nhìn thấy ba đóa kim hoa xuất hiện.

"Tam hoa tụ đỉnh!" Nghịch Lưu Quân kích động nói rằng.

Mỗi người tu hành thăng cấp thời điểm, có một ít thiên tài người sẽ có một ít cảnh tượng kì dị trong trời đất xuất hiện, mà tam hoa tụ đỉnh cũng là một loại, điều này cũng cho thấy người tu hành tư chất bất phàm.

Này vẫn không có xong, chỉ nhìn thấy Tàn Hạo Thiên trên đỉnh đầu tam hoa tụ đỉnh càng mở càng diễm, cái kia nhàn nhạt mùi thơm ngát đã bắt đầu trở nên nồng nặc lên, mà hiện tại Tàn Hạo Thiên đã rơi vào ngày đó kinh văn bên trong.

Đỉnh đầu Tam Hoa, Tam Hoa trực tiếp bay lên trời, hướng về bầu trời kia bốc lên mà đi, mà trên bầu trời cũng xuất hiện dị tượng, chỉ nhìn thấy trên bầu trời truyền đến một mở tiên nhạc, đỉnh đầu to lớn mũ xuất hiện ở trên trời.

Chỉ thấy này mũ mào là một cái đế vương vương miện, hào quang màu vàng óng lấp lánh, chói mắt cực kỳ, rất lớn, rất lớn, khoảng chừng có ba mươi trượng! Liền như vậy đứng ở Tàn Hạo Thiên đình đầu chỗ.

"Keng! Đùng!" Hai tiếng âm thanh lớn vang vọng đất trời, ở Đoạn Thiên nhai bên cạnh Huyền Thiên tông cũng bị đã kinh động, bọn họ toàn bộ đều nhìn trên bầu trời cái kia to lớn vương miện, trợn mắt ngoác mồm.

"Thiên quan lại đình! Tuyệt thế chi chất! Đến tột cùng là người phương nào xúc động lớn như vậy cảnh tượng kì dị trong trời đất? Xem phương vị là Đoạn Thiên nhai, thế nhưng Đoạn Thiên nhai nơi đó căn bản cũng không có đệ tử ở lại, đến tột cùng là ai! Tra cho ta đi ra!" Huyền Tiêu có một ít kích động nói, tên thiên tài này đệ tử liền xuất hiện ở Huyền Thiên tông địa bàn bên trong, vậy thì cho thấy hẳn là Huyền Thiên tông đệ tử, đôi này : chuyện này đối với Huyền Thiên tông tới nói chỉ mới có lợi, không có chỗ xấu!

Này vẫn không có xong, trên bầu trời tường vân bốc lên, từng đạo từng đạo điểm lệ hào quang không ngừng lóng lánh, chỉ nhìn thấy tường vân bên trong đột nhiên hiển hiện ra từng toà từng toà Thiên Không Chi Thành, Thiên Không Chi Thành liền thành một vùng, uy nghiêm cực kỳ, tiên thú cười mây đạp gió, vô số tiên nhân đều xuất hiện, chỉ nhìn thấy bọn họ quay về cái kia to lớn đế vương vương miện khom mình hành lễ! Sau đó đang chậm chậm biến mất.

Mặc kệ là Huyền Thiên tông vẫn là ở Đoạn Thiên nhai đây vực ba cái Thần Vương đại năng, toàn bộ đều há to miệng, tiên nhân khom mình hành lễ! Cái này thiên quan đến tột cùng là cái gì?

Mà hiện tại Tàn Hạo Thiên đã an ổn tiến vào cảnh giới Tiên Thiên, trên bầu trời đế vương vương miện cũng từ từ biến mất, tất cả liền dường như không có phát sinh giống như vậy, mà hiện tại Tàn Hạo Thiên nhưng là không có mở mắt ra, còn ở yên lặng quan sát tình huống trong cơ thể.

Mà vào lúc này, Tàn Hạo Thiên xem như là sáng tỏ, vừa chỗ ở mình chỗ đứng là mình trong đan điền, mà vừa ở trong đan điền hiển hiện chính mình chính là nguyên thần của chính mình! Mà biến mất cái kia Tàn Hạo Thiên nhưng là bộ thân thể này duy nhất chấp niệm, chính mình đáp ứng rồi yêu cầu của hắn, hắn cũng là an tâm tiêu tan.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Đây là một cái tàn khốc thế giới

Tàn Hạo Thiên hơi há mồm ra, thờ ra một hơi, nhất thời, một luồng tử màu đen khí thể bị phun ra ngoài, đây là Tàn Hạo Thiên trong cơ thể bắn thiu khí thái, sau đó mở mắt ra, nhất thời, Tàn Hạo Thiên có một chút sững sờ, bởi vì, hắn phát hiện, cái kia bốn cái hư huyền bóng người vẫn nhìn chòng chọc vào chính mình.

Tàn Hạo Thiên xem bọn họ, sau đó ở nhìn thân thể của chính mình, không có cái gì a, rất bình thường a, chỉ có điều không có mặc quần áo mà thôi, chuyện này cũng không có gì quá mức chứ?

"Tiểu tử, người nói cho ta, người đến tột cùng là người nào?" Mạc Văn Dương nhìn Tàn Hạo Thiên trầm giọng hỏi.

"Ta? Ta chính là Tàn Hạo Thiên a! Nguyên bản là Thiên Phong quốc Thái tử, chỉ có điều bởi vì một ít chuyện đắc tội rồi Huyền Thiên tông, bị diệt môn, ta cũng bị Huyền Thiên tông biếm làm đầy tớ, muốn ở Huyền Thiên tông đi lính mười tám năm, ha ha, hiện tại, đã qua thời hạn, ta cũng coi như là tự do thân rồi!" Tàn Hạo Thiên cười nói.

"Không thể, chỉ là một cái tiểu quốc Thái tử sẽ có như thế tiềm lực? Cái này không thể nào!" Mạc Văn Dương trực tiếp phản bác đến.

"Hả? Tiền bối, người đang nói cái gì? Ta nghe không hiểu!" Tàn Hạo Thiên gãi đầu nhìn Mạc Văn Dương nói rằng.

"Hạo Thiên, chúng ta phải nói cho người một ít chuyện, những chuyện này rất trọng yếu, vì lẽ đó, người nhất định phải bảo mật, nếu không, người sẽ rất nguy hiểm!" Trúc Nhã mở miệng nói chuyện.

"Xin mời sư phụ chỉ giáo!" Tàn Hạo Thiên rất là cung kính nói.

"Hạo Thiên, người tư chất thực sự là quá ra ngoài chúng ta dự liệu, người mới vừa tiến vào Tiên Thiên liền gọi ra rất lớn cảnh tượng kì dị trong trời đất, điều này cũng làm cho cho thấy tương lai của người không thể đo lường, hơn nữa, quan trọng nhất chính là người nhất định phải ẩn giấu trụ thiên phú của chính mình, nếu không, người liền sẽ trở thành ra mặt chỉ điều, người không hiểu tu hành thế giới tàn khốc!"

"Ở thế giới này, không có đạo lý gì có thể nói, chỉ có lợi ích cùng sức mạnh! Nắm giữ sức mạnh mạnh mẽ liền ủng có lời nói quyền! Nhưng mà, thế giới này là một cái Đại thế giới, vô số có thể người xuất hiện lớp lớp, tiền bối bị hậu bối vượt qua cũng không phải là không có, vì lẽ đó, điều này cũng dao động một chút người căn cơ lợi ích, quyền lên tiếng, bởi vậy, người cũng là rõ ràng, vì cùng có thể lực của chính mình cùng thực lực, cách làm của bọn họ cũng chỉ có hai bước, gặp phải có thiên phú hậu bối một là mời chào, đệ nhị chính là xoá bỏ!"

Nghe đến nơi này, Tần Hạo Thiên không tự chủ hít vào một ngụm khí lạnh, đây là một cái gì thế giới a, không nghe lời liền giết chết? Đây cũng quá bá đạo, quả thực so với Huyền Thiên tông còn muốn tàn bạo a.

"Các người Thiên Phong hoàng thất cũng chính là một cái ví dụ, tuy rằng không biết các người hoàng thất cùng Huyền Thiên tông phát sinh cái gì, thế nhưng, kết quả người cũng nhìn thấy, người thân tộc toàn bộ giết chết, mà người cũng đã trở thành nô lệ, này chính là không có quyền lên tiếng, không có thực lực kết cục!" Trúc Nhã nói rằng.

"Người sư phụ kia, ta nên làm như thế nào?" Tần Hạo Thiên hỏi.

"Ha ha, thằng nhỏ ngốc, ta hiện tại nói cho người những này chỉ là để người trước tiên tìm hiểu một chút thế giới này, biết thế giới này tàn khốc, không sống mống chết, nhục cực cường thực, đây là hằng cổ bất biến đạo lý, cũng không có đạo lý gì có thể giăng, nắm giữ thực lực, thế lực mạnh mẽ, vào lúc ấy, người liền ủng có lời nói quyền, vì lẽ đó, hiện tại người hiện tại mục đích chủ yếu nhất chính là tăng cường thực lực của chính mình, không có thực lực, cái gì đều là nói suông! Cũng còn tốt người hiện tại ở hạp cốc này bên trong không có ai biết, nếu không người liền nguy hiểm rồi!" Trúc Nhã tiếp theo giải thích đến.

"Không sai, Trúc Nhã nói không có sai, tiểu tử, thế giới này không phải người tưởng tượng đơn giản như vậy, không phải người ăn thịt người chính là người ăn người, nhờ yếu người nắm giữ siêu tuyệt thiên phú là sẽ bị dừng người ghen tỵ, thế nhưng, nắm giữ thực lực siêu cường, như vậy người sẽ bị người ngược nhìn, thế giới này chính là như thế trắng ra!" Loạn Lưu Quân cũng trầm giọng nói rằng.

"Hơn nữa, không nhưng này chút nắm giữ thế lực người sẽ như vậy, coi như là cùng thế hệ bên trong, vậy cũng là tràn ngập tranh đấu cùng chảy máu, sợ một chút sẽ đem tính mạng ném mất người biết không?" Loạn Lưu Quân nói tiếp.

"Lẽ nào thế giới này tu hành chính là vì quyền lợi? Thế lực?" Tần Hạo Thiên rất không hiểu hỏi, linh hồn của hắn vẫn ở một cái tràn ngập khoa học kỹ thuật tinh cầu sinh tồn, đi tới thực lực này làm đầu thế giới hiển nhiên rất không hiểu.

"Quyền lợi? Thế lực? Hừ, tiểu tử, người cũng quá khinh thường thế giới này người tu hành, là, là có người tu hành là vì những này, thế nhưng, những thứ đồ này chỉ có điều là xem qua mây khói mà thôi, người tu hành tụ tập thế lực, lớn mạnh thực lực của chính mình chỉ vì một chuyện, vậy thì là thành đế! Thành vì là thiên hạ chí tôn! Chỉ có một cái ghế chí tôn!" Mạc Vân Dương lạnh giọng nói rằng.

"Thành đế? Chỉ có một cái ghế?" Tần Hạo Thiên có một chút hiếu kỳ nhìn Mạc Vân Dương, hi vọng Mạc Vân Dương giải thích một chút.

"Muốn tu hành, trước tiên phải biết một chuyện, vậy thì là cái này tu hành thế giới thực lực phân chia, người vừa mới mới vừa tiếp xúc cái này, nghĩ đến cũng không hiểu, ngày hôm nay chúng ta liền cho người cẩn thận bồi bổ khóa." Loạn Lưu Quân nói rằng.

"Trước tiên tu ngày kia gân cốt, ở tu Tiên Thiên khí hải, nạp khí tự nguyên ích mệnh hải, mệnh hải tám tầng quy bốn cực, bốn cực chín tầng tiến vào Đạo cung, Đạo cung Thần kiều thông Thần cung, Thần cung cung trời nhập cửu thiên, cung trời tu thành trụ thần hoàng, thần hoàng bên trên có thánh nhân, thánh nhân vì là phò đế làm đầu, đế vương vô cực chấn động bát hoang!"

"Đơn giản điểm tới nói chính là ngày kia cảnh, Tiên Thiên cảnh, mệnh hải cảnh, bốn cực, Đạo cung Thần kiều, Thần cung cung trời, thần hoàng, siêu phạm nhập thánh, đế tôn, mà trong này mỗi một cảnh giới phân chia cũng có chỗ bất đồng, ngày kia, Tiên Thiên, vượt qua liền thành, mệnh hải tám tầng, bốn cực chín tầng, Đạo cung Thần kiều ba tầng, Thần cung cung trời ba tầng, mà Thần cung cung trời cảnh giới này cũng có thể bị trở thành Thần Vương, mà Thần Vương bên trên còn có thần hoàng, thần hoàng cũng chia ba đẳng cấp, siêu phạm nhập thánh, trở thành thánh nhân, thánh nhân cũng chia làm ba đẳng cấp, cuối cùng chính là đế tôn!"

"Cuối cùng thánh nhân thế giới này chỉ có thể thừa nhận mười cái ghế, mà cuối cùng đại đế vị trí chỉ có một cái ghế! Tiểu tử, người có thể suy nghĩ một chút, cái này cạnh tranh là cỡ nào kịch liệt, trên đời tu giả đầu chỉ ngàn vạn, con mắt của bọn họ chỉ nhìn đại đế ghế, được thiên địa chứng thực, nắm giữ đại đế thực lực, đều sẽ phá tan hư không, rồi đi thế giới này, hay là chính là bọn họ mục tiêu cuối cùng thành tựu tiên nhân vị trí đi." Loạn Lưu Quân nói rằng.

"Thần hoàng cùng thần hoàng trở xuống cảnh giới là không có hạn chế, thánh nhân cảnh giới chỉ có mười cái ghế, nếu như ghế đứng đầy, coi như người nắm giữ thánh nhân thực lực, không có thiên địa tán thành, người cũng không phải thánh nhân, vì lẽ đó loại người này cũng được gọi là nguy thánh, muốn xưng là thánh nhân chỉ có một cái biện pháp, vậy thì là diệt trừ một người trong đó, sau đó được thiên địa chứng thực!"

"Thế nhưng, thánh nhân lại há lại là như vậy dễ dàng bị xoá bỏ? Thiên địa chứng thực thánh nhân nắm giữ thiên địa ban tặng pháp toà, cũng nắm giữ thiên địa số mệnh, căn bản là không phải muốn giết liền giết chết, coi như là thánh nhân trong lúc đó chiến đấu cũng không phải như vậy dễ dàng giết chết một cái thánh nhân!"

"Mà cuối cùng đại đế, chính là trong trời đất này nhân vật khủng bố nhất! Một khi có người thành tựu đại đế vị trí, như vậy người này số mệnh đem sẽ trực tiếp đem toàn bộ thế giới trấn áp! Hơn nữa một khi có người thành đế sẽ lưu cái kế tiếp to lớn di chứng về sau, vậy thì là, đại đế số mệnh đều sẽ trấn áp vạn năm lâu dài, nói cách khác, ở vạn năm, sẽ không xuất hiện ở hiện đại đế chí tôn! Muốn muốn thành tựu đại đế vị trí người chỉ có thể ở vạn năm sau khi đại đế số mệnh tiêu tan mới có thể thuận lợi chứng đế!" Mạc Vân Dương nói rằng.

"Trở thành đại đế? Trở thành tiên nhân? Bọn họ tại sao lại đối với cái này như thế chấp nhất?" Tần Hạo Thiên hỏi.

"Ha ha, tiểu tử, không thể không nói, ngươi cũng thật là một tờ giấy trắng a, người tu hành không phải vì cái gì quyền lợi, hoặc là thế lực, mà là vì sống mãi a!" Nghịch Lưu Quân cười nói.

"Sống mãi!" Tần Hạo Thiên nhất thời liền nhảy lên.

"Đúng đấy, sống mãi, trường sinh bất tử! Siêu thoát phạm khu, trở thành vô thượng sự tồn tại của tiên nhân! Truyền thuyết tiên nhân vĩnh sinh bất tử, vĩnh viễn sẽ không mục nát, thế nhưng, ai cũng chưa từng nhìn thấy sự tồn tại của tiên nhân, thế nhưng, người tu hành mục tiêu chính là trở thành đại đế, rồi đi thế giới này, đi tìm cầu tiên nhân con đường!" Nghịch Lưu Quân nói tiếp.

Tần Hạo Thiên trầm mặc, Tần Hạo Thiên vốn là muốn nếu mình đã đi tới thế giới này, như vậy liền cẩn thận sống tiếp, khôi phục Thiên Phong quốc, có năng lực hủy diệt Huyền Thiên tông cũng chính là, thế nhưng, không nghĩ tới đột nhiên bốc lên như thế một số chuyện, thiên phú của chính mình rất mạnh cũng sẽ bị người chú ý tới, nếu như mình không cường đại liền chỉ có thể bị người thu phục, nếu không liền hủy diệt, này không phải là Tần Hạo Thiên muốn kết cục.

"Vậy ta phải làm gì?" Tần Hạo Thiên có một ít mờ mịt.

"Ngươi bây giờ đầu tiên chính là muốn trở nên mạnh hơn, ngươi phải biết, tu hành tuy rằng có thể tăng cường tu giả tuổi thọ, thế nhưng tuổi thọ vẫn có hạn, vì lẽ đó, mới sẽ có rất nhiều tu giả sẽ vì đột phá giết người đoạt bảo, này không một chút nào ngạc nhiên, coi như là trở thành đại đế, cũng là sẽ có đại nạn, vì lẽ đó, thành tựu tiên nhân trở thành duy nhất con đường, mà vì cái mục đích này, vì trường sinh bất tử, tu giả nhưng mà cái gì sự tình đều có thể làm được!" Trúc Nhã nói rằng.

"Tiểu tử, ngươi bây giờ muốn những kia còn quá xa, ngươi hiện tại chỉ là một cái Tiên Thiên tiểu căn bản, nỗ lực tăng cao thực lực của chính mình mới là trọng yếu nhất, không muốn chết, không muốn được khổng người khác, ngươi liền muốn để cho mình trở nên mạnh mẽ, nói tóm lại, mặc kệ ngươi muốn làm gì, tự thân mạnh mẽ mới là cơ sở, chính mình không có thực lực mạnh mẽ, cái gì đều là nói suông!" Mạc Văn Dương nói rằng.

Nghe được Mạc Văn Dương, Tần Hạo Thiên cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Bốn người lẫn nhau nhìn, sẽ không là đã kích Tần Hạo Thiên đi.

"Các vị sư phụ, như vậy ta tình cảnh bây giờ rất nguy hiểm sao?" Tần Hạo Thiên ngẩng đầu lên hỏi.

"Không có chuyện gì, điểm này ngươi có thể yên tâm, hiện tại ngươi ở hạp cốc này bên trong, hạp cốc này bên trong có cấm chế, bình thường người là không vào được, hơn nữa, tiểu tử, không phải ta xem thường các ngươi nơi này, ngươi cho rằng ngươi trạm nơi này rất lớn? Nói cho ngươi đi, ngươi cái này cái gọi là Thiên Phong quốc chỉ có điều là một cái khá lớn một điểm hòn đảo mà thôi, thế giới bên ngoài đến tột cùng lớn bao nhiêu, ngươi căn bản là không thể nào tưởng tượng được, môn phái san sát, mạnh mẽ quốc gia nhiều chịu không nổi, liền các ngươi cái này hẻm lách địa phương, nếu không là tiên nhân huyết dịch, chúng ta đến cũng không tới!" Loạn Lưu Quân cười toe toét nói rằng.

Nghe đến đó, Tần Hạo Thiên trong lòng yên tâm, thế nhưng, trong lòng cũng chấn động tới kinh thiên động địa, ở nguyên lai Tần Hạo Thiên trong ký ức, thật giống vùng đất này bên trên người từ xưa tới nay chưa từng có ai rời khỏi nơi này, ở trong mắt bọn họ, chính mình dưới chân đại địa chính là duy nhất thế giới, không nghĩ tới, chính mình lại chỉ là ở một cái hòn đảo bên trên sinh tồn!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Phần mềm hack đã đến, xin mời tra thu

Trong tay một cái chất gỗ trường kiếm, Tần Hạo Thiên chính tùy ý tùy ý, từng đạo từng đạo kiếm khí không ngừng bạo phát, đem chu vi hòn đá xuyên thủng, Nghịch Lưu Quân đang dạy đạo Tần Hạo Thiên kiếm pháp.

"Kiếm tùy ý động, ý tùy tâm động, thích làm gì thì làm! Sử dụng kiếm không phải nói đem kiếm pháp khiến dùng đến sẽ, mà là muốn hiểu kiếm! Một cái không hiểu kiếm người coi như kiếm pháp ở cao mình cũng là một phế vật, ngươi muốn tìm ra thuộc về mình kiếm, thích hợp bản thân kiếm, hơn nữa, mỗi trên người một người đều có một thanh kiếm, liền xem có thể hay không tìm ra, một khi tìm ra, như vậy, coi như sẽ không cái gì kiếm pháp cũng là một cái hợp lệ sử dụng kiếm người!" Nghịch Lưu Quân thân nhiên nói.

Nghe được Nghịch Lưu Quân, Tần Hạo Thiên đình chỉ chính mình múa, sau đó xoa xoa chính mình mồ hôi trên trán, đi tới Nghịch Lưu Quân trước người, nhìn Nghịch Lưu Quân hỏi "Sư phụ, như vậy, cái gì là kiếm?"

"Ha ha, rất tốt, người hiểu được suy nghĩ cái vấn đề này liền cho thấy người có tư cách tiến vào đến kiếm đạo bên trong, cái gì là kiếm, cái vấn đề này người không nên hỏi ta, mà là cần nhờ chính người đi ngộ! Một khi ngộ, như vậy người liền phải nhận được chúc với kiếm đạo của chính mình." Nghịch Lưu Quân nhắm mắt lại thần nhiên nói.

"Được rồi, nhiệm vụ hôm nay đã hoàn thành, hiện tại đi tìm Trúc Nhã đi!" Nói xong Nghịch Lưu Quân trở lại trong tượng đá.

Tần Hạo Thiên quay về Nghịch Lưu Quân khom người hành lễ, sau đó lại đi tới Trúc Nhã tượng đá trước.

Trúc Nhã nhìn thấy Tần Hạo Thiên đến, bóng người trôi nổi mà ra, hiện ra như, khoe miệng mang theo một tia ôn nhu nụ cười, trong mắt tràn ngập ý cười, đối với Tần Hạo Thiên, Trúc Nhã rất là thoải mái, Trúc Nhã không có giáo Tần Hạo Thiên cái gì công kích pháp môn, năng giáo Tần Hạo Thiên được liệu nhận thức, Trúc Nhã nhận vì là công pháp của chính mình không thích hợp Tần Hạo Thiên, công pháp của chính mình chỉ thích hợp nữ tu luyện, Tần Hạo Thiên chỉ có thể học tập chính mình được lý trí thức.

Mà Tần Hạo Thiên cũng không có để Trúc Nhã thất vọng, Trúc Nhã giáo dục Tần Hạo Thiên trong quá trình phát hiện Tần Hạo Thiên ký ức rất mạnh, một khi tự mình nói quá thuốc gì tài, có cái gì đặc thù, cái gì tập tính, có khuyết điểm gì, thuốc gì hiệu, Tần Hạo Thiên đều là nhớ tới nháo vừng vàng, căn bản là không cần chính mình luôn mãi giải thích.

"Từ Dương thảo!" Trúc Nhã nhìn Tần Hạo Thiên há mồm liền hỏi, tuy rằng Tần Hạo Thiên ký ức rất tốt, thế nhưng hiện tại vấn đề là không có sáng tỏ thư tịch, không có thực vật, vì lẽ đó, Trúc Nhã vẫn là rất chuyên nghiệp hỏi Tần Hạo Thiên ngày hôm qua bài tập.

"Từ Dương thảo, thân ở nóng bức nơi, toàn thân màu đỏ, nhụy hoa tám mảnh, hiện ra tuyết bạch sắc, thành thực chu kỳ vì là mười năm, nhụy hoa biến thành đại màu đỏ, thời gian càng lâu, nhụy hoa màu sắc cũng sẽ sâu sắc thêm, được hiệu càng mạnh, cụ thể công hiệu là tăng cường Hỏa Chúc Tinh tu giả thuộc tính lực tương tác, đặc biệt tu luyện liệt dương Công Pháp người, hiệu quả có gấp đôi công hiệu, khuyết điểm, ít ỏi đến cực điểm, bạn có mạnh mẽ bảo vệ Linh Thú, không để kiểm đến." Tần Hạo Thiên trả lời ngay.

"Ha ha, rất tốt, xem ra người là ghi vào trong lòng, này rất tốt." Trúc Nhã hài lòng cười nói.

Kỳ thực Trúc Nhã cũng rất giật mình, bởi vì, Trúc Nhã đã đem trong môn phái được lý toàn trong sách tri thức phần lớn giao cho Tần Hạo, ở trong đó có thật nhiều được liệu, thế nhưng, Tần Hạo Thiên có thể rõ ràng phân biệt ra, nhớ kỹ, hiện tại Trúc Nhã đã đang suy tư, nếu như chính mình được lý giáo dục xong xuôi, lại giáo này Tần Hạo Thiên cái gì đây?

Theo thời gian trôi qua, Nghịch Lưu Quân giáo dục Tần Hạo Thiên kiếm pháp, Trúc Nhã giáo dục Tần Hạo Thiên được lý, Loạn Lưu Quân giáo dục Tần Hạo Thiên thể thuật, mà Mạc Vân Dương vẫn là yên lặng nhìn, không nói nhiều, cũng không có thể hiện ra muốn dạy dỗ Tần Hạo Thiên cái gì.

Tần Hạo Thiên để trần thân thể, nhắm mắt, toàn lực vận chuyển trong cơ thể khí, hiện tại Tần Hạo Thiên trong đan điền, khí đã chứa đựng đầy, hiện tại chính đang tương mình trong cơ thể khí chậm rãi chuyển hóa thành Chân nguyên, chỉ cần đem trong cơ thể mình Chân nguyên chuyển hóa hoàn thành, Tần Hạo Thiên coi như là chân chính mở ra tu hành cửa lớn.

Tần Hạo Thiên không ngừng đem trong cơ thể mình số mệnh chuyển, áp súc, Tần Hạo Thiên trong đan điền khí đã bắt đầu ngưng tụ lên, cũng càng ngày càng sền sệt, rất thần kỳ, thật giống như là khí bắt đầu chuyển hóa thành chất lỏng.

Một giọt, hai giọt, ba giọt, trong đan điền chất lỏng càng ngày càng nhiều, mà Tần Hạo Thiên đan điền cũng bắt đầu phát sinh ra biến hóa, chỉ nhìn thấy Tần Hạo Thiên trong đan điền xuất hiện một cái nhỏ nhỏ vòng xoáy, đang từ từ xoay tròn, mà cái kia chuyển hóa thành Chân nguyên sức mạnh chính theo cái kia vòng xoáy xoay tròn.

Chờ đến Tần Hạo Thiên đem khí hoàn toàn chuyển hóa thành Chân nguyên, nhất thời, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy chính mình đan điền run nhúc nhích một chút, lập tức, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy trong tai của chính mình bùng nổ ra một đạo tiếng tai tiếng nổ vang.

Tần Hạo đan điền đã biến mất rồi, hiện tại Tần Hạo Thiên đan điền vị trí xuất hiện một cái nhỏ nhỏ vòng xoáy, mà cái kia vòng xoáy nhưng là chường không Tần Hạo Thiên trong cơ thể Chân nguyên, chỉ phối Chân nguyên lưu động.

Mệnh hải mở ra, hiện tại Tần Hạo Thiên chính thức mở ra tu hành cửa lớn!

Mệnh hải mở ra, Chân nguyên thay thế khí đích tồn tại, Chân nguyên tồn tại trực tiếp đem Tần Hạo Thiên sức mạnh lại một lần nữa tăng lên, hiện tại Tần Hạo Thiên có thể nói là cuối cùng cũng coi như là có một chút lực tự bảo vệ, mặc dù nói vẫn là một con nhược kê.

Tuy rằng Mệnh hải mở ra, Chân nguyên đã xuất hiện, thế nhưng Tần Hạo Thiên không nhúc nhích, trái lại kể tục vận chuyển chính mình Chân nguyên, dùng Chân nguyên thoải mái kinh mạch trong cơ thể mình, dùng Chân nguyên sức mạnh mở rộng kinh mạch, tuy rằng có một ít kinh mạch hiện tại còn đánh nửa thôi thông, thế nhưng Tần Hạo Thiên không vội vã, những kia còn sớm, không phải là mình có thể đột phá.

Trái tim "Rầm rầm" tăng nhanh nhảy lên, tạo huyết tốc độ cũng tăng nhanh, trên trán, giọt kia tiên nhân huyết dịch cũng không ngừng theo Tần Hạo Thiên cái kia nhanh chóng lưu động dòng máu pha loãng.

"Ào ào ào" một trận xích sắt trượt thanh âm vang lên, liền sau lưng Tần Hạo Thiên, bốn cái tượng đá cũng bị kinh động, nhìn Tần Hạo Thiên đỉnh đầu chỗ, chỉ nhìn thấy Tần Hạo Thiên đỉnh đầu chỗ, lúc ẩn lúc hiện xuất hiện sáu phiến to lớn môn.

Xích sắt âm thanh càng ngày càng hưởng, thô thô xiềng xích xuất hiện ở trong tầm mắt, cái kia thô thô xiềng xích đem sáu phiến to lớn đồng môn phong tỏa ngăn cản, mặt trên còn quái to lớn tòa, mỗi một cánh cửa đều có một cái.

Càng ngày càng nhiều xiềng xích xuất hiện, đại môn kia bị chặt chẽ khóa lại, sau đó lại có sáu cái bé nhỏ xiềng xích xuất hiện, liên tiếp mỗi một phiến cửa lớn, cuối cùng liên tiếp điểm là Tàn Hạo Thiên phía sau lưng tâm!

Mà cái kia sáu phiến cửa lớn khuông cửa bên trên mỗi một phiến cửa lớn đều có vài chữ "Thiên đạo, Tu là đạo, Nhân gian đạo, Súc sinh đạo, Nga quý đạo, Địa ngục đạo" nhìn thấy những chữ này, nhất thời, bốn người trên mặt cái kia vẻ mặt liền trở nên cực kỳ ngoạ mục, toàn bộ đều ngoác to miệng.

"Sáu, sáu, lục đạo cánh cửa?" Nghịch Lưu Quân có một ít không dám tin tưởng hỏi.

"Hừm, ừm, xác thực là lục đạo cánh cửa!" Mạc Vân Dương mở miệng nói chuyện, chỉ là nhìn Mạc Vân Dương vẻ mặt cũng biết hẳn hiện tại trong lòng cũng không bình tĩnh.

Chậm rãi, cái kia lục đạo cánh cửa biến mất rồi, khản đôn lấy, chỉ nghe một tiếng khủng bố tiếng gào thét truyền ra, Tàn Hạo Thiên đỉnh đầu, không gian rung động rất lớn, kinh khủng kia tiếng gào thét chính là từ cái kia không gian rung động bên trong truyền ra.

Bốn người biến sắc mặt, cái kia đến tốt cùng là món đồ gì? Vì sao còn chưa có xuất hiện liền cho bốn người một loại rất cảm giác xấu, coi như là bốn người đã biến thành tượng đá, cái kia sờ cả tóc gáy cảm giác vẫn là rất rõ ràng.

Không gian bị bỗng nhiên xé ra, một con to lớn móng vuốt xuất hiện, một con màu trắng bạc móng vuốt, cái kia móng vuốt lại trường lại sắc bén, lóng lánh hàn quang, có thể thấy, vậy tuyệt đối không phải vật gì tốt, con kia to lớn màu trắng móng vuốt xé ra không gian đón lấy, một con to lớn đầu lâu xuất hiện, đó là một con to lớn hồ ly!

Hẹp dài khoe mắt, dài nhỏ con ngươi, lập loè hàn quang, dư quang của khoe mắt miệt thị nhìn bốn cái Thần Vương, thật dài miệng, môi hơi một nhếch, nhất thời, cái kia sắc bén răng nanh triển lộ ra, thân thể chui ra không gian, thân thể khổng lồ kia hoàn toàn hiển lộ ra, đẹp đẽ bộ lông màu bạc, cường tráng tứ chi, phần sau tám cái xoắn tung đuôi qua lại quét qua, cái kia đuôi khẽ động, nhất thời, không gian cũng xuất hiện nói vệt sóng gợn.

"Tám vĩ thiên hồ?" Mạc Vân Dương rốt cục không nhịn được, trực tiếp mở miệng hỏi.

"Không phải, cái kia không phải tám vĩ thiên hồ, tám vĩ thiên hồ không có vật này lớn như vậy cảm giác ngọt ngào, nhìn như là hồ ly, nhưng là, ta dám khẳng định, vật này tuyệt đối không phải hồ ly!" Loạn Lưu Quân nói rằng.

Cái kia to lớn hồ ly đầu lâu kiêu ngạo giờ lên, mà cũng vào lúc này, Tàn Hạo Thiên mở mắt ra, nhìn trên bầu trời hồ ly, nhất thời, nở nụ cười.

Giờ tay lên, bàn tay mở ra, con mắt nhìn cái kia to lớn hồ ly, cái kia hẹp dài con mắt con ngươi chuyển động, nhìn thấy Tàn Hạo Thiên, nhất thời, cái kia hồ ly phát sinh vui vẻ tiếng hô, sau đó thân thể bỗng nhiên thu nhỏ lại, lập tức trở nên chỉ có một con con mèo nhỏ to nhỏ, sau đó nhẹ nhàng rơi vào Tàn Hạo Thiên trong bàn tay.

Nhất thời, một cái đáng sợ đại quái vật đã biến thành một con đáng yêu tiểu sủng vật, con mèo nhỏ như thế cáo nhỏ nghiêng đầu, trong ánh mắt hiếu kỳ nhìn Tàn Hạo Thiên, mà Tàn Hạo Thiên cũng nhìn con này dường như cáo nhỏ đồ vật.

Một người, một vật lẫn nhau nhìn, yên lặng cảm thụ dòng máu như thế này liên kết, Tàn Hạo Thiên nhếch miệng, nở nụ cười, rất là hài lòng, Tàn Hạo Thiên cảm giác rất kỳ quái, thật giống như chơi game giống như vậy, đột nhiên bắn ra một cái khung chat, một văn kiện, mở ra vừa nhìn, mặt trên nói rằng "Thiếu niên, người Phần mềm hack phụ trợ đã tới số, xin mời tra thu!"

Không sai, Tàn Hạo Thiên trong tay cái này hồ ly như thế đồ vật là có thể cho rằng là Phần mềm hack phụ trợ, vẫn là rất cường lực loại kia!

Bốn cái Thần Vương hướng về Tàn Hạo Thiên đi tới, hiếu kỳ nhìn Tàn Hạo Thiên trong tay cáo nhỏ.

"Hạo Thiên, người đây là cái gì? Thật giống là hồ ly?" Trúc Nhã cũng không xác định hỏi.

Tàn Hạo Thiên ngẩng đầu lên, nhìn thấy bốn người con mắt chăm chú nhìn mình chăm chăm, hi vọng chính mình đưa ra một cái giải thích.

"Vật này tên là bát cực thiên vĩ, là ta võ hồn biến hóa! Hơn nữa, năng lực còn rất mạnh, nhìn như là hồ ly, có thể nó so với hồ ly cường hãn hơn nhiều, hiện tại thực lực ta còn không được, không thể sử dụng ra nó toàn bộ năng lực, chỉ có chờ ta mạnh mẽ mới có thể hoàn toàn khai phá ra năng lực của nó." Tàn Hạo Thiên giải thích.

"Võ hồn? Vậy vừa nãy cái kia lục đạo cánh cửa đây?" Nghịch Lưu Quân hỏi tiếp.

"Cũng là ta võ hồn a!" Tàn Hạo Thiên chuyện đương nhiên nói rằng.

Mà bốn người nghe được Tàn Hạo Thiên, nhất thời khiếp sợ trợn mắt ngoác mồm, một thể song võ hồn! Người này quả thực chính là yêu nghiệt a!

Chương 9: Xuất cốc

Bốn người đối với Tần Hạo Thiên thiên phú thực sự là giạt mình, cái gì chuyện lý kỳ cổ quái đều có khả năng ở Tần Hạo Thiên trên người phát sinh, mà Mạc Vân Dương nhìn Tần Hạo ánh mắt cũng có một chút nóng rực, hạt giống tốt a, thực sự là hạt giống tốt!

Thế nhưng, Mạc Vân Dương khắc chế chính mình kích động, hẳn còn muốn nhìn một chút Tần Hạo Thiên cứu có thể đi tới mức độ như thế nào.

"Đứng rồi sư phụ, ta đột nhiên biết làm sao rồi đi nơi này, thật giống cái kia tiên nhân trong huyết dịch có nhắc nhở, hơn nữa, các người nguyên rủa cũng có thể loại bỏ!" Tần Hạo Thiên đột nhiên thả ra một cái đại chiêu.

"Cái gì?" Đây là Nghịch Lưu Quân.

"Thật sự là?" Loạn Lưu Quân.

"Có thật không?" Trúc Nhã.

". . ." Mạc Vân Dương.

"Hừm, thật sự là, các người cái này hoá đá nguyên rủa chỉ là đối với các người một loại trừng phạt, cũng là tiên nhân huyết dịch một loại tự mình bảo vệ, chỉ muốn rời khỏi nơi này liền có thể biến mất, chỉ có điều, các người bị hoá đá, cũng không có khả năng rời đi tính, vì lẽ đó các người cũng là bị nhốt trăm năm quang cảnh." Tần Hạo Thiên nói rằng.

Nghe được Tần Hạo Thiên, nhất thời bốn người rất là không nói gì, nơi này có tiên nhân huyết dịch bí mật ai dám lớn tiếng tuyên dương? Bảo mật còn đến không kịp đây, bốn người hẹn ước đi tới nơi này, muốn thu phục tiên nhân huyết dịch, nhưng là thất bại vô số lần, cuối cùng tiên nhân huyết dịch bạo phát tức giận, trực tiếp đem bốn người hoá đá, bốn người là lén lút đi tới nơi này, ai cũng không biết, chớ đừng nói chỉ là dẫn người.

"Được rồi, được rồi, hết thảy đều là quá khứ, đã có kỳ sẽ rời đi nơi này cũng là một chuyện tốt, lại nói, chúng ta bị hoá đá ở đây, tuy rằng bị áp chế, thế nhưng, chúng ta cũng không có đình chỉ tu luyện, phòng chừng hoá đá nguyên rủa vừa vỡ giải, thực lực chúng ta lại sẽ tăng lên trên một đoạn dài, cũng coi như là nhân họa đắc phúc đi!" Vẫn là Nghịch Lưu Quân nhìn thoáng được, an ủi mọi người cái kia không bình tĩnh trái tim.

"Hạo Thiên, người chuẩn bị một chút đi, ở chỗ này lâu như vậy, ta đều chán, ta nghĩ sớm một chút rời đi nơi này, nơi này thực sự là khiến người ta không muốn hồi ức!" Trúc Nhã cũng nói.

Nghe được mấy người, Tần Hạo Thiên cũng không kéo dài, còn muốn thu thập đồ vật cũng không có cái gì muốn thu thập, chỉ có điều Tần Hạo Thiên nhìn cái kia huyết tinh Bồ Đề quả rất là không nỡ lòng bỏ a.

Suy nghĩ một chút, lắc đầu một cái, Tần Hạo Thiên cũng liền từ bỏ, hiện tại chính mình liền một bộ quần áo đều không có, cũng không có không gian thả đồ chơi kia, vì lẽ đó Tần Hạo Thiên cũng không có cái gì có thể mang đi.

Tần Hạo Thiên đem bốn người tượng đá cẩn thận từng li từng tí một di chuyển, đi tới vách núi một góc nơi, sau đó Tần Hạo Thiên đưa tay sờ sờ, nhất thời nở nụ cười, không có sai, tìm đối âm trí.

Tần Hạo Thiên trước tiên nâng lên hai cái tượng đá, trực tiếp hướng về cái kia vách tường đi đến, chỉ nhìn thấy Tần Hạo Thiên mang theo cái kia tượng đá như tiến vào trong nước, cái kia vách tường tạo nên gợn sóng, sau đó Tần Hạo Thiên thân ảnh biến mất không gặp.

Tiến vào trong vách tường, nhất thời Tần Hạo Thiên lập tức rơi vào trong bóng tối, thế nhưng Tần Hạo Thiên không có hoang mang, không có thay đổi bước tiến, hướng về phía trước kiên quyết không rời đi đến.

Bên ngoài một cái to lớn thác nước, dòng nước chảy xiết, thanh thế hùng vĩ, vô số thủy dâng lên hơi nước, ánh mặt trời chiếu bên dưới, hiện ra một đạo màu sắc sắc sỡ cầu vồng.

Tần Hạo Thiên bóng người chậm rãi xuyên qua cái kia to lớn thác nước, đi tới ngoại giới, nơi này là một cái to lớn rừng rậm, rất là u tĩnh, nhìn chung quanh một chút không gặp nguy hiểm, Tần Hạo Thiên cầm trong tay tượng đá thả xuống.

"Lạc kèn kẹt, khách kéo!" Tượng đá bên trên xuất hiện vô số bé nhỏ vết nứt, tiếp theo một tiếng vang thật lớn, cái kia tượng đá lập tức nổ tung, Tần Hạo Thiên vội vàng lắc mình rời đi, đứng xa xa.

"Trăm năm, trăm năm a, rốt cục không ở bị nguy rồi!" Nghịch Lưu Quân một tiếng cảm thán.

"Đúng đấy, lão đầu, không dễ dàng a, ta đều nhanh tuyệt vọng, không nghĩ tới, không nghĩ tới a, không nghĩ tới ta còn có khôi phục thành nhân một ngày! Không dễ dàng a!" Loạn Lưu Quân một mặt nước mắt.

Tần Hạo Thiên đem còn lại hai cái tượng đá chuyển đi ra, rất nhanh, bọn họ cũng khôi phục bình thường, có thể là rất lâu không nhúc nhích, bốn người chính đang thích ứng. Chân nguyên lưu động, thoải mái thân thể của chính mình, rất nhanh thời gian, bốn người đã khôi phục bình thường.

"Ha ha, không nghĩ tới a, không nghĩ tới, chúng ta lại sẽ có cảnh ngộ như thế, cũng còn tốt gặp phải Hạo Thiên, nếu không, chúng ta bốn người người thật sự chỉ có biến thành tượng đá từ ở bên trong rồi!" Nghịch Lưu Quân xem ra rất là cao hứng.

"Sự phụ, các người sau đó phải trở lại sao?" Tần Hạo Thiên hỏi.

"Chờ chút đã đi, trước tiên làm rõ nơi này là nơi nào, nhìn dáng dấp này một cánh rừng còn rất lớn, đi thôi, rời khỏi nơi này trước!" Trúc Nhã kiến nghị đến.

Mấy người cũng đồng ý, Tần Hạo Thiên đi tới, một thân lá cây trang, rất cục, Nghịch Lưu Quân không nhìn được, chỉ nhìn thấy Nghịch Lưu Quân trong tay nhấc lên, nhất thời, một bộ xiêm y màu đen xuất hiện, trực tiếp ném cho Tần Hạo Thiên.

"Quên đi, tiểu tử người trước tiên đi sửa sang một chút chính mình đi, nhìn người đều thành hình dáng gì rồi!" Nghịch Lưu Quân rất là ghét bỏ dáng dấp.

Tần Hạo Thiên nhìn mình một thân hoá trang, trong tay ôm xiêm y, cũng là cười khổ không thôi, không có cách nào a, y phục của chính mình chất lượng vốn là không được, ở cái kia trong hẻm núi đều ở lại: sững sờ gần như năm năm, không xấu mới là lạ đây.

Ôm quần áo, Tần Hạo Thiên hướng đi một bên, sau đó đổi nổi lên quần áo, loại quần áo đổi được, liền nhìn thấy Trúc Nhã trong tay cầm một cái dao cạo cười xem chính mình.

"Tiểu tử đều đã lớn rồi, nhìn, người râu mép đều đi ra, để ta cho người cẩn thận quản lý một chút đi, để Tần Hạo Thiên ngồi xuống, lấy ra một cái lược, đem Tần Hạo Thiên cái kia tóc la tùm lùm tóc chải kỹ, sau đó dùng một cái dây lưng trát tốt.

Dao cạo đem Tần Hạo Thiên gò má lông tơ nhẹ nhàng quét đi, sau đó sẽ đem râu mép cạo sạch sẽ, nhất thời, Tần Hạo Thiên dung mới xem như là chân chính hiển lộ ra.

Một thân trường bào màu đen, mái tóc dài, không phải rất đẹp trai dung, nhưng nhìn rất nại xem, một đôi mắt rất là sạch sẽ, thật giống như là một vũng Thanh Thủy.

Sau đó bốn người nhìn Thái Dương, sau đó tìm đúng một phương hướng, Tần Hạo Thiên chỉ cảm giác thân thể của chính mình không tự chủ được bay lên không, có một chút hoang mang, sau đó nhìn kỹ, phát hiện là Nghịch Lưu Quân mang theo chính mình trên không trung nhanh chóng bay qua, phía dưới cái kia rộng rãi vực rừng rậm nhanh chóng xẹt qua.

Phượng vũ quốc, một toà thành trấn, trong khách sạn, Tần Hạo Thiên mấy người chính nghe người chung quanh chuyện phiếm.

"Nghiep chương nha, Huyền Thiên tông người vẫn đúng là không phải đồ vật a, khỏe mạnh Thiên Phong quốc bị gieo vạ thành cái kia dáng vẻ, cũng coi như là Thiên Phong quốc người bị tội, nhưng đáng tiếc Tần gia a, một lời không hợp bị sát quang, Thái tử cũng bị hại chết, Thiên Phong quốc xem như là phá huỷ!" Một người uống rượu, thần nhiên nói.

"A? Không có nghiêm trọng như vậy chứ?" Một người không tin hỏi.

"Không nghiêm trọng như vậy? Các người là không biết, ta mới từ Thiên Phong quốc trở về, chủ yếu là nơi đó đã không phải là người gốc địa phương, Huyền Thiên tông những kia rác rưởi tu luyện đúng là có một bộ, để bọn họ quản lý một cái quốc gia, người không phải đang nói đùa sao? Bọn họ Huyền Thiên tông chính là dựa vào Thiên Phong quốc cung đường, hiện tại Thiên Phong quốc không có người thừa kế, Huyền Thiên tông trực tiếp đem Thiên Phong bỏ vào trong túi, quốc gia không bị gieo vạ mới là lạ!"

"Huyền Thiên tông người đúng là không có nhân tính, đem rất nhiều người bình thường làm đi đào tỉnh thạch, các người cũng biết, mỏ tỉnh thạch bên trong rất nguy hiểm, thế nhưng, Huyền Thiên tông những tên kia căn bản là không để ý tới người tên, rất nhiều người đều là chết ở nơi đó, thảm a ~!" Nói xong lại uống một hớp rượu.

Tần Hạo Thiên nghe được, chỉ cảm giác mình tâm không ngừng được đau, nắm đấm nắm quá chặt chẽ, sắc mặt trở nên cùng với khó coi.

Thế nhưng, lập tức, Tần Hạo rất tốt khống chế lại chính mình, sau đó mạnh mẽ hít một hơi, ở phun ra một hơi, đem tâm tình của chính mình bình phục sau khi, cầm lấy một bình tửu cùng một cái ly uống rượu đi tới vừa nói chuyện người kia bên người.

"Đại ca, vừa tiểu đệ nghe đại ca nói Thiên Phong quốc sự tình, tiểu đệ cũng cảm thấy rất hứng thú, không biết đại ca có thể không cẩn thận nói một chút?" Nói xong đem rượu trong tay ẩm đặt ở nam tử kia bên người.

Nam tử vừa nhìn thấy bầu rượu, nhất thời trên mặt liền lộ ra nụ cười xán lạn, trực tiếp nói "Dễ bàn, dễ bàn, tiểu huynh đệ người quá khách khí, điều này cũng không phải cái gì chuyện bí mật, nếu tiểu huynh đệ hiếu kỳ, như vậy ta liền kể cho người giảng đi."

Ở nam tử tự thuật dưới, Tần Hạo Thiên cuối cùng đã rõ ràng rồi sự tình bắt đầu cuối cùng.

Nguyên lai năm đó Thiên Phong hoàng thất Tần gia được trong truyền thuyết Lăng Tiêu Pháp Chỉ, mà vật này liên lụy đến một bí mật lớn, nguyên bản Tần gia đem bí mật này bảo vệ rất nghiêm mật, nhưng là, không biết là ai tiết lộ đi ra ngoài, Huyền Thiên tông cũng muốn có được vật này, vì lẽ đó Huyền

Thiên tông hung hăng tới cửa, để Tần gia giao ra Lăng Tiêu Pháp Chỉ, Tần gia đương nhiên không đồng ý, vì lẽ đó đây chính là Tần gia bị diệt nguyên nhân.

Tần gia bị diệt, Thái tử bị bắt đi trở thành nô lệ, mà Huyền Thiên tông chưởng quản Thiên Phong quốc, đem toàn bộ Thiên Phong quốc lật tung rồi cũng không có tìm được cái gì Lăng Tiêu Pháp Chỉ, Tần gia bị diệt, vì lẽ đó Huyền Thiên tông đem lửa giận phát tiết đến Thiên Phong quốc con dân trên người, nhất thời, Thiên Phong quốc hết thảy nắm giữ quyền lợi người gặp phải thanh tẩy, hết thảy phản kháng người toàn bộ bị diệt, Thiên Phong quốc đã bị Huyền Thiên tông giết chết có mười vạn người.

Nhưng mà, phái đi Thiên Phong quốc người vốn là một cái đồ ngốc tồn tại, không hiểu thống trị quốc gia, hay là không có cái gì lòng thanh thản thống trị quốc gia, nhất thời, quốc gia tất cả toàn bộ đều lộn xộn, toàn bộ Thiên Phong thủ đồ rơi vào hỗn loạn.

Mà điều này cũng chọc giận tên kia, trực tiếp dưới năng tay, người Thiên Phong quốc người nhân không có chuyện gì muốn nháo đúng không? Tốt, như thế muốn nháo vậy ta liền để người không có cái kia tâm tư nháo, trực tiếp để Huyền Thiên tông người đến sử dụng cường lực thủ đoạn, để Thiên Phong quốc người đi mở tỉnh thạch mạch đi đào mỏ!

Mà mỏ tỉnh thạch mạch là một cái rất địa phương nguy hiểm, ở nơi đó có rất nhiều Linh Thú, Huyền Thiên tông người sẽ không thanh lý những Linh Thú đó, cũng không có cách nào thanh lý, vì lẽ đó những kia bình dân cũng là gặp tai vạ, vô số người chết ở trong hầm mỏ, còn có vô số người chết ở Linh Thú trong miệng, mà này đã là hai mươi năm quá trình.

Hiện tại Thiên Phong quốc đã là một mảnh hoang vu, lão không thể y, thiếu không thể dựa vào, tuổi trẻ lực tráng toàn bộ ở vùng mỏ, mà tuổi trẻ mạo hiểm nữ tử cũng có rất nhiều bị Huyền Thiên tông đề tử bắt đi, có thể nói, Thiên Phong quốc đã tàn đi, diệt quốc rồi!

Tần Hạo Thiên nghe được là hai mắt đỏ chót, trong lòng sát cơ cũng là càng ngày càng nặng, bàn đã hạ thủ chăm chú nắm, móng tay đã đâm thủng da thịt, tâm thần không yên Tần Hạo Thiên quay về người kia nói một tiếng cảm ơn, sau đó rời khỏi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Quân địch còn có ba mươi giây đến chiến trường

Nhìn ra Tần Hạo Thiên tâm tình rất là không được, bốn người cũng không nói gì, thế nhưng, bốn người ánh mắt chính đang không ngừng giao lưu, cũng không biết bọn họ đang suy nghĩ một chút gì.

"Sư phụ, ta tâm tình không tốt, về phòng trước." Nói xong, Tần Hạo Thiên quay về bốn người thì lễ rời khỏi nơi này.

Nhìn rồi đi Tần Hạo Thiên, Nghịch Lưu Quân mới thở dài một hơi "Ai ~ Tần Hạo Thiên đứa bé này trong lòng khổ a, hoàng thất bị diệt môn, quốc dân bị ép hại, chính mình không có cách nào, các người nói, chúng ta có muốn hay không giúp một cái?"

"Muốn ra tay cũng không phải là không thể, thế nhưng, không thể quá độ, chúng ta không thể vẫn ở lại đây, không thể vẫn cho hán Khi bảo mẫu, tu già muốn vượt khó tiến lên mới được!" Loạn Lưu Quân mở miệng nói rằng.

"Có thể, ta không có ý kiến!" Trúc Nhã đồng ý.

"Tùy ý, ta muốn cũng không có ý kiến!" Mạc Vân Dương hiếm thấy mở miệng.

"Ồ? Mạc Vân Dương, người không bình thường a, người không phải đối với Tần Hạo Thiên sự tình không thể nào cảm thấy hứng thú à?" Loạn Lưu Quân hỏi.

"Làm sao? Bản vương còn muốn giải thích cho người?" Mạc Vân Dương chân mày cau lại, trên mặt xuất hiện một tia không vui.

"Không có, không có, người đồng ý ra tay, ta cao hứng còn đến không kịp đây, tại sao có thể có ý kiến đây." Loạn Lưu Quân cười nói.

Mạc Vân Dương liếc mắt nhìn Loạn Lưu Quân, sau đó uống một hớp rượu, để chén rượu xuống, đứng dậy muốn rời khỏi nơi này, thế nhưng, đi mấy bước, Mạc Vân Dương dừng bước.

"Tần Hạo Thiên, ta cũng sẽ thu làm đệ tử, thế nhưng, ta hi vọng hán chỉ là đệ tử của chúng ta, mà không phải các người phía sau những thế lực kia đệ tử, ta không hy vọng hán cùng những thứ đó có cái gì liên lụy, còn nguyên nhân các người cũng biết!" Nói xong Mạc Vân Dương rời đi.

Nghe được Mạc Văn Dương, ba người nhất thời liền ngậy người, nhìn Mạc Văn Dương rồi đi, lập tức, Nghịch Lưu Quân có một ít giật mình nói "Mạc tăng đá lại khai khiếu?"

"Ha ha, Hạo Thiên thiên phú, hấn nếu không động lòng mới kỳ quái đây, đừng xem Mạc Văn Dương diện lạnh, thế nhưng thiện tâm, nếu không, cũng sẽ không cùng với chúng ta, cùng chúng ta có gặp nhau." Nghịch Lưu Quân lắc đầu một cái, cười nói.

Ngày thứ hai, bốn người mang theo Tần Hạo Thiên hướng về Thiên Phong quốc phương vị nhanh chóng bay vút tới, kỳ thực, đối với Thiên Phong quốc sự tình, Tần Hạo Thiên cũng không có bao nhiêu ký ức, thế nhưng, hấn nghe được người qua đường, tâm không tự chủ co giật, lửa giận trong lòng không ngừng bốc lên.

Tiến vào Thiên Phong quốc biên cảnh, nhìn phía dưới cái kia hoang vu tình cảnh, Tần Hạo Thiên cắn môi mình, toàn bộ biên cảnh thậm chí ngay cả thủ vệ đều không có, hơn nữa phía dưới còn rất hỗn loạn, có thể tưởng tượng được, Thiên Phong quốc đến tột cùng thành hình đáng gì.

Trước mắt cảnh sắc không ngừng biến hóa, vô số nhân gian thăm kịch ở ánh vào Tần Hạo Thiên trong mắt, cũng sâu sắc ghi vào Tần Hạo Thiên trong lòng!

Kinh hai ngày nửa thời gian, Tần Hạo Thiên bị bốn người mang tới hoàng thành, nhìn hoàng thành, Tần Hạo Thiên nhất thời lửa giận trong lòng rốt cục không nhịn được, cắn chặt hàm răng, một luồng tàn nhẫn kinh khí không ngừng bốc lên.

"Huyền Thiên tông, ta và các ngươi không đội trời chung!"

Chỉ nhìn thấy toà này hoàng thành đã rách nát không thể tả, toàn bộ hoàng thành đã là hủ quạnh cực kỳ, vô số cô quả lão nhân chính đang trong đồng rạc phiên kiếm, mà những hài tử kia cũng là một mặt bản thủ, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

Mà cùng với ngược lại, cái kia hoàng thành trung ương, một toà xanh vàng rực rỡ cung điện tọa lạc, rất nhiều binh lính thủ vệ, mà ở bên trong cung điện kia, lúc ẩn lúc hiện vẫn có thể nghe thấy từng tia từng tia sáo trúc tiếng, còn có nữ tử tiếng thét chói tai.

Đi tới cung điện kia trước, thủ vệ nhìn thấy, trực tiếp tiến lên, muốn xua đuổi Tần Hạo Thiên mấy người rồi đi.

"Nơi này là hoàng cung trọng địa, không quan hệ người rồi đi, nếu không, tự gánh lấy hậu quả!" Người tướng quân kia trực tiếp mở miệng nói rằng.

Nhìn người tướng quân kia, Tần Hạo Thiên tiến lên, nhìn người tướng quân này, chỉ thấy người tướng quân này một thân sáng sủa áo giáp, trong tay nắm trường đao vô đao, một con tuyết mái tóc dài màu trắng theo gió phấp phới, trong mắt tràn ngập lo lắng, trên mặt tràn ngập sốt ruột.

Xem tới đây, Tần Hạo Thiên nở nụ cười.

"Xin hỏi tướng quân cao tính đại danh?" Tần Hạo Thiên hỏi.

"Không dám, mặt tướng Mạc Phi Bạch, kính xin công tử mau chóng rời khỏi, nơi này rất nguy hiểm!" Mạc Phi Bạch cúi đầu, nhỏ giọng nói.

Nghe lời này, Tần Hạo Thiên trong lòng nhảy một cái, sau đó nhìn Mạc Phi Bạch, thầm nghĩ đến, chẳng lẽ cái này Mạc Phi Bạch biết thân phận của mình?

"Ha ha, nhìn đáng đáp, Mạc tướng quân biết một vài thứ đây?" Tần Hạo Thiên cười nói.

"Công tử cùng mặt tướng trước đây có nhân rất tương tự, có thể thấy công tử là mặt tướng có nhân hậu nhân, vì lẽ đó, xin nhanh lên một chút rồi đi đất thị phi này, bên trong cung điện có rất nhiều Huyền Thiên tông người, mặt tướng vô năng, không cách nào thoát thân, kính xin công tử thứ tội!" Mạc Phi Bạch ở Tần Hạo Thiên lỗ tai bên nhỏ giọng nói.

"Tướng quân không cần phải sợ, nếu ta đã trở về, thì sẽ không sợ sệt Huyền Thiên tông, tướng quân cực khổ rồi, kính xin mang theo binh sĩ rồi đi nơi này, thoáng rồi xa một điểm, không phải vậy cần thận thương tổn được bọn họ." Tần Hạo Thiên quay về Mạc Phi Bạch nói rằng.

Nghe được Tần Hạo Thiên, Mạc Phi Bạch trông mắt co rụt lại, sau đó nhìn về phía cái kia bốn cái Thần Vương, sau đó gật gù, phát tay, phía sau binh lính toàn bộ đều rời khỏi nơi này.

"Kính xin Thái tử điện hạ bảo trọng, sự tồn tại của ngươi chính là Thiên Phong quốc căn cơ, vạn sự cẩn thận!" Nói xong Mạc Phi Bạch mang theo binh sĩ rồi đi đất thị phi này.

Mà ở bên trong cung điện, dâm, loạn không thể tả, rất nhiều kiểu điểm nữ tử trên người mặc lụa mỏng, cái kia trắng như tuyết thân thể cũng lúc ẩn lúc hiện có thể nhìn thấy, mà rất nhiều Huyền Thiên tông đệ tử nhưng là vừa những cô gái kia ôm vào trong ngực, tay cũng không an phận lộn xộn.

Mà ở cao cao vương tọa bên trên, một cái anh tuấn nam tử, trong tay một chén rượu, trong lòng ôm một cái cô gái xinh đẹp, tay đem cái kia dịu dàng nắm chặt thon thả ôm, một cái đem rượu trong chén uống ở trong miệng, sau đó một cái hôn lên cô gái kia ngoài miệng, đem trong miệng rượu ngon độ vào nữ tử trong miệng, cười ha ha, tỏ rõ vẻ đắc ý.

"Ha ha, đây mới là chúng ta hấn là quá tháng ngày a, ngắm lại ở bên trong môn phái, ngày ấy trải qua cũng thật là nhạt nhẽo vô vị, nhìn, nhìn những này, những rượu ngon này, những mỹ nữ này món ngon, trong môn phái căn bản cũng không có a, ta vào lúc này mới biết, tại sao trước đây đến đóng giữ các sư huynh tại sao không vui trở lại, nguyên lai đây mới là sinh hoạt a!" Nam tử kia nói rằng.

"Ha ha ha, đúng đấy, đúng đấy, vẫn là Minh Hạo sư huynh đầy nghĩa khí, đem ta loại cũng mang đến hưởng thụ sinh hoạt, không nghĩ tới chỉ là phạm trần bên trong cũng có cỡ này sắc đẹp, thực sự là không uống công chúng ta sư huynh đệ đến đây a!" Rất sắp có người nói tiếp.

Nghe lời này, vương tọa bên trên Minh Hạo nhất thời liền nở nụ cười, những cô gái này đã là Thiên Phong quốc gần như cuối cùng một nhóm tuổi trẻ mạo mỵ nữ tử, tại quá khứ cái kia hơn hai mươi năm, Thiên Phong quốc đã bị gieo vạ gần đủ rồi, chẳng bao lâu nữa, sư môn sẽ hoàn toàn từ bỏ Thiên Phong quốc, Thiên Phong quốc đã không có chút nào giá trị lợi dụng.

"Hừ, Thiên Phong quốc không tôn ta Tiên môn chi lệnh, tao này tai họa chính là gieo gió gặt bão, chỉ là phạm trần quốc gia, bỏ đi có gì đáng tiếc? Chúng ta người tu hành tình cờ trải nghiệm một thoáng chuyện hồng trần, chủ yếu nhất hay là muốn đặt ở tu hành bên trên a." Minh Hạo có một ít giả ý nói rằng.

"Vâng, xin nghe sư huynh dụ!" Hết thấy Huyền Thiên tông đệ tử quay về Minh Hạo lớn tiếng đáp lại đến.

Mà vào lúc này Tần Hạo Thiên mấy người đã tiến vào cung điện trong phạm vi, đi tới Huyền Thiên tông đệ tử tụ hội vị trí, nghe bên trong tiếng cười cười nói nói, Tần Hạo Thiên sắc mặt lạnh lẽo.

Vung tay lên, nhất thời cái kia đóng cửa lớn ầm ầm mở ra, nhất thời, bên trong cung điện tiếng cười cười nói nói lập tức liền đình chỉ ở, đón lấy, chỉ nghe bên trong cung điện truyền đến quát to một tiếng.

"Hừ, người phương nào dám dám mạo phạm ta Huyền Thiên tông? Tìm không chết được?" Nói xong, một bóng người trực tiếp bắn mạnh mà ra, trường kiếm trong tay lấp lánh hàn quang, mục tiêu chính là phía trước Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên sắc mặt âm trầm, tay vờ một cái, đem kiếm gỗ nắm lấy, con mắt nhìn chòng chọc vào cái kia càng ngày càng gần mũi kiếm, đột nhiên, Tần Hạo Thiên vung tay lên, kiếm gỗ lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức thu kiếm, này chính là Tần Hạo Thiên khổ luyện một chiêu rút kiếm thức!

Cái kia lao ra đệ tử chỉ cảm thấy lóe lên một cái rồi biến mất hàn ý theo cổ của chính mình mà đến, căn bản là phản ứng không kịp nữa, thế nhưng, hắn cũng cảm giác được không thích hợp, về phía trước vọt mạnh vài bước, sau đó, hắn cảm giác được cổ của chính mình có một ít ngứa ngáy, chính mình hô hấp cũng có một chút khó khăn, không nhận được đưa tay sờ về phía cổ của chính mình, một màn, ôn ấm áp nhiệt, còn có một chút dính tay.

Huyết, toàn bộ tay đều dính đầy huyết tinh, lập tức, cái này đệ tử khòe miệng phun ra bọt máu, ầm ầm ngã xuống đất, đi đứng không ngừng co giật.

Một chiêu thuận sát, cái này cũng là Tần Hạo Thiên lần thứ nhất giết người, thế nhưng, Tần Hạo Thiên trong lòng không có một chút nào sợ sệt cùng sợ hãi, trong lòng chỉ có một luồng sáng khoái tâm ý.

Một bước, một bước, Tần Hạo Thiên đi từ từ tiến vào bên trong cung điện, ở Tần Hạo Thiên tiến vào cung điện sau khi, chỉ chốc lát sau, vô số thân mang bại lộ nữ tử toàn bộ đều hoang mang mà chạy.

"Loảng xoảng!" Cái kia hai phiến to lớn môn ầm ầm đóng cửa, mà Loạn Lư Quân mấy người yên lặng đứng ở cửa cung điện ở ngoài, yên lặng chờ đợi, mà đối với bên trong cung điện tình huống, mấy người cũng là rõ ràng trong lòng.

"Ai, Hạo Thiên nhìn có lúc rất vô liêm sỉ đáng vẽ, nhưng là, trong lòng rất khổ, tuổi thơ gặp biến đổi lớn, sau khi trở về chính quốc gia biến thành bộ này đáng vẽ, trong lòng vẫn kìm nén một đám lửa, nhất định phải thả ra ngoài, nếu không, chuyện này sẽ là tâm bệnh của hắn a!" Trúc Nhã lo lắng nói rằng.

Mà vào lúc này, ở bên trong cung điện, hết thấy Huyền Thiên tông đệ tử trạm dừng đứng lên, nhìn mạo muội xuất hiện Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên hơi vung tay bên trong kiếm gỗ, trong ánh mắt lửa giận rất rõ ràng liền có thể nhìn thấy.

"Người phương nào? Tìm không chết được?" Một người đột nhiên đi tới Tần Hạo Thiên trước người, trực tiếp một chương đánh về phía Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên sắc mặt bất biến, ánh mắt ác liệt, trường kiếm trong tay vung lên, một đạo kiếm khí bạo phát, kiếm khí trực tiếp đem người này ngực xuyên thủng.

Đưa tay đẩy một cái, nhất thời, bóng người kia ngã xuống đất, tình cảnh lập tức liền yên tĩnh lại, tất cả mọi người giật mình, không ai từng nghĩ tới ở Huyền Thiên tông địa bàn, lại có thể có người dám giết Huyền Thiên tông đệ tử, đây là cỡ nào cả gan làm loạn!

"Thật can đảm!" Quát to một tiếng, sau đó một bóng người lóe lên mà ra, sát khí ép thẳng tới Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên tóc đều bị sát khí này làm lúng lúng cả lên, chỉ nhìn thấy bóng người kia vô cùng to lớn, một đôi thiết trảo thành câu, ép thẳng tới Tần Hạo Thiên đầu, muốn trực tiếp đem Tần Hạo Thiên đầu hái xuống!

Chương 11: Thiên địa có ba kiếm

Tần Hạo Thiên thân thể lùi về sau hai bước, lập tức, trong tay kiếm gỗ vén lên, kiếm gỗ giá ở cặp kia thiết thảo, cái kia thiết thảo lập tức biến chiêu, một phát bắt được Tần Hạo Thiên kiếm gỗ, lập tức một nhin, muốn đem cái kia kiếm gỗ bẻ gãy.

Tần Hạo Thiên đương nhiên sẽ không như thế dễ dàng liền để đối thủ thực hiện được, chỉ thấy Tần Hạo Thiên bước lên trước, tay trái quay về cặp kia thiết thảo thủ đoạn chỗ mạnh mẽ một mó, nhất thời, cặp kia tay lập tức mất đi sức mạnh, buông ra kiếm gỗ, mà Tần Hạo Thiên lại một lần nữa biến chiêu, thu hồi kiếm gỗ, quay về người kia ngực một chưởng mạnh mẽ đánh tới.

"Đừng!" Một tiếng vang thật lớn, cái kia thân ảnh khổng lồ rút lui trở lại, đem phía sau mấy người trực tiếp va lăn đi, ngồi dưới đất, dùng tay che chính mình ngực, con mắt hung tợn nhìn Tần Hạo Thiên, biến sắc mặt.

"Oa!" Phun ra một ngụm máu tươi, nhất thời, người chung quanh đều nhìn cái kia ngồi dưới đất trắng hán, trong mắt tràn ngập khó mà tin nổi, một chương đem một cái ngoại công thể thuật cao thủ trực tiếp đánh thổ huyết, người này đến tột cùng là ai?

"Ồ Thiên Phong quốc làm mưa làm gió cũng đủ chứ, hôm nay cũng nên là còn lợi tức thời điểm rồi!" Tần Hạo Thiên lạnh giọng nói rằng.

"Đừng đừng" đập tiếng vỗ tay vang lên, mọi người nhìn về phía Minh Hạo, chỉ nhìn thấy Minh Hạo một mặt hứng thú dạt dào, vỗ tay, nhìn Tần Hạo Thiên, chỉ là, trong mắt của hắn lộ vẻ hàn quang.

"Cố gắng, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám ở ta Huyền Thiên tông làm càn, không nghĩ tới hôm nay lại còn có người to gan lớn mật trước đến tìm cái chết, xem ra, ta Huyền Thiên tông xử sự vẫn là quá nhân từ, lại còn có một chút miếu cầu còn dám ra đây khiêu khích, ha ha!" Nói xong, chỉ tay một cái, một ánh hào quang quay về Tần Hạo Thiên phóng tới.

Tần Hạo Thiên trong mắt hết sạch lóe lên, trong tay kiếm gỗ bị Chân nguyên bao vây, giờ kiếm chặn lại, chỉ nghe "Đừng!" một tiếng, Tần Hạo Thiên trong tay kiếm gỗ lay động một cái, mà Tần Hạo Thiên thân thể cũng về phía sau lui về phía sau một bước.

"Mệnh hải ba tầng!" Tần Hạo Thiên trong lòng lập tức liền biết rồi người trẻ tuổi này thực lực, so với mình muốn cao hơn rất nhiều, chính mình hiện tại vừa mới mới vừa mở ra Mệnh hải, còn không biết chính mình là không phải là đối thủ.

"A, ta còn tưởng rằng đến rồi một cái cái gì cao thủ, nguyên lai bất quá là một cái vừa mở ra Mệnh hải người, là gan không nhỏ, coi chính mình có chút thực lực liền không biết trời cao đất rộng, các sư đệ!" Minh Hạo quát to một tiếng.

"Ồ!"

"Kích giết ác đồ, đương ta huyền thiên oai!"

"Phải!"

Một tiếng mệnh lệnh, vô số đệ tử linh mệnh, nhất thời, toàn bộ bên trong cung điện sát khí tràn ngập, Tần Hạo Thiên cũng sâu sắc đề phòng, trong tay kiếm gỗ nắm chặt chú, con ngươi không ngừng chuyển động, chân nguyên trong cơ thể nhanh chóng lưu chuyển, chỉ chờ Khai sát!

"A! Sát!" Huyền Thiên tông đệ tử bắt đầu chen chúc mà tới, hơn hai mươi người hướng về Tần Hạo Thiên sát đi, vô số trường kiếm không chút lưu tình, Tần Hạo Thiên trong tay kiếm gỗ giương lên, thức mở đầu bày ra, găm lên giận dữ, hướng về trong đám người sát đi!

Vô số binh khí tiếng va chạm, vô số có tiếng kêu thảm thiết, Tần Hạo Thiên kiếm gỗ không sợ Huyền Thiên tông đệ tử trong tay lợi khí, trái lại một người giết vào đoàn người lại như là lang vào dương quần, nóng bỏng huyết tinh, tung bay đoạn chi, có tiếng kêu thảm thiết, ở bên trong tòa cung điện này soạn nhạc ra huyết văn chương!

Tần Hạo Thiên trong lòng cái kia còn như núi lửa bạo phát sát khí được phát tiết, nhất thời, trong não một mảnh không minh, trường kiếm trong tay theo trong lòng chính mình ý thức múa, mỗi một lần ra chiêu tất có báo lại, hiện tại bên trong cung điện, đã không có ai đứng thẳng, toàn bộ đều nằm ở trên mặt đất, mà Tần Hạo Thiên thân thể bên trên đã bị huyết tương bao vây.

"Tích đáp, tí tách!" Huyết dịch theo kiếm gỗ mũi kiếm nhỏ xuống trên đất bản bên trên, Tần Hạo Thiên đỏ mắt lên, nhìn vương tọa bên trên Minh Hạo, mà Minh Hạo hiện ở trên mặt đã không có nụ cười, hiện tại Minh Hạo đã là che kín Hàn Băng, toàn bộ bên trong cung điện nhiệt độ đều giảm xuống không ít.

Không nhìn trên đất không ngừng kêu thảm thiết âm thanh, Minh Hạo con mắt liên tục nhìn chăm chăm vào Tần Hạo Thiên, tay chậm rãi nắm chính mình trường kiếm.

Vung một cái, nhất thời trường kiếm ra khỏi vỏ, vô kiếm trực tiếp quay về Tần Hạo Thiên bắn thẳng đến mà đến, Tần Hạo Thiên trong tay kiếm gỗ vung lên, đem vô kiếm bỏ ra, mà Minh Hạo bóng người đã rời đi vương tọa, một giây sau xuất hiện ở Tần Hạo Thiên trước người, trường kiếm mũi kiếm đã quay về Tần Hạo Thiên trong lòng đâm thẳng mà đến!

Tần Hạo Thiên thân thể một bên, kiếm gỗ đón đỡ, sắc bén kia trường kiếm đem Tần Hạo Thiên kiếm gỗ vẽ ra một đạo sâu sắc vết tích! Dùng sức, đem Minh Hạo trường kiếm vén lên, một cước quay về Minh Hạo chân đá tới, Minh Hạo nhún mũi chân, thân thể về phía sau lùi lại, sau đó chân nhanh chóng giẫm một cái sàn nhà, nhất thời sàn nhà chia năm xẻ bảy, mà thân thể nhưng là tiến lên bỗng nhiên phóng đi.

Tần Hạo Thiên con mắt liên tục nhìn chăm chăm vào Minh Hạo, không chút nào hiện ra hoang mang, nhìn thấy Minh Hạo hướng về chính mình đánh tới, tương tự lấy kiếm gỗ đón lấy, thế nhưng, Tần Hạo Thiên thực lực kém một đoạn dài, Minh Hạo trường kiếm trực tiếp đâm vào kiếm gỗ mũi kiếm, lập tức uốn một cái, Tần Hạo Thiên trường kiếm trong tay chia năm xẻ bảy.

Tần Hạo Thiên trong tay kiếm gỗ nổ tung, mà hắn cũng về phía sau lùi lại mấy bước, gò má bên trên cũng xuất hiện một đạo vết máu.

"A, còn không lại, nhưng đáng tiếc, hôm nay ngươi nhất định phải chết!" Minh Hạo nói xong, trường kiếm trong tay kiếm khí bạo phát, Tần Hạo Thiên chỉ có thể nhanh chóng tránh né, không có cách nào, Minh Hạo kiếm khí lăng người, chính mình căn bản là không cách nào ngăn cản.

Minh Hạo kiếm khí tùy ý bạo phát, toàn bộ bên trong cung điện hết thấy Vật phẩm đều bị Minh Hạo kiếm khí xuyên thủng, phá hủy, mà Tần Hạo Thiên dựa vào chính mình khôn khéo thân pháp không ngừng tránh né, vẫn bị Minh Hạo kiếm khí thương tổn được cánh tay trái.

"Không thể tránh né, ở tiếp tục như vậy, ta thì càng thêm không có cơ hội, tìm cơ hội, nhất định phải tìm tới cơ hội!" Tần Hạo Thiên ở trong lòng không ngừng nói, không ngừng nhắc nhở chính mình.

"Bát phương mưa gió!" Minh Hạo quát to một tiếng, chỉ thấy Minh Hạo trường kiếm trong tay lóng lánh ra một đóa hàn ý mười phần kiếm khí lập tức, kiếm khí tứ tán nổ tung, kiếm khí như có hạt mưa bình thường lít nha lít nhít hướng về bốn phía bay ra như mưa rào tầm tã!

Tần Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời sắc mặt lập tức liền biến cực kỳ khó coi, này một chiêu phạm vi quá rộng, thuộc về là quân sát chi chiêu, chính mình mặc kệ trốn ở nơi nào, chính mình cũng sẽ bị này một chiêu lan đến.

Tần Hạo Thiên nhìn chung quanh một chút, nhìn thấy ở một cái cây cột bên cạnh, một cái đỉnh đầy huyết tinh trường kiếm đang lẳng lẳng nằm trên đất, xem thấy trường kiếm, Tần Hạo Thiên trong mắt lộ ra một tia kiên định, lập tức hướng về trường kiếm kia bỗng nhiên nhào tới.

Ở bên ngoài, Nghịch Lưu Quân mấy người mặt không hề cảm xúc, yên lặng chờ đợi, đột nhiên, cung điện kia cửa sổ trực tiếp nổ tung, vô số kiếm khí lít nha lít nhít bắn ra, Nghịch Lưu Quân ông tay áo vung lên, cái kia lít nha lít nhít kiếm khí trực tiếp tiêu tan không còn hình bóng.

Ở bên trong cung điện, Tần Hạo Thiên tay cầm lấy tràn đầy huyết tinh trường kiếm, thở hồng hộc, quá nguy hiểm, kém một chút, liền kém một chút, chính mình sẽ bị kiếm khí xuyên thành cái sàng.

"Ha, lại còn chưa chết, xem ra mạng của ngươi vẫn đúng là lớn, lần này, ta xem ngươi còn làm sao trốn!" Minh Hạo cắn răng nói rằng, kỳ thực hiện tại Minh Hạo Chân nguyên cũng dùng đã gần đủ rồi, hai người đã tranh đấu nhanh một canh giờ, Minh Hạo mặc dù là mệt mỏi điểm, nhưng may mắn thay, không có bị thương, mà Tần Hạo Thiên tình huống liền không phải rất tốt, cả người vết máu, cũng không biết là chính mình vẫn là vừa những kia Huyền Thiên tông đệ tử, thế nhưng, nhìn hắn nắm kiếm tay run rẩy không ngừng, liền biết tình huống của hắn rất không ổn.

Minh Hạo lại một lần nữa tụ tập từ bản thân Chân nguyên, nguyên bản sắc mặt tái nhợt trở nên càng thêm trắng xám, trường kiếm vung một cái, một vết hàn quang, thức mở đầu, quát to một tiếng "Thất tinh trạch nguyệt, truy hồn đoạt mệnh!"

Chỉ nhìn thấy Minh Hạo bóng người chia ra làm bảy, bản thể hướng về Tần Hạo Thiên đánh tới, mà theo Minh Hạo thân thể đi tới, phía sau bóng mờ cũng nhanh chóng hòa vào bản thể, theo bóng mờ hòa vào, Minh Hạo khí thế cũng càng ngày càng cao trướng, đợi đến cuối cùng một cái bóng mờ hòa tan vào thân thể, Minh Hạo trong thân thể bộc phát ra khí thế đã đột phá Mệnh hải tám tầng!

Sát cơ áp sát, đoạt mệnh sắp tới, Tần Hạo Thiên tay cầm trường kiếm, nhìn càng ngày càng gần Minh Hạo, chậm rãi nhắm hai mắt lại, hắn đang nghĩ, muốn sự phụ của chính mình tự nói với mình, như thế nào kiếm!

"Kiếm vì là bách binh chi quân! Kiếm, là giết người hung khí, tương tự cũng là giúp đỡ chính nghĩa lợi khí. Kiếm tốt xấu, ở chỗ người sử dụng nó, sử dụng kiếm người giao cho kiếm vô cùng mị lực! Kiếm vốn là hung khí, thế nhưng, kiếm đang sử dụng giả trong tay sẽ hiện ra không giống nhau vận mệnh, mà ta đều sẽ dùng trường kiếm trong tay phóng ra cỡ nào mị lực? Là đem trường kiếm trong tay bị trở thành một thanh tuyệt thế sát khí, vẫn để cho nó phóng ra thuộc về mình hào quang?"

Tần Hạo Thiên không ngừng nghĩ.

"Ta sở cầu chỉ vì chính mình an lòng, Huyền Thiên tông bắt nạt ta Thiên Phong quốc gia, vô số bình dân bách tính trôi giạt khắp nơi, lão không chỗ nào y, ầu không thể dựa vào, vô số bị Huyền Thiên tông sát hại linh hồn hàng đêm ở ta bên tai khóc tố, đối với ta mà nói, đối với ta Thiên Phong quốc tới nói, Huyền Thiên tông chính là một cái tai ác môn phái, nó chính là một cái to lớn u ác tính! Một cái Thiên Phong quốc không thể không diệt trừ u ác tính, gieo vạ Thiên Phong quốc lâu như vậy rồi, cũng nên biến mất rồi! Ta làm tất cả là vì Thiên Phong quốc, là thuộc về Thiên Phong quốc chính nghĩa! Vậy thì là lấy sát hân vệ thuộc về trong lòng ta chính nghĩa!" Tần Hạo Thiên nghĩ như vậy đến.

"Hừ, lại dám nhắm mắt lại, sợ sệt muốn chết phải không?" Minh Hạo trong lòng không nhịn được phát sinh một nụ cười lạnh lùng.

Vừa lúc đó, Tần Hạo Thiên chậm rãi mở mắt ra, Minh Hạo chỉ cảm giác trong lòng chính mình nhảy một cái, một luồng hết sức tâm tình bất an xuất hiện, Tần Hạo Thiên con mắt không có chút rung động nào, trường kiếm trong tay chậm rãi giờ lên.

"Thiên địa có ba kiếm, thiên, người!" Chậm rãi câu nói chậm rãi phun ra, mà Tần Hạo Thiên con mắt cũng là càng ngày càng sáng.

Trường kiếm xuất hiện ở Tần Hạo Thiên phía sau, lập tức lập tức phi trên không trung, một luồng kinh thiên kiếm ý xuất hiện, cái kia cổ kiếm ý trực tiếp hóa thành một chuỗi to lớn trường kiếm bóng mờ phá tan rồi cung điện nóc nhà, toàn bộ kinh thành đều nhìn thấy cái kia to lớn kiếm ảnh.

"Ồ? Lại lĩnh ngộ kiếm ý rồi! Xem ra hần là tìm tới chúc với kiếm đạo của chính mình, nhìn cảnh tượng này, thực sự là quá oanh chuyển động, không biết kiếm ý của hần là cái gì a!" Nghịch Lưu Quân vỗ về chính mình râu mép cười nói.

"Giả thần giả quý! Đi chết đi!" Minh Hạo cũng bị Tần Hạo Thiên đột nhiên lĩnh ngộ kiếm ý kinh hãi đến, thế nhưng, Minh Hạo hiện tại đã là không cách nào đình chỉ thể công của chính mình, chỉ có thể hô to một tiếng, uống đi sự khiếp đảm của chính mình, hướng về trước sau dài kể tục sát đi.

"Hạo không vì là thần, ngưng kiếm vì là phách, bát phương không có gì, là gọi là Nhân kiếm!" Một câu nhẹ giọng chỉ uống, như kinh thiên chấn động sấm vang triệt toàn bộ cung điện, mà bên ngoài bốn vị Thần Vương cũng rõ ràng nghe được, mà Minh Hạo càng không cần phải nói.

Nhân kiếm giết tới, Minh Hạo trên mặt rốt cục xuất hiện vẻ sợ hãi, chiêu kiếm này hần căn bản là không cách nào chống lại, không nhận được phát sinh một tiếng sợ hãi gầm rú tiếng, lập tức, cái kia cung điện to lớn trực tiếp bị chia ra làm hai! Một đạo đao người kiếm ý cùng kiếm khí lẫn nhau bộc phát ra, toàn bộ cung điện trực tiếp hóa thành hư ảo!

Tần Hạo Thiên đứng thẳng ở phế tích bên trong, trường kiếm trong tay cũng hóa thành bột phấn, thanh trường kiếm này căn bản là không chịu nổi Tần Hạo Thiên cái kia mạnh mẽ kiếm ý!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Lo gì sẽ không hưng thịnh?

Trường kiếm trong tay hóa thành hư vô, Tần Hạo Thiên tinh khí thần buông lỏng, nhất thời chỉ cảm thấy một luồng hư thoát cảm xuất hiện, không thể kiên trì được nữa, trực tiếp hai chân mềm nhũn, trực tiếp co quắp ngồi trên mặt đất.

Nghịch Lưu Quân mấy người ổng tay áo vung lên, cung điện phế tích toàn bộ biến mất không còn tăm hơi, đi tới Tần Hạo Thiên bên người, nhìn thấy Tần Hạo Thiên xụi lơ trên đất, máu me khắp người, không được thờ hớn hển, tay run rẩy không ngừng.

Khóe miệng còn không đoạn giữ lại huyết tinh, trong ánh mắt cũng là toả ra một luồng vô thần cảm giác.

Mạc Vân Dương tiến lên, đem Tần Hạo Thiên tay nắm trụ, một lát sau nói rằng "Không có chuyện gì, tâm thần tiêu hao quá độ, không có gì đáng ngại, không lo lắng!"

Nghe nói như thế, mấy người nhất thời liền thờ phào nhẹ nhõm, chỉ cần không phải bản nguyên bị thương là tốt rồi, còn cái khác cũng có thể chữa trị, mà Tần Hạo Thiên ho khan vài tiếng, sau đó tay chống đất, muốn đứng lên đến.

"Đừng nhúc nhích, hiện tại ngươi đã thoát lực rồi!" Trúc Nhã nhìn Tần Hạo Thiên cử động, vội vàng ngăn cản nói rằng

"Không được không thể dừng lại, Thiên Phong quốc người còn ở trên khu mỏ, một khi Huyền Thiên tông biết rồi chuyện nơi đây, cái kia khoáng người trên núi liền gặp, ta nhất định phải lập tức đi vùng mỏ!" Tần Hạo Thiên gầy gầy nói rằng.

Nhìn Tần Hạo Thiên dáng vẻ, mấy người trên mặt cũng rất khó nhìn, dù sao Tần Hạo Thiên lo lắng không phải là không có đạo lý, thế nhưng, hiện tại Tần Hạo Thiên tình trạng cơ thể rất không thích hợp ở đi vùng mỏ, ở nhìn Tần Hạo Thiên dáng vẻ, nếu như hần không chính mình đi vùng mỏ, hần là tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

"Ai ~! Quên đi, coi như ta xui xẻo ai, làm sao liền thu phục ngươi làm đệ tử lạc? Thôi, thôi, cái này ngươi trước tiên ăn vào đi, hay là vẫn có thể tiếp tục chống đỡ!" Loạn Lưu Quân nhìn Tần Hạo Thiên, cuối cùng khẽ cắn răng từ trong lòng móc ra một cái bình sứ giao cho Tần Hạo Thiên.

"Loạn Lưu Quân, ngươi cái này là món đồ gì?" Nghịch Lưu Quân nhìn chiếc lọ tò mò hỏi.

"Cuồng bạo đan!" Loạn Lưu Quân rất là tức giận nói.

"Cuồng bạo đan?" Tất cả mọi người lớn tiếng kinh ngạc thốt lên lên, trong giọng nói tràn ngập khó mà tin nổi, bọn họ khó mà tin nổi không phải viên thuốc này giá trị thấp, trái lại là viên thuốc này giá trị thực sự là quá cao rồi!

"Các ngươi kinh ngạc cái gì? Còn không mau đem dược cho tiểu tử này cho ăn xuống, còn ở chờ cái gì đây?" Loạn Lưu Quân nổ vu vu lớn tiếng nói.

"Ngươi chắc chắn chứ?" Mạc Vân Dương còn có một chút không xác định hỏi.

"Ma ma tức tức cái gì đây? Nhanh lên một chút cho tiểu tử kia cho ăn xuống, sau đó đồ chơi này đang tìm là được rồi, hiện tại trước đem tên tiểu tử này sự tình xử lý xong nói sau đi!" Loạn Lưu Quân nói rằng.

"Vây ta nhưng là dứt!" Mạc Vân Dương mở ra chiếc lọ nhét khẩu, chỉ nhìn thấy nhét khẩu vừa mở ra, nhất thời, một luồng nóng nặc Đan Dược hương xông tới mặt, đem chiếc lọ bên trong Đan Dược ở lòng bàn tay, một viên màu đỏ Đan Dược lẳng lẳng nằm ở lòng bàn tay bên trong.

"Không cần, ta có thể khôi phục, chờ ta một chút là có thể, không cần lãng phí quý trọng như vậy Đan Dược, vật này đối với sư phụ hẳn là rất trọng yếu, không muốn lãng phí rồi!" Tần Hạo Thiên đột nhiên nói rằng.

"Tiểu tử thú, vào lúc này còn ở khách khí cái gì? Người là hoạt, Đan Dược là từ, ngươi không phải còn muốn đi vùng mỏ sao, ăn đi, khôi phục liền đi vùng mỏ!" Loạn Lưu Quân lớn tiếng nói.

"Không cần, ta mình lập tức liền có thể khôi phục, ta không có lừa các ngươi!" Tần Hạo Thiên kiên trì nói rằng.

Loạn Lưu Quân nhìn Tần Hạo Thiên, trong mắt loé ra một tia hung quang, xem ra đáng đáp rất tức giận, tay cũng nắm chặt chú, xem ra, muốn nổi lên hại người rồi!

"Quên đi, quên đi, ngươi cùng một đứa bé đến cái gì khí? Tên tiểu tử này ngươi lại là không biết, lúc nào bị thiệt thòi? Nếu hẳn nói mình có thể quyết định, vậy chúng ta sẽ chờ loại đi!" Tính tình tốt Nghịch Lưu Quân kéo Loạn Lưu Quân khuyên bảo đến.

Tần Hạo Thiên nhắm hai mắt lại, câu thông chính mình vô hồn, chỉ nhìn thấy con kia bát cực thiên vĩ xuất hiện, nho nhỏ bát cực thiên vĩ vừa xuất hiện, nhất thời đánh một cái to lớn ngập, trùng mắt một đôi con mắt đỏ ngầu, dùng chân trước nạo nạo chính mình tiểu lỗ tai, rất đáng yêu.

Bát cực thiên vĩ vài bước nhảy lên, đi tới Tần Hạo Thiên đỉnh đầu, nằm ngoài Tần Hạo Thiên đỉnh đầu, chỉ nhìn thấy cái kia bát cực thiên vĩ tám con đuôi biến trường, sau đó trực tiếp đem đuôi xen vào Tần Hạo Thiên phía sau lưng bên trong.

Thấy cảnh này, tất cả mọi người không hiểu, đây là đang làm gì? Thế nhưng, bọn họ không có dễ dàng nhúc nhích, đối với tu giả tới nói, vô hồn là một cái tu giả cơ bản tồn tại, nắm giữ vô hồn đều sẽ để tu giả sức chiến đấu tăng gấp đôi trường thành, hơn nữa mỗi người vô hồn đều không giống nhau, năng lực cũng là thiên kỳ bách quái, thế nhưng, có một chút, vô hồn cũng là có phân chia cao thấp! Thế nhưng, bát cực thiên vĩ vật này nghe đều chưa từng nghe qua, cũng không biết nó đến từ cùng có tác dụng gì.

Chỉ nhìn thấy bát cực thiên vĩ đột nhiên phát sinh rít lên một tiếng, nhất thời son hà chấn động, một con lốc thổi toàn bộ kinh thành! Mà cái kia bát cực thiên vĩ bắt đầu khôi phục chân thân, to lớn tuyết bạch sắc bát cực thiên vĩ lại một lần nữa xuất hiện.

Chỉ nhìn thấy bát cực thiên vĩ há to miệng, quay về hư không mạnh mẽ hít một hơi, nhất thời, bốn cái Thần Vương chỉ cảm thấy một luồng to lớn sức hút sản sinh, mà trong hư không Linh Khí nhưng là trực tiếp biến mất rồi một khối, đột nhiên biến mất!

Sau đó bát cực thiên vĩ thân thể nhỏ đi, bắt đầu tiêu hóa chính mình nuốt chửng linh lực, trải qua chính mình chuyển hóa cùng tinh luyện, thông qua đuôi chuyển nhập Tần Hạo Thiên trong thân thể, mà vào lúc này, cái kia bốn phía linh lực mới như chạy chồm nước biển tràn vào chỗ trống linh lực chỗ, phát sinh to lớn tiếng nổ vang.

Bốn cái Thần Vương tròn mắt ngoác mồm, nhìn Tần Hạo Thiên bả vai bát cực thiên vĩ, trên mặt vẻ mặt rất là khô hải, thế nhưng, ở bốn cái Thần Vương nhưng trong lòng là không tự chủ phát lạnh, cái này bát cực thiên vĩ thực sự là quá khủng bố, lại trực tiếp đem Linh Khí nuốt chửng một không! Hơn nữa nhìn nó đáng vẻ vẫn là việc nhỏ một việc, dễ như ăn cháo đáng vẻ.

Tần Hạo Thiên được bát cực thiên vĩ bạo lực chuyển vận linh lực, nhất thời, cái kia khô khan kinh mạch rất nhanh bị chuyển hóa Chân nguyên tràn ngập, mà nguyên vốn đã khô khốc Mệnh hải cũng được phong phú!

Bát cực thiên vĩ rất dễ nhặt thu hồi đuôi, liền ở tại Tần Hạo Thiên vai bên trên, đưa đầu ở Tần Hạo Thiên nơi cổ đội lên đỉnh, biểu thị thân mật.

Tần Hạo Thiên đưa tay sờ sờ bát cực thiên vĩ đầu, bát cực thiên vĩ rất là hưởng thụ híp mắt, yết hầu chỗ phát sinh rất thoải mái tiếng ngứa, lại như là ngủ.

"Sư phụ, có thể, chúng ta có thể đi vùng mỏ rồi!" Tần Hạo Thiên nhìn bốn người nói rằng.

Thế nhưng bốn người lại như là gặp quỷ bình thường nhìn Tần Hạo Thiên, nguyên vốn đã hư thoát vô lực nhân tài quá thời gian một nén nhang liền khôi phục, quả thực chính là ăn thập toàn đại bổ hoàn a!

"Làm sao? Có vấn đề gì?" Tần Hạo Thiên nhìn bốn người nhìn mình rất tò mò hỏi.

"Tiểu tử ngươi thật sự chính là một cái quái thai! Vẫn là một cái khiến người ta khủng bố quái thai! Thật sự!" Mạc Vân Dương nhìn Tần Hạo Thiên rất là nói thật, mà cái khác ba người cũng rất tán đồng gật đầu.

"Được rồi, nhanh lên một chút đi vùng mỏ đi, đem chuyện nơi đây xử lý, chúng ta cũng nên rời đi nơi này, ta cảm giác được ta đã sắp muốn áp chế không nổi rồi!" Mạc Vân Dương mở miệng nói rằng.

Mấy người ở tiên linh huyết dịch trong hẻm núi ở lại: sững sờ gần như trăm năm quang cảnh, tuy rằng bị hoá đá nguyên rủa, thế nhưng, vẫn có thể tu hành, chỉ có điều chính là không thể đột phá mà thôi, vì lẽ đó, mấy người ở trong đó cũng coi như là đánh cơ sở, hiện tại đi ra, nguyên rủa loại bỏ, áp chế

ở trên người gồng xiềng thoát ly, cái kia bị áp chế sức mạnh cũng bắt đầu khôi phục.

Mang theo Tàn Hạo Thiên mấy người liền muốn rời khỏi nơi này, thế nhưng Mạc Phi Bạch nhanh chóng đi tới nơi này lớn tiếng hô "Thái tử điện hạ, Thái tử điện hạ! Xin chờ một chút!"

Nghe được Mạc Phi Bạch, Tàn Hạo Thiên đình chỉ lại, nhìn chạy hướng mình Mạc Phi Bạch.

"Loảng xoảng!" Một tiếng, Mạc Phi Bạch trực tiếp quỳ trên mặt đất, hai tay ôm quyền nói rằng "Trời xanh có mắt, Thái tử điện hạ không có chuyện gì, Huyền Thiên tông người lừa dối chúng ta nói Thái tử điện hạ đã tử vong, điều này cũng gia tộc ta Thiên Phong quốc suy yếu, hiện tại Thái tử điện hạ trở về, ta Thiên Phong quốc thì có hi vọng a!"

Nghe được Mạc Phi Bạch, Tàn Hạo Thiên thoáng một suy tư, liền rõ ràng là chuyện gì xảy ra, thế nhưng, không biết tại sao, Tàn Hạo Thiên nhìn Mạc Phi Bạch cái kia kích động ánh mắt có một ít không dám nhìn hấn, nhìn dưới mặt đất.

"Mạc tướng quân, bởi vì ta Tàn gia nguyên nhân, để quốc gia này bị khổ chịu khổ, Thiên Phong quốc quốc dân còn nhận ta cái này Thái tử?" Tàn Hạo Thiên thấp giọng hỏi.

"Thái tử điện hạ sao lại nói lời ấy? Tuy rằng sự tình nguyên nhân chúng ta những người này là không biết, thế nhưng, ta Thiên Phong quốc quốc dân chỉ biết là một chuyện, vậy thì là, quốc gia này là hoàng thất Tàn gia nâng lên, ta Thiên Phong quốc có thể mỗi người ăn cơm no, không có chịu đến ở ngoài nhục cái này cũng là Tàn gia chỉ đạo, có hoàng thất Tàn gia Thiên Phong quốc mới là Thiên Phong, không có hoàng thất Tàn gia, như vậy nơi này liền không ở là Thiên Phong nước!"

"Hon nữa, coi như là hoàng thất nguyên nhân để chúng ta bị khổ đến nay, thế nhưng, chúng ta chưa từng có oán hận quá hoàng gia, bởi vì, năm đó Thái tổ hoàng đế đã nói, Thiên Phong quốc, quốc dân là thiên, mà hoàng đế vì là thiên tử, hoàng đế là Thiên Phong quốc quốc dân chỉ, cần chính yêu dân đây là một cái hoàng đế cơ bản yêu cầu, mà mỗi một đời hoàng đế cũng vẫn tuân thủ Thái tổ hoàng đế huấn ngôn, mỗi một đời hoàng đế đều là cần trọng, e sợ cho sẽ làm thiên hạ bách tính ăn không đủ no, mặc không đủ ấm, như vậy hoàng thất, như vậy hoàng gia, ai không kính yêu? Ai không ủng hộ? Coi như là hoàng thất làm sai sự, chúng ta bị khổ, thế nhưng, chỉ cần Tàn gia huyết thống vẫn còn, như vậy chúng ta thì có một lần nữa đã tới cơ hội! Mà bọn chúng ta chính là cơ hội này, cũng chính là nguoi!" Mạc Phi Bạch nhìn Tàn Hạo Thiên nói rằng.

Nghe được Mạc Phi Bạch, Tàn Hạo Thiên nhất thời đau lòng như đao giáo, bởi vì hoàng thất nguyên nhân, làm cho cả quốc gia bị khổ, nhưng là quốc dân lại không có trách tội, trái lại còn chờ đợi chính mình, đợi chờ mình dẫn dắt bọn họ một lần nữa đã tới!

Mà phía sau bốn cái Thần Vương nghe được Mạc Phi Bạch, cũng là ánh mắt sáng lên, trên mặt không hèn mà cùng lộ ra một nụ cười, cảnh tượng như thế này rất khó coi đến a, toàn bộ quốc dân vì là hoàng thất chịu tội, nhưng là quốc dân nhưng không có trách tội, trái lại còn chờ mong duy nhất Thái tử trở về, đây là cơ nào lực liên kết, như vậy quốc gia lo gì sẽ không hưng thịnh?

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Phàm thế người đều giun đế

"Thái tử điện hạ, nguoi hiện tại đã là tu giả, thế nhưng, nguoi hiện tại còn không thể cùng Huyền Thiên tông liều mạng, rời đi nơi này đi, chờ nguoi trở nên mạnh mẽ, ở trở về!" Mạc Phi Bạch nhìn Tàn Hạo Thiên rất là thành khẩn kiến nghị đến.

Tàn Hạo Thiên hạ thấp xuống đầu, ai cũng thấy không rõ lắm vẻ mặt hấn, thế nhưng, từ tay của hấn liền có thể nhìn ra Tàn Hạo Thiên tâm tình bây giờ rất là kích động, nắm đầm gắt gao nắm bắt, cả người run rẩy.

"Tại sao, tại sao, tại sao các nguoi đều như vậy ngốc? Bị người bắt nạt, bị người gieo vạ cũng không biết chạy đi? Tình nguyện đi vùng mỏ loại kia địa phương nguy hiểm cũng không muốn rời đi, tại sao?" Tàn Hạo Thiên cắn răng, trầm giọng hỏi.

"Ha ha, đây là chúng ta gia a, ai sẽ rời đi nhà của chính mình a? Bị người bắt nạt tính là gì, không phải còn có Thái tử điện hạ nguoi sao? Biết tại sao Huyền Thiên tông sẽ lưu lại nguoi này huyết mạch duy nhất sao? Cũng là bởi vì bọn họ biết, một khi Tàn gia tuyệt diệt, như vậy cái này Thiên Phong quốc cũng là tàn đi, ngã, vì lẽ đó, bọn họ mới sẽ lưu lại nguoi, cho chúng ta lưu dưới một cái hy vọng!" Mạc Phi Bạch cũng là viền mắt đỏ chót.

"Biết rồi, quân trước tiên ổn định quốc nội tình huống, chờ ta xử lý xong chuyện này, ta sẽ trở về dẫn dắt đại gia một lần nữa đã tới!" Tàn Hạo Thiên nói xong cũng muốn rời khỏi nơi này.

"Điện hạ, nguoi muốn đi đâu?" Mạc Phi Bạch biến sắc mặt, ngăn cản Tàn Hạo Thiên, gấp gấp hỏi.

"Vùng mỏ! Còn có Huyền Thiên tông!" Tần Hạo Thiên cắn răng, giọng căm hận nói rằng.

Loạn Lưu Quân một phát bắt được Tần Hạo Thiên, năm người bóng người lóe lên một cái rồi biến mất, rồi khỏi nơi này, lưu lại Mạc Phi Bạch một người nhìn đã người rồi đi ảnh.

Vùng mỏ bên trên, vô số người chính ở một cái cái trong hầm mỏ qua lại, những người này xanh xao vàng vọt, nhìn lại như là một con gió liềm có thể thổi ngã giống như vậy, mà ở quảng động ở ngoài rất nhiều ăn mặc Huyền Thiên tông quần áo đệ tử tay cầm roi, ánh mắt ác liệt nhìn phía dưới đám người.

"Đừng!" Mạnh mẽ một roi trực tiếp đánh vào trên người một người, nhất thời, người kia trực tiếp kêu thảm một tiếng.

"Phi! Không ăn cơm đúng không? Thực sự là rác rưởi, liền ngăn ấy hoạt đều không làm xong, cần ngươi làm gì?" Nói xong roi trong tay không ngừng vung vẩy, mà nằm trên đất người kia ôm đầu, tùy ý cái kia roi ở trên người chính mình đánh ra từng đạo từng đạo vết roi.

"Còn đang giả chết đúng không? Còn không mau một chút lên, cho gia làm việc! Thực sự là một đám rác rưởi! Hừ!" Nói xong quay về trên đất nam tử phun một bãi nước miếng, xoay người rồi khỏi nơi này.

Tất cả mọi người không dám đi nâng, bởi vì bọn họ biết, một khi có người trợ giúp, như vậy chịu đến trợ giúp người đem sẽ phải chịu càng thêm nghiêm khắc trừng phạt, có lẽ sẽ có tính mạng nguy cơ.

Nam tử nỗ lực chống đỡ lấy thân thể của chính mình, ánh mắt hung tợn nhìn rồi đi Huyền Thiên tông đệ tử, sau đó bò lên, búi lên lưng của mình lâu, vất vả đem ba lô bên trong phế thạch vác lên, hướng về phế thạch chông đi đến.

Đột nhiên, rít lên một tiếng tiếng vang lên, nhất thời, toàn bộ vùng mỏ người toàn bộ đều sôi vọt lên, vô số người hô to gọi nhỏ lên, mà Huyền Thiên tông đệ tử trước tiên liền rời khỏi nơi này, lưu lại cái kia vô số bình dân.

Chỉ nhìn thấy một con Sáp Sí Hồ xuất hiện ở vùng mỏ bên trên, rất nhiều người đều chạy vào trong hầm mỏ, thế nhưng càng nhiều người nhưng là ở cái kia trống trải lộ đã, bọn họ toàn bộ đều sợ hãi run rẩy bầy, nhìn cái kia Sáp Sí Hồ đi từ từ tiến vào vùng mỏ.

Sáp Sí Hồ mọc ra một đôi cánh không lồ, điều tình bạch ngạch, đầu viên, nhĩ ngắn, nghễnh ngãng diện màu đen, chính giữa có nhất bạch ban thậm hiện ra; tứ chi cường tráng mạnh mẽ, vĩ to dài, cụ màu đen hoàn văn, phần cuối màu đen, hồ khẩu một đôi thật dài răng kiếm răng nanh.

"Oánh, oánh!" Cái kia cường tráng chân từng bước từng bước đạp lên mặt đất, trong ánh mắt lập loè hàn quang, răng kiếm răng nanh trắng như tuyết toả sáng, thế nhưng, có thể thấy, con này Sáp Sí Hồ tâm tình thật không tốt, nhìn đoàn người ánh mắt cũng không nhiều không quen.

Tất cả mọi người cúi đầu, căn bản là không dám cùng này Sáp Sí Hồ đối diện, Sáp Sí Hồ người đến quần trước đi tới đi lui, không phải còn phát sinh một tiếng không bố tiếng gầm gừ.

Mà ở phía xa, những kia Huyền Thiên tông đệ tử nhưng là ôm hai tay, trên mặt mang theo nụ cười thình thoảng còn bình luận vài câu, có thể thấy, đối với vùng mỏ xuất hiện Sáp Sí Hồ tình huống bọn họ đã là rất quen thuộc.

"Ngươi nói, ngày hôm nay con súc sinh này lại muốn điều đi mấy người?" Có người hỏi.

"Mấy ngày trước nó điều đi rồi năm người, ta xem ngày hôm nay nó muốn điều đi tám người, không tin chúng ta có thể đánh cược! Một khối tinh thạch!" Nói xong móc ra một khối trong suốt tảng đá, mà khối đá này toả ra từng tia từng tia linh lực gọn sóng.

Ở tu giả trong mắt, tất cả phạm nhân đều làm kiến hôi, coi như là cha mẹ chính mình huynh muội cũng giống như vậy, một khi một người tiến vào tu giả thế giới, như vậy hẳn rồi cùng phạm nhân thế giới thoát ly, đối với phạm nhân thế nhân thờ ơ lạnh nhạt, khá một chút chính là chẳng quan tâm, ác một điểm trận chiến đấu tu vi của chính mình ức hiếp nhỏ yếu cũng không phải là không có.

Sáp Sí Hồ qua lại độ bộ, trong mắt toả ra khát máu ánh sáng, người bên cạnh quần run rẩy bầy, sắc mặt tái nhợt, toàn bộ đều sợ hãi nhìn con kia to lớn con cạp.

Có thể là nhìn những người này đều sáu thành xương sườn, không có gì thịt, này con Sáp Sí Hồ chọn đã lâu đều không có chọn được thích hợp, trong lòng cũng là một trận phiền muộn, trong mắt cũng càng ngày càng không kiên nhẫn.

Ở này con Sáp Sí Hồ oai vũ bên dưới, tất cả mọi người đã nhận mệnh, mấy chục năm qua, đã có vô số người bị những Linh Thú đó điều đi, còn điều đi đi làm gì, muốn nghĩ cũng biết, đương nhiên là bị ăn đi.

Xa xa Huyền Thiên tông đệ tử nhìn con hồ kia không ngừng qua lại độ bộ, cũng là lộ ra một nụ cười lạnh lùng, trong mắt lạnh lùng cực kỳ, đối với chết bao nhiêu người bọn họ mặc kệ, chết như thế nào cái kia thì càng thêm không gấp qua hỏi, chỉ cần mỗi một tháng tinh thạch sản lượng đạt tiêu chuẩn là được.

Sáp Sí Hồ rốt cục không đang lựa chọn, trực tiếp nhìn một người tiến lên bỗng nhiên bỏ một cái, cái kia to lớn móng vuốt đem người kia trực tiếp ở trên mặt đất, to lớn móng vuốt gặt gao giam ở người kia phía sau lưng bên trên, huyết tinh cháy rùng, có thể là huyết tinh kích thích đến Sáp Sí Hồ, chỉ thấy cái kia Sáp Sí Hồ rít gào một tiếng, một cái đem người kia đầu trực tiếp cắn xuống!

Nhìn thấy màn này, tất cả mọi người là trong lòng run sợ, mà xa xa Huyền Thiên tông đệ tử nhưng là phát sinh một tiếng tiếng ủng hộ, còn có vỗ tay âm

thanh, nhìn ra bọn họ rất là cao hứng.

Mà tình cảnh này bị vừa tới rồi Tần Hạo Thiên nhìn thấy, nhất thời, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy cái kia phần nộ lửa giận cũng lại áp chế không nổi, một tiếng gầm lên vang vọng toàn bộ vùng mỏ.

"Nghiệt súc, dám to gan hại ta Thiên Phong người! Đáng chém!" Lập tức, một đạo kiếm khí từ trên bầu trời bắn mạnh mà đến, Sáp Sí Hồ cũng cảm giác được nguy hiểm, bỗng nhiên về phía sau nhảy một cái, kiếm kia khí nhanh chóng cực kỳ, Sáp Sí Hồ chân trước thoáng chậm một điểm, kiếm kia khí trực tiếp xuyên thủng Sáp Sí Hồ bàn chân.

"Gào ~! Hồng!" Sáp Sí Hồ bị đau, không nhịn được phát sinh một tiếng gầm rú, giơ lên chân trước, nhìn mình chân bị thương không ngừng đang chảy máu dịch, con mắt đều đỏ, ngẩng đầu lên, nhìn trên bầu trời năm người.

Bóng người lóe lên, năm người đi tới Sáp Sí Hồ trước người, Sáp Sí Hồ nhìn năm người, cảm giác được sâu sắc uy hiếp, đặc biệt cái kia trong đó bốn người, cho mình một luồng rất lớn lực áp bách.

Mà biến hóa này đem tất cả mọi người kinh sợ, Thiên Phong quốc người nhưng là nhìn vừa xuất hiện năm người, thế nhưng tất cả mọi người con mắt đều không hèn mà cùng nhìn cái kia còn trẻ nhất người, nhân vì là người trẻ tuổi này một mặt vẻ giận dữ, quai hàm đều không được co giật, cả người tỏa ra một luồng khiến người ta run sợ hàn ý.

Có thể nhìn ra, người trẻ tuổi này thật sự là rất tức giận, hơn nữa, vừa hắn còn nói ta Thiên Phong người, lẽ nào hắn cũng là Thiên Phong quốc người? Vô số người nhìn người trẻ tuổi này.

Nơi này biến hóa cũng làm cho xa xa Huyền Thiên tông đệ tử nhìn thấy, nhất thời bọn họ liền không phải rất an nhàn, đồ chơi này xem cuộc vui chính nhìn ra chính thoải mái, lại có thể có người đi ra quấy nhiễu cực, này không phải khiến người ta không thoải mái mà.

Thế nhưng bọn họ không nhúc nhích, bởi vì ở nào còn có Sáp Sí Hồ tồn tại đây, Sáp Sí Hồ tương đương với Mệnh hải chín tầng tu giả, Huyền Thiên tông đệ tử cũng không dám ở Sáp Sí Hồ trước nhảy nhót, bọn họ cao nhất người tu vì mới Mệnh hải năm tầng, chạy đến Sáp Sí Hồ trước không phải đưa món ăn mà.

Sáp Sí Hồ là lưỡi liềm chính mình bị thương hồ trào, sau đó thả xuống hồ trào, giữa mặt lên trời rít lên một tiếng, nhìn ra, nó tức rồi, rất tức tối, chính mình ở vùng mỏ hoành hành bá đạo nhiều năm như vậy, lúc nào bị người đánh qua? Vẫn bị đá thương? Tôn nghiêm bị hao tổn, nhất định phải mạng người đến đền!

"Các người rời khỏi nơi này trước, xa xa mà rời đi!" Tần Hạo Thiên nhìn người chung quanh lớn tiếng nói, hắn sợ sệt một khi chiến đấu với nhau, chiến đấu dư âm sẽ làm những này đã rất là suy yếu người chịu đến càng to lớn hơn thương tổn.

Thiên Phong quốc người nghe được Tần Hạo Thiên, toàn bộ cũng bắt đầu chuyển động, bọn họ cũng không biết tại sao, vừa nhìn thấy người trẻ tuổi này trong lòng liền trực tiếp tin tưởng hắn, đối với Tần Hạo Thiên, đó là vô điều kiện chống đỡ, chấp hành.

Nhìn đoàn người lui lại, Sáp Sí Hồ không hài lòng, chính mình vẫn không có chọn đủ đồ ăn đây, lại còn dám chạy? Trực tiếp hướng về người rời đi quần nhào tới, Tần Hạo Thiên tiến lên, một chương đánh về phía Sáp Sí Hồ, to lớn chương ấn hướng về Sáp Sí Hồ bay đi, Sáp Sí Hồ nhảy một cái, nhảy qua một chương này, ở bỗng nhiên hướng về Tần Hạo Thiên một chương vỗ đến.

Tần Hạo Thiên thân thể về phía trước, nắm lên nắm đấm, quay về Sáp Sí Hồ trong lòng mạnh mẽ một quyền đánh tới, Tần Hạo Thiên nắm đấm bị Chân nguyên bao vây, cứng rắn lại như là một khối nắm đấm thép đầu, này mạnh mẽ một đòn trực tiếp để Sáp Sí Hồ hai mắt trở nên trắng, một hơi đều có chút hoàn không tới cảm giác.

Sáp Sí Hồ bị đau, rít lên một tiếng, trực tiếp thân thể không lồ kia ngã xuống, muốn dùng chính mình thể trọng đem Tần Hạo Thiên đè chết tại người dưới, Tần Hạo Thiên hai tay tóm chặt Sáp Sí Hồ da lông, hai chân đạp ở đại địa bên trên, Sáp Sí Hồ cái kia toàn thân trọng lượng trực tiếp đặt ở Tần Hạo Thiên thân thể bên trên.

Tần Hạo Thiên trên cánh tay, nổi gân xanh, trên trán gân xanh nổi lên, "Răng rắc!" Mặt đất vỡ tan, Tần Hạo Thiên hai chân đem cái kia cứng rắn mặt đất giẫm phá!

"A! ~!" Một tiếng gầm lên, Tần Hạo Thiên đem Sáp Sí Hồ cái kia thân thể không lồ nhấc lên, Sáp Sí Hồ cũng không nhận rồi, chân trước ở Tần Hạo Thiên phía sau lưng chỗ không ngừng loạn gãi, Tần Hạo Thiên quần áo đều bị nạo thành vải rách, mà nó còn lớn lên miệng cắn loạn, muốn thừa loạn đem Tần Hạo Thiên một cái cắn chết!

Chương 14: Điện hạ, người bị khổ

Tần Hạo Thiên đem đầu kia Sáp Sí Hồ cao cao giơ lên, sau đó quất to một tiếng, đem đầu kia Sáp Sí Hồ trực tiếp ném đi ra ngoài, cái kia Sáp Sí Hồ bị Tần Hạo Thiên trực tiếp ném về phía xa xa, Sáp Sí Hồ một cái vuron mình, vũng vũng vàng vàng rơi trên mặt đất.

Nghịch Lưu Quân tay một chiêu, một cái phi trường kiếm màu đỏ xuất hiện, đem trường kiếm ném cho Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên trở tay tiếp nhận trường kiếm, con mắt nhìn chăm chăm Sáp Sí Hồ, sát ý lẫm lẫm.

Sáp Sí Hồ nhìn thấy Tần Hạo Thiên trường kiếm trong tay, có thể là cảm giác được Tần Hạo Thiên không dễ chọc, trực tiếp quay đầu, hướng về xa xa cấp tốc chạy đi, vài bước gấp cất bước, cánh một tấm, vung vẫy mấy lần, con kia Sáp Sí Hồ trực tiếp rời khỏi nơi này.

Nhìn rời đi Sáp Sí Hồ, Tần Hạo Thiên cũng là trong lòng thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng vừa nhìn là bất phân thắng bại, nhưng là Tần Hạo Thiên biết, con này Sáp Sí Hồ chỉ là không muốn đang dây dưa mà thôi, Linh Thú bình thường có tu vi cái kia đều là mở ra linh trí, nói cách khác nắm giữ trí khôn nhất định, sẽ không lại hướng về giống như dã thú khinh xuất, mà Sáp Sí Hồ cũng hiểu rõ Tần Hạo Thiên không phải như vậy dễ dàng liên bài bình đối thủ, huống hồ cái kia đứng bên cạnh lập bốn người cũng cho mình áp lực mạnh mẽ, chính mình không chạy mới là lạ đây!

Nhìn Sáp Sí Hồ rời đi, Tần Hạo Thiên tâm thần vừa buông lỏng, trường kiếm trong tay cũng thả xuống, ước lượng một thoáng, sau đó đem trường kiếm đưa về cho Nghịch Lưu Quân, Nghịch Lưu Quân nhìn một chút, sau đó lắc đầu một cái nói rằng "Cái này Huyết Khấp người giữ đi, người hiện tại cũng không có vừa tay bình khí, hay dùng nó quá độ một chút đi!"

Tần Hạo Thiên nghe được Nghịch Lưu Quân, nhìn trong tay Huyết Khấp, trong mắt xuất hiện một tia mừng rỡ, chính mình cuối cùng cũng coi như là nắm giữ một cái ra dáng vũ khí rồi!

"Đừng vội cao hứng, phải nhớ kỹ, thuộc về mình kiếm mới là mạnh nhất, muốn nắm giữ một cái thuộc về mình kiếm, đó là muốn dựa vào chính mình đến ôn dưỡng, một khi kiếm xuất hiện linh trí, như vậy, thanh kiếm này mới có thể xem như là hoàn toàn thuộc về người, trong tay người Huyết Khấp linh trí đã bị xoá bỏ, xem như là một cái sắc bén vũ khí, không ở xem như là một cái chân chính kiếm rồi!" Nghịch Lưu Quân nói rằng.

Tần Hạo Thiên gật gật đầu, biểu thị tự mình biết, sau đó xoay cổ tay một cái, đem Huyết Khấp thu hồi, nhìn về phía xa xa đám người, một người chậm rãi hướng về đoàn người đi đến.

Nhìn quần áo rách tả tơi, xanh xao vàng vọt người, Tần Hạo Thiên nhất thời cảm giác được hốc mắt của chính mình nở, lại như là có cái gì muốn đi ra giống như vậy, nhìn đoàn người, Tần Hạo Thiên muốn mở miệng, nhưng là, hần há miệng, chính là không nói ra được một chữ.

Rốt cục, đoàn người tản ra một cái khe, chỉ nhìn thấy một cái tóc trắng phơ ông lão, một mặt nếp nhăn, run run rẩy rẩy, gần giống như gió vừa thổi liền ngã : cũng, chỉ nhìn thấy ông lão dùng cái kia vẫn đục con mắt nhìn Tần Hạo Thiên, nhìn, nhìn, ông lão lưu lại vẫn đục nước mắt, sau đó đem nâng đỡ người của mình xóc lên.

Bước run run rẩy rẩy bước chân, ông lão đi tới Tần Hạo Thiên trước, một phát bắt được Tần Hạo Thiên tay, tỉ mỉ nhìn Tần Hạo Thiên, trên mặt xuất hiện nụ cười.

"Hay, hay, con ngoan, con ngoan, rốt cục trở về, rốt cục trở về a, ta liền biết, ta liền biết, ông trời làm sao sẽ như vậy mắt không mờ, để Tần gia đoạn tuyệt đây? Con ngoan, con ngoan, trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi a ~!" Ông lão lời kéo Tần Hạo Thiên tay, không buông tay, gắt gao nắm lấy, Tần Hạo Thiên có thể cảm giác được con kia tay khô héo nắm bắt chính mình sử dụng ra bao lớn sức mạnh, sức mạnh rất nhẹ, thể nhưng, ở Tần Hạo Thiên trong lòng, đó là nặng như Thái sơn!

"Thừa tướng đại nhân, đây là?" Có người mở miệng hỏi.

"Vị này, vị này chính là chúng ta Thái tử điện hạ a!" Thừa tướng Mộc Thừa Phong nói rằng.

Nghe được Mộc Thừa Phong, nhất thời người chung quanh một thoáng yên tĩnh lại, toàn bộ đều trừng trừng nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên bị nhiều như vậy mục chỉ nhìn, rất là không quen, hần hiện tại rất hồi hộp, bị Mộc Thừa Phong nắm lấy tay đều chảy mồ hôi, ánh mắt cũng là trốn trốn tránh tránh, căn bản là không dám nhìn những người này.

Mộc Thừa Phong cảm giác được Tần Hạo Thiên căng thẳng, sau đó đưa tay vỗ vỗ Tần Hạo Thiên tay, trong mắt tràn ngập hiền lành, trên mặt nở một nụ cười, đó là thả xuống tất cả gánh nặng nụ cười.

Rốt cục, Tần Hạo Thiên buông ra Mộc Thừa Phong tay, ngẩng đầu lên, nhìn cái kia từng cái từng cái bản thủ mặt, Tần Hạo Thiên về phía sau lui về phía sau một bước, trực tiếp quỳ trên mặt đất, quay về đoàn người cung cung kính kính dập đầu lạy ba cái, mỗi một cái đều khải vang dội.

Ngẩng đầu lên, Tần Hạo Thiên nhìn đoàn người nói rằng "Các vị phụ lão, ta Tần Hạo Thiên trở về, để các vị bị khổ, là ta Tần gia xin lỗi các vị phụ lão, ta Tần Hạo Thiên cho các vị dập đầu rồi!"

Mộc Thừa Phong nhìn Tần Hạo Thiên quỳ xuống, cũng không có ngăn cản, mà người chung quanh cũng không có ngăn cản, chỉ là lẫm lẫm nhìn Tần Hạo Thiên quỳ xuống, dập đầu, bọn họ nhận được lên Tần Hạo Thiên này một quỳ, này cúi đầu, này một khải!

Tần gia hoàng đế rất kỳ quái, có thể là Thái tổ hoàng đế di huấn đi, mỗi một cái Tần gia hoàng đế đều là nhân đế, xưa nay chưa từng xuất hiện vô liêm sỉ ngoạn ý, này một mảnh đại địa bên trên, rất nhiều quốc gia bị lật đổ, diệt quốc, ở lập quốc, lại bị lật đổ, nhưng là, tình huống như thế ở Thiên Phong quốc xưa nay chưa từng xảy ra quá, truyền thừa ngàn năm, Thiên Phong quốc vẫn là cái kia Thiên Phong quốc, Tần gia vẫn là cái kia Tần gia, chỉ có điều, lần này bị Huyền Thiên tông suất chút nữa diệt tộc, ngách, cũng coi như là bị diệt tộc đi.

Mộc Thừa Phong tiến lên đem quỹ trên mặt đất Tần Hạo Thiên nâng lên, để Tần Hạo Thiên đứng thẳng được, sau đó cũng lui về phía sau một bước, vén lên trường sam, quay về Tần Hạo Thiên quỹ xuống lay, theo Mộc Thừa Phong quỹ lay, phía sau những đám người kia cũng toàn bộ quỹ xuống.

"Cung nghênh Thái tử điện hạ trở về! Chúng ta khánh chi! Điện hạ bị khổ rồi!" Nói xong, toàn bộ người đều quay về Tần Hạo Thiên hành lễ.

Tần Hạo Thiên không nhúc nhích, yên lặng nhìn, hẳn biết, chính mình căn bản là không cách nào ngăn cản những người này quỹ lay, chính mình chính là trong lòng bọn họ duy nhất một cái Kinh Thiên Chi Trụ, sau đó, mạng của mình liền không ở là chính mình, mà là trước mắt một đám người kia, bởi vì, bọn họ đã đem vận mệnh của mình giao cho trong tay chính mình, sau này mình chính là bọn họ đề đầu đàn, mặc kệ phía trước là Thiên Đường vẫn là địa vực, bọn họ đều sẽ theo chính mình đồng thời đi tới, không oán không hối hận!

Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy chính mình trên bả vai áp lực càng thêm trầm trọng, đồng thời cũng vì cái kia chết đi Tần Hạo Thiên cảm giác được vui mừng cùng thật không tiện, vui mừng chính là còn có nhiều người như vậy nhớ kỹ hắn, thật không tiện chính là, chính mình chiếm cứ cơ thể hắn, giữ lấy hắn tất cả.

Mọi người ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng quắc nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên nhìn thấy những người này trong mắt mang đầy nước mắt, thế nhưng nước mắt sau khi ánh mắt rồi lại là tràn ngập kiên định cùng hi vọng.

Quay về tất cả mọi người, Tần Hạo Thiên khom người cúi cung.

"Đời này, Tần Hạo Thiên quyết không phụ Thiên Phong quốc người, ta Tần Hạo Thiên ở đây xin thề, ta đem bình định tất cả cực khổ, để ta Thiên Phong người không ở gặp bất kỳ cực khổ, ta muốn cho ta Thiên Phong người tuyệt không chịu đến bất kỳ chèn ép! Ta muốn cho ta Thiên Phong người uốn ngực, đường đường chính chính làm người! Không bị bất kỳ làm nhục! Như vi phạm này thề, trời tru đất diệt, thần quỷ bỏ đi!" Tần Hạo Thiên trịnh trọng hướng thiên phát xuống thề độc!

Tần Hạo Thiên lời thề vừa hạ xuống, chỉ nghe trên bầu trời đột nhiên bằng bầu trời vang lên một tiếng sấm nổ, mây đen đầy trời, cuồng phong gào thét, một con con mắt thật to xuất hiện ở trên bầu trời, cái kia con mắt nhìn chòng chọc vào Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên không có vẻ sợ hãi chút nào, lặng lẽ nhìn con kia mắt to.

"Lời thề thành lập! Thiên địa cộng giám chi, vi phạm này thề, trời tru đất diệt, thần quỷ bỏ đi!" Âm thanh lớn vang vọng đất trời, cũng chấn kinh rồi mọi người!

"Làm cái gì? Lại xúc động trời xanh chi nhãn, lần này gây ra đại sự rồi!" Mạc Văn Dương mở miệng nói rằng.

Mà Tần Hạo Thiên nhìn dần dần biến mất trời xanh chi nhãn, cau mày, lập tức, Tần Hạo Thiên sẽ không có ở suy nghĩ nhiều, sau đó nhìn quỹ trên mặt đất đám người nói rằng "Các vị phụ lão xin đứng lên!" Nói đem phía trước Mộc Thừa Phong kéo lên.

Tất cả mọi người trạm dừng đứng lên, nhìn cái kia lít nha lít nhít đám người, Tần Hạo Thiên rốt cuộc biết chính mình nên làm cái gì, con mắt của bọn họ bên trong không có oán giận, không có cừ thù, chỉ có mừng rỡ, mặc dù mình không thật sự là Tần Hạo Thiên, thế nhưng, hiện tại, mình đã tiếp nhận rồi Tần Hạo Thiên hết thảy tất cả, như vậy sau này mình chính là Tần Hạo Thiên, chân chính Tần Hạo Thiên, một cái vì là Thiên Phong quốc sống sót Tần Hạo Thiên, không vì cái gì khác, chỉ vì này hơn hai mươi năm chờ đợi, chỉ vì này từng đôi tràn ngập chân thành con mắt!

"Thái tử, lão phu nhìn ra, ngươi hiện tại đã đi vào tu giả thế giới, thế nhưng, ngươi hiện tại còn chưa thể cùng Huyền Thiên tông chống lại, vì lẽ đó, ngươi nhanh lên một chút rồi đi đi, chờ ngươi có thực lực ở trở về, chúng ta còn chịu đựng được!" Mộc Thừa Phong run rẩy nói rằng.

Nghe được Mộc Thừa Phong, Tần Hạo Thiên nhất thời cảm giác được viển vông một thất, nhìn này tóc trắng xoá, tỏ rõ về phong sương ông lão, còn có nhiều như vậy quan tâm người, Tần Hạo Thiên lắc đầu một cái.

"Lão thừa tướng yên tâm, Hạo Thiên có năng lực giải quyết tất cả những thứ này, chờ một chút, Hạo Thiên liền mang các vị phụ lão về nhà, Hạo Thiên nhưng là lập lời thề quyết không cho ta Thiên Phong bất cứ người nào chịu đến khuất nhục, thân là con cháu nhà họ Tần, Thiên Phong quốc hoàng tử, các ngươi Thái tử, ta đương nhiên phải làm được nhất ngôn cửu đỉnh!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

Nghe được Tần Hạo Thiên, lão thừa tướng ánh mắt sáng lên, sau đó gật gù, dùng sức vỗ vỗ Tần Hạo Thiên tay nói rằng "Được! Được! Có dám cầm cờ, có dám đương rồi! Thiên Phong quốc vẫn là cái kia Thiên Phong quốc, ha ha, lão phu cũng yên lòng rồi! Đi thôi, đi làm tự mình nghĩ làm! Đi thôi!"

Quay về Mộc Thừa Phong gật gù, vừa muốn mở miệng nói cái gì, xa xa Huyền Thiên tông đệ tử nhìn thấy Sáp Sí Hồ rồi đi, cũng là chạy tới, nhìn thấy Thiên Phong quốc người vây quanh Tần Hạo Thiên, trực tiếp lấy ra roi, quay về đoàn người một trận quất.

Tần Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời trợn mắt, tiến lên, một phát bắt được roi, dùng sức kéo một cái, đem cái kia roi duệ đi, tiến lên một bước, tay trực tiếp trói lại người đệ tử kia cái cổ.

"Ngươi muốn chết thật sao? Dám động ta Thiên Phong người!" Tần Hạo Thiên là cắn răng nói ra.

Bị bóp cổ đệ tử hai mắt cổ ra, tay không ngừng vịn lấy Tần Hạo Thiên ngón tay, muốn đem Tần Hạo Thiên tay vịn bung ra, nhưng là Tần Hạo Thiên tay

càng ngày càng dùng sức, đệ tử kia cái cổ đều phát sinh xương tỏa nứt âm thanh.

Mà cái khác Huyền Thiên tông đệ tử thấy cảnh này, trực tiếp phi chạy tới, trực tiếp quay về Tàn Hạo Thiên ra tay, rốt cục, Mạc Vân Dương khí thể trên người hơi bộc phát ra một điểm, nhất thời mây gió biến ảo, một luồng làm người lạnh lẽo tâm gan khí thể trấn áp toàn trường.

Tất cả mọi người không dám manh động, đều ngốc ngơ ngác nhìn Mạc Vân Dương, mà Tàn Hạo Thiên cũng là một mặt ngốc dạng, hẳn biết Thần Vương đại năng rất lợi hại, thế nhưng không nghĩ tới chỉ là khí thể một bộc phát ra đều khủng bố như vậy, tay chân của chính mình lạnh lẽo, căn bản là không dám nhúc nhích, đây là từ trong lòng tàn mát ra hàn ý cùng khiếp đảm!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đánh tới sơn môn

"Cần nhân đắc. . ." Mọi người hàm răng đều ở đánh nhau, trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi, mà bị đặc biệt nhằm vào mấy cái Huyền Thiên tông đệ tử hiện tại đã đại tiểu tiện không khống chế, trong đó còn có người đã là hai mắt trắng dã, đã ngất đi.

"Ai ~!" Nghịch Lưu Quân đưa tay vỗ vỗ Mạc Vân Dương vai, Mạc Vân Dương nhất thời thu hồi khí thế.

"Còn có rất nhiều người bình thường đây, ngươi muốn đánh chết bọn họ a? Chớ làm loạn!" Nghịch Lưu Quân nói rằng.

Mạc Vân Dương cũng là có một chút thật không tiện, hẳn chỉ là muốn đe dọa một thoáng những kia Huyền Thiên tông đệ tử, không nghĩ tới sẽ nháo thành như vậy, đây là hẳn không nghĩ tới.

Có thể là đã từng đứng thẳng địa vị quá cao, quên nơi này không phải là mình đã từng địa bàn, vì lẽ đó, Mạc Vân Dương có một ít mất khống chế, suýt chút nữa tạo thành hỗn loạn lớn hơn.

Nhìn người kia quần dùng sợ hãi ánh mắt nhìn mình, Mạc Vân Dương cũng là một trận nóng mặt, không có cách nào, ai để cho mình làm chuyện bậy đây, dù sao, ở chính mình ngốc địa phương là có cường chế tính quy định, tu giả là tuyệt đối không thể đối với người bình thường ra tay, mà Mạc Vân Dương nguyên bản đối mặt nơi đó là người bình thường, tất cả đều là tu giả!

"Được rồi, đừng ở chỗ này tiêu hao thời gian, chúng ta còn muốn đi Huyền Thiên tông đây, nhanh lên một chút đem chuyện nào xử lý xong, chúng ta còn phải đi về đây, phải biết, chúng ta đã biến mất rồi đã lâu như vậy, không biết người khác còn nhớ chúng ta người như vậy không!" Loạn Lưu Quân mở miệng, đánh vỡ lúng túng.

"Đứng, thừa tướng, ngươi trước tiên mang theo bọn họ hồi thiên phong quốc, Tương tất cả khôi phục lại, chúng ta đi Huyền Thiên tông đem chuyện nào hoàn toàn giải quyết đi, nếu không, Thiên Phong quốc tình cảnh sẽ càng thêm khó khăn!" Tàn Hạo Thiên cũng phản ứng lại, quay về Mộc Thừa Phong nói rằng.

Nhìn Tàn Hạo Thiên, Mộc Thừa Phong quay về Tàn Hạo Thiên thì lễ một cái, nói rằng "Xin nghe Thái tử chi lệnh! Lão thần này liền mang theo bọn họ rời đi, vọng Thái tử điện hạ bảo trọng!" Nói xong xoay người bắt đầu chỉ huy đoàn người bắt đầu thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời đi nơi này, trở lại chính mình cố thổ.

Trên mặt mọi người đều mang theo nụ cười, mà Tàn Hạo Thiên nhìn bọn họ nụ cười trên mặt, trong lòng cũng là buồn lòng, cuối cùng cũng coi như, mình làm ra một cái làm cho tất cả mọi người không có thất vọng sự tình, cuối cùng cũng coi như không có để bọn họ thất vọng!

Thế nhưng, vai bên trên trọng trách cũng là càng ngày càng nặng, hiện tại Tàn Hạo Thiên đã nên vì này vô số người bình định tất cả, muốn cho bọn họ hoạt tự do, có tồn nghiêm, mà hết thảy này đều muốn dựa vào chính mình đến trông trải, điều này cũng bức thiết để Tàn Hạo Thiên muốn tăng cao tu vi của chính mình, chỉ cần có có thể trấn được tất cả sức mạnh, như vậy mình và Thiên Phong quốc, Thiên Phong quốc này ngàn vạn bách tính mới có thể không bị bất kỳ uy hiếp!

"Đi thôi!" Nghịch Lưu Quân xoa xoa chính mình chòm râu, nhìn phía dưới đám người, thần nhiên nói.

Tàn Hạo Thiên nhìn một chút, sau đó gật gù, ở mấy người dưới sự hướng dẫn, hướng về Huyền Thiên tông phương vị bay lên không.

Huyền Thiên tông, một mảnh an lành, hoa thơm chim hót, tiên ý dạt dào, vô số chim bay cá nhảy ở Huyền Thiên tông bên trong lác lác, mà những kia Huyền Thiên tông đệ tử cũng là từng cái từng cái tinh thần chấn hưng, xem ra, rất có tiền cảnh tâm ý.

Huyền Tiêu hiện tại chính cau mày, bởi vì, từ khi ba năm trước ngày đó quan lại đình xuất hiện ở chính mình môn phái trong phạm vi, vì lẽ đó Huyền Tiêu tìm khắp cả toàn bộ Huyền Thiên tông, chính là không có tìm tới đến tột cùng là người nào đệ tử có như thế nghịch thiên thiên tư, điều này làm cho Huyền Tiêu rất là thương thân.

Này một đời, Huyền Thiên tông đúng là thu rồi rất nhiều hạt giống tốt, thế nhưng, bọn họ đột phá đều không có gây nên thiên địa dị biến, nói rõ bọn họ tư chất còn không được, chỉ có thể coi là thượng đẳng, không thể xem như là tuyệt hảo!

Mấy năm qua, vô số đệ Huyền Tiêu phiền lòng sự tình tụ tập cùng một chỗ, để Huyền Tiêu tính khí trở nên càng thêm táo bạo, Lăng Tiêu Pháp Chi không có tìm được, Huyền Thiên tông làm một cái kẻ ác, hiện tại thiên hạ mọi người quay về Huyền Thiên tông đều là chỉ chỉ chỏ chỏ, tuy rằng không nghe thấy bọn họ đang nói cái gì, thế nhưng, suy nghĩ một chút liền biết rồi, mà này lại là một bí mật, tuyệt đối không thể nói ra bí mật, không thể giải thích, vì lẽ đó, Huyền Thiên tông danh tiếng hiện tại đã biến có một ít không thể tả.

Ở sau đó, ở Huyền Thiên tông đột phá đệ tử thiên tài cũng không có tìm được, hỏi khắp cả toàn tông, không có một người thừa nhận, mà Huyền Thiên tông cũng bài điều tra, không có phát hiện có cái gì tư chất nghịch thiên đệ tử xuất hiện, điều này làm cho Huyền Tiêu là càng thêm thất vọng cực độ, đồng thời cũng có một nghi vấn, nếu như không phải Huyền Thiên tông đệ tử, như vậy đến tột cùng là ai ở Huyền Thiên tông địa giới đột phá gây nên lớn như vậy náo động.

Không chỉ như thế, bởi vì cảnh tượng kì dị trong trời đất nguyên nhân, có rất nhiều môn phái đến đây điều tra, hi vọng nhìn Huyền Thiên tông đệ tử thiên tài, nhưng là, Huyền Tiêu từ nơi nào tìm đi ra tên thiên tài này đệ tử? Hơn nữa, coi như là có, cũng không thể đặt tại bên ngoài bên trên a, điều này cũng làm cho rất nhiều thế lực cùng Huyền Thiên tông trong lúc đó xuất hiện một chút khoảng cách, dù sao, nguyên bản một đẳng cấp đối thủ, đột nhiên xuất hiện một cái siêu cấp giúp đỡ, đây là người nào cũng không muốn thấy.

Đối với bọn hắn muốn xem cái kia cái gọi là đệ tử thiên tài ý nghĩ, Huyền Tiêu là rõ ràng trong lòng, có thể lôi kéo liền lôi kéo, không thể lôi kéo vậy thì là sát! Cái này cũng là tu giả thế giới hắc ám một mặt, ta không chiếm được, người cũng đừng muốn lấy được.

Rất đau đầu, thế lực khác đã nhận định cái kia cái gọi là đệ tử thiên tài chính là Huyền Thiên tông, mà Huyền Thiên tông nhưng là trăm miệng cũng không thể bảo chữa a, không tồn tại sự tình, người khác nhưng mạnh hơn đặt tại trên đầu chính mình, chuyện này quả thật chính là một chữ "Oan"! Mà cũng bởi vì chuyện này, Huyền Thiên tông cùng mấy cái thế lực đã bắt đầu trở mặt.

Mà ở Huyền Thiên tông sơn môn chỗ, năm bóng người đã chậm rãi xuất hiện, không đứng, phía trước là năm bóng người, mà mặt sau còn có hơn mười người, là Huyền Thiên tông đệ tử, bọn họ bị trói hai tay, tóc tai bù xù, ngơ ngác ngắc ngắc bị một người nắm.

Thủ vệ đệ tử nhìn thấy, nhất thời liền vang lên cảnh giới chung, to lớn tiếng chuông vang vọng Huyền Thiên tông, mà nguyên bản yên tĩnh an lành Huyền Thiên tông cũng bởi vì tiếng chuông này trở nên âm ỉ lên.

Đang như lúc đầu Huyền Tiêu nghe được này cảnh giới tiếng chuông, nhất thời biến sắc mặt, trạm dừng đứng lên, hướng về bên ngoài đi đến, đi ra cửa, nhìn thấy Huyền Thiên tông bên trong các trưởng lão cũng xuất hiện, tất cả mọi người là một mặt thận trọng, bởi vì, cái này cảnh giới tiếng chuông bình thường tình huống là sẽ không vang lên, một khi vang lên liền cho thấy Huyền Thiên tông gặp phải cường địch xâm lấn.

Huyền Tiêu cau mày, hắn đang suy nghĩ là ai dám mạo phạm Huyền Thiên tông thiên uy, coi như là đối địch thế lực cũng không dám như thế trắng trợn xâm phạm Huyền Thiên tông, trong não nghĩ khả năng xuất hiện kẻ địch, chỉ nghe sơn môn chỗ một tiếng vang thật lớn, vang vọng toàn bộ Huyền Thiên tông.

"Sư phụ, giúp ta Tương Huyền Thiên tông cái này khiến người ta buồn nôn tên đánh xuống!" Tần Hạo Thiên nhìn cái kia to lớn đền thờ bên trên, dùng kim tất độ vàng chói lọi ba chữ lớn "Huyền Thiên tông".

Mạc Vân Dương nghe được, không nói lời nào, tiến lên một bước, ở thủ vệ đệ tử sở hải ánh mắt bên dưới, một chương đánh ra, nhất thời, cái kia to lớn sơn môn bảng hiệu trực tiếp muốn nổ tung lên, sơn môn bảng hiệu ầm ầm ngã xuống đất!

Nhìn ngã xuống đất nát tan không được dạng bảng hiệu, Tần Hạo Thiên trong mắt lộ ra một tia khoái ý, thế nhưng, này vẫn không có xong, này vừa mới bắt đầu! Huyền Thiên tông là làm sao ức hiếp Thiên Phong quốc, Tần Hạo Thiên cũng sẽ từng điểm từng điểm trả cho Huyền Thiên tông.

"Người phương nào dám mạo phạm ta Huyền Thiên tông! Tìm không chết được?" Một tiếng gầm lên, tiếp theo một bóng người xuất hiện, chỉ nhìn thấy người này hạc phát đồng nhan, trong tay một cây phát trần, gánh vác một thanh trường kiếm, trong mắt tràn ngập sắc mặt giận dữ, nhìn trên đất đã nát một chỗ bảng hiệu.

"Đáng chết! Các ngươi đây là đang tự tìm đường chết!" Ông lão nhìn cái kia mảnh vỡ, nhất thời lửa giận xông lên đầu, không chút nghĩ ngợi, vung lên phát trần, một đạo kinh khí hướng về Tần Hạo Thiên mấy người đánh tới.

P phía trước Mạc Vân Dương mí mắt đều không có nhúc một thoáng, một phát ổng tay áo, cái kia đạo kinh khí trực tiếp bị đẩy lùi, oanh kích ở một tảng đá lớn bên trên, nhất thời, cự thạch kia chia năm xẻ bảy.

"Chỉ là một cái bốn cực ba tầng người, cũng dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ, muốn không chết được?" Nói xong Mạc Vân Dương xòe tay lớn, hướng về ông lão kia trực tiếp chụp tới.

Ông lão nhất thời biến sắc mặt, quá khủng bố, hắn chỉ cảm thấy bàn tay kia lớn vô cùng, đem chính mình gắt gao nhốt lại, chính mình căn bản là không cách nào chạy trốn, chỉ có thể mặc cho này con to lớn tay cầm nắm.

Nghĩ tới đây, ông lão trong mắt tàn khốc lóe lên, kiếm trong tay chỉ sờ một cái, phía sau gánh vác trường kiếm ra khỏi vỏ, một vết khiếp người hàn quang xuất hiện, trường kiếm ở tay, ông lão khí thế bỗng nhiên biến đổi, trở nên cứng rắn không thể phá vỡ! Gân giống như thiên cũng phải bị chọc ra một cái lỗ thủng!

Trường kiếm vung vẩy, kiếm khí hướng về Mạc Vân Dương bàn tay lớn vọt tới, mà Mạc Vân Dương trong mắt lóe ra một tia xem thường, trong miệng nói rằng "Cương vững vàng dịch thì lại, kiếm cũng giống như vậy, quá kiên cố cũng không nhất định là chuyện tốt!" Nói xong tay sờ một cái, trực tiếp Tương kiếm kia khí nằm ở trong tay.

Tay một dùng sức, nhất thời, kiếm kia khí trực tiếp tán loạn, mà Mạc Vân Dương tay ở một lần hướng về ông lão kia chop tới, lần này, sắc mặt của ông lão thay đổi, vừa lúc đó, Mạc Vân Dương bàn tay đã một phát bắt được hấn sử dụng kiếm tay phải.

Mạc Vân Dương trong mắt lạnh lùng cực kỳ, nhìn ông lão này thần nhiên nói "Người rất có đảm lược, lại dám đối với ta xuất kiếm, nhưng đáng tiếc, quang có đảm lược còn chưa đủ, người đến có cái kia năng lực mới được, người quá yếu rồi!"

Người quá yếu, mấy chữ này trực tiếp oanh kích ở ông lão trái tim, nhìn Mạc Vân Dương mặt, xem ra cũng là hơn ba mươi tuổi đáng đáp, mà chính mình hiện tại đã là hơn 180 tuổi, xem ra, chính mình so với người này nhiều tu luyện không biết bao nhiêu năm, nhưng là chính mình lại còn thua, này không phải là mình yếu, là cái gì!

Mạc Vân Dương tay sờ một cái, chỉ nghe "Cột kẹt!" Một tiếng vang giòn, cái kia tay của ông lão oản trực tiếp bị Mạc Vân Dương nặn gãy, trường kiếm kia cũng lại nắm không được, trực tiếp rơi trên mặt đất.

"Có một câu nói phải nói cho người, có năng lực gọi là trang, bức, không có năng lực được kêu là làm ngốc, bức!" Mạc Vân Dương nhìn ông lão thần nhiên nói.

Đây là Tàn Hạo Thiên nói, Mạc Vân Dương cảm thấy rất có đạo lý, vì lẽ đó liền trực tiếp lấy tới trực tiếp sử dụng, hắc, cảm giác cũng không tệ lắm, thật là khá.

Một chương trực tiếp đánh vào trong lòng ông lão, ông lão trực tiếp bay ngược trở lại, mạnh mẽ đánh vào bậc thang bằng đá bên trên, nhất thời cái kia bậc thang bằng đá trực tiếp nổ tung, vô số mảnh vỡ bay loạn.

"Phốc!" Phun ra một ngụm máu tươi, ông lão hai mắt vô thần, nằm trên đất đã là không biết là sống hay chết.

"Hạo Thiên, ngày hôm nay ta liền muốn dạy người bài học thứ nhất, thế giới này, cường giả vi tôn! Đối xử kẻ địch liền muốn gió thu cuốn hết lá vàng giống như vậy, quét ngang tất cả, tuyệt đối không thể lưu lại mầm họa, nếu không, đối với mình, đối với người bên cạnh mình quay về là một cái tuyệt đối uy hiếp!" Mạc Vân Dương mở miệng nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Trận pháp? Một chương phá đi!

Cái kia bị Mạc Vân Dương đánh ra đi ông lão đã là ra khí nhiều, tiến vào khí thiếu, mà chu vi đệ tử cũng là sợ hãi không ngớt, phải biết, ông lão này nhưng là Huyền Thiên tông trưởng lão cấp bậc nhân vật, lại bị người một chương đánh thành dáng vẻ đạo đức như thế, vậy vừa này người xuất thủ đến tột cùng là cao thủ như thế nào?

"Là cái nào lộ cao thủ đến đây ta Huyền Thiên tông? Kính xin tới một tự!" Xa xa, hét lên từng tiếng tiếng truyền đến, nhìn ra, cái này người nói chuyện công lực rất cao, xem thường lời nói nhỏ nhẹ, toàn bộ Huyền Thiên tông đều có thể rõ ràng nghe thấy.

Mạc Vân Dương nghe được, hừ lạnh một tiếng, nhất thời, Huyền Thiên tông mọi người lại như là trong lòng bị một thanh búa tạ bắn trúng, nặng nề không ngớt, tim đập cũng thêm nhanh hơn không ít.

Huyền Tiêu sắc mặt cũng là biến đổi, hấn cảm giác được một luồng to lớn uy hiếp chính chậm rãi xuất hiện, ánh mắt thâm thúy, con mắt nhìn phía dưới, chờ đợi chính chủ xuất hiện.

Ở Mạc Vân Dương dưới sự hướng dẫn, Tàn Hạo Thiên mấy người theo cái kia bậc thang bằng đá từng bước từng bước, chậm chậm đi tới, ở phía trên, vô số Huyền Thiên tông đệ tử đã đang đợi, bọn họ một mặt đề phòng, vũ khí trong tay xiết chặt, thế nhưng, trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi, vừa Mạc Vân Dương thực lực biểu hiện, để bọn họ đã sợ sệt lên.

"Lạch cách, lạch cách, lạch cách" tiếng bước chân càng ngày càng gần, bóng người cũng càng ngày càng rõ ràng, phía trước một người mặc áo giáp nam tử đã xuất hiện, ở nam tử phía sau, còn có ba nam một nữ, mà phía trước nam tử ánh mắt lạnh lùng, từng bước từng bước, không ngừng áp sát.

Phía trên Huyền Tiêu trong tay cầm một thanh màu bích lục ngọc như ý, tiến lên một bước, ánh mắt ác liệt, một luồng hạo nhiên khí thể phóng lên trời, hướng về phía dưới Mạc Vân Dương đè xuống, Mạc Vân Dương mí mắt đều không có nhấc, vẫn là thong thả không hoảng hốt từng bước từng bước đi lên.

Huyền Tiêu khí thể đã áp sát Mạc Vân Dương, Mạc Vân Dương trong ánh mắt đã là khí tức xơ xác bao phủ, ổng tay áo vung lên, Trương Huyền Tiêu khí thể trực tiếp đánh tan, đón lấy, Mạc Vân Dương trên mặt xuất hiện một tia cười nhạt.

"Àm!" Sợ hãi khí thể âm âm xuất hiện, Mạc Vân Dương Thần Vương khí thể trực tiếp bạo phát ra, nhất thời, toàn bộ Huyền Thiên tông đều lay động, vô số kiến trúc trực tiếp nổ tung, dưới chân tảng đá cầu thang cũng trực tiếp đổ nát, khí thể mạnh mẽ Trương Huyền Tiêu khí thể mạnh mẽ áp chế.

Mạc Vân Dương khí thể bí mật mang theo Huyền Tiêu khí thể cuốn ngược mà đi, nhất thời, hết thảy Huyền Thiên tông đệ tử bị một luồng khủng bố uy thế kinh sợ, vô số đệ tử hai chân run lấy bảy run, trên trán đã là mồ hôi lạnh ứa ra, càng có không ít già đã hôn mê bất tỉnh.

Huyền Tiêu trên mặt đã là mây đen giăng kín, hẳn không nghĩ tới người tới là như vậy cường hãn, hơn nữa còn là "lại giả bất thiện", không biết mấy người này ý đồ đến đến tột cùng là cái gì.

"Hừ, muốn đến một hạ mã uy? Liền người này điểm tu vi cũng dừng ở bản vương trước mặt mặt rồi!" Mạc Vân Dương trong miệng lạnh lùng nói.

Huyền Tiêu nhất thời liền chỉ cảm thấy trong lòng chính mình một con lửa giận lập tức liền bị nhen lửa, quá làm người tức giận, coi như người lợi hại, thế nhưng người cũng đừng lớn lối như vậy a.

Thế nhưng, Huyền Tiêu miễn cưỡng nhìn xuống, hẳn biết, mình tuyệt đối không thể kích động, một khi chính mình trùng chuyển động, cái kia Huyền Thiên tông gia nghiệp cũng sẽ hủy diệt, mình tuyệt đối không có thể trở thành Huyền Thiên tông tội nhân.

"Không biết các hạ ý đồ đến vì sao, kính xin các hạ ra hiệu." Huyền Tiêu xả ra một cái rất khó coi nụ cười, quay về Mạc Vân Dương nói rằng.

Mạc Vân Dương nhàn nhạt liếc nhìn một chút Huyền Tiêu, trong miệng phát sinh một tiếng xem thường cười nhạt thanh, nghe được tiếng cười kia, Huyền Tiêu sắc mặt đỏ lên, đây rõ ràng chính là xem thường chính mình a, chính mình nhưng là đường đường Huyền Thiên tông tông chủ, lại bị người cười nhạt.

"Người? Người còn chưa đủ tư cách, để cho các người chân chính chủ nhân tới nói đi!" Mạc Vân Dương không thèm nhìn Huyền Tiêu.

"Rắc, rắc." Năm đám xiết chặt, sắc mặt đỏ chót, lỗ mũi si nhục! Chính mình đường đường một phái chương môn, lại bị người như vậy xem nhẹ, thực sự là quá có thể khí rồi!

"Thật sao? Xem ra các hạ đối với ta Huyền Thiên tông rất là xem nhẹ a, xem ra, ta Huyền Thiên tông muốn xuất ra một chút thực lực, để các hạ nhìn thẳng nhìn rồi!" Huyền Tiêu cắn răng nói rằng.

Nghe được Huyền Tiêu, nhất thời, Mạc Vân Dương mấy người liền nở nụ cười, trong ánh mắt tràn ngập trêu tức, nhìn về mặt đỏ lên, còn có cái kia một mặt phần nộ các trưởng lão, Mạc Vân Dương mấy người chỉ cảm thấy thói đời thay đổi, mấy cái con tôm nhỏ dám đối với bá vương Cự Long khiêu chiến, cái này nhưng là thú vị.

"Có thể, người cho rằng người có cái kia năng lực, người có thể tới thử một lần!" Loạn Lưu Quân tiến lên, nhìn Huyền Tiêu thản nhiên nói.

"Đã sớm nghe nói Huyền Thiên tông bá đạo vô song, hôm nay lão đạo nghĩ đến lãnh giáo một chút!" Nghịch Lưu Quân tiến lên trong tay phát trần gương lên, thản nhiên nói.

"Dám bắt nạt đệ tử ta, còn dám nói khiêu chiến, can đảm không nhỏ, đến đây đi!" Trúc Nhã tay một chiêu, một cái lông lánh từng tia từng tia hào quang màu xanh lục trường châm xuất hiện ở trong tay, trong mắt hàn quang không giảm, khuôn mặt lạnh lùng, một bộ lãnh mỹ nhân đáng đáp.

Mà Tàn Hạo Thiên ở bốn người phía sau, đương nhiên, Huyền Tiêu cũng nhìn thấy Tàn Hạo Thiên, đối với Tàn Hạo Thiên, Huyền Tiêu không có quá rõ ràng ấn tượng, đối với Tàn Hạo Thiên, Huyền Tiêu chưa từng có để ở trong lòng, đối với Huyền Tiêu tới nói, Tàn Hạo Thiên là một tiểu nhân vật mà thôi, căn bản là không đáng nhắc đến, thế nhưng, hẳn không nghĩ tới chính là như thế một tiểu nhân vật sẽ một lần nữa bước vào Huyền Thiên tông cửa lớn!

"Đã như vậy, như vậy lên đắc tội rồi! Chúng đệ tử, lui ra! Nếu mấy vị đến đây xông sơn, như vậy đối với tu vi của chính mình đó là tương đương tự kiêu, tất nhiên như vậy, như vậy, chư vị trưởng lão, mở trận!" Huyền Tiêu lui về phía sau sau một bước, bên cạnh sáu cái trưởng lão bắt đầu nhập vị, đứng lại từng người phương vị.

Huyền Tiêu ở giữa, trấn định trung tâm mất trận vị trí, phía trước hai cái lão Trương làm tiên phong, các một vị làm phụ trợ, phía sau hai vị làm thay thế bổ sung, bảy người khí tức bắt đầu thống nhất lên, bảy người khí tức đã hóa thành một thể, công kích một thể, lực công kích gấp bội! Bị thương chịu đựng lực lượng phân giải trải phẳng!

"Mời vào trận!" Bảy người đồng thời quát to một tiếng, mời bốn người vào trận.

Nghịch Lưu Quân tiến lên một bước, lại đình chỉ lại, bởi vì phía trước Mạc Vân Dương đưa tay ngăn cản Nghịch Lưu Quân ba người, Mạc Vân Dương trong mắt ý lạnh không giảm, thân thể tàn mất ra hàn ý để không khí nơi này hết sức ngột ngạt.

Mạc Vân Dương trong lòng đã rất là thiếu kiên nhẫn, đã cho Huyền Tiêu mất mũi, lại còn cho thể diện mà không cần, bày ra một cái cái gì quý trọng, để Mạc Vân Dương trong đầu lừa gạt đang một thoáng liền bắt đầu cháy rừng rực, sát ý cũng càng ngày càng mạnh.

Không biết Huyền Tiêu biết nhân vì chính mình tìm mất mũi hành vi nguyên nhân để một cái Thần Vương đối với mình sản sinh sát ý, không biết hắn có thể hay không đánh chính mình mấy cái to mồm.

Mạc Vân Dương hừ lạnh một tiếng, cất bước tiến lên, phía trước trường lão ánh mắt ngưng lại, đồng thời rút ra trường kiếm, quay về Mạc Vân Dương công kích mà đến, một trên một dưới, phân công hai lộ, Mạc Vân Dương bàn tay một trên một dưới, Tương song kiếm vỗ bỏ, lại một lần nữa nhanh chóng tiến vào trong trận, hướng về Huyền Tiêu sát đi.

Mà phụ trợ cũng hướng về Mạc Vân Dương đánh tới, hàn quang lấp lánh, sát khí bức người, Mạc Vân Dương giờ chuông nạp nguyên, Chân nguyên bạo phát, nhất thời đại địa run rẩy không ngừng, giờ lên thật cao bàn tay hướng phía dưới vỗ một cái, bàn tay không lồ xuất hiện, trực tiếp hướng về hai cái phụ trợ đánh xuống đến.

"Ầm ầm!" Một đạo nổ vang, yên vụ tràn ngập, bên trong đến tột cùng là tình huống thế nào ai cũng không nhìn thấy, thế nhưng, nghe thấy binh khí rơi xuống âm thanh, yên vụ tản ra, hai cái phụ trợ đã nằm trên đất, mà trên mặt đất đã xuất hiện một cái to lớn dấu tay, mà hai cái phụ trợ chính nằm ở đó to lớn dấu ngón tay bên trong.

Mà trung tâm Huyền Tiêu nhưng là tay xử một thanh trường kiếm màu xanh lục, nửa quỳ trên đất, tóc tai rối bời, xem ra tình huống không phải rất tốt đáng về , còn những người khác, cũng là ngã trái ngã phải, cái gọi là trận pháp, bị Mạc Vân Dương một chuông phá hủy!

"Liên các người chút thực lực này, còn ở bản vương trước mặt khoe khoang, không tự lượng sức! Lúc nào đột phá Thần Vương cảnh trở lại cùng bản vương tranh tài đi!" Mạc Vân Dương hời hợt nói.

Mà Huyền Tiêu một ngụm máu tươi phun ra, vẻ mặt uể oải, xử kiếm tay run rẩy không ngừng, hắn chỉ cảm giác trong lòng chính mình đau đớn không ngớt, bây giờ căn bản là không thể chịu đựng người này một chuông oai, thực lực của người này thực sự là quá khủng bố rồi!

Nghe được Mạc Vân Dương, Huyền Tiêu nhất thời liền sáng tỏ, hóa ra là Thần Vương cảnh giới Đại Năng, chính mình lại muốn khiêu chiến một cái Thần Vương Đại Năng, cỡ nào buồn cười, chẳng trách vừa người này nói chuyện đối với mình là như vậy khinh bỉ, chính mình ở trong mắt người khác căn bản là không đáng nhắc tới!

"Khắc khắc, không biết là vị nào Thần Vương quang lâm Huyền Thiên tông, không có từ xa tiếp đón, còn xin thứ tội!" Huyền Thiên tông bên trong truyền đến thanh âm nhàn nhạt, âm thanh tuy rằng mềm nhẹ, thế nhưng, một luồng hung hăng uy thế bao phủ tới.

"A, cuối cùng cũng coi như xuất hiện, bản vương còn tưởng rằng người muốn làm một con ả núp trong bóng tối con chuột không dám hiện thân đây, đi ra đi, để bản vương nhìn, cái này chỗ thật xa lại còn có người bước vào Thần Vương cảnh giới, không biết là cỡ nào thiên tài!" Mạc Vân Dương chấp hai tay sau lưng nhìn âm thanh khởi nguồn nơi.

"Ha ha, Thần Vương quá khen, lão hủ cũng không thể đủ được gọi là thiên tài, lão hủ đại nạn sắp đến , nhưng đáng tiếc vẫn không có đột phá con đường, cái này cũng là lão hủ một đại chuyện ăn năn a!" Theo âm thanh vang lên, một bóng người đã xuất hiện ở mặt của mọi người trước, thân mặc đồ trắng tóe, mái tóc màu trắng tùy ý dùng một chiếc trâm gỗ dừng, trên mặt một mặt nếp nhăn, thế nhưng trong ánh mắt thình thoảng lập loè hết sạch.

Ông lão này chính là Huyền Thiên tông Đại trưởng lão Thái Huyền!

"Thái Huyền trưởng lão lại tiến vào Thần Vương, ta Huyền Thiên tông cuối cùng cũng coi như có Thần Vương tọa trấn rồi!" Huyền Tiêu khoe miệng mang theo tơ máu, thế nhưng trong mắt nhưng là lập loè phản chấn ánh mắt.

"Xin hỏi Thần Vương tên gọi?" Quá Huyền Nhất trực biểu hiện nho nhã lễ độ, ôn văn nhã nhặn, trên mặt mang theo nụ cười, phảng phất đối với vừa Mạc Vân Dương phá hoại căn bản cũng không có nhìn thấy.

"Để bản, Mạc Vân Dương!" Mạc Vân Dương đối với Thái Huyền khá là khách khí, dù sao Thái Huyền đã là Thần Vương cảnh giới, cùng mình là một đẳng cấp người, mặc dù nói cảnh giới so với mình thấp một chút, thế nhưng, vậy cũng tiến vào Thần Vương cảnh không phải sao.

"Há, mặc Thần Vương không biết quang lâm ta Huyền Thiên tông có gì chỉ giáo?" Thái Huyền xoa xoa chòm râu hỏi.

"Không vì cái gì khác, chỉ vì một người, bản vương đệ tử Tàn Hạo Thiên!" Mạc Vân Dương mí mắt vừa nhấc, nhìn Thái Huyền thần nhiên nói.

Mà một câu nói này, nhất thời làm cho cả tình cảnh một tĩnh, tất cả mọi người nhìn Mạc Vân Dương, sau đó ở Tương ánh mắt nhìn về phía người thanh niên kia Tàn Hạo Thiên, Tàn Hạo Thiên nhưng là nhàn nhạt nhìn Huyền Tiêu, trong mắt không buồn không vui, thanh thanh thản thản.

Chương 17: Tông chủ, chúng ta mỗi mắt mong chờ

"Tần Hạo Thiên? Tần Hạo Thiên không phải đã chết rồi sao? Tại sao lại đứng ở chỗ này?" Huyền Tiêu răng hàm cắn nói rằng, đối với Tần Hạo Thiên không đề cập tới cũng là thôi, nhắc lên Huyền Tiêu nhất thời liền cảm thấy một trận đau răng.

"Đúng vậy, đồ đệ của ta Tần Hạo Thiên! Cũng chính là các ngươi Huyền Thiên tông nhằm vào cái kia Tần Hạo Thiên!" Mạc Vân Dương nói rằng.

Nghe nói như thế, nhất thời tất cả xông xáo, đặc biệt đã từng biết tin tức đệ tử, nhìn Tần Hạo Thiên trong mắt tràn ngập khó mà tin nổi, người này đến tột cùng chuyện gì xảy ra? Rõ ràng đã chết rồi, còn bị bỏ lại kết thúc thiên nhai, không nghĩ tới người này lại sống sờ sờ đứng ở nơi này, càng thêm khiến người ta khiếp sợ chính là lại còn có Thần Vương Đại Năng thu hấn làm đồ, vì hấn ra mặt, người này đến tột cùng được bao lớn tạo hóa a!

"Này, Mạc Vân Dương thứ đồ gì? Hạo Thiên cũng chỉ là một người đệ tử a? Hấn vẫn là đệ tử của chúng ta đây? Ngươi muốn một người ôm đồm a?" Loạn Lưu Quân đột nhiên nói rằng.

Loạn Lưu Quân vừa nói chuyện nhất thời hấp dẫn lực chú ý của tất cả mọi người, vào lúc này Huyền Thiên tông nhân tài chú ý tới ba người này, nguyên bản còn tưởng rằng ba người này là Mạc Vân Dương tùy tùng, nhưng là nghe được Loạn Lưu Quân nói chuyện như vậy, lại là gây nên tất cả xông xáo.

Có thể như vậy cùng Thần Vương nói chuyện cũng chỉ có cùng đẳng cấp những người khác, hơn nữa có thể cùng Thần Vương đồng thời thu đồ đệ người cũng chỉ có Thần Vương, nhất thời tất cả mọi người không bình tĩnh, bốn vị Thần Vương Đại Năng?

Tần Hạo Thiên nghe được nhất thời trong lòng tràn ngập cảm động, hấn đương nhiên biết đây là bốn vị lão sư lại cho mình tạo thế, trực tiếp tấn công trên Huyền Thiên tông không phải nói chỉ là vì ra vẻ ta đây, vì chính mình hả giận, mà là bọn họ trực tiếp cho thấy thân phận, để những người khác người biết mình phía sau có chỗ dựa, để muốn đối với tự mình động thủ người ước lượng một thoáng hậu quả, cái này cũng là vì để cho Tần Hạo Thiên có thể thuận lợi trưởng thành làm ra một loại hung hăng uy hiếp.

Tần Hạo Thiên cũng biết bốn vị sư phụ không phải người nơi này, chờ chuyện nơi đây giải quyết sau khi, bọn họ cũng muốn rời khỏi nơi này, Tần Hạo Thiên cũng không có an toàn bảo đảm, vì lẽ đó, bốn người mới không để ý đến thân phận trên Huyền Thiên tông ra về ta đây, để trong này tất cả mọi người biết, chính mình không dễ chọc.

"Tại hạ mắt vựng về, không nghĩ tới, nguyên lai hôm nay trên ta Huyền Thiên tông lại có bốn vị Thần Vương Đại Năng, xem ra, ta Huyền Thiên tông xác thực là quá khinh thường anh hùng thiên hạ rồi!" Thái Huyền chỉ có thể cười khổ nói.

Loạn Lưu Quân ba người đều là thần quang nội liễm, tu vi ẩn giấu, nhìn lại như là người bình thường như thế, ai sẽ nghĩ tới lại có bốn vị Thần Vương Đại Năng xuất hiện? Ở đây một khu vực bên trên, Thần Vương Đại Năng cái kia đều là truyền thuyết, đột nhiên xuất hiện bốn cái, ai cũng sẽ bị giật mình.

Mà Huyền Tiêu cũng là một mặt xám trắng, mặt không có chút máu, hấn biết, Tần Hạo Thiên là đến báo thù, thế nhưng hấn cũng không nghĩ tới Tần Hạo Thiên lại có năng lực để bốn vị Thần Vương điều động, xem ra lần này, Huyền Thiên tông là chạy trời không khỏi nắng rồi!

Tình cảnh yên tĩnh dị thường, bốn vị Thần Vương đều là thờ ơ lạnh nhạt, nhìn Huyền Thiên tông biến hóa, nhìn mặt không có chút máu Huyền Tiêu, mà Tần Hạo Thiên con mắt nhìn chòng chọc vào Huyền Tiêu, nhìn Huyền Tiêu bộ về mặt.

Nhìn thấy Huyền Tiêu cái kia muôn màu muôn vẻ bộ về mặt, Tần Hạo Thiên không có một tia cao hứng cùng hưng phấn, bởi vì, Tần Hạo Thiên biết, tất cả những thứ này đều là chính mình bốn vị sư phụ như có Thái sơn bình thường đem hết thầy tất cả áp lực cản trở lại, nếu như chỉ là chính mình một người, như vậy phỏng chừng chính mình hiện tại lại như là trước mặt Huyền Tiêu bình thường đi.

Điều này cũng làm cho Tần Hạo Thiên có một cái rõ ràng nhận thức, vậy thì là thực lực vi tôn, không có thực lực hết thầy đều là nói suông, mà chính mình hiện tại chỉ là một cái bị bảo vệ ở sư phụ cánh chim bên dưới chim non, chính mình chỉ có nắm giữ thực lực mới có thể kiến thức sư tôn nói tới cái kia đặc sắc thế giới, chỉ có nắm giữ thực lực chính mình Thiên Phong quốc mới sẽ không lại một lần nữa chịu đến hai mươi năm trước thảm kịch!

Tần Hạo Thiên hít một hơi thật sâu, sau đó tiến lên, đi tới Huyền Tiêu trước, đây là Tần Hạo Thiên lần thứ nhất cùng Huyền Tiêu mặt đối mặt, trước đây Huyền Tiêu là như vậy kiêu ngạo, như vậy cao cao tại thượng, đối với với mình tới nói, đối với khắp cả Thiên Phong quốc tới nói, Huyền Tiêu cùng huyền náo mang theo linh Huyền Thiên tông chính là Tiên Nhân, chính là Thiên Phong quốc ác mộng, thế nhưng, hiện tại, cái này ác mộng biểu hiện ra rồi lại để Tần Hạo Thiên không tự chủ muốn cười, không phải cười trên sự đau khổ của người khác, là một loại đồng bệnh tương liên, hiện tại Huyền Tiêu cùng Thiên Phong quốc cỡ nào tương tự?

"Huyền Tiêu tông chủ, không nghĩ tới, chúng ta sẽ lại dưới tình huống như thế nhìn thấy lần đầu tiên, tưởng tượng năm đó, ta Thiên Phong quốc ở người Huyền Thiên tông trước cũng là tình huống như vậy đi, ha ha, phong thủy thay phiên chuyển, lời này không một chút nào giả a!" Tần Hạo Thiên nhìn Huyền Tiêu nói rằng.

Huyền Tiêu nhìn Tần Hạo Thiên, há há mồm, muốn nói điều gì, thế nhưng, nhìn Tần Hạo Thiên phía sau bốn vị Thần Vương, lại sẽ ở trong miệng lần lần nuốt xuống.

"Tông chủ, ta biết, đối với ta Tàn Hạo Thiên, đối với ta Thiên Phong quốc, tông chủ căn bản là không lọt nổi mắt xanh, ta cũng biết, đối với môn phái, đối với tu giả thế giới, cái gọi là phạm nơi trần thế, nhân gian đế vương, các người những này cao cao tại thượng người tu hành cũng là xem thường, vì lẽ đó, người có thể lợi dụng thực lực của chính mình, thế lực của chính mình tùy ý làm nhục ta Thiên Phong quốc, những này ta đều hiểu, đều biết, phạm thế người chỉ có thể trở thành hạng giun dế, chỉ bởi vì bọn họ không có thực lực, không có lời nói quyền, chỉ có thể yên lặng chịu đựng tất cả!"

"Thế nhưng, ngày hôm nay, ta có thể rất trịnh trọng nói cho tông chủ, tất cả những thứ này đều sẽ thay đổi! Tông chủ người yên tâm, coi như là ta mấy vị này sư phụ muốn diệt người Huyền Thiên tông cả nhà, ta cũng sẽ ngăn cản, Huyền Thiên tông không thể bị bọn họ tiêu diệt, Huyền Thiên tông chỉ có thể để ta Thiên Phong quốc người đến phá hủy! Ta sẽ cho người biết cái gì là phạm thế người lửa giận, ta sẽ để người vì người làm tất cả trả giá thật lớn!" Tàn Hạo Thiên uy nghiêm đáng sợ nói rằng.

Huyền Tiêu nghe được Tàn Hạo Thiên, nhất thời con mắt lập tức liền trừng lớn, hần cái khác không nghe thấy, hần chỉ nghe được Tàn Hạo Thiên nói sẽ lưu lại Huyền Thiên tông, để Thiên Phong quốc đến diệt môn, nghe lời này, nhất thời Huyền Tiêu chỉ cảm thấy nghe được một cái chuyện cười lớn.

Một cái người tu hành, là có thể phá hủy một cái người mạnh mẽ đế quốc, mà Tàn Hạo Thiên Thiên Phong quốc chỉ có điều là một cái nhỏ nhỏ vương quốc mà thôi, coi như cho Tàn Hạo Thiên ngàn năm, vạn năm, một cái vương quốc muốn muốn hủy diệt một cái tu giả môn phái, này không phải hoạt thiên hạ chi đại kế?

Nhìn thấy Huyền Tiêu vẻ mặt, Tàn Hạo Thiên trong lòng cười lạnh, Huyền Tiêu là một cái kiêu căng tự mãn người, thế nhưng, Huyền Tiêu căn bản cũng không có đi ra cái này địa giới, hần căn bản liền không biết thế giới bên ngoài lớn bao nhiêu, hần cũng không biết một cái chân chính quốc gia là cỡ nào mạnh mẽ bá đạo, chân chính quốc gia không phải là bị tu giả môn phái quản hạt, vừa vặn ngược lại, là quốc gia thống trị môn phái! Trong thiên hạ tất cả là đất của vua, câu nói này không phải nói nói chơi, mà là chân chính thực hành, không phục tùng môn phái sớm đã bị biến mất, đây chính là một cái cường thịnh mà lại bá đạo quốc gia!

Nguyên bản Tàn Hạo Thiên cũng không có tâm tư gì làm cái gì người thống trị du hí, thế nhưng, trải qua mấy ngày nay sự tình, Tàn Hạo Thiên biết mình nhất định phải vì là Thiên Phong quốc quốc dân làm những gì, hần nhất định phải nâng lên Thiên Phong quốc cờ xí, nhất định phải dẫn dắt Thiên Phong quốc trở nên mạnh mẽ, không ở chịu đến bất kỳ khuất nhục cùng áp bức! Đây là vì cái kia bị khổ hơn hai mươi năm Thiên Phong quốc quốc dân, vì báo lại bọn họ khổ sở chờ đợi hơn hai mươi năm, vì bọn họ cái kia trần ngập ánh mắt mong đợi, vì bọn họ câu kia "Điện hạ bị khổ rồi!"

"Ha ha, ta biết tông chủ không tin, như vậy chúng ta liền mỗi mắt mong chờ, nhìn ta cái này phạm thế vương quốc có thể không đưa người Huyền Thiên tông triệt để phá hủy!" Tàn Hạo Thiên nói xong nhàn nhạt xoay người, ánh mắt lạnh lẽo, dư quang liếc nhìn một chút Huyền Tiêu.

"Đúng rồi, Huyền Tiêu tông chủ, người năm đó muốn tìm cái gì Lăng Tiêu Pháp Chi, ở trong tay ta đây!" Nói xong, Tàn Hạo Thiên phát sinh một tiếng cười nhạo thanh, sau đó liền rời khỏi nơi này.

Nhìn Tàn Hạo Thiên rời đi, Huyền Tiêu nắm đấm nắm chặt chẽ, hần biết, mình coi như là biết Lăng Tiêu Pháp Chi ở Tàn Hạo Thiên trong tay cũng không cách nào được, dù sao, Tàn Hạo Thiên phía sau đứng bốn vị Thần Vương Đại Năng, đây chính là một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa, cũng không ai dám dễ dàng trêu chọc.

"Ngày hôm nay đến đây vốn là là muốn hoạt động một phen tay chân, xem ra ta cái này đệ tử là có cừu oán chính mình báo, bằng vào chúng ta cũng sẽ không đang nhúng tay, các người cũng từng tới một kiếp, thế nhưng, bản vương còn có một câu cảnh cáo, đem bọn người Huyền Thiên tông đệ tử cho bản vương từ Thiên Phong quốc bỏ chạy, nếu không, đừng trách bản vương không khách khí!" Mạc Văn Dương nói rằng.

"Đúng rồi, ta hi vọng Huyền Thiên tông người có thể biết, lấy lớn ép nhỏ không phải cái gì hào quang sự tình, các người muốn nhắm vào bản vương đệ tử bản vương cũng hoan nghênh, thế nhưng, có một chút các người không nên quên, vậy thì là cùng thế hệ trong lúc đó tranh đấu bản vương mặc kệ, nếu là có người không biết xấu hổ, vậy cũng chớ quái bản vương không giữ thể diện mặt, hi nhìn các người tự lo liệu lấy!" Loạn Lưu Quân cũng tiếp theo Mạc Văn Dương lại nói nói, đồng thời cũng cho Huyền Thiên tông cao tăng trông lên một cái khăn đỏ.

Mấy người rời đi Huyền Thiên tông, lưu lại Huyền Thiên tông cái kia rách nát sơn môn bằng hiệu còn có mấy cái bị thương trưởng lão, lần này Huyền Thiên tông mặt là bị người mạnh mẽ giẫm ở trên mặt đất, còn bị mạnh mẽ thổi một ngụm nước bọt, thế nhưng Huyền Thiên tông còn không dám đem nước bọt lau, còn phải được, không có cách nào, tình thế so với người nhược!

Trở lại Thiên Phong quốc, những kia ở vùng mờ người rời đi vẫn chưa về, Tàn Hạo Thiên dần xếp được rồi bốn vị sư phụ, tìm đến rồi Mạc Phi Bạch, hi vọng Mạc Phi Bạch có thể trước đi tiếp ứng những kia bị khổ dân chúng, Mạc Phi Bạch nghe được Tàn Hạo Thiên, nhất thời kích động không thôi, không nghĩ tới, Thái tử điện hạ trở về lập tức liền đem Thiên Phong quốc dân giải quyết vấn đề, thực sự là quá tốt rồi.

Kích động không thôi Mạc Phi Bạch quay về Tàn Hạo Thiên lớn tiếng nói "Phải! Mạt tướng lập tức đi làm!" Nói xong trực tiếp rời đi, mang theo chính mình cận vệ binh sĩ rồi đi kinh thành hướng về vùng mờ phương hướng chạy đi.

Hiện tại Tàn Hạo Thiên trong lòng mới yên lòng, thật dài thở phào nhẹ nhõm, điều này cũng làm cho Tàn Hạo Thiên trong lòng gánh nặng giảm bớt không ít, bất kể nói thế nào, Thiên Phong quốc người trở về, tất cả những thứ này cũng là mở ra tân văn chương, một cái mỹ hảo tương lai đang đợi bọn họ.

Chương 18: Không có chuyện gì đừng ăn bậy được

Sau một tháng, Thiên Phong quốc người đã bị toàn bộ đưa đón trở về, ở Mộc Thừa Phong sắp xếp bên dưới, rất nhanh Thiên Phong quốc tiến vào bách phế chờ hưng thời khắc, tất cả chính đang chậm chậm biến được, mà Tần Hạo Thiên hiện tại chính đang hoảng thất trong mặt thất đột phá, trải qua trên Huyền Thiên tông lần này cho Tần Hạo Thiên rất lớn trong lòng dấn dất.

Mà hán bốn vị sư phụ đã rời khỏi nơi này, trở lại bọn họ nên đi địa phương, dù sao, bọn họ không phải người nơi này, bọn họ cũng đã biến mất rồi lâu như vậy, cũng nên về rồi.

Đối với bốn vị sư phụ rời đi, Tần Hạo Thiên không có cảm giác đến thương cảm, dù sao, lại không phải không nhìn thấy, Tần Hạo Thiên trong lòng hiện tại đã tràn ngập đau chỉ, hán không chỉ muốn cho Thiên Phong quốc người đứng lên đến, còn muốn mang theo Thiên Phong quốc tiến vào cái kia đặc sắc thế giới, hán muốn dẫn dắt Thiên Phong quốc người đứng thẳng ở thế giới này đỉnh!

Bên ngoài có Mộc Thừa Phong những này lão thần chăm sóc, Tần Hạo Thiên cũng không dùng tới lo lắng cái gì, dù sao mình đối với thống trị quốc gia loại này gánh nặng còn một chữ cũng không biết, giao cho sẽ người cái này cũng là thân là một cái người thống trị chuyện nên làm, không thể một cái cái gì đều sẽ không người đi cùng một cái quen tay tranh cướp quyền lợi đi!

Mà sự tình cũng đúng như Tần Hạo Thiên nghĩ tới như vậy, Mộc Thừa Phong không hổ là Thiên Phong quốc thừa tướng, ở Mộc Thừa Phong thủ đoạn bên dưới, Thiên Phong quốc rất nhanh đi vào chính quy, cũng lại khiết có ngày xưa sa sút, Thiên Phong quốc đã dần dần khôi phục hán nguyên bản nên có sức sống.

Mà bốn Thần Vương dẫn dắt Tần Hạo Thiên đánh vào Huyền Thiên tông tin tức cũng rất nhanh truyền ra ngoài, nhất thời, toàn bộ thế giới đều vì thế mà khiếp sợ, mà chuyện năm đó cũng lại một lần nữa bị đào lên, vô số cùng Huyền Thiên tông là địch tông phái đều âm thầm cười trộm, lần này Huyền Thiên tông xem như là bị thiệt thòi, còn không dám đi trả thù, thực sự là quá sáng khoái.

Thế nhưng, bọn họ cũng thật tò mò, cái này Tần Hạo Thiên ở đâu tới lớn như vậy vận may, lại có thể được bốn vị Thần Vương tán thành, thu hán làm đệ tử, lẽ nào cái này Tần Hạo Thiên còn có cái gì bí mật của hán?

Mà Huyền Thiên tông cũng rất nhanh phong son, ở bên ngoài đệ tử cũng bị triệu hồi son môn, đối với Thiên Phong quốc sự tình cũng không tiếp tục hỏi đến, điều này cũng cho thấy một cái thái độ, Thiên Phong quốc thoát khỏi Huyền Thiên tông khống chế, độc lập đi ra rồi!

Mà ở trong mặt thất, Tần Hạo Thiên nhắm mắt lại, yên lặng vận chuyển Chân nguyên, hán đang dùng Chân nguyên sức mạnh mở ra kỳ kinh bát mạch, thế nhưng, hán kỳ kinh bát mạch đã bị bế tắc, muốn mở ra căn bản là không phải như vậy dễ dàng.

Kỳ kinh bát mạch là nhâm mạch, đốc mạch, trũng mạch, mạng mạch, âm khiếu mạch, dương khiếu mạch, âm duy mạch, dương duy mạch tên gọi chung, chúng nó cùng mười hai kinh chính không giống, cũng không trực thuộc phủ tạng, lại không có trong ngoài phối hợp quan hệ, tuần hành đường nói kỳ hành, cổ lấy làm kỳ kinh.

Trước đây người nói tới mở ra hai mạch nhâm đốc chính là chỉ cái này, mà khí hải tám tầng là chỉ mỗi mở ra một cái kinh mạch, liền đi vào một tầng, tám mạch mở ra tiến vào đỉnh điểm, bước vào dưới một cấp độ.

Tần Hạo Thiên hiện tại gặp phải vấn đề là, hán kỳ kinh bát mạch căn bản là rất bé nhỏ, hơn nữa toàn bộ kỳ kinh bát mạch hoàn toàn bị bế tắc trụ, muốn dựa vào chính mình mở ra kỳ kinh bát mạch vốn là một nan đề.

Không có cách nào, Tần Hạo Thiên nỗ lực rất lâu, chính mình căn bản là không cách nào mở ra, mở mắt ra, thở dài một hơi, lấy ra một viên màu đỏ Đan Dược, viên đan dược kia chính là Loạn Lưu Quân cái kia viên "Cuồng bạo đan".

Cuồng bạo đan không phải là nó mặt chữ trên ý đó, cuồng bạo đan chủ yếu tác dụng là vì để cho tu giả tinh lực sôi trào lên, tăng cao tu giả thăng cấp tỷ lệ, mà cái này cuồng bạo đan tác dụng to lớn nhất chính là không có bất kỳ tác dụng phụ! Có câu nói là dược ba phần độc, mà cuồng bạo đan thì lại căn bản cũng không có như vậy lo lắng, hơn nữa tỷ lệ thành công còn rất cao, cái này cũng là vì sao Loạn Lưu Quân lấy ra cuồng bạo đan hội có loại kia thịt đau về mặt.

Xem trong tay cuồng bạo đan, Tần Hạo Thiên trên mặt xuất hiện một tia giãy dụa, hán không muốn dùng vật quý giá như thế, thế nhưng, chính mình hiện tại cần sức mạnh, cần đột phá, nhất định phải ăn viên thuốc này, để cho mình có tỷ lệ thành công đột phá.

Một cái đem cuồng bạo đan ăn, một lát sau, Đan Dược hiệu quả xuất hiện, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy nhịp tim đập của chính mình tăng nhanh, huyết dịch lưu động tốc độ cũng biến nhanh hơn, từng luồng từng luồng huyết dịch không ngừng hướng về đầu của chính mình phóng đi, mà Tần Hạo Thiên thân thể hiện tại đã là xuất hiện từng trận yên vụ, da dẻ ửng hồng, dưới da, mạch máu cũng nổi lên, xem rất là đáng sợ.

Trong đan điền, Chân nguyên đã bắt đầu sôi vọt lên, Tần Hạo Thiên cắn răng, không nhịn được phát sinh từng tiếng tiếng kêu rên, hàm răng cắn đến vang vọng, mồ hôi chảy ròng, thống, thực sự là quá đau, trong cơ thể Chân nguyên đã không bị khống chế, ở trong thân thể hoành trùng loạn va, Tần Hạo Thiên thân thể bị Chân nguyên xung kích không ngừng nhô lên từng cái từng cái khùng bố bao thịt, mà cái kia bao thịt còn không ngừng di động, xem ra

lại như là từng con từng con ẩn giấu ở dưới da con chuột!

Tần Hạo Thiên chỉ cảm giác mình liền giống như là muốn bị xé rách, đan dược này được lực thực sự là quá mạnh mẽ, chính mình căn bản là không cách nào chống chế, phải nghĩ biện pháp a, nếu không, chính mình sẽ bị này cuồng bạo đan tước sống chết no.

Thế nhưng, hiện tại Tần Hạo Thiên căn bản là không cách nào chống chế Chân nguyên, mà trong cơ thể kỳ kinh bát mạch cùng mười hai kinh chính đã bị cái kia cuồng bạo Đan Dược xung kích lung ta lung tung, Tần Hạo Thiên kinh mạch toàn thân đã bị hoàn toàn hủy diệt rồi!

"Oa!" Phun ra một ngụm máu tươi, Tần Hạo Thiên hiện tại sắc mặt tái nhợt cực kỳ, cả người đầm nhói, lập tức liền xụi lơ trên đất, tay chân vô lực, mà trong cơ thể cuồng bạo Đan Dược lực còn đang không ngừng tăng cường, Tần Hạo Thiên trong mắt không khỏi lóe qua một tia tuyệt vọng, xem ra, chính mình là muốn triệt để qua đời ở đó.

"Tê rồi! Tê rồi!" Tần Hạo Thiên nghe được quần áo vỡ tan âm thanh, nỗ lực nghiêng đầu nhìn, phát hiện y phục của chính mình đã bị trong thân thể bộc phát ra kinh khí chống đỡ phình, rất nhiều nơi đã đã mở miệng.

"Oành!" Quần áo nổ tung, vô số quần áo mảnh vỡ bay là tả, mà Tần Hạo Thiên thân thể cũng xuất hiện vô số vết rạn nứt, huyết tinh chính theo vết rạn nứt không ngừng chảy xuôi.

Thân thể bên trên vết rạn nứt càng ngày càng nhiều, huyết tinh càng lưu càng nhanh, Tần Hạo Thiên xem ra đã là cùng đường mạt lộ, tuyệt đối không có mấy may hi vọng, chỉ cần thân thể phá nát, như vậy, thể gian cũng không có Tần Hạo Thiên rồi!

"Oành!" Huyết tinh phun tung toé, cốt nhục chia lìa! Tần Hạo Thiên một tiếng hét thảm, cả người huyết nhục thoát ly khung xương, hiện tại Tần Hạo Thiên đã là nằm trên đất một bộ khung xương, chỉ để lại không có con người xa xôi viễn mắt!

Mật thất tràn ngập máu tanh tâm ý, gay mũi mùi máu tanh, trên vách tường, trên mặt đất đâu đâu cũng có tung toé huyết nhục, mà ở phía sau cái kia một bộ không có bất kỳ sinh mệnh khung xương, hết thảy đều là khung bộ như vậy, khiến người ta không rét mà run.

Trọc lóc trên trán, một chút xán lạn ánh sáng chậm rãi xuất hiện, tia sáng kia càng ngày càng sáng, càng ngày càng mạnh, rất nhanh, trên đất bộ bạch cốt kia bị cái kia màu sắc sắc sỡ ánh sáng bao vây lấy, hình thành một cái to lớn cái kén, cũng không ai biết bên trong phát sinh cái gì, ai cũng không có đi vào, cũng không biết trong mật thất sự tình.

Mà ở bên ngoài, Mộc Thừa Phong đã mệt nhọc cả ngày, hiện tại Mộc Thừa Phong đã là uể oải không thể tả, thế nhưng, hiện tại Thiên Phong nắm giữ ở trong tay chính mình, Thái tử điện hạ tín nhiệm chính mình, để cho mình đem không Thiên Phong quốc tất cả, chính mình cũng nhất định phải xứng đáng thiên tử điện hạ tín nhiệm, hơn nữa, hiện tại chủ yếu nhất chính là muốn cho Thái tử điện hạ kế thừa ngôi vị hoàng đế!

Ở người hầu nâng bên dưới, lão thừa tướng đi từ từ tiến vào chính mình phủ trách, nhìn phủ trong nhà đèn đuốc sáng choang, nghe phủ trong nhà tiếng người, lão thừa tướng trên mặt tươi cười, hết thảy đều trở về, tuy rằng ăn rất nhiều khổ, được không ít lợi, nhưng là, tất cả không phải chính đang biến được, không phải mà.

Vỗ vỗ bờ vai của chính mình, Mộc Thừa Phong giã ra một thoáng thân thể của chính mình, sau đó ưỡn ngực, hướng về sân phòng khách đi đến, ở trong đại sảnh, một vị lão phụ nhân chính ngồi ở vị trí đầu, mà phía dưới nhưng là quỳ một người đàn ông trung niên, lão phụ nhân một mặt vẻ giận dữ, người đàn ông trung niên nhưng là một mặt không phục.

Nhìn thấy Mộc Thừa Phong đi vào, lão phụ nhân đứng dậy, quay về Mộc Thừa Phong thi lễ một cái, đem Mộc Thừa Phong nâng ngồi ở vị trí gia chủ bên trên, Mộc Thừa Phong có chút hiếu kỳ nhìn này hai mẹ con, không biết bọn họ đang đùa trò gian gì.

"Phu nhân, các người đây là đang đùa cái gì a? Chính hào đều lớn như vậy người, người còn để hấn quỳ, nói một chút đi, chuyện gì xảy ra!" Mộc Thừa Phong thả xuống chén trà, cười nói.

"Còn không là con trai của người, người nói, hấn đường đường một giới thư sinh yếu đuối, nhưng một mực muốn chạy đến trong quân doanh Khi một cái đầu to Bình, người xem một chút hấn, kiên không thể chịu, tay không thể đỡ, liền hấn bộ dáng này đi quân doanh không phải cho người khác gây phiền phức mà, hấn là người thừa tướng nhi tử, vị nào tướng quân dám đối với hấn chân chính ra tay? Ta để hấn thanh thân ổn định đọc sách, sau đó làm quan văn, nhưng là, này từ tiểu tử chính là không nghe, này không, quỳ uy hiếp ta đây!" Mộc phu nhân rất là tức giận nói.

Nghe được chính mình lời của mẹ, Mộc Chính Hào muốn phản bác, nhưng là xem thấy cha mình ánh mắt, nhất thời lại ngậm miệng lại, chỉ có điều nghiêng đầu, xem ra rất là không phục.

"Ha ha, ta còn tưởng rằng là chuyện gì, hóa ra là tình huống như vậy, ta còn tưởng rằng chính hào đi ra ngoài sang cái gì tai họa đây, ha ha, nếu chính hào đồng ý đi quân đội, vậy hãy để cho hấn đi thôi, hấn có lòng này là tốt rồi!" Mộc Thừa Phong trực tiếp liền quyết định chuyện này.

"Lão gia, không được a, chính hào là văn nhân, mà người cũng là Thiên Phong quốc thừa tướng, quan văn đứng đầu, mà chính hào là con trai của người, như thế có thể bỏ văn theo võ đây? Này không hợp quy củ a!" Mộc phu nhân mở miệng ngăn cản đến.

"Phu nhân a, nếu là không có Thiên Phong quốc chi biến, lão phu có thể cũng sẽ là người loại ý nghĩ này, nhưng là, trải qua này hơn hai mươi năm trải qua, phu nhân, người sẽ không cảm thấy ta Thiên Phong quốc chỉ có thể dựa vào văn nhân chức vị liền có thể vẫn sinh tồn được chứ? Lão phu hiện tại xem như là nhìn thấu, người này a, hoặc là một cái quốc gia, không chỉ phải có nội chính, còn muốn có mạnh mẽ vũ lực làm hậu thuẫn, nếu không, ai có thể bảo đảm chúng ta sẽ không ở một lần chịu đến thế lực của hấn chen ép hãm hại?" Mộc Thừa Phong nhìn phu nhân của chính mình nói rằng.

"Chuyện này. . ." Mộc phu nhân cũng là từng sờ, Mộc Thừa Phong rất có đạo lý, Mộc phu nhân tìm không ra lý do phản bác.

"Đúng vậy, cha, hài nhi cũng là nghĩ như vậy, lần này chúng ta có Thái tử điện hạ mới tiếp tục sống sót, nhưng là, chúng ta không thể vẫn dựa vào Thái tử điện hạ bảo vệ chúng ta a, người nói đúng không là, cha!" Mộc Chính Hào cũng thừa nhiệt đã thiết mau mau nói rằng.

"Quên đi, chính các người thương lượng đi, ta chỉ là một vị phụ nhân, không có các người như vậy có kiến thức, các người đã cho rằng có thể, vậy các người liền chính mình nhìn làm đi." Nói xong Mộc phu nhân rồi đi phòng khách, hướng về hậu viện đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Cũng còn tốt hiểu được cứu

Hai phụ tử nhìn Mộc phu nhân rồi đi, nhất thời lẫn nhau nhìn, mắt to trừng mắt nhỏ, tiếp theo một lát sau, hai người lẫn nhau nhìn cười ha ha, rất nhỏ cao tâm cha của chính mình có thể lý giải chính mình, không có xem nhẹ chính mình, mà lão nhưng là vì là con trai của chính mình cảm thấy vui mừng, hài tử lớn rồi, có ý nghĩ của chính mình, cũng nắm giữ rất đúng ý nghĩ.

Nghe hai phụ tử tiếng cười, Mộc phu nhân dừng lại một chút bước chân, sau đó lắc đầu một cái, hướng về nội viện đi đến, kỳ thực Mộc phu nhân không phải như vậy ngang ngược không biết lý lẽ hoặc là nói không thông tình lý, chỉ là, hướng về con trai của chính mình vừa mới bị khổ trở về, nhưng là hấn có muốn chạy đi trong quân doanh bị khổ, không nở a, nào có mẫu thân xá đến con trai của chính mình bị khổ?

Đình chỉ tiếng cười, Mộc Thừa Phong nhìn con trai của chính mình, nhìn nhìn, Mộc Thừa Phong không tự chủ lão lệ tung hoành, nguyên bản con trai của chính mình là một cái ngọc thụ lâm phong, phong lưu phóng khoáng tuần nam tử, chịu hai mươi năm khổ sở, con trai của chính mình đã không có thời đó cái kia phó anh tuấn đáng đáp, trái lại tăng thêm một chút phong sương, lão thừa tướng trong lòng cũng đau a.

"Chính hào, nếu người muốn đi quân doanh, nói vậy, người là nghĩ kỹ, người cần nghĩ cho rõ, một khi tiến vào quân doanh, như vậy ở nơi đó sẽ không có thừa tướng chỉ, người chỉ có người quan trên còn có chiến hữu, ở nơi đó bất luận người chịu đến cỡ nào oan ức, người cũng không có chỗ khiếu nại, oán giận, người nghĩ kỹ?" Lão thừa tướng lại một lần nữa hỏi.

"Về phụ thân đại nhân, hài nhi nghĩ kỹ, ở Thiên Phong quốc không có chuyện thời điểm, hài nhi còn muốn tất cả đều hạ phẩm, chỉ có đọc sách cao, nhưng là, trải qua lần này tai biến, hài nhi biết, một cái quốc gia không thể chỉ có văn nhân, quan văn, còn muốn vũ lực, cường hãn vũ lực, một khi chúng ta Thiên Phong quốc nắm giữ cường hãn thực lực, như vậy, ta nghĩ coi như là Huyền Thiên tông cũng không dám đối với chúng ta tùy ý ra tay đi, phạm thể người đều là giun dế, mà Thái tử điện hạ đã nói, muốn dẫn chúng ta đánh vỡ đáng chết này định luật, ta tin tưởng Thái tử điện hạ, vì lẽ đó, ta từ bỏ tất cả, ta muốn tùy tùng Thái tử điện hạ, ta muốn xem Thái tử điện hạ sẽ mang lĩnh chúng ta đi tới cỡ nào chỗ cao!" Mộc Chính Hào trong mắt tràn ngập cuồng nhiệt.

"Thái tử điện hạ đã nói, Huyền Thiên tông nợ chúng ta, hấn sẽ dẫn dắt chúng ta từng điểm từng điểm đòi lại, dẫn dắt chúng ta Thiên Phong quốc người đòi lại, vì lẽ đó, hài nhi đồng ý trở thành Thái tử điện hạ lĩnh hầu, trong tay lợi kiếm, chỉ vì ta Thiên Phong quốc người có thể sống đường đường chính chính, hoạt ra một người dạng!" Mộc Chính Hào kích động nói.

"Được! Đi thôi! Đã như vậy, người liền đi thôi! Muốn vĩnh viễn nhớ kỹ người lời ngày hôm nay, chăm chú theo Thái tử điện hạ, không muốn đi đội, Thái tử điện hạ chính là một cái Tiềm Long, một khi nắm lấy cơ hội, vậy thì là Nhất phi trùng thiên, người nhất định phải chăm chú nắm lấy, đi thôi, thực hiện giấc mộng của người, thực hiện người hoài bão!" Mộc Thừa Phong vỗ vỗ Mộc Chính Hào vai, rất là vui mừng nói rằng.

Trong mật thất, màu sắc sắc sở quang kén bên trong, một bộ bộ xương trắng như tuyết không biết lúc nào một bộ ngồi dậy đến rồi, hai chân ngồi xếp bằng, cái kia trống trơn viên mắt bên trong chính lập loè thăm thẳm màu xanh lục ngọn lửa.

Mà ở trong lòng nó chỗ, một trái tim đang không ngừng nhảy lên, cái kia màu sắc sắc sở quang kén tản mát ra sức mạnh không ngừng xâm nhập vào bộ bạch cốt kia bên trên, bạch cốt càng ngày càng óng ánh, toả ra nhàn nhạt ánh huyền quang.

Mà ở trên trán, giọt kia tiên linh huyết dịch bắt đầu lấp loé lên, cái kia huyết dịch càng ngày càng rõ ràng, tự cái kia bóng loáng đỉnh đầu, đỏ tươi dòng máu đúc đi, xếp bằng trên mặt đất bộ xương toàn thân đều bị đỏ tươi dòng máu bao vây lấy. Từng đạo từng đạo màu đỏ mà lại quý dị đỏ vẫn xuất hiện ở xương cốt bên trên.

Huyết dịch đã hoàn toàn bao vây lấy Tàn Hạo Thiên xương cốt, mà Tàn Hạo Thiên tiếng tim đập cũng càng lúc càng lớn, càng ngày càng mãnh liệt, ở bên ngoài cái kia màu sắc sắc sở quang kén cũng theo Tàn Hạo Thiên nhịp tim đập trùng.

Mà cái kia bao vây Tàn Hạo Thiên dòng máu nhưng là không ngừng vận vạo, còn phát sinh "Cọt kẹt cọt kẹt" âm thanh, thật giống như là ở ăn món đồ gì,

thể nhưng, có thể nhìn thấy cái kia huyết dịch đã bắt đầu động lại lên, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hóa thành huyết nhục!

Mà vào lúc này, cái kia quang kén tản mát ra sức mạnh cũng là càng ngày càng mạnh, không ngừng cường hóa Tàn Hạo Thiên thân thể, mà trên trán giọt kia tiên linh huyết dịch đã tiêu hao hết năng lượng biến mất không thấy hình bóng.

"Hô, hô!" Tàn Hạo Thiên mũi bắt đầu rồi hô hấp, tim đập cũng bắt đầu trở nên bình thường lên, xem ra, hẳn là không có vấn đề gì, nhưng mà, Tàn Hạo Thiên căn bản liền không biết hẳn vừa trải qua tình huống là cỡ nào điên cuồng cùng mạo hiểm.

Nếu như hẳn nếu là không có giọt kia tiên linh huyết dịch, như vậy, Tàn Hạo Thiên cũng là chân chính chơi xong, quyền sách cũng không có cái gì tả, thể nhưng, nhân vật chính mà, luôn có ngón tay vàng.

Mở mắt ra, Tàn Hạo Thiên ánh mắt còn có một chút mê mẩn, nhìn chung quanh một chút, chính mình còn bị bao vây ở cái kia màu sắc sắc sỡ quang kén bên trong, lập tức lại nhắm mắt lại, bắt đầu hấp thu lên cái kia màu sắc sắc sỡ quang kén.

Một vận chuyển Chân nguyên, Tàn Hạo Thiên bỗng nhiên mở mắt ra, không đúng, rất không đúng, chuyện gì thế này? Chính mình Chân nguyên vận chuyển lại hiệu suất tăng cao, hơn nữa thân thể của chính mình cũng không đúng, đại đại không đúng.

Chính mình nguyên bản bế tắc kỳ kinh bát mạch thì đã trở nên thông suốt cực kỳ, căn bản cũng không có một tia bế tắc, hơn nữa, chính mình nơi đan điền còn nhiều ra một cái chủ kinh mạch, liên thông kỳ kinh bát mạch! Như vậy cũng là cho thấy chính mình vận chuyển Chân nguyên Chu thiên sẽ đi rất lớn đường tắt, Chân nguyên vận chuyển tốc độ cũng sẽ nhanh hơn người khác!

Ở nhìn tu vi của chính mình, lại tăng vọt đến Mệnh hải tám tầng! Trực tiếp đạt đến đỉnh điểm! Chuyện này thực sự là quá khó mà tin nổi rồi! Mà chính mình đan điền lại còn bị mở rộng gấp đôi, quả thực liên đường như thân thể của chính mình bị một lần nữa cải tạo!

Cuốn cuộn không ngừng Chân nguyên ở mười hai kinh chính lưu chuyển, thoải mái thân thể của chính mình, một khi chính mình muốn vận dụng Chân nguyên, Chân nguyên ngay lập tức sẽ từ chủ kinh mạch tiến vào kỳ kinh bát mạch, cung công kích mình, mà này hai cỗ kinh mạch không ảnh hưởng lẫn nhau, căn bản là không sẽ sợ Chân nguyên không đủ dùng tình huống!

Tiến vào Mệnh hải tám tầng cũng là cho thấy mình đã có thể tu luyện sự công kích của chính mình pháp môn rồi! Điều này cũng tiêu chí Tàn Hạo Thiên xem như là tiến vào tiểu Cường giả cửa lớn.

Mà trước mấy thời gian Tàn Hạo Thiên lĩnh ngộ kiếm ý của chính mình, ngộ ra thiên địa ba kiếm, sự công kích của hắn cũng chỉ là bốn vị lão sư tùy ý chỉ điểm, căn bản cũng không có cái gì đồng bộ skill tấn công, dựa theo bốn vị sư phụ nói thích hợp bản thân mới là tốt nhất, không phải nói uy lực mạnh mẽ chính là thật công kích pháp môn, mà thích hợp sự công kích của chính mình là muốn dựa vào tự mình lĩnh ngộ, còn làm sao lĩnh ngộ, mỗi người đều có chúc với con đường của chính mình, người khác không cách nào phục chế.

Nghĩ tới đây, Tàn Hạo Thiên không khỏi gãi đầu một cái, cười khổ một cái, chuyện này thực sự là quá khó, chính mình liền cái gọi là công kích pháp môn, võ kỹ đều chưa từng thấy bao nhiêu, còn nói gì tới lĩnh ngộ?

Tìm tới nhẫn không gian, từ trong nhẫn tìm tới một bộ quần áo màu đen mặc vào, mở ra mật thất cửa lớn, thủ vệ ở mật thất trước thị vệ nhìn thấy Tàn Hạo Thiên xuất hiện, quý xuống vãn an, Tàn Hạo Thiên nhắc giờ tay, ra hiệu miễn lễ.

"Mộc thừa tướng hiện tại đang làm gì?" Tàn Hạo Thiên nhìn trên bầu trời liệt nhật, hỏi.

"Về điện hạ, thừa tướng hiện tại chính đang xử lý triều chính, điện hạ, cần ta đi tìm thừa tướng sao?" Thị vệ trở lại.

"Không cần, ta đi thừa tướng nơi đó đi, lão thừa tướng đã già đầu, vốn nên hưởng thanh phúc, nhưng là bị ta tìm đến xử lý triều chính, ta còn thực sự có một ít thật không tiện, đi thôi!" Nói xong ra hiệu thị vệ ở mặt trước dẫn đường.

Phòng nghị sự bên trong, Mộc Thừa Phong rất là uể oải ngồi ở vị trí đầu vị trí, phía dưới còn có rất nhiều quan chức chính đang cãi vã không ngớt.

"Không được, này tại sao có thể? Hiện tại Thiên Phong quốc mới đi tới chính quy, tại sao có thể như vậy làm? Không được, tuyệt đối không được!" Có người phát sinh lớn tiếng phản đối âm thanh.

"Hác đại nhân, làm sao không được? Người chẳng lẽ không biết hiện tại ta Thiên Phong quốc biên cảnh chỗ đã không phòng hồi lâu, hiện tại ta Thiên Phong quốc đã thoát ly Huyền Thiên tông khống chế, sau đó không có Huyền Thiên tông uy hiếp, người có thể bảo đảm cái khác nước láng giềng sẽ không xuống tay với chúng ta? Vì lẽ đó, chúng ta nhất định phải chinh quân!" Lại là một thanh âm phản bác.

Mà ở trên thủ vị trí Mộc Thừa Phong có một ít uể oải vô vô chính mình huyết Thái dương, này xác thực là một cái khó làm sự tình, quốc gia vừa yên ổn, hiện tại cần yên ổn lòng người, nhưng là, vừa phòng sự tình cũng là cấp bách, căn cứ một ít tình huống có thể thấy được, quanh thân quốc gia đã bắt đầu nóng lòng muốn thử.

Tàn Hạo Thiên nghe được những câu nói này, sau đó đi vào gian phòng, trong đại sảnh vẫn là đang không ngừng cãi vã, nhìn thấy Tàn Hạo Thiên đến, toàn bộ phòng khách lập tức liền yên tĩnh lại, nhìn về phía Tàn Hạo Thiên.

Mộc Thừa Phong nhìn thấy Tàn Hạo Thiên đến, nhất thời ánh mắt sáng lên, đứng dậy, quay về Tàn Hạo Thiên quý xuống hành lễ, Tàn Hạo Thiên vội vã tiến lên, một cái đỡ lấy Mộc Thừa Phong, sau đó nâng Mộc Thừa Phong ngồi xuống.

Xoay người, nhìn về phía trong đại sảnh, yên lặng không nói.

Quá hồi lâu, Tàn Hạo Thiên mới thở một hơi dài nhẹ nhõm, sau đó nhìn phía dưới quan chức.

"Ở bên ngoài, ta nghe được các vị đại nhân tranh luận, đều có lý, các vị đại nhân đều là ta Thiên Phong quốc tương lai mà biện luận không ngớt, bận rộn không ngớt, ta ở đây cảm tạ các vị đại nhân rồi!" Nói xong, Tàn Hạo Thiên quay về phía dưới quan chức khom mình hành lễ.

Mà phía dưới quan chức cũng gấp bận bịu đáp lễ, càng nhiều người đã là lệ nóng doanh tròng, kích động không thôi.

"Ta từ nhỏ bị Huyền Thiên tông chộp tới làm đầy tớ lớn lên, mà các vị đánh người cũng là chịu đến Huyền Thiên tông vô tận áp bức cùng ức hiếp, ở đây, ta cũng sẽ không ở nhiều lời, nhưng là, có một việc, ta hi vọng các vị đại nhân không nên quên, vậy thì là, ta Thiên Phong quốc tại sao lại chịu đến Huyền Thiên tông ức hiếp?" Tàn Hạo Thiên nói, trong mắt tàn khốc.

Tất cả mọi người khom người nghe Tàn Hạo Thiên.

"Chuyện này, có ta Tàn gia hoàng thất trách nhiệm, thế nhưng, quan trọng hơn chính là chúng ta không có sức mạnh, không thể lay động Huyền Thiên tông sức mạnh! Huyền Thiên tông trước đây chương khống Thiên Phong quốc, là vì chúng ta cung cấp che chở, nhưng là, Huyền Thiên tông đối với chúng ta làm càng nhiều chính là nghiền ép! Một cái quốc gia, nhất định phải nắm giữ có thể tự vệ vũ lực, nếu không, hai mươi năm thảm kịch đều sẽ lại một lần nữa phát sinh, mà ta nhưng là không hy vọng chuyện như vậy lại một lần nữa phát sinh, lại một lần liên được rồi!"

"Quốc gia, quốc gia, có quốc mới có gia, vì lẽ đó, các vị đại nhân, ta hi vọng các người có thể cùng ta đồng thời dẫn dắt Thiên Phong quốc đứng lên đến, ta muốn Thiên Phong quốc người đứng sông sót, ta hi vọng ta Thiên Phong quốc người mặc kệ đi tới chỗ nào đều có thể tự hào nói ra, ta là Thiên Phong quốc người! Mà hết thảy này cũng phải cần quốc gia vũ lực làm hậu thuẫn! Không có cường hân vũ lực hậu thuẫn, tất cả những thứ này đều là nói suông! Vì lẽ đó, tiếp đó, ta sắp sửa đối với Thiên Phong quốc làm ra một ít cải cách, hi vọng các vị đại nhân có thể lý giải!" Tàn Hạo Thiên nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Cải cách chế độ

"Quốc gia quân đội là tuyệt đối không thể giảm thiểu, mà ta Thiên Phong quốc vừa gặp tai nạn, nhân khẩu giảm mạnh cái này cũng là chuyện không có biện pháp, mà quốc gia còn cần lao lực vận chuyển, vì lẽ đó, để có thương tích bệnh binh lính xuất ngũ, tăng thêm tân thanh tráng niên nhập ngũ, mà xuất ngũ binh lính gánh chịu quốc gia lao lực! Mặt khác, Thiên Phong quốc thanh tráng niên ở sau khi trưởng thành nhất định phải phục tùng binh dịch, mà ở binh dịch bên trong đã đi lính năm năm lão Binh có thể xét xuất ngũ! Còn có, ta một lần nữa lập ra trở xuống quy củ!"

"Đệ nhất: Quốc gia chính trị cùng quân sự tách ra, chính trị người không cho hỏi đến quân sự, quân sự người không cho nhúng tay chính trị việc! Mà bình thường quân đội cung cấp có địa phương cùng quốc gia gánh chịu, quân đội nhiệm vụ chính là bảo vệ quốc gia, mọi người đối với quân nhu tuyệt đối không thể lấy có bất kỳ lý do đẩy cần! Mà quân đội di chuyển nhất định phải do mặt trên văn bản mệnh lệnh có thể điều động, nếu là quân đội tùy ý điều động, địa phương bên trên cùng quốc gia từ chối cung cấp tất cả!"

"Đệ nhị: Nếu như quốc gia bạo phát chiến tranh, tất cả sự tình cũng có thể thả xuống, lấy chiến sự làm chủ! Mà quân đội tướng lĩnh cấp bậc quan quân bên người nhất định phải phối một tên thầy ký, mà thầy ký trách nhiệm nhưng là chủ traò trong quân đội sinh hoạt vật chất, còn có quân nhu vật chất, thế nhưng, thầy ký tuyệt đối không thể nhúng tay chỉ huy quân sự!"

"Đệ tam: Thầy ký trách nhiệm không chỉ là như vậy, thầy ký trách nhiệm mục đích chủ yếu nhất là ghi chép chính mình tướng lĩnh sai lầm cùng công huân! Sau đó quân đội công huân chỉ có thể ở phía trên chiến trường thu được, mặc kệ là quan quân vẫn là một cái tên lính nho nhỏ, mỗi người công huân đều phải ghi chép trên, nộp lên quốc gia, dựa theo công huân phát thả bọn họ nên được thưởng!"

"Đệ tứ: Tuyệt đối ngăn chặn đảng phái hình thành! Cái gì văn đảng cái gì vũ đảng chi tranh, ta tuyệt đối không hy vọng xảy ra chuyện như vậy, đại gia đều là một cái đại gia đình người, nhưng mà, một gia đình sự đồ đều là do bên trong mâu thuẫn kết quả tạo thành, vì lẽ đó, ta không hy vọng chúng ta sẽ có kết quả như thế! Đại gia đều là người một nhà, có lực hướng về một chỗ sức, không muốn vì cái gì một chút quyền lợi liên tranh đấu một mất một còn, đại gia đều có thể từ trong tai nạn tiếp tục sống sót cũng không dễ dàng, vì lẽ đó, ta hi vọng các người có thể quý trọng!"

"Đệ ngũ: Thiên Phong quốc thành lập phòng quân cơ, xử lý quốc gia quân quốc đại sự! Thành lập hành chính cơ cấu, tên liền gọi Quốc vụ viện, trừ tính chung quốc gia các nơi chính trị việc quan trọng, nắm giữ chấp hành cùng quản lý quyền lợi! Thành lập Tư pháp bộ, chủ traò luật pháp quốc gia trách nhiệm, nắm giữ quyền xem xét, lập ra, sửa chữa cùng bãi bỏ pháp luật cùng với tiến hành chấp pháp giám sát quốc gia quyền lợi!"

"Cho tới thuộc hạ của hần bộ ngành, các người dựa theo như vậy kết cấu xây dựng xuống, các người phải nhớ kỹ, các người chuyện cần làm liền làm thật

chuyện của chính mình, còn cái khác không quản lý mình sự liên không muốn nhúng tay, chỉ cần chuyện của chính mình làm xong, người khác xong không được, vậy thì là người khác trách nhiệm! Hi nhìn các người nhớ kỹ!"

"Cho tới những này cơ cấu người tuyển, một thừa tướng, còn muốn làm phiền người lão nhọc lòng rồi!" Nói Tần Hạo Thiên xoay người quay về Mộc Thừa Phong hành lễ nói rằng.

Mộc Thừa Phong nghe đúng giờ đầu không ngớt, Tần Hạo Thiên ý nghĩ rất tốt, trực tiếp đem Thiên Phong quốc hỗn loạn hệ thống lập tức liên phân rõ ràng ràng, chính mình thích hợp ở vị trí nào liền đi vị trí nào, không liên quan tới nhau, chính mình đem chuyện của chính mình làm tốt là được rồi, này rất tốt!

Nghe được Tần Hạo Thiên, Mộc Thừa Phong run rẩy trạm dừng đứng lên, quay về Tần Hạo Thiên nói rằng "Lão thần nghe lệnh, quyết không phụ Thái tử nhờ vả!"

"Các vị đại nhân, các người phải nhớ kỹ, quốc gia này không đơn thuần là ta Tần Hạo Thiên một người, cũng là các người ở đây chực vị, hần càng là sinh sống ở Thiên Phong quốc quốc thổ bên trên bách tính, lão tổ tông đã nói, cái này thiên hạ, bách tính chính là thiên, ta cũng hi vọng, các người cũng có thể làm được lấy bách tính vì là thiên, không muốn bày ra cái gì quan lão gia diễn xuất, nói như vậy, ta sẽ rất không thích, cũng sẽ phẫn nộ! Bởi vì như vậy người căn bản là không yêu quốc gia này, không yêu quốc gia này thiên!" Tần Hạo Thiên nói xong quay về mọi người sâu sắc thi lễ.

"Xin nhờ rồi!"

"Chúng thần tuyệt không dám phụ lòng Thái tử điện hạ coi trọng, chúng thần sẽ vì Thiên Phong quốc cung tận tụy từ sau đó đã!" Bách quan cũng quỳ xuống quay về Tần Hạo Thiên báo đảm nói rằng.

Tần Hạo Thiên quay về bách quan gật đầu, sau đó rời đi phòng nghị sự.

Mà rất nhanh, liên quan với Thiên Phong quốc quyền lợi cơ cấu biến hóa cùng phân chia cũng rất nhanh bị truyền ra ngoài, nhất thời, Thiên Phong quốc người đều rơi vào một mảnh vui mừng hải dương, quyền lực của quốc gia trung tâm hoa phân rõ ràng, đều có chính mình nên có vị trí, công tác hiệu suất cũng rất nhanh nói ra đi tới, binh sĩ cũng nhanh chóng mộ binh lên, mệnh mệnh cuộn cuộn hướng về biên cảnh mở ra, thủ vệ biên cương!

Mà đối với Tần Hạo Thiên, để Thiên Phong quốc người đều là lệ nóng doanh tròng, Thiên Phong quốc người đối với Tần Hạo Thiên là càng thêm tín phục, một cái có thể lấy bách tính làm trọng tương lai đế vương, ai không thích? Thiên Phong quốc lòng người từ nguyên bốn rưng chuyển trở nên bắt đầu nổi nhớ nhà, nguyên bản đối với Tần Hạo Thiên còn có một chút hoài nghi cũng tan thành mây khói, Thiên Phong hoàng đế là Tần Hạo Thiên, cũng chỉ có thể là Tần Hạo Thiên!

Vì là hiện tại Tần Hạo Thiên chính đang cái kia trống rỗng bên trong cung điện nhìn mình trước mắt một khối màu vàng óng ngọc, khối ngọc này là Nghịch Lưu Quân giao cho Tần Hạo Thiên, Nghịch Lưu Quân biết Tần Hạo Thiên căn bản là không cách nào thả xuống Thiên Phong quốc, vì lẽ đó đem khối ngọc này để cho Tần Hạo Thiên, Nghịch Lưu Quân là hi vọng Tần Hạo Thiên đem khối ngọc này luyện thành một cái phòng ngự bảo vật.

Tần Hạo Thiên nhìn này một khối rất bất quy tắc ngọc, nhìn khối này ngọc lập loè nhàn nhạt tia sáng màu vàng, nghĩ cứu lại chính mình nên làm gì vận dụng khối ngọc này.

Cần Khôn đế vương ngọc, đây chính là khối ngọc này tên, suy nghĩ một chút, Tần Hạo Thiên quyết định, đem khối ngọc này điêu khắc trở thành ngọc tỷ truyền quốc! Bởi vì Cần Khôn đế vương ngọc là luyện chế Pháp Bảo tuyệt hảo vật liệu, điêu khắc ngọc tỷ không có vấn đề.

Nghĩ tới đây, Tần Hạo Thiên liền cũng không nhịn được nữa, trực tiếp bắt đầu động thủ, tay một chiêu, Huyết Khấp xuất hiện ở tay, nhắm mắt lại, Tần Hạo Thiên ở trong lòng yên lặng nghĩ ngọc tỷ này nên làm gì điêu khắc.

Nghĩ đến rất lâu, Tần Hạo Thiên đột nhiên mở mắt ra, trường kiếm trong tay vung lên, Cần Khôn đế vương ngọc một đại khối bị tước mất, tay không định chỉ, kiếm khí ngang dọc, không có một chút nào dây dưa dài dòng, vô số đầu thừa đuôi theo không ngừng rơi xuống, một cái vuông vức cần khôn đế vương ngọc xuất hiện, khoảng chừng có 8 tấc, nhìn này một khối quy tắc ngọc, Tần Hạo Thiên nở nụ cười.

Lấy ra một cây tiểu đao, dùng Chân nguyên bao vây lấy, từng điểm từng điểm điêu khắc, vô số ngọc tiết bay là tả, mà Tần Hạo Thiên căn bản là liều mạng, con mắt vẫn xem trong tay ngọc, thời gian từng điểm từng điểm trôi qua, ngọc tỷ chậm rãi thành hình, ngọc tỷ phía trên, một cái chiếm giữ Cự Long, trông rất sống động, mở ra miệng rộng, giống như là muốn nuốt sống người ta!

Xem trong tay ngọc tỷ, Tần Hạo Thiên nở nụ cười, lấy ra Lăng Tiêu Pháp Chỉ, nhìn mặt trên đã biến mất chữ viết, Tần Hạo Thiên trong lòng có một cái ý nghĩ, cần đến thử một lần.

Thu hồi tất cả mọi thứ, Tần Hạo Thiên bóng người lóe lên, biến mất ở Thiên Phong quốc hoàng cung, Tần Hạo Thiên ở Thiên Phong quốc kinh thành đi tới, con mắt nhìn nơi này thế núi hướng đi, hần đang tìm một thứ, như thế cực kì trọng yếu đồ vật.

Tần Hạo Thiên con mắt đột nhiên sáng, ở trong ánh mắt của hắn, một toà liên miên sơn mạch xuất hiện, này liên miên sơn mạch tọa lạc ở kinh thành tả phượng, mà đỉnh núi chỗ lồi ra rất lớn một đoạn, mà cái kia đỉnh núi lồi ra chỗ là một cái dòng sông to lớn đầu nguồn, thấy cảnh này, Tần Hạo Thiên liền vui vẻ, tìm tới rồi!

Bóng người lóe lên, Tần Hạo Thiên bóng người đã đi tới này sơn đỉnh núi, ở cẩn thận nhìn, một cái đôi chiều thác nước chạy chồm mà xuống, một cái to lớn động đá khẩu, đen nhánh, nhìn thấy cái này cửa động, Tần Hạo Thiên hướng về cửa động thâm xử đi đến.

Cũng không biết đi rồi bao lâu, Tàn Hạo Thiên đã tiến vào sơn mạch này phức tạp chỗ, một tiếp cận, Tàn Hạo Thiên cũng cảm giác được một luồng hoàng hoàng chi uy, Tàn Hạo Thiên vận lên Chân nguyên ở thân thể của chính mình bên trên bề tầng tiếp theo bảo vệ, sau đó sẽ một lần hướng đi cái kia hoàng hoàng chi uy đầu nguồn.

Đột nhiên, một trận đình tai nhức óc gầm rú tiếng vang lên, Tàn Hạo Thiên thân thể không tự chủ được bắt đầu run rẩy, Tàn Hạo Thiên sắc mặt trắng bệch, tinh lực bốc lên không thôi.

Quá một hồi lâu, Tàn Hạo Thiên bình phục chính mình bốc lên tinh lực, lại một lần nữa tiếp cận, bỗng nhiên một luồng hung hăng uy thế xuất hiện, Tàn Hạo Thiên chỉ cảm giác thân thể của chính mình như thái sơn áp đỉnh, chân lập tức liền uốn lượn, đồ vật bên trong bắt đầu cảnh cáo Tàn Hạo Thiên không cho tiếp cận.

Mà Tàn Hạo Thiên nhưng là lạnh rên một tiếng, rất lên hai chân của chính mình, bắt đầu gian nan hướng về vật kia tiếp cận, càng tới gần, uy thế cũng là càng mạnh, Tàn Hạo Thiên hiện tại đã là mồ hôi đầm đìa, rốt cục, Tàn Hạo Thiên tiến vào một cái rộng lớn bên trong hang núi.

Chỉ nhìn thấy to lớn bên trong hang núi lập loè chói mắt tia sáng màu vàng, mà ở bầu trời, một viên to lớn hạt châu màu nhũ bạch chính không ngừng mà chuyển động, phía dưới chiếm giữ một cái Cự Long!

Cái kia Cự Long vô cùng to lớn, thật dài thân thể, từng mảng từng mảng vảy giáp có thể thấy rõ ràng, mà con này Cự Long chính nhắm mắt lại, phẳng phát căn bản liền không biết Tàn Hạo Thiên đến.

Tàn Hạo Thiên nhìn con này Cự Long, trong lòng không nhịn được kích động, đã thành thực đại địa long mạch a! Long châu đều có, đây là muốn phát nhịp điệu a! Tàn Hạo Thiên hưng phấn cả người run rẩy.

Tiến lên một bước, tiếng bước chân ở này trông trải bên trong hang núi rất là rõ ràng, cái kia Cự Long nghe được âm thanh, chậm rãi mở mắt ra, ngay khi nó mở mắt ra trong nháy mắt, Tàn Hạo Thiên thân thể lập tức liền cứng ngắc lên, quá khủng bố rồi!

Cái kia hơi thở mạnh mẽ đem Tàn Hạo Thiên áp chế gắt gao, một đôi mắt thật to lạnh lùng vô tình nhìn Tàn Hạo Thiên, mà Tàn Hạo Thiên tuy rằng bị áp chế, nhưng là hấn cũng không sợ hãi chút nào, cùng cái kia đại địa long mạch đối diện.

Đại địa long mạch liền như vậy lẳng lặng nhìn Tàn Hạo Thiên, không nhúc nhích, mà Tàn Hạo Thiên hiện tại đã là trình độ sơn cùng thủy tận, tuy rằng tu vi tăng lên, nhưng là ở này đại địa long mạch trước còn chưa đủ xem!

Cũng không biết quá bao lâu, Cự Long chậm rãi thu hồi chính mình uy thế, cái kia chiếm giữ thân thể chuyển động, đầu rồng to lớn đi tới Tàn Hạo Thiên trước, tí mỉ đánh giá Tàn Hạo Thiên.

Tàn Hạo Thiên có thể cảm giác được rõ rệt cái kia Cự Long phun ra hơi thở, tay một chiêu, đem ngọc tỷ lấy ra, giơ lên, cho Cự Long xem, mà Cự Long nhìn thấy Tàn Hạo Thiên trong tay ngọc tỷ, phát sinh một tiếng xem thường hơi thở thanh, sau đó lại chiếm giữ lên, nhắm mắt lại, không để ý tới Tàn Hạo Thiên, lần này Tàn Hạo Thiên liền lúng túng.

Tàn Hạo Thiên không nghĩ tới, này đại địa long mạch lại không cho mặt mũi như vậy, tốt như vậy Càn Khôn để vương ngọc làm nó vật dẫn, nó lại còn không lọt nổi mắt xanh?

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Đại địa long mạch giáo dục

Tàn Hạo Thiên nhìn đã nhắm mắt lại đại địa long mạch, gãi đầu một cái, nhìn ngọc trong tay của chính mình tỷ, có một ít dờ khóc dờ cười, này tính là gì? Chính mình còn như vậy hào hứng chạy tới, lại bị xem thường?

Lần này, Tàn Hạo Thiên liền cảm giác mình rất lúng túng, làm sao sẽ là loại thái độ này lạc?

"Trở về đi, ngươi còn chưa đủ tư cách!" Âm thanh uy nghiêm xuất hiện ở Tàn Hạo Thiên trong đầu, Tàn Hạo Thiên con mắt lập tức liền trừng lớn, nhìn trước mắt đại địa long mạch, hàng này lại sẽ nói!

"Không đủ phân lượng? Có ý gì?" Tàn Hạo Thiên có chút hiếu kỳ hỏi.

Đại địa long mạch mở mắt ra, nhìn một chút Tàn Hạo Thiên, tiếp tục nói "Nói rồi ngươi không đủ phân lượng ngươi liền không đủ phân lượng, nơi nào

đến phí lời nhiều như vậy? Từ đâu qua lại đi đâu! Đừng tự tìm không thoải mái!"

Tần Hạo Thiên vừa nghe nhất thời liền khó chịu, người vô duyên vô cớ nói một câu không đủ phân lượng, khiến người ta trở lại, đến tột cùng cái gì không đủ phân lượng cũng không nói rõ bạch, nói chuyện nói một nửa, thực sự là quá đáng ghê.

"Người nói ta không đủ phân lượng, đến tột cùng cái gì không đủ phân lượng, người đúng là nói rõ a, ta tới nơi này muốn làm gì người lại không biết, người liền nghe một thoáng thời gian đều không có? Thực sự quá không tôn trọng người!" Tần Hạo Thiên bắt mồm nói.

Đại địa long mạch nghe được Tần Hạo Thiên, nhất thời cái kia chiếm giữ thân thể lập tức nữ chuyển động, giờ lên to lớn đầu lâu, găm lên gặm dữ, nhất thời Tần Hạo Thiên kinh hồn bạt vía, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Đại địa long mạch nhìn thấy Tần Hạo Thiên biểu hiện, khinh bỉ híp lại con mắt.

"Người mục đích tới nơi này chỉ cần là long mạch đều biết, nhưng là, nói rồi người không đủ tư cách, người liền không có tư cách! Cho tới người không có tư cách gì, hừ, lẽ nào chính người đều không có phát hiện?" Đại địa long mạch hỏi.

Tần Hạo Thiên nghe được đại địa long mạch, sùng sốt, tư cách? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

"Hừ, một cái có một chút điểm tu vi tiểu từ ý nghĩ kỳ lạ, muốn sáng lập vương triều, người cũng không nhìn một chút người có hay không tư cách đó! Thiên hạ hoàng giả đến tột cùng là hình dáng gì người căn bản là cũng không biết một tí gì, coi như ta nhận rồi người, nhập trú ngọc tỷ, người cho rằng người điều động được? Người cũng không sợ thiên địa trừng phạt?" Đại địa long mạch nhàn nhạt giải thích đến.

"Các người Tần gia ở khu vực này bên trên thành lập Thiên Phong quốc, mà ta nhưng là yên lặng nhìn các người Tần gia phát triển, Tần gia thân là Thiên Phong quốc hoàng thất xác thực tính được là là hợp lệ người lãnh đạo, nhưng là, cũng chăm chú là một cái người lãnh đạo mà thôi, bọn họ căn bản là không phải một cái quốc gia nắm quyền người! Thân là người bề trên, thân là một cái quốc gia hoàng đế, nên làm sao làm, các người Tần gia đều không có hiểu rõ, thân là đế vương, nhưng không có một tia đế vương thô bạo, làm sao không khiến người ta tức hiếp?" Đại địa long mạch ngữ khí lại một lần trở nên rất là khinh thường nói.

Nghe được đại địa long mạch, Tần Hạo Thiên cũng trầm mặc, suy nghĩ một chút trước đây đại Thiên triều các đời hoàng đế, mỗi một đời hùng chủ đều là hùng tài vĩ lược, đều có mục tiêu của mình, đều có từng người dã tâm, bọn họ mưu đồ không chỉ là chính mình dưới chân thổ địa, bọn họ mưu đồ chính là chính mình có thể đến địa phương! Mà cái mục tiêu này chính là thiên hạ!

"Vương giả gặm dữ, ngã xuống ngàn dặm! Xem xem các người Tần gia các đời hoàng đế, vẫn dùng dụ dỗ thủ đoạn, điểm nào phù hợp thân là một cái đế vương tư cách? Thiên Phong quốc ở trên tay của bọn họ là sinh hoạt không lo, nhưng là, người xem một chút, quốc gia này có thể có một chút tức giận? Bình thường như nước, mỗi ngày mỗi ngày, lại như là bị quy định giống như vậy, cái này quốc gia, như vậy đế vương, người cảm thấy hợp lệ?" Đại địa long mạch có thể là trầm mặc quá lâu, mở ra máy hát liền thu lại không được.

Tần Hạo Thiên yên lặng nghe, hẳn biết, đại địa long mạch không có nói sai, Thiên Phong quốc xem ra là đi tới quỹ đạo, càng ngày càng hưng thịnh, nhưng là, Thiên Phong quốc tình hình đất nước lại như là cục diện đáng buồn, căn bản cũng không có sức sống.

"Một cái quốc gia đế vương, hẳn ắt có cỡ nào lòng dạ, như vậy hẳn quốc gia cũng sẽ theo thay đổi, đế vương không đơn thuần muốn gánh nặng lên quốc gia phượng hướng phát triển, còn muốn gánh nặng lên quốc gia này tinh thần diện mạo! Một cái không ôm chí lớn đế vương chấp chương quốc gia, như vậy không cần nhiều lời, quốc gia này tuyệt đối là tại chỗ đạp bước, còn có thể rút lui, nếu như một cái tâm có chí lớn, lòng dạ thiên hạ đế vương, như vậy người liền sẽ phát hiện, quốc gia này người đều sẽ trở nên không giống nhau, quốc gia này người đều sẽ đứng mãnh thiện đấu, quốc gia thực lực cũng sẽ càng ngày càng mạnh!"

"Mà chúng ta đại địa long mạch muốn theo quốc gia nhất định phải điểm thứ nhất, vậy thì là, quốc gia đế vương phải có đế vương chi tâm, bá vương khí, như vậy hẳn mới có thể trấn áp lại chúng ta đại địa long mạch, nếu không, đều sẽ gặp phải phản phệ, cái kia chính là một cái quốc gia tai nạn, như vậy, người có thể đã hiểu?" Đại địa long mạch giải thích xong hỏi.

Nghe được những câu nói này, Tần Hạo Thiên sùng sốt, hẳn chính đang cẩn thận nghĩ, đại địa long mạch không có nói sai, một cái quốc gia đế vương vậy thì là một cái phượng hướng tiêu, đế vương là hình dáng gì, như vậy phía dưới quốc gia cũng sẽ là hình dáng gì, đế vương không phải nói có thể lên làm liền có thể lên làm, vậy phải xem người có hay không cái kia mệnh! Có hay không cái kia khí độ!

"Trở về đi, sau đó có cơ hội đi chân chính quốc gia đi xem xem, cái gì là chân chính vào triều oai, đi xem xem cái gì là chân chính một quốc gia chi chủ, người, a, người hiện tại chẳng là cái thứ gì, thôi lui đi! Chờ người lúc nào có chân chính đế vương chi tâm lại tới chỗ của ta!" Nói xong, cái kia đại địa long mạch phun ra một hơi, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy mình bị một đoàn khí lưu bao vây lấy, ở một hồi thần, mình đã đi ra phía ngoài, phảng phất vừa là một hồi ảo giác.

Tần Hạo Thiên vô vô mặt của mình, sau đó thật dài thở phào nhẹ nhõm, hẳn trải qua đại địa long mạch chỉ điểm, biết mình không đủ, biết mình kém cái gì, nhưng là người vương giả này khí độ cùng đế vương chi tâm chỉ có thể dựa vào chính mình trải nghiệm mới có thể rõ ràng, mình bây giờ cũng chính là đại địa long mạch nói tới, chẳng là cái thứ gì!

Trở lại hoàng cung, nhìn cái kia trống trải đại điện, nhìn cái kia phía trên vương tọa long ý, Tần Hạo Thiên từng bước từng bước tiến lên, đến gần rồi tầm kia long ý, đưa tay vuốt long ý, nhắm mắt lại.

Xoay người, ngồi xuống, mở mắt ra, cao cao tại thượng, Tần Hạo Thiên tâm không nhin được nhảy lên, đây là một loại nắm đại quyền cảm giác, Tần Hạo Thiên giờ tay lên, nắm năm nắm, phảng phất hết thảy đều ở trong tay chính mình.

Bình thân nhân sinh, như một vũng bình tĩnh hồ nước, âm u đầy từ khí, không có cảm xúc mãnh liệt. Nếu để cho mặt hồ thường xuyên gây nên bọt nước, cái kia không có vẻ càng thêm giàu có tình thú sao? Nhân sinh cần cảm xúc mãnh liệt, cảm xúc mãnh liệt từ ngăn trở cùng nghịch cảnh bên trong đến, cái kia mặt hồ bọt nước chính là chúng ta cần thiết. Thô bạo người ngóng trông cảm xúc mãnh liệt nhân sinh, vui với ở đi tới trên đường vượt mọi chông gai, vui với ở hàng hải trên đường khoắc ba cát sóng. Bởi vì, cho dù không thành công, nhân sinh cũng là phong phú, đợi được tuổi già hồi ức chuyện cũ thì, liền sẽ không đã thương cảm, cũng sẽ không không lưu đi hám (Chú thích: không thu được gì nên nuối tiếc)!

Tần Hạo Thiên nhìn trông trái đại diện, trong lòng chính đang ảo tưởng năm đó thống nhất sáu quốc Thủy hoàng đế là cỡ nào thô bạo lắm liệt, Thủy hoàng đế một đời có thể nói là nổi sóng chập trùng, nhưng dù là ở như vậy trong hoàn cảnh, Thủy hoàng đế mạnh mẽ thống nhất sáu quốc, thống nhất Trung Nguyên, thành tựu một đời bá chủ!

Vì lẽ đó, vì là đế vương già, cần có chí lớn hướng về!

Mà chính mình chí hướng vì sao? Vên vên là dẫn dắt Thiên Phong quốc lập đủ ở vùng thế giới này? Tần Hạo Thiên không ngừng ở trong lòng nghĩ, hấn không biết thế giới này quốc gia là hình dáng gì, thế nhưng, trải qua đại địa long mạch, hấn muốn đi tìm hiểu, bởi vì, đại địa long mạch, gây nên một cái thân là nam nhân, thân là một cái quốc gia người thừa kế đã tâm!

Liền như vậy, Tần Hạo Thiên ở này trông trái bên trong cung điện lẳng lặng ngồi, nghĩ, thời gian cũng rất nhanh trôi qua, Tần Hạo Thiên làm ra quyết định, hấn quyết định bắt đầu tiếp xúc quốc gia triều chính, hấn phải thấu hiểu trở thành một đế vương quá trình!

Mà ở Tần Hạo Thiên quyết định thời khắc, đột nhiên, trong cơ thể Chân nguyên tao động không ngừng, trong đan điền Chân nguyên không tự chủ được bắt đầu lưu trôn đi, Tần Hạo Thiên vội vàng nhắm mắt tư định, yên lặng cảm ứng chính mình tình huống trong cơ thể.

Tần Hạo Thiên phát hiện, trong cơ thể mình Chân nguyên phát sinh ra biến hóa, mà Nghịch Lưu Quân truyền cho mình kinh văn ở trong đan điền lại một lần hiện ra, lập tức, trái tim của chính mình cũng bắt đầu tăng nhanh tốc độ bắt đầu nhảy lên.

Chân nguyên màu tím bắt đầu thay nguyên bản vô sắc Chân nguyên, Tần Hạo Thiên phát hiện, chính mình mới ra hiện này cổ Chân nguyên rất là hung hăng bá đạo, nếu như mình dùng này mới ra hiện Chân nguyên, sự công kích của chính mình lại có thể tăng gấp đôi trưởng thành!

"Này đến tột cùng là kinh văn gì? Bá đạo như vậy!" Tần Hạo Thiên không nhịn được chính mình hỏi.

Ngay khi Tần Hạo Thiên chính mình nói thầm trong nháy mắt, cái kia lập loè kinh văn run rẩy không ngớt, mà ở kinh văn đằng trước nhất, xuất hiện một đường tự "Tiên Thiên nhất khí, Đế kinh!"

"Tiên Thiên nhất khí, Đế kinh?" Tần Hạo Thiên cau mày, cái này đến tột cùng là kinh văn gì, lại còn sẽ biến hóa, phải biết, này kinh văn là trải qua Nghịch Lưu Quân truyền thụ, nói cách khác, vật này là Nghịch Lưu Quân cường chế khắc ở Tần Hạo Thiên trong đầu, vật này cùng Nghịch Lưu Quân được nguyên bản đã có khác biệt, nhưng là, hiện tại, vật này lại xuất hiện biến hóa, này làm sao không để Tần Hạo Thiên giật mình.

Tần Hạo Thiên không biết biến hóa này là tốt hay xấu, thế nhưng hiện tại hấn đã không cách nào ngăn cản, cũng chỉ đành thuận lòng trời do mệnh, vận chuyển Chân nguyên, gia tốc Chân nguyên chuyển hóa.

Mà ở Thiên Phong quốc hữu đoan, cũng là một cái quốc gia, tên là Thiên Hương quốc, Thiên Hương quốc trong triều đình, văn võ quan chức các trạm một nửa, ở trên thủ long ý bên trên, một người mặc mình Hoàng Long bào người đàn ông trung niên tròng hai mắt, nhìn phía dưới.

Đây là Thiên Hương quốc quốc chủ Lâm Bất Phàm, Lâm Bất Phàm bọn họ hiện tại chính đang thảo luận có muốn hay không xuất binh chinh phạt Thiên Phong quốc, nguyên bản Thiên Phong cùng thiên hương là một cái quốc gia, nhưng là sau đó quốc gia tan vỡ, chia ra làm hai, Thiên Phong quốc ở Tần gia dưới sự hướng dẫn độc lập đi ra, điều này cũng vẫn là thiên hương thống.

"Bệ hạ, hiện tại Huyền Thiên tông đã từ bỏ Thiên Phong quốc, ta nghĩ chúng ta đã có cơ hội thu phục Thiên Phong nước!" Trước thủ tướng quân Long Chính Vũ tiến lên kiến nghị đến.

"Không thể, bệ hạ, Huyền Thiên tông mặc dù là từ bỏ Thiên Phong quốc, nhưng là, Thiên Phong quốc phía sau còn có bốn vị Thần Vương Đại Năng, nếu như chúng ta phát binh xuất chinh, nếu như gây nên Thần Vương, tức giận, ta Thiên Hương quốc cũng chịu đựng không được a!" Quan văn thừa tướng Vương Văn Dương ngăn cản nói rằng.

Phía trên Lâm Bất Phàm một lời không nói, lẳng lặng nhìn phía dưới văn võ bá quan cãi vã, quá một hồi lâu, Lâm Bất Phàm mở miệng.

"Được rồi, tu già không thể can thiệp phạm thế, đặc biệt Thần Vương Đại Năng càng bị nghiêm cấm, chỉ cần chúng ta lấy phạm thế chiến tranh đi chinh phạt Thiên Phong, như vậy coi như là Thần Vương cũng không thể ra tay, được rồi, cứ như vậy đi, Long tướng quân, chuẩn quân bị đánh đi, lần này nhất định phải đem Thiên Phong quốc thu hồi lại!" Lâm Bất Phàm trực tiếp giải quyết dứt khoát, vang lên chiến tranh mở màn!

Chương 22: Chiến tranh mở màn

Thiên Hương quốc, trong giáo trường, binh mã chính đồn, Long Chính Vũ mắt hồ trừng lớn, nhìn phía dưới binh lính, mà hết thấy binh lính cũng lẳng lẳng nhìn Long Chính Vũ, Lâm Bất Phàm nhưng là ở một bên trên đài cao, chấp hai tay sau lưng nhìn tình cảnh này.

"Cheng!" Long Chính Vũ rút ra bản thân bội kiếm, hàn quang nhiếp mắt, Long Chính Vũ tiến lên một bước, trường kiếm trong tay vung lên, mũi kiếm quay về phía dưới hết thấy binh lính.

"Các tướng sĩ! Hôm nay, ta phụng lệnh vua, đem dẫn dắt các ngươi thu hồi Thiên Hương quốc thổ, đánh bại Thiên Phong phản bội, bọn ngươi có thể có chiến thắng chí hùng tâm? Bọn ngươi có thể có kiến công lập nghiệp, chối lợi cửa nhà tâm ý? Bọn ngươi có thể có thu phục quốc thổ, đánh bại phản bội chí chí lớn? Trả lời ta, các ngươi có thể có?"

"Hồng! Hồng! Có! Có! Đánh bại phản bội, thu phục cố thổ! Đánh bại phản bội, thu phục quốc thổ! Dương ta thiên hương oai!" Trong giáo trường, hết thấy binh lính đều lớn tiếng gào thét đến.

Long Chính Vũ vung tay lên, nhất thời phía dưới binh lính toàn bộ tất cả cảm miệng, ánh mắt cuồng nhiệt nhìn Long Chính Vũ.

"Rất tốt, đại gia đều có hùng tâm, đại gia đều có kiến công lập nghiệp tâm, bản tướng rất vui mừng! Hôm nay, thiên hương phát binh thảo phạt Thiên Phong phản bội, ta thiên hương thuận theo thiên đạo, trận chiến này tất thắng không thể nghi ngờ!" Long Chính Vũ kể tục cổ vũ sĩ khí.

"Thuận theo thiên đạo, tất thắng! Tất thắng! Tất thắng!" Hết thấy binh lính đều con mắt đỏ lên, tay cầm nắm đấm đánh chính mình lồng ngực, mở ra miệng rộng, từng tiếng rít gào không ngừng phát sinh.

"Ha ha, Long tướng quân không hổ là ta Thiên Hương quốc thường thắng tướng quân, nhìn những binh sĩ này có như thế đất đồ tinh thần, ha ha, Thiên Phong quốc, bọn ngửa đứng mấy thời, trận chiến này, ta thiên hương tất thắng!" Lâm Bất Phàm cười nói.

"Tề thiên!" Long Chính Vũ quát to một tiếng, vung tay lên, điểm tướng đài bên cạnh, mấy người lính đẩy ra chín cái thân xuyên quần áo màu trắng từ từ, binh sĩ một cước sắp chết từ đập quý gối, chín cái thân mặc trang phục màu đỏ, đầu bao màu đỏ khăn đội đầu đao phủ thủ tiến lên, trong lòng ôm quý đầu đại đao, trong mắt sát khí lăm lăm, binh sĩ tiến lên, nhắc theo một vỏ rượu đi tới đao phủ thủ trước người.

Đao phủ thủ tay trái ôm đại đao, tay phải bưng một cái bát, binh sĩ đem rượu mạnh đổ vào đao phủ thủ trong chén, loại hết thấy đao phủ thủ đều bưng lên chứa đầy rượu mạnh sau khi, miệng chén khẽ nghiêng, rượu mạnh nhỏ xuống trên đất, ngã một nửa, thu hồi, sau đó uống một hớp quang rượu mạnh, giờ lên quý đầu đại đao, phun một cái, rượu mạnh trực tiếp phun ở quý đầu đại đao bên trên.

"Sát! Sát! Sát!" Binh sĩ đỏ mắt lên, nhìn đao phủ thủ, lớn tiếng giục đến.

Bạch lăng bay lên, đao phủ thủ trong mắt sát khí lóe lên, đại đao vung lên, cái kia quý trên mặt đất chín cái từ từ đầu một thoáng rơi xuống trên đất, máu tươi từ cái kia đoạn rơi đầu phần gãy chỗ cao cao phun ra, cái kia bay lên bạch lăng trực tiếp bị máu tươi nhuộm đỏ!

"Được! Được! Được!" Các binh sĩ cũng đã điên rồi, huyết tính kích thích để bọn họ càng thêm điên cuồng lên, từ từ huyết tính cũng kích thích thần kinh của bọn họ, bọn họ cần huyết tính để cho mình gia tốc nhịp tim bình tĩnh lại, chỉ có Thiên Phong quốc phản bội huyết tính mới có thể để cho mình huyết tính bình phục!

"Xuất phát, xuất phát!" Long Chính Vũ ra lệnh một tiếng, binh sĩ ở chính mình quan trên dưới sự hướng dẫn, có thứ tự rời đi, hướng về Thiên Phong quốc mệnh mệnh cuộn cuộn sát đi!

"Bệ hạ, thần đi tới! Thần tất không phụ bệ hạ vọng, Thiên Phong quốc phản bội, thần đều sẽ càn quét sạch sẽ, trả lại bệ hạ cái kế tiếp sạch sẽ quốc thổ!" Long Chính Vũ quý quay về Lâm Bất Phàm nói rằng, mà Long Chính Vũ trong giọng nói tràn ngập máu tanh cùng giết chóc.

"Ái khanh xin đứng lên, lần này liền xin nhờ ái khanh, trăm xin đợi ái khanh tin chiến thắng! Trăm đã bị thật ái khanh khánh công tử, chỉ chờ ái khanh trở về!" Lâm Bất Phàm đem Long Chính Vũ kéo đến, cười nói.

"Thần tuân chỉ!" Nói xong, Long Chính Vũ xoay người, đi tới thân vệ bên cạnh, tiếp nhận roi ngựa cùng dây cương, xoay người lên ngựa, theo đại quân rời đi thảo trường.

Mà ở Thiên Phong quốc cùng Thiên Hương quốc biên cảnh trên, một tòa cổ thành đứng vững ở đại địa bên trên, cổ thành tên là Huyết Cốt quan, toà thành trì này, Thiên Hương quốc cùng Thiên Phong quốc phân liệt sau khi tranh cướp không biết bao lâu, hai nước không biết từ thương rồi bao nhiêu người, toà thành trì này có thể nói là dùng hai nước binh lính huyết nhục chồng chất mà thành, Huyết Cốt quan đối với hai nước tới nói là một cái trọng yếu chi địa.

Huyết Cốt quan nơi này địa thế hiểm yếu, phía trước một cái to lớn hẻm núi một đường thiên, mà một đường thiên qua đi chính là một cái to lớn bình nguyên, Huyết Cốt quan ngay khi bình nguyên mặt sau, Thiên Hương quốc nếu như muốn một đường bằng phẳng tiến vào Thiên Phong quốc, Huyết Cốt

quan là nhất định phải đoạt được! Mà Huyết Cốt quan nhưng là Thiên Phong quốc một lớp binh phong, đem Thiên Hương quốc gắt gao chống đối ở bên ngoài, chỉ cần Huyết Cốt nhất tại Thiên Phong quốc, như vậy Thiên Phong quốc nội tuyến chính là bình yên không lo.

Mà ngày hôm nay, Huyết Cốt đóng cửa thành đóng chặt, vô số Thiên Phong binh sĩ đứng thẳng đầu tường, con mắt nhìn chòng chọc vào cái kia một đạo một đường thiên, bọn họ biết, Thiên Hương quốc đã phát binh lại đây, hơn nữa càng ngày càng gần, Thiên Hương quốc xâm lấn lại một lần nữa bắt đầu rồi.

Huyết Cốt quan phòng giữ tướng quân Hạ Cảnh Thiên chính đang đại trong doanh trại nhìn địa đồ, địa đồ bên trên đã tiêu lên lít nha lít nhít hoa ngân, mà mới có bốn mươi ra mặt Hạ Cảnh Thiên nhìn lít nha lít nhít cấp, không ngừng suy nghĩ.

"Báo ~! ! ! " Một bóng người xông vào, Hạ Cảnh Thiên nhìn về phía người đến, chỉ thấy đây là một cái thám báo, thám báo một mặt bần thiêu, thờ không ra hơi quỳ trên mặt đất.

"Nói đi!" Hạ Cảnh Thiên thân nhiên nói.

"Khởi bẩm tướng quân, Thiên Hương quốc binh mã đã đến mười dặm pha, mà tướng lĩnh của bọn họ là Long Chính Vũ! Dựa theo bọn họ hành quân tốc độ, đại khái ở sau ba ngày liền đến một đường thiên!" Thám báo nói rằng.

"Hừm, biết rồi, ngươi đi xuống trước đi!" Hạ Cảnh Thiên phát tay một cái, để thám báo lui ra.

Thám báo lui ra sau khi, Hạ Cảnh Thiên nhất thời liền nở nụ cười.

"Ha ha, Long Chính Vũ, ngươi cái lão bắt từ gia hỏa, lại còn nghĩ thảo phạt ta Thiên Phong quốc, lão mà bắt từ là vì là tặc! Khả khả, lần này, ta muốn nhìn một chút ngươi con lão hồ ly này là làm sao thường thắng!" Hạ Cảnh Thiên trong mắt cũng tràn ngập chiến ý.

Một đời lão tướng đối chiến một đời tân tú, xem ra rất thú vị đáng về.

"Tin tức truyền quay lại đi hay chưa?" Hạ Cảnh Thiên mí mắt vừa nhấc, mở miệng hỏi.

"Tin tức đã truyền quay lại đi tới, kinh thành đã biết rồi, phòng quân cơ đã bị chiếm hoàn thành, các nơi vật tư cũng bắt đầu vận đưa tới, hiệu suất rất cao, khả khả, Thái tử điện hạ phản chính cũng thật là hữu hiệu." Thầy ký cười trả lời đến.

"Hừm, bản tướng cũng cảm thấy như vậy mới đúng, dĩ vãng thời điểm, một khi bạo phát chiến tranh, vật tư nào có nhanh như vậy liền trừ bị tề? Một khi chiến sự bạo phát, lấy chiến sự làm trọng, thế mới đúng chứ, chúng ta đánh cũng vui sướng, ngầm lại trước đây, đánh trượng thì có quan lão gia ở phía sau cản trở, bản tướng muốn làm thịt trái tim của bọn họ đều có!" Hạ Cảnh Thiên cũng cười nói.

"Lần này là một lần nữa khai hỏa chúng ta Thiên Phong quốc danh tiếng thời khắc, nói cho người phía dưới, có thể đừng cho bản tướng đi dây xích, nếu không, quân pháp xử trí, Thái tử điện hạ đối với ta loại ôm ấp như vậy chống đỡ, nâng toàn quốc lực lượng giúp giúp chúng ta chiến đấu, nếu như còn đánh nửa thời thắng, như vậy chúng ta liền trực tiếp cắt cổ quên đi!" Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

"Phải!" Thầy ký lĩnh mệnh sau khi, đi ra lều lớn.

"Ha ha, ta cảm giác được, ta cảm giác được Thiên Phong quốc đều sẽ thay đổi, ta cảm giác được Thiên Phong quốc đều sẽ càng ngày càng mạnh, chỉ là một cái Thiên Hương quốc muốn bán trự Thiên Phong quốc bước chân, căn bản là không thể! Long Chính Vũ, nếu ngươi muốn muốn chết, cái kia bản tướng sẽ tác thành ngươi!" Hạ Cảnh Thiên nói, trong mắt tàn khốc lóe lên, sát khí cũng càng ngày càng nặng.

Trên quan đạo, đại quân tiến lên, Long Chính Vũ mái đầu bạc trắng thu thập chỉnh tề, dày nặng khôi giáp mặc lên người, lại như là một con mãnh hổ, Long Chính Vũ trên mặt tràn ngập kiên nghị, thu phục Thiên Phong quốc là Long Chính Vũ cả đời chấp nhất, lần này, Thiên Tử cơ duyên, Thiên Phong quốc chịu đến Huyền Thiên tông chèn ép, lại bị từ bỏ, nếu như còn không nắm lấy này một cơ hội duy nhất, Long Chính Vũ đều hận không thể phiến chính mình mấy lòng bàn tay.

Mệnh mệnh cuộn cuộn hành quân đội ngũ trầm mặc không nói, chỉ có chinh tề tiếng bước chân, đàng đàng sát khí, Long Chính Vũ rất hài lòng binh sĩ biểu hiện, hiện đang trầm mặc chờ khai chiến thời gian chính là bọn họ triển lộ răng nanh thời khắc, hẳn đem dẫn dắt Thiên Hương quốc binh lính dùng tàn sát xoạt năm đó phân liệt chỗ bản, dùng Thiên Phong quốc huyết!

Mà ở Thiên Phong quốc kinh thành, trong hoàng cung, phòng quân cơ vô số người trong tay cầm trang giấy nhanh chóng bồn ba, còn có người ở nhỏ giọng thảo luận, thương nghị, phòng quân cơ chính tiêu hóa các nơi truyền đến tình báo, thương nghị đối sách.

Mà Quốc vụ viện nhưng là động viên Thiên Phong quốc quốc dân, để các nơi quan phủ trừ bị quân nhu Vật phẩm cùng lương thực, cuộn cuộn không ngừng vận chuyển về Huyết Cốt quan, chính cái cơ quan quốc gia khởi động, chỉ vì trận chiến này!

Tần Hạo Thiên hiện tại chính đang Mộc Thừa Phong trong phủ dùng chính mình Chân nguyên chữa trị Mộc Thừa Phong thân thể, Mộc Thừa Phong tuổi thực sự là quá to lớn, đã không có cái gì tinh lực xử lý quốc gia đại sự, mà đối với như vậy một vị trung thành tuyệt đối lão thần, Tần Hạo Thiên tự nhiên rất là quan tâm, hẳn dùng chính mình Chân nguyên bổ khuyết Mộc Thừa Phong hao tổn, chỉ vì hi vọng vị này lão thần có thể sống lâu một chút.

"Khắc khắc, điện hạ, được rồi, không muốn ở ta bộ xương già này trên tiêu hao tinh lực, lão thần già rồi, hiện tại đã là các ngươi thiên hạ của người trẻ, lão thần hiện tại đã rất hài lòng, Thiên Phong quốc ở điện hạ hạ thủ bên trong một lần nữa tràn toả sáng, lão thần cho dù chết cũng có thể nhắm mắt rồi!" Mộc Thừa Phong cười nói.

Tần Hạo Thiên vào lúc này cũng rút về tay, đem Mộc Thừa Phong đỡ lấy, để Mộc Thừa Phong nằm xuống, lôi kéo Mộc Thừa Phong tay, nhìn Mộc Thừa Phong.

"Lão thừa tướng nói quá lời, lão thừa tướng đời này vì là Thiên Phong quốc trả giá cả đời, nếu như ta ngay cả mình điểm này Chân nguyên đều không nỡ, vậy ta nhưng dù là chó lợn không bằng, lại nói, thừa tướng còn muốn sống sót, dù sao ta còn tuổi nhỏ, còn già hơn thừa tướng chỉ điểm nhiều hơn đây, nếu là không có thừa tướng ở bên cạnh ta, trong lòng ta nhưng là không có nửa điểm đề a." Tần Hạo Thiên cũng là cười nói.

"Ha ha, điện hạ, đừng ở hồng thần, thần biết mình đại nạn đã sắp đến, thần đã rất mệt, thần cũng muốn nghỉ ngơi một chút, chỉ là a, thần không bỏ xuống được a, thần muốn nhìn Thiên Phong quốc ở điện hạ dưới sự hướng dẫn có thể đi tới mức độ cỡ nào, nhưng là, thần không có cơ hội." Nói, Mộc Thừa Phong tâm kia đầy da đốm mỗi trên mặt lộ ra thất vọng cùng tiếc nuối về mặt.

Nghe được Mộc Thừa Phong, Tần Hạo Thiên trong lòng cũng rất khó chịu, mặc dù mình có thể điều chỉnh Mộc Thừa Phong tình trạng cơ thể, nhưng là, tuổi thọ vấn đề căn bản cũng không có giải quyết, mà đối với Mộc Thừa Phong rồi đi, Tần Hạo Thiên là 10 ngàn cái không muốn.

"Ha ha, điện hạ, không cần đang vì ta bận tâm, người sinh lão bệnh tử là thiên đạo Luân Hồi, thế giới này không có ai là chủ yếu nhất, cũng sẽ không bởi vì thiếu mất ai tháng ngày liền bất quá, điện hạ, rộng lượng, khỏe mạnh thống trị quốc gia, như vậy mới là người thân là quốc gia người chương đã phải làm, mà không phải ở ta cái này sắp chết ông lão bên người tiêu hao thời gian." Mộc Thừa Phong nhìn Tần Hạo Thiên khuyên bảo đến.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Chuẩn bị

Tần Hạo Thiên nghe được Mộc Thừa Phong, trong lòng rất cảm giác khó chịu, nhìn người bởi vì tuổi thọ nguyên nhân dần dần rời đi, cái này cũng là không thể làm gì sự tình, nếu là có biện pháp có thể làm cho mọi người đi tới con đường tu hành, như vậy tình huống hẳn là thực sự tốt hơn nhiều đi, Tần Hạo Thiên trong lòng không khỏi nghĩ đến.

"Điện hạ, Thiên Hương quốc đối với ta Thiên Phong vẫn luôn mắt nhìn chăm chăm, lần này bọn họ tuyệt đối là dưới đủ khí lực, muốn đem Thiên Phong quốc chiếm đoạt, vì lẽ đó, điện hạ, người phải đi về chủ trì đại cục, cái này cũng là khảo nghiệm đối với người, thông qua lần này thử thách, người trong thiên hạ đối với điện hạ đều sẽ càng thêm ủng hộ! Điện hạ, lão thần biết điện hạ muốn thay đổi Thiên Phong quốc, lão thần ở đây chỉ có một chuyện muốn nhờ, cầu điện hạ đáp ứng!" Mộc Thừa Phong trừng hai mắt nhìn Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên nhìn Mộc Thừa Phong, viên mắt đều đỏ, gật gù.

"Điện hạ, lão thần hi vọng điện hạ mặc kệ là trở thành vô thượng cường giả cũng được, vẫn là thiên hạ bá chủ cũng được, điện hạ muốn lấy người trong thiên hạ làm trọng a, bọn họ là một cái quốc gia rồi : cái a, chỉ cần quốc dân đứng ở người bên này, ngày đó dưới mãi mãi cũng là người, ai cũng không cách nào phản bội người, vì lẽ đó, điện hạ, muốn tâm hệ thiên hạ bách tính a!" Mộc Thừa Phong nói rằng.

Tần Hạo Thiên nghe được, nước mắt đều sắp rơi xuống, cái này lão thần ở chính mình sắp chết thời khắc, còn chăm chỉ không ngừng giáo huấn chính mình, mình có thể trở mắt nhìn như vậy thần tử rồi đi sao?

"Điện hạ, người tu hành tu hành đến cuối cùng càng ngày càng cay nghiệt, đạo lý đối nhân xử thế cũng xem càng ngày càng nhạt, lão thần sợ sệt a, lão thần sợ sệt điện hạ cũng sẽ bước vào tình huống như vậy a, điện hạ, lão thần không hy vọng điện hạ biến thành người như vậy a, cái kia đã không còn là người a, không phải là người a!" Mộc Thừa Phong lão lệ tung hoành, Huyền Thiên tông tu giả chính là một cái ví dụ sống sờ sờ, Mộc Thừa Phong cũng là trực tiếp người bị hại.

Tần Hạo Thiên kiệt khản nắm lấy Mộc Thừa Phong tay, nước mắt rốt cục rơi xuống.

"Thừa tướng yên tâm, Tần Hạo Thiên hướng về thừa tướng bảo đảm, ta tuyệt đối sẽ không biến thành như vậy, ta sẽ lấy thiên hạ bách tính làm trọng, sẽ không mất đi nhân tính, mặc kệ Thiên Phong quốc biến hóa làm sao, chuyện như vậy tuyệt đối sẽ không phát sinh!" Tần Hạo Thiên trong mắt rung rung, hướng về Mộc Thừa Phong bảo đảm nói rằng.

"Được, như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt a ~!" Mộc Thừa Phong nói nói, âm thanh thấp chìm xuống dưới, Tần Hạo Thiên nhìn nhắm mắt lại ngủ say Mộc Thừa Phong, thu tay về, cho Mộc Thừa Phong đắp kín mền, sau đó đứng dậy, rời khỏi nơi này.

Mộc phu nhân quay về đi xa Tần Hạo Thiên khom người vạn phúc, trong mắt rung rung, chồng mình là chính mình thiên, cũng là sự kiêu ngạo của chính mình, trượng phu vì quốc gia này cống hiến một đời, mà hoàng thất đối với chồng mình cũng là cung kính cực kỳ, chưa từng có nghi kỵ cùng chèn ép, đối

với chồng mình ôm ấp tin tưởng vô điều kiện, đây là cớ nào khiến người ta kinh ngạc, mà chồng mình cũng không có phụ lòng hoàng thất tín nhiệm, vẫn nhần nhục chịu khổ, mãi đến tận ngã xuống.

Tần Hạo Thiên trong lòng vô cùng nóng nảy, hẳn chính đang nghĩ biện pháp lùi lại Mộc Thừa Phong tuổi thọ, thế nhưng, Mộc Thừa Phong thân thể hao tổn quá nghiêm trọng, tuổi cũng tới đi tới, tâm thường phương pháp căn bản cũng không có bất kỳ hiệu dụng.

Tần Hạo Thiên vẫn muốn Trúc Nhã giao cho mình được lý đại toàn bên trong có thể tăng thọ được liệu.

"Cây thạch trúc cao, có đại bổ hiệu quả, bổ sung thân thể tinh lực hao tổn, không được, được lực quá mạnh, thừa tướng bây giờ căn bản liền không thể chịu đựng, đối với thừa tướng tôi nói chính là hồ lang chỉ được, không được, tuyệt đối không được!"

"Bích tuyết liên hoa, hiệu dụng ôn hòa, tẩm bổ cả người, dưỡng nguyên bổ khí, nhưng là, đồ chơi này sinh trưởng ở núi tuyết đỉnh, còn chưa chắc chắn có, Thiên Phong quốc căn bản cũng không có núi tuyết, cũng không được!"

"Tinh hồng ô mai, cũng không được a, đồ chơi này quả thực chính là cái truyền thuyết, căn bản cũng không có người ngộ từng thấy, cứu lại còn có cái gì? Ta đang ngẫm nghĩ." Tần Hạo Thiên đầu đều sắp nổ, hết cách rồi, tâm thần đã thất thố, Tần Hạo Thiên đầu đã là một đoàn hồ dán, căn bản là không nghĩ tới cái gì tin tức hữu dụng.

Mộc Thừa Phong đối với Tần Hạo tầm quan trọng không cần nói cũng biết, từ lần thứ nhất nhìn thấy Mộc Thừa Phong, cảm giác được Mộc Thừa Phong trong mắt cái kia mặt từ ái, Tần Hạo Thiên không khỏi đem Mộc Thừa Phong tán thành vì chính mình trường bối, mà Tần Hạo Thiên ở thế giới này đã là một thân một mình, Mộc Thừa Phong xuất hiện, bổ khuyết Tần Hạo Thiên tình thân chỗ trống, vì lẽ đó, Tần Hạo Thiên đối với Mộc Thừa Phong rất là coi trọng.

"Bang !!!" một tiếng, Tần Hạo Thiên ở thất thần thời điểm, không cẩn thận đánh vào một cái quán ven đường bên trên, nhất thời cái kia quán ven đường lập tức liền bị va lăn đi, than chủ cũng là một tiếng thét kinh hãi.

"Ai nha, ta đậu hũ não a ~!" Than chủ rất là đau lòng hô.

Mà than chủ âm thanh cũng đem Tần Hạo Thiên tâm thần kéo trở lại, vào lúc này mới nhìn thấy trên mặt đất, cái kia trắng toát đậu hũ não đã gắn một chỗ, rơi hi nát tan, mà than chủ nhưng là một mặt đau lòng.

"Há, xin lỗi, xin lỗi, vừa đang suy nghĩ chuyện gì, không có chú ý tới, thực sự xin lỗi, này oa đậu hũ não ta bồi." Tần Hạo Thiên lập tức quay về than chủ chịu nhận lỗi, cũng vì là hành vi của chính mình trả nợ.

"Quên đi, quên đi, vốn là ta bán đậu hũ não kiếm tiền là vì hiến cho cho triều đình đánh trận dùng, cũng không có bao nhiêu tiền, quên đi, quên đi, đại gia đều trải qua cũng không dễ dàng, người đi đi, ta tới thu thập!" Than chủ rất là hào phóng nói rằng.

Tần Hạo Thiên nghe được than chủ, sững sốt, hẳn không nghĩ tới, người phía dưới lại sẽ là ý nghĩ như thế.

Nhìn than chủ chính đang thu thập trên đất đậu hũ não, trắng toát, run lên một cái, đột nhiên, Tần Hạo Thiên ánh mắt sáng lên, hẳn nghĩ tới rồi, nghĩ đến cứu Mộc Thừa Phong đồ vật, nếu như tìm tới vật này, cái kia Mộc Thừa Phong còn có thể một lần nữa ở sống quá!

Tần Hạo Thiên từ trong nhẫn lấy ra một đồng tiền vàng, đưa cho than chủ, sau đó nói rất chân thành "Cảm tạ!" Đứng dậy, rời khỏi nơi này.

Than chủ nhìn rồi đi Tần Hạo Thiên, ở nhìn trong tay kim tệ, không nói gì cười cợt, kế tục thu thập cái kia trên đất đậu hũ não.

Tần Hạo Thiên trong lòng mang theo mừng như điên, tìm tới, rốt cuộc tìm được có thể trị liệu Mộc Thừa Phong đồ vật, chính mình thực sự là bị váng đầu, lại đem vật này quên đi mất, thực sự là đáng chết!

Mà ở Huyết Cốt quan, toàn thành đề phòng, cuộn cuộn không ngừng vật tư vận đưa tới, cuộn cuộn không ngừng lính hành quân gấp lại đây, những binh sĩ này rất nhiều đều là tân chiêu binh lính, vẫn không có trải qua chiến trường chân chính, lần này là để bọn họ làm phụ trợ Binh, đến mở mang kiến thức một chút chiến tranh tàn khốc, thấy thấy máu tanh.

Rất nhiều người mới binh sĩ ở chính mình đội trưởng dưới sự hướng dẫn về đơn vị, có lý do điều vận chuyển vật tư, chữa trị tường thành, mở rộng sông đào bảo vệ thành, toàn bộ Huyết Cốt quan là rơi vào chiến tranh danh sách.

"Dựa theo dĩ vãng Thiên Hương quốc phương thức tác chiến, bọn họ cần phải dùng kiểu cũ thêm dầu chiến thuật, lấy mạng người đến điên, thế nhưng, nếu như vậy, thương vong của chúng ta cũng sẽ rất lớn, như vậy rất không có lợi, ta nhìn một chút, binh lính của chúng ta rất nhiều đều là tân đinh, đối với chiến trường rất chưa quen thuộc, vì lẽ đó, các người phía dưới phải cố gắng quan tâm lính mới tâm thái, phải biết, một khi trong lòng có sợ hãi, vậy thì cách tan tác liền không xa." Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

"Phải!" Các tướng lĩnh mệnh hồi đáp.

"Hừm, phía dưới chính là tác chiến sắp xếp, Long Chính Vũ lão già này, đánh trận không chừng thủ đoạn nào, vì lẽ đó các người phải cẩn thận, Hạ Uy Viễn, người dẫn dắt binh đoàn của người đi tới binh nguyên đào ra chiến hào, nhớ kỹ, muốn khoan, muốn mật, để Long Chính Vũ cái kia lão già khôn nạn trùng kỳ không cách nào phát sinh hiệu quả, cạm bẫy càng nhiều càng tốt!"

"Mặt tướng lĩnh mệnh!" Hạ Uy Viễn đứng thẳng lên ôm quyền hồi đáp.

"Nguy vũ đình, binh đoàn của người ưu thế ở chỗ viễn trình, vì lẽ đó, một khi kẻ địch quy mô lớn tiến công, người hẳn phải biết làm sao làm, bản tướng cũng sẽ không ở nhiều lời, nhớ kỹ, các người ở kẻ địch tiến công trên đường đánh giết địch càng nhiều người, trên thành tường binh lính cũng là càng an toàn!" Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

Nguy vũ đình đứng thẳng lên hét lớn một tiếng là, sau đó ngồi xuống.

"Nguy Từ Húc, người dẫn dắt người binh lính đi tới sông đào bảo vệ thành đầu nguồn, chúng ta này điều sông đào bảo vệ thành là từ Nguyên giang phân lưu mà ra, vì lẽ đó, người ở Nguyên giang phân lưu khẩu phía dưới cho ta đem Nguyên giang ngăn chặn, Nguyên giang dòng nước chảy xiết, dòng nước lượng rất lớn, nhất định phải chú ý an toàn, một khi ta phát sinh tín hiệu, liền cho ta mở ra chỗ hông, để Nguyên giang thủy xung kích bình nguyên, suy nghĩ một chút, cái kia nước sông cuộn cuộn dâng tới quân địch trận doanh, khả khả, không biết Thiên Hương quốc người có thể sống dưới bao nhiêu người, nhớ kỹ, nhất định phải không ché lại sông đào bảo vệ thành dòng nước, tuyệt đối không thể để Long Chính Vũ cái kia lão gia hoả phát hiện, nếu không chúng ta liền làm không công rồi!" Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

"Phải! Mặt tướng lập tức đi làm!" Nguy Từ Húc ôm quyền hành lễ, đi ra đánh trận làm chuẩn bị đi tới.

"Nguy Duyên Thù, người ở thời cơ thích hợp, lên lút mang vòng tới kẻ địch phía sau, mặc kệ người dùng biện pháp gì, đem kẻ địch đường lui cho bản tướng ngăn chặn, tuyệt đối muốn cho bọn họ có mệnh lại đây, Vô Mệnh trở lại!"

"Phải!" Nguy Duyên Thù lĩnh mệnh.

"Phía dưới cũng chính là thường quy chiến đấu, đem tất cả có thể ngăn cản kẻ địch tiến công đồ vật toàn bộ dùng tới, lăn thạch, khúc cây, cũng không muốn không nỡ, đây là chúng ta tân sinh sau khi trận chiến đầu tiên, nhất định phải đánh một cái đẹp để trưng! Đều đi chuẩn bị đi!" Hạ Cảnh Thiên lớn tiếng nói.

"Phải!" Toàn bộ tướng lĩnh lớn tiếng đáp lại đến, sau đó toàn bộ hạ đi chuẩn bị đi tới.

Hạ Cảnh Thiên đứng dậy, đem kiếm giá bên trên bảo kiếm cầm lấy, rút ra bảo kiếm, nở nụ cười.

"Ha ha, Long Chính Vũ, lần này, bản tướng để người lão hồ ly này không có chỗ chạy! Điện hạ thiết kế vũ khí mới cũng có thể muốn đến, nghe nói uy lực còn rất lớn, lực sát thương cũng khá tốt, khả khả, một trận, bản tướng rất chờ mong a." Hạ Cảnh Thiên trong mắt tràn ngập cuồng nhiệt.

Mà chính đang chạy đi Long Chính Vũ cảm giác được thấy lạnh cả người, nhất thời Long Chính Vũ trong lòng căng thẳng, đưa tới thám báo.

"Tướng quân." Thám báo xuống ngựa quỳ xuống.

"Nhiều phái những người này, đem bốn phía đánh tra rõ ràng, Thiên Phong quốc phản bội không thể coi thường, tuyệt đối không thể sơ ý bất cẩn, trận chiến này chúng ta không thua nổi, đi thôi!" Long Chính Vũ nhìn tiến lên đại quân nói rằng.

"Phải!" Thám báo lĩnh mệnh lên ngựa, bắt đầu càng thêm cẩn thận tìm hiểu tình huống chung quanh, phòng ngừa Thiên Phong quốc người làm phá hoại.

Bầu không khí càng ngày càng sốt sắng, đại chiến mở ra thời gian càng ngày càng gần, song phương đều đang vì một trận làm đầy đủ chuẩn bị, song phương đều có không thể thua lý do!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tử viêm viêm

Nhất Tuyến Thiên, Long Chính Vũ nhìn Nhất Tuyến Thiên lối vào, Nhất Tuyến Thiên, Nhất Tuyến Thiên, tên như ý nghĩa, ngẩng đầu nhìn trời chỉ có thể nhìn thấy một cái tuyến, bên trong cốc bộ trống trải, thế nhưng, thế núi chót vót, mức cao nhất bé nhỏ, ở đây nếu như là đánh phục kích, rất dễ dàng liền có thể đưa đến hiệu quả.

Long Chính Vũ chính yên lặng chờ đợi, hẳn chờ đợi thám báo trở về, ở đây, Long Chính Vũ không dám có chút bất cẩn, không biết quá bao lâu, thám báo trở về.

"Tướng quân, Nhất Tuyến Thiên đã điều tra xong xuôi, Thiên Phong quốc phản bội không có làm bất kỳ tay chân, Nhất Tuyến Thiên quan trên cũng không có đóng quân lính vết tích, có thể yên tâm thông qua!" Thám báo trả lời đến.

Long Chính Vũ nghe sau khi đến, hít một hơi thật sâu, sau đó nói "Ồ cẩn thận điều tra một lần, tuyệt đối không muốn sơ sẩy, mỗi một tảng đá đều phải cho ta sờ ra nhìn, ta cho phép có bất kỳ bất ngờ phát sinh!"

"Phải!" Thám báo lĩnh mệnh nhanh chóng rời đi.

"Thông báo đại quân, ngày hôm nay liền ở ngay đây dựng trại đóng quân, nghỉ ngơi tốt, ngày mai thông qua Nhất Tuyền Thiên, đi tới Huyết Cốt quan!" Long Chính Vũ dặn dò đến.

Thiên Hương quốc binh sĩ bắt đầu dựng trại đóng quân, hành quân chạy đi đã một ngày, cũng mệt mỏi chết rồi, nhóm lửa làm cơm, dựng lều vải, một mảnh bận rộn, mà Long Chính Vũ nhưng là nhìn Nhất Tuyền Thiên lối vào, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

"Trướng quân, vì sao chúng ta không ở Nhất Tuyền Thiên mai phục?" Có người hỏi Hạ Cảnh Thiên, Hạ Cảnh Thiên mở mắt ra nhìn câu hỏi trướng quân.

"A, người cho rằng Long Chính Vũ có như vậy bốn? Tốt xấu Long Chính Vũ cũng là một đại danh tướng, Nhất Tuyền Thiên là một cái mai phục địa điểm tốt Long Chính Vũ sẽ không nghĩ tới? Một khi Long Chính Vũ đi tới Nhất Tuyền Thiên, hẳn chắc chắn sẽ không lỗ mắng thất thất tiến vào, hẳn sẽ phải người đem Nhất Tuyền Thiên mỗi một tảng đá đều phiên cái lộn chồng vó lên trời, mãi đến tận xác định an toàn mới gấp qua Nhất Tuyền Thiên, chúng ta coi như phải người mai phục cũng vô dụng, trái lại trả về hao binh tổn tướng, ngược lại tính không ra." Hạ Cảnh Thiên giải thích nói rằng.

Tần Hạo Thiên hiện tại đã tiến vào liên sơn rừng rậm, hẳn muốn đi vào đến liên sơn bên trong vùng rừng rậm tìm tới cứu trợ Mộc Thừa Phong được liệu, liên sơn rừng rậm ở vùng mỏ bên cạnh, mà vẫn ở vùng mỏ đi bộ Linh Thú chính là từ liên sơn bên trong vùng rừng rậm đi ra, vì lẽ đó, có thể nói liên sơn rừng rậm vẫn là rất nguy hiểm.

Tần Hạo Thiên đã tiến vào liên sơn bên trong vùng rừng rậm, hẳn hiện tại còn phía bên ngoài, mà hẳn muốn tìm đồ vật nhưng là ở rừng rậm bên trong, đối với liên sơn rừng rậm bên trong đến tốt cùng là tình trạng gì, Tần Hạo Thiên cũng không biết, thế nhưng, vì Mộc Thừa Phong, Tần Hạo Thiên quyết định chính mình đi thử một lần.

Bên trong vùng rừng rậm lặng lẽ, ánh mặt trời xuyên thấu qua cái kia rậm rạp lá cây khe hở chiếu rọi xuống đến, Tần Hạo Thiên thân pháp tốc độ rất nhanh, ở trong rừng rậm nhanh chóng đi khắp, không làm kinh động bất kỳ sự vật gì.

Thế nhưng, Tần Hạo Thiên không biết chính là, từ hắn đã tiến vào rừng rậm cũng đã bị phát hiện, hắn vẫn bị yên lặng quan sát, mà Tần Hạo Thiên còn vẫn cũng không biết, hắn coi như biết rồi hắn là cũng sẽ không lùi bước.

Một con tuyết bạch sắc tiểu điều ở cây cối trên cành cây tuý từng Tần Hạo Thiên, thế nhưng tốc độ của nó rất nhanh, âm thanh lại khinh, Tần Hạo Thiên căn bản cũng không có phát hiện, một đôi tròn vo con ngươi hiểu kỳ nhìn không ngừng di động Tần Hạo Thiên.

Tiểu điều trong mắt lập loè hiểu kỳ ánh sáng, vẫn cùng sau lưng Tần Hạo Thiên, cũng không biết quá bao lâu, Tần Hạo Thiên nhìn thấy một đám lớn cây thông lăm, Tần Hạo Thiên đình chỉ di chuyển nhanh chóng bước chân.

Nhìn bốn phía, yên tĩnh không hề có một tiếng động, Tần Hạo Thiên cẩn thận điều tra một thoáng, không gặp nguy hiểm, Tần Hạo Thiên đi từ từ tiến vào bên trong vùng rừng rậm, thế nhưng, tuy từng sau lưng Tần Hạo Thiên tiểu điều trong mắt nhưng là lóe qua một vệt lo âu.

Này một mảnh cây thông lăm nhìn như bình tĩnh, nhưng là, bên trong nguy hiểm tầng tầng, trong này là Tử viêm viên lãnh địa, mà Tử viêm viên tính khí rất là táo bạo, một khi có ngoại vật tiến vào chúng nó lãnh địa, vậy tuyệt đối sẽ chịu không nổi.

Nhưng là Tần Hạo Thiên không biết a, hắn chỉ biết là, thử mà chính mình cần trong này nhất định có, Tần Hạo Thiên cũng không có suy nghĩ nhiều, hẳn nguyên bản còn buồn bực tại sao như thế một đám lớn bên trong vùng rừng rậm, không có gặp phải một con Linh Thú, nhưng là, hắn căn bản liền không biết, liên sơn bên trong vùng rừng rậm, mỗi một loại Linh Thú đều có chính mình cố định lãnh thổ, mà càng thêm lợi hại Linh Thú đều là ở liên sơn rừng rậm bên trong, hắn hiện tại mới phía bên ngoài đi bộ, căn bản là không gặp được cái gì lợi hại Linh Thú, mà nhỏ yếu đều là tránh né hắn.

Nhưng là, lần này hắn xông vào Tử viêm viên lãnh địa bên trong, vậy coi như là tranh cướp địa bàn, Tử viêm viên đối với khiêu khích chính mình chủng tộc kẻ địch, vậy thì là trực tiếp giết chết, hơn nữa, Tử viêm viên còn không là đơn độc ở lại, mà là quần cư!

Tần Hạo Thiên đã tiến vào cây thông lăm, đạp ở cái kia dày đặc lá thông bên trên, mềm mại, cảm giác thật thoải mái, Tần Hạo Thiên vẫn nhìn cây thông rễ cây vị trí, thỉnh thoảng còn khom lưng đưa tay đem rễ cây nơi lá thông đào lên.

Càng chạy càng xa, Tần Hạo Thiên đã đi vào cây thông lăm bên trong, rốt cục, một viên to lớn cây thông xuất hiện ở Tần Hạo Thiên trước mắt, Tần Hạo Thiên nhìn thấy cái kia viên cây thông, nhất thời trong mắt xuất hiện một đạo mừng rỡ ánh sáng.

Nhanh chóng quá khứ, rất xa, Tần Hạo Thiên liền nhìn thấy, cái kia gốc cây khổng lồ cổ tùng gốc rễ mọc ra một viên bạch ngọc bình thường cái nắm, nhìn thấy này viên cái nắm, Tần Hạo Thiên nhất thời liền nở nụ cười, rốt cuộc tìm được rồi!

Tần Hạo Thiên tâm thần lập tức liền thả lỏng, tìm tới, tìm tới, Mộc Thừa Phong có cứu!

Tần Hạo Thiên bước nhanh chạy tới, muốn lấy xuống cái nắm sau đó trở lại cứu trợ Mộc Thừa Phong, mắt thấy cái kia cái nắm càng ngày càng gần, nhưng là, một đạo bóng đen to lớn từ trên trời giáng xuống, "Ầm!" một tiếng, che ở Tần Hạo Thiên trước người.

Tần Hạo Thiên đình chỉ bước chân, nhìn thấy một con to lớn viên hầu che ở trước mặt chính mình, cái kia to lớn viên hầu toét miệng, răng nanh rất dài,

ánh mắt cũng rất không quen, toàn thân lỏng lẻo đứng vững lên.

Tần Hạo Thiên rất rõ ràng cũng cảm giác được viên hầu đối với mình có rất lớn địch ý, Tần Hạo Thiên nhìn thấy, chậm rãi lùi về sau, giơ tay lên, biểu thị chính mình không có ác ý.

"Không cần sốt sắng, ta tới đây không có ác ý, xin mời không cần sốt sắng!" Tần Hạo Thiên vừa lùi về sau, vừa giải thích nói rằng.

Cái kia to lớn viên hầu nhìn Tần Hạo Thiên lùi về sau, trong mắt hung quang thoáng giảm thiểu, chờ Tần Hạo Thiên lùi tới an toàn vị trí, Tần Hạo Thiên đành chỉ lùi về sau, sau đó nhìn thấy này con to lớn viên hầu thực sự là quá to lớn, khoảng chừng có cao ba mét, cả người bộ lông màu đỏ, mà đỉnh đầu nhưng là có một lưu bộ lông màu tím, đặc biệt dễ thấy.

"Chớ sốt sắng, ta không có ác ý, ta chỉ là để van cầu một cây sứ trắng ngọc cô, ta thật không có ác ý!" Tần Hạo Thiên giải thích nói rằng, bình thường cao đẳng Linh Thú cũng đã mở ra linh trí, vì lẽ đó, Tần Hạo Thiên nói, nó có thể nghe hiểu.

Cái kia viên hầu nghe được Tần Hạo Thiên, căn bản cũng không có để ý tới, trực tiếp bính lại đây, mở ra cái kia to lớn tay, quay về Tần Hạo Thiên một chưởng vỗ đến, cái kia to lớn tay đem Tần Hạo Thiên bầu trời hoàn toàn bao trùm!

Tần Hạo Thiên vừa nhìn, vội vàng lách mình, tách ra, viên hầu cái kia bàn tay khổng lồ trực tiếp đập ở trên mặt đất, nhất thời, đất rung núi chuyển, toàn bộ cây thông lâm đều lay động lên.

Nhìn thấy Tần Hạo Thiên tránh ra, Tử viêm viên càng thêm tức rồi, chỉ nhìn thấy Tử viêm viên thân thể bỗng nhiên tăng vọt gấp đôi, bốc lên năm đám, quay về Tần Hạo Thiên đứng thẳng địa phương điên cuồng đánh lên, nhất thời, cái kia lít nha lít nhít năm đám oanh kích mặt đất âm thanh không ngừng vang lên.

Tần Hạo Thiên ở trong mắt Tử viêm viên cũng chỉ là một con kiến, nhưng là này con kiến vẫn nhảy nhót, chính mình căn bản là đánh không trúng, khí đích Tử viêm viên mạnh mẽ đánh chính mình ngực, ngửa mặt lên trời hét dài.

Mạnh mẽ dùng năm đám nện gõ mặt đất, Tử viêm viên quay về Tần Hạo Thiên mạnh mẽ gầm lên giận dữ, cái kia âm thanh lớn đinh tai nhức óc, Tần Hạo Thiên tôi không kịp đề phòng, bị thanh âm kia trực tiếp chấn động đến mức đầu vàng mắt hoa.

Tử viêm viên thừa dịp vào lúc này, mở ra bàn tay lớn, đem Tần Hạo Thiên nắm ở trong tay, Tần Hạo Thiên lung lay đầu của chính mình, lấy lại bình tĩnh, lúc này mới phát hiện mình đã bị Tử viêm viên nắm ở trong tay.

Tử viêm viên tay phát lực, hần phải đem này con kiến bóp chết! Theo tay phát lực, nó có thể cảm giác được trong tay này con kiến xương đều ở phát sinh "Rắc, rắc" âm thanh, Tử viêm viên rất yêu thích nghe được chính mình con mồi kêu thảm thiết âm thanh, còn có gãy xương âm thanh.

Nhưng là, nó phát hiện, chính mình không có tác dụng sức khỏe lớn đến đâu, chính mình căn bản là không cách nào đem này con kiến bóp chết! Tần Hạo Thiên vận chuyển Chân nguyên, đem chính mình bảo hộ được, đang muốn biện pháp làm sao thoát thân, Tần Hạo Thiên căn bản cũng không có thương tổn Tử viêm viên ý đồ.

Tử viêm viên xem thấy mình nắm bắt từ Tần Hạo Thiên, khí đích gào hét liên tục, đem Tần Hạo Thiên trực tiếp đưa hướng về phía miệng, nếu tay nắm bắt từ, vậy thì cắn chết ngươi!

Tần Hạo Thiên nhìn mình khoảng cách Tử viêm viên miệng càng ngày càng gần, mà Tử viêm viên trong miệng tanh tươi cũng là phả vào mặt, Tần Hạo Thiên nhất thời đều sắp bị cái kia tanh tươi huân hôn mê, thực sự là quá thôi.

Đột nhiên, cái kia Tử viêm viên đành chỉ động tác trong tay, trái lại quay đầu nhìn về phía sứ trắng ngọc cô phương vị, chỉ thấy nguyên bản cố gắng dưới tàng cây sứ trắng ngọc cô không gặp rồi!

Ở nhìn tay của chính mình, Tần Hạo Thiên ở trong tay chính mình, vì lẽ đó sẽ không là Tần Hạo Thiên, Tử viêm viên hướng về bốn phía nhìn, không có phát hiện dị thường, làm sao sẽ không gặp cơ chứ? Tử viêm viên rất là buồn bực dùng tay nạo nạo đầu của chính mình.

Đột nhiên, Tử viêm viên thay đổi sắc mặt, không sai, Tần Hạo Thiên rõ ràng nhìn thấy, con này Tử viêm viên sắc mặt lập tức liền thay đổi, trong mắt cũng tràn ngập hoang mang.

"Gào ~~~! !!" Tử viêm viên ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, lập tức, xa xa cũng truyền đến liên tiếp vượn hót, đón lấy, xa xa động tĩnh lớn xuất hiện, mặt đất chấn động, âm thanh không dứt bên tai, viên hầu, lít nha lít nhít viên hầu tới rồi.

Tần Hạo Thiên nhất thời cũng cảm giác được phiền phức, làm sao sẽ lập tức đem hầu tử oa cho đâm cơ chứ? Chính mình nguyên bản không phải dự tính như vậy a, kịch bản cũng không phải là như vậy a.

Mà ở một gốc cây cây thông bên trên, cái kia tuyết bạch sắc tiểu Điều nhi ẩn giấu ở lá thông bên trong, mà nó ngực mang theo một cái tiểu bó đầu, không biết bên trong chứa chính là cái gì, nhìn căng phồng.

Tử viêm viên đã toàn bộ tới rồi, nhìn trông rõ ràng cây, cũng đều là há hốc mồm, đồ đâu? Sao không gặp cơ chứ? Lần này ra đại sự rồi! Hết thấy viên hầu đều lú ra lú rú, một bộ lo lắng sợ hãi đáng đáp.

Đột nhiên, hết thấy Tử viêm viên yên tĩnh lại, Tần Hạo Thiên nghiêng đầu đi, nhìn thấy cái kia to lớn viên hầu tránh ra một con đường, tiếp theo một con

khoảng chừng cao bằng một người Tử viêm viên xuất hiện, mà những này to lớn Tử viêm viên đối với con này một người cao tiểu vóc dáng rất là sợ sệt, rất nhiều Tử viêm viên đều bỏ ở trên mặt đất, đầu chôn ở lá thông phía dưới, cả người không ngừng run lẩy bẩy run.

Đầu kia tiểu vóc dáng viên hầu một thân vàng rực rỡ hoàng kim tỏa khôi giáp, đầu đội tử kim quan, chân đạp Lưu Vân hài, uy phong凛凛, trong mắt sát khí lẫm liệt, yêu khí trùng thiên, có thể có thể thấy, người này không phải một cái dễ chọc chủ!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Hầu ca

Cái kia Tiểu cá tử Tử viêm viên trừng mắt một đôi lệ mắt, hung lệ cùng yêu khí trấn áp lại hết thấy Tử viêm viên, hoàng kim tỏa giáp theo nó đi lại phát sinh âm thanh lạnh lạnh.

Cái kia Tiểu cá tử Tử viêm viên nhìn cầm lấy Tàn Hạo Thiên Tử viêm viên, mà cái kia cầm lấy Tàn Hạo Thiên Tử viêm viên nhưng là quỳ trên mặt đất, cúi đầu sát bên mặt đất, cả người run rẩy không ngừng, Tàn Hạo Thiên có thể rõ ràng nghe được nó cái kia mãnh liệt nhảy lên trái tim.

Tiểu cá tử Tử viêm viên tiến lên một bước, đi tới nơi này đầu Tử viêm viên trước người, trong mắt tàn khốc không gặp, hung hãn khí bộc phát ra, gầm lên giận dữ, cái kia nằm trên mặt đất Tử viêm viên nhất thời co lại thành một đoàn, căn bản cũng không có chống lại ý thức.

"Hừ, rác rưởi, thực sự là rác rưởi! Bạch lớn như vậy vóc dáng, để người bảo vệ bảo bối đều xem không được, là ai trộm đi?" Cái kia Tiểu cá tử Tử viêm viên hỏi, mà Tàn Hạo Thiên nghe được cái này Tử viêm viên nói chuyện cảm giác được âm thanh rất là quen thuộc.

Một cước trực tiếp đá vào nằm trên mặt đất Tử viêm viên phía bên trên đầu, nhất thời, cái kia Tử viêm viên thân thể to lớn trực tiếp bay ngược ra ngoài, đụng gãy rất nhiều cây thông, sau đó nằm trên đất, đầu đầy huyết tinh, nhưng là, cái kia Tử viêm viên căn bản là không dám phát sinh thống khổ âm thanh, chỉ có thể phát sinh từng tia từng tia kêu rên, cái kia Tử viêm viên đỉnh chỉ bay ngược, nằm trên đất, cũng không dám dừng lại, gấp vội vàng đứng dậy, sau đó sẽ một lần đi tới cái kia Tiểu cá tử Tử viêm viên trước người, kể tục quý xuống, tùy ý chính mình vỗ đầu chảy máu.

"Đừng!" Mạnh mẽ một cái tát đánh vào quỳ trên mặt đất Tử viêm viên trên mặt, Tử viêm viên mặt bị một tát này mạnh mẽ mang thiên, một viên to lớn răng nanh bị đánh bay ra ngoài.

"Người không biết vật kia đối với ta là cỡ nào trọng yếu? Người lại còn dám để cho nó bị người cướp đi? Vẫn là ở địa bàn của chính mình! A? Người còn có mặt mũi cầu viện?" Tiểu cá tử Tử viêm viên rất tức tối.

Quý Tử viêm viên căn bản là không dám giải thích, chỉ có thể sợ hãi rụt rè quỳ, tùy ý Tiểu cá tử Tử viêm viên quay về chửi ầm lên, đối với này Tiểu cá tử Tử viêm viên sợ hãi ở đây hết thấy Tử viêm viên đều là thân đồng cảm được, cũng không ai dám phản kháng.

"Là ai trộm đi?" Tiểu cá tử Tử viêm viên mở miệng hỏi.

Quý Tử viêm viên rầm rì nói, đối với hán, Tàn Hạo Thiên là nghe không hiểu, tuy rằng Tử viêm viên mở ra linh trí, nhưng là nó còn chưa thể nói tiếng người, chỉ có thể dùng thú ngữ.

Chờ đến con này Tử viêm viên nói sau khi xong, cái kia Tiểu cá tử Tử viêm viên nhất thời vừa giận.

"Cái gì? Người không có nhìn thấy là ai trộm đi? Người liền là ai trộm đi cũng không biết, cần người làm gì?" Nói xong, này Tiểu cá tử Tử viêm viên giờ lên nắm đầm, cái kia nắm đầm bên trên đột nhiên tuôn ra một đoàn ngọn lửa màu tím, một đám quay về quỳ trên mặt đất Tử viêm viên đầu oanh kích mà tới.

Quý trên mặt đất Tử viêm viên đã xụi lơ, nguyên bản nắm chặt Tàn Hạo Thiên tay cũng buông ra, nhận mệnh giống như vậy, tùy ý cái kia nắm đầm cự cách đầu của chính mình càng ngày càng gần.

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn, Tiểu cá tử Tử viêm viên lập tức lùi lại mấy bước, trong mắt hung ác tàn khốc không ngừng lấp lánh, nhìn cái kia trong khói mù bóng người.

Tàn Hạo Thiên vùng tay lên, yên vụ tán ra, lộ ra chân thân, Tàn Hạo Thiên thực sự là không nhìn nổi, này Tiểu cá tử thực sự là quá phận quá đáng, coi như là xem làm mất đi đồ vật, cũng không có cần thiết cướp đi tính mạng a, thù đoạn quá ác rồi!

"Người chính là nhân loại kia? Lá gan không nhỏ, lại dám xông ta Tử viêm viên lãnh địa, bốn hoàng phải đem người xé nát! Để người cầu sinh không thể,

muốn chết không được!" Tiểu cá tử Từ viêm viên lạnh giọng nói rằng.

Tần Hạo Thiên nghe được âm thanh này càng là quen thuộc, gãi đầu một cái, suy nghĩ một chút, đột nhiên, Tần Hạo Thiên trong não lóe qua một tia chớp, đúng rồi, biết rồi!

"Hầu ca!" Tần Hạo Thiên một tiếng hầu ca để tình cảnh lập tức yên tĩnh lại, Tiểu cá tử Từ viêm viên cũng sững sốt, nhìn Tần Hạo Thiên không biết lời kế tiếp nên làm sao tiếp.

Mà ẩn giấu ở trên cây con kia màu bạc tiểu điều cũng thiếu chút nữa rút xuống thụ, thế nhưng nó nhưng không nhận được dùng vậy cũng yêu móng vuốt che con mắt của chính mình, biểu thị chính mình không có mắt thấy, quá mắt mặt.

Kỳ thực Tần Hạo Thiên một gọi ra, chính mình cũng một thoáng tự cảm giác được rất lúng túng, thế nhưng, chính mình không có khống chế lại miệng mình a, không có cách nào, con này Từ viêm viên tiếng nói cùng mình biết rõ con hầu tử kia giống nhau như đúc, bật thốt lên cũng là quen thuộc gây ra.

"Cái gì? Ngươi gọi bốn hoàng cái gì?" Tiểu cá tử Từ viêm viên nhìn Tần Hạo Thiên hỏi.

"Ngạch, thật không tiện, nhận sai, ngươi kẻ tục!" Tần Hạo Thiên rất là ngượng ngùng nói, ra hiệu Từ viêm viên kẻ tục.

Từ viêm viên nhất thời đều sắp tức giận nở nụ cười, ngươi một câu nói đem toàn bộ tình cảnh khiến cho phi thường lúng túng, còn để cho mình kẻ tục, chính mình còn kẻ tục cái cái gì?

Từ viêm viên nhìn Tần Hạo Thiên, đột nhiên ha ha bắt đầu cười lớn, nghe thanh âm này, Tần Hạo Thiên nhất thời liền cảm giác mình rất xoắn xuýt, quá giống, thực sự quá giống, động tác, âm thanh, liền ngay cả mặc lên người bộ áo giáp đều phi thường tương tự, nếu như lại có thêm một cây gậy vậy thì là nhanh nhẹn Đại Thánh a!

"Được rồi, được rồi, nhân loại tiểu tử, chỉ bằng ngươi vừa gắng đón đỡ bản thân cú đâm kia, bốn hoàng liền bất hòa ngươi tính toán, bốn hoàng có độ lượng, rồi đi nơi này, ta coi như làm chẳng có cái gì cả phát sinh, ngươi vừa câu kia hầu ca, gọi bốn hoàng thực sự là quá thoải mái rồi! Đi thôi!" Tiểu cá tử Từ viêm viên phát tay một cái, ra hiệu Tần Hạo Thiên có thể rời đi.

Tần Hạo Thiên không có đạt đến mục đích làm sao có thể rời đi? Chỉ có thể lắc đầu một cái.

"Ta không thể đi, ta còn không có tìm được sứ trắng ngọc cô, không thể đi!" Tần Hạo Thiên từ chối.

Từ viêm viên nghe được Tần Hạo Thiên, nhất thời, biến sắc mặt, do tình biến âm.

"Nhân loại, đừng cho thể diện mà không cần, bốn hoàng lòng từ bi để ngươi rời đi đã rất cho ngươi mặt mũi, ngươi lại lòng tham vẫn chưa đủ, tất nhiên như vậy vậy ngươi liền không cần đi rồi!" Từ viêm viên nói xong, phía sau Từ viêm viên quần hướng về Tần Hạo Thiên rít gào đập tới.

Tần Hạo Thiên sắc mặt cũng là chìm xuống, hẳn biết sự tình không thể dễ dàng, chỉ có thể tiếp chiến.

Hết thấy Từ viêm viên thân thể bên trên đều bốc lên ngọn lửa màu đỏ rực, con mắt đỏ chói, mở ra miệng rộng, sắc bén răng nanh lập loè hàn quang, cái kia móng vuốt sắc bén hướng về Tần Hạo Thiên đột nhiên chụp tới.

Tần Hạo Thiên bóng người mờ ảo, không ngừng né tránh, không phải dùng tay đem trào hướng mình móng vuốt mở ra, tiếng rít, tiếng gầm gừ không dứt bên tai, Tần Hạo Thiên ở đông đảo Từ viêm viên công kích bên dưới có vẻ rất nhàn nhã, căn bản cũng không có chịu đến bất kỳ thương tổn cùng đả kích.

Rốt cục, cái kia Tiểu cá tử Từ viêm viên nhìn không được, hét lớn một tiếng, đem hết thấy Từ viêm viên quát lui, ngay khi hết thấy Từ viêm viên thối lui trong nháy mắt, đầu kia Từ viêm viên thân thể bỗng nhiên bắn mạnh mà ra, tay một chiêu, một cây trường thương màu vàng óng xuất hiện ở tay, mũi thương lóng lánh tia sáng chói mắt, quay về Tần Hạo Thiên cái trán đâm xuyên mà tới.

Tần Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời tóc gáy dựng đứng, nguy hiểm, đầu vội vàng hạ thấp, trường thương mũi thương sát Tần Hạo Thiên sọc tóc mà qua, Từ viêm viên rung cổ tay, trường thương hướng phía dưới ép một chút, Tần Hạo Thiên bước chân một sai, tránh ra, liền rời đi trong nháy mắt, thân thương đặt ở mặt đất, nhất thời, mặt đất muốn nổ tung lên.

Tần Hạo Thiên cũng không ở lưu thủ, đây là ở muốn đòi mạng a, căn bản cũng không có lưu một điểm tình cảm.

Tay một chiêu, Huyết Kháp xuất hiện ở tay, Chân nguyên vận chuyển, đỏ như màu máu thân kiếm Huyết Kháp tỏa ra nhàn nhạt huyết tinh chi khí, khê run.

"Nhân loại tiểu tử, ngươi rất tốt, lại có thể tránh thoát ta Tôn thiên thân trường thương! Nhưng là lần sau sẽ không có may mắn như vậy rồi!" Tôn thiên thân trong mắt tràn ngập chiến ý.

Nghe được Tôn thiên thân, Tần Hạo Thiên nhất thời liền sững sốt, không chỉ âm thanh như, trang bị như, liền tính đều họ Tôn, đây cũng quá trùng hợp đi!

Nhưng là, Tôn thiên thân không có cho Tần Hạo Thiên thời gian cảm thán, một vãn đầu súng, bước nhanh chạy tới, mang theo vô thượng sát khí hướng về Tần Hạo Thiên đánh tới, Tần Hạo Thiên cong ngón tay búng một cái thân kiếm, ngón tay một vệt, một đạo kiếm khí bắn ra, Tôn thiên thân mũi thương vậy một cái, đem kiếm khí đánh tan, ở vùng lên, kẻ tục đánh tới.

Tần Hạo Thiên trường kiếm vung lên, cũng hướng về Tôn thiên thân sát đi, Tôn thiên thân trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn, chính mình ở đây căn bản cũng không có đối thủ thích hợp, mà chính mình cũng đã ngửa tay rất lâu, không nghĩ tới hôm nay lại ở một kẻ loài người trên người tìm tới chiến đấu hứng thú!

Tôn thiên thân trường thương trong tay uy vũ thô bạo, xảo quyết cực kỳ, liên đường như một cái phun ra màu vàng lưỡi rắn độc, chiêu nào chiêu nấy muốn tính mạng người!

Mà Tần Hạo Thiên trong tay Huyết Kháp tùy ý như thường, kiếm khí ngang dọc, trường kiếm theo Tần Hạo Thiên tùy ý đem trường thương đón đỡ trụ, thỉnh thoảng còn có thể phản kích.

Hai người lẫn nhau phân cao thấp, hồ không lên dưới, đánh khó khăn chia lìa, hai người chiến đấu dư âm đem tất cả xung quanh đều lê toàn bộ, vô số đá tảng bị chém nát, đánh bay, vô số cây cối bị tức kính xuyên thủng, trên mặt đất lá thông cũng bị chấn động thành bụi trần.

Tôn thiên thân càng ngày càng hưng phấn, vừa đánh, vừa hưng phấn đại hống đại khiêu, mà Tần Hạo Thiên cũng giống như vậy, đây là lần đầu tiên đánh như vậy đã nghiêng, vui sướng, thực sự là quá sảng khoái rồi!

"Cheng!" Một người một hầu binh khí trong tay đan xen vào nhau, hai người lẫn nhau so sánh lực, dưới chân thổ địa không ngừng nứt ra, toàn bộ cây thông lâm đều bắt đầu run rẩy, mà ẩn giấu ở trên cây tuyết bạch sắc tiểu Điều nhi không nhúc nhích, tiểu tròng mắt không chớp một cái nhìn chiến đấu tình cảnh.

"Chạm!" Hai người đồng thời bay ngược.

"Loạch xoạch!" Trường thương trong tay vung vẩy.

"Diệt thế nhất kích, diệt tận bát hoang!" Tôn thiên thân gầm lên giận dữ, giơ lên thật cao trường thương, quay về Tần Hạo Thiên mạnh mẽ nện xuống, Tần Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời biến sắc mặt.

Tôn thiên thân đòn đánh này không thể coi thường, Tần Hạo Thiên trường kiếm trong tay run lên, trước mặt mà lên, "Loảng xoảng!" Một tiếng vang thật lớn, đóm lửa tung toé, Tần Hạo Thiên hồ khẩu bỗng nhiên nứt toác, dưới chân mặt đất bỗng nhiên một hăm

Tần Hạo Thiên chỉ cảm giác cánh tay của chính mình bị một nguồn sức mạnh lay động, cánh tay của chính mình đều sắp mất cảm giác, mà cái kia sức mạnh còn đang không ngừng tăng cường, Tần Hạo Thiên chân bỗng nhiên đạp xuống, đem Tôn thiên thân sức mạnh tan mất, thân thể bắn mạnh mà ra.

Trường kiếm trong tay "Loạch xoạch" vung vẩy, trường kiếm tự chủ bay đến Tần Hạo Thiên phía sau, vô số kiếm ảnh xuất hiện, một luồng lăm liệt kiếm ý bắn ra!

Kiếm trong tay chỉ vạch một cái, nhất thời, kiếm ảnh sáp nhập ở Huyết Kháp bên trong, kiếm kia ý lại một lần nữa bỗng nhiên tăng vọt, Tần Hạo Thiên thân nhiên nói "Họa không vì là thần, ngưng kiếm vì là phách, bát phương không có gì, là gọi là Nhân kiếm!"

Thiên địa nhân ba kiếm, Nhân kiếm tái xuất! Nhất thời mây gió biến ảo, sát khí tràn ngập, Tôn thiên thân trên mặt cũng xuất hiện thận trọng, hẳn rõ ràng cảm giác được chiêu kiếm này uy lực thực sự quá mạnh mẽ, cũng không biết mình có thể không có thể tiếp được.

Thế nhưng, lập tức, Tôn thiên thân trên mặt lộ ra vẻ kiên nghị, chính mình đường đường thần hoàng tử tôn, lại sẽ sợ một giới nhân loại, đây là ở là quá buồn cười rồi!

"Hống!" Gầm lên giận dữ, Tôn thiên thân hai chân bỗng nhiên đạp xuống, hẳn cái kia thân thể gầy nhỏ bỗng nhiên tăng vọt, một con to lớn viên hầu bóng mờ xuất hiện ở phía sau hẳn, ngửa mặt lên trời hét dài.

Tôn thiên thân cũng không bảo lưu nữa, đã đánh thành bộ dáng này, đã không có cách nào lưu thủ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Miệng pháo

"Họa không vì là thần, ngưng kiếm vì là phách, bát phương không có gì, là gọi là Nhân kiếm!" Tần Hạo Thiên kiếm chỉ vung lên, Nhân kiếm hiển uy, mây gió biến ảo, cát bay đá chạy, Tôn Thiên Thân gầm lên giận dữ, trường thương trong tay cắm vào mặt đất, hai tay nện ngực, chân bỗng nhiên đạp xuống, cái kia thân thể gầy nhỏ bỗng nhiên bành trướng, một con cự viên bóng mờ xuất hiện, ngửa mặt lên trời rít gào.

"Từ viêm Kim cương chưởng!" Tôn Thiên Thân gầm lên giận dữ, cái kia sau lưng to lớn bóng mờ gầm lên giận dữ, giờ lên cái kia bàn tay khổng lồ hướng về Nhân kiếm đánh tới, Tần Hạo Thiên trong mắt tàn khóc lóc lên, kiếm chỉ ở bên, bóng người lóc lên, một phát bắt được chuỗi kiếm, giờ lên thật cao, bỗng nhiên đánh xuống, một đạo to lớn kiếm ảnh bổ về phía Tôn Thiên Thân sau lưng bóng mờ.

"Hồng!" Tôn Thiên Thân khí thế lại một lần nữa tăng vọt, cự chưởng đánh về kiếm ảnh, kiếm ảnh cùng chưởng ầm oanh kích cùng nhau, hồ không thối lui, toàn bộ cây thông lâm đều run rẩy không ngừng, rất nhiều cây thông bị này khoách tán ra đến dư âm nhỏ tận gốc, phạm vi mười dặm cây cối toàn bộ bị thổi bay.

Mà chu vi những Từ viêm viên đó cũng bị thổi bay, phát sinh thanh âm hoảng sợ, mà hiện tại Tần Hạo Thiên cùng Tôn Thiên Thân đã không có tinh lực quản những này, hai người bọn họ đang tập trung tinh thần đối đầu, bọn họ hiện tại cũng không có thể thả lỏng, chỉ có thể gặt gao chống đỡ đi!

Mặt đất không ngừng chuyển động, lan đến phạm vi càng càng lúc càng lớn, liên sơn rừng rậm ngoại vi hết thấy yêu thú, Linh Thú toàn bộ đều nằm trên mặt đất, một cử động cũng không dám, run lẩy bẩy, mà bên trong nhưng là ngẩng đầu lên nhìn về phía cái phương hướng này, trong mắt tràn ngập nghi hoặc.

"Oành, oành!" Một con năm màu thần ngư xuất hiện, con mắt nhìn cây thông lâm vị trí, tiếp theo lại trở lại, đối với cuộc chiến đấu này, nó một chút hứng thú đều không có.

"Gào gừ ~~~!" Vô số lang xuất hiện, đứng ở trên vách đá, nhìn cây thông lâm phát sinh sói tru tiếng, một con tuyết bạch sắc da lông đầu lang xuất hiện, trắng kiện tứ chi, đẹp trai thân thể, trên trán một cái màu lam nhạt trắng lười liềm tiêu chí, trong mắt toả ra từng tia từng tia hàn ý.

Đầu kia lang nhìn một chút, trong mắt tràn ngập hứng thú, có thể cùng con kia xú hầu tử đánh như thế khó hoà giải cũng thật là không đơn giản, hơn nữa, kiếm kia ý để cho mình đều cảm giác được uy hiếp, đến tột cùng là ai?

Mà hiện tại, Tôn Thiên Thân cùng Tần Hạo Thiên hai cái đều là cười hồ hồ khó xuống, sức mạnh của bọn họ hiện tại là lực lượng ngang nhau, cũng không ai dám dễ dàng buông tay, một khi nhường, cái kia hết thấy sức chịu đựng đều là chính mình gánh chịu, ai cũng gánh chịu cũng không nổi a.

"Khà khà, nhân loại, tiểu tử ngươi có thể a, lại bốn hoàng có thể bình thành bộ dáng này, không sai, không sai a!" Tôn Thiên Thân cắn răng, rất là gian nan nói rằng.

"Ha ha, hầu ca, ngươi cũng khá tốt a, ta vẫn là lần thứ nhất gặp phải như ngươi vậy cường hãn đối thủ đây! Ngươi nếu như không chịu được nữa, ngươi liền buông tay, chúng ta liền không ở nơi này dạng kẻ thù hao tổn nữa rồi!" Tần Hạo Thiên cũng là, trên mặt lộ ra một nụ cười khô, cắn răng chậm rãi nói rằng.

"Hừ, muốn buông tay cũng là ngươi, bốn hoàng là nhân vật cỡ nào, há có thể bị ngươi cái này nhân loại nhỏ bé làm hạ thấp đi? Nhìn dáng vẻ của ngươi hẳn là không chịu đựng nổi, nhận thua đi!" Tôn Thiên Thân phản bác đến.

"Hầu ca, lời ấy sai rồi, ta nhưng là vẫn không có sử dụng ra toàn bộ sức mạnh đây, ta là vì giữ gìn mặt mũi của ngươi, nếu không, ngươi đã sớm thua, đừng cứng rắn chống đỡ, đầu hàng đi!" Tần Hạo Thiên mặt đã đều đã biến thành khổ qua sặc.

"Nếu như vậy, vậy ngươi liền khiến cho ra ngươi toàn bộ sức mạnh, để bốn hoàng nhìn, nhìn ngươi có phải là ở khoác lác, khà khà, ngươi xem ngươi, mặt đều biến thành món ăn, đừng cứng rắn chống đỡ, nhận thua đi!" Tôn Thiên Thân cười hắc hắc nói.

"Ha ha, không phải ta không cần, mà là hầu ca ngươi không chịu đựng nổi a, ta không phải là vì kết thù đến, ta chỉ là vì sứ trắng ngọc cổ, ta nghĩ chúng ta còn không có cần thiết vì sứ trắng ngọc cổ mà kết thù đi! Hầu ca, sắc mặt của ngươi cũng không đúng vậy, khà khà!" Tần Hạo Thiên cũng phản kích nói rằng.

Hai người lẫn nhau đánh miếng pháo, hi vọng đối phương buông tay, để song mới có thể không muốn còn như vậy ngạnh tiếp tục đấu, còn tiếp tục như vậy, hai người bản nguyên đều sắp bị rút khô, nói như vậy, đối với hai người đều không có lợi.

Tần Hạo Thiên cũng là một trán hãn, tiếp tục như vậy không phải cái biện pháp a, phải nghĩ biện pháp phá cục a, nếu không, hai người sẽ bị như vậy rút khô, này không phải là Tần Hạo Thiên kết quả mong muốn.

Nghĩ tới đây, Tần Hạo Thiên tâm thần trầm định, câu thông chính mình võ hồn, một tiếng sắc bén thanh âm vang lên, mê ngươi Bát cực thiên vĩ xuất hiện ở Tần Hạo Thiên vai bên trên, Bát cực thiên vĩ vừa xuất hiện, rất là đáng yêu đưa tay ra mời lại eo, đuổi ra màu phấn hồng đầu lười liềm Tần Hạo Thiên gò má, có thể là Tần Hạo Thiên trên mặt tất cả đều là mồ hôi, Bát cực thiên vĩ liếm liếm, nhiên sau đầu lệch đi, làm ra nồn mưa động tác, còn dùng móng vuốt nhỏ vỗ vỗ chính mình tiểu ngực, trong ánh mắt tràn ngập ghét bỏ.

Tần Hạo Thiên rất là dở khóc dở cười, đều vào lúc này, ngươi còn đang bán cái gì manh a, đều sắp muốn mất mạng, còn không mau một chút nghĩ biện pháp phá cục!

Bát cực thiên vĩ con mắt nhìn về phía không trung kiếm ảnh cùng cự viên bóng mờ, nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng, kiêu tiểu thân thể lập tức liền banh trực, bỗng nhiên nhảy một cái, trực tiếp đánh về phía không trung.

Tần Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời quay về Tôn Thiên Thân hô lớn "Mau bỏ đi công lực!" Nói xong chính mình tản đi công lực, mà Tôn Thiên Thân nghe được Tần Hạo Thiên, ở ngẩng đầu nhìn thấy chính đánh về phía không trung Bát cực thiên vĩ, phản ứng lại, cũng nhanh chóng tán công.

Chỉ nhìn thấy Bát cực thiên vĩ trên không trung thân thể bỗng nhiên biến hóa, nhất thời một con tiên sử cự thú xuất hiện, đẹp đẽ bộ lông, hơi thở làm người ta sợ hãi, một đôi hai mắt đỏ bừng, cái kia to lớn từ chỉ âm âm rơi xuống đất, nhất thời mặt đất run lên, Tàn Hạo Thiên cùng Tôn Thiên Thân lập tức xui lơ trên đất, nhìn Bát cực thiên vĩ.

Hai người đồng thời tán công, không trung sức mạnh lập tức mất đi không chế, nhìn cũng sắp muốn nổ tung, mà Bát cực thiên vĩ bỗng nhiên rút lên một tiếng, âm thanh truyền vang rất xa, đem liên sơn rừng rậm thâm xử rất nhiều lão già đều thức tỉnh.

Bát cực thiên vĩ há to mồm, một cái đem kiếm ánh cùng cự viên bóng mờ một cái nuốt vào, chỉ nhìn thấy Bát cực thiên vĩ cái bụng bỗng nhiên bành trướng một thoáng, lập tức có khôi phục nguyên trạng, sau đó Bát cực thiên vĩ nhắm mắt lại, đánh một ợ no nê, một tia khói đen từ khóe miệng bốc lên.

Tôn Thiên Thân nhưng là nằm trên đất nhìn Bát cực thiên vĩ, không biết vì sao, hần chỉ cảm thấy tâm thần mình đang sợ hãi, tay chân lạnh lẽo, quá khủng bố, này đến tột cùng là cái thứ gì.

Mà xa xa cái kia bầy sói đầu lang cũng là trong mắt loé ra một tia cẩn thận, này đến tột cùng là món đồ gì, tàn mát ra khí tức là như vậy khủng bố, hơn nữa vừa nguồn sức mạnh kia là như vậy khủng bố, lại một cái liền nuốt vào, còn lông tóc không tổn hại, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Mà liên sơn rừng rậm bên trong, rất nhiều lão già ở trong bóng tối mở mắt ra, xuyên thấu qua nguyên thần của chính mình Thần Thức nhìn tình huống bên ngoài, nhìn thấy Bát cực thiên vĩ, nhất thời tất cả mọi người lộ ra một tia kinh sợ.

"Xuất hiện, rốt cục xuất hiện rồi! Bát cực thiên vĩ, rốt cục xuất hiện rồi!" Chỗ tối người mở miệng nói rằng, chỉ là trong giọng nói tràn ngập cảm thán.

Bát cực thiên vĩ cảm giác được thâm xử Nguyên Thần nhòm ngó, quay đầu, tròng mắt màu đỏ ngòm lạnh như băng nhìn vị trí đó, tám cái to lớn đuôi lưng tung đung đưa, trong hư không phát sinh tiếng xé gió.

"Được rồi, trở về đi!" Tàn Hạo Thiên nhìn Bát cực thiên vĩ, sau đó mở miệng nói rằng, Bát cực thiên vĩ cúi đầu nhìn Tàn Hạo Thiên, sau đó sẽ một lần khôi phục lại mê người hình, trên không trung phiến mây cái lộn mào;, nhẹ rơi vào Tàn Hạo Thiên phía bên trên đầu, nằm nhàoai Tàn Hạo Thiên trên đầu, đánh một cái ngáp, rất là tè nhạt nháy mắt, thỉnh thoảng còn phát sinh miêu miêu miêu thanh.

Tàn Hạo Thiên rất là không nói gì, chính mình võ hồn rất là kỳ quái, Tàn Hạo Thiên có thể cảm giác được rõ rệt mình và Bát cực thiên vĩ liên hệ, nhưng là, Tàn Hạo Thiên biết, Bát cực thiên vĩ có năng lực từ chối yêu cầu của chính mình, chính mình căn bản là không cách nào cưỡng chế yêu cầu Bát cực thiên vĩ làm gì, chỉ có thể thương lượng đi.

Nghĩ tới đây, Tàn Hạo Thiên không khỏi cười khổ, chính mình võ hồn cũng thật là kỳ hoa, mà chính mình lục đạo cánh cửa vẫn không có sử dụng tới, chính mình không phải rất rõ ràng tác dụng của nó, thế nhưng, Tàn Hạo Thiên biết, cái này lục đạo cánh cửa là một cái rất lợi hại võ hồn!

"Khắc khắc, hành, tiểu tử ngươi hành, không nghĩ tới ngươi lại còn ần giấu như thế một tay, coi như ngươi lợi hại, bốn hoàng chịu thua, nhưng là, ngươi chớ đắc ý, bốn hoàng chẳng mấy chốc sẽ ngưng tụ chính mình nguyên hồn thú, đến thời điểm, bốn hoàng sẽ khỏe mạnh tìm ngươi đánh một trận!" Tôn Thiên Thân chống đỡ chính mình đứng thẳng lên, nói rằng.

Tàn Hạo Thiên hiện tại cũng là cười khổ không thôi, sức mạnh của chính mình sắp bị hoàn toàn rút khô, mình bây giờ sử dụng Nhân kiếm không có ngắt đi đã là tiến bộ rất lớn, thế nhưng, chính mình hiện tại kinh mạch đã là trống rỗng, hơn nữa, bởi vì vẫn mạnh mẽ lấy ra Chân nguyên, kinh mạch đã xuất hiện tổn thương.

Lại nhìn chung quanh một chút, đã là khắp nơi bừa bộn, không muốn nói gì cây cối, liền ngay cả cỏ đều bị quất một tầng, xem ra sứ trắng ngọc cô là không có hi vọng, nghĩ tới đây, Tàn Hạo Thiên không khỏi trong lòng một khổ.

Tôn Thiên Thân cũng không dễ chịu, ai biết một kẻ loài người lại cùng mình đánh đến mức độ này, chính mình nhưng là đường đường yêu thú, mà hần chỉ là một kẻ loài người mà thôi, phải biết yêu thú vốn là cơ sở liên so với nhân loại cao rất nhiều, nhưng là, chính là một người như vậy loại để cho mình suýt chút nữa bản nguyên bị thương.

"Này, ngươi tên là gì?" Tôn Thiên Thân nhìn Tàn Hạo Thiên hỏi.

"Tàn Hạo Thiên "

"Tàn Hạo Thiên, nha, ngươi chính là cái kia Thiên Phong quốc Thái tử đi, không sai, rất tốt, bốn hoàng rất yêu quý ngươi, không nghĩ tới chính là tiểu tử ngươi a!" Tôn Thiên Thân đột nhiên thái độ biến đổi.

Tàn Hạo Thiên nhưng là một mặt mòng bức trạng thái, đây là ý gì?

"Được rồi, được rồi, hiện tại sứ trắng ngọc cô cũng không có, nguyện vọng của ngươi thất bại, đi thôi, đi chỗ của ta tĩnh dưỡng một chút đi, liền ngươi này trạng thái căn bản là không ra được, hơn nữa, ngươi vẫn còn ở nơi này có một cái kẻ địch đây, phỏng chừng tên kia cũng biết, chính đang chờ ngươi đây!" Tôn Thiên Thân nói rằng.

"Kẻ địch?" Tàn Hạo Thiên sừng sốt, chính mình vừa mới tới nơi này, làm sao sẽ có kẻ địch?

Bát cực thiên vĩ phát sinh một tiếng mèo kêu, tám cái đuôi lại một lần nữa biến tể, trực tiếp xen vào Tàn Hạo Thiên kỳ kinh bát mạch bên trong, trải qua Bát cực thiên vĩ luyện hóa sức mạnh lại một lần nữa thông qua đuôi tiến vào Tàn Hạo Thiên tinh mạch bên trong, nguyên bản khô khốc kinh mạch liền dường như truyền vào dòng nước nhỏ róc rách.

Tần Hạo Thiên vội vàng ngồi xếp bằng, điều động lên Bát cực thiên vĩ truyền vào sức mạnh, thoải mái kinh mạch, chữa trị kinh mạch tổn thương, mà Tôn Thiên Thân nhìn tình cảnh này, nhất thời liền cuống lên.

"Mịa nó, người có tính hay không là đối trá a! Người con vật nhỏ này lại còn có chức năng này? Thực sự là quá biến thái rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Tranh sủng

Tần Hạo Thiên hiện ở không có thời gian cùng Tôn Thiên Thân cái nắm, hắn hiện tại chính nhanh chóng vận chuyển Bát cực thiên vĩ luyện hóa Chân nguyên, mà hắn Chân nguyên cũng rất nhanh bổ sung xong xuôi, thu công, Bát cực thiên vĩ cũng thu hồi chính mình đuôi, lưỡi biếng, Tần Hạo Thiên đưa tay vuốt Bát cực thiên vĩ, mà Bát cực thiên vĩ cũng rất là hưởng thụ Tần Hạo Thiên xoa xoa, an nhàn đều ngứa khóe khóe.

Mà ẩn núp trong bóng tối Tiểu Tuyết điều trong mắt tràn ngập tức giận nhìn Bát cực thiên vĩ, tiểu con người không ngừng chớp, móng vuốt nhỏ quay về Bát cực thiên vĩ phương hướng dùng sức gãi gãi.

Trạm dừng đứng lên, Tần Hạo Thiên mở rộng một thoáng cánh tay của chính mình, xương cốt phát sinh "Rắc rắc" âm thanh, Tần Hạo Thiên tiến lên vài bước, đem cắm trên mặt đất Huyết Khấp cất đi, sau đó nhìn Tôn Thiên Thân, ở nhìn chung quanh một chút, phát hiện những Tử viêm viên đó đã đều không ở, phỏng chừng là bị vừa bão táp thổi bay.

Tần Hạo Thiên tiến lên, cúi xuống thân, ở Tôn Thiên Thân giắt mình dưới ánh mắt, một cái nâng lên Tôn Thiên Thân.

"Này, Tần Hạo Thiên, người dám chạm bồn hoàng, người dạt ra, bồn hoàng mình có thể đi, không cần người, nhanh lên một chút buông ra!" Tôn Thiên Thân bị Tần Hạo Thiên vác lên vai, đem cắm trên mặt đất hoàng kim trường thương nhắc lên, sau đó liền nhanh chân hướng về Tôn Thiên Thân đến phương vị đi đến.

"Này, người đến cùng nghe không nghe? Bồn hoàng anh đừng thần võ, không cần sự giúp đỡ của người, nhanh lên một chút thả xuống bồn hoàng!" Tôn Thiên Thân lớn tiếng kháng nghị, nhưng là Tần Hạo Thiên thật giống như căn bản cũng không có nghe được.

Bát cực thiên vĩ nhưng là trực tiếp khiêu ở Tôn Thiên Thân phía bên trên đầu, đặt móng ngồi xuống, là lưỡi liếm chính mình chân trước, thỉnh thoảng còn phát sinh mèo kêu thanh.

"Tần Hạo Thiên, tiểu tử người lỗ tai nhét lửa mao? Bồn hoàng để người dạt ra, người không nghe thấy?" Tôn Thiên Thân lại một lần nữa lớn tiếng hô.

"!""Ai u!" Một tiếng rơi xuống đất tiếng, cộng thêm Tôn Thiên Thân một tiếng thống khổ kêu rên tiếng, Tần Hạo Thiên bỏ lại Tôn Thiên Thân, mà Tôn Thiên Thân nhưng là một mặt vẻ giận dữ.

"Người đột nhiên đem bồn hoàng bỏ lại làm gì?" Tôn Thiên Thân rất là không hài lòng hỏi.

"Không phải người vẫn la hét gọi ta buông tay à? Ta thỏa mãn người, xem người vẫn như thế có tính thần, vậy người liền chính mình trở về đi thôi, ta còn muốn đi tìm cái khác thay thế phẩm!" Nói xong, Tần Hạo Thiên trực tiếp xoay người rời đi.

Tôn Thiên Thân trợn mắt ngoác mồm nhìn rời đi Tần Hạo Thiên, đến nửa ngày không có tỉnh táo lại, đột nhiên, Tôn Thiên Thân hô "Này, thương : sủng của ta! Đó là ta!"

"Bạch!" Một đạo kim sắc cái bóng chợt lóe lên, "Oành!" Trường thương màu vàng óng trực tiếp cắm ở Tôn Thiên Thân từ kim đầu quan bên cạnh, kếm một chút sắc bén kia mũi thương liền xuyên thủng từ kim đầu quan.

"Ngạch! !" Tôn Thiên Thân chỉ cảm giác phía sau lưng chính mình mở hơi lạnh đều đi ra, chính mình thiếu một chút liền đầu mở biều, thực sự là quá hiếm, Tần Hạo Thiên tiểu tử này không phải là người a, là nghiệt súc a!

Tần Hạo Thiên trong lòng rất là trầm trọng, sứ trắng ngọc cô không có được, Mộc Thừa Phong nơi đó tình huống cũng rất nguy cơ, mà Thiên Hương quốc cũng vào lúc này quấy rối, thật đúng, chuyện gì đều tụ tập cùng nhau, để Tần Hạo Thiên trong lòng rất là buồn bực, cùng Tôn Thiên Thân tranh đấu một hồi, phiền não trong lòng xem như là giảm dưới không ít, thế nhưng, trong lòng vẫn có như vậy một điểm không vui, dù sao, chính mình mục đích tới nơi này không có đạt đến.

"Chít chít" Tần Hạo Thiên ngẩng đầu lên, phát hiện, ở trên một cái cây, vẫn tuyết bạch sắc tiểu Điều nhi, móng vuốt nhỏ công chính ôm một viên bạch ngọc bình thường cái nắm, chính là biến mất không còn tăm hơi sứ trắng ngọc cô.

Mà cái kia tiểu Điều nhi ôm sứ trắng ngọc cô, chính giương miệng nhỏ ba cần về phía sứ trắng ngọc cô, nhất thời Tần Hạo Thiên tâm lập tức liền thu lên.

"Mẹ nha, Tiểu tổ tông, ngươi có thể đừng a, đó là cứu mạng dùng a, không phải ngươi thêm ăn ăn đồ ăn vật a!" Tần Hạo Thiên đột nhiên mở miệng nói chuyện, Tần Hạo Thiên vừa nói chuyện liền đem tiểu Điều nhi đã kinh động, đình chỉ đón lấy động tác, cúi đầu nhìn về phía Tần Hạo Thiên.

Mà Tần Hạo Thiên cũng là rất hồi hộp nhìn tiểu Điều nhi, hi vọng nó không gánh nổi, sứ trắng ngọc cô rơi xuống, nhưng là, tiểu Điều nhi nhìn thấy Tần Hạo Thiên, móng vuốt nhỏ còn đem sứ trắng ngọc cô nắm thật chặt, trong mắt tràn ngập đề phòng.

Mắt nhỏ châu bên trong lóe qua một tia giao hoạt, ôm sứ trắng ngọc cô ở trên cây nhanh chóng rời đi, Tần Hạo Thiên vừa nhìn, gấp, vội vã tiến lên truy đuổi, muốn đem tiểu Điều nhi trong tay sứ trắng ngọc cô đoạt được.

Tiểu Điều nhi tốc độ rất nhanh, nếu không là cái kia một thân tuyết bạch sắc da lông ở trong rừng rậm rất dễ thấy, Tần Hạo Thiên hay là cũng đã theo mất rồi, thế nhưng, tuy rằng xem thấy, thế nhưng Tần Hạo Thiên căn bản là không cách nào cùng tiểu Điều nhi tốc độ sánh ngang, đã truy đuổi rất lâu, khoảng cách một điểm đều không có rút ngắn.

Tần Hạo Thiên không khỏi thầm mắng một tiếng "Muội, này liền sơn bên trong vùng rừng rậm Linh Thú yêu thú đều thành tinh, liền ngay cả một con Tiểu Tuyệt diệu đều cũng khó dây dưa như vậy!" Mắng thì mắng, vẫn phải là đi tìm a!

Tiểu Điều nhi đứng ở một cái cành cây bên trên, quay đầu nhìn về phía còn ở phía sau Tần Hạo Thiên, con mắt chớp chớp, khoe miệng hơi giương lên, nở nụ cười.

Tần Hạo Thiên đi tới thụ dưới, nhìn tiểu Điều nhi, tiểu Điều nhi cũng nhìn hắn, Tần Hạo Thiên để cho mình xem ra rất hòa thuận đáng vẻ, lộ ra vẻ mỉm cười.

"Khắc khắc, có thể hay không đem sứ trắng ngọc cô cho ta, ta thật sự có chuyện quan trọng, sứ trắng ngọc cô là ta cầm cứu mạng dùng, ta cũng không thể ở chỗ này quá lâu, ta quốc gia hiện tại chính đang phát sinh chiến tranh, ta dùng đồ vật cùng ngươi đổi!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

Tiểu Điều nhi nhìn Tần Hạo Thiên, ở nhìn chính mình móng vuốt bên trong sứ trắng ngọc cô, lắc đầu một cái.

"Cái kia ngươi muốn làm gì?" Tần Hạo Thiên hỏi.

Tiểu Điều nhi ở trên nhánh cây ôm sứ trắng ngọc cô lú ra lú rú nháo, bính, Tần Hạo Thiên căn bản liền không biết nó đang nói cái gì, nhìn thấy Tần Hạo Thiên một mặt mộng bức đáng đáp, tiểu Điều nhi đình chỉ, quay đầu, không ở xem Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên nhất thời liền không nói gì, ngươi liền một điều, còn cái kia, cũng thật là có cá tính.

Tiểu Điều nhi đem sứ trắng ngọc cô thả xuống, dùng móng vuốt chỉ chỉ nằm ngoài Tần Hạo Thiên hữu nơi bả vai Bát cực thiên vĩ, Bát cực thiên vĩ cảm giác được tiểu Điều nhi ở chỉ mình, mí mắt hơi vừa nhấc, sau đó lại nhắm mắt lại, đầu chuyển hướng mặt khác một bên, căn bản là không để ý tới.

Tần Hạo Thiên nhìn tiểu Điều nhi, ở nhìn Bát cực thiên vĩ, hai thằng nhóc to nhỏ đều không khác mấy, còn đều rất có cá tính, nhưng là, cái này tiểu Điều nhi đến tốt cùng muốn biểu đạt cái gì, chính mình thật sự không rõ ràng a.

Tiểu Điều nhi nhìn thấy Bát cực thiên vĩ đáng đáp, nhất thời đã nổi giận, ôm sứ trắng ngọc cô thân thể nhảy một cái, hướng về Tần Hạo Thiên đập tới, Tần Hạo Thiên chỉ cảm giác vai trái của chính mình bâng chầm xuống, cái kia tuyết bạch sắc tiểu Điều nhi đứng ở bên trái chính mình trên bả vai.

Móng vuốt buông lỏng, sứ trắng ngọc cô rơi xuống trên đất, Tần Hạo Thiên vội vàng nhắt lên đến, vỗ vỗ sứ trắng ngọc cô, sau đó thu cẩn thận, lại nhìn về phía này con tiểu Điều nhi, mà tiểu Điều nhi con ngươi liên tục nhìn chằm chằm vào Bát cực thiên vĩ.

Tiểu Điều nhi thân thể ở một bính, lập tức liền khiêu ở Bát cực thiên vĩ trên người, Bát cực thiên vĩ bộ lông run lên, mở mắt ra, nhìn tiểu Điều nhi, mà tiểu Điều nhi nhưng là vênh vang đắc ý đáng đáp, không ngừng dùng chính mình móng vuốt bào Bát cực thiên vĩ, muốn đem Bát cực thiên vĩ đào lên.

Bát cực thiên vĩ không đang trầm mặc, vẫy đuôi một cái, trực tiếp đánh vào tiểu Điều nhi thân thể bên trên, nhất thời, cái kia tuyết bạch sắc tiểu Điều nhi lập tức liền bị đánh bay ra ngoài.

Tiểu Điều nhi thân thể bị quất bay trên không trung, thân thể uốn một cái, lại một lần trở về, đuổi ra móng vuốt nhỏ chụp vào Bát cực thiên vĩ, Bát cực thiên vĩ phòng chừng là thiếu kiên nhẫn, trực tiếp thân thể Đàng không, cùng tiểu Điều nhi nữ đánh lên.

Thanh âm kỷ kỷ tra tra, hai đám tuyết bạch sắc thịt, nắm trên đất không ngừng lăn lộn, Tần Hạo Thiên xem chính là trọn mắt ngoác mồm, đây là một tình huống thế nào? Cái này tiểu Điều nhi lại cùng mình vô hồn nữ đánh vào nhau, ý tứ gì?

Rất nhanh, Bát cực thiên vĩ đuôi đem tiểu Điều nhi tứ chi cuốn lấy, điếu ở giữa không trung bên trong, lại đuổi ra một cái đuôi, quay về tiểu Điều nhi cái móng vuốt lên, tiểu Điều nhi thống gọi lên, âm thanh rất êm tai, cũng rất đáng yêu.

Rất nhanh, tiểu Điều nhi viên mắt bên trong chứa đầy nước mắt, từng viên lớn nước mắt không ngừng rơi xuống, Tần Hạo Thiên vừa nhìn, này thì có điểm quá, vội vàng để Bát cực thiên vĩ thả xuống tiểu Điều nhi.

Bất cứ thiên vĩ rất là xem thường hừ một tiếng, kiêu ngạo cực kỳ lắc lắc miều bộ đi tới Tần Hạo Thiên bên chân, chân vừa đạp, nhẹ đi tới Tần Hạo Thiên vai trái bồng chổ, run run bộ lông, nằm úp sấp đầu, nhắm mắt, phảng phất vừa hết thầy đều là ảo giác.

Tần Hạo Thiên đi tới tiểu Điều nhi bên người, đem tiểu Điều nhi phủng ở trong tay, nhìn tiểu Điều nhi, mà tiểu Điều nhi nhưng là nháy mắt, vô cùng đáng thương nhìn Tần Hạo Thiên, dùng móng vuốt nhỏ che chính mình cái miệng nhỏ, rất là oan ức.

Tần Hạo Thiên đưa tay sờ sờ tiểu Điều nhi đầu nói rằng "Người nói người a, không có chuyện gì cùng nó làm cái gì đúng? Nó thân là ta vô hồn, ta đều chỉ có thể cùng nó nói chuyện cẩn thận, người lại còn dám cùng nó đánh, thật đúng, chịu thiệt đi."

Tiểu Điều nhi rất là hưởng thụ hít mát, rất nhanh, Tần Hạo Thiên đem tiểu Điều nhi thả ở trên mặt đất, tiểu Điều nhi mở mắt ra nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên nói rằng "Được rồi, ta ở đây làm lỡ rất lâu, ta nên rời đi, còn có người chờ ta cứu mạng đây, cảm tạ người đem sứ trắng ngọc cô đưa cho ta, giúp ta đại ân rồi!" Nói xong ở một lần vô vô tiểu Điều nhi đầu, đứng lên đến đi ra ngoài.

Tiểu Điều nhi nhìn rời đi Tần Hạo Thiên, trong ánh mắt tràn ngập không muốn xa rời, Tần Hạo Thiên thân thể toả ra một luồng để nó rất yêu thích khí tức, ấm áp cùng hài, hơn nữa, tiểu Điều nhi phát hiện ở tại Tần Hạo Thiên bên người, chính mình rất vui vẻ, cái này cũng là vì sao nó vẫn theo Tần Hạo Thiên nguyên nhân.

Tiểu Điều nhi nhìn rời đi Tần Hạo Thiên, hướng về Tần Hạo Thiên phương vị đi mấy bước, sau đó lại đình chỉ lại, quay đầu nhìn về phía rừng rậm thâm xứ, quay đầu hướng về Tần Hạo Thiên rời đi phương vị chạy đi, nó quyết định, muốn đi theo Tần Hạo Thiên bên người, phải đem con kia đáng ghét hồ ly đánh đuổi, chính mình thay thế được vị trí của nó, quan trọng hơn chính là, lại còn có so với mình còn đáng yêu, người lợi hại hơn, đây tuyệt đối không thể chịu đựng!

Khắc khắc, nói trắng ra, chính là ghen, không nhìn nổi tốt hơn chính mình tồn tại, thật sự, thật so với chúng ta đường sủng vật, tuyệt đối sẽ tranh sủng, không có ngoài ý muốn, mặc kệ là cái gì, đều có như vậy tập tính.

Mà ở Huyết Cốt quan. Đại quân áp cảnh, nhìn phía trên vùng bình nguyên lít nha lít nhít phương trận, Hạ Cảnh Thiên mất liếc một cái, khoảng chừng có một triệu, Hạ Cảnh Thiên khoe miệng lộ ra một tia tàn nhẫn mỉm cười.

"Khà khà, Thiên Hương quốc là bỏ ra vốn lớn, đem hết thầy của cái đều đề lên, xem ra lần này, Long Chính Vũ là muốn ăn chắc chúng ta, nhưng là, ta Huyết Cốt quan cũng không có như vậy dễ dàng bị người nuốt vào! Thời khắc đề phòng, không cho có chút thư giãn, phải biết, chúng ta phía sau nhưng là chống đỡ lấy chúng ta phụ lão hương thân, tuyệt đối không thể để cho kẻ địch nhập quan một bước!" Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

"Phải! Người ở nhốt tại, người vong quan mặc cho nhiên ở!" Quân sĩ lớn tiếng trả lời đến.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Cứu vớt

Long Chính Vũ nhìn Huyết Cốt quan, đây là Thiên Hương quốc một cái sĩ nhục, đây là Thiên Phong quốc đỉnh ở đây một viên cái đỉnh, muốn đi vào Thiên Phong quốc, nhất định phải đoạt được Huyết Cốt quan, nhưng là, qua nhiều năm như vậy, Huyết Cốt quan vẫn ở Thiên Phong quốc trong tay, Thiên Hương quốc vì Huyết Cốt quan đã trả giá quá hơn nhiều, lần này nhất định phải bắt!

Nhìn phía trên vùng bình nguyên Thiên Phong quốc đào ra chiến hào, Long Chính Vũ cười ha ha, đây là bình nguyên chiến trường quen dùng thủ pháp, ngăn cản kỵ binh hữu hiệu biện pháp, đương nhiên điều này cũng đối với kỵ binh cùng bộ binh công thành có rất lớn lực cản.

"Truyền lệnh, đại quân nghỉ ngơi một ngày, ngày mai bắt đầu công thành! Chú ý kẻ địch dạ tập (đột kích ban đêm)!" Long Chính Vũ nói xong, quay đầu ngựa lại, hướng đi đại doanh.

Hạ Cảnh Thiên nhìn rời đi Long Chính Vũ, khoe miệng lộ ra một nụ cười.

"Hừ, Long Chính Vũ, người muốn nghỉ ngơi, bản tướng liền cho người thời gian nghỉ ngơi, người kéo dài càng lâu, đối bản đem càng có lợi, người liền nghỉ ngơi thật tốt đi, bản tướng sẽ cho người một niềm vui vô cùng to lớn, hi vọng người lão tướng quân không muốn quá giết mình không chịu được!"

"Truyền lệnh xuống, đập chứa nước phương vị phải cẩn thận, tuyệt đối không cho bất kỳ tin tức để lộ ra đi, một khi tin tức tiết lộ, hết thầy biết tin tức người toàn bộ tội liền đối, một cái cũng không cho chạy mất!" Nói tới chỗ này, Hạ Cảnh Thiên trong mắt tàn khốc lóe lên.

Buổi tối rất nhanh giáng lâm, Huyết Cốt quan đầu đầu cũng có thiêu đốt cây đuốc, binh sĩ cầm trong tay trường thương, thân thể căng thẳng, một mặt kiên nghị, trong mắt lập loè hàn quang, nhìn chăm chăm xa xa đại doanh, quan sát bất kỳ gió thổi cỏ lay, phe địch phòng bị bọn họ dạ tập (đột kích ban đêm), mà bọn họ cũng đề phòng đối phương buổi tối tiến công, đối với song phương tới nói, đây là một cái đêm không ngủ, bởi vì, tình huống bây giờ đã là càng ngày càng sốt sắng, song phương đều đã là giường cung cài tên, huyền đều banh chăm chú, sẽ chờ phóng thích một khắc đó!

Mà Tần Hạo Thiên vào lúc này cũng đã đến Mộc Thừa Phong phủ đệ, vai bên trên bên trái là Bát cực thiên vĩ, bên phải là tuyết bạch sắc tiểu Điều nhi, mà Tần Hạo Thiên vừa đến phủ Thừa tướng liền nhìn thấy phủ Thừa tướng đèn lồng đã đổi thành màu trắng, dưới người đã mang theo bạch hiếu, nhất thời, Tần Hạo Thiên đầu "Vù" lập tức bối rối.

Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy tay chân của chính mình lạnh lẽo, đầu đã không có tư duy, con mắt chưa xót, trong lòng lại như là bị một luồng vô hình khí ngăn chặn, khó chịu đến cực điểm.

Tần Hạo Thiên loạn choà loạn choạng, từng bước từng bước na hướng về phủ Thừa tướng đi đến, không biết như vậy quá bao lâu, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy thân thể của chính mình đã bị hoàn toàn đào hết rồi, một thân thực lực thật giống như không có dùng, liền ngay cả một cái người bình thường cũng không bằng.

Quản gia nhìn thấy gian nan di chuyển Tần Hạo Thiên, vội vã tiến lên, một cái đỡ lấy Tần Hạo Thiên, chỉ nhìn thấy Tần Hạo Thiên sắc mặt tái nhợt cực kỳ, ánh mắt hỗn loạn, môi không ngừng run cầm cập, cả người run rẩy không ngừng.

"Dừng!" Tần Hạo Thiên một phát bắt được quản gia tay, nắm quản gia xương cốt không ngừng phát ra tiếng vang, mà cái kia quản gia cũng là một mặt thống khổ, Tần Hạo Thiên lại như là không có nhìn thấy.

"Thừa tướng đi rồi?" Tần Hạo Thiên âm thanh lạnh lẽo đến cực điểm, cái kia quản gia cả người run rẩy, mồ hôi trên mặt đều đi ra.

"Về Thái tử điện hạ, lão gia vẫn chưa đi!" Quản gia mang theo tiếng rung hồi đáp.

Nghe lời này, Tần Hạo Thiên nhất thời liền dường như hồi quang phản chiếu giống như vậy, lập tức liền tràn ngập sức sống, buông ra quản gia thủ đoạn, nhìn cái kia trắng thuần bạch đèn lồng, trong mắt tràn ngập tức giận.

"Là ai treo lên những thứ đồ này?" Tần Hạo Thiên rất là không hài lòng hỏi.

"Về điện hạ, là lão gia bàn giao, lão gia một mực chờ đợi điện hạ, điện hạ nhanh theo tiểu nhân đến xem lão gia một lần cuối đi, lão gia thật sự nhanh không xong rồi!" Quản gia vội vàng hồi đáp.

Nghe lời này, nhất thời Tần Hạo Thiên trên người ý lạnh lập tức liền biến mất rồi, ôn hoà lại một lần nữa trở lại Tần Hạo Thiên trên người, Tần Hạo Thiên vỗ vỗ quản gia vai nói rằng "Vừa có chút sốt ruột, xung đột, xin lỗi, hiện tại ta đã trở về, thừa tướng chính là muốn chết ta cũng phải để hắn chết không đi xuống! Nhanh lên một chút dẫn đường đi!" Tần Hạo Thiên nói phát tay một cái.

Quản gia vừa nghe, con mắt cũng là sáng ngời, quay về Tần Hạo Thiên khom người, sau đó ở mặt trước dẫn đường.

"Thái tử điện hạ trở về, Thái tử điện hạ trở về rồi!" Quản gia một đường tiểu bào, vừa lớn tiếng la lên, mà Mộc phu nhân nghe được thanh âm của quản gia, cũng đi ra.

Một thân trắng thuần đồ tang, viền mắt hồng hồng, trên đầu mang theo một đóa màu trắng hoa, nhìn Tần Hạo Thiên, trong mắt tràn ngập hi vọng, nàng biết Tần Hạo Thiên đi ra ngoài là cho Mộc Thừa Phong tìm kiếm cứu trị thuốc hay đi tới, nhưng là Mộc Thừa Phong tình huống ở Tần Hạo Thiên rồi đi không lâu lại bắt đầu chuyển biến xấu, mà Tần Hạo Thiên lại vẫn chưa có trở về, Mộc Thừa Phong xem rất mờ, dạn dỏ vì chính mình chuẩn bị áo liệm, dựng linh đường, người trong nhà không có cách nào, chỉ có thể nghe hán, mà hiện tại, Tần Hạo Thiên trở về.

Tần Hạo Thiên quay về Mộc phu nhân gật gù, nhất thời Mộc phu nhân dùng khăn tay che miệng mình, nước mắt lập tức liền xuống đến rồi, mừng đến phát khóc a! Mộc Thừa Phong có cứu!

Tần Hạo Thiên cũng không rảnh rồi cùng Mộc phu nhân nói chuyện phiếm, trực tiếp tiến vào gian phòng, nhìn thấy Mộc Thừa Phong nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, uể oải thờ hồn hên, nhìn đáng đáp đã đến ngọn đèn khô tận mức độ.

Tần Hạo Thiên cũng không dám trễ nải, vội vàng lấy ra sứ trắng ngọc cô, chỉ nhìn thấy cái kia sứ trắng ngọc cô nhìn rất là cứng rắn đáng đáp, kỳ thực rất là xốp, lại như là đậu hũ nào giống như vậy, còn run rẩy, Tần Hạo Thiên cầm lấy một cái chén trà, đem sứ trắng ngọc cô để vào trong chén trà, ở từ trong nhẫn lấy ra một viên huyết tinh Bồ Đề quả đặt ở bên trong.

Vận chuyển Chân nguyên, đem trong chén trà sứ trắng ngọc cô cùng huyết tinh Bồ Đề quả tan ra, chỉ nhìn thấy trong chén trà sứ trắng ngọc cô cùng huyết tinh Bồ Đề quả hóa thành thủy, nãi bạch nãi bạch, Tần Hạo Thiên đi tới Mộc Thừa Phong bên người, đem Mộc Thừa Phong nâng dậy, đem trong chén trà chất lỏng cho ăn tiến vào.

Mộc Thừa Phong vô ý thức nuốt, đem trong chén trà chất lỏng từng điểm từng điểm nuốt xuống, rất nhanh, Mộc Thừa Phong cái kia màu tàn tro mặt khôi phục một chút màu máu, Tần Hạo Thiên nhìn thấy có hiệu quả, đem Mộc Thừa Phong nâng dậy ngồi ở trên giường, chính mình trực tiếp ngồi ở Mộc Thừa Phong mặt sau.

Mộc phu nhân nhìn thấy Tần Hạo Thiên bận rộn, cũng không dám lên tiếng, chỉ có thể lẳng lặng nhìn Tần Hạo Thiên một người cứu trị.

Tần Hạo Thiên thả ra đỡ lấy Mộc Thừa Phong tay, vươn ngón tay nhanh chóng ở Mộc Thừa Phong phía sau lưng mấy chỗ đại huyết bên trên click mấy lần, nhất thời Mộc Thừa Phong liền dường như bị một nguồn sức mạnh bắn trúng, thân thể không khỏi về phía trước uốn một cái.

Mà Tần Hạo Thiên nhưng là vận chuyển nổi lên Chân nguyên, song chương trực tiếp vỗ vào Mộc Thừa Phong phía sau lưng bên trên, nhất thời Mộc Thừa Phong nguyên vốn có chút lơ thân thể lập tức liền thẳng tắp.

Tần Hạo Thiên nhắm mắt lại, trong cơ thể Chân nguyên không ngừng đưa vào ở Mộc Thừa Phong trong thân thể, tuy rằng sứ trắng ngọc cô hóa giải huyết tinh Bồ Đề quả cái kia cường bạo hiệu lực, thế nhưng, hiện tại Mộc Thừa Phong căn bản là không cách nào hóa giải được hiệu, chỉ có thể dựa vào giúp mình hấp thu.

Tiên Thiên nhất khí chuyển hóa Chân nguyên như nhuận vật tể không hề có một tiếng động, đem được hiệu kia rất nhanh hóa giải, ở Tần Hạo Thiên dưới sự khống chế, bắt đầu phát huy hiệu dụng, sứ trắng ngọc cô cùng huyết tinh Bồ Đề quả hiệu quả rất là kinh người, Mộc Thừa Phong thân thể phát sinh biến hóa long trời lở đất, hoại tử bộ phận cũng bắt đầu nhanh chóng chữa trị, rất nhiều chết già khí tạng hóa thành máu mù, ở Tần Hạo Thiên Chân nguyên khống chế dưới thông qua lỗ chân lông một chút tràn ra.

Mộc phu nhân rất là sợ hãi che miệng mình, mà Tần Hạo Thiên hiện tại tâm thần toàn bộ đều đang khống chế Mộc Thừa Phong thân thể tình huống, cái kia mạnh mẽ được hiệu từng điểm từng điểm chữa trị Mộc Thừa Phong hao tổn, thay khí tạng cũng rất nhanh một lần nữa trưởng thành, Mộc Thừa Phong thân thể bên trên vết máu càng ngày càng nhiều, thân thể cũng phát sinh tanh tươi, đây là Tần Hạo Thiên ở thể Mộc Thừa Phong tẩy gạn phạt tủy, nếu phải cứu trị liên một lần đến cùng, đây chính là Tần Hạo Thiên ý nghĩ.

Tần Hạo Thiên trên trán tất cả đều là mồ hôi, phía bên trên đầu khói trắng ứa ra, khớp miệng cũng không ngừng co giật, hần nhất định phải cẩn thận, một khi sức mạnh quá mạnh sẽ thương tổn được Mộc Thừa Phong khí tạng, vì lẽ đó Tần Hạo Thiên nhất định phải nhắc lên hoàn toàn tinh thần.

Cũng không biết quá bao lâu, Tần Hạo Thiên bỗng nhiên mở mắt ra, quát to một tiếng, quay về Mộc Thừa Phong phía sau lưng bỗng nhiên một chương đánh ra, Mộc Thừa Phong hai mắt nhắm chặt bỗng nhiên mở, thân thể về phía trước một khuyển, há mồm "Oa!" một tiếng, một cái tanh hôi cực kỳ dòng máu phun ra, bên trong cũng không có thiếu nội tạng mảnh vụn.

Tần Hạo Thiên thu công, xuống giường, đem Mộc Thừa Phong thả xuống, quay về Mộc phu nhân nói rằng "Được rồi, thừa tướng không có chuyện gì, khiến người ta cho thừa tướng tẩy một chút đi!" Nói xong cũng rời khỏi nơi này.

Mộc phu nhân vội vàng chỉ huy người múc nước cho Mộc Thừa Phong tắm rửa, liền Tần Hạo Thiên rời đi đều không có quan tâm, có thể thấy được Mộc phu nhân đã là cao hứng đã có chút hôn đầu, mà Tần Hạo Thiên nhưng là cười nhạt, không để ý chút nào.

Trong thùng gỗ, Mộc Thừa Phong để trần thân thể, Mộc phu nhân yếu thủy ở Mộc Thừa Phong thân thể bên trên dội, sau đó cầm lấy dây mướp nhưong xoa nổi lên Mộc Thừa Phong thân thể, tuy rằng Mộc Thừa Phong thân thể tanh tươi cực kỳ, thế nhưng Mộc phu nhân thật giống như không có người thấy giống như vậy, thật lòng cho Mộc Thừa Phong tắm kỳ, không có một tia ghét bỏ.

Xoa xoa xoa xoa, Mộc phu nhân đình chỉ, đưa tay ở Mộc Thừa Phong trên cánh tay nhẹ nhàng một yết, chỉ nhìn thấy một tấm trâu ba ba lão bì bị bỏ đi đến, mà bỏ đi lão bì địa phương trắng mịn cực kỳ, gần giống như thiếu nữ da thịt giống như vậy, Mộc phu nhân nhất thời liền ngây người, đây là tình huống thế nào?

Chờ Mộc phu nhân đem Mộc Thừa Phong toàn thân lão bì bỏ đi đến sau khi, Mộc phu nhân lập tức liền sững sờ, trước mắt mình nơi đó vẫn là một ông lão, rõ ràng chính là một cái phong độ phiến phiến thiếu lang quân a, cùng Mộc Thừa Phong lúc còn trẻ giống nhau như đúc!

Chính là cái kia mái đầu bạc trắng rất là chướng mắt, Mộc phu nhân đưa tay gỡ gỡ Mộc Thừa Phong tóc, nhất thời, một cái tóc bạc bị vò xuống, Mộc phu nhân nhất thời liền kích chuyển động, tay không ngừng loạn cầm lấy, một tia một tia tóc bạc bị vò xuống, đến cuối cùng, Mộc Thừa Phong trên đầu đã không có tóc bạc, tất cả đều là đen thui mái tóc đen dày, Mộc phu nhân xem mặt đó không ngớt, này chính là Mộc Thừa Phong năm đó hấp dẫn chính mình phong thái, không nghĩ tới, sinh thời, chính mình lại còn có thể nhìn thấy!

Khiến người ta đem Mộc Thừa Phong thả trở lại, đem linh đường cái gì toàn bộ đều lui lại, Mộc phu nhân ngồi ở bên giường, nhìn ngủ say Mộc Thừa Phong, dùng đầu tay Mộc Thừa Phong mặt, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà vào lúc này, Tần Hạo Thiên đã trở lại hoàng cung, tâm thần thả xuống, Tần Hạo Thiên chỉ cảm giác mình rất mệt, chỉ muốn khỏe mạnh ngủ một giấc, còn cái khác, chờ mình tỉnh rồi nói sau đi!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Trận đầu thắng lợi

Liệt nhật soi sáng, sát khí tràn ngập, Thiên Hương quốc binh sĩ ở Long Chính Vũ dưới sự hướng dẫn đã nghỉ ngơi xong xuôi, mặc thật giáp trụ, tay cầm vũ khí sắc bén, thang mây, đầu đồ đá, công thành nỏ, toàn bộ chuẩn bị xong tròng, chờ đợi chính mình tướng quân ra lệnh, triển khai một hồi cuộc chiến sinh tử.

Trên thành tường, binh sĩ tay nắm thật chặt vũ khí của chính mình, mỗi cái đội ngũ đội trưởng chính đang cổ vũ sĩ khí, lớn tiếng hô, mắng, vô số phòng ngự trang bị chống lên tường thành, Liệt Phong gào thét, sát khí Như Phong tràn ngập toàn bộ chiến trường, chỉ chờ Khai sát!

"Sang ~!" Long Chính Vũ rút ra chính mình bảo kiếm, cười ở một thớt BMW bên trên, mũi kiếm giờ lên cao, lớn tiếng hô "Thiên Hương quốc các huynh đệ, kiến công lập nghiệp thời gian đến, sát!" Nói xong, bảo kiếm mũi kiếm nhắm thẳng vào Huyết Cốt quan.

Mà ở phía trên vùng bình nguyên bày ra trận thế Hạ Cảnh Thiên cũng là một tiếng rống to "Tận trung báo quốc, duy ta Thiên Phong! Giết ra cái Huyết Cốt ngập trời, các huynh đệ, tử chiến đến cùng!"

"Sát, sát! Tử chiến đến cùng! Tử chiến đến cùng!" Thiên Phong quốc binh lính toàn bộ giờ lên cao vũ khí trong tay, lớn tiếng hô ứng, nhất thời, song phương tinh thần toàn bộ đều nâng lên.

Theo Long Chính Vũ lợi kiếm vung lên, dưới trường đại quân còn giống như là thủy triều hướng về Hạ Cảnh Thiên đại quân phóng đi, Hạ Cảnh Thiên vung tay lên, nhất thời Cung Tiền trận doanh ra khỏi hàng.

"Bá, bạch!" Giương cung cài tên, kéo căng dây cung, nhắm vào giữa không trung, theo màu đỏ cờ xí vung lên, chỉ nghe "Oành!" một tiếng vang thật lớn, từ Hạ Cảnh Thiên phía sau một đạo mưa tên vẽ ra mỹ lệ đường vòng cung bay về phía không trung, sau đó hướng về Thiên Hương quốc binh lính rơi xuống.

"Phòng ngự!" Quát to một tiếng, Thiên Hương quốc binh lính giờ tay lên bên trong tấm khiên, toàn bộ tụ tập cùng nhau, dựng lên một mặt tấm khiên tường, mà mưa tên vào lúc này cũng đã giáng lâm.

"Oành oành, thùng thùng!" Lít nha lít nhít mũi tên nhọn đâm vào tấm khiên bên trên phát sinh thanh âm vang lên, thỉnh thoảng còn truyền ra binh sĩ trúng tên âm thanh, thế nhưng, phần lớn binh lính bị bảo hộ được, chỉ có một ít xui xẻo gia hỏa bị bắn trúng.

Long Chính Vũ tay vung vung lên, chỉ nghe một trận khiến người ta nha chua thanh âm vang lên, to lớn đầu đồ đá bị kéo dài, thả trên đá tảng, búa lớn đánh ở then cài cửa bên trên, nhất thời đầu đồ đá lập tức đem cái kia to lớn tảng đá đầu đi ra ngoài.

To lớn hòn đá mang theo thanh âm đáng sợ hướng về Hạ Cảnh Thiên quân đội phương trận bay đi, Hạ Cảnh Thiên vừa nhìn, nhất thời biến sắc mặt, mà truyền lệnh quan trong tay cờ xí không ngừng lay động, Thiên Phong quốc binh lính toàn bộ có quy luật tản ra, cái kia to lớn hòn đá đập vào quân đội phương trong trận.

Mặt đất run rẩy không ngừng, bụi mù bốc lên, còn có vô số binh sĩ tiếng kêu thảm thiết, mà Thiên Hương quốc binh lính thừa dịp vào lúc này đã giết tới, Thiên Phong quốc bên này yên ỹ tràn ngập, căn bản liền không biết, đột nhiên, trong khói mù vang lên gõ kim loại âm thanh, mà nguyên bản còn có một chút hỗn loạn Thiên Phong quốc binh sĩ lập tức liền yên tĩnh lại.

"Chuẩn bị, kẻ địch đã lại đây rồi! Toàn quân chuẩn bị, công!" Truyền lệnh quan cũng dùng gõ kim loại âm thanh truyền đạt mệnh lệnh, theo một tiếng công hạ xuống, Thiên Phong quốc binh lính giờ lên trường thương trong tay của chính mình, hết thầy trưởng thương trực tiếp toàn bộ đầu ném ra ngoài.

Thiên Hương quốc binh lính đã tiến vào Thiên Phong quốc binh sĩ phạm vi công kích, mới vừa vừa mới tiến vào, vô số ném mạnh trường thương đã phá không mà đến, mưa tên cũng theo đánh giết mà đến, nhất thời vô số Thiên Hương quốc binh sĩ trúng chiêu.

Phía trước không có ném mạnh trường thương binh lính chính tề quát to một tiếng, tấm khiên mạnh mẽ đập trên mặt đất, trường thương sau đoàn gắt gao chống đỡ trên mặt đất, sắc bén trường thương quay về Thiên Hương quốc tấn công tới phương vị, phía sau binh lính rút ra bản thân bên hông trường đao, trong mắt tràn ngập khát máu cùng sát ý.

Song phương trong lúc đó đã là càng ngày càng gần, cái gọi là viễn trình đã không hề có tác dụng, hiện tại đã là thiếp thân cận chiến, Thiên Hương quốc binh sĩ như ngập trời hồng thủy mạnh mẽ va chạm ở cái kia tấm khiên trên vách tường, còn có rất nhiều binh lính trực tiếp đánh vào sắc bén kia trên mũi thương, mà núp ở phía sau diện Thiên Phong quốc binh sĩ nhưng là gắt gao chống đỡ tấm khiên, những binh lính khác nhưng là xuyên thấu qua tấm khiên trong lúc đó khe hở công kích kẻ địch.

Binh khí va chạm, kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, vô số bay lượn cụt tay, khắp nơi phun nhiệt huyết, trên mặt đất đã bị dẫm đạp không ra hình thù gì thi thể, không một không nói cho mọi người cuộc chiến tranh này khốc liệt cùng tàn khốc.

Thiên Phong quốc binh lính càng ngày càng lùi về sau, mà Thiên Hương quốc binh lính nhưng là chăm chú tùy từng, lại như là một cái cái dùi đâm vào Thiên Phong quốc binh sĩ trung tâm chỗ, theo chiến tranh càng ngày càng sâu nhập, Long Chính Vũ phát hiện không đúng, bởi vì Thiên Hương quốc chiến trường quá thâm nhập, mà Thiên Phong quốc đã hình thành một cái túi áo, bộ binh đại quân đã rơi vào trong túi tiền, hiện tại Thiên Phong quốc đã ở bắt đầu nắm chặt túi miệng, bọn họ là muốn ăn đi chính mình bộ binh!

Long Chính Vũ bàn tay lớn vỗ một cái, nói rằng "Phải ra kỵ binh, tạc xuyên cấm khẩu, đem bộ binh doanh cứu ra, sau đó ở kỵ binh dưới sự hướng dẫn vọt thẳng tấn kẻ địch trận doanh!"

"Àm àm àm!" Đại cổ kỵ binh xuất hiện, hướng về Thiên Phong quốc thu nạp túi áo khẩu xung kích mà đi, Hạ Cảnh Thiên vừa nhìn, nhất thời liền nở nụ cười.

"Ha ha, lão gia hoá ngồi không yên? Ngày hôm nay bản tướng không chỉ muốn ăn đi người bộ binh, còn muốn diệt đi người kỵ binh!" Nói xong khoát khoát tay chỉ, truyền lệnh quan đánh ra tín hiệu cờ.

Mà bị vây quanh Thiên Hương quốc binh sĩ cũng biết không ổn, bọn họ bị bao tròn, áp lực càng lúc càng lớn, mà Thiên Phong quốc binh lính càng ngày càng nhiều, vô số binh lính ngã xuống, vòng vây càng ngày càng nhỏ.

Kỵ binh nhanh chóng công kích lại đây, mà niêm phong lại túi áo binh lính đột nhiên móc ra một cái túi da, cẩn thận đào, tiếp theo tay giương lên, vô số cục sắt vụn bị rất xa vút ra ngoài, rơi vào phía trên vùng bình nguyên, ẩn giấu ở trong bụi cỏ.

Mà vòng vây lại một lần nữa co rút lại, không ngừng áp bức Thiên Hương quốc bộ binh, dần dần, trận hình càng ngày càng nhỏ, mà niêm phong lại túi áo binh lính đã làm tốt tất cả mọi chuyện, cũng bắt đầu lùi về sau.

Càng ngày càng gần, đột nhiên, vô số kỵ binh dưới khó chiến mã phát sinh một tiếng hí lên, tiếp theo mạnh mẽ ngã xuống đất, vô số kỵ binh ngã tại trên mặt đất, mà kỵ binh phía sau căn bản là không cách nào giảm tốc độ, trực tiếp mạnh mẽ xung kích lại đây, vô số kỵ binh bị chiến hữu của chính mình đạp chết ở móng ngựa bên dưới.

Liền lần này, liền như cùng là phản ứng dây chuyền, vô số chiến mã ngã xuống đất, kỵ binh bị quăng đi, kỵ binh phía sau lại một lần mạnh mẽ đụng vào nhau, nhất thời, kỵ binh lập tức liền hỗn loạn cả lên, nguyên bản khí thế hùng hổ lập tức liền nhụt chí.

Kỵ binh chủ yếu nhất chính là cơ động được, thừa thế xông lên nghiền ép đối phương, thế nhưng, liền như thế lập tức, kỵ binh tổn thất nặng nề, khí thế vẫn chưa trôi chảy, tốc độ cũng giảm bớt, mà Thiên Phong quốc trưởng thương Bình đã dọn xong chiến trận, sẽ chờ kỵ binh đến đây!

Long Chính Vũ nhìn thấy, nhất thời chỉ cảm thấy một luồng lão huyết dâng lên yết hầu, chuyện gì xảy ra? Tại sao kỵ binh đều không có phát huy tác dụng liền thất lợi? Nay đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Mà Hạ Cảnh Thiên nhìn thấy nhất thời liền nở nụ cười.

"Khà khà, điện hạ vật này cũng thật là hữu dụng, chuyên môn phá kẻ địch kỵ binh, điện hạ đâu là nghĩ như thế nào? Khà khà, cho Long Chính Vũ đưa lên bữa tiệc lớn!" Hạ Cảnh Thiên cười nói.

Mệnh lệnh ra đạt, Hạ Uy Viễn nhìn thấy, nhất thời liền biết nên tự mình ra tay, Hạ Uy Viễn tự mình cười lên chiến mã, trong tay cầm một thanh búa tạ, mà phía sau cũng theo vô số binh lính, như thế trong tay cầm búa tạ.

Mặt đất lộ ra một cái sâu sắc đường nứt, Hạ Uy Viễn xông lên trước vọt vào, mà phía sau binh lính cũng vọt vào theo, ở cái kia trong thông đạo, một cái không gian thật lớn xuất hiện, đây chính là bình nguyên dưới nền đất, Hạ Uy Viễn người này lại đem bình nguyên phía dưới đào hết rồi!

Đi tới phần cuối, Hạ Uy Viễn thay đổi đầu ngựa, hét lớn một tiếng, phóng ngựa chạy chồm, trong tay búa tạ đem chống đỡ điểm đánh gãy, mà phía sau binh lính cũng giống như vậy, vô số chống đỡ điểm toàn bộ bị cắt đứt, theo thừa trọng điểm tựa bị cắt đứt, mặt đất bắt đầu sụp đổ.

Nhất thời, lở đất thiên kinh, yên vụ bốc lên, Long Chính Vũ tay gắt gao nắm bắt dây cương, con mắt ra bên ngoài lòi ra, nét mặt già nua bên trên nhiều sợi gân xanh ứa ra, hàm răng cắn đến vang vọng.

Hắn biết, bộ binh cùng kỵ binh đã xong đời, đường lui đã bị đoạn, mà phía bên mình viện quân căn bản là không cách nào vượt qua cái kia sụp đổ địa phương, một khi tiến vào, cái kia nghênh tiếp chính mình tuyệt đối là vạn ngàn mưa tên!

Một cái vòng vây to lớn xuất hiện, kỵ binh đã rối loạn, ở tại bọn hắn chu vi một cái rộng rãi chiến hào xuất hiện, đột nhiên, mặt đất chìm xuống, kỵ binh toàn bộ rơi vào rồi dưới nền đất, một cái to lớn hố sâu xuất hiện!

Hạ Cảnh Thiên vừa nhìn, nhất thời mạnh mẽ lớn tiếng hô một tiếng "Xong rồi! Lần này Long Chính Vũ lão già này cũng nên đau lòng rồi!"

Kết quả không cần nói cũng biết, Thiên Hương quốc hoàn toàn thất bại, bộ binh cùng kỵ binh bị ăn đi rồi! Tuy rằng này không phải Long Chính Vũ toàn bộ binh lực, nhưng là, điều này cũng chiếm rất lớn một phần, đã là một phần ba tổn thất rồi!

Vừa mới mới vừa bắt đầu liền thất lợi, này không phải một cái dấu hiệu rất tốt a!

Đối lập mà Long Chính Vũ bên này tiếng kêu than dậy khắp trời đất, Huyết Cốt quan có thể coi là phi thường náo nhiệt, đại trong doanh trại tiếng cười cười nói nói, coi như là bị thương binh lính cũng là một mặt kiêu ngạo, khai môn hồng a, không nghĩ tới lần này thắng lợi là đến dễ dàng như vậy.

Hạ Cảnh Thiên nhưng là nhìn địa đồ, không ngừng tính toán, phía dưới tướng lĩnh nhưng là yên tĩnh không hề có một tiếng động, toàn bộ đều nhìn Hạ Cảnh Thiên, Hạ Cảnh Thiên cau mày, quá một hồi lâu ngẩng đầu lên.

"Được rồi, ngày hôm nay chúng ta là đại thắng, đại gia đều có công lao, thầy ký đã ghi chép lại, các người sẽ chờ phong thưởng đi!" Hạ Cảnh Thiên cười nói.

Phía dưới quan binh cũng nở nụ cười, đối với mà, làm lính đánh trận không chính là vì cái này mà, phong thưởng, chổi lợi cửa nhà.

"Tuy rằng ngày hôm nay chúng ta đánh thắng, thế nhưng Long Chính Vũ bên kia vẫn không thể coi thường, ngày hôm nay là Long Chính Vũ bất cẩn, không biết chúng ta nội tình, vì lẽ đó, ngày mai chúng ta liền muốn bắt đầu chân chính huyết chiến, cũng không nên bởi vì nhất thời thắng lợi mà nhượng dưới quả đắng!" Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

"Phải!" Hết thầy quan binh trả lời đến.

"Ngày mai chúng ta không xuất hiện ở thành, liền bắt đầu thành phòng chiến, kéo dài thời gian, cho Ngụy Tử Húc tranh thủ thời gian, một khi hấn nơi đó thành công, vậy thì là đoàn diệt Long Chính Vũ thời khắc! Lần này, chúng ta phải đem Long Chính Vũ ở lại Huyết Cốt quan!" Hạ Cảnh Thiên nắm đầm mạnh mẽ nện ở án trác bên trên.

Mà Tần Hạo Thiên cũng nhận được tin chiến thắng, Tần Hạo Thiên hướng về đã hoàn hảo Mộc Thừa Phong nói mình muốn đi Huyết Cốt quan, Mộc Thừa Phong nhất thời liền ngăn cản, Mộc Thừa Phong muốn Tần Hạo Thiên tọa trấn phía sau, còn đánh trận có vũ nhân đi làm, Tần Hạo Thiên thân là Thái tử, không thích hợp đi chiến trường.

Tần Hạo Thiên nở nụ cười, từ chối Mộc Thừa Phong kiến nghị, một mình muốn đi Huyết Cốt quan, Mộc Thừa Phong không có cách nào, chỉ có thể tùy ý Tần Hạo Thiên tùy hứng, thế nhưng, Mộc Thừa Phong muốn Tần Hạo Thiên mang tới tùy tùng, mang tới phong thưởng vật tư, gióng trống khua chiêng đi tới Huyết Cốt quan, để Thiên Phong quốc tất cả mọi người biết, Tần Hạo Thiên đi tới Huyết Cốt quan điều tra quân tình, phong thưởng đại quân, yên ổn lòng người, cổ vũ sĩ khí.

Tần Hạo Thiên không có cách nào, chỉ có thể đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Âm sát

Chuyện trong nước do Mộc Thừa Phong nắm giữ, Tần Hạo Thiên rất yên tâm, mà Huyết Cốt quan tình huống Tần Hạo Thiên căn bản là không rõ ràng lắm, tuy rằng ở tin chiến thắng bên trên viết quá trình cái gì, thế nhưng, hay là muốn chính mình đi tận mắt xem mới tốt.

Trên đường đi gióng trống khua chiêng, khua chiêng gõ trống, mệnh mông cuộn cuộn xuất phát Huyết Cốt quan, đối ngoại tuyên bố Thái tử điện hạ đích thân tới Huyết Cốt quan, khao thưởng tam quân dũng sĩ, cùng Huyết Cốt quan các vị tướng sĩ đồng thời dục huyết phấn chiến, hộ vệ Huyết Cốt quan an nguy.

Tin tức rất nhanh truyền khắp, Thiên Phong quốc sĩ khí bành trướng lên, mà Long Chính Vũ cũng thu được tin tức này, nhất thời lạnh nở nụ cười, suy tư một thoáng, phát tay khiến người ta lại đây.

"Tướng quân!" Một người lính xuất hiện ở Long Chính Vũ trước người.

"Đi, để Thiên Phong quốc bên trong nội tuyến bất cứ lúc nào nắm giữ trụ Tần Hạo Thiên cái kia tiểu tử vất vả chưa sạch con đường cùng tung tích, bản tướng phải cho Thiên Phong quốc đưa lên một món lễ lớn, ta muốn cho Thiên Phong quốc người vui quá hóa buồn!" Long Chính Vũ ngữ khí lạnh lẽo cực kỳ, trong mắt sát ý không ngừng lập lòe.

"Phải!" Binh sĩ rất nhanh xuống.

Long Chính Vũ đứng dậy, lấy ra một tờ chỉ, cầm bút lên, nhanh chóng viết, viết xong sau khi, chờ nét mực thoáng khô cạn một điểm, cuộn lên, sau đó trở về một con con ung lớn bên người, đem con ung lớn bước chân một cái ống đồng mở ra, đem giấy viết thư thả vào, chụp thật cái nắp, vỗ vỗ ung thân thể, đem lều lớn rèm cửa vén lên, con ung lớn mở ra cánh mũi tên nhọn bình thường bay ra lều lớn, hướng về một cái phương vị nhanh chóng bay đi.

Nhìn đã tiến vào Văn Tiêu ung, Long Chính Vũ khóe miệng lộ ra một tia nụ cười lạnh như băng, nhìn Huyết Cốt quan, nắm đầm chăm chú nắm.

"Hạ Cảnh Thiên, người ăn đi bản tướng hai cái tập đoàn quân, như vậy bản tướng hay dùng các người Thái tử đến trả lại này bút huyết món nợ! Hừ, dùng hai cái tập đoàn quân đổi các người Thái tử, không thiệt thòi!" Nói, Long Chính Vũ xoay người tiến vào trong đại trường.

Mà Hạ Cảnh Thiên nghe được Thái tử điện hạ muốn tới Huyết Cốt quan tin tức, nhất thời lông mày nhíu chặt, vào lúc này không phải là Tần Hạo Thiên hấn là đến thời điểm a, một khi Tần Hạo Thiên hơi động, như vậy Long Chính Vũ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội này, Thái tử điện hạ gặp nguy hiểm! Thân là tướng quân, Hạ Cảnh Thiên lập tức liền biết rồi phe địch dự định.

"Truyền lệnh xuống, Huyết Cốt quan toàn diện đề phòng, không cho bất luận người nào ra vào, để Cung Cần Vĩ đến bản tướng nơi này đến! Nhanh đi!" Hạ Cảnh Thiên lớn tiếng tuyên bố mệnh lệnh nói rằng.

Rất nhanh, một thân khôi giáp tuổi trẻ tiểu tướng đi tới Hạ Cảnh Thiên trước người, ôm quyền khom người, ngẩng đầu lên, một tấm bình thường ngăm đen mặt, một đôi ác liệt con mắt, bên hông mang theo bảo kiếm, thân thể thẳng tắp, nhìn rất có khí thế.

"Cung Cần Vĩ, hiện tại bản tướng phải cho ngươi một cái nhiệm vụ rất trọng yếu, ngươi nhớ kỹ, dù cho chính là ngươi làm mất mạng, cũng nhất định phải đem chuyện này cho bản tướng làm tốt!" Hạ Cảnh Thiên rất là nghiêm khắc nói rằng.

"Mời tướng : mời đem quân hạ lệnh!" Cung Cần Vĩ cũng không nói nhiều phí lời, trực tiếp chờ lệnh.

"Ngươi biết, Thái tử điện hạ muốn tới Huyết Cốt quan, nếu như bản tướng đoán không lầm, Long Chính Vũ lão thất phu kia nhất định sẽ đối với Thái tử điện hạ gian lận, một khi Thái tử điếm ở có bất kỳ thất thoát nào, vậy chúng ta coi như là đánh thắng trận cũng không làm nên chuyện gì, vì lẽ đó, bản tướng mệnh lệnh ngươi, mau chóng dẫn dắt Hám thiên đoàn hộ vệ Thái tử điện hạ an nguy, coi như Hám thiên đoàn toàn bộ hi sinh cũng phải bảo đảm Thái tử điện hạ an toàn!" Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

Cung Cần Vĩ vừa nghe, nhất thời mắt không co rút lại, chính mình suất lĩnh Hám thiên đoàn là tình nguyện bên trong tình nguyện, đối với Huyết Cốt quan có tác dụng rất lớn, có thể nói, Hám thiên đoàn chính là Huyết Cốt quan từng từng không ngã căn bản, không nghĩ tới, tướng quân lại muốn để cho mình điều Hám thiên đoàn đi bảo vệ Thái tử! Cái kia Huyết Cốt quan lại nên làm gì?

Nhìn thấy Cung Cần Vĩ nhìn mình, Hạ Cảnh Thiên cũng là xoa lông mày của chính mình, nói rằng "Ta biết ngươi lo lắng Huyết Cốt quan, không có chuyện gì, Huyết Cốt quan không có như vậy dễ dàng liền bị công phá, nơi này có bản tướng trấn thủ, mà Thái tử điện hạ nơi đó phải nhờ vào ngươi, không nên để cho bản tướng thất vọng! Đi thôi!" Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

"Phải! Mạt tướng tuân mệnh!" Nói xong, Cung Cần Vĩ lĩnh mệnh đi ra ngoài, không chút nào dây dưa dài dòng, trực tiếp hướng về chính mình quân đoàn đi đến.

Đi tới Hám thiên đoàn, Cung Cần Vĩ ra hiệu giống trống, nhất thời Hám thiên đoàn đặc biệt tụ tướng cổ vang lên, chỉ chớp lát sau, chỉnh tề tiếng chạy bộ vang lên, Cung Cần Vĩ đứng thẳng ở nơi đóng quân trên đài cao, nhìn phía dưới Hám thiên đoàn binh sĩ.

Hám thiên đoàn binh lính đều là trăm người chọn một hảo thủ, toàn bộ đều là một thân đồ như màu máu khôi giáp, phía sau lưng bên trên cắm vào ba cái ngắn mâu, thủ đoạn chỗ thu xếp một cái tinh xảo cung tên, bên hông dùng một thanh trường đao, trong tay cầm một cái lọng trường thương màu trắng.

Nhìn phía dưới này ba ngàn người quân đoàn, Cung Cần Vĩ nói rằng "Vừa, tướng quân hạ lệnh, để ta Hám thiên đoàn xuất phát, hộ vệ Thái tử điện hạ an toàn, vì lẽ đó, mỗi người đều muốn lên tinh thần, này nhiệm vụ coi như Hám thiên đoàn diệt sạch, cũng không thể có nửa điếm sơ xuất! Các ngươi có biết hay không?"

Toàn trường yên tĩnh không hề có một tiếng động, yên lặng nhìn Cung Cần Vĩ, Cung Cần Vĩ gật gù, vung tay lên, nói rằng "Xuất phát!" Nhất thời, ba ngàn Hám thiên đoàn binh sĩ toàn bộ lên ngựa, hướng về đại doanh ở ngoài xuất phát, hướng về Tần Hạo Thiên phương vị chạy gấp mà đi.

U ám rừng rậm, đâu đâu cũng có quạ đen bay lượn, ở rừng rậm thâm xứ, một toà âm u quỷ dị cổ lão pháo đài, thăm thẳm quỷ hỏa trôi nổi, liền ngay cả cái kia pháo đài bên trong hỏa diễm đều là xanh mượt, thật là đáng sợ.

To lớn ung dề kêu một tiếng, ở trên quảng trường, một cái nam tử mặc trang phục màu đen đưa tay, cái kia mắt ung lóe lên, hướng phía dưới lao xuống mà đến, rơi vào tay của nam tử trên, mở ra ống đồng, lấy ra tờ giấy, thả bay con ung lớn.

Xoay người, hướng về pháo đài bên trong đi đến, mở ra dày nặng cửa lớn, bình thường có thể thấy được bình thường ánh lửa xuất hiện, cũng xuất hiện một tia âm áp, không ở là nguyên bản cái kia âm u khủng bố cảnh tượng.

"Gia gia, Long Chính Vũ truyền đến tin tức rồi!" Nói, nam tử này cầm trong tay tờ giấy đưa cho đồng dạng thân xuyên áo bào màu đen ông lão, chỉ thấy ông lão này tóc bạch kim, trên mặt có hơi nếp nhăn, nhắm mắt lại, nghe được lời của nam tử, mở mắt ra, vừa đến hào quang màu đỏ ngòm lóe lên một cái rồi biến mất.

Đưa tay tiếp nhận tờ giấy, ông lão xem lên, sau khi xem, ông lão không khỏi phát sinh một tiếng xem thường tiếng cười.

"Hừ, cái này Long Chính Vũ, cũng thật là không chừa thủ đoạn nào, lại để chúng ta đi ám sát một cái nhóc con, cũng thật là tên kia thủ đoạn, thôi, nếu Long Chính Vũ mở miệng, chúng ta cũng không thể không thêm để ý tới, tùy ý để một người đi thôi!" Nói xong, ông lão phất tay một cái, ra hiệu nam tử có thể lui ra.

Nam tử cầm lấy tờ giấy, xem lên, sau khi xem, nam tử không khỏi hít một hơi, ông lão nghe được, lại một lần nữa mở mắt ra, nhìn nam tử, hi vọng nam tử cho hắn một cái giải thích.

"Gia gia, cái này Tần Hạo Thiên không phải một cái dễ chọc chủ a, ở sau người hắn đứng bốn vị Thần Vương Đại Năng, một khi chúng ta ra tay, ta sợ sẽ khiến cho trả thù a, gia gia!" Nam tử khuyên bảo đến.

"Há? Chuyện gì xảy ra? Nói nghe một chút." Ông lão bệ quan rất lâu, cũng mới xuất quan không lâu, đối với tình huống bên ngoài không rõ ràng lắm, nghe được này quan lời kéo bốn vị Thần Vương Đại Năng, ông lão cũng không dám không cẩn thận.

Nam tử đem khoảng thời gian này chuyện đã xảy ra nói cho ông lão nghe, ông lão nghe sau khi xong, buông ra nhũu chặt lông mày, nói rằng "Hừm, xác thực, xem ra cái này Tần Hạo Thiên vẫn đúng là không thể mạnh động, đúng rồi, cái kia bốn cái Thần Vương không phải nói cùng thể hệ trong lúc đó chiến đấu có thể, tất nhiên như vậy, Mạch U, ngươi đi gặp gỡ một lần cái này Tần Hạo Thiên đi."

Mạch U vừa nghe, nhất thời liền nở nụ cười, nhìn ông lão rất là bất đắc dĩ nói "Gia gia a, Mạch U đã tiến vào bốn cực chín tầng, ta nếu như ra tay, này không phải cho cái kia Thần Vương Đại Năng kiếm có mà!"

Nghe được Mạch U, ông lão cũng là mặt già đỏ ửng, đúng đấy, chỉ là một cái Tần Hạo một cái Mệnh hải thăng nhóc, nếu như bốn cực chín tầng người đi vào, cái kia cũng thật là bất nạt người, nhưng là, cái kia lại phải này ai đi đấy?

"Gia gia, lẽ nào ngươi quên tôn nữ?" Thanh âm quyền rũ truyền đến, ông lão cùng Mạch U ngẩng đầu lên, nhìn thấy cửa xuất hiện một đạo cao gầy thiển ảnh, một thân thiếp thân bó sát người màu đỏ ăn mặc, dưới trang mở ra một đạo miệng lớn, cái kia trắng mịn bắp đùi theo đi lại lúc ẩn lúc hiện, cổ chân chỗ mang theo một chuỗi lục lạc, theo đi lại phát sinh thanh âm dễ nghe.

Ngực mở ra một vết thương, một vết màu đỏ vì ngực đem cái kia no đủ bộ ngực mềm bao vây lấy, thể nhưng, phía trên vẫn là lộ ra một chút, thể nhưng liền một chút gia tăng rồi không ít sức mê hoặc.

Một con cung trang trang phục vật trang sức, loan loan mị, mắt to, mắt phải giác một giọt màu đỏ nốt ruồi, một tấm Mị Hoặc muôn dân khuôn mặt, một tấm khéo léo miệng nhỏ đỏ hồng, không không nói cho mọi người nữ nhân này quả thực chính là một cái yêu vật!

"Mị, ngươi sao đến rồi? Ngươi hiện tại chính đang trùng kích bốn cực, mau trở về, nơi này không có chuyện của ngươi!" Ông lão cười phát tay một cái, ra hiệu chính mình tôn nữ trở lại.

"Gia gia, ngươi sao như vậy, không phải nói muốn Tần Hạo Thiên mệnh mà, đối với cái này Tần Hạo Thiên, tôn nữ vẫn đúng là muốn đi xem, một cái thăng nhóc chừng quản một cái tiểu quốc gia, ta còn thực sự có chút hứng thú, có thể đem Long Chính Vũ cái kia lão gia hoá bức thành như vậy, xem ra cái này Tần Hạo Thiên thật là có mấy cái bàn chải, ta liền muốn đi xem mà." Nói, tiến lên lôi kéo tay của ông lão cánh tay không ngừng lung lay.

"Mị, đừng nghịch, ngươi không thích hợp, ngươi một cô gái, không có chuyện gì tổng muốn đến ở ngoài chạy cái gì? Chờ ngươi bốn cực cửu trùng thiên sau khi, ở lời đã nói ra đi, ngươi bây giờ quá yếu rồi!" Ông lão sờ sờ mị tóc nói rằng, trong mắt tràn ngập cưng chiều.

Mị vừa nghe nhất thời liền không hài lòng, cái kia thon thả uốn một cái, con mắt nhìn Mạch U, trong mắt tràn ngập thỉnh cầu, hi vọng chính mình Mạch U ca ca trợ giúp chính mình, mà Mạch U đối với em gái của chính mình đó là rất là đau đầu, một khi em gái của chính mình tức giận, chính mình có thể không chịu nổi a.

"Khắc khắc, gia gia, nếu không, để mị đi thử một lần, ngược lại mị đã ở La Sát cung tu luyện lâu như vậy, liền để nàng ở bên ngoài xông vào một lần đi, tu luyện người, đi ra ngoài rèn luyện là quá trình tất nhiên, làm cho nàng đi thôi! Cũng là khi nàng giải sầu." Mạch U cũng không muốn bị em gái của chính mình đùa cợt, chỉ có thể trợ giúp mị nói chuyện.

Ông lão trong mắt lộ ra một nụ cười, đối với cháu gái của mình là cái cái gì tính cách, ông lão đương nhiên là rõ ràng ràng, nghĩ chính mình nếu như không đáp ứng cháu gái của mình, vậy mình râu mép nhưng là không gánh nổi.

"Ai ~ nếu như vậy, cái kia mị ngươi liền đi thôi, nhớ kỹ, tuyệt đối không còn coi thường hơn người trong thiên hạ, nhất định phải chú ý an toàn, mang tới yêu ma quỷ quái, để bốn người bọn họ bảo vệ ngươi an toàn!" Ông lão nói xong, nhìn mị.

"Ngaoan tôn nữ, lần này ngươi thoải mái?" Nói, dùng tay lay con kia nắm lấy chính mình râu mép tay, trong mắt tràn ngập bất đắc dĩ.

"Khà khà, gia gia, ngươi tốt nhất, tôn nữ yêu từ ngươi rồi!" Nói, dùng tay kéo kéo ông lão râu mép, nhất thời, ông lão mặt đều biến sắc, đau a!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Dã tâm

Tần Hạo Thiên nghi trọng đã đến một nửa lộ trình, Tần Hạo Thiên đội ngũ không có quá nhiều địa phương, theo quan đạo đại lộ hướng về Huyết Cốt quan một đường đi tới, phía sau áp vận vật chất, mà Tần Hạo Thiên nhưng là ngồi ở một chiếc cang xe bên trên, nhắm mắt tu hành.

Xa xa truyền đến móng ngựa tiếng âm âm, nhất thời đội danh dự ngũ đình chỉ lại, mà càng nhiều người binh sĩ tiến lên, rút ra vũ khí, dọn xong trận thế, con

mắt nhìn chòng chọc vào phía trước cái kia từ từ tới gần đội kỵ binh ngũ.

Càng ngày càng gần, Mạc Phi Bạch lợi kiếm trong tay vung lên, lớn tiếng hô "Toàn viên đề phòng!" Nhất thời, toàn bộ đội danh dự lập tức liền hóa thành linh tác chiến.

"Ồ ~!" Kỵ binh đình chỉ lại, cầm đầu Cung Cần Vĩ tay giờ lên thật cao, nhất thời phía sau hết thấy Hám thiên đoàn ghìm lại cương ngựa, Mạc Phi Bạch tiến lên, nhìn Cung Cần Vĩ.

"Đến đem người phương nào, hãy xưng tên ra!"

"Huyết Cốt quan, Hám thiên đoàn đoàn trưởng Cung Cần Vĩ phụng mệnh suất lĩnh Hám thiên đoàn hộ vệ Thái tử điện hạ an toàn!" Cung Cần Vĩ xuống ngựa, đi tới Mạc Phi Bạch trước mặt, tướng quân lệnh giao cho Mạc Phi Bạch kiểm tra, Mạc Phi Bạch tiếp nhận quân lệnh, cẩn thận nhìn một chút nội dung, ở nhìn con dấu, xác nhận không có sai sót, phất tay, nhất thời đội danh dự thu hồi trận thế.

Tần Hạo Thiên cũng nghe được Cung Cần Vĩ, mở mắt ra, sâu sắc thở ra một hơi, giãn ra một thoáng gân cốt, mở cửa xe ra, xuống xe, vừa nhìn, liền nhìn thấy cái kia chinh tề cười ở lưng ngựa bên trên Hám thiên đoàn binh sĩ.

"Thật Bình! Thật sĩ khí!" Tần Hạo Thiên con mắt lập tức liền sáng, không nghĩ tới Thiên Phong quốc lại còn có bức này binh sĩ tồn tại.

Hết thấy binh lính một cái tay chăm chú nắm lấy dây cương, một tay gắt gao nắm trường thương trong tay, ánh mắt ác liệt, một luồng sát khí xông tới mặt, đây là thật dài trải qua sinh tử mới sẽ có sát khí, ròng rã ba ngàn người tụ tập lên sát khí không thể coi thường.

Cung Cần Vĩ cũng nhìn thấy Tần Hạo Thiên, đối với Tần Hạo Thiên, ở Huyết Cốt quan binh lính không phải hiểu rất rõ, thế nhưng, bọn họ biết, chính là Tần Hạo Thiên mới để Thiên Phong quốc thoát ly Huyền Thiên tông quản thúc áp bức, vì lẽ đó, nhìn Tần Hạo Thiên còn trẻ, Cung Cần Vĩ cũng không có bất kỳ xem thường.

Vài bước tiến lên, ở Mạc Phi Bạch dưới sự hướng dẫn, trực tiếp quỳ trên mặt đất, ôm quyền quay về Tần Hạo Thiên nói rằng "Mạt tướng Hám thiên đoàn đoàn trưởng Cung Cần Vĩ phụng mệnh đến đây hộ vệ Thái tử điện hạ an nguy, nếu có chỗ mạo phạm, kính xin điện hạ thứ tội!"

Tần Hạo Thiên tiến lên, đem Cung Cần Vĩ nâng dậy đến, nhìn về mặt ngăm đen Cung Cần Vĩ, Tần Hạo Thiên nở nụ cười "Ha ha, cung tướng quân nói quá lời, tướng quân là phụng mệnh làm việc, cũng là vì ta an nguy suy nghĩ, có tội gì? Trái lại ta còn muốn tạ Tạ tướng quân tự mình đến đây, tất nhiên như vậy, vậy được trình bên trên sự phiền phức tướng quân rồi!" Tần Hạo Thiên quay về Cung Cần Vĩ nói rằng.

"Phải! Mạt tướng tuân mệnh!" Nói xong, Cung Cần Vĩ xoay người lên ngựa, chỉ huy Hám thiên đoàn binh lính đem chu vi vây nhốt, phái ra thám báo, tất cả mọi chuyện hoàn toàn cũng là do Cung Cần Vĩ sắp xếp.

Mà ở Cung Cần Vĩ sau khi đến, Tần Hạo Thiên cũng không ở cang xe bên trên, trái lại tìm một con ngựa cười lên, cùng Cung Cần Vĩ đồng thời cười ngựa, mà Cung Cần Vĩ ở Tần Hạo Thiên bên người cảm giác được rất không dễ chịu.

Tần Hạo Thiên nhìn thấy, không khỏi nở nụ cười, Cung Cần Vĩ có chút ngạc nhiên, không biết Tần Hạo Thiên đang cười cái gì, nhưng là Tần Hạo Thiên không nói gì, Cung Cần Vĩ cũng không có tùy ý nói chuyện, dù sao, chính mình chỉ là một cái võ tướng mà thôi, địa vị không cao lắm, tuy rằng trước mắt cái này Thái tử điện hạ cái cách quân đội chế độ, thế nhưng ai biết cái này Thái tử điện hạ đến tột cùng là cái người nào?

"Ha ha, cung tướng quân không cần căng thẳng, ta biết, Hạo Thiên tuổi nhỏ, tướng quân sợ sệt ta tính cách quái lạ, không tốt hầu hạ, kỳ thực, tướng quân không cần sợ sệt, ta cùng tướng quân như thế, chỉ là một cái người bình thường mà thôi, là vùng đất này bên trên sinh tồn người mà thôi, cũng chỉ đến thế mà thôi!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

"Điện hạ là Thiên Phong quốc người thừa kế, tương lai quốc chủ, làm sao có khả năng là phạm nhân? Điện hạ cũng không nên đang nói những câu nói này rồi!" Cung Cần Vĩ vội vàng nói.

"Ha ha, tướng quân, ngươi biết không? Ở ta Thiên Phong gặp đại biến trước, hay là ta là loại ý nghĩ này, ta là Hoàng gia tử tôn, nắm giữ chí cao vô thượng quyền lợi, nắm giữ cao cao khởi điểm, nhưng là, ở gặp đại biến sau khi, ta đã không có cái kia loại ý nghĩ, Thiên Phong quốc vẫn bám vào Huyền Thiên tông, nhưng là, chúng ta căn bản cũng không có bất kỳ quyền lên tiếng, một khi có để Huyền Thiên tông bất mãn địa phương, bị khổ vẫn là Thiên Phong quốc, vì lẽ đó a, ta liền vào lúc đó rõ ràng, cái gì đều là hư, chỉ có chính mình mạnh mẽ, chính mình lợi hại mới thật sự là mạnh mẽ a!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

Nghe được Tần Hạo Thiên, Cung Cần Vĩ rất là tán đồng, ở phía trên thế giới này, cái gì đồng minh, cái gì chỗ dựa đều là hư, chỉ có chính mình mạnh mẽ mới có sinh tồn được quyền lợi.

"Đúng đấy, suy nghĩ một chút, coi như là tiếp quản Thiên Phong quốc thì lại làm sao? Ngày hôm nay là Huyền Thiên tông, nhưng là ai có thể bảo đảm sẽ không có xuất hiện một cái cái khác tông môn? Không thể so với Huyền Thiên tông mạnh mẽ? Thực lực kém, cũng chỉ có bị người khác áp bức, vì lẽ đó, ta không cam lòng, ta chỉ muốn hoạt ra một người dạng , ta muốn Thiên Phong quốc người hoạt ra người dạng, không ở được người khác áp bức, làm nhục!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

"Tướng quân, ngươi có biết hay không, chúng ta thế giới này rất lớn a, ngươi cũng hẳn phải biết, ta có bốn vị Thần Vương Đại Năng sư phụ, bọn họ chính là từ cái kia rộng rãi vực thế giới đi tới chúng ta nơi này, chúng ta nơi này, căn bản là không cách nào như bọn họ nổi, tướng quân, ngươi có thể tưởng tượng, ở thế giới bên ngoài, vô số môn phái mạnh mẽ, để quốc cùng tồn tại tình cảnh à?" Tần Hạo Thiên quay đầu nhìn Cung Cần Vĩ.

Cung Cần Vĩ chính đang dư vị Tàn Hạo Thiên.

"Ha ha, ở chúng ta nơi này, một cái nho nhỏ tông môn liền có thể chường khổng một cái quốc gia, nhưng là, ở thế giới bên ngoài, quốc gia nhưng là nhân vật mạnh mẽ nhất, vô số so với Huyền Thiên tông còn lợi hại hơn tông môn bị quốc gia chỉ huy, có người không phục trực tiếp giết chết, đến mức, hoàn toàn thần phục, tướng quân, người có thể tưởng tượng tượng đó là loại cái gì cảnh tượng?" Tàn Hạo Thiên lại một lần nữa hỏi.

Cung Cần Vĩ đại não đã không đủ dùng, Tàn Hạo Thiên đánh vỡ hần lẽ thường, quốc gia có thể chường khổng tu tiên tông môn? Vẫn là tuyệt đối chường khổng, cái kia quốc gia này đến tốt cùng là kinh khủng cỡ nào?

"Ta muốn đem Thiên Phong biến thành như vậy, ta không chỉ muốn để Thiên Phong người đường đường chính chính sống sót, còn muốn dẫn bọn họ đi ra ngoài, tiến vào Đại thế giới kia, tiến vào cái kia quần hùng đặt ngang hàng thế giới, dẫn dắt bọn họ đứng thẳng thế giới đỉnh! Chỉ là một cái Huyền Thiên tông, chỉ là một cái Thiên Hương quốc, không thể ngăn cản chúng ta bước chân, mà hết thấy này, đều muốn dựa vào chúng ta đồng thời nỗ lực, không biết tướng quân có thể có lòng tin cùng ta đồng thời, có lòng tin hay không cùng Thiên Phong quốc đồng thời tiến vào cái kia đặc sắc thế giới?" Tàn Hạo Thiên hỏi.

Nghe được Tàn Hạo Thiên, Cung Cần Vĩ chỉ cảm giác mình yết hầu phát khô, con mắt đỏ lên, không khỏi nuốt một cái khô khốc yết hầu, tung người xuống ngựa, quỳ gối Tàn Hạo Thiên bên người.

"Mặt tướng Cung Cần Vĩ thế chết theo điện hạ, cộng sang Hoàng đồ đại nghiệp! Vì ta Thiên Phong trôi hết một giọt máu cuối cùng! Mặt tướng đều sẽ vì là điện hạ bình định tất cả ngăn cản giả!" Cung Cần Vĩ lớn tiếng nói.

Tàn Hạo cũng thiên hạ mã, kéo Cung Cần Vĩ, nói rằng "Tướng quân có hùng tâm là tốt rồi, thiên hạ chi lớn, có thể người, nếu tướng quân quyết định, như vậy chúng ta liền đồng thời xông qua mảnh này đêm tối, nghênh tiếp ánh bình minh, mà tướng quân cũng không muốn nhân vì là thực lực của chính mình mà nhụt chí, ta chính đang xử lý chuyện này, một khi xử lý tốt, như vậy, chúng ta đều sẽ Nhất phi trùng thiên, ai cũng không cách nào ngăn cản chúng ta quật khởi!" Tàn Hạo Thiên nhìn về phía trước, nói rằng.

Cung Cần Vĩ kích động không thôi, cả người run rẩy không ngừng, hần vốn cho là Tàn Hạo Thiên mục đích cũng chỉ là thống nhất Thiên Phong là được, nhưng là, ngày hôm nay Tàn Hạo Thiên để lộ ra đến tin tức để cho mình thực sự là khiếp sợ không thôi, không nghĩ tới, Tàn Hạo Thiên dã tâm là to lớn như thế!

Tàn Hạo Thiên trải qua đại địa long mạch chỉ điểm, trong lòng đã có rất lớn đổi mới, hơn nữa chính mình mấy vị sư phụ miêu tả thế giới kia, Tàn Hạo Thiên biết mục đích của mình vì sao, mà hết thấy này đem từ Thiên Hương quốc bắt đầu!

Mọi người tăng nhanh tốc độ, tranh thủ nhanh một chút đến Huyết Cốt quan, mà hiện tại Huyết Cốt quan là gió êm sóng lặng, song phương không có quá to lớn ma sát, Thiên Hương quốc binh lính chính đang đem cái kia lỗ đất hố lớn chôn trên, mà Thiên Phong quốc binh lính nhưng là thờ ơ lạnh nhạt, thỉnh thoảng dùng Cung Tiễn quấy rầy kẻ địch diên khanh.

Thiên Phong quốc Cung Tiễn thả ra ngoài, Thiên Hương quốc hay dùng tám khiên ngăn trở, lập tức, Thiên Hương quốc phương diện lại là một vòng phản kích, song phản chỉ chính là như vậy người tới ta đi, Cung Tiễn tiêu hao không ít, chân chính đại chiến còn chưa mở ra.

Long Chính Vũ ngồi ở trong đại trường, nhìn phía dưới tướng quân hỏi "Thế nào rồi?"

"Hồi bẩm tướng quân, chúng ta từ cái kia cự trong hàm hướng về Huyết Cốt quan phương hướng không ngừng đào móc, hiện tại đã đào thông một nửa, phỏng chừng còn có hai ngày liền có thể đến sông đào bảo vệ thành!"

"Được, chú ý, không nên để cho kẻ địch rõ ràng chúng ta ý đồ, một khi phát động tấn công, nhất định phải nhanh, tuyệt đối không thể để cho bọn họ phản ứng lại!" Long Chính Vũ nói rằng.

Hạ Cảnh Thiên đứng ở trên thành tường, nhìn Thiên Hương quốc phương diện, lông mày nhíu chặt, hần cảm giác được không đúng, Thiên Hương quốc binh mã rất nhiều, bình thường tình huống mạnh mẽ tấn công, nếu không, Thiên Hương quốc hậu cần căn bản thì sẽ không thể bảo đảm, mà Thiên Hương quốc hiện tại vì mà không công, là Hà Đạo lý?

Thế nhưng, Hạ Cảnh Thiên vỗ vỗ kiên cố tường thành, ở nhìn chính đang diên khanh Thiên Hương quốc binh sĩ, không khỏi cười lạnh một tiếng, diên đi, chậm rãi diên, mặc kệ Long Chính Vũ lão già kia muốn làm gì, chính mình phụng bồi là được rồi, ngược lại tiêu hao thời gian đối với chính mình này mới có lợi.

Song phương đều đang đợi, Hạ Cảnh Thiên nhận được tin tức, nước sông đầu nguồn phương diện đã chuẩn bị gần đủ rồi, đã bắt đầu súc thủy, đang đợi mấy ngày, là có thể cho Thiên Hương quốc một cái gỏi quả lớn.

Song phương đều đang đợi thời cơ, chờ đợi một đòn trí mạng thời khắc, đều ở tính toán.

Mà Tàn Hạo Thiên cùng Cung Cần Vĩ mấy người cười ở lưng ngựa bên trên, hướng về Huyết Cốt quan nhanh chóng di động, đột nhiên, Tàn Hạo Thiên kéo dây cương, con mắt nhìn về phía trước.

Phía sau đội ngũ cũng đỉnh chỉ, Cung Cần Vĩ cũng nhìn thấy phía trước lúc ẩn lúc hiện xuất hiện mấy bóng người, mà Tàn Hạo Thiên nhưng là cả người căng thẳng, như gặp đại địch, Cung Cần Vĩ cũng là cảm giác được một luồng không giống bình thường bầu không khí.

Nhìn thấy Tàn Hạo Thiên ngừng lại, phía trước bóng người nhanh chóng di động lại đây, bốn đạo bóng người màu đen lóe lên một cái rồi biến mất, đi tới

Tần Hạo Thiên phía trước, đón lấy, một đạo yêu mỹ bóng người màu đỏ xuất hiện.

"Khanh khách, người chính là Tần Hạo Thiên chứ? Tiểu nữ từ có lẽ rồi!" Nói cái kia thon thả hơi về phía trước nghiêng, cái kia ngọn núi đầy đặn vì khẽ run run, liền thật giống như là muốn đột phá mặt ngực, mê hoặc cực kỳ.

Tần Hạo Thiên tâm như chỉ thủy, hẳn từ cô gái này trên người cảm giác được một luồng uy hiếp, người này không đơn giản, "lại giả bất thiện!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Chiến

Hồng Y nữ tử lác lác thon thả, tay nhỏ bụng chính mình miệng nhỏ, một đôi đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Tần Hạo Thiên, hỏi "Khanh khách, người chính là Tần Hạo Thiên đi, nghe đại danh đã lâu, tiểu nữ từ có lẽ rồi!"

Tần Hạo Thiên nhìn thấy cô gái này trong lòng nhất thời liền vang lên cảnh giác đại đại chung, cau mày, nhìn nữ tử, mà cô gái này nét mặt tươi cười như hoa, ngực không ngừng nhấp trũng, rất là tràn ngập sức mê hoặc.

Cung Cầm Vĩ bên hông trường đao liền muốn rút ra, Tần Hạo Thiên đưa tay kéo Cung Cầm Vĩ cử động, hẳn biết cô gái này không đơn giản, chỉ bằng vào Cung Cầm Vĩ căn bản là không phải là đối thủ.

"Dừng tay, người không phải là đối thủ, để cho ta tới!" Nói xong, xuống ngựa, đi tới cô gái này trước người, nhìn cô gái này hỏi "Xin hỏi tiên tử phương danh, tìm Tần mỗ chuyện gì?"

Yêu Mị nở nụ cười, một đôi con mắt như nước, tràn ngập tò mò, đối với Tần Hạo Thiên biểu hiện, Yêu Mị rất hài lòng cũng không phục lắm, đối với với mình khuôn mặt đẹp cùng mê hoặc, Yêu Mị là tràn ngập tự tin, nhưng là, Yêu Mị ở Tần Hạo Thiên trên người không có cảm giác đến từng tia một tham lam cùng lòng bất chính, điều này làm cho Yêu Mị đối với Tần Hạo Thiên đánh giá cao không ít.

"Tiểu nữ từ La Sát cung Yêu Mị, lần này tới là vì lấy mạng của người, vì lẽ đó, Tần Hạo Thiên người chuẩn bị sẵn sàng sao?" Yêu Mị trong mắt tràn ngập tò mò nhìn Tần Hạo Thiên, nàng muốn nhìn một chút Tần Hạo Thiên nghe được tin tức này đáng vẻ.

"Ồ? Hóa ra là có chuyện như vậy, xem ra là Thiên Hương quốc xin mời cô nương ra tay đi? Không nghĩ tới Tần mỗ ở Thiên Hương quốc trong lòng giá trị còn rất cao, lại có thể xin mời cô nương này các cao thủ tới lấy Tần mỗ tính mạng!" Tần Hạo Thiên cũng cười nói.

Nghe được Yêu Mị, Cung Cầm Vĩ quát to một tiếng, nhất thời Hám thiên đoàn binh lính toàn bộ nhấc lên trường thương trong tay, cung tên thượng huyền, mục tiêu nhắm thẳng vào Yêu Mị năm người.

Mà Yêu Mị phía sau yêu ma quỷ quái từng mất một đôi tràn ngập tử khí con người nhìn chăm chăm Hám thiên đoàn, một luồng sát cơ lúc ẩn lúc hiện, Tần Hạo Thiên nhất thời chỉ cảm thấy thân thể của chính mình tóc gáy đứng thẳng, trên trán xuất hiện mồ hôi.

Tần Hạo Thiên ra hiệu Hám thiên đoàn thu tay lại, Tần Hạo Thiên biết rõ, coi như là toàn bộ Hám thiên đoàn cũng không phải này bốn cái thần bí người áo đen đối thủ, chính mình cũng không phải là đối thủ, một khi phát sinh chiến đấu, Hám thiên đoàn tuyệt đối sẽ toàn bộ tổn hại ở đây, nói như vậy liền thiệt thòi lớn rồi, Huyết Cốt quan còn cần Hám thiên đoàn tồn tại, tuyệt đối không thể để Hám thiên đoàn xuất hiện tổn thương.

"Cung tướng quân, không có mạng của ta lệnh, tuyệt đối không thể tùy tiện ra tay, bọn họ không phải các người có thể đối phó, các người hiện ở chỗ này chờ chờ, tuyệt đối không cho manh động! Nhớ chưa có?" Tần Hạo Thiên nhìn Cung Cầm Vĩ hỏi.

"Điện hạ, mặt tướng. . ." Cung Cầm Vĩ còn muốn nói điều gì liền trực tiếp bị Tần Hạo Thiên đánh gãy.

"Cung Cầm Vĩ, thi hành mệnh lệnh! Người, không có nghe hiểu?" Tần Hạo Thiên ánh mắt trừng trừng nhìn chăm chăm Cung Cầm Vĩ.

Cung Cầm Vĩ nhất thời chỉ cảm giác mình bị một nguồn sức mạnh áp chế, trái tim không khỏi co rút lại, liền dường như bị người gắt gao nắm trái tim của chính mình, trên trán mồ hôi không ngừng nhỏ xuống.

"Chưa, mặt tướng, tuân chỉ!" Cung Cầm Vĩ gian nan hồi đáp, tiếng nói vừa dứt, nhất thời áp chế ở thân thể mình bên trên sức mạnh biến mất không còn tăm hơi, Cung Cầm Vĩ từng ngum từng ngum hô hấp không khí.

"Điện hạ vừa không có sử dụng bất kỳ sức mạnh, chỉ là khí thể tỏa ra liền để chính hắn một ở trong cơn mưa máu ngang dọc tướng lĩnh cảm giác được sợ

hải, đây chính là người bề trên uy nghiêm?" Cung Càn Vĩ trong lòng không khỏi cảm thán đến.

Tần Hạo Thiên tốt xấu cũng coi như là thoát khỏi chương Thiên Phong quốc, thời gian tuy rằng đoan một điểm, nhưng là, thân là người bề trên khí thế vẫn là chậm rãi bồi dưỡng đi ra, bình thường người vẫn đứng là không chịu nổi hấn tẩn mất ra khí thế.

"Ta nghĩ, lấy các vị thân phận, còn không đến mức cùng những này người bình thường tính toán chứ?" Tần Hạo Thiên trong giọng nói mang theo một tia chế nhạo hỏi.

"Hừ, bốn cô nương đối với những người phạm tục mới không hề động thủ tâm tư đây, hôm nay, bốn cô nương đến mục đích chính là ngươi!" Yêu Mị chỉ vào Tần Hạo Thiên trả lời đến.

Nghe lời này, Tần Hạo Thiên nhất thời liền thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần không phải nhắm vào Thiên Phong quốc bách tính cái gì, thế thì dễ nói chuyện rồi.

"Đã như vậy, kính xin cô nương dời bước, dù sao, nơi này không phải giải quyết sự tình địa phương tốt, cô nương ngươi nói xem?" Tần Hạo Thiên kiến nghị đến.

"Không thành vấn đề, vừa vặn bốn cô nương muốn nhìn một chút bị bốn vị Thần Vương Đại Năng coi trọng đệ tử đến tột cùng có cỡ nào bản lĩnh, cũng làm cho bốn cô nương mở mang tầm mắt!" Yêu Mị nói rằng.

Tần Hạo Thiên được Yêu Mị xác nhận, gật gù, bóng người lóe lên biến mất ở tại chỗ, lưu lại một câu nói "Phía trước rừng cây nhỏ, xin đợi cô nương!"

Yêu Mị nở nụ cười, bóng người màu đỏ lóe lên, biến mất ở tại chỗ, yêu ma quỷ quái cũng theo ở phía sau biến mất, lưu lại Cung Càn Vĩ cùng Mạc Phi Bạch suất lĩnh binh lính.

Mà Cung Càn Vĩ cùng Mạc Phi Bạch hai người nhìn phía xa rừng cây nhỏ, trong mắt tràn ngập lo lắng, nhưng là thực lực của chính mình căn bản là không đáng chú ý, người khác ngay cả ra tay hứng thú đều không có, điều này làm cho hai vị tướng quân tràn ngập dả kích.

Yêu Mị bóng người xuất hiện ở rừng cây nhỏ ngoại vi, sau đó quay về yêu ma quỷ quái bốn người nói rằng "Các ngươi ở bên ngoài chờ đợi, Tần Hạo Thiên, bốn cô nương muốn đích thân gặp gỡ!" Nói xong, thiên ảnh lóe lên tiến vào rừng rậm.

Tần Hạo Thiên đã ở trong rừng cây nhỏ chờ đợi, trong tay Huyết Khấp xuất hiện, chậm đợi Yêu Mị xuất hiện.

Yêu Mị bóng người lặng yên xuất hiện ở cành cây bên trên, mũi chân nhẹ nhàng thả xuống, không có phát sinh chút nào âm thanh, Tần Hạo Thiên nhắm mắt lại, trong tay Huyết Khấp lập lòe tia sáng yêu dị.

Yêu Mị, tay nhỏ giương lên, nhất thời, hai thanh màu phấn hồng loan đao xuất hiện ở trong tay, Yêu Mị đầu lưỡi liếm một thoáng lưỡi đao, trong mắt lập lòe khát máu ánh sáng, bóng người lại lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

Tần Hạo Thiên lỗ tai khẽ động, nửa ngồi nửa quỳ, Huyết Khấp vào vỏ, đặt ở bên hông, tay phải nắm chặt chuôi kiếm, mặt hướng Yêu Mị mới vừa vừa biến mất phương vị, đột nhiên, một đạo bóng người màu đỏ xuất hiện, đã xuất hiện ở Tần Hạo Thiên phía sau, mà Tần Hạo Thiên con mắt cũng bỗng nhiên mở, Huyết Khấp ra khỏi vỏ, một vệt yêu dị hồng quang lóe lên một cái rồi biến mất.

"Keng!" Yêu Mị thân thể về phía sau một cái lộn ngược ra sau, rơi vào cành cây bên trên, mà Tần Hạo Thiên Huyết Khấp trường kiếm trường kiếm mũi kiếm quay về Yêu Mị, Yêu Mị nở nụ cười.

"Đối với mà, như vậy mới thú vị, nếu không, liền không có gì hay, ngươi nói là à?" Yêu Mị cười nói, một giây sau đã xuất hiện ở Tần Hạo Thiên trước người, loan đao quay về Tần Hạo Thiên con mắt mạnh mẽ đâm tới.

Tần Hạo Thiên trường kiếm trong tay về phòng, mà Yêu Mị bóng người càng lúc càng nhanh, Tần Hạo Thiên vận dụng cảm nhận của chính mình chống đối muốn Yêu Mị công kích, Yêu Mị bóng người đã thấy không rõ lắm, chỉ có thể nhìn thấy vô số bóng người màu đỏ vây quanh Tần Hạo Thiên chuyển, mà Tần Hạo Thiên trường kiếm trong tay cũng không ngừng vung vẩy, đóm lửa không ngừng xuất hiện, vũ khí va chạm âm thanh không ngừng vang lên.

Rốt cục, Yêu Mị đình chỉ, trên mặt cũng xuất hiện một vệt đỏ mờ hời, chỉ nhìn thấy Yêu Mị nở nụ cười, nhìn Tần Hạo Thiên, trong mắt tràn ngập thương thức.

"Khanh khách, Thiên Phong quốc Thái tử quả nhiên danh bất hư truyền, phía dưới, ta có thể phải chăm chỉ rồi!" Yêu Mị nói xong, trong tay loan đao biến mất không còn tăm hơi, một cây phương thiên họa kích xuất hiện ở trong tay.

Tần Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời liền cảm thấy đây cũng quá phù hợp chứ? Một cái yếu điệu mỹ nữ lại sử dụng phương thiên họa kích như thế hùng hổ vũ khí?

Chỉ thấy Yêu Mị thủ đoạn uốn một cái, cái kia phương thiên họa kích ở trong tay đều vũ ra hoa giống như vậy, Tần Hạo Thiên cũng không dám có chút bất cẩn, toàn thân bị Chân nguyên bao vây, con mắt nhìn chăm chăm Yêu Mị.

Yêu Mị trong tay phương thiên họa kích so sánh hoa, thân thể lóe lên, đã xuất hiện ở Tần Hạo Thiên trước người, Tần Hạo Thiên thân thể ngửa mặt lên, cái kia phương thiên họa kích nhưng là sát chớp mũi của chính mình mà qua, trường kiếm trong tay vung lên, đem phương thiên họa kích đánh ra, mà Yêu Mị biến chiêu, ngừng lại hướng về bên cạnh bay đi phương thiên họa kích, hướng phía dưới ép một chút, Tần Hạo Thiên chân lóe lên, nhất thời, phương thiên họa kích trực tiếp bắn trúng mặt đất, mặt đất trực tiếp oanh kích ra một đạo hố to.

Tần Hạo Thiên vội vàng rời đi, kéo dài khoảng cách, cong ngón tay búng một cái thân kiếm, nhất thời một đạo kiếm khí bắn ra, phương thiên họa kích quét qua, đem kiếm khí quét ra, bắn trúng một cây đại thụ, nhất thời, cây đại thụ kia bị xuyên thủng một nửa.

"Bắt diệt chém!" Một tiếng khê kêu, trong tay phương thiên họa kích hướng về Tần Hạo Thiên chém vào mà đến, Tần Hạo Thiên vừa thấy, nhất thời giờ kiếm đón lấy, Tần Hạo Thiên nhất thời cũng cảm giác được một nguồn sức mạnh hướng mình kéo tới, hai chân suýt chút nữa mềm nhũn quỵ xuống.

Tần Hạo Thiên thầm nghĩ đến "Mịa nó, như thế một cái nhu nhược nữ tử, man lực lại so với Tôn Thiên Thân còn mạnh hơn, đến tột cùng nàng là người vẫn là yêu thú a, quá lợi hại rồi!"

"Ầm!" Kinh khí bạo phát, hướng về bốn phía khuếch tán mà đi, bên trong rừng cây cành cây, lá cây toàn bộ bị tức lãng quét một cái sạch sành sanh, lưu lại trọc lốc quang thân cây.

Tần Hạo Thiên hai tay gắt gao chống đỡ Huyết Khấp thân kiếm, mà Yêu Mị một tay dùng sức hướng phía dưới ép, Tần Hạo Thiên sắc mặt đều thay đổi.

"Kèn kẹt, kéo kẹt kéo kẹt!" Từng tia một chớp giạt xuất hiện, hai cái vũ khí thân thể bên trên từng người xuất hiện một cái lồng ánh sáng, Tần Hạo Thiên trong tay phát lực, lợi dụng thân kiếm đàn hồi đem phương thiên họa kích văng ra, Yêu Mị về phía sau lùi lại mấy bước.

Tần Hạo Thiên nhanh chóng thu kiếm vào vỏ, rút kiếm thức, một vệt hàn quang lóe lên một cái rồi biến mất, ánh kiếm hướng về Yêu Mị nhanh chóng đánh giết mà đi, Yêu Mị trong tay phương thiên họa kích vung vẩy, mạnh mẽ chặn lại rồi rút kiếm thức kiếm khí.

Thân thể mềm mại run rẩy không ngừng, không ngừng lùi về sau, trong tay phát lực, đem kiếm khí đẩy ra, kiếm kia khí hướng về rừng rậm ngoại vi bay đi, chỉ chốc lát sau, vô số cây cối chặn ngang gãy vỡ, mà ở bên ngoài yêu ma quỷ quái cũng là mất không co rút lại, lập tức lác mình rồi đi, kiếm khí từ bọn họ rồi đi địa phương lóe lên một cái rồi biến mất, đem một ngọn núi gọt xuống một nửa!

Yêu Mị trong tay phương thiên họa kích vung vẩy, nhất thời, chu vi linh lực tụ tập, nững nịu hô "Chiến long sát!"

Phương thiên họa kích trực tiếp bị thả vào không trung, cái kia phương thiên họa kích hóa thành một cái rít gào Cự Long, hướng về Tần Hạo Thiên tấn công tới, Tần Hạo Thiên vừa nhìn, không lùi trái lại còn hướng về cái kia tấn công tới Cự Long sát đi.

Lợi kiếm trong tay hàn quang lóe lên, Tần Hạo Thiên tâm thần trầm định, mũi chân gặt liên tục, lợi kiếm đưa về đằng trước, hướng về cái kia Cự Long đầu đâm tới, nhất thời, sấm vang chớp giạt, phong vân gào thét, toàn bộ rừng cây nhỏ bị bộc phát ra khí lưu hoàn toàn phá hủy!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Đùa giỡn

Xa xa Cung Càn Vi cùng Mạc Phi Bạch loại người toàn bộ đều ngóng trông lấy vọng, nhìn thấy rừng cây lập tức biến mất, yên vụ bốc lên, mặt đất run rẩy không ngừng, liền biết nơi đó chiến đấu rất kịch liệt, mà ở càng xa bên trên, tiểu Điều nhi lộ ra một đôi mắt, nhìn một chút chiến đấu phương vị, sau đó lại thu về càng xa bên trong.

Tần Hạo Thiên trong tay Huyết Khấp run rẩy không ngừng, mũi kiếm gắt gao chặn lại cái kia hư huyền đi ra đầu rồng, Yêu Mị tay gắt gao chống đỡ phương thiên họa kích, không ngừng hướng về Tần Hạo Thiên tạo áp lực, Tần Hạo Thiên chân đã sâu sắc trên đất lê ra hai cái khe, còn đang không ngừng lùi về sau.

Huyết Khấp phát sinh ong ong âm thanh, Tần Hạo Thiên hổ khẩu đã nứt toác, huyết tinh không ngừng chảy xuôi, mà Huyết Khấp chuôi kiếm nhưng là không ngừng hấp thu Tần Hạo Thiên dòng máu, hiện tại Tần Hạo Thiên đang tập trung tinh thần chống lại phương thiên họa kích, căn bản cũng không có chú ý tới.

Theo Huyết Khấp hấp thu dòng máu càng nhiều, trên thân kiếm kia màu đỏ yêu dị ánh sáng cũng càng ngày càng sáng, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy từ Huyết Khấp bên trong truyền tới một luồng tà dị sức mạnh, thuận cổ tay, cánh tay trực tiếp chiếm cứ toàn thân, thay Tiên Thiên nhất khí.

Tần Hạo Thiên thân thể không ngừng run rẩy, tay không ngừng được run, Tần Hạo Thiên thân thể bùng nổ ra hào quang màu đỏ ngòm, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy mình bị một luồng tà ác sức mạnh lập tức chiếm cứ, vô số nặt trái tâm tư lập tức tràn ngập lòng dạ.

Tà ác, tội ác, khủng bố, đáng thương, chửi bới, vô số phát sinh gào thét linh hồn tràn ngập Tần Hạo Thiên tâm thần, Tần Hạo Thiên nhất thời liền cảm giác mình bị bóng tối vô tận bao vây lấy, chính mình cũng không khống chế mình được nữa, ý thức chìm xuống, liền lại cũng không biết.

"!" Tàn Hạo Thiên lợi kiếm trong tay giương lên, trực tiếp đem phương thiên hạ kích ngăn, trong tay Huyết Khấp vung vẩy, nhất thời một cái rất đẹp kiếm hoa xuất hiện, tay hơi cong lên, thân kiếm quay về Yêu Mị, cúi đầu, cũng không ai biết Tàn Hạo Thiên hiện tại đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra.

Yêu Mị triệu hồi phương thiên hạ kích, vung lên vài vòng, một tiếng khê kêu, trong tay phương thiên hạ kích tay một vùng, thân thể về phía trước bỗng nhiên phóng đi "Mãnh long đâm!" Vô Biên sát khí, Yêu Mị đã bị đánh nhau thật tình.

"Khà khà, được, rất tốt! Rất có khí thế đáng vẽ, nhưng là, ở trước mặt ta còn chưa đáng kể đây!" Tàn Hạo Thiên vai không ngừng run run, phát sinh hết sức khủng bố tiếng cười, ngẩng đầu lên, một đôi yêu dị đồ như máu con người xuất hiện.

"Hừ, giả thần giả quỷ!" Yêu Mị xem thường, kể tục hướng về Tàn Hạo Thiên đánh tới.

Tàn Hạo Thiên run lên Huyết Khấp, thu kiếm vào vỏ, thân thể bỗng nhiên bùng nổ ra Vô Biên yêu dị màu đỏ tà khí, theo Tàn Hạo Thiên khoe miệng lộ ra một tia cân nhắc nụ cười, một luồng thô bạo vô song khí thế bỗng nhiên bộc phát ra.

"Tàn sát kỹ, trăm thiên Bạt kiếm thuật!" Tàn Hạo Thiên trông mắt màu đỏ nhìn càng ngày càng gần Yêu Mị, thân thể bỗng nhiên bắn mạnh, hướng về không trung bay lên trời, rút kiếm ra khỏi vỏ, đỏ như màu máu hàn quang lóe lên một cái rồi biến mất, khiến người sợ hãi thần.

Huyết Khấp ra khỏi vỏ, sát khí tràn ngập, kiếm ý ngang dọc, Yêu Mị mặt cười biến đổi, mà Tàn Hạo Thiên trường kiếm ra khỏi vỏ, tuyệt không thu tay lại khả năng, trường kiếm quay về Yêu Mị mạnh mẽ hư không đánh xuống, nhất thời, Yêu Mị chỉ cảm giác thân thể của chính mình căng thẳng, cái kia hàn ý bức người, để cho mình không tự chủ sợ hãi.

Kiếm khí vô hình hướng về chính mình tụ hội mà đến, chu vi đã bị này một chiêu hoàn toàn phá hoại, mặt đất rạn nứt, thổ địa đều bị kiếm khí trực tiếp quét một tầng, mà Yêu Mị chỉ cảm giác mình trong tay phương thiên hạ kích bị vô số thứ công kích bắn trúng, tay đã tê dại, sắp không khống chế được phương thiên hạ kích.

"Oành!" Yêu Mị một ngụm máu tươi phun ra, bay ngược ra ngoài, trong tay phương thiên hạ kích trực tiếp tuột tay, mà Tàn Hạo Thiên vào lúc này mới chậm rãi đáp xuống đất, Huyết Khấp đã vào vỏ.

Yêu Mị ngồi dưới đất, nhìn Tàn Hạo Thiên, trong mắt tràn ngập khó mà tin nổi, vừa còn cùng mình thế lực ngang nhau người vì sao đột nhiên lập tức trở nên như thế hùng hổ, một chiêu liền đem chính mình đánh bại, tại sao lại như vậy?

"Tê rồi tê rồi!" Quần áo vỡ tan thanh âm vang lên, Yêu Mị thân thể bên trên quần áo trực tiếp hóa thành mảnh vỡ, cái kia thân thể mềm mại hoàn toàn hiển lộ ở Tàn Hạo Thiên trước người, vừa kiếm khí chỉ đem Yêu Mị kích thương, mà chung quanh khuếch tán kiếm khí nhưng là đem Yêu Mị quần áo hoàn toàn bảo hộ! Mà không có xúc phạm tới Yêu Mị thân thể.

Yêu Mị nhất thời lập tức che chính mình hùng vĩ vị trí, đem bộ vị yếu hại của mình ngăn trở, nhưng là, Tàn Hạo Thiên đã hoàn toàn nhìn rõ ràng, Yêu Mị nhất thời mặt cười đỏ chót, tuy rằng Yêu Mị xem ra phóng đảng không thể tả, nhưng là, trong xương vẫn là rất bảo thủ, cũng rất kiêu ngạo, đối với bình thường người căn bản là không lọt nổi mắt xanh, chớ đừng nói chi là ở một cái người xa lạ trước mặt lộ ra thân thể của chính mình.

Yêu Mị trong mắt tràn ngập sự thù hận, nhìn Tàn Hạo Thiên, nếu như ánh mắt có thể giết chết người, Tàn Hạo Thiên đã bị Yêu Mị giết chết vô số lần, nhưng là Tàn Hạo Thiên thì lại thật giống là căn bản cũng không có nhìn thấy Yêu Mị mất như thần.

Khoe miệng mang theo một tia trêu tức nụ cười, đi tới Yêu Mị trước người, Yêu Mị thân thể bị thương, cả người không có một tia che chắn, chỉ có thể cuộn mình thân thể của chính mình, trong mắt đề phòng cùng sự thù hận càng ngày càng rõ ràng.

Cho tới vì sao Yêu Mị không gọi yêu ma quỷ quái, Yêu Mị tốt xấu là La Sát cung Tiểu công chúa, chính mình cả người trọn bị Tàn Hạo Thiên nhìn cũng coi như, chẳng lẽ còn muốn mất mặt để bốn cái thù hạ đi vào cũng nhìn thấy?

Tàn Hạo Thiên cái kia hẹp dài con người màu đỏ nhìn Yêu Mị, hơi nhếch khoe môi lên lên, một tia nụ cười tà dị xuất hiện.

Ngồi xổm xuống, nhìn Yêu Mị mặt, đưa tay một cái nắm Yêu Mị cái kia êm dịu cằm, ngón tay ở Yêu Mị cái kia hồng hào trên môi gầy, khiêu khích.

Yêu Mị hiện tại bị thương nặng, căn bản là không cách nào phản kháng, mà Tàn Hạo Thiên nhưng là nhìn Yêu Mị, cười, chính là không nói lời nào, rốt cục, Yêu Mị không nhịn được, mở ra môi đỏ lộ ra hàm răng trắng nõn liền muốn cắn Tàn Hạo Thiên ngón tay, Tàn Hạo Thiên ngón tay vừa thu lại, để Yêu Mị cắn không.

"Tàn Hạo Thiên, ngươi đến tốt cùng muốn làm gì? Là sát là quét ngươi xem đó mà làm, đừng tiếp tục bắt nạt cô nãi nãi!" Yêu Mị cổ môi, hung tợn nhìn Tàn Hạo Thiên nói rằng.

Nghe được Yêu Mị, nhất thời Tàn Hạo Thiên liền nở nụ cười.

"Cô nàng, làm sao? Vừa ngươi không phải rất hung hăng đáng vẽ mà, làm sao đã biến thành bộ dáng này? Không nên a!" Tàn Hạo Thiên trong giọng nói mang theo trêu chọc.

"Hừ!" Yêu Mị nghiêng đầu qua chỗ khác, không nhìn Tàn Hạo Thiên, không phải Tàn Hạo Thiên, người ở lừa gạt quỷ đây!

"Được rồi, được rồi, cô nàng, ngươi nói ta nên xử trí như thế nào ngươi đây?" Đem Yêu Mị mặt chuyển chính thức.

"Cô nàng, xem người đáng điệu không tề, cho ta Khi người vợ chứ, ta bảo đảm người tuyệt đối thoả mãn, để người hàng đêm sinh ca, tuyệt không bớt chup!" Tần Hạo Thiên nhìn Yêu Mị đột nhiên sái nổi lên lưu manh.

"Người, người Tần Hạo Thiên vẫn là một quốc gia chi chủ, nói chuyện lại như vậy hạ lưu vô liêm sỉ, thực sự khiến người ta trơ trẽn!" Yêu Mị nghe được Tần Hạo Thiên nhất thời liền không nhịn được.

"Cô nàng, ta yêu thích người, người rất đúng tính tình của ta! Liền vui vẻ như vậy quyết định rồi!" Nói xong, cúi đầu, quay về Yêu Mị cái kia môi đỏ hồng tới, Yêu Mị con mắt một thoáng liền trừng lớn, mắt thấy cái kia cách mình càng ngày càng gần khuôn mặt, một luồng nam tử khí tức xông tới mặt.

"A!" Tần Hạo Thiên môi lập tức liền hôn Yêu Mị môi đỏ, đầu lưỡi thừa dịp Yêu Mị kinh ngạc thời khắc, vẩy một cái, trực tiếp đem Yêu Mị răng bạc cạy ra, linh xảo đầu lưỡi lập tức liền cùng Yêu Mị đầu lưỡi quấn quýt lấy nhau.

Yêu Mị là một cái hoa cúc khuê nữ nơi đó chống lại như vậy kích thích, nhất thời, Yêu Mị thân thể mềm mại lập tức liền cứng ngắc lên, ngốc ngơ ngác tùy ý Tần Hạo Thiên khinh bạc chính mình, mà Tần Hạo Thiên đã là càng ngày càng quá đáng, bàn tay lớn trực tiếp bao trùm ở Yêu Mị cái kia đầy đặn phía trên ngọn núi.

Yêu Mị bị Tần Hạo Thiên tay lập tức liền thức tỉnh, Tần Hạo Thiên thu hồi cùng Yêu Mị quấn quýt lấy nhau đầu lưỡi, tay còn nặn nặn, ân, thật là có co dãn!

"Đừng!" Yêu Mị giờ tay lên, quay về Tần Hạo Thiên mặt mạnh mẽ chính là một cái tát, nhất thời, Tần Hạo Thiên trên mặt xuất hiện một cái rất rõ ràng dấu tay.

Tần Hạo Thiên nhìn Yêu Mị, mà Yêu Mị nhưng là trong mắt chứa nước mắt, chỉ vào Tần Hạo Thiên, khí đích đã không biết nên nói như thế nào, chính mình từ nhỏ quen sống trong nhung lụa, ai dám như vậy khinh bạc chính mình? Không nghĩ tới ở đây lại bị người khinh bạc, điều này làm cho Yêu Mị làm sao nhận được?

Tần Hạo Thiên đã trúng một tát này, nở nụ cười.

"Này là được rồi, vết dĩa son mã, ta mới có chinh phục lạc thú, nhớ kỹ, nữ nhân, người là ta!" Tần Hạo Thiên cời chính mình áo khoác, tỉ mỉ che ở Yêu Mị thân thể bên trên, đem xuân quang che lại.

"Nhớ kỹ, sau đó có thể đừng tìm ta đối nghịch, nếu không, lần sau, ta có thể sẽ không như thế dễ dàng liền buông tha người rồi!" Nói xong, trực tiếp rời khỏi nơi này.

Mà Yêu Mị cắn chặt hàm răng, nắm đấm gắt gao nắm, chính mình lần này nhiệm vụ chưa hoàn thành, còn bị một cái kẻ xấu xa khinh bạc, thực sự là tiền mất tật mang!

"A ~! Tần Hạo Thiên, ta nhất định phải giết người! Tuyệt đối sẽ! Người chờ ta!" Thê thảm âm thanh truyền ra, Tần Hạo Thiên nghe được Yêu Mị, nhất thời liền nở nụ cười.

Tần Hạo Thiên rất mau trở lại đến đoàn xe, tiến vào càng xe, thần nhiên nói "Tiếp tục tiến lên! Sớm ngày đến Huyết Cốt quan!" Âm thanh lạnh lùng cực kỳ, căn bản là không phải vừa cái kia ôn hoà âm thanh, mà Mạc Phi Bạch cùng Cung Cần Vĩ nhìn thấy Tần Hạo Thiên trở về cũng yên tâm, nghe theo Tần Hạo Thiên tiếp tục tiến lên.

Mà ở càng xe bên trong tiểu Điều nhi nhưng là cả người căng thẳng, con người nhìn chòng chọc vào Tần Hạo Thiên, chuyện này căn bản là không phải nó quen thuộc Tần Hạo Thiên, cái này Tần Hạo Thiên tản mát ra khí tức chính mình rất đáng ghét.

Nhìn thấy tiểu Điều nhi đề phòng nhìn mình, Tần Hạo Thiên nở nụ cười, tay một chiêu, đem tiểu Điều nhi chộp vào trong tay chính mình, nhìn tiểu Điều nhi con mắt.

"Làm sao? Khí tức thay đổi, người liền không quen biết? Yên tâm đi, mặc kệ ở làm sao biến, ta vẫn là ta, ta chỉ không phải một cái khác Tần Hạo Thiên thôi!" Tần Hạo Thiên nhìn tiểu Điều nhi con người, thần nhiên nói.

Đoàn xe đã rời khỏi nơi này, kể tục hướng về Huyết Cốt quan nhanh chóng tiến lên, mà Yêu Mị khoác Tần Hạo Thiên áo khoác, tay gắt gao nắm bắt quần áo, thật giống như đó là Tần Hạo Thiên giống như vậy, muốn đem Tần Hạo Thiên bóp chết!

Mà Tần Hạo Thiên nhưng là căn bản là không để ý Yêu Mị, dù sao, sẽ có người đi Yêu Mị nơi đó, đối với Yêu Mị vấn đề an toàn, căn bản là không cần lo lắng.

Chương 34: Kiến nghị

Tăng nhanh tốc độ, Tần Hạo Thiên rút cục đi tới Huyết Cốt quan, nhìn Huyết Cốt quan, Tần Hạo Thiên đành chỉ bước chân, nhìn tường thành, tường thành vô cùng hùng vĩ, trên thành tường có rất nhiều màu đen dầu ả, còn có thật nhiều hỏa thiêu quá vết tích, có thể nhìn ra được, nơi này thường thường xảy ra chiến đấu, còn rất khốc liệt!

Đối với Tần Hạo Thiên đến, toàn bộ Huyết Cốt quan binh lính toàn bộ sĩ khí đất đỏ, con mắt tràn ngập nhiệt tình, bọn họ biết Tần Hạo Thiên là chính quốc gia người thừa kế duy nhất, mà người thừa kế này lại đặt mình vào nguy hiểm, đi tới Huyết Cốt quan, đây là cỡ nào dũng cảm chứ?

Thao trường bên trên, Tần Hạo Thiên trên người mặc quân sĩ khôi giáp, bên hông treo lơ lửng Huyết Kháp, con mắt nhìn phía dưới vô số quan binh, nhìn này từng đôi nòng rọc con mắt, Tần Hạo Thiên không tự chủ tim đập nhanh hơn, một luồng hào hùng tự nhiên mà sinh ra.

Giờ lên nắm đấm, Tần Hạo Thiên nhìn phía dưới binh lính, nắm đấm mạnh mẽ va chạm ở chính mình trên ngực, nắm đấm cùng khôi giáp đụng vào nhau, phát sinh "Thùng thùng" âm thanh.

"Thiên Phong có các người, là đại tân! Ta Tần Hạo Thiên đại biểu Thiên Phong quốc thiên thiên vạn vạn bách tính tạ đại gia ở đây quảng đầu lâu, tung nhiệt huyết, vì là Thiên Phong quốc ở đây dự huyệt phản chiến, chư vị tướng sĩ, các người cực khổ rồi!" Tần Hạo Thiên nói xong, ôm quyền, quay về phía dưới tướng sĩ cúi người hành lễ.

P phía dưới tướng sĩ cũng kích động không thôi, đây là bọn họ lần thứ nhất nhìn thấy quốc gia người thừa kế, cũng là bọn họ muốn cống hiến cho người, mà Tần Hạo Thiên một câu cực khổ rồi, cũng là đối với bọn họ trả giá khẳng định.

"Chư vị tướng sĩ chiến tích, ta ở kinh thành cũng thu được tin chiến thắng, ta rất cao tâm, chúng ta Thiên Phong quốc tuy rằng quốc lực không phải rất mạnh, thế nhưng, đối với kẻ địch xâm lấn nhưng không hề ý sợ hãi, vẫn có thể đánh ra một cái đẹp để phản kích, mà ta cũng đem cùng các người đồng thời, đồng thời đối kháng kẻ địch tiến công, giữ gìn quốc thổ hoàn chỉnh, ở đây, ta xin nhờ đại gia, để chúng ta đồng thời đem kẻ địch đuổi ra ngoài, giết tới bọn họ sợ hãi, để bọn họ nhắc lên Thiên Phong quốc liền từ trong lòng sợ sệt!" Tần Hạo Thiên giờ lên nắm đấm, lớn tiếng hô.

"Sát! Sát!" Hết thầy binh lính đều lớn tiếng la lên lên.

"Đối với các vị công lao, trong lòng ta đều là biết đến, vì lẽ đó, lần này, ta mang đến đại gia ban thưởng, thế nhưng, ta nghĩ để mọi người đều biết, những thứ đồ này không phải ta Tần Hạo Thiên ban thưởng cho đại gia, mà là các người phía sau phụ lão hương thân kiếm ra đến, là bọn họ dùng chính mình huyết hãn ban thưởng! Vì lẽ đó, hi vọng đại gia không muốn phụ lòng bọn họ kỳ vọng! Trận chiến này, Thiên Phong tất thắng!"

Ở tướng lĩnh dưới sự hướng dẫn, toàn bộ quân doanh đều là một mảnh tiếng cười cười nói nói, chính mình công lao bị được tán thành, mà Thái tử điện hạ cũng rất âm lòng người, toàn bộ Huyết Cốt quan đều rơi vào sung sướng hải dương.

Long Chính Vũ nhìn thấy Huyết Cốt quan Tần Hạo Thiên cờ xí đã bay lên, nhất thời, trong tay chén trà mạnh mẽ té xuống đất, không nghĩ tới La Sát cung lại thất thủ, không có giết chết Tần Hạo Thiên.

"Hừ! Một đám rác rưởi, bị quốc gia nuôi lâu như vậy, thậm chí ngay cả một đứa bé đều sát không xong, quả thực chính là rác rưởi! Còn tự xưng cái gì cao thủ, phi!" Long Chính Vũ đã bị tức điên rồi, nói không biết lựa lời.

"Lòng đất đào móc làm thế nào rồi?" Long Chính Vũ thờ hờn hờn, hỏi bên cạnh tướng lĩnh.

"Tướng quân, phỏng chừng ngày mai là có thể đào được sông đào bảo vệ thành!" Đến thời điểm là có thể đối với Huyết Cốt nhốt vào hành mạnh mẽ tấn công, bắt Huyết Cốt quan!" Tướng lĩnh hồi đáp.

"Hừ! Chuẩn bị đi thôi, nhất định phải bắt Huyết Cốt quan! Bản tướng nhất định phải đem Tần Hạo Thiên tên tiểu tử kia đầu thu hạ xuống!" Nói xong mạnh mẽ hơi vung tay, tức giận không ngớt rời khỏi nơi này, trở lại lầu lớn.

Mà ở Huyết Cốt quan, Hạ Cảnh Thiên ngồi ở chủ vị, Tần Hạo Thiên nhưng là dưới tướng dưới thủ, nguyên bản Hạ Cảnh Thiên là để Tần Hạo Thiên làm đến vị, thế nhưng Tần Hạo Thiên ngăn lại, Tần Hạo Thiên nói với Hạ Cảnh Thiên "Tướng quân là Huyết Cốt quan người tâm phúc, mà chính mình chỉ là tướng quân thủ hạ tiểu binh, nào có tiểu binh ngồi ở chủ tướng vị trí?"

Hạ Cảnh Thiên nghe sau khi đến, cười ha ha, việc đáng làm thì phải làm trực tiếp ngồi xuống, bắt đầu xử lý quân vụ, mà Tần Hạo Thiên nhưng là yên lặng nghe Hạ Cảnh Thiên xử trí quân vụ, không nói xen vào, không tiếp lời.

"Đập chứa nước làm sao?" Hạ Cảnh Thiên hỏi.

"Về tướng quân, đã chuẩn bị gần đủ rồi, một khi mở ra chỗ hồng, toàn bộ binh nguyên đều sẽ bị cuốn cuộn hồng thủy nhấn chìm, Huyết Cốt quan phòng chừng cũng sẽ phải chịu xung kích, dù sao, tồn thủy lượng quá lớn, mặt tướng sợ sệt Huyết Cốt quan không chịu nổi hồng thủy xung kích!" Có người trả lời đến.

"Hừm, không cần sợ, Huyết Cốt quan địa thế tương đối cao, mà bình nguyên nằm ở thấp thế, coi như hồng thủy xung kích, cũng sẽ không có tổn thương quá lớn, hiện tại sẽ chờ Long Chính Vũ tên kia ra tay rồi, chúng ta phải nghĩ biện pháp để Long Chính Vũ hết thấy binh lực toàn bộ điều động, một lần thu thập sạch sẽ!" Hạ Cảnh Thiên xoa lông mày nói rằng.

Tần Hạo Thiên cũng nghe thấy Hạ Cảnh Thiên phương pháp, cũng suy nghĩ một chút, đột nhiên, Tần Hạo Thiên ánh mắt sáng lên, trạm dừng đứng lên, nhìn thấy Tần Hạo Thiên đứng thẳng lên, Hạ Cảnh Thiên cũng nhìn về phía Tần Hạo Thiên.

"Tướng quân, Huyết Cốt quan chia làm bên trong thành cùng ngoại thành, người nói nếu như chúng ta từ bỏ ngoại thành, để Long Chính Vũ bọn họ cho rằng thắng lợi trong tầm mắt, người nói bọn họ có thể hay không toàn quân xuất kích?" Tần Hạo Thiên hỏi.

Nghe được Tần Hạo Thiên, Hạ Cảnh Thiên lập tức sùng sốt, ý nghĩ này quá lớn mật, nếu như thao tác không được, Huyết Cốt quan nhưng là sẽ có thất thủ độ khả thi, một khi Huyết Cốt quan thất thủ, đôi kia Thiên Phong quốc bên trong đều sẽ là không thể nào tưởng tượng được đã kích.

Từ bỏ ngoại thành, cố thủ bên trong thành, một khi phòng ngự không được, rất có thể trộm gà không xong còn mất nắm gạo, thế nhưng, điều này cũng cho song phương một cơ hội, dù đổ ra Thiên Hương quốc đại quân, cho mình có trọng thương cơ hội, nhưng là, điều này cũng cho Thiên Hương quốc công hãm Huyết Cốt quan kỳ ngộ, cái này là một lựa chọn.

Tần Hạo Thiên nói xong cũng ngồi xuống, không nói nữa, dù sao, chính mình đối với quân sự là một chữ cũng không biết, đây chỉ là chính mình một cái ý nghĩ mà thôi.

Hạ Cảnh Thiên bọn họ cũng đang suy nghĩ cái phương pháp này có thể thực thi tính, dù sao, cái này không phải đang nói đùa, một khi chơi đập phá, vậy thì là tội nhân thiên cổ, cái này ai cũng dám đương không nổi.

Nhìn địa đồ, cùng Huyết Cốt quan bản vẽ, Hạ Cảnh Thiên tay không ngừng khoa tay, không ngừng suy nghĩ, Long Chính Vũ đại quân xuất phát Huyết Cốt quan nhanh nhất xem như là kỵ binh, kỵ binh đến Huyết Cốt quan tốc độ nhanh nhất muốn mười phút, mà bộ binh nhưng là muốn hai mươi phút, mà một khi toàn quân điều động, lại kéo dài khoảng năm phút, trong này có khoảng chừng hai mươi năm phút thao tác.

Đập chứa nước thả ra, thủy tốc độ đại khái sẽ ở nửa giờ đầu, nói cách khác phía bên mình muốn ngăn cản năm phút đồng hồ, nếu là có ngoại thành tồn tại phía bên mình coi như là chống đối mười ngày nửa tháng cũng có thể, mà từ bỏ ngoại thành, cái kia toàn bộ Huyết Cốt quan đều bại lộ ở kẻ địch trước mặt, phía bên mình có thể không chống đỡ được?

"Oành!" Mạnh mẽ một đám nện ở án trác bên trên, Hạ Cảnh Thiên quyết định, đánh cuộc!

"Tướng quân, Hạo Thiên còn có lời muốn nói, tướng quân không cần cái kia bi quan, kỳ thực, ý của ta là chúng ta chỉ là từ bỏ chính là môn, mà không phải thành! Thuận thế từ bỏ môn, thả kẻ địch nhập quan, nội môn đóng, đợi được kẻ địch tiến vào quan bên trong, đóng cửa đánh chó, các vị tướng quân, ta nghĩ đều sẽ chứ?" Tần Hạo Thiên cười nói.

Nghe đến đó, Hạ Cảnh Thiên nhất thời liền biết, là tự mình nghĩ xóa, Tần Hạo ý của trời là mai phục tại trên thành tường, thả kẻ địch đi vào, đóng cửa đánh chó, nếu là như vậy, vậy thì có rất nhiều thao tác tính.

"Các vị tướng quân, đối xử kẻ địch chính là tàn nhẫn đối với mình, vì lẽ đó, ta nghĩ xin mời các vị tướng quân thả xuống chính mình thân là tướng quân kiêu ngạo, không cần nói vì giữ gìn quân nhân vinh dự rồi cùng kẻ địch chính diện ngang giang, đối với kẻ địch còn nói cái gì nhân nghĩa đạo đức? Không có tác dụng biện pháp gì, giết chết kẻ địch chính là biện pháp tốt, vì lẽ đó, mặc kệ là âm mưu cũng được, dương mưu cũng được, có thể sử dụng hay dùng, thủ đoạn càng độc, đối với kẻ địch càng tàn nhẫn liền càng tốt!" Tần Hạo Thiên chính thức nói rằng.

Mà nghe được Tần Hạo Thiên, nhất thời ở đây hết thấy tướng quân lập tức liền sùng sốt, quân nhân có quân nhân vinh dự, quá mức độc ác thủ đoạn, hoặc là âm mưu gì loại hình đồ vật bọn họ đều không phải rất yêu thích, kỳ thực coi như là Hạ Cảnh Thiên muốn dùng thủy xung kích Long Chính Vũ cũng có rất nhiều lòng người bên trong không phải rất tình nguyện, nhưng là Hạ Cảnh Thiên là đầu lĩnh, coi như có cái gì bất mãn cũng sẽ để xuống thi hành mệnh lệnh, mà hôm nay thân là Thái tử Tần Hạo Thiên cũng nói như vậy, xem như là trực tiếp lật đổ tất cả mọi người ba quan.

Mà Hạ Cảnh Thiên nghe được nhưng là gật gù, đối với Tần Hạo Thiên lời giải thích, Hạ Cảnh Thiên là trăm phần trăm tán đồng, mặc kệ là mèo trắng Hắc Miêu, nắm lấy con chuột chính là thật miêu, cái gì quang minh chính đại, cái gì chiến pháp hết thấy đều là chó má, có thể đánh thắng kẻ địch chính là biện pháp tốt!

Nhìn thấy những tướng lĩnh này trên mặt có một chút không vui, Tần Hạo Thiên cũng là trong lòng thở dài, những này chủ nghĩa anh hùng hại chết người a.

"Các vị tướng quân, thủ đoạn không để ý cái gì thâm độc, có thể đánh thắng là tốt rồi, chúng ta ở đây là vì sao? Còn không phải là vì phía sau chúng ta bách tính có thể an cư lạc nghiệp? Bọn họ đều là thân nhân của chúng ta, vì bảo vệ người thân, thủ đoạn gì không thể sử dụng? Coi như dùng thì đã có sao? Đây là ở đánh trận, không phải ở so với ai khác càng anh hùng." Tần Hạo Thiên lại một lần nữa nói rằng.

"Nhưng là, như vậy chúng ta Thiên Phong quốc quân nhân danh tiếng liền phá hủy!" Có người phát sinh phản bác nói rằng.

Nghe lời này, nhất thời Tần Hạo Thiên liền nở nụ cười, nhìn những tướng lĩnh này, trong mắt tràn ngập cười nhạo.

"Hừ, danh tiếng? Danh tiếng có ích lợi gì? Người nói cho ta, đến tốt cùng là mệnh trọng yếu vẫn là danh tiếng trọng yếu? Đến tốt cùng là phía sau người ngàn vạn bách tính trọng yếu vẫn là người cái kia chó má đều không đáng danh tiếng trọng yếu? Các người đều là lĩnh quân người, thủ hạ có thành ngàn hơn trăm huynh đệ, đến tốt cùng là bọn họ mệnh trọng yếu vẫn là thanh danh của người trọng yếu? Người nói cho ta? Ai trọng yếu?" Tần Hạo Thiên trừng

hai mắt, nhìn phía dưới tướng lĩnh.

Nghe được Tần Hạo Thiên, tất cả mọi người đỏ mặt, muốn phản bác, nhưng là này làm sao phản bác? Từ đâu phản bác? Đúng đấy, có thể đủ thủ đoạn đánh thắng chiến tranh, giảm thiểu thủ hạ thương vong, bảo vệ trụ quốc thổ an nguy, này không phải là mục đích à?

"Các ngươi là Thiên Phong quốc quân nhân, người khác đối với các ngươi đánh giá có cái gì gì dùng? Chỉ muốn các ngươi phía sau quốc dân đối với các ngươi không có cái nhìn là được rồi, các ngươi là vì quốc gia này, vì nhân dân của quốc gia này chiến đấu, bọn họ cũng không có ý kiến, ý kiến của những người khác có tác dụng chớ gì! Bọn họ có ý kiến gì? Bọn họ có tư cách gì có ý kiến? Các ngươi vinh dự là đối với quốc gia, đối với nhân dân dùng, đánh thắng trận, chính là cho vinh dự của bọn họ, là để bọn họ hoạt thành nhân tư bản, các ngươi hiểu?" Tần Hạo Thiên hỏi.

Nghe được Tần Hạo Thiên, nhất thời mọi người trong lòng này điểm cách ứng biến mất rồi, đúng vậy, ta là Thiên Phong binh lính, chúng ta quốc nội cũng không có ý kiến, những người ngoài kia có gì tư cách? Vinh dự của chúng ta là bảo vệ quốc gia, khai cương khoách thổ, không phải sính chủ nghĩa anh hùng, còn những người khác bình luận toàn Khi thối lắm!

"Phải! Xin nghe Thái tử điện hạ giáo huấn!" Hết thấy tướng lĩnh đều khom người đáp lễ nói rằng.

Mà ngày hôm nay Tần Hạo Thiên cũng mở ra những tướng lĩnh này đánh trận không từ thủ đoạn nào khai sáng, cũng vì sau đó quốc gia khai cương khoách thổ mai phục trọng yếu hạt giống.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Khốc liệt

"Tướng quân, dưới nền đất đã mở ra, đã tới gần sông đào bảo vệ thành, chỉ muốn qua đi, ở xung phong dưới tình huống tuyệt đối có thể đến Huyết Cốt quan góc tường bên dưới!" Có người quay về Long Chính Vũ báo cáo.

Tần Chính Vũ nghe được tin tức này, nhất thời con mắt liền sáng, một khi kế hoạch thành công, này sẽ giảm thiểu tổn thất, để bộ đội không bị thương chút nào tới gần Huyết Cốt quan!

"Bắt đầu đi!" Long Chính Vũ thần nhiên nói, chỉ có điều, ánh mắt của hắn nhưng là tràn ngập sát cơ, lần này, tuyệt đối phải cho Hạ Cảnh Thiên một cái đẹp đề!

Đại quân áp cảnh, Hạ Cảnh Thiên cùng Tần Hạo Thiên đứng thẳng ở trên thành tường, bên cạnh binh lính đã chuẩn bị kỹ càng phòng ngự trang bị, Cung Tiễn đã liên lụy, vô số đá tảng chồng chất, mà còn có binh sĩ chính đang nhóm lửa, một cái to lớn phủ bên trong chứa đầy dầu, mà cái bọc kia đầy dầu đại phủ ngay khi đồng lửa bên trên thiêu đốt.

"Công!" Theo ra lệnh một tiếng, Thiên Hương quốc tiên phong binh sĩ bắt đầu tấn công tới, Hạ Cảnh Thiên vừa nhìn, này vẫn chưa tới một nửa binh lực, còn chưa đủ, phát tay một cái, phía sau binh lính giờ lên Cung Tiễn, ngựa mặt lên trời, gương cung, bắn cung, nhất thời mưa tên về ra một cái đẹp đề đường vòng cung hướng về Thiên Hương quốc binh sĩ bay đi.

"Loạch xoạch" mũi tên xẹt qua hư không, vô số binh lính trúng tên ngã xuống đất không nổi, mà phía sau chiến hữu nhưng là giờ tám khiên, giờ lên thang mây, giẫm chiến hữu thân thể hướng về Huyết Cốt quan nhanh chóng chạy trốn.

Binh sĩ tiếng reo hò xua đuổi trong lòng sợ hãi, mục tiêu cũng chỉ có Huyết Cốt quan cái kia cao cao tường thành, mà hôm nay mục đích của bọn họ chính là muốn đánh hạ cái kia cao cao tường thành!

"Sát a, xông a!" Đầu đầu cũng có tiếng reo hò, mà Long Chính Vũ cũng triệu tập mấy bắn đá đem cự thạch kia hướng về Huyết Cốt quan đưa lên mà đến, to lớn hòn đá xẹt qua hư không phát sinh âm thanh khủng bố hướng về tường thành đập tới, đá tảng va chạm ở đây nặng trên thành tường, nhất thời một tiếng khủng bố nổ vang vang lên, toàn bộ tường thành đều run rẩy không ngừng, đứng thẳng ở trên thành tường binh lính đều không tự chủ được nhảy lên.

"Ổn định! Phản kích! Phản kích!" Theo từng người tướng lĩnh lớn tiếng la lên, đem đã có một ít sợ sệt Thiên Phong quốc binh sĩ tụ tập lên, kể tục phản kích.

Tần Hạo Thiên vừa nhìn, này không được a, mà lại một vòng đầu thạch lại bay tới, Tần Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời hừ lạnh một tiếng, Huyết Khấp ra khỏi vỏ, thân thể bay lên trời, một đạo kiếm khí mà ra, nhất thời cự thạch kia trực tiếp chia ra làm hai, Tần Hạo Thiên trường kiếm trong tay kể tục vung vẩy, đá tảng rất sắp biến thành mảnh vỡ, mất đi sức mạnh, rơi xuống.

Tần Hạo Thiên đại phát thần uy nhất thời cho Thiên Phong quốc một tề thuốc trợ tim, sĩ khí trở về, toàn bộ bắt đầu phản kích, mà Tần Hạo Thiên nhưng là đứng thẳng ở tường thành, ngăn cản đầu thạch hủy hoại tường thành.

Long Chính Vũ đương nhiên cũng nhìn thấy tình cảnh này, nguyên bản Long Chính Vũ trong lòng còn sợ sệt Tần Hạo Thiên đối với binh sĩ ra tay, nhưng là, khi nhìn thấy Tần Hạo Thiên chỉ đối với đầu thạch ra tay không có đối với binh lính bình thường ra tay cũng thờ phào nhẹ nhõm, lập tức có xem thường xem thường lên, ủng có sức mạnh nhưng lại không biết lợi dụng, những người tu này cũng thật là tự cao thanh cao, đối với người bình thường xem thường!

Mà Thiên Hương quốc binh lính đã tiêu hao một nửa, thế nhưng càng nhiều binh lính đã đến sông đào bảo vệ thành, rất nhiều binh lính trực tiếp nhảy vào sông đào bảo vệ thành, hướng về Huyết Cốt quan cửa thành bơi đi, muốn thả xuống cầu treo, Huyết Cốt quan binh lính đương nhiên không thể để bọn họ toại nguyện, Cung Tiễn phóng thích càng càng ngày càng dày đặc, mà Thiên Hương quốc viên trình trợ công cũng thuận theo mà đến, rất nhiều Huyết Cốt quan binh sĩ trúng tên hạ xuống tường thành, ngã chết.

Thang mây liên lụy tường thành, vô số binh lính đã leo lên trên đi, mà trên thành tường binh lính cũng giờ lên tảng đá hướng phía dưới bỗng nhiên ném tới, không đương thời diện truyền đến tiếng kêu thảm thiết, mà trên thành tường cũng có rất nhiều binh lính trúng tên mất đi sức chiến đấu.

"Oành!" Một tiếng vang thật lớn, cầu treo dây thừng bị chém đứt, cầu treo bị thả xuống, Long Chính Vũ vừa nhìn, nhất thời liền nở nụ cười, vung tay lên, chỉ nhìn thấy sông đào bảo vệ thành mặt đất bỗng nhiên sụp đổ, tiếng reo hò vang lên, vô số Thiên Hương quốc binh sĩ từ dưới nền đất chui ra, vọt thẳng qua cầu treo, hướng về cửa thành chạy tới.

"Nhanh, nhanh, ngăn cản! Ngăn cản!" Hạ Cảnh Thiên lớn tiếng la lên, mà binh sĩ cũng nhanh chóng dùng Cung Tiễn ngăn cản, nhưng là nhân số thực sự là quá hơn nhiều, căn bản là không cách nào hình thành hữu hiệu chặn lại.

Thiên Hương quốc binh sĩ đã đem công thành chuy vận quá sông đào bảo vệ thành, hướng về cửa thành khởi xướng công kích, từng tiếng nặng nề tiếng va chạm vang lên lên, càng nhiều binh lính lợi dụng thang mây, phân thành tác hướng về đầu tường leo lên, nhân số quá hơn nhiều, căn bản là không thể chú ý lại đây.

Đại phủ bên trong dầu đã thiêu nóng bỏng, binh sĩ hợp lực đem lẫn dầu trực tiếp gọi xuống, nhất thời, phía dưới tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, dầu sôi trực tiếp để rất nhiều leo lên binh lính đi rơi xuống, thế nhưng càng nhiều binh lính nhưng là hăn không sợ chết, còn ở leo lên.

"Phóng hỏa!" Ra lệnh một tiếng, đầu tường vô số cây đuốc ném xuống, nhất thời dầu sôi bị nhen lửa, dưới tường thành trực tiếp trở thành hỏa diễm hải dương, sóng nhiệt, bức người, tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai, Thiên Phong quốc binh lính cũng không nhận được che lấp tai của chính mình, quá khốc liệt, âm thanh để cho người nghe tê cả da đầu!

Mà xa xa Long Chính Vũ nhưng là gắt gao nắm quả đấm của chính mình, con mắt tròn thật lớn, chỉ cảm thấy chính mình ngực như là bị cái gì mạnh mẽ đè ép trụ, hô hấp vô cùng khó khăn.

"Đừng, đừng!" Từng tiếng nặng nề tiếng oanh kích còn không ngừng vang lên, đột nhiên, phía dưới truyền đến tiếng hoan hô, đón thêm một tiếng nặng nề cửa thành tiếng ngã xuống đất vang lên, cửa thành công phá rồi!

"Được!" Long Chính Vũ lớn tiếng hô một tiếng, trường kiếm rút ra, quay về Huyết Cốt quan hô "Chúng tướng sĩ, theo ta sát!" Nói xong hai chân một giấp, dưới khổ BMW vọt thẳng xuống, mà kỵ binh cũng cùng sau lưng Long Chính Vũ hướng về Huyết Cốt quan nhanh chóng tấn công tới, bộ binh theo ở phía sau nhanh chóng chạy, cửa thành bị phá, nhất định phải nắm lấy cơ hội này, công vào trong thành, tuyệt đối không thể để Thiên Phong quốc đem quyền chủ động tóm lại.

Mà Hạ Cảnh Thiên một giấp đánh ra tín hiệu, ở đầu nguồn Ngụy Tử Húc nhìn thấy Huyết Cốt quan phương vị bốc lên màu đen lang yên, nhất thời la lớn "Cho ta mở ra chỗ hổng! Mau mau!" Theo ra lệnh một tiếng, đôi kia chuẩn Huyết Cốt quan chỗ hổng bị mở ra, nước sông cuộn cuộn khuynh lưu mà xuống, chỗ hổng càng lúc càng lớn, càng ngày càng không khống chế được, nước sông mang theo thiên quân vạn mã tư thế hướng về Huyết Cốt quan chạy chồm mà tới.

Mà dưới tường thành binh lính đã tiến vào quan bên trong, Hạ Cảnh Thiên ra hiệu có thể thu võng, mà đã nhảy vào ngoại thành Thiên Hương quốc binh sĩ mộng ở, bởi vì ngoại thành một cái kẻ địch đều không có, chỉ có trống rỗng cửa thành, rất nhanh cái kia rộng rãi địa bàn đã bị Thiên Hương quốc binh lính đứng đầy.

Hết thấy bên trong thành thành cửa đóng chặt, mà lĩnh quân vừa nhìn, nhất thời liền biết không tốt, trúng kế rồi! Nhưng là quá muộn, đầu tường chu vi mai phục binh lính toàn bộ hiện thân, chỉ nhìn thấy bọn họ lớn tiếng hô hét, đem một bao bao tài trang đồ vật hướng phía dưới ném, Thiên Hương quốc binh sĩ nâng đao hoa đã mở miệng túi, nhất thời mù sương với trực tiếp tán ra.

Lần này Thiên Hương quốc binh lính nhưng là gặp tai vạ, vô số binh lính con mắt trực tiếp nhiễm đến vôi, cái kia cảm giác nóng rực để con mắt đau đớn khó nhìn, vô số người phát sinh thống khổ âm thanh, mà Thiên Hương quốc binh lính đã giờ lên Cung Tiễn, bắn giết những này đã mất đi sức chiến đấu Thiên Hương quốc binh sĩ.

Mà chính đang xung phong Long Chính Vũ nhìn thấy đột nhiên bị giam bế cửa thành, nhất thời liền biết không ổn, trúng kế, tiến vào thành quan binh lính phải gặp, lập tức vội vàng thúc ngựa tăng nhanh tốc độ, muốn xông vào quan bên trong.

Mà ngay tại lúc này, Long Chính Vũ cảm giác được không đúng, một luồng thanh thế hùng vĩ dòng nước tiếng vang lên, quay đầu nhìn lại, Long Chính Vũ mặt lập tức trở nên cùng với khó coi, nước sông cuộn cuộn đã mất trần có thể thấy!

"Àm àm!" Một tiếng vang thật lớn, Nhất Tuyền Thiên đỏ nát, đường lui đã đứt!

Nhìn càng ngày càng gần nước sông, Long Chính Vũ đã là tràn ngập tuyệt vọng, mà bên người binh lính cũng là thất kinh, này không phải đang nói đùa a, Hạ Cảnh Thiên đây là chuẩn bị không giữ lại ai a!

"Hạ Cảnh Thiên, ngươi thâm độc như vậy thủ đoạn, không xứng vì là quân nhân, ngươi là quân nhân sỉ nhục! Lão phu chết không nhắm mắt a!" Long Chính Vũ quay về Huyết Cốt quan lớn tiếng quát mắng.

Mà Hạ Cảnh Thiên bây giờ căn bản liền hoàn mỹ để ý tới Long Chính Vũ, hiện tại Long Chính Vũ đã không có bất kỳ hi vọng, hiện tại chính mình chủ yếu nhất chính là bảo đảm chính mình binh lính an toàn, đem hết thủy binh lính toàn bộ căn vào bên trong thành, chiếm cứ cao điểm.

"Àm àm àm, ào ào ào!" Hồng thủy chớp mắt cứ thế, Long Chính Vũ cùng Thiên Hương quốc quân đoàn trực tiếp bị cái kia mãnh liệt nước sông toàn bộ nuốt hết, bất luận người nào đều không thể ở thiên nhiên sức mạnh trước mặt thể hiện, đây là lời lẽ chí lý!

Nước sông cuộn cuộn, mang theo vô thượng sức mạnh, đã không nhìn thấy Thiên Hương quốc binh sĩ cái bóng, chỉ có nước sông cuộn cuộn tuôn trào không ngừng, còn sự sống chết của bọn họ, đã không phải rất trọng yếu, Thiên Phong quốc biết, chính mình trận chiến tranh ngày đã thắng!

Chờ đến hết thủy đều bình tĩnh sau khi, Huyết Cốt quan binh lính toàn bộ đều đi tới ngoại thành, nơi này đã bị nước sông nhấn chìm, vô số thi thể chính ngâm mình ở giang trong nước, nhìn rất là khiếp người.

Tần Hạo Thiên cũng là trong lòng nhẫn không ngừng run rẩy, quá khốc liệt, một hồi hồng thủy đem Thiên Hương quốc trực tiếp phá hủy, vô số sinh mệnh ở trận chiến tranh ngày bên trong biến mất, để lại vô số cô quả, Tần Hạo Thiên cái này đề xướng không chỗ nào không căn người cũng không nhận được sợ hãi.

Tần Hạo Thiên có thể tưởng tượng đến lần này chiến tranh sau khi Thiên Hương quốc sẽ biến thành cái gì đáng dấp, vợ con ly tán, nhân khẩu giảm mạnh, hay là còn có thể quốc gia tan vỡ, tuy rằng lần này Thiên Phong quốc là người bị hại, thế nhưng kết quả nhưng là khởi xướng chiến tranh Thiên Hương quốc ném trái hậu quả xấu, một cái đau đớn thê thảm hậu quả xấu!

Chiến tranh là tàn khốc, cũng là vô tình, ở chiến tranh trước, mạng người là như vậy không đáng giá, như vậy giá rẻ, Tần Hạo Thiên không khỏi nghĩ đến mình muốn thống nhất này một khu vực đến tốt cùng là đối với vẫn là sai, ở chỗ này trước, Tần Hạo Thiên không khỏi bắt đầu tự hỏi, quyết định này của mình là đối với là sai.

"Lâm Bất Phàm, tất cả những thứ này đều là ngươi tạo nghiệt a! Ngươi phải như thế nào trả lại tất cả những thứ này?" Nhìn Thiên Hương quốc phương vị, Tần Hạo Thiên không khỏi lâm bảm tự hỏi.

Cho tới chuyện kế tiếp, Tần Hạo Thiên đã không muốn quản, cũng không muốn đang suy nghĩ, chiến tranh tàn khốc trực tiếp để Tần Hạo Thiên có một cái rõ ràng nhận thức, để Tần Hạo Thiên trong lòng quyết định có dao động.

Mà Huyết Cốt quan binh lính thì lại không có nghĩ nhiều như thế, bọn họ không ngừng hoan hô, chiến tranh thắng lợi rồi! Quân địch toàn quân bị diệt, sẽ không lại có thêm kẻ địch tiến công rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Tạm biệt, quá khứ của ta

Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy trong lòng chính mình rất khó chịu, rõ ràng là chính mình này phương đánh thắng, nhưng là chính mình tại sao lại có loại tâm tình này? Này không hợp tình lý, chính mình hẳn là cao hứng, hẳn là cùng những binh sĩ này đồng thời hoan hô, nhưng là, chính mình căn bản là hoan hô không ra.

Chờ đến Huyết Cốt quan chuyện nơi đây hoàn toàn xử lý xong đã là sau một tháng chuyện, Huyết Cốt quan chữa trị, thanh lý hải cốt, xử lý chết trận binh sĩ thi thể, chờ chút một loạt chuyện này toàn bộ xử lý xong, chính thức báo cáo chuyển giao kinh thành.

Tần Hạo Thiên một tháng này tâm tình rất là trầm trọng, đối với chuyện của ngoại giới căn bản là chẳng quan tâm, hắn không biết quyết định của chính mình là đối với là sai, vào lúc này Tần Hạo Thiên mới biết mình nguyên bản ý nghĩ thực sự là quá muốn làm nhiên, chiến tranh là muốn chết người! Thống nhất là sẽ chảy máu!

Tiểu Tuyết điều vẫn ở tại Tần Hạo Thiên bên người, nhìn Tần Hạo Thiên nặng nề không nói, trong mắt cũng tràn ngập lo lắng, ở Tần Hạo Thiên bên người

dùng chính mình kiêu tiểu thân thể va chạm Tần Hạo Thiên, hi vọng hấp dẫn lấy Tần Hạo Thiên sự chú ý.

Tần Hạo Thiên nghiêng đầu đi, nhìn Tiểu Tuyết điều, ôm lấy tiểu Điều nhi, nhìn tiểu Điều nhi con mắt, hỏi "Người nói, ta vốn là muốn muốn nhất thống thiên hạ nguyện vọng có phải là rất buồn cười? Ta chưa từng thấy chiến tranh chân chính, nhưng là lần này đã được kiến thức, ta thật sự sợ hãi, không phải ta sợ sệt, mà là, ta đột nhiên phát hiện, chính mình lại không thể nhìn thấy cái kia sống sờ sờ sinh mệnh bởi vì không có ý nghĩa chiến tranh biến mất!"

"Ta phát hiện mình thật không có tác dụng, nguyện vọng cùng hiện thực không giống nhau, nguyện vọng tươi đẹp đến đâu, nhưng là hiện thực tàn khốc cũng sẽ đem cái kia mỹ hảo nguyện vọng đánh tan, khiến người ta nhìn rõ ràng cái kia lạnh lẽo hiện thực! Trong miệng nói cùng thầm nghĩ hoàn toàn khác nhau, ta thật sự không biết mình có hay không có thể tiếp tục nữa, ta không biết mình có thể chống đỡ bao lâu." Tần Hạo Thiên ánh mắt tràn ngập mê man.

Mà ở Thiên Hương quốc, chinh phạt Thiên Phong quốc thất bại tin tức truyền sau khi đến, Lâm Bất Phàm nhất thời nổi trận lôi đình, toàn bộ thư phòng bị đập cho lung ta lung tung, Lâm Bất Phàm tóc tai rối bời, hoảng hốt cũng lâm loạn không thể tả, Lâm Bất Phàm trong miệng thở hổn hển, con mắt đỏ chót, trong miệng lớn tiếng mắng "Long Chính Vũ, người cái lão thất phu, người hại ta thiên hương a! Người để ta thiên hương trăm vạn binh sĩ từ không có chút ý nghĩa nào a! Người chính là thiên hương to lớn nhất gieo vạ!"

Lâm Bất Phàm hiện tại đã tức điên, trận chiến tranh ngày Thiên Hương quốc là tập trung vào toàn quốc lực lượng, nhưng là, không nghĩ tới, lúc này mới bao lâu, trăm vạn đại quân lại bị một hồi hồng thủy toàn bộ nuốt hết, chính hấn một quốc chủ làm sao đối mặt Thiên Hương quốc hết thảy bách tính? Nhưng là, hấn nhưng quên, cuộc chiến tranh này là chính hấn đồng ý phát động, thế nhưng, có một việc nhất định phải phải hiểu rõ, vậy thì là người bề trên không thể có lỗi, có lỗi chỉ có thể là người phía dưới! Vì lẽ đó, cái này oa nhất định phải có Long Chính Vũ vác lên, những người khác cũng bởi không nổi!

Thiên Hương quốc hiện tại là tiếng kêu than dậy khắp trời đất, chinh quốc gia rơi vào cực kỳ bi thảm mức độ, mỗi một gia đều là khoác ma để tang, gào khóc tiếng vang vọng toàn bộ thiên hương.

Thiên Hương quốc hiện tại đã rơi vào chết trảng thái, ai cũng không có tâm sự ở quản cái khác, trong nhà trụ cột đều chết rồi, ai còn quản cái khác? Vô số người đều thầm mắng Lâm Bất Phàm, Long Chính Vũ, mắng đương triều quan chức, là bọn họ để cho mình một nhà chịu khổ, là bọn họ để cho mình gia người đi đánh giặc, chết ở người khác quốc thổ bên trên, tất cả những thứ này đều là bọn họ tạo thành!

Rất kỳ quái, Thiên Hương quốc người lại không có ai đi trách cứ giết chết đồng bào Thiên Phong, trái lại đem tức giận phóng thích phương hướng nhắm ngay đương triều quan to, còn có đương triều đế vương, này liền rất kỳ quái.

Nguyên lai Thiên Hương quốc cùng Thiên Phong quốc vốn là nguyên vốn là một cái quốc gia, sau đó phân liệt, nhưng là đánh gãy xương còn liền với gân đây, vốn là những này binh dân bách tính đối với Thiên Phong quốc dụng binh liền không phải rất hải lòng, nhưng là bọn họ chỉ là phía dưới tầng dưới người, nơi đó có thể người bề trên quyết định? Nên đánh trượng vẫn là đánh trượng, nên trưng binh vẫn là kẻ tục trưng binh, lần này toàn quân bị diệt, không trách những này nắm quyền người trách ai?

Huyết Cốt quan, Tần Hạo Thiên chính đang đại trong doanh trại, mà Hạ Cảnh Thiên nhưng là chính đang nói với Tần Hạo Thiên "Điện hạ, chiến dịch này Thiên Hương quốc xem như là hoàn toàn phế bỏ, chúng ta có thể xuất binh bắt Thiên Hương quốc, đem Thiên Hương quốc hoàn toàn nhét vào Thiên Phong quốc bản đồ rồi!"

Tần Hạo Thiên vừa nghe, nhất thời liền sững sờ, còn muốn đánh trận? Này lại muốn chết bao nhiêu người?

Nhìn thấy Tần Hạo Thiên vẻ mặt, Hạ Cảnh Thiên cũng biết Tần Hạo Thiên ở kiêng kỵ cái gì, cũng là thờ dài.

"Điện hạ, mặt tướng biết điện hạ trong lòng đang suy nghĩ gì, nhưng là, dung mặt tướng lớn mặt, đối với điện hạ tâm thái tình rượu sửa lại, bởi vì điện hạ tâm thái đối với một cái quốc gia người thừa kế tới nói căn bản là không hợp cách!" Hạ Cảnh Thiên nhìn Tần Hạo Thiên lớn tiếng nói ra lời trong tim của mình.

Nghe được Hạ Cảnh Thiên, Tần Hạo Thiên con mắt lập tức liền sáng, hấn biết mình đối với với quốc gia đại sự căn bản là không hiểu, mà chính mình trước đây kiến nghị chỉ có điều là dựa theo trước đây đại Thiên triều lưu truyền tới nay phiên bản làm việc mà thôi, Tần Hạo Thiên từ trong lòng sẽ không có chuyển đổi lại đây, hấn còn sống ở trước đây thế giới, sống ở cái kia gió êm sóng lặng thế giới, trong lòng hấn kỳ thực ở chống cự, không muốn chịu đựng trách nhiệm của chính mình, bởi vì, hấn không biết bờ vai của chính mình có thể không kháng cự cái này đại kỳ, dù sao, này nhưng là một cái quốc gia vận mệnh, mà quốc gia vận mệnh nhưng là ở trong tay chính mình, Tần Hạo Thiên căn bản là không dám manh động!

"Điện hạ, làm đế vương, một cái quốc gia chủ nhân, người quá yếu lòng, tuy rằng người ở trận này chiến sự bên trên đưa ra chiến đấu phương trận, nhưng là không thể không nói, người thật sự không phải một cái thích hợp đế vương, làm đế vương đầu tiên phải có hùng tâm, dã tâm, đây là chủ yếu nhất!" Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

Nghe được Hạ Cảnh Thiên, Tần Hạo Thiên thân thể lập tức liền dường như búa tạ nện gỗ, dã tâm, hùng tâm, lời này đại địa long mạch cũng đã nói, mà chính mình vừa mạnh mẽ lên dã tâm ở trong cuộc chiến tranh này biến mất không còn tăm hơi.

"Nhưng là, đế vương dã tâm cũng bắt quá là mờ mang bờ cõi, quốc thái dân an, nhưng mà, mờ mang bờ cõi sẽ người chết, chết đi nhưng là quốc dân của chúng ta a, tướng quân! Ta vừa nghĩ tới bởi vì chuyện như vậy liền để ta Thiên Phong nam nhi không công chết đi, ta liền cảm thấy rất không có lời, người quan trọng nhất chính là muốn sống sót a!" Tần Hạo Thiên cũng mở miệng nói rằng.

Nghe được Tần Hạo Thiên, Hạ Cảnh Thiên nở nụ cười, quay về Tần Hạo Thiên cung kính hành lễ, sau đó nói "Điện hạ nhân tâm, không đành lòng chiến sĩ thương vong, mặt tướng đại này ngàn vạn binh sĩ cảm ơn điện hạ!"

"Nhưng là, điện hạ, ăn trong quân doanh cơm, cầm lấy đao kiếm, những này binh sĩ tính mạng liền không ở thuộc về mình, mà là thuộc về quốc gia, thuộc về cung dưỡng bọn họ bách tính, điện hạ, nam nhi tiến vào quân doanh không phải là vì ăn mấy bát cơm trắng a, bọn họ tiến vào quân doanh là vì kiến công lập nghiệp, là vì chói lợi cửa nhà, bọn họ không có văn hóa, không biết chữ, chỉ có thông qua liếm máu trên lưỡi đao mới có cơ hội lấy được thuộc về mình vinh hoa phú quý, mà chúng ta những này người làm tướng cũng chỉ có thể dùng ở trong đầu của chính mình đồ vật để thủ hạ mình binh sĩ giảm thiểu tổn thất, để bọn họ sống sót!"

"Mà các huynh đệ muốn kiến công lập nghiệp, cái này công từ đâu mà đến? Chỉ có chiến tranh mới được a, điện hạ, không có chiến công còn nói gì tới kiến công lập nghiệp? Binh sĩ chỉ có thông qua chiến công được ban thưởng nuôi gia đình người sống, tiến thêm một bước tích lũy chiến công càng trên một bước, mà chúng ta những này người làm tướng cũng hi vọng thông qua chiến tranh thăng quan phát tài, tên lưu sử sách! Tất cả những thứ này cũng là muốn thông qua chiến tranh mới có thể thực hành a!" Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

Nghe được Hạ Cảnh Thiên, Tần Hạo Thiên không có ngôn ngữ, đứng đấy, tông quân người, ai không muốn phong quang về nhà, ai không muốn chói lợi cửa nhà? Có một cơ hội ai còn sẽ quan tâm tính mạng? Tần Hạo Thiên căn bản cũng không có bất kỳ lập trường ngăn cản.

"Dã tâm, là mọi người có dã tâm, chỉ có điều đứng thẳng vị trí không giống, vì lẽ đó dã tâm cũng sẽ không cùng, bản cùng người hi vọng được của cái, nắm giữ của cái người hi vọng được quyền lợi, mà ủng có quyền người nhưng là hi vọng được sức mạnh, đây chính là dã tâm! Nhưng mà, dã tâm cũng là đồ tốt, chỉ cần không chế được, nó chính là khiến người ta tiến bộ cội nguồn! Vì lẽ đó, điện hạ, thả xuống trong lòng mình bao quần áo, nhìn trong lòng mình chân chính ý nghĩ, đứng ở người đứng thẳng vị trí nhìn, tìm tới chúc vói vị trí của chính mình, thuộc về mình dã tâm đi!" Hạ Cảnh Thiên nói xong, quay về Tần Hạo Thiên ôm quyền thi lễ, xoay người rồi đi lều lớn.

Tần Hạo Thiên hiện tại đã rơi vào trầm tư, dã tâm? Chính mình hiện tại đã không phải ở cái này vững vàng yên ổn đại Thiên triều, hiện tại đã đi tới cái này ăn thịt người thế giới, Huyền Thiên tông còn đặt ở trên đầu chính mình, vô số con mắt chính nhìn chăm chăm Thiên Phong quốc, chính mình muốn vẫn tiếp tục như vậy? Vẫn hoạt ở vốn là cái kia cách mình rất xa hư huyền thế giới?

Tần Hạo Thiên suy nghĩ, chính mình hiện tại là Thiên Phong quốc Thái tử, tương lai đế vương, mà làm một vị đế vương, nhất định phải có dã tâm, chỉ có có dã tâm nhân tài bất an với hiện trạng, mới dám dùng cảm đánh vỡ hiện hữu ràng buộc, tránh phá hiện thực lao tù! Quyền lợi càng lớn, trách nhiệm lại càng lớn, muốn thu hoạch nhiều lắm, liền muốn trả giá nhiều lắm. Muốn trở thành một đời đế vương đương nhiên không dễ dàng, cho nên muốn trở thành đế vương người càng hãn là có người khác đến gấp trăm lần đại dã tâm, như vậy mới có thể vượt xa hơn hãn với người khác!

Mà đế vương cũng là lòng dạ ác độc người, không nhưng đối với kẻ thù của chính mình lòng dạ ác độc, đối với với mình cũng lòng dạ ác độc, trở thành đế vương giả không nên kẻ địch từng có nhiều nhân từ! Có câu nói: "Nhất tướng công thành vạn cốt khô". Tại sao chiến tranh đều là thịnh thoái phát sinh. nguyên nhân chính là một số ủng có vô thượng quyền lợi người, vì mình dã tâm, không tiếc phát động chiến tranh, vũ lực xâm lược người khác, chỉ vì thỏa mãn chính mình tư dục, tình nguyện để đến hàng mấy chục ngàn bộ hạ làm mất mạng, bách tính trôi giạt khắp nơi. bản chất chính là người nắm quyền tâm hắc. Bởi vì tâm hắc, vì lẽ đó không để ý người khác.

Nghĩ tới đây, Tần Hạo Thiên tâm không khỏi run lên, sau đó, chính mình đem muốn trở thành có dã tâm, tâm hắc, lòng dạ ác độc người rồi! Không thể ở nắm giữ những kia không cần nắm giữ nhân từ rồi!

"Ha ha, tạm biệt, quá khứ của ta, ta nghĩ, đây là ta một lần cuối cùng rơi lệ đi, ha ha!" Tần Hạo Thiên vừa muốn, vừa rơi lệ, dùng nước mắt đem chính mình trước đây vẻ đẹp ký ức toàn bộ trừ đi, nước mắt chảy Kiền, lại một lần nữa xuất hiện người chính là Thiên Phong quốc đế vương Tần Hạo Thiên!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Quyết định

Lều lớn rèm cửa đẩy ra, Tần Hạo Thiên đi ra, trong mắt đã tràn ngập kiên định, vừa nhưng đã làm ra quyết định thì không cho có bất kỳ thay đổi nào, cái này cũng là thân là một thượng vị giả tôn nghiêm.

"Hạ Cảnh Thiên!" Tần Hạo Thiên lớn tiếng hô.

Hạ Cảnh Thiên nghe được vội vàng chạy đến Tần Hạo Thiên bên người, ôm quyền quỳ xuống.

"Mặt tướng ờ!" Hạ Cảnh Thiên cúi đầu.

"Thiên Hương quốc đã hoàn toàn phế bỏ, cô mệnh lệnh người lĩnh quân tiến vào Thiên Hương quốc, đem thiên hương quá cho cô bắt! Đem thiên hương hoàn toàn nhập vào ta Thiên Phong quốc quốc thổ!" Tần Hạo Thiên lạnh giọng nói rằng.

"Phải! Mặt tướng lĩnh chi!" Hạ Cảnh Thiên nghe được nhất thời chỉ cảm giác thân thể của chính mình hẳn không ngừng run rẩy, bởi vì, Tần Hạo Thiên đổi giọng, không ở là trước đây ta, ta xưng hô, mà là tự xưng vì là cô, này liền cho thấy Tần Hạo Thiên đã tìm tới vị trí của chính mình rồi!

"Đi thôi, ta sẽ để thừa tướng sau đó phái người theo vào, nhiệm vụ của các người chính là bắt Thiên Hương quốc, phòng ngừa phản kháng, một khi phát hiện, không cần lưu tình, toàn bộ tiêu diệt! Nhớ kỹ, đem Lâm Bất Phàm cho cô mang về, cô phải đem Lâm Bất Phàm ngàn đao băm thây!" Tần Hạo Thiên uy nghiêm đáng sợ nói rằng.

"Phải! Mặt tướng lĩnh mệnh!" Nói xong đứng dậy trực tiếp thổi bay kèn lệnh, vang lên tự tướng cổ, chinh quân xếp thành hàng, bắt đầu điều binh khiển tướng, xuất phát Thiên Hương quốc, phải đem Thiên Hương quốc bắt!

Nhìn xuất quan binh lính, Tần Hạo Thiên xoay người trở lại càng xe, dẫn dắt đội danh dự ngũ sẽ kinh thành, chờ đợi Hạ Cảnh Thiên tin tức!

Thiên Phong quốc đại thắng tin tức trong nháy mắt truyền khắp toàn quốc, nhất thời chinh quốc gia rơi vào sung sướng hải dương, đây là Thiên Phong quốc lần thứ nhất ý nghĩa trên trọng đại thắng lợi, Thiên Hương quốc cả nước lực lượng ở một hồi hồng thủy xung kích bên dưới hóa thành hư ảo, thực sự là phấn chấn lòng người, mà Thái tử điện hạ phát binh thiên hương, thế phải đem thiên hương quá nhập vào Thiên Phong quốc quốc thổ, cái này cũng là một cái tin tức trọng đại.

Tần Hạo Thiên có một ít uể oải nằm ở càng xe bên trong, đầu tay tiểu Điều nhi, mà tiểu Điều nhi cũng híp mắt, tùy ý Tần Hạo Thiên tay ở chính mình bóng loáng bộ lông thượng du đi, thỉnh thoảng còn phát sinh hưởng thụ tiếng ngáy.

La Sát cung, Yêu Mị một mặt trắng xám ngồi ở giường đá bên trên, mà Mạch U ở Yêu Mị phía sau, vận dụng công lực của chính mình hóa giải Yêu Mị trong cơ thể ứ thương, Yêu Mị trên trán tinh tế mồ hôi hạt không ngừng nhỏ xuống, đỉnh đầu không ngừng xuất hiện từng tia từng tia khói trắng, Mạch U một tiếng quát lạnh, trong tay phát lực, nhất thời Yêu Mị môi đỏ một tấm, một cái máu đen phun ra.

Mạch U thu tay về, lấy ra khăn mặt đem Yêu Mị trên trán mồ hôi hạt lau chùi sạch sẽ, đem Yêu Mị thả xuống, đắp kín mền, trong mắt tràn ngập ôn nhu, đưa tay sờ sờ mũi mũi mình tay, thả xuống, đứng dậy rời khỏi phòng.

Gian phòng ở ngoài, yêu ma quỷ quái bốn người chính đứng ở ngoài cửa, Mạch U đi ra, trong mắt ôn nhu đã biến mất không còn tăm hơi, trái lại lộ ra chính là hàn ý, hơi lạnh thấu xương, yêu ma quỷ quái bốn người cả người run rẩy bầy, cúi đầu, căn bản là không dám nhìn Mạch U.

Liếc mắt nhìn bốn người, trong miệng lạnh lùng nói "Đi theo ta!" Nói xong vung một cái ống tay áo rời khỏi nơi này, yêu ma quỷ quái bốn người cũng chăm chú cùng sau lưng Mạch U, cũng không dám thở mạnh.

Dày nặng cửa đá mở ra, gian phòng vô cùng trống trải, phía dưới bày ra mười cái ghế, mà phía trên nhưng là một cái tảng đá chế tác bảo tọa, chỗ ngồi tay vịn là có hai viên bộ xương đầu người khảm nam mã thành, cái kia bạch cốt đầu người đen nhánh viên mất bên trong lấp lóe thăm thẳm ánh sáng xanh lục, rất là khủng bố.

Mạch U tiến lên, ngồi ở bảo tọa bên trên, trong ánh mắt hàn ý cũng càng ngày càng không đang ẩn núp, cả phòng nhiệt độ lập tức liền xuống hàng rồi, yêu ma quỷ quái bốn người nhất thời quỳ trên mặt đất.

"Nói đi, đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra, không cần có bất kỳ ẩn giấu, nếu không, các người là biết thủ đoạn của ta!" Mạch U thâm trầm nhìn quỳ ở phía dưới bốn người nói rằng.

Bốn người run run rẩy rẩy đem sự tình bắt đầu chưa nói ra, mồ hôi đã chảy đầy đất, mà Mạch U nhưng là dùng tay chống cằm của chính mình, rất hứng thú nghe.

Chờ bốn người nói sau khi xong, Mạch U nở nụ cười, một lát sau, Mạch U đình chỉ tiếng cười, ánh mắt ác liệt, nhìn quỳ trên mặt đất bốn người nói rằng "Lần này các người để mị bị thương, vốn là trừng phạt là chạy trốn không được, nhưng là, nếu đây là mị mệnh lệnh, vì lẽ đó lần này ta cũng sẽ không ở truy cứu, đi xuống đi!"

Bốn người nhất thời thờ phào nhẹ nhõm, quay về Mạch U mạnh mẽ dập đầu mấy cái đầu, sau đó bốn người dất nhau đỡ rồi đi đại điện, mà Mạch U nhưng là nói rằng "Ha ha, Tần Hạo Thiên, thú vị, thực sự là quá thú vị, lại để ta bảo bối này em gái bị thương trở về, thực sự là quá thú vị, được rồi, nếu như vậy liền để ta nhìn người một chút đến tốt cùng có năng lực gì!"

Mà hiện tại Tần Hạo Thiên chính đang đi tới kinh thành, mà trong kinh thành ở Mộc Thừa Phong sắp xếp bên dưới chính đang giống trông khua chiêng chuẩn bị Tần Hạo Thiên đăng cơ đại điển, đây là một ngày rất trọng yếu, toàn bộ kinh thành đều đang vì chuyện này bận rộn.

Mộc Thừa Phong khôi phục tuổi trẻ, nhất thời quét tới dĩ vãng mù mịt, sống thêm đời thứ hai Mộc Thừa Phong hiện tại hăng hái, nếu Thái tử điện hạ không cho chính mình từ, vậy mình nếu như không vì là chinh quốc gia, không vì là Thái tử điện hạ trung tâm tận lực làm sao xứng đáng bức này tình nghĩa?

Càng xe trở lại kinh thành, Mộc Thừa Phong dẫn dắt bách quan ở kinh thành cửa thành cung nghênh Tần Hạo Thiên trở về, Tần Hạo Thiên đi xuống xe viên, nhìn phía trước quỳ bách quan, hít một hơi thật sâu, sau đó ở đem trục khí phun ra.

"Các khanh bình thân!" Tần Hạo Thiên tay hơi vừa nhấc, ra hiệu mọi người đứng lên đến.

"Tạ điện hạ!" Bách quan trả lời, sau đó trạm dừng đứng lên.

"Thừa tướng, hiện tại người nhanh chọn ứng cử viên phù hợp đi tới Thiên Hương quốc, đại quân đã bắt đầu tiến vào Thiên Hương quốc, chúng ta lần này nhất định phải đem Thiên Hương quốc hoàn toàn nắm giữ ở tay!" Tần Hạo Thiên quay về Mộc Thừa Phong nói rằng.

"Về điện hạ, lão thần đã bắt tay chuẩn bị việc này, chỉ cần tất cả chuẩn bị xong xuôi, bất cứ lúc nào có thể xuất phát, nhưng là một khi người của chúng ta tiến vào thiên hương có thể hay không gây nên phản kháng?" Mộc Thừa Phong hỏi.

"Người không phục, giết không tha!" Tần Hạo Thiên lạnh như băng nói rằng, ngữ khí tràn ngập máu tanh.

Mộc Thừa Phong nhất thời cả kinh, hắn rõ ràng cảm giác được Tần Hạo Thiên biến hóa, nguyên lai Tần Hạo Thiên có thể sẽ không như vậy nói chuyện, nhưng là đi tới một chuyến Huyết Cốt quan, Tần Hạo Thiên lại đã biến thành bộ dáng này.

"Thừa tướng không cần kinh ngạc, ở Huyết Cốt quan, cô nhìn thấy nhân thế thâm kịch, điều này cũng làm cho cô rõ ràng, người đang nắm quyền không cho phép có nửa điểm do dự, nhẹ dạ, ta trước đây có chút chắc hèn phải vậy, hiện tại, ta nghĩ, ta cũng có thể làm ra thay đổi rồi! Đến thời điểm, mong rằng thừa tướng không muốn quá mức kinh ngạc, không muốn ở trong lòng nói cô là một cái bạo quân là tốt rồi!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

"Thần, lão thần không dám!" Mộc Thừa Phong vội vàng trả lời đến.

Tần Hạo Thiên xoay người, nhìn phía xa, mu bàn tay chấp sau lưng, vừa nhưng đã quyết định, vậy thì đi thẳng đi xuống đi.

"Thừa tướng, cô biết các người chính đang chuẩn bị đăng cơ đại điển, trước tiên dừng lại đi, đợi được Thiên Hương quốc bắt sau khi, nói những thứ này nữa, ha ha, nói đến, cô còn thật phải cảm ơn Lâm Bất Phàm, nếu không là hắn lần này xâm lấn, cô hay là còn hoạt động tương tượng thế giới đi, là hắn đánh vỡ cô tương tượng, cô phải cố gắng cảm tạ hắn mới được a!" Lời nói mặc dù nói hơi hợt, thế nhưng trong giọng nói sát ý không có một chút nào giảm thiểu.

Mộc Thừa Phong đứng ở phía sau, có một ít lo lắng nhìn Tần Hạo Thiên, hắn biết Tần Hạo Thiên ở Huyết Cốt quan chịu đến cỡ nào kích thích, nhưng là, Mộc Thừa Phong căn bản là không dám khuyên bảo, cũng không thể khuyên, mỗi một đời đế vương đều có chút với tính cách của chính mình, mà cái này tính cách là đế vương trưởng thành trên đường chậm rãi bồi dưỡng ra đến, người khác căn bản là không cách nào can thiệp.

"Ha ha, thừa tướng, yên tâm đi, cô biết người đang lo lắng cái gì, cô vẫn nhớ thừa tướng giáo huấn, cô lãnh huyết là đối xử kẻ địch, đối với mình quốc dân cô cũng sẽ không âm mưu, yên tâm đi, chỉ có điều, cô hiện tại là chân chính tìm tới chút với con đường của chính mình, một cái tràn ngập máu tanh, tràn ngập chinh phục con đường! Cô đã từng nói, cô muốn dẫn dắt quốc dân đứng thẳng ở thế giới đỉnh, để bất luận người nào đều không thể ức hiếp quốc gia chúng ta bất cứ người nào, mà con đường này chỉ có chinh phục, chỉ có giết chóc mới được!"

"Đế vương con đường là cô độc, máu tanh, cô nhiệm vụ chính là hướng dẫn quốc gia đi tới phương hướng, mà cụ thể thực thi chính là nhiệm vụ của các người, đế vương giản dị, ngã xuống trăm vạn! Hết thảy che ở chúng ta phía trước người toàn bộ nghiền ép, ở chúng ta con đường đi tới bên trên tuyệt đối không cho có bất cứ người nào cản trở! Thừa tướng, con đường này cô không biết đến tột cùng là đối với là sai, thế nhưng, cô hi vọng, các người có thể bồi cô cùng đi xuống đi, không cho muốn cô thành là chân chính người cô đơn!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

"Ha ha, điện hạ vừa nhưng đã làm ra quyết định, lão thần cũng sẽ không ở nhiều lời, điện hạ, dựa theo người suy nghĩ trong lòng, tiếp tục đi đi, lão thần đều sẽ đem hết toàn lực, bồi điện hạ cùng đi xuống đi!" Mộc Thừa Phong hành lễ trả lời.

"Chúng thần đều sẽ tùy tùng điện hạ đồng thời cộng sang vạn thế cơ nghiệp!" Hết thảy quan chức đều đồng thời hồi đáp.

"Cô mệt rồi, cô trở lại, hiện tại sẽ chờ Hạ Cảnh Thiên tin tức rồi!" Nói xong Tần Hạo Thiên trực tiếp leo lên cang xe, tiến vào kinh thành.

Thiên Phong quốc đã phát sinh biến hóa long trời lở đất, chinh quốc gia diện mạo lập tức liền thay đổi, đi ở trên đường người đều là một mặt kiêu ngạo, quốc gia cường thịnh, quốc chủ nắm giữ hùng tâm, quốc dân ăn no mặc ấm, này liền được rồi!

Ngày thứ hai, trong hoàng cung, Tần Hạo Thiên một thân mình áo bào màu vàng, đầu đội quá tử kim sa đỉnh quan, ngồi ở long ý bên trên, lấy Mộc Thừa Phong cầm đầu quan chức quay về Tần Hạo Thiên quỳ xuống.

"Điện hạ ngàn tuổi ngàn tuổi ngàn tuổi!" Âm thanh vang dội cực kỳ, mà Tần Hạo Thiên con mắt nhìn phía dưới, phía dưới tình huống một chút toàn bộ đều có thể thấy rõ, nhất thời, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy tay mình nắm quyền cao, thiên hạ tận ở trong tay!

"Bình thân!"

"Tạ điện hạ!" Bách quan tạ xong, sau đó trạm dừng đứng lên.

"Mộc thừa tướng!" Tần Hạo Thiên nhàn nhạt hô.

"Lão thần ở!" Mộc Thừa Phong ra khỏi hàng.

"Truyện cô ý chỉ, Thiên Phong quốc sáng lập Học Viện, nhớ kỹ, mỗi một thành trì, huyện, hương đều phải có! Mà Thiên Phong quốc quốc dân từ năm tuổi bắt đầu nhất định phải học văn tập võ! Mở khoa cử, vì nước chân tuyển người mới!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

"Vâng, điện hạ, nhưng là, điện hạ, một khi quy mô lớn mở Học Viện, tiêu hao không ít, hiện tại quốc gia quốc lực còn không chịu nổi lớn như vậy tiêu hao!" Mộc Thừa Phong trả lời.

"Hừm, tất nhiên như vậy, như vậy liền từ từ đi, từ cơ sở từng điểm từng điểm đáp dựng lên, nhớ kỹ, tương lai những người này đều sẽ là chúng ta trụ cột! Ở trong bọn họ đều sẽ là cùng các người đồng thời thống trị quốc gia này người, vì lẽ đó, mọi người cũng không muốn không thêm đề ý!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

"Điện hạ, thần có nghi vấn!" Có người đứng dậy.

"Ồ? Hoàng đại nhân, người có nghi vấn?" Tần Hạo Thiên nhìn phía dưới người hỏi.

"Điện hạ muốn mở khoa cử mời chào nhân tài, thần tán đồng, nhưng là, điện hạ, không thể để thiên hạ mọi người thức văn nhận thức chữ a, một khi như vậy, vậy tương lai quốc gia cơ sở, lương thực ai loại? Quốc gia kiến thiết người nào làm?" Hoàng đại nhân nói xong cũng không nói gì nữa.

Nghe lời này, Tần Hạo Thiên nhất thời liền nở nụ cười.

"Ha ha, Hoàng đại nhân, người nhận thức chính là nói sợ sệt hạ tầng bách tính thức văn đọc tự liên lụy quốc gia? Hừ, hôm nay cô liền cho các người giao cái đề, không phải sợ thức văn đọc tự nhiều người, cô sẽ sợ đến thời điểm các người sẽ cho rằng người như vậy quá ít rồi! Hơn nữa người cho rằng chỉ cần thức văn đọc tự người liền nhất định sẽ tiến vào triều đình? Vậy cũng quá khinh thường này triều đình ngưỡng cửa rồi!" Tần Hạo Thiên cười gằn nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Thiên hương diệt

Tần Hạo Thiên nghe được bọn họ, trong lòng không khỏi nổi lên một trận cười gằn, cũng thật là, tâm có lớn, tầm nhìn cũng liền lớn bấy nhiêu, ở địa phương nhỏ góc lâu, cũng chính là bộ dáng này.

"Ánh mắt của các người không muốn chỉ xem nơi này, các người hay là không biết, thế giới này rất lớn, mà chúng ta đầu tiên muốn làm chính là phải đem nơi này hết thảy quốc gia, thế lực thu sạch phục, chuyện nơi đây xong xuôi sau khi, cô sẽ mang bọn người đi một cái rộng lớn thế giới, ở nơi đó, cô tin tưởng, các người nhất định sẽ không hối hận!" Tần Hạo Thiên thần nhiên nói.

"Không thể a, điện hạ, không thể!" Cái kia Hoàng đại nhân trực tiếp quỳ trên mặt đất, lớn tiếng kinh ngạc thốt lên, ngăn cản Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên vừa nghe, nhất thời nhú mày lại, nhìn phía dưới quỳ Hoàng đại nhân.

"Điện hạ, quốc gia lâu dài trị an là muốn cùng bình a, không phải đao kiếm a điện hạ, tuyệt đối không thể hưng binh đao việc a! Chỉ có hòa bình quốc gia mới có thể cường thịnh a, hiện tại Thiên Hương quốc đã bị đánh bại, chúng ta không nên ở lên binh đao, tuyệt đối không thể a!" Hoàng đại nhân lớn tiếng nói.

Mà đứng ở phía trước Mộc Thừa Phong nhưng là vẻ mặt lạnh lùng, phảng phất chu vi phát sinh tất cả chính mình không có nhìn thấy.

"Ồ? Nguyên lai còn có bức này thuyết pháp? Chư vị còn có ai cùng Hoàng đại nhân đồng dạng ý nghĩ? Cùng nhau nói ra đi, triều chính mà, chính là muốn đồng thời nghị sự, lớn mật nói ra, không cần sợ hãi!" Tần Hạo Thiên âm thanh đã kinh biến đến mức rất lạnh.

Nhưng mà trên đất ngoại trừ quỳ xuống hoàng một thanh Hoàng đại nhân, những người khác đều là im lặng không lên tiếng, không nói một lời.

"Tất nhiên như vậy, như vậy, người đến!" Tần Hạo Thiên quát to một tiếng.

Hộ vệ đại điện giáp vàng binh sĩ đi ra, quay về Tần Hạo Thiên chấp tay hành lễ.

"Trích đi hoàng một thanh trên đầu quan mũ, lột đi triều phục, bãi quan miễn chức!" Vung tay lên, mệnh lệnh phát sinh, nhất thời ngũ đại tam thô binh lính tiến lên trực tiếp trích đi quan mũ, lột đi quan phục, đem hoàng một thanh hai tay vừa nhắc, trực tiếp hướng về đại điện ở ngoài kéo đi.

"Điện hạ, không thể a, không thể a!" Hoàng một hoàn trả đang không ngừng la lên, nỗ lực hi vọng Tần Hạo Thiên hồi tâm chuyển ý.

"Kéo xuống, đuổi ra cửa cung! Ta Thiên Phong không cần rác rưởi!" Tay chỉ tay cửa lớn, Tần Hạo Thiên khí thế bạo phát, nhất thời phía trên cung điện quan chức toàn bộ quỳ xuống.

"Được rồi, đứng lên đi, Thiên Phong hiện tại thực hành người có năng lực thượng vị, kẻ vô dụng rồi đi, chỉ cần người có năng lực, người liền có thể bỏ càng cao hơn, không có thực lực liền không nên trách người khác giảm người thượng vị!" Tần Hạo Thiên trong mắt lập loè tức giận, hoàng một thanh đem Tần Hạo Thiên trong lòng thiếu kiên nhẫn trực tiếp làm nổ.

Bản đến mình mới quyết định đi bước đi này, nhưng là cái này hoàng một thanh lại dám nhiều loạn chính mình an bài, thực sự đáng trách!

"Được rồi, tản đi đi, mỗi người quản lý chức vụ của mình, không muốn phụ lòng trên người mình này thân quan bào là tốt rồi!" Nói xong Tần Hạo Thiên trực tiếp đứng dậy rồi đi đại điện.

Tần Hạo Thiên vừa đi, nhất thời toàn bộ đại điện liền bắt đầu âm ỉ lên, dòn dập bắt đầu bàn luận, Tần Hạo Thiên tính cách làm sao thay đổi, nguyên bản Tần Hạo Thiên không phải là bộ dáng này, hơn nữa nguyên bản Tần Hạo Thiên cũng không có chinh phạt thiên hạ hùng tâm a, đến tốt cùng chuyện gì thế này?

Vô số người vây quanh Mộc Thừa Phong, hi vọng Mộc Thừa Phong có thể cho mình giải thích nghi hoặc, Mộc Thừa Phong cũng là cười khổ một tiếng, không có cách nào, Tần Hạo Thiên ở Huyết Cốt quan thu kích thích thực sự là quá to lớn, hơn nữa, Hạ Cảnh Thiên những này lão tướng giết giết đem Tần Hạo Thiên trong lòng nguyên vốn đã dao động tâm trở nên kiên định lên, ai cũng khuyên không được.

"Được rồi, được rồi, các vị, đừng ở hời, hiện tại điện hạ là sẽ không báo cho chúng ta thật tình, đến thời điểm, điện hạ sẽ nói cho chúng ta, hiện tại đại gia mỗi người quản lý chức vụ của mình, làm tốt chính mình bản phận công tác là tốt rồi, tản đi đi!" Nói xong cái kia Mộc Thừa Phong thủ rồi đi trước đại điện, mà những người khác cũng theo rồi đi đại điện.

Mà ở ở lại chỗ, Tần Hạo Thiên nhưng là không nói một lời, bởi vì hắn cảm giác được chính mình chỗ không bình thường, chính mình khi nào sẽ trở nên như vậy thiếu kiên nhẫn? Vì sao trong lòng chính mình lại như là có một đồng củi khô, một đốm lửa liên nhen lửa, hoàng một thanh sự tình vốn là một chuyện nhỏ, vì sao chính mình lại đột nhiên phát lớn như vậy hóa, làm ra quyết định như vậy?

Còn có, cùng Yêu Mị chiến đấu, đến tối sau đó phát sinh cái gì chính mình căn bản là không nhớ rõ, chờ mình lấy lại tinh thần, mình đã đến càng xe bên trên, hỏi qua những người khác, bọn họ đều nói mình là một người trở về, không có mất đi thần trí, nhưng là, tại sao chính mình chính là không nhớ ra được đây?

Thiên Hương quốc, Hạ Cảnh Thiên suất quân tiến vào Thiên Hương quốc, nơi này là Thiên Hương quốc biên giới khu vực, cũng là thủ quan chỗ, quân phòng giữ đã sớm phát hiện Thiên Phong quốc binh lính giống trống khua chiêng xuất phát mà đến, toàn bộ đều đề phòng rồi lên.

Hạ Cảnh Thiên tiến lên, đi tới Cung Tiễn tầm bắn ở ngoài, nhìn quan ải lớn tiếng nói "Thiên Hương quốc binh lính, hôm nay bản tướng trước tới tiếp thu Thiên Hương quốc, bọn người mau mau đầu hàng, không phải vậy bản tướng đem sẽ không lưu chức hà tình cảm, phá quan ngay chính là đồ thành thời gian! Vọng bọn người cố gắng quý trọng cơ hội!" Hạ Cảnh Thiên nói xong trực tiếp quay đầu ngựa lại trở lại trong đại quân.

Hạ Cảnh Thiên làm cho cả quan ải lưu thủ binh sĩ ồ lên lên, Thiên Hương quốc vừa đánh đánh bại, đại quân toàn quân bị diệt, Thiên Phong quốc cũng đã phá đại quân đến đây.

"Loảng xoảng!" Quan ải đại cửa bị mở ra, đầu hàng rồi!

Hạ Cảnh Thiên phái ra tiên phong đại quân hướng về quan ải tiền quân, bất cứ lúc nào đề phòng, phòng ngừa Thiên Hương quốc quân coi giữ sai hoa chiêu gì, hết thấy đều là thật yên lặng, quan ải bên trên đã xuyên vào Thiên Phong quốc cờ xí.

Hạ Cảnh Thiên tùy tùng bộ đội tiến vào quan ải bên trong, hết thấy Thiên Hương quốc binh sĩ ném vũ khí trong tay, toàn bộ đều ôm đầu, ngồi chồm hổm trên mặt đất, mà chu vi Thiên Phong quốc binh sĩ nhưng là nhìn chòng chọc vào bọn họ, phòng ngừa bọn họ làm loạn.

"Lưu lại phòng giữ, đại quân tiếp tục tiến lên, bọn họ hợp nhất lên, phân tán quá rồi, không cho có kết bè kết đảng cử động, một khi phát hiện, quyết không khoan dung!" Hạ Cảnh Thiên ban bố mệnh lệnh, khởi động đại quân tiếp tục tiến lên.

Làm sao cá diếc sang sông, Thiên Hương quốc hết thấy thành trì toàn bộ đầu hàng, không muốn đầu hàng cũng không được, bọn họ căn bản là tổ chức không nổi hữu hiệu phản kích, mà Hạ Cảnh Thiên đã nói rõ, có phản kháng, một khi thành phá, liền muốn đồ thành, cũng không ai dám làm ra khiêu chiến, đây chính là quan hệ một thành mạng người, cũng không ai dám đùa giỡn.

Mà Hạ Cảnh Thiên đã nghiêm lệnh thủ hạ binh lính, tuyệt đối không thể quá rầy Thiên Hương quốc cư dân bình thường, một khi phát hiện, giết không tha, không có một chút nào để tha, điều này cũng làm cho Thiên Hương quốc người đối với Thiên Phong binh lính có ấn tượng tốt, mặc kệ nói như vậy, bọn họ không có đối với tầng dưới chót người ra tay.

Sau một tháng, Hạ Cảnh Thiên đã xem như là đem Thiên Hương quốc toàn bộ bắt, hiện tại Hạ Cảnh Thiên chính đang hướng về cái cuối cùng mục đích đầy mạnh, Thiên Hương quốc kinh đô!

Đại quân vây nhốt, kinh đô hoàn toàn tĩnh mịch, nguyên bản kinh đô người đã toàn bộ thoát đi, lưu lại trống rỗng kinh thành, Lâm Bất Phàm quần áo tán loạn, tóc cũng tùm la tùm lum, một người co quắp ngồi ở hoàng tọa bên trên, mà phía dưới đã lưu lại rất nhiều vò rượu.

Chính tề tiếng bước chân vang lên, theo một trận ồn ả thanh, cung điện đại cửa bị mở ra, nhất thời, vô số binh lính lập tức liền che mũi của chính mình, mà Lâm Bất Phàm một mặt đỏ chót, hừ híp mắt, nhìn đã xông vào binh lính, khóe miệng lộ ra ý cười.

"! Một trận áo giáp run run âm thanh truyền đến, Hạ Cảnh Thiên cũng đến nơi này, nhìn thấy Lâm Bất Phàm, nhất thời Hạ Cảnh Thiên lập tức liền thờ

phào nhẹ nhõm, cũng còn tốt, người này không nghĩ tới muốn tự sát, hơn nữa nhìn đáng đáp như vậy hẳn là uống rượu đã uống bị hồ đồ rồi đi.

Phất tay một cái, bên cạnh binh lính nhất thời tiến lên, một phát bắt được Lâm Bất Phàm, mà Lâm Bất Phàm nhưng là có một ít thần trí không rõ, trong miệng còn lớn tiếng hô "Lớn mật, bọn ngươi là người phương nào, lại dám như vậy đối xử trẫm, chẳng lẽ không biết trẫm là thiên hoàng đế sao? Không sợ trẫm chém đầu của các ngươi? Còn không cho trẫm lui ra!" Nói xong còn muốn phải đem nắm lấy hắn binh lính đẩy ra.

Hạ Cảnh Thiên vừa nghe, nhất thời liền nở nụ cười, tiến lên, giơ tay, mạnh mẽ một cái tát trực tiếp đánh vào Lâm Bất Phàm trên mặt, nhất thời Lâm Bất Phàm một tiếng hét thảm, Hạ Cảnh Thiên không nhìn được phi một cái.

"Phi, lão phu chính là Thiên Phong quốc người, ngươi chỉ là Thiên Hương quốc vong quốc chi quân dám ở trước mặt lão phu sỉ diện, dám phi người? Áp xuống, cố gắng chăm nom, Thái tử điện hạ nhưng là điểm danh muốn người, không muốn xuất hiện bất kỳ thất thoát nào!" Phất tay một cái, binh sĩ kéo Lâm Bất Phàm xuống.

Tìm tới muốn, Hạ Cảnh Thiên nhìn này nguy nga hoàng cung, khoe miệng lộ ra một tia nụ cười khinh thường, ra hiệu thủ hạ binh lính có thể tản ra mò chỗ tốt rồi, cái này cũng là trong quân đội quy tắc ngầm, chỉ cần tướng lĩnh đồng ý, thủ hạ binh lính là có thể mò chỗ tốt, nếu không, chỉ dựa vào chiến công, đã sớm chết đói rồi!

Hoàng cung là chỗ tốt, không ít đáng giá ngoạn ý đều ở nơi này, tuy rằng trong hoàng cung người chạy trốn thời điểm trốn đi không ít, nhưng là còn có rất nhiều bảo bối bị ẩn giấu, thỉnh thoảng có binh sĩ hét lên kinh ngạc, xem ra là đào đến chỗ tốt rồi, Hạ Cảnh Thiên nghe được cũng là cười cười.

Tin chiến thắng đã phát ra, chuyện kế tiếp chính là trong triều đình sự tình, chuyện của chính mình đã xong xuôi, công lao đã mò đủ, chuyện còn lại chính là quan văn, cùng mình không có bất kỳ quan hệ gì.

Ở lưu lại mấy ngày, liền có thể thu binh về triều, Thiên Phong quốc vẫn luôn là chữ dị thể ức vũ, mà Tàn Hạo Thiên trực tiếp thay đổi hiện tượng này, tách ra quân chính, quan văn không thể nhúng tay quân chính, mà quân nhân cũng không thể nhúng tay văn trị, phân công mà làm, ai cũng quấy rầy ai, mỗi một cái tập đoàn đều có chính mình vòng tròn, ai cũng không thể bước ra vòng tròn.

Đối với chuyện như vậy, Hạ Cảnh Thiên này một phương võ tướng là tương đương tán thành, người để những này thô người đi quản lý quản quốc gia còn không bằng giết bọn họ, thế nhưng, bọn họ cũng thần phiến những kia ra về hiểu biết văn nhân nhúng tay chuyện của chính mình, này không phải đang làm sự tình mà, giết người ở bên tai của chính mình nói muốn lòng dạ mềm yếu, muốn triển khai nhân chính, dao đều bức ở mũi trước, còn nói mao nhân chính a, từ sáng đến tối léo nha léo nhéo, phiến thấu đều.

Triệt hồi trong quân đội giám quân, thiết lập thầy ký, nhất thời, tất cả mọi người là đại thở ra một hơi, bởi vì, những sách này ký quan mặc dù là văn nhân, thế nhưng bọn họ không có tư cách ở trước mặt chính mình đưa ra những kia không hợp thực tế kiến nghị, thế nhưng, như vậy không phải nói tướng lĩnh lại như là ngựa hoang mất cương tùy ý loạn chính, thầy ký còn ghi chép tướng lĩnh biểu hiện đây, cái này cũng là thầy ký quyền lợi, mà tướng quân không có tư cách kiểm tra.

Đương nhiên, những này Hạ Cảnh Thiên là rõ ràng, ai sẽ yên tâm một cái tướng quân lĩnh quân xuất chinh, bên người không có cái cơ sở ngầm? Chỉ cần không quá phạm, thầy ký cũng là mở con mắt, nhắm con mắt, nếu như quá giới, hoặc là có cái gì không nên có ý nghĩ, như vậy tin tức liền rất nhanh sẽ xuất hiện ở trong triều đình, mà kết cục cũng sẽ không tốt lắm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Không được điều yêu Mạch U

Người liền hẳn là trạm đối với vị trí của chính mình, không thuộc về mình thì sẽ không thể cưỡng cầu, là ra sao mệnh, sẽ có cái đó dạng vận, không thể cưỡng cầu, một khi phản phệ, hậu quả rất là nghiêm trọng.

Hạ Cảnh Thiên rất rõ ràng chính mình định vị, vì lẽ đó, mục đích của hắn chính là phía trên chiến trường lao công lao, vinh hoa phú quý cũng là tùy theo mà đến, không dám lướt qua nửa điểm giới hạn.

Tàn Hạo Thiên hiện tại chính đang trùng kích bốn cực, cái gọi là bốn cực chính là người tứ chi, mở ra tứ chi, đạt đến tay có thể che kín bầu trời, chân có thể đạt tới địa vực Cửu U, mở ra bốn cực luyện hóa ngũ tạng lục phủ cũng chính là chín tầng!

Nhưng là, Tàn Hạo Thiên phát hiện mình tâm căn bản thì sẽ không thể bình tĩnh lại, căn bản thì sẽ không thể dẹp loạn nổi lòng của chính mình, hắn không biết mình chuyện gì thế này, không có cách nào, chỉ có thể từ bỏ, thuận theo dĩ nhiên là được, cưỡng cầu không được.

Nhưng mà một ngày ngốc ở trong hoàng cung cũng không phải cái biện pháp, thay đổi quần áo, trực tiếp ra hoàng cung, Tàn Hạo Thiên muốn đi bên ngoài nhìn, nhìn kinh thành người đối với khoách ở ngoài chiến tranh có cái gì thuyết pháp.

Đi tới một toà trà lâu, tiếng người huyền ảo, vô số người chính ở đây nhàn nhã chốc lát, nghe chu vi cái kia hỗn loạn không thể tả âm thanh, Tàn Hạo Thiên cảm giác được trái tim của chính mình bình tĩnh lại, tùy ý tìm một cái chỗ ngồi, điểm một bình trà, một người chậm rãi phẩm, lỗ tai nhưng là nghe chu vi tiếng nói chuyện.

Chuyện nhà, trên phương diện làm ăn lui tới, nơi nào có hi kỳ cổ quái gì đồn đại chờ chút, để Tàn Hạo Thiên nở nụ cười, ở đây, Tàn Hạo Thiên cảm giác được nhân thế, người sống hết đời, không chính là vì trà mét dầu diêm, ăn, mặc, ở, đi lại mà vất vả mà.

"Ha ha, các người nghe nói không, điện hạ quyết định ở toàn quốc kiến thiết lớp học, để toàn quốc hài tử có thể đến trường đường a!" Có người nói.

"Biết, đã sớm biết, nghe nói vì chuyện này còn bị bãi miễn một vị quan lớn đây!" Tiếp theo có người nói chen vào. Mà Tàn Hạo Thiên nghe được, cũng nghe.

"Không đúng, cái kia quan lớn bị bãi miễn có thể không phải là bởi vì lớp học sự tình, thật giống là điện hạ chuẩn bị thực hành cái gì thống nhất, nghe ý tứ thật giống như là muốn thống nhất vùng đất này, cái kia quan lớn phản đối mới bị bãi miễn!" Lại có người mở miệng nói rằng.

"A? Là có chuyện như vậy a, nhưng là, chúng ta Thiên Phong quốc không phải vẫn luôn là phản đối binh đao mà, nếu như nổi lên binh đao, có thể hay không không tốt lắm a?"

"Chớ má! Cái gì không tốt lắm, người quên Thiên Hương quốc cách làm? Chúng ta chiêu ai nạp ai? Vừa mới khôi phục nguyên khí, liền công đánh tới, nếu không là một bên quân chống lại rồi, người còn có tâm sự ở đây uống trà?" Cũng rần rập vỗ bàn một cái lớn tiếng nói.

Tàn Hạo Thiên nghe thấy gật gù, kết tục nghe.

"Nhưng là, nếu như vậy, quốc gia không phải lại sẽ rơi vào ngọn lửa chiến tranh bên trong, cái kia muốn chết bao nhiêu người a!" Có người dám than thở.

"Người chết? Phía trên chiến trường nào có người không chết? Các người quên năm đó Huyền Thiên tông? Thực lực của chính mình không mạnh vậy cũng chỉ có bị trở thành thịt của người khác, người nói, nếu như chúng ta cường hãn, có thể làm cho Huyền Thiên tông thương gân động cốt, Huyền Thiên tông dám xuống tay với chúng ta?"

"Cũng đúng đấy, thế nhưng, Huyền Thiên tông nhưng là Tiên môn a, chúng ta chỉ là một cái phàm thế nhân, có thể cùng Huyền Thiên tông so với?"

"Tiên môn, Tiên môn lại làm sao, Tiên môn còn không phải là người xây dựng nổi đến, chỉ bất quá bọn hắn nắm giữ mạnh hơn chúng ta sức mạnh thôi, nếu như chúng ta cũng nắm giữ sức mạnh, người còn có thể nói câu nói này? Người lẽ nào quên năm đó điện hạ, hãn nhưng là phải mang chúng ta hướng về Huyền Thiên tông báo thù, điện hạ nói ra được liền làm được!"

"Chúng ta chỉ là người bình thường a, làm sao có thể cùng Tiên môn so với? Một khi thất bại, cái kia hậu quả khó mà lường được a!" Có người bị quan nói rằng.

"Oành!" Chỉ thấy một cái cả người ăn mặc áo vải phục Tráng hán trạm lên, một đôi hồ mắt trừng mắt người nói chuyện, nhất thời tình cảnh lập tức liền yên tĩnh lại, nhìn về phía bên này.

Chỉ nhìn thấy cái kia Tráng hán nhìn người nói chuyện, trong mắt sự phẫn nộ không cần nói cũng biết, nắm đấm nắm chặt chẽ, hàm răng cũng cắn cọt ca cọt kết vang vọng.

"Ta mặc kệ người nói lời này là ý gì, thế nhưng, ngày hôm nay, ta ở đây nói cho người, nói cho các người những này còn ngờ ngợ ngắc ngắc người, các người cho ta rất rõ ràng, thế giới này cũng sẽ không bởi vì người nhược liền buông tha người, Thiên Hương quốc tại sao lại tiến công chúng ta? Còn không phải là bởi vì chúng ta nhược? Mà chúng ta hiện tại phản công thiên hương vì sao? Bởi vì thiên hương không có phản kháng sức mạnh của chúng ta! Mà Huyền Thiên tông tồn tại chính là Thiên Phong quốc sỉ nhục! Sỉ nhục! Người hiểu không? Người biết sỉ sao?" Tráng hán nhìn người này chất vấn đến.

"Ta, ta" nói rồi nửa ngày, người kia đỏ mặt nói không ra lời.

"Hừ, một cái quốc gia bị người khác ức hiếp hai mươi năm, rờn rã hai mươi năm, thật vất vả thoát ly, có một cái chân chính lãnh tụ dẫn dắt chúng ta trở nên mạnh mẽ, vì này, hướng thiên xin thề, thiên địa đều bị kinh động, người lại còn gọi nước lũ, không có một chút nào tự tin, người có phải là ở Huyền Thiên tông trước mặt quý quá lâu, cần bản là trạm không nổi? Nếu là như vậy, người liền thoát ly Thiên Phong quốc, đi người cho rằng vô địch Huyền Thiên tông, một cái không có tự tin, không có liêm sỉ người, không xứng vì là Thiên Phong quốc người! Cũng không xứng Thái tử điện hạ phát hạ độc thề!"

"Chiến tranh, chiến tranh thì lại làm sao? Điện hạ muốn thống nhất thế giới này thì lại làm sao? Nếu như không phải thân thể của ta đã ở vùng mả hao tổn quá nặng, lão tử cũng phải đi tòng quân, từ thì đã có sao? Khí tiết không thể ném! Sợ chết? Sợ chết cũng đừng cùng ngày phong quốc người, Thái tử điện hạ muốn thực hiện đại thống nhất, ta là cái thứ nhất tán thành, thế giới quá bình tĩnh, quốc gia tuy rằng khôi phục, nhưng là nhưng âm u đầy từ khí, như vậy quốc gia thật sự được không? Bị những khác cường quốc kìm kẹp bắt nạt, kìm kẹp xâm phạm? Điều là chút qua hàng! Quốc gia lập quốc gốc rễ không phải thánh nhân gì nói như vậy, không phải cái gì quốc thái dân an, mà là người phải có mạnh mẽ vũ lực, cường hãn quân đội bảo vệ quốc gia, đây mới là trọng yếu nhất, không có những này, chết như thế nào cũng không biết!" Nói xong Tráng hán bỏ lại mấy viên tiền, ánh mắt rất là xem thường liếc mắt nhìn mọi người, lạnh rên một tiếng, rời khỏi nơi này.

Tần Hạo Thiên nghe được, giờ lên chén trà, uống sạch trong chén trà nước trà, không có trả lời, mà người chung quanh nhưng là bắt đầu xì xào bàn tán, Tráng hán không có nói sai, muốn đặt chân, nhất định phải phải có thực lực mới có thể, không có thực lực hết thấy đều là nói suông, thế nhưng, điện hạ thống nhất đúng là một cái chính xác con đường sao?

"Ha ha, nói quá đúng rồi, khiến người ta nghe xong không tự chủ muốn ra sức uống một chén a, ai quản đúng hay sai, chỉ cần muốn làm liền buông tay đi làm, điện hạ mặc kệ làm quyết định là đối với là sai, dù cho phía trước hố lửa, ta cũng đi theo sau, ha ha, sáng khoái, nếu muốn đánh trận, vậy khẳng định liền phải bỏ tiền, ta coi như quyền ra toàn thân gia sản thì lại làm sao! Chư vị, cáo từ!" Nói xong, một cái quần áo ngắn nấp nam tử một mặt hồng quang, uống sạch chén trà bên trong nước trà, tiêu sái rồi đi.

"Huynh đài, xin hỏi ta có thể hay không ở đây ngồi xuống?" Một thanh âm xuất hiện ở bên tai, Tần Hạo Thiên ngẩng đầu nhìn lên, chỉ nhìn thấy một vị thân xuyên áo bào màu trắng nam tử phong độ phiến phiến lác một cái quạt giấy, lộ ra ôn hoà mỉm cười nhìn Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên nhìn một chút hán, ở nhìn chung quanh một chút, phát hiện bên cạnh có chỗ trống, thế nhưng không biết vì sao hán không đi một mực đi tới vị trí của chính mình.

Tần Hạo Thiên gật gù, ra hiệu không có vấn đề.

"Nhiều Tạ huynh đài, không biết huynh đài quý tính?" Nam tử này cười lên rất dễ nhìn, nhìn rất thoải mái, cũng rất tuấn tú, ân, rất tuấn tú.

"Không dám tính. . ." Tần Hạo Thiên vừa mở miệng nói chuyện liền bị cắt đứt.

"Ta tên Mạch U, ha ha, không phải Thiên Phong quốc người, đi tới nơi này du ngoạn." Mạch U nói rằng.

Tần Hạo Thiên ". . ."

"Đúng rồi, huynh đài, người mới vừa vừa muốn nói gì?" Mạch U nhìn Tần Hạo Thiên rất là chân thành hỏi, mà Tần Hạo Thiên nhưng là trên trán xuất hiện hắc tuyến, người muội, có ý chứ?

Liếc nhìn một chút Mạch U, Tần Hạo Thiên nói rằng "Ta nghĩ nói, ta họ Tần!"

"Ai nha, hóa ra là Tần huynh đệ a, ngưỡng mộ đại danh đã lâu a, không nghĩ tới lại ở đây gặp phải Tần huynh đệ, thực sự là có phúc ba đời!" Mạch U rất là khuếch đại nói.

"Người biết ta?" Tần Hạo Thiên thật tò mò nhìn Mạch U.

"Khắc khắc, cái kia cái gì, không quen biết, này không mới vừa quen mà!" Mạch U trên mặt vẻ lúng túng đều không có.

"Vậy người còn ngưỡng mộ đại danh đã lâu, có phúc ba đời, thật xấu!" Tần Hạo Thiên rất tức giận nói.

"Này cho ăn, khách khí một thoáng a, câu khách sáo ai, người thực sự quá không nề mặt mũi, người tại sao có thể như vậy? Không được, người phải nói xin lỗi, ta vẫn không có gặp phải người như người vậy chứ!" Mạch U mở ra nghĩ linh tinh, không ngừng oanh tạc Tần Hạo Thiên lỗ tai.

Tần Hạo Thiên cái kia phiền a, tay nắm cằm chú, quai hàm không ngừng run run, hàm răng muốn vang vọng.

"Đừng không nói lời nào a, người nói chuyện a, người tại sao không nói lời nào a, ai nha, người xem một chút người, không một chút nào hữu hảo, vô vị, ai, xem người cũng là là một nhân tài, tuy rằng so với bổn công tử thiếu một chút, ai ai, người đừng đi a, đừng đi a!" Mạch U nhìn đứng dậy rồi đi Tần Hạo Thiên vội vàng hô.

Mà Tần Hạo Thiên thực sự là không chịu được, nếu như ở lưu lại, Tần Hạo Thiên sợ chính mình không khống chế được chính mình quay về Mạch U miệng nhét cái trước chén trà, đem cái miệng của hán ngăn chặn.

Mạch U cũng đứng dậy, đi theo Tần Hạo Thiên phía sau, vài bước chạy ở Tần Hạo Thiên bên người, hiếu kỳ nhìn Tần Hạo Thiên.

Đi ở pho lớn bên trên, Tần Hạo Thiên thực sự là không chịu được Mạch U nhìn mình, người nói nếu như là cái nữ hài xem chính mình, đó là một loại hưởng thụ, nhưng là một đại nam nhân tha thiết mong chờ nhìn mình chăm chăm là làm sao cái ý tứ? Ai cũng không dễ chịu a.

"Người ngã xuống đất muốn làm gì?" Cũng không nhìn được nữa, Tần Hạo Thiên cau mày nhìn Mạch U.

Mạch U trong tay quạt giấy hợp lại, nhìn Tần Hạo Thiên nói rằng "Ha ha, cái gì muốn làm gì? Bổn công tử chỉ là xem Tần huynh người chau mày, xanh cả mặt, dường như có cái gì phiền lòng sự, nếu không ta cho người lái mở ra giải?"

Nghe được Mạch U, Tần Hạo Thiên trực tiếp xoay người rồi đi, còn khuyên? Vốn là người tạo thành, quá phiền, thoải quá nhiều rồi!

Tần Hạo Thiên vừa ở đi rồi một bước liền không đi rồi, quay đầu vừa nhìn, chỉ nhìn thấy Mạch U dùng tay kéo ở ống tay áo của chính mình, ánh mắt rất là đáng thương nhìn mình, nhất thời, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy chính mình vô cùng đau đầu, chính mình cứu lại gặp được cái thứ đồ gì a?

"Thả ra!" Tần Hạo Thiên lạnh giọng nói rằng.

"Không tha!" Nói xong còn lắc lắc Tần Hạo Thiên ổng tay áo.

Mà phố lớn bên trên, hai nam tử lằng nhằng, rất là hấp dẫn nhãn cầu, nhất thời, người lập tức liền xúm lại lên, quay về hai người chỉ chỉ chỗ chỗ, không ít người còn che miệng mình lên lút cười.

Tần Hạo Thiên Thái Dương gần không ngừng nhảy lên, hàm răng cắn cọt ca cọt kết vang vọng, nắm đầm giờ lên, quay về Mạch U đỉnh đầu một quyền đánh xuống đi, nhất thời Mạch U đầu bị Tần Hạo Thiên cú đầm này bắn trúng.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Tương phản

Mạch U đã trúng Tần Hạo Thiên cú đầm này, nhất thời cái kia con mắt lập tức liền đỏ, nước mắt lập tức liền dâng lên, vô cùng đáng thương nhìn Tần Hạo Thiên, trong mắt tràn ngập oan ức.

Tần Hạo Thiên nhìn ánh mắt kia không khỏi rung mình một cái, này đến tột cùng là từ đâu đến bảo hàng? Sẽ không là một cái pha lê chứ?

"Ngươi, ngươi bắt nạt người! Nhân gia vừa không có trêu chọc ngươi, ngươi tại sao đánh nhân gia?" Mạch U hồng viên mắt lồi kéo Tần Hạo Thiên ổng tay áo nói rằng.

Nghe được Mạch U, Tần Hạo Thiên không khỏi cả người nổi da gà, quá buồn nôn, một cái đường đường nam tử hán lại còn nhân gia nhân gia gọi, quá buồn nôn.

Mà chu vi người vậy xem cũng càng ngày càng nhiều, thỉnh thoảng còn thảo luận một chút, che miệng lại lên lút cười, thế nhưng những người kia ánh mắt để Tần Hạo Thiên không khỏi muốn tìm một cái lỗ để chui vào, quá mất mặt.

Mà Mạch U mặc cho nhiên lồi kéo ổng tay áo, nhìn Tần Hạo Thiên rất là oan ức hỏi "Ngươi tại sao đánh nhân gia? Ngươi tại sao đánh nhân gia? Nhân gia làm gì sai? Ngươi dựa vào cái gì đánh người ta?"

Tần Hạo Thiên thực sự là đầu đầu cực kỳ, chính mình chỉ là muốn đi ra đi dạo, làm sao liền gặp gỡ hàng này?

"Buông tay, không muốn ở quấy nhiễu, nếu không, ta không khách khí rồi!" Tần Hạo Thiên cau mày, rất tức giận nói.

"Ta không! Ta liền không!" Mạch U bấu môi ba, nhìn Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên đưa tay vỗ vỗ trán của chính mình, nhìn Mạch U, đây chính là một khối lưu manh, đánh không được, chửi không được, chính mình vừa cách làm chính là bị lừa đá đầu, làm gì trêu chọc hàng này.

Nhìn thấy hán lồi kéo ổng tay áo của chính mình, không có cách nào, Tần Hạo Thiên lấy ra trường kiếm, lợi kiếm vung lên, trực tiếp đem ổng tay áo cắt đứt, trực tiếp lưu rồi khỏi nơi này, mà người chung quanh vừa nhìn, nhất thời cười càng gia tăng hơn thanh.

"Đoạn tụ chi phích a!" Người chung quanh bắt đầu lớn tiếng bắt đầu bàn luận, Tần Hạo Thiên vừa nghe, đi càng nhanh hơn, thực sự là mất mặt!

Nhìn thấy Tần Hạo Thiên rời đi, Mạch U nhìn trong tay mình đoạn tụ, cười cợt, đem đoạn tụ nắm ở trong tay, xoay người rồi khỏi nơi này, mà Mạch U nhưng trong lòng là nở nụ cười.

"Cái này Tần Hạo Thiên xem ra còn thật biết điều, rõ ràng bị quần bách đến loại trình độ đó nhưng vô dụng thực lực của chính mình cưỡng chế người khác, xem ra, không giống như là một cái âm tà người, căn cứ yếu ma quỷ quái, ngày đó cái kia Tần Hạo Thiên là một cái tùy tiện cực kỳ, cả người tràn ngập hơi thở làm người ta run sợ, nhưng là, chính mình rõ ràng cảm giác được chính là một cái ôn hoà người, lẽ nào trong này có cái gì ẩn tình?" Ngẫm lại, Mạch U rời đi phố lớn, hướng về một cái hẻm nhỏ đi đến.

Ở trong hẻm nhỏ đông chuyển tây chuyển, đi tới một cái bí mật hơn nữa còn là một cái tử lộ ngõ nhỏ, dừng bước, xoay người, nhìn thấy một đám thân mặc đồ đen hán tử sắp xuất hiện khẩu ngăn chặn.

"Khà khà, không sai, không sai, không nghĩ tới lại ở Thiên Hương quốc còn gặp phải như vậy cực phẩm mặt hàng, thực sự là quá tốt rồi, tiểu tử, bé ngoan phục tùng bốn thiếu gia, bốn thiếu gia sẽ làm ngươi dục tiên dục tử!" Chỉ nhìn thấy người mặc áo đen tách ra, một người tuổi còn trẻ tên béo xuất

hiện.

Cái tên mập mạp này ăn mặc một thân áo bào màu vàng, khoảng chừng có chừng ba trăm cân đáng đấp, bước đi còn muốn người nâng, hơn nữa nhìn hần đi rồi mấy bước này đều luy thờ hồng hộc.

Một thân lượng mất mù trang bị, trên đầu trâm gài tóc mơ hồ toả ra Pháp Lực gọn sóng, mà trên người áo bào màu vàng cũng giống như vậy, bên hông mang theo mấy khối ngọc bội, phía trên kia toả ra sóng pháp lực càng thêm mãnh liệt.

Mạch U ánh mắt lạnh xuống, người này là một môn phái con cháu, hơn nữa thân phận còn không thấp, chỉ riêng này thân trang bị liền quả thực không ít, hơn nữa bên người còn có nhiều người như vậy tuy từng, trực tiếp cho thấy người này không đơn giản.

"Khà khà, tiểu tử, làm sao? Cao hứng không biết nói cái gì?" Mập mạp kia tiếp tục nói.

Nghe cái tên mập mạp này, Mạch U ánh mắt càng thêm lạnh lẽo, trên người hàn ý cũng chậm chậm phóng thích ra ngoài.

"Thực sự là một cái đẹp để tiểu hóa, xem bốn công tử quả thực muốn ngừng mà không được, vừa gương mặt kia để bốn công tử hận không thể lột sạch y phục của hắn, đem hắn đặt ở dưới thân mạnh mẽ quan ái, a ~! Ta không chịu được rồi! Nhanh, đem hắn cho bốn công tử chộp tới, bốn công tử phải cố gắng sung sướng hạnh hắn!" Thanh âm của mập mạp đều mang theo thâm trầm.

Nghe được cái tên mập mạp này, Mạch U ánh mắt đã toả ra sát khí, con mắt nhìn chòng chọc vào người mập mạp kia, tay ở sau lưng hơi run lên, một viên cổ điển tiểu Phi đao xuất hiện ở trong bàn tay, tiểu Phi đao xuất hiện, nhất thời, Mạch U tay giương lên, một vết hàn quang lóe lên một cái rồi biến mất.

Tiểu Phi đao hào không âm thanh, mà Mạch U tay ở sau lưng nhẹ nhàng múa, cái kia tiểu Phi đao theo Mạch U tay bay lượn, mà những người mặc áo đen kia nghe được tên Béo chỉ lệnh, toàn bộ hướng về Mạch U đập tới, thế nhưng, nghênh tiếp bọn họ chính là tử vong!

Tiểu Phi đao vô cùng sắc bén, trực tiếp xuyên thủng một người áo đen đầu, kế tục bay lượn, như một cái Tinh Linh giống như vậy, ở Mạch U dưới sự khống chế, người mặc áo đen đã toàn bộ bị tru diệt.

Mạch U từng bước từng bước hướng về tên Béo đi đến, mà tên Béo bên người một cái thanh bào ông lão tiến lên chặn ở trước mặt của hắn, trong ánh mắt tràn ngập cảnh giác, hần rõ ràng cảm giác được người này không đơn giản, lần này chọc tới thiết bản!

Trong lòng ông lão đối với cái tên mập mạp này cũng tràn ngập xem thường, nhưng là không có cách nào, người này là con gái của tông chủ, tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì, một khi có chuyện, cái kia sẽ phát sinh long trời lở đất sự tình!

"Thiếu niên người, làm việc lưu một đường, không biết ngươi là môn phái nào? Còn xin báo cho, để tránh khỏi tổn thương hòa khí!" Ông lão mở miệng nói rằng.

"Gia Cát lão đầu, mau ra tay a, đem cái này mỹ nam tử cho bốn công tử chộp tới, bốn công tử thực sự là không nhịn được, nhanh a!" Mập mạp kia còn đang không ngừng rêu rao lên, từ mấy người đối với hắn mà nói căn bản là không phải chuyện gì, ngược lại trong tông môn nhiều người, thế nhưng, mỹ nam tử kia chính mình nhất định phải được.

Nghe được người này, ông lão nhất thời liền không nói gì, trong lòng tức giận mắng đến "Tên ngu ngốc này, không nhìn thấy sự tình đã rất tồi tệ, lại còn ở nói ầu nói tả, thực sự là không biết chết sống!"

Mạch U tay vì khê nâng lên, tiểu Phi đao chậm rãi trở lại trong tay, xoay tay một cái, nhất thời tiểu Phi đao biến mất không còn tăm hơi, Mạch U nhìn ông lão, trong mắt tức giận là càng ngày càng mạnh mẽ.

"Được, rất tốt, lại còn có người dám đối với ta nói chuyện như vậy, thực sự là quá tốt rồi, nói ra các ngươi môn phái đi, để ta mở mang kiến thức một chút là cái nào một môn cái kia một phái như vậy lợi hại!" Mạch U thăm thăm mở miệng.

"Lão phu âm u tông ngoại môn trưởng lão, ta phía sau là chúng ta con gái của tông chủ, mong rằng tiểu huynh đệ xem ở đều là tu giả phần trên, không muốn tính toán, ở đây, lão phu hướng về tiểu huynh đệ bồi cái không phải rồi!" Ông lão này nói rằng.

"Này, Gia Cát vô cực, ngươi khách khí với hắn cái gì, còn không mau đem hắn bắt tới, không phải vậy trở lại, bốn công tử nhưng là phải nói cho phụ thân ta ngươi không có bảo vệ tốt ta, đem cả nhà ngươi tập trung vào huyền minh hàn đàm!" Tên Béo còn đang không ngừng nói rằng.

"Chết đến nơi rồi, còn dám nói ầu nói tả, xem ra ngươi là không muốn sống rồi!" Gia Cát vô cực đột nhiên xoay người, quay về người mập mạp kia lớn tiếng quát lớn nói, con mắt tròn thật lớn, rất là đáng sợ.

Gia Cát vô cực đáng đấp để cái tên mập mạp này cũng sợ hết hồn, cả người thịt mỡ run lên, ngoác to miệng, sững sốt, Gia Cát vô cực chưa từng có đối với mình từng nói như vậy thoai, hôm nay hần lại dám đối với mình lớn tiếng gầm rú!

Một lát sau tên Béo mới phản ứng được, dùng tay chỉ vào Gia Cát vô cực, nói rằng "Tốt, Gia Cát vô cực, ngươi cái lão gia hoá, ngươi muốn chết đúng không, ngươi lại dám hống bốn công tử, ngươi có biết hay không, cha ta là tông chủ, sau khi trở về, ngươi cũng đừng nghĩ kỹ quá, cả nhà các ngươi đều sẽ bị ném vào huyền minh hàn đàm, một cái cũng đừng nghĩ hoạt!"

Nghe lời này, Gia Cát vô cực thân thể run lên, nguyên bản đứng thẳng thân thể lập tức liền lợm khom xuống, không có cách nào, huyền Minh tông là một

cái tà ác môn phái, mỗi một cái nắm quyền trường lão, người nhà là bị giam cầm, để phòng ngừa trường lão phản loạn, cái này cũng là những trường lão này uy hiếp, tuy nói tu giả vô tình, nhưng là, ở hậu bối bên trong, vẫn có một hai để cho mình vào mắt hậu nhân, thế nhưng, những này con cháu vẫn bị giam cầm, căn bản cũng không có biện pháp thoát ly!

Một khi thật sự dựa theo người này nói, vậy mình nhưng là đúng là không sau, mặc dù mình sẽ không chết, nhưng là, huyết mạch đứt đoạn mất, môn phái không giống gia tộc, môn phái là đệ tử đem hết thầy tất cả đều dâng hiến cho môn phái, mà môn phái dành cho chính mình chỉ là sức mạnh cùng hậu thuẫn, cái khác cùng mình không hề có một chút quan hệ, thế nhưng gia tộc vậy thì không giống nhau, bởi vì bất luận trả giá cái gì, cái kia đều là chính mình hậu bối con cháu có thể hưởng thụ đến, cho dù chết, cũng có thể nghĩ đến thông, nhưng là môn phái, ai, đây chính là thân bất do kỷ.

Gia Cát vô cực không có cách nào, hít một hơi thật sâu, nhìn Mạch U, biết Mạch U không phải một cái mình có thể trêu chọc chủ, thế nhưng, đối với tên Béo, chính mình cũng không có cách nào từ chối, chỉ có thể đắc tội người thiếu niên này.

Gia Cát vô cực tiến lên vài bước, vận chuyển Chân nguyên, hét lớn một tiếng, nhất thời công lực toàn bộ phóng thích, mà đã nhanh muốn đi vào hoàng cung Tàn Hạo Thiên nhất thời dừng bước, quay đầu nhìn về phía Gia Cát vô cực phương vị.

Nhiều mây lại, hơi thở thật là mạnh, lúc nào Thiên Phong quốc hữu này nhóm cường giả ở đây? Nghĩ tới đây, Tàn Hạo Thiên bóng người lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ, hướng về Gia Cát vô cực phương vị mà đi.

Chỉ thấy Gia Cát vô cực thân thể lập loè hào quang màu u lam, trên tay lông lánh thăm thẳm lam quang, thấy lạnh cả người nhập vào cơ thể mà ra, Mạch U thân thể xuất hiện từng tia từng tia hào quang màu đen, ánh mắt lạnh lùng cực kỳ.

"Âm u Hàn Băng!" Gia Cát vô cực quát to một tiếng, nhất thời một luồng màu xanh lam yên vụ xuất hiện, cái kia yên vụ vừa xuất hiện, nhất thời nhiệt độ chung quanh chợt giảm xuống, mà trên vách tường đã xuất hiện Hàn Băng.

Mạch U tay một chiêu, quạt giấy lại một lần nữa xuất hiện ở tay, mở ra quạt giấy, quay về cái kia bao phủ tới màu xanh lam yên vụ vỗ một cái, nhất thời một luồng kinh khí xuất hiện, trực tiếp đem cái kia màu xanh lam yên vụ phiến mở.

Gia Cát vô cực tay không ngừng vung vẩy, vô số màu xanh lam khối băng từ trong tay bay ra, Mạch U trong tay quạt giấy đem cái kia khối băng đón đỡ trụ, đem cái kia không ngừng phi hướng mình khối băng trực tiếp bắn bay, bắn bay khối băng rơi vào những chỗ khác, nhất thời chỗ đó liền xuất hiện ngưng tụ trạng thái.

Mạch U thân thể không ngừng né tránh, thế nhưng cực kỳ dễ dàng, khoe miệng còn mang theo vẻ mỉm cười, thế nhưng ánh mắt lạnh lẽo cực kỳ, hai người kia đã đem hân lửa giận trong lòng hoàn toàn câu đi ra.

Trong tay quạt giấy một vết, một thanh tạo hình kỳ lạ trường đao xuất hiện ở tay, ánh sáng phân tán, thân đao sáng như tuyết cực kỳ, rãnh máu nhưng là quý dị màu đỏ, thân đao hiện ra một chút uốn lượn, như Nhật Bản vũ, sĩ đao, thế nhưng, thân đao của nó nhưng bạc không ít, xem ra mềm mại cực kỳ.

"Tịch diệt đao! Người là La Sát thiếu chủ yêu Mạch U!" Gia Cát vô cực nhìn thấy cái kia một thanh trường đao mở miệng nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Chiến

Gia Cát vô cực sắc mặt nhất thời khó coi muốn chết, ai sẽ nghĩ tới trước mặt mình người lại sẽ là La Sát cung thiếu chủ yêu Mạch U, coi như toàn bộ U mình tông cũng không đủ La Sát cung một cái ăn a.

Gia Cát vô cực lấy sạch về phía sau liếc nhìn một chút phía sau tên Béo, trong lòng nổi giận mắng "Đáng chết này tên béo đáng chết, không nghĩ tới lần này trêu chọc đến như thế kẻ địch khủng bố, thực sự là, thực sự là ngu xuẩn so với trư còn ngu!"

"Thiếu chủ, đi, nhanh lên một chút rời đi nơi này, càng xa càng tốt!" Gia Cát vô cực có một ít gian nan nói rằng.

"Đi? Cái kia tiểu mỹ nam còn chưa tới tay, đi cái gì?" Tên béo đáng chết còn chưa phát hiện sự tình đã không bị khống chế, còn điếc không sợ súng muốn tiểu mỹ nam.

"Đi mau a!" Gia Cát không cực kỳ lớn tiếng quát, mập mập kia bị này này găm lên giận dữ sợ đến trực tiếp lùi lại mấy bước, lập tức co quắp ngồi ở, cả người run rẩy không ngừng.

"Đi? Không có lệnh của ta, các ngươi ai đi được? U minh tông xem ra xác thực là một cái rất khiến người ta buồn nôn tông môn, đặc biệt tên mập mập chết bầm này, càng làm cho người buồn nôn!" Yêu Mạch U trong ánh mắt toả ra nguy hiểm ánh sáng.

"U minh thần chương!" Gia Cát vô cực trực tiếp tiến lên, một chương đánh về phía yêu Mạch U, một cái rõ ràng bàn tay bóng mờ xuất hiện, hướng về yêu Mạch U bay đi, yêu Mạch U trong tay tịch diệt đao hơi lóe lên, cái kia tuyết bạch sắc thân đao, toả ra đoạt phách hàn ý, đó là rõ ràng sát ý!

U minh thần chương là huyền Minh tông một loại ác độc đến cực điểm Công Pháp, chỉ có trong tông môn ủng hộ địa vị nhất định người mới có thể tu luyện, hơn nữa, loại này chương pháp nhất định phải phối hợp huyền Minh tông U minh hàn đàm mới có thể tu luyện thành công, chương lực phát động, vận chuyển Chân nguyên, thuộc tính hàn băng đem được to lớn nhất phóng thích, đem mục tiêu trực tiếp đông thành nước đá!

Yêu Mạch U đương nhiên sẽ không như thế dễ dàng liền bị bắn trúng, trường đao trong tay trực tiếp đem bàn tay kia bóng mờ một đao bỏ ra, cái kia đao khí bỏ ra bóng mờ kế tục hướng về Gia Cát vô cực chém vào mà đi.

Gia Cát vô cực tay một chiêu, trong tay xuất hiện một cái bích trường kiếm màu xanh lục, trường kiếm vung lên, đem yêu Mạch U đao khí đánh tan, mà cái kia bị yêu Mạch U bỏ ra chương lực trực tiếp chia ra làm hai, đánh vào chu vi trên vách tường, nhất thời trên vách tường xuất hiện sâu sắc dấu bàn tay, hơn nữa, cái kia trên vách tường xuất hiện dày đặc tầng tầng.

"Loạch xoạch" trường kiếm vung vậy, Gia Cát vô cực đầu tiên cướp công, bước chân một điểm, bóng người một giây sau đã xuất hiện ở yêu Mạch U trước, trường kiếm lập lòe hàn quang, yêu Mạch U trường đao trong tay nhẹ nhàng vén lên, nhất thời, nhẹ nhàng một tiếng va chạm tiếng, thế nhưng, mặt đất bỗng nhiên chấn động một chút, chu vi tường vậy cũng run động không ngừng.

Yêu Mạch U tay vừa phát lực, trực tiếp đem trường kiếm văng ra, trường đao ở trong tay toàn quay một vòng, hướng về Gia Cát vô cực yét hầu cắt đi, Gia Cát vô cực thân thể một cái Thiết bản kiều, yêu Mạch U trường đao dán vào Gia Cát vô cực chóp mũi lóe lên một cái rồi biến mất, Gia Cát vô cực quay đầu đi, thân thể trực tiếp lẳng không mà lên, chân quay về yêu Mạch U hạ bàn mạnh mẽ đạp đi!

Yêu Mạch U trường đao trong tay thu hồi, nhìn thấy Gia Cát vô cực chân hướng về đầu gối của chính mình đá tới, lui về phía sau một bước, thân thể một bên, tay trực tiếp nắm lấy Gia Cát vô cực chân, nhấc lên, một cước trực tiếp đá vào Gia Cát vô cực cổ chân chỗ, Gia Cát vô cực đón tư rên lên một tiếng.

Mà Gia Cát vô cực cũng là phản ứng cực nhanh, trở tay một chương đánh trên mặt đất, thân thể được gắng sức điểm, thân thể bỗng nhiên nhảy một cái, dùng cái chân còn lại đạp hướng về phía yêu Mạch U bộ.

Yêu Mạch U đưa tay đem Gia Cát vô cực này một cước đón đỡ trụ, mà Gia Cát vô cực cũng nhân cơ hội này thoát ly, thân thể một cái xoay chuyển, trường kiếm trong tay quay về yêu Mạch U vị trí trái tim mạnh mẽ một chiêu kiếm đâm tới!

Yêu Mạch U một đao bỏ ra Gia Cát vô cực trường kiếm, trở tay một chương trực tiếp đánh vào Gia Cát vô cực ngực, Gia Cát vô cực thân thể trực tiếp liền bay ngược trở lại, một ngụm máu tươi lẳng không phun ra, Gia Cát vô cực chân trên mặt đất mạnh mẽ ma sát, rút lui có ít nhất bốn, năm bước mới ngừng lại chính mình lùi về sau xu thế.

Mà yêu Mạch U nhưng là đến lý không tha người, trực tiếp truy hướng về phía Gia Cát vô cực sát đi, trường đao ở yêu Mạch U trong tay quả thực chính là một đóa nở rộ hoa, lưỡi đao ác liệt, sát khí lâm liệt, mà Gia Cát vô cực nhưng là không ngừng lùi về sau, không ngừng gian nan ngăn cản.

Trong mắt lẹ mang lóe lên, yêu Mạch U thân thể toả ra yêu dị ánh sáng màu đen.

"Thiên tuyệt chém!" Bóng người lóe lên, yêu Mạch U bóng người trở nên hư huyền lên, một giây sau xuất hiện đã xuất hiện ở Gia Cát vô cực phía sau, mà Gia Cát vô cực thân thể đã đình chỉ bất động.

"Lạc! La Sát cung thiếu chủ, quả nhiên danh bất hư truyền!" Gia Cát vô cực tiếng nói vừa dứt, nhất thời, đầu lâu rơi xuống, huyết tinh phun tung toé, thi thể không đầu ầm ầm ngã xuống đất.

Gia Cát vô cực từ!

Yêu Mạch U con mắt nhìn về phía người mập mập kia, nhưng là người mập mập kia đã biến mất không còn tăm hơi, yêu Mạch U đem không có một chút nào vết máu tịch diệt đao hóa thành quạt giấy, chậm rãi đạp bước rồi đi cái này tràn ngập mùi máu tanh ngõ nhỏ, hướng về bên ngoài đi đến, vẫn là duy trì phong độ phiến phiến.

Sắp đi đi ra bên ngoài, yêu Mạch U con ngươi co rút lại, hần nhìn thấy người mập mập kia chính đậu ở chỗ này, mà ở hần phía trước nhưng là đứng thẳng một người, người này chính là Tàn Hạo Thiên.

Tàn Hạo Thiên trong tay Huyết Kháp quay về cái tên mập mập này, mà cái tên mập mập này nhưng là cả người run rẩy không ngừng, dưới khó đã ướt át, môi không ngừng run cầm cập, xem ra rất là sợ sệt đáng vẻ.

"Nói đi, ngươi là ai? Vì sao ngày nữa phong quốc!" Tàn Hạo Thiên mắt lạnh nhìn cái tên mập mập này.

"Ta, ta, nói cho ngươi ngươi để ta rồi đi?" Cái tên mập mập này cũng sốt ruột, mặt sau chiến đấu âm thanh đã đình chỉ, hần không biết đến tột cùng là ai ngã xuống, tình huống bây giờ rất không ổn, nhất định phải rồi đi nơi này, trở lại trong tông đề cha của chính mình phái cao thủ đến đây.

"Nói!" Tàn Hạo Thiên lạnh lùng hét lớn.

"Ta là U minh tông người, ta tới nơi này là. . ." Thoai một nói tới chỗ này, chỉ nhìn thấy cái tên mập mạp này khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, chỉ nhìn thấy bên hông hắn treo lơ lửng một khối ngọc bội đột nhiên bùng nổ ra một đạo hào nhiên một đờn, hướng về Tần Hạo Thiên sát đi.

Tần Hạo Thiên vừa thấy nhất thời liền nổi giận, một chiêu kiếm chém vào mà đi, nhất thời cái kia kiếm khí bén nhọn phát sinh tiếng xé gió hướng về ngọc bội kia sức mạnh bùng lên sát đi.

"Oành!" Một tiếng vang thật lớn, Tần Hạo Thiên bỗng nhiên lùi về sau ba bước, mà người mập mạp kia trực tiếp đem trên đầu trăm gài tóc gỡ xuống, chỉ nhìn thấy cái tên mập mạp này trong tay xuất hiện một đoàn kim quang, nhất thời cái viên này trăm vàng hóa thành một thanh kiếm sắc hướng về Tần Hạo Thiên đánh tới.

Tần Hạo Thiên trong tay Huyết Khấp không ngừng chống đỡ lợi kiếm đánh giết, kiếm khí bắn ra bốn phía, chu vi vách tường bị xuyên thủng, Tần Hạo Thiên kiếm ý bỗng nhiên bộc phát ra, nhất thời kinh khủng kia kiếm ý lại một lần nữa xuất hiện, cái kia trăm vàng hóa thành lợi kiếm run rẩy không ngừng.

Mà Tần Hạo Thiên con mắt lập tức trở nên đỏ như máu, trong tay Huyết Khấp cũng càng ngày càng quý dị, đỏ như màu máu thân kiếm lưu chuyển động, liền như cùng là huyết dịch.

Yêu Mạch U ẩn giấu trụ chính mình, không bộc lộ ra chính mình, hắn muốn thừa cơ hội này nhìn Tần Hạo Thiên, thế nhưng, hắn không nghĩ tới sẽ gặp phải tình huống như vậy.

"Lú lo, rút cục lại đi ra, ha ha ha ~~~! !" Càn rỡ âm thanh, tà ác tiếng cười, cái kia tàn sát ra tà ý, khiến người ta cảm thấy rất không thoải mái.

Ẩn giấu ở mặt sau yêu Mạch U cũng là nhú mày lại, hiện tại Tần Hạo Thiên tàn sát ra khí tức để hắn cảm giác được rất không thoải mái, một luồng nguy hiểm cảnh giác tràn ngập ở trong lòng hắn.

Mà người mập mạp kia cũng không đang ẩn núp, tuy nói giả heo ăn cỏ, thế nhưng, ở không hiện ra nguyên hình liền thật sự sẽ bị ăn đi.

Thân thể của mập mạp phát sinh một trận khó chịu âm thanh, chỉ nhìn thấy mập mạp kia thân thể mập mạp nữ chuyển động, màu trắng yên vụ cũng xuất hiện ở chu vi, đem tên Béo cái kia thân thể ẩn giấu lên, rất nhanh, tên Béo cái kia thân thể mập mạp lập tức biến mất không còn tăm hơi, Tần Hạo Thiên ông tay áo vung lên, tàn di yên vụ, nhất thời, ẩn giấu ở trong khói mù chân tướng hiển lộ ra.

Chỉ nhìn thấy nguyên bản tên Béo đã không ở, ở tại chỗ chính là một cái anh tuấn nam tử, một thân U ám trang phục, màu đen tóc ngắn, hẹp dài con mắt mang đến cho hắn vô hạn mị lực, trong tay nắm bắt một cái trường kiếm màu vàng óng.

Thấy cảnh này, Tần Hạo Thiên khoe miệng lộ ra nụ cười quái dị, vẩy vẩy trong tay Huyết Khấp, trong mắt tràn ngập chiến đấu dục vọng cùng giết chóc dục vọng.

"Như vậy sát lên mới thú vị!" Tần Hạo Thiên âm thanh lạnh lẽo cực kỳ, thân thể tàn sát ra khí tức càng làm cho người không cách nào nhìn được, nồng nặc kia mùi máu tanh tràn ngập hém nhỏ.

Mà cái này đã hiển lộ ra chân thân nam tử cũng giống như vậy, lộ ra nụ cười, một vết nụ cười tàn nhẫn.

Hai người đồng thời hướng về đối phương áp sát, hai kiếm đụng nhau, đóm lửa tung toé, hai người đồng thời lùi về sau, lại một lần nữa va chạm, leng keng leng keng âm thanh không dứt bên tai, kiếm khí tán loạn, chu vi đã bị phá hủy, mà người bên ngoài đã sớm bị bỏ chạy, rất xa nhìn chiến đấu cảnh tượng.

"Thật sát bất biến!" Nam tử kia trong tay kim kiếm phóng ra tia sáng chói mắt, chỉ nhìn thấy nam tử kia chia ra làm tám, tám bóng người đồng thời muốn Tần Hạo Thiên đánh tới.

Tần Hạo Thiên thu kiếm vào vỏ, tồn bộ, rút kiếm thức!

Huyết Khấp ra khỏi vỏ, mây gió biến ảo, một chiêu kiếm quét thiên hạ! Cái kia tám bóng người trực tiếp tán loạn, mà nam tử kia cũng trực tiếp lùi về sau, lẳng không lóc lên, Huyết Khấp kiếm khí hơi đảo qua một chút, chu vi vách tường đã lẳng không mà lên, chặn ngang gãy vỡ.

Tần Hạo Thiên trường kiếm một vãn, dưới chân giẫm một cái, nhất thời mặt đất vỡ tan, thân thể bắn ra mà ra, nam tử kia vừa nhìn, tương tự một chiêu kiếm đâm ra, hai người hồ không thối lui.

Mũi nhọn đầu với đao sắc, hai người trường kiếm thẳng tắp đâm ra!

"Keng!" Một tiếng vang nhỏ, chu vi lại một lần nữa bị tức lẳng oanh kích, hai người dưới chân, mặt đất đồng thời nổ tung, bùn đất tung bay, hai người trường kiếm mũi kiếm vừa vãn đỉnh cùng nhau!

Hai người ở đồng thời cất kiếm, ở bước lên trước, giờ chuông đồng thời đối chuông, hai người lại một lần nữa tách ra.

"Không sai!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

"Người cũng khá tốt!" Nam tử cũng mở miệng nói rằng.

"Ồ đến!" Hai người đồng thời nói rằng

Hai người trong mắt tràn ngập chiến đấu dục vọng, muốn giết chết đối phương dục vọng!

Chỉ nhìn thấy nam tử thân thể bùng nổ ra một luồng hung hăng cực kỳ khí tức, chỉ nhìn thấy nam tử phía sau xuất hiện một cái lớn vô cùng màu đen đại xà, âm lãnh con người nhìn chăm chăm Tần Hạo Thiên, thân thể bên trên vậy ở dưới ánh mặt trời phản xạ quang, cái kia to lớn lưỡi rắn không ngừng phun ra nuốt vào.

"Đây là ta vô hồn, huyền bí minh xà! Tiểu tử, xem ngươi còn như thế nào cùng ta đấu!" Nam tử nói rằng

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Bại trốn

Vô hồn, không phải tất cả mọi người có thể có được, mà nắm giữ vô hồn người nhưng là cho thấy người này thiên tư hơn người, vì lẽ đó bốn vị Thần Vương Đại Năng mới sẽ đối với Tần Hạo Thiên nắm giữ hai loại vô hồn như vậy giết mình, nắm giữ vô hồn người không nhất định là mạnh nhất, thế nhưng mạnh nhất người nhất định nắm giữ vô hồn!

Huyền bí minh xà xoay quanh thân thể, cái kia to lớn đầu về phía trước đưa, một đôi âm u con mắt nhìn chăm chăm Tần Hạo Thiên, lưỡi rắn không ngừng phun ra nuốt vào, từng tia một hắc khí từ trong miệng bốc lên.

"Huyền bí minh xà, giết chết hắn!" Nam tử tay chỉ tay Tần Hạo Thiên, ra lệnh, huyền bí minh xà hí lên một tiếng, sau đó hướng về Tần Hạo Thiên bỗng nhiên vọt tới.

Tần Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời trong tay Huyết Khấp vung vẩy, kiếm khí không ngừng hướng về huyền bí minh xà vọt tới, nhưng là kiếm kia khí va chạm ở huyền bí minh xà vậy giáp bên trên, trực tiếp bị văng ra, căn bản là khiết có bất kỳ thương tổn.

Mà huyền bí minh xà đã vọt tới, Tần Hạo Thiên sử dụng kiếm chặn lại huyền bí minh xà dưới cằm, mà thân thể của chính mình nhưng là bị cái kia huyền bí minh xà va không ngừng lùi lại.

Tần Hạo Thiên cảm giác được mình bị cái kia huyền bí minh xà trùng kích cực lớn lực xông tới chính là ngũ tạng lục phủ lệch vị trí, thế nhưng, hắn vẫn là cắn răng, chống đối, thân thể không ngừng lùi về sau, huyền bí minh xà há hốc miệng ra, một cái khói đen phun ra ngoài, nhất thời, chu vi lập tức bị cái kia tử màu đen yên vụ bao phủ.

Tần Hạo Thiên nhất thời lắc mình rời đi, huyền bí đại xà vọt thẳng tiến vào quần thể kiến trúc bên trong, đã rút đi người cũng tăng nhanh tốc độ, hướng về chỗ xa hơn chạy đi, miễn tạo dư tai.

Đương nhiên tình huống của nơi này cũng sớm đã đã kinh động quân phòng thành, đương nhiên Hoàng trong thành Mộc Thừa Phong những người này cũng bị đã kinh động, toàn bộ chạy ra hoàng cung làm công điền, nhìn nơi này, đương nhiên, thủ vệ cũng cho Mộc Thừa Phong nói rồi tình huống, Mộc Thừa Phong vừa nghe, nhất thời liền để quân phòng thành không cho manh động, Mộc Thừa Phong biết đó là thần tiên đánh nhau, chính mình những người này căn bản cũng không có chút tay khả năng, chỉ có thể gia tốc rút đi đoàn người, giảm thiểu nhân viên thương vong, điều này cũng giải quyết Tần Hạo Thiên nỗi lo về sau.

Thế nhưng, nơi này dù sao cũng là hoàng thành, nhân khẩu đông đảo, người ở làm sao rút đi, người không thể lập tức liền toàn bộ rời đi, còn có rất nhiều người căn bản cũng không có rời đi.

Mà nam tử kia nhìn thấy Tần Hạo Thiên bị huyền bí minh xà phun ra khói độc bao vây lấy, nhất thời liền nở nụ cười.

"Ha ha, tiểu tử, bị huyền bí minh xà khói độc vây quanh, ngươi còn muốn có vượn mình khả năng? Đi chết đi!" Nói xong, trong tay kim kiếm giơ lên, một luồng kiếm ý bộc phát ra, một chiêu kiếm bổ về phía trong khói mù.

Mà ở trong khói mù Tần Hạo Thiên cảm giác được cái này huyền bí minh xà khói độc lại có chứa thuộc tính "Băng" cùng ăn mòn thuộc tính, y phục của chính mình đã bị cái kia khói độc ăn mòn hơn nửa, còn có đã nhiễm ở da dẻ bên trên, lạnh giá cực kỳ.

Cũng còn tốt thân thể của chính mình là tiên linh huyết dịch cải tạo quá, cái kia khói độc đối với thân thể của chính mình không có bất kỳ tác dụng gì, tuy rằng vật này đối với mình không có tác dụng, nhưng là nơi này là hoàng thành, còn có rất nhiều bình dân, bọn họ có thể không chịu nổi.

Nhiên mà ngay tại lúc này, Tàn Hạo Thiên cảm giác được nguy hiểm giáng lâm, trong lòng cảnh giác, vội vàng bay lên trời, mới vừa vừa rời đi khỏi độc phạm vi, một đạo khủng bố kiếm khí quay về vị trí của chính mình đã đánh xuống, hoàng thành trực tiếp bị chiêu kiếm này bổ ra sâu sắc một đạo chiến hào!

Mà Tàn Hạo Thiên ở thoát ly trong nháy mắt cũng cong ngón tay búng một cái Huyết Khấp, nhất thời Huyết Khấp cũng bắn ra một đạo kiếm khí bén nhọn bắn về phía nam tử kia, nam tử kia thân thể phiến diện, tránh thoát đòn đánh này.

Mà Tàn Hạo Thiên đã cho gọi ra chính mình vô hồn!

"Bát cực thiên vĩ, ra!" Tàn Hạo Thiên trầm giọng hét một tiếng, nhất thời, Bát cực thiên vĩ từ trong hư không xuất hiện, thân thể cao lớn giáng lâm, cái kia đại móng vuốt đặt tại phòng ốc bên trên, nhất thời cái kia phòng ốc trực tiếp hóa thành tro bụi, ngửa mặt lên trời thét dài, âm thanh đinh tai nhức óc, tám cái to lớn đuôi không ngừng trên không trung đong đưa, phát sinh tiếng vang ầm ầm.

"Vô hồn, không ngừng một mình ngươi có, bản Thái tử cũng có!" Tàn Hạo Thiên sừng sờ nói rằng.

Bát cực thiên vĩ vừa xuất hiện, nhất thời bầu không khí lập tức liền đất đỏ lên, Bát cực thiên vĩ cái kia một đôi màu đỏ tươi con mắt nhìn Tàn Hạo Thiên, mà Tàn Hạo Thiên cũng dùng chính mình cái kia một đôi hồng đồng nhìn chăm chăm Bát cực thiên vĩ.

"Nuốt lấy khói độc!" Tàn Hạo Thiên lạnh lùng nói, không ở là trước đây loại kia ôn hoà ngữ khí, hoàn toàn chính là lấy mệnh lệnh khẩu khí nói chuyện.

Bát cực thiên vĩ sau khi nghe, nhất thời mở ra miệng rộng, bỗng nhiên hút một cái, khói độc, phòng ốc phế tích toàn bộ tràn vào cái kia đen nhánh trong miệng, mà Tàn Hạo Thiên chỉ chỉ huyền bí mình và nói rằng "Giết nó!"

Bát cực thiên vĩ nhất thời giờ lên cái kia to lớn móng vuốt hướng về huyền bí đại xà bỗng nhiên đập xuống, huyền bí mình và nhanh chóng vận vẹo thân thể tránh thoát đòn đánh này, quay người Triền Nhiễm Bát cực thiên vĩ móng vuốt thân thể bỗng nhiên căng thẳng, muốn dùng chính mình sức mạnh của thân thể đem Bát cực thiên vĩ chân trước cắt đứt.

Bát cực thiên vĩ hít mắt lại, trong mắt hàn ý lập tức lộ ra, mở ra miệng rộng, một đạo ngọn lửa màu đỏ xuất hiện, quay về quần quanh ở trên móng vuốt huyền bí mình và phun đi.

Mà Tàn Hạo Thiên vung một cái Huyết Khấp, thân thể hướng về nam tử kia phóng đi, nam tử cũng không lạc hậu, hướng về Tàn Hạo Thiên phóng đi, hai người thân pháp, kiếm pháp đều là lấy nhanh làm chủ, trong hư không hai bóng người không ngừng tách ra, va chạm, vũ khí va chạm âm thanh, đom lửa tung toé, khiến người ta con mắt đều thấy không rõ lắm.

"Luyện thân chí!" Nam tử cong ngón tay búng một cái, một đạo hào quang màu đen quay về Tàn Hạo Thiên phóng tới, Tàn Hạo Thiên thụ kiếm chặn lại, nhất thời thân thể về phía sau bay một khoảng cách, mà Tàn Hạo Thiên nhưng là trở tay một chiêu kiếm kiếm khí bắn về phía nam tử.

Nam tử tránh thoát chiêu kiếm này, tay một tấm, nhất thời chỉ thấy trong bàn tay của hắn xuất hiện một đoá U Lan sắc hỏa đoàn, vung tay lên, cái kia U Lan sắc hỏa đoàn hướng về Tàn Hạo Thiên bay đi, Tàn Hạo Thiên nhưng là hướng phía dưới một hàng, thân thể hướng về nam tử vọt tới.

Mà tay của nam tử liên tục, U Lan sắc hỏa không ngừng xuất hiện, không ngừng hướng về Tàn Hạo Thiên bay đi, Tàn Hạo Thiên tốc độ rất nhanh, trong tay Huyết Khấp không phải còn đem ngọn lửa kia đánh bay.

U Lan sắc hỏa diễm lạc xuống mặt đất vô thanh vô tức, nhưng là trên mặt đất nhưng lẳng lẳng thiêu đốt, chỉ chớp lát sau, mặt đất liền xuất hiện từng cái từng cái hố sâu, mặt đất bị cái kia U Lan sắc hỏa diễm thiêu đã biến thành hư vô.

Mà phía dưới Bát cực thiên vĩ cùng huyền bí mình và đã nỡ đánh ở cùng nhau, hai cái quái vật khổng lồ lực phá hoại rất là kinh người, tất cả xung quanh đã bị hoàn toàn hủy diệt.

Huyền bí mình và thân thể bên trên, vậy giáp bị Bát cực thiên vĩ dùng móng vuốt khu đi không ít, cả người đầm đìa máu tươi, mà Bát cực thiên vĩ cũng không có chiếm được tiện nghi gì, cả người trở nên bần thiêu, khóe miệng còn đang chảy máu dịch.

Huyền bí mình và lại một lần nữa phun ra khói độc, mà Bát cực thiên vĩ nhưng là miệng rộng hút một cái, đem hết thấy khói độc hấp sạch sành sanh, sau đó lại là một trào đập xuống, huyền bí mình và bị này một móng vuốt mạnh mẽ vỗ vào phía bên trên đầu, nhất thời một trận kịch liệt run rẩy.

Huyền bí mình và đương nhiên không chịu liền như vậy đi vào khuôn phép, thân thể không ngừng vận vẹo, cái kia thân thể cao lớn, đuôi không ngừng nện ở Bát cực thiên vĩ thân thể bên trên, Bát cực thiên vĩ cái kia móng vuốt sắc bén đã mạnh mẽ giam ở huyền bí mình và trong não, huyết tinh chảy ròng.

Huyền bí mình và muốn thoát khỏi, nhưng là cái kia Bát cực thiên vĩ móng vuốt gắt gao giam ở trong não, căn bản cũng không có biện pháp thoát ly, thân thể bỗng nhiên bắn lên, lập tức đem Bát cực thiên vĩ cả người Triền Nhiễm trụ, liều mạng lực kháng.

Bát cực thiên vĩ cũng trực tiếp một cái cắn ở huyền bí mình và yết hầu vị trí, sắc bén hàm răng trực tiếp cắn phá huyền bí mình và giáp bảo vệ, mà huyền bí mình và nhưng là liều mạng giãy dụa, không ngừng co rút lại, hai cái quái vật khổng lồ liền như vậy bắt đầu giằng co.

Mà trên không trung, Tàn Hạo Thiên tụ tập Chân nguyên, trong tay Huyết Khấp run rẩy không ngừng, một vòng một vòng sức mạnh không ngừng tụ tập ở Huyết Khấp bên trong, Huyết Khấp thân kiếm tỏa ra nồng nặc mùi máu tanh.

"Một chiêu kiếm định sơn hà!" Nhất thời, khủng bố một chiêu kiếm phóng thích mà ra, một cái to lớn kiếm xuất hiện ở bên trong trời đất, kiếm kia tìm

nhắm thẳng vào trong hư không nam tử, mà nam tử kia cũng là một mặt khó coi, hẳn không nghĩ tới Tàn Hạo Thiên còn có kinh khủng như vậy chiều thức.

Thế nhưng Tàn Hạo Thiên cũng không có cho hắn cái gì suy nghĩ thời gian, tay về phía trước đâm một cái, nhất thời, cái kia to lớn kiếm hướng về nam tử gào thét mà đi, mạnh mẽ uy thế cùng áp lực cường chế tính áp chế lại nam tử thân thể.

Nam tử trong ánh mắt lóe qua một vẻ bối rối, lập tức bình tĩnh lại, mà cự kiếm kia đã cách chính mình càng ngày càng gần, huyền bí minh xà đột nhiên biến mất, ở bỗng nhiên xuất hiện ở nam tử trước người, chặn lại rồi chính mình.

"Àm! Xi xi!" Một tiếng, huyết tinh tung toé, theo huyền bí minh xà một tiếng thống khổ gào thét, huyền bí minh xà thân thể khổng lồ kia trực tiếp bị chiêu kiếm này chia ra làm hai, mà trốn ở huyền bí minh thân rắn sau nam tử bởi vì huyền bí minh xà từ vong, nhất thời một ngụm máu tươi phun ra, bóng người lập tức biến mất ở tại chỗ.

"Tiểu tử, bốn công tử chẳng cần biết ngươi là ai, ngươi lần này thật sự chọc giận ta, chờ ta lần sau đến, chính là ngươi chết thời gian! Ta u kỳ minh tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi!" Xa xa truyền đến nỗi thống khổ của người đàn ông này âm thanh.

Tàn Hạo Thiên nhìn đã biến mất rồi bóng người, hạ xuống, thân thể mềm nhũn trực tiếp ngã trên mặt đất, một trận là thực sự quá gian nan, đã để Tàn Hạo Thiên tiêu hao chính mình hết thầy sức mạnh.

Mà ẩn núp trong bóng tối yêu Mạch U nhìn thấy một màn cũng là lóe lên rồi khỏi nơi này.

Bát cực thiên vĩ bóng người cũng biến mất không còn tăm hơi, toàn bộ hoàng thành đã là hơn một nửa hủy diệt, tạo thành tổn thất có thể nói là nặng nề cực kỳ, đợi được tất cả bình tĩnh lại, quân phòng thành tiến lên, từng điểm từng điểm tìm tòi, phải tìm được Thái tử điện hạ.

Mà Mộc Thừa Phong những quan lớn này cũng giống như vậy, không ngừng tìm kiếm, phạm vi quá lớn, chỉ có thể từng điểm từng điểm tìm, rất cực, ở một bên, có người lớn tiếng la lên lên.

Nghe được âm thanh Mộc Thừa Phong ném mắt trong tay mình ngói, hướng về chỗ đó chạy đi, đẩy ra đoàn người, quả nhiên, trên đất nằm chính là Tàn Hạo Thiên.

"Nhanh, nhanh, mau trở lại cung, gọi ngự y!" Mộc Thừa Phong mở miệng mệnh lệnh đến, sau đó khiến người ta đem Tàn Hạo Thiên giờ lên, hướng về hoàng cung chạy đi.

Mà những người khác nhưng là bắt đầu để cư dân thu thập một phen, chuẩn bị một lần nữa kiến trúc kinh thành, ngược lại cũng đã hư hao hơn một nửa, trực tiếp một lần nữa xây dựng!

Ở Hoàng trong thành một mảnh bận rộn thời khắc, ở một chỗ bên trong hang núi, u kỳ minh nằm trên đất, thở hồng hộc, trên người không có rõ ràng thương, nhưng là, tâm thần chịu đến nghiêm trọng thương tích, chính mình vô hồn bị hủy, Nguyên Thần chịu đến rất lớn thương tích.

"Chẳng cần biết ngươi là ai, bốn công tử ngươi nhất định phải từ!" U kỳ minh rất là thống khổ nói.

Nhưng mà, ở này U ám bên trong hang núi, đột nhiên truyền đến trận loạt tiếng bước chân, âm thanh từng điểm từng điểm tới gần, mà u kỳ minh giãy dụa trạm lên, nhìn về phía âm thanh đầu nguồn.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Đoạt xác

U Kỳ Minh gian nan trạm lên, loạng choạng loạng choạng, trong tay nắm bắt một khối ngọc bội, đây là cha của chính mình cho mình phòng thân bảo vật, quý giá cực kỳ, chính mình căn bản là xá không được sử dụng.

Bóng người đi từ từ vào, U Kỳ Minh nhìn rõ ràng, cái này đi người tiến vào chính là La Sát cung yêu Mạch U, yêu Mạch U trong con người lập lòe hàn quang, nhìn U Kỳ Minh, phảng phất là ở xem một kẻ đã chết.

"Là ngươi!" U Kỳ Minh che trong lòng chính mình nói rằng.

"Không sai, là ta, không có ta, ngươi lại muốn chạy? Ngươi chạy thoát?" Mờ ra quạt giấy, yêu Mạch U nhìn U Kỳ Minh nhàn nhạt hỏi.

"Người không muốn khinh người quá đáng! Bỏ công từ cũng sẽ không sợ người!" U Kỳ Minh có một ít khàn cả giọng la lớn.

Yêu Mạch U dùng tay đào đào lỗ tai của chính mình, không phải bắt mắt ý lắc đầu một cái.

"Ta cũng không có để người sợ ta, ta chỉ là tới lấy đi mạng của người, chỉ đến thế mà thôi!" Yêu Mạch U rất là bình thản nói rằng.

U Kỳ Minh tay nắm quần rồi Ngọc Bội, chỉ cần yêu Mạch U có bất kỳ động tác, chính mình liền bóp nát Ngọc Bội, coi như mình chết cũng muốn yêu Mạch U không dễ chịu, Ngọc Bội bên trong nhưng là phong ấn thần hoàng bá chủ sức mạnh, liền một cái yêu Mạch U căn bản là giang không được.

Yêu Mạch U cái kia lạnh như băng con mắt cũng nhìn thấy U Kỳ Minh nắm Ngọc Bội, Tịch diệt đao xuất hiện, nhất thời, một vết hàn ý tràn ngập toàn bộ bên trong hang núi, thân đao lỏng lẻo từng tia một tia sáng, U Kỳ Minh có thể ở thân đao bên trên rõ ràng xem thấy bóng người của chính mình.

"Thử một lần, nhìn là tay của người nhanh, vẫn là đao của ta nhanh!" Yêu Mạch U trường đao trong tay cong lên.

Tiếng nói vừa dứt, bóng người đã biến mất không còn tăm hơi, lại một lần nữa xuất hiện đã sau lưng U Kỳ Minh, mà U Kỳ Minh nắm Ngọc Bội tay đã đứt rồi, mà U Kỳ Minh thì lại không hề có cảm giác gì.

U Kỳ Minh chỉ cảm thấy một ngọn gió chợt lóe lên, cái gì khác cảm giác đều không có, đợi được cánh tay của chính mình rơi xuống đất phát sinh âm thanh đã kinh động hẳn, ở nhìn cánh tay phải của chính mình đã biến mất, huyết tinh không ngừng phun tung toé.

"A ~!" Che vết thương, U Kỳ Minh vào lúc này mới cảm giác được thống khổ, lập tức quỳ trên mặt đất, dùng đầu gấu gao chống đỡ ở trên mặt đất, tay trái gấu gao nắm lấy vết thương.

Trên trán tất cả đều là mồ hôi, trong miệng phát sinh thống khổ không ngớt tiếng kêu thảm thiết, thống, đau thấu tim gan.

Thu hồi Tịch diệt đao, đem đao nhỏ lấy ra, yêu Mạch U trong mắt loé ra một tia khát máu ánh sáng, tay ném đi, chuôi này tiểu Phi đao trực tiếp xuyên thủng U Kỳ Minh đầu gối, tay một chiêu, tiểu Phi đao trở lại trong tay.

"Người không phải một tên béo sao? Ta ngược lại thật ra rất muốn nhìn người một chút cái kia lợn béo bình thường đáng đáp, để ta giúp một chút người!" Nắm lấy U Kỳ Minh tóc, mạnh mẽ đem U Kỳ Minh đầu té xuống đất.

Giờ lên nắm đấm ở U Kỳ Minh thân thể bên trên không ngừng nện đánh, thăm thăm bên trong hang núi truyền đến từng quyền bán trúng thân thể âm thanh, thỉnh thoảng còn truyền đến U Kỳ Minh tiếng kêu thảm thiết.

Cũng không biết quá bao lâu, U Kỳ Minh thân thể đã sưng lên một vòng, như là một bãi bùn trên đất, nếu không là bất cứ lúc nào còn ở trên dưới bộ ngực phập phồng, còn tưởng rằng U Kỳ Minh chết rồi đấy.

Đao nhỏ lại một lần nữa xuất hiện ở trong tay, U Kỳ Minh nỗ lực mở chính mình cái kia đã thũng không ra hình thù gì con mắt, trong mắt loé ra một chút sợ hãi, bởi vì này thanh đao nhỏ lưỡi đao chính đang trên mặt của chính mình không ngừng trượt.

"Người, người, người muốn làm chi?" U Kỳ Minh rất là gian nan hỏi.

"Miệng của người ba, ta rất không thích, vì lẽ đó, không cần thiết giữ lại rồi!" Nói xong đao nhỏ vung lên, U Kỳ Minh môi trực tiếp bị sắc bén kia đao nhỏ gọt xuống.

U Kỳ Minh con mắt lập tức liền trừng lớn, không có da thịt miệng, bộc lộ ra nhiễm huyết tinh hàm răng lập tức liền mở ra, phát sinh làm người sợ hãi tiếng kêu thảm thiết.

"Âm thanh quá sảo! Đầu lưỡi dư thừa, vương bận!" Đao nhỏ trực tiếp ở U Kỳ Minh trong miệng một giảo, U Kỳ Minh đầu lưỡi trực tiếp bị giảo thành khối thịt!

"Con mắt để ta chán ghét!" Một đao, mí mắt trực tiếp biến mất, chỉ còn dư lại trọc lốc nhãn cầu, trong mắt tràn ngập sợ hãi, tròng mắt không ngừng thu nhỏ lại, mà yêu Mạch U nhưng là có một ít trò đùa dai giống như vậy, đem cái kia đao nhỏ mũi đao quay về nhãn cầu, liền như vậy đặt ở nhãn cầu phía trên, sắp tiếp cận nhãn cầu vị trí.

U Kỳ Minh con ngươi không tự chủ được nhìn chằm chằm sắc bén kia mũi đao, cả người run rẩy không ngừng, nước mắt không ngừng nhỏ xuống, trong miệng cũng phát sinh "A a" âm thanh.

"Thế nào? Yêu thích à? Còn có càng chơi vui hơn, không có chuyện gì, ta có nhiều thời gian, chúng ta khỏe mạnh chơi! Ta bảo đảm, người tuyệt đối không có chơi đùa, chơi rất vui, người phải tin ta!" Yêu Mạch U khoe miệng cười, nhưng là trong ánh mắt lạnh lẽo cực kỳ.

Bên trong hang núi truyền đến nhiều tiếng khiến người ta sờn cả tóc gáy cắt rồi âm thanh truyền ra, ở cái này hắc ám trong động, hắc ám mà lại máu tanh một màn ai cũng không có nhìn thấy.

Mà ở Thiên Phong quốc trong hoàng cung, đã là loạn tung tung phèo, tất cả mọi người canh giữ ở gian phòng bên ngoài, thái y đã đi vào rất lâu, cũng chưa hề đi ra báo một cái tin, tất cả mọi người là lòng người bàng hoàng.

Mà Mộc Thừa Phong nhưng là đứng thẳng ở trong phòng, nhìn thái y cho Tần Hạo Thiên tiếp tục mạch đập, tay nhưng là không ngừng run cầm cập, trong mắt tràn ngập lo lắng, Tần Hạo Thiên quá trọng yếu, một khi Tần Hạo Thiên phát sinh bất ngờ, ngày đó phong quốc tuyệt đối sẽ lập tức sụp đổ, ai cũng không cách nào ngăn cản.

"Thừa tướng, điện hạ mạch đập cường mà mạnh mẽ, chỉ là thoát lực mà thôi, không có quá đáng lo, kính xin thừa tướng yên tâm!" Lão thái y thả xuống Tần Hạo Thiên tay, quay về Mộc Thừa Phong ôm quyền nói rằng.

"Không có chuyện gì là tốt rồi, không có chuyện gì là tốt rồi a! Đi xuống đi!" Mộc Thừa Phong khôi phục yên tĩnh, quay về thái y nói rằng.

Thái y được rồi hành lễ, sau đó rời khỏi nơi này.

Mộc Thừa Phong nhìn hôn mê Tần Hạo Thiên, không khỏi hít một hơi, tiến lên, nhìn Tần Hạo Thiên.

"Đây chính là người phải đi lộ? Một khi quyết định muốn thực hành thống nhất, liền phải bị những này, trên đại lục này có quốc gia, tông môn, vô số kẻ địch mạnh mẽ, người thật sự có thể không?" Mộc Thừa Phong không khỏi nói rằng.

"Quá khó a, thật sự quá khó rồi!" Mộc Thừa Phong lắc đầu, tràn ngập phiền muộn.

"Không khó, không có chút nào khó, khắc khắc, muốn có được, liền muốn có từ bỏ, không có chuyện gì, ta sẽ chống đỡ xuống, điểm khó khăn này tính là gì a, không có chuyện gì, chờ ta nghỉ ngơi tốt, liền chẳng có chuyện gì rồi!" Tần Hạo Thiên mở mắt ra, chậm rãi nói rằng.

"Người tỉnh rồi? Thế nào? Cảm giác làm sao?" Mộc Thừa Phong một phát bắt được Tần Hạo Thiên tay, ân cần hỏi han.

"Không có chuyện gì, chỉ là thoát lực mà thôi!" Tần Hạo Thiên có một ít cười khổ, này đã là chính mình lần thứ mấy thoát lực?

Thừa tướng không muốn ở chỗ này của ta làm lỡ thời gian, nhanh đi tổ chức cứu tế đi, loại Hạ Cảnh Thiên tướng quân trở về, là có thể chuẩn bị đăng cơ nghi thức, vẫn không cũng không phải cái sự, ta cũng nên giang lên trách nhiệm của chính mình rồi!" Tần Hạo Thiên nhắm mắt lại nói rằng.

"Vâng, lão thần biết rồi, lão thần xin cáo lui!" Nói xong, Mộc Thừa Phong rời khỏi nơi này.

Tần Hạo Thiên lại một lần nữa rơi vào ngủ say, đối với ngoại giới tất cả lại cũng không biết.

Mà ở Tần Hạo Thiên rơi vào trạng thái ngủ say sau khi, trong nháy mắt đột phá nhãn, lăng không bay lên, thân kiếm toả ra hào quang màu đỏ, liền trời nổi ở Tần Hạo Thiên trước người.

Từng tia từng tia hồng quang đem cả phòng soi sáng thành đỏ như màu máu, mà cái kia Huyết Khấp nhưng là trên dưới trôi nổi, dần dần, cái kia Huyết Khấp trường kiếm trên thân kiếm tản mát ra hào quang màu đỏ ngưng tụ ở cùng nhau, một người thân thể chậm rãi xuất hiện.

Đỏ như màu máu thân thể, thấy không rõ lắm khuôn mặt, thế nhưng, có thể nhìn ra, đây là một cái nam tử.

"Rốt cục tỉnh lại, ha ha, rất tốt, bộ thân thể này rất tốt a, tổ chất thân thể không kém, chính là thuộc tính hỗn độn một điểm, cũng còn tốt, điểm này đúng là không quá quan trọng!" Cái kia đỏ như màu máu người cười nói.

"Cuồng hồ Đế, người cho rằng đem cơ thể ta đánh tan, bản đế sẽ từ? Ha ha, chờ ta chiếm cứ bộ thân thể này, bản đế sẽ làm người chết không có chỗ chôn!" Người này gần giọng nói rằng.

Nói xong trực tiếp tiến vào Tần Hạo Thiên cái trán bên trong, hắn muốn vọt thẳng tấn Tần Hạo Thiên tâm thần, thần trí, sau đó chính mình chiếm cứ bộ thân thể này, bóng người màu đỏ hoàn toàn tiến vào Tần Hạo Thiên cái trán sau khi, Huyết Khấp trường kiếm nhất thời ánh sáng hoàn toàn biến mất, trực tiếp rơi vào Tần Hạo Thiên thân thể bên trong, cũng không còn chút nào phong mang.

Đi tới Tần Hạo Thiên Nguyên Thần, nhất thời, cái kia bóng người màu đỏ ngòm lập tức kinh ngạc thốt lên lên, Tần Hạo Thiên Nguyên Thần thực sự là quá to lớn, cũng rất sạch sẽ, rất thuần túy, xem tới đây, bóng người màu đỏ ngòm nhất thời liền kích chuyển động, đây mới là mình muốn tìm thân thể a, quá tốt rồi!

Bóng người màu đỏ ngòm vây quanh Tần Hạo Thiên Nguyên Thần xoay quanh, Tần Hạo Thiên Nguyên Thần hiện ra một cái to lớn viên cầu, toả ra ánh sáng trong suốt, thuần khiết hoàn mỹ, chỉ cần đánh tan viên cầu bên trong Tần Hạo Thiên Thần Thức, Tần Hạo Thiên liền sẽ trực tiếp biến thành kẻ ngu si, không có linh hồn kẻ ngu si, mà chính mình là có thể nhân cơ hội này nhập trú trong nguyên thần, toàn diện tiếp quản bộ thân thể này!

Tiến vào trong quang cầu, một mảnh trắng xóa, cái này bóng người màu đỏ ngòm kế tục nhắm phía trung tâm vị trí, bởi vì, Tần Hạo Thiên Nguyên Thần Thần Thức đang ở bên trong!

Rốt cục, tiến vào bên trong, một cái không gian, một cái hư huyền Tần Hạo Thiên chính nhắm mắt lại ngồi ngay ngắn ở trong, cái kia bóng người màu đỏ ngòm phát sinh tiếng cười lớn.

"Thực sự là trời cũng giúp ta! Tiểu tử này Nguyên Thần đã tiêu hao thành bộ dáng này, quá tốt rồi, để bản đế đánh tan người đi!" Nói xong trực tiếp hướng về Tần Hạo Thiên Nguyên Thần Thần Thức vọt tới.

Đang lúc này, nhắm chặt hai mắt Tần Hạo Thiên lập tức mở mắt ra, cái kia hư huyền bóng người vừa mở mắt, nhất thời, một vệt kim quang bắn mạnh mà

ra, trực tiếp bắn trúng bóng người màu đỏ ngòm.

"Oành!" Bóng người màu đỏ ngòm bị đánh trúng, trực tiếp rút lui, mà vào lúc này, Tàn Hạo Thiên đã đứng thẳng lên, trong mắt tràn ngập ý lạnh nhìn này bóng người.

"Hóa ra là người đang giờ trò quý! Rốt cục đưa người cho bắt được rồi!" Tàn Hạo Thiên nói rằng.

Nghe được Tàn Hạo Thiên, này bóng người màu đỏ ngòm rõ ràng, chính mình sớm đã bị phát hiện.

"Hừ, coi như người biết thì lại làm sao, người làm sao chống đối bản đế? Từ bỏ chống lại, bản đế để người từ ung dung một điểm!" Bóng người màu đỏ ngòm rít gào nói rằng.

Tàn Hạo Thiên hư huyền bóng người bắt đầu trở nên chân thực lên.

"Đã là cua trong rọ, còn dám nói khoác không biết ngượng, muốn chết!" Tàn Hạo Thiên nói, vung tay lên, Nguyên Thần biến hóa, hóa thành lao tù trực tiếp đem cái kia bóng người màu đỏ ngòm giam cầm lên.

"Hiện tại, để ta nhìn người một chút đến tột cùng là cái thứ gì, dám ra tay với ta! Muốn tự tử hoảng rồi!" Tàn Hạo Thiên trong mắt tràn ngập sát ý.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Quả thực chính là rác rưởi

Cái kia bóng người màu đỏ bị Nguyên Thần hóa thành lao tù giam cầm, mà Tàn Hạo Thiên nhưng là đứng thẳng ở bên ngoài, trong mắt liêu lỉnh hàn ý, cái này không biết từ nơi nào nhô ra gia hỏa lại dám có ý đồ với chính mình, quả thực không thể tha thứ!

"Hừ! Tiểu tử, người cho rằng liền người đồ chơi này có thể nhốt lại bản đế? Người cũng quá khinh thường bản đế rồi!" Cái kia bóng người màu đỏ phát sinh hung hăng đến cực điểm lời nói.

"Ồ? Vậy chúng ta liền thử một chút xem!" Tàn Hạo Thiên không ở phí lời, kiểm chỉ vạch một cái, nguyên hồn lao tù lại một lần nữa phát sinh ra biến hóa, chỉ thấy cái kia nguyên hồn lao tù biến ảo ra vô số xiềng xích, hướng về cái kia bóng người màu đỏ buộc chặt mà đi.

"Hừ! Phá!" Một lời phá đi! Xiềng xích toàn bộ hóa thành tro bụi, tiêu tan không còn hình bóng.

Tàn Hạo Thiên tay trực tiếp sụp ra, thân thể cũng không nhận được về phía sau rút lui một bước.

Bóng người màu đỏ đưa tay ra, nhắm ngay Nguyên Thần lao tù, nắm vào trong hư không một cái, trong miệng một tiếng quát lớn "Diệt!"

"Oành!" Nguyên Thần lao tù trực tiếp đổ nát, Nguyên Thần rung động, Tàn Hạo Thiên bóng người lập tức bay ngược, nguyên bản ngưng tụ lại đến bóng người lập tức hư huyền không ít.

"Hừ, liền người một con giun dế, còn dám tính toán bản đế, đồ điếc không sợ súng! Đi chết đi!" Nói xong, một chương lăng không đánh tới, Tàn Hạo Thiên chỉ cảm giác mình bị Vô Biên áp lực bao phủ, một luồng khí thế áp bức ở thân thể của chính mình, muốn chính mình thân phục.

"Không thể!" Tàn Hạo Thiên một tiếng gầm lên, Bát cực thiên vĩ xuất hiện, trực tiếp che ở Tàn Hạo Thiên trước người, cái kia hạo nhiên một chương trực tiếp bắn trúng Bát cực thiên vĩ thân thể bên trên, nhất thời Bát cực thiên vĩ gào thét một tiếng, biến mất không còn tăm hơi.

"Phốc!" Một ngụm máu tươi phun ra, tâm thần bị hao tổn, lần này, Bát cực thiên vĩ chịu đến rất nặng thương tổn, không có cách nào đang trợ giúp chính mình.

Mà ở bên ngoài, nằm ở trên giường Tàn Hạo Thiên cũng là một ngụm máu tươi phun ra, mặc cho nhiên hai mắt nhắm chặt, sắc mặt trắng bệch, chau mày, tay nắm chặt chũ.

"Hừ, bản đế tuy rằng chỉ là một tia tàn hồn, nhưng cũng không phải như người vậy giun dế có thể mạo phạm! Bản đế không có kiên trì, tiền người một đoạn đường đi!" Nói xong, trực tiếp xuống tay với Tàn Hạo Thiên, muốn đánh tan Tàn Hạo Thiên nguyên hồn.

Tàn Hạo Thiên hiện tại cũng có một chút hoang mang, Bát cực thiên vĩ bị đánh bại, mà chính mình bây giờ còn có cái gì có thể dựa vào? Chẳng lẽ mình

thật sự phải chết ở chỗ này?

Cái kia bóng người màu đỏ sức mạnh Tần Hạo Thiên căn bản là không cách nào chống cự, hắn chỉ cảm giác mình đều sắp bị muốn xé rách, mà nguyên hồn đã bắt đầu tán loạn, nếu như không tìm được tự cứu phương pháp, cái kia mình tuyệt đối sẽ xong đời.

Đột nhiên, Tần Hạo Thiên thân thể vang lên liên tiếp xiềng xích thanh, nghe được xiềng xích âm thanh, Tần Hạo Thiên con mắt nhất thời liền sáng, đứng vậy, làm sao đưa nó quên đi mất?

Chỉ nhìn thấy Tần Hạo Thiên tay làm ra một cái kết ấn đáng sợ, mà xiềng xích âm thanh cũng càng ngày càng hưởng, nguyên hồn thể bên trên đã xuất hiện lít nha lít nhít xiềng xích.

Cái kia bóng người màu đỏ cũng nghe thấy âm thanh, lập tức đình chỉ động tác của chính mình, hướng bốn phía nhìn lại, phát hiện, chu vi đã bị xiềng xích vòn quanh, mà xiềng xích phần cuối nhưng là ở Tần Hạo Thiên nguyên hồn thể bên trên.

"Tu là đạo! Mồ!" Theo Tần Hạo Thiên một tiếng hò hét, chỉ nghe "Oành!" một tiếng, một đạo to lớn đồng môn xuất hiện, mặt trên che kín xiềng xích, to lớn tòa trên đầu lơ lửng quai ở phía trên, khóc liệt khí tức áp bức mọi người.

Tần Hạo Thiên đầu tay tách ra, cái kia to lớn tòa đầu cũng nổ lớn biến mất, xiềng xích toàn bộ rơi xuống, cái kia to lớn đồng môn chậm rãi mở ra, một đạo màu máu khí tức theo khe cửa bốc lên.

Một luồng khóc liệt sát khí tràn ngập ra, mà cái kia trong khe cửa thỉnh thoảng truyền đến làm người sờn cả tóc gáy gào thét tiếng, khiến người ta không tự chủ tê cả da đầu.

Bóng người màu đỏ vừa nhìn không đúng, quả đoán ra tay, không chút lưu tình.

Bóng người màu đỏ trực tiếp hướng về Tần Hạo Thiên phóng đi, muốn trực tiếp giết chết Tần Hạo Thiên, ngăn cản cái kia đồng môn sau khi sinh vật xuất hiện, bởi vì, hắn cảm giác được uy hiếp.

Bóng người nhanh tự chớp giết, mà Tần Hạo Thiên con mắt hơi híp lại, vừa lúc đó, cái kia đồng môn lập tức hoàn toàn mở ra, một tiếng khủng bố gào thét truyền ra, toàn bộ Nguyên Thần thể giới đều run rẩy không ngớt, mà Tần Hạo Thiên cũng chỉ cảm thấy tâm thần của chính mình run rẩy không ngừng, cũng sắp muốn tán đi.

Bóng người màu đỏ đã sắp muốn tiếp cận Tần Hạo Thiên nguyên hồn thể.

Cái kia đồng môn trong môn phái xuất hiện một vệt hàn quang, đón lấy, một cái kiếm sắc bén tiêm xuất hiện, quay về cái kia bóng người màu đỏ đâm thẳng tới, bóng người màu đỏ nhìn thấy cái kia màu trắng bạch mũi kiếm, thân thể lập tức liền rút lui trở lại.

Đồng môn trong môn phái đi ra một người mặc màu đỏ bó sát người áo giáp nam tử, mái tóc dài màu đen không gió mà bay, anh tuấn bảnh, cánh tay thon dài chỉ chăm chú nắm lấy trường kiếm trong tay.

Một đôi tinh con mắt màu đỏ lạnh lùng nhìn cái kia bóng người màu đỏ.

Tần Hạo Thiên vào lúc này đã sắp muốn không chống đỡ được, hắn nguyên hồn tiêu hao quá hơn nhiều, lực đạo cánh cửa lấy thực lực bây giờ của hắn căn bản là không cách nào sử dụng, hắn là mệnh mẽ cho gọi ra đến.

"Rác rưởi! Quả thực chính là sỉ nhục!" Tinh con mắt màu đỏ, lạnh lùng liếc nhìn một chút Tần Hạo Thiên, sau đó thân nhiên nói.

Rất rõ ràng, câu nói này là nói với Tần Hạo Thiên.

"Liên vật như vậy đều bãi bất bình, chuyện sau này làm sao để ngươi tiếp nhận? Xem ra, vận mệnh quả nhiên là mở ra một trò đùa!" Nam tử kia kể tục lạnh lùng nói rằng.

Tần Hạo Thiên nghe được là mơ mơ màng màng, này đều là cái gì cùng cái gì a, chính mình cũng nghe không hiểu.

Không ở xem Tần Hạo Thiên, con mắt nhìn về phía cái kia bóng người màu đỏ, trường kiếm trong tay nhắm ngay bóng người màu đỏ.

"Ta tên A Tu La! Ngươi là người phương nào?" A Tu La lạnh lùng hỏi.

"Bản đế Hoàng Phủ Hạo bên trong, niên hiệu tà Đế!" Hoàng Phủ Hạo bên trong cũng là một mặt ngạo nghễ nói rằng.

Mà cái kia A Tu La nghe được Hoàng Phủ Hạo bên trong nhất thời lạnh lùng nở nụ cười.

"Chỉ bằng ngươi cũng dám ở trước mặt ta xưng đế, ngươi tính là thứ gì? Chi là một cái tàn hồn cũng dám làm càn! Hôm nay, ngươi cũng đừng muốn ở sống sót rồi!" A Tu La trực tiếp rơi xuống định nghĩa.

"Hừ, mạnh miệng ai cũng sẽ nói, liền xem bản lĩnh của ngươi rồi! Bản đế coi như là tàn hồn, vậy cũng là Thiên Địa Chí Tôn! Ngươi một cái tên cũng không biết đồ vật, ai cho ngươi là gan đối bản Đế hô to gọi nhỏ?" Hoàng Phủ Hạo bên trong cũng không cam lòng yếu thế, dù sao, cường giả là có thuộc về mình tôn nghiêm, dù cho là một tia tàn hồn.

"Một tay che trời!" Hoàng Phủ Hạo bên trong quát to một tiếng, trong hư không xuất hiện một cái bàn tay khổng lồ, hướng phía dưới đè xuống, A Tu La trong mắt ánh sáng lạnh lẽo lên, trường kiếm vung lên, nhất thời, Vô Biên sát khí đâm hướng về phía cái kia trong hư không bàn tay lớn.

"Ầm!" Một tiếng nổ tung vang lên, Tàn Hạo Thiên lại một lần nữa chịu đến trọng thương, miệng mũi không ngừng tràn ra huyết tinh, ở bên ngoài, thân thể không ngừng vận vẹo, nhìn ra, Tàn Hạo Thiên hiện tại không phải rất dễ chịu.

"Tu La sát giới!" A Tu La lạnh lùng uống đến, nhất thời, một cái đỏ như màu máu viên cầu xuất hiện, trực tiếp đem A Tu La cùng Hoàng Phủ Hạo bên trong bao phủ, mà điều này cũng cho Tàn Hạo Thiên một cái bước đệm cơ hội.

Hai tên biến thái đến cực điểm nhân vật ở nguyên hồn thể bên trong tranh đấu, thân là nguyên hồn thể chủ nhân Tàn Hạo Thiên căn bản là gang không được, mà A Tu La Tu La sát giới xuất hiện, nhất thời liền đem hai người chiến đấu hạn chế ở kết giới bên trong, mà Tàn Hạo Thiên thì lại không sẽ bị thương tổn.

Mà ở cái này đỏ như màu máu kết giới bên trong, A Tu La cùng Hoàng Phủ Hạo bên trong hai người đối lập mà coi, hai người trong lúc đó sát khí không ngừng tụ hợp, thỉnh thoảng ở trong hư không phát sinh "Đùng đùng" âm thanh.

"Nơi này, chính là nơi chết địa phương!" A Tu La lạnh lùng nói rằng.

"Đến đây đi!" Hoàng Phủ Hạo bên trong cũng không phí lời, trực tiếp xin mời chiến.

Hoàng Phủ Hạo bên trong trầm nguyên nạp khí, trong miệng một tiếng quát lớn, một đôi nắm đấm thép hướng về A Tu La mạnh mẽ đánh tới, A Tu La trực tiếp dùng trường kiếm trong tay đón đỡ trụ cú đấm này, mà Hoàng Phủ Hạo bên trong nắm đấm nhưng là không ngừng xuất hiện, A Tu La từng bước từng bước lùi về sau, trường kiếm trong tay không ngừng đón đỡ trụ Hoàng Phủ Hạo bên trong công kích.

Hoàng Phủ Hạo bên trong cười ha ha, nắm đấm thỉnh thoảng oanh kích ở trường kiếm bên trên, bước chân liên tục, không ngừng theo vào, mà A Tu La thì lại nhưng là tạm thời tránh mũi nhọn, chỉ là phòng ngự, không chủ động tiến công.

"Ha ha, ngươi không phải muốn giết bản đế sao? Đến a, đến a!" Hoàng Phủ Hạo bên trong đã hưng phấn lên, thỉnh thoảng còn mở miệng trào phúng A Tu La, mà A Tu La vẫn như cũ không phản ứng Hoàng Phủ Hạo bên trong.

"Oành!" Hai người tách ra, Hoàng Phủ Hạo bên trong xoa bóp quả đấm của chính mình, nhìn A Tu La, trong mắt tràn ngập khiêu khích, mạnh mẽ nói như vậy mãi, nhưng là, xem ra cũng không có cái gì chỗ đặc thù, còn tưởng rằng là cái cái gì nhân vật ghê gớm.

"Đến a, ngươi không phải rất lợi hại à? Đến a!" Hoàng Phủ Hạo bên trong bắt đầu mở ra trào phúng skill.

A Tu La ánh mắt càng ngày càng lạnh, nhìn Hoàng Phủ Hạo bên trong nụ cười nhạt nhòa.

"Nếu là yêu cầu của ngươi, vậy ta liền thỏa mãn ngươi đi!" A Tu La mở miệng nói chuyện.

"Tu La luyện ngục!" Một tiếng nhẹ nhàng tiếng nói vừa dứt, nhất thời toàn bộ kết giới lập tức biến hóa lên, nguyên bản chỉ là một cái ngăn cách kết giới, hiện tại biến hóa đã ra ngoài Hoàng Phủ Hạo bên trong dự liệu.

Đâu đâu cũng có chính đang phun trào núi lửa, đâu đâu cũng có chảy xuôi dung nham, cái kia nồng đậm mùi lưu hoàng rõ ràng có thể nghe thấy được, mà theo núi lửa phun trào, mặt đất còn run rẩy không ngừng, cái kia nhiệt độ cao rừng rực nói cho Hoàng Phủ Hạo bên trong, đây là một cái thực sự là thể giới, mà A Tu La đã biến mất không còn tăm hơi.

"Đây là? Đây là địa phương nào?" Hoàng Phủ Hạo bên trong hỏi.

"Nơi chôn cất ngươi!" Theo A Tu La lời nói hạ xuống, toàn bộ thể giới phát sinh chấn động, cái kia nguyên bản chậm rãi chảy xuôi dung nham sôi vọt lên, hướng về Hoàng Phủ Hạo bên trong đập tới.

Hoàng Phủ Hạo bên trong vừa nhìn, trực tiếp bay lên trời, nhìn dưới mặt đất đã bị cái kia nóng rực dung nham hoàn toàn bao trùm.

"Oành oành oành!" Vô số thanh âm vang lên, chỉ thấy cái kia dung nham cũng trực tiếp bay lên trời hướng về Hoàng Phủ Hạo bên trong đập tới, Hoàng Phủ Hạo bên trong tuy rằng không sợ dung nham nhiệt độ cao, nhưng là, ở cái này chính mình chưa quen thuộc thể giới, ai biết cái này dung nham có cái gì quỷ dị?

"Phá không chừng!" Một chương lẳng không đánh tới, trực tiếp đánh vào dung nham bên trên, nhất thời cái kia dung nham lập tức tán loạn, đi rơi xuống, Hoàng Phủ Hạo bên trong tâm vẫn không có thả xuống đi, chỉ thấy cái kia dung nham lại một lần bay lên trời, số lượng càng nhiều.

"Đây là món đồ quý quái gì vậy? Đi ra, ngươi cho bản đế đi ra!" Hoàng Phủ Hạo bên trong lớn tiếng quát lớn nói.

Càng ngày càng nhiều dung nham bốn phương tám hướng đập tới, hiện tại Hoàng Phủ Hạo bên trong đã không có tinh lực đang nói lời thừa thãi.

"Hừ, ngươi cho rằng như vậy liền có thể giết bản đế? Quá ngây thơ rồi!" Hoàng Phủ Hạo bên trong lạnh lùng một hành.

"Bốn thánh dẫn! Trấn!" Theo Hoàng Phủ Hạo bên trong hừ lạnh một tiếng, Thanh Long, Bạch hổ, chu tước, huyền vũ xuất hiện, trực tiếp hướng về cái

kia không ngừng sôi trào mà đến dung nham trấn áp tới.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Lạnh lòng A Tu La

Bốn thánh là do Thanh Long, Bạch hổ, chu tước, huyền vũ tạo thành, trấn thủ đông tây nam bắc bốn cái phương vị, mà bình thường tu giả cũng là dựa vào bốn thánh tồn tại đến trấn áp đối thủ.

Bốn thánh vừa xuất hiện, nhất thời cái kia bạo nhiên khí thế bốc lên, tuy rằng này bốn Thánh tượng chỉ là hư cấu đi ra, thế nhưng, này không ảnh hưởng chút nào thực lực của bọn họ.

Bốn thánh phân đường xuất hiện ở từng người vị trí, tỏa ra vô thượng uy năng, chậm rãi hạ xuống, bốn thánh tản mát ra sức mạnh trực tiếp đem cái kia bốc lên dung nham đè ép, chậm rãi hướng phía dưới áp chế.

Nhìn bốn thánh đã trấn áp lại dung nham, Hoàng Phủ Hạo bên trong nhất thời trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, mắt thấy cái kia dung nham đã cũng bị áp chế trở về mặt đất, nhưng mà, vừa lúc đó, mặt đất đột nhiên bắt đầu run rẩy, toàn bộ thế giới cũng run rẩy không ngớt.

"Cột kẹt, khách kéo, ầm ầm!" Mặt đất cái kia cháy đen mặt đất đột nhiên vỡ tan, mà lòng đất cũng truyền ra tiếng trầm, thật giống như có món đồ gì muốn ra bên ngoài đi ra.

Mặt đất rốt cục hoàn toàn phá nát, một con do dung nham tạo thành bàn tay lớn dò xét đi ra, Hoàng Phủ Hạo bên trong nhất thời cũng cảm giác được một luồng nóng rực sóng khí hướng về quét tới, vội vàng tăng cao, dung nham nhìn chòng chọc vào phía dưới, không ngừng thúc chính mình Chân nguyên phát động bốn thánh sức mạnh, muốn đem cái kia dưới nền đất thần bí sinh vật trấn áp trong lòng đất.

"Hồng!" Một cái to lớn đầu lâu xuyên phá địa tầng, khổng lồ cực kỳ đầu, do dung nham tạo thành, cái kia dung nham là lưu động, đón lấy, một đôi bốc lửa miêu mắt thật to xuất hiện, nửa người trên xông ra, ngửa mặt lên trời thét dài, sóng khí quét ngang bát phương!

Bốn thánh mang theo vô thượng uy nghiêm cũng hướng phía dưới rít gào, chuyện này nhất thời liền gây nên phía dưới cái kia dung nham người khổng lồ chú ý, ngẩng đầu lên, nhìn không trung đã tạo thành trận pháp bốn thánh bóng mờ.

Chậm rãi giờ lên cái kia đang không ngừng nhỏ xuống dung nham tay, nắm tay, cánh tay chậm rãi về phía sau co rút lại, làm ra muốn công kích đáng sợ, Hoàng Phủ Hạo bên trong đương nhiên sẽ không tùy ý chịu đòn.

Bốn thánh đồng thời ngửa mặt lên trời thét dài, trong miệng phun ra năng lượng khổng lồ trên không trung, sáp nhập ở cùng nhau, nhất thời, không trung xuất hiện một cái màu vàng Thái Dương, cái kia màu vàng Thái Dương toả ra hung hăng khí tức, có thể biết, đồ chơi này tuyệt đối không phải chơi vui.

Mà cái kia dung nham cự người đã vùng vẫy mà ra, màu vàng Thái Dương cũng nhanh chóng giảm xuống, dung nham người khổng lồ nắm đấm vừa nhanh vừa mạnh, nhất lực phá vạn pháp! Mà bốn thánh thu về đến sức mạnh cũng là hủy thiên diệt địa, chính là không biết này hai nguồn sức mạnh đến tột cùng là ai thắng ai thua!

"Oanh ca!" Trấn áp dung nham sức mạnh trực tiếp bị cú đấm này đầu oanh hi nát tan, màu sắc sặc sỡ sức mạnh mãnh vỡ liền dường như bay tán loạn hồ điệp, cái kia nắm đấm kể tục hướng lên trên đánh tới.

Màu vàng Thái Dương cũng đã hạ xuống, hai nguồn sức mạnh càng ngày càng tiếp cận, càng ngày càng tiếp cận, dung nham người khổng lồ nắm đấm bên trên mang theo phá hoại lực lượng, quyền phong gào thét, màu vàng ánh mặt trời mang vạn trượng, mệnh mông phá hoại lực lượng đã bắt đầu bạo phát.

"Oành!" Đất rung núi chuyển, trong thanh âm có thể rõ ràng nghe thấy không gian vỡ tan âm thanh, mà dung nham người khổng lồ nắm đấm cùng cái kia màu vàng Thái Dương đã đánh vào nhau.

Thế nhưng, song phương không có tiếp xúc được, trung gian còn để lại khoảng chừng có một người khoảng cách, dung nham người khổng lồ nắm đấm bên trên đã xuất hiện sức mạnh sử dụng đến cực hạn ánh sáng, mà cái kia màu vàng Thái Dương cũng xuất hiện sóng sức mạnh vết tích.

"Xoạt xoạt!" Mặt đất phá nát, dung nham người khổng lồ thân thể chìm xuống, nhất thời, dung nham người khổng lồ dùng còn lại một cái tay một cái chống đỡ mặt đất, nhất thời, mặt đất lập tức chia năm xẻ bảy, dung nham chung quanh chảy xuôi.

"Gào ~!" Dung nham lại phần nộ rồi, cái kia to lớn cánh tay phát lực, sức mạnh va chạm càng thêm chấn động, hai nguồn sức mạnh trong lúc đó đã là sấm sét long lanh, đống lửa tung toé, không gian chung quanh đã hoàn toàn phá nát!

Dung nham người khổng lồ lại một lần nữa gào thét, trên cánh tay dung nham đã bắt đầu ngưng tụ, không đang chảy xuôi, theo nó này găm lên giận dữ, cái kia màu vàng Thái Dương càng ngày càng chói mắt.

"Oành! Âm âm! Xoạt xoạt!" Không gian đã hoàn toàn phá nát, đen ngòm lỗ sâu, bên trong có thể nhìn thấy sao lốm đốm đầy trời, vô số không gian mảnh vỡ, dung nham bị cái kia lỗ sâu khủng bố sức hút hút đi, không biết trời nổi đi nơi nào.

Màu vàng Thái Dương cũng bỗng nhiên muốn nổ tung lên, dung nham người khổng lồ phát sinh gào thét, thân thể về phía sau giương lên, cái kia dung nham tạo thành cánh tay cũng trực tiếp nổ đoạn, bốn phía dung nham cũng bị muốn nổ tung lên sóng khí quét sạch sành sanh, nhiệt độ cũng lập tức giảm xuống không ít.

Nhưng mà, dung nham người khổng lồ dung nham cánh tay lại một lần khôi phục, mở ra bàn tay lớn, hướng về không trung chụp tới, quay về Bạch hổ bóng mờ một phát bắt được, Bạch hổ trong con ngươi lập loè hàn quang, răng nanh lộ ra ngoài.

Bạch hổ chủ sát, sát phạt ác liệt, cái kia móng vuốt sắc bén cũng lộ ra ngoài, Thanh Long cũng không lạc hậu, Bạch hổ cùng Thanh Long thường thường đồng thời, vân từ long, phong từ hổ, chúng nó là đồng thời tốt nhất cộng sự.

Bạch hổ giờ lên cái kia to lớn móng vuốt, quay về dung nham người khổng lồ bàn tay, mạnh mẽ một móng vuốt chụp tới, nhất thời, dung nham người khổng lồ bàn tay xuất hiện năm đạo sâu sắc dấu ấn, mà Thanh Long cũng là găm lên giận dữ, chớp giạt lôi đình không ngừng hạ xuống, mạnh mẽ bổ vào bàn tay kia bên trên.

Dung nham tung toé, người khổng lồ gào thét liên tục, bàn tay lớn không ngừng vung vẩy, bàn tay khổng lồ trên không trung muốn phải bắt được Bạch hổ, nhưng là Bạch hổ tốc độ rất nhanh, căn bản là không bắt được.

Rốt cục, dung nham người khổng lồ không nhịn được, thân thể trực tiếp từ dung nham đi ra, nhất thời, cái kia thân thể cao lớn trực tiếp cùng trên không trung Hoàng Phủ Hạo bên trong như thể cao.

Vung tay lên, nhất thời cái kia đầy trời dung nham hướng về bốn thánh tung đi, bốn thánh thân thể bên trên xuất hiện một tầng bảo vệ kết giới, trực tiếp đem cái kia dung nham tổ ngăn cản, mà dung nham người khổng lồ cũng thừa dịp thời khắc này, bàn tay lớn hướng về Bạch hổ chụp tới.

Tay một cái nắm Bạch hổ bảo vệ kết giới, ở một dùng sức, nhất thời, kết giới phá nát, tay sờ một cái, Bạch hổ cái kia thân thể to lớn trực tiếp bị nắm ở trong tay, Bạch hổ móng vuốt không ngừng vung vẩy, đem dung nham người khổng lồ bàn tay nạo dung nham văng tứ phía.

Trùng mắt một đôi bốc lửa diễm con mắt, dung nham người khổng lồ tay dùng sức sờ một cái, nhất thời Bạch hổ một tiếng kêu rên, hóa thành tinh khí, biến mất, Bạch hổ vừa biến mất, bốn thánh trận pháp cũng là phá tan, cái khác ba thánh cũng chậm rãi biến mất.

Hoàng Phủ Hạo bên trong nhìn thấy bốn thánh trận pháp bị phá, cũng là trong lòng cả kinh, này đã là mình có thể sử dụng sức mạnh lớn nhất, vốn là cái này dung nham người khổng lồ chính mình một chương liền có thể tiêu diệt, nhưng là mình bây giờ chỉ là một tia tàn hồn, căn bản là không phải là đối thủ.

Cái kia dung nham người khổng lồ nhìn một chút Hoàng Phủ Hạo bên trong, bàn tay lớn dò tới, cũng muốn một phát bắt được Hoàng Phủ Hạo bên trong, Hoàng Phủ Hạo bên trong căn bản là không dám cùng dung nham người khổng lồ ngành giang, chỉ có thể không ngừng né tránh.

Thế nhưng, Hoàng Phủ Hạo bên trong không có chú ý tới, sau lưng tự mình, đầy trời dung nham đã tạo thành một cái lưới lớn hướng về chính mình đập tới, Hoàng Phủ Hạo bên trong sự chú ý toàn bộ đặt ở này dung nham người khổng lồ trên người, căn bản cũng không có chú ý phía sau chính mình.

"Phốc!" "A ~!" Hoàng Phủ Hạo bên trong một tiếng hét thảm, cái kia đầy trời võng đã bao trùm ở trên người, lưu động dung nham đem Hoàng Phủ Hạo bên trong gắt gao khốn trên không trung, hơi động cũng không thể động!

Dung nham người khổng lồ đuổi ra chính mình ngón trỏ quay về Hoàng Phủ Hạo bên trong, cái kia buộc Hoàng Phủ Hạo bên trong dung nham hướng về ngón trỏ bay tới, liên tiếp ở ngón trỏ bên trên, dung nham hướng về ngón trỏ chảy tới, thế nhưng Hoàng Phủ Hạo bên trong sắc mặt nhưng trở nên cực kỳ khó coi, thân thể không nhịn được vận vẹo lên.

"Không muốn, không muốn, người không thể làm như vậy! Người không thể hút sức mạnh của ta, không thể!" Hoàng Phủ Hạo bên trong muốn phản kháng, nhưng là chính mình căn bản là không cách nào tụ tập lên sức mạnh, trong thân thể sức mạnh đang bị cái kia dung nham người khổng lồ nhanh chóng hấp thu.

Mà cũng vào lúc này, A Tu La xuất hiện, nhìn thấy A Tu La xuất hiện, dung nham người khổng lồ đình chỉ hấp thu Hoàng Phủ Hạo bên trong sức mạnh, trái lại khiến cái kia lưu động dung nham làm lạnh ngưng kết lại.

Mất lạnh nhìn Hoàng Phủ Hạo bên trong, hiện tại Hoàng Phủ Hạo bên trong đã suy yếu không ra hình thù gì.

Trương mở tay ra, A Tu La lạnh lùng nói "Cướp đoạt!"

Nhất thời, chỉ thấy A Tu La bàn tay chỗ xuất hiện một đạo sóng gọn hướng về Hoàng Phủ Hạo trung phi đi, mà Hoàng Phủ Hạo bên trong thân thể thì lại như là bị một nguồn sức mạnh vô hình đánh trúng, thân thể lập tức liên cương trực.

Hoàng Phổ Hạo bên trong sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, hắn cảm giác được linh hồn của chính mình gần giống như cũng bị phân liệt giống như vậy, thật giống như là có món đồ gì muốn phá thể mà ra.

"A ~!" Không nhìn được, Hoàng Phổ Hạo bên trong kêu lớn lên, âm thanh thê thảm cực kỳ, thế nhưng A Tu La không nhúc nhích chút nào, kế tục cướp đoạt.

Chỉ nhìn thấy Hoàng Phổ Hạo bên trong thân thể bên trên xuất hiện từng sợi từng sợi hào quang màu vàng óng, tia sáng kia chậm rãi bay về phía A Tu La trong tay, A Tu La vẫn duy trì cướp đoạt trạng thái.

Chờ đến không có cái gì ánh sáng xuất hiện sau khi, A Tu La nhìn trong tay mình hào quang màu vàng, nhắm hai mắt lại, quá một hồi lâu, A Tu La mở mắt ra, nhìn Hoàng Phổ Hạo bên trong.

Hiện tại Hoàng Phổ Hạo bên trong đã xem như là phế bỏ, tàn hồn đã còn như trong gió vi chúc.

"Hừ, liền ngay cả thuộc về mình thần thông bí thuật đều không có linh ngộ người cũng dám xưng đế? Chẳng trách bị người đánh thành đáng về đạo đức như thế!" A Tu La rất là khinh thường nói.

Vung tay lên, Hoàng Phổ Hạo bên trong tàn hồn tiêu tan, thế gian cũng không còn Hoàng Phổ Hạo bên trong tồn tại.

Tàn đi thế giới này, A Tu La trở lại Tàn Hạo Thiên nguyên hồn thể giới, nhìn chính nhắm mắt điều tức Tàn Hạo Thiên, A Tu La trong mắt ý lạnh liên tục.

Cảm giác được A Tu La xuất hiện, Tàn Hạo Thiên mở mắt ra, trạm dừng đứng lên, nhìn A Tu La, mà A Tu La nhưng là ngay cả xem Tàn Hạo Thiên dự vọng đều không có.

"Liền người đáng kiếp này cũng muốn đứng thẳng thế giới đỉnh? Lần này ta ngoại lệ giúp ngươi một lần, lần sau, đừng nghĩ có chuyện tốt như vậy, cố gắng suy nghĩ một chút, ngươi khoảng thời gian này đến tốt cùng đang làm gì, nếu phải đi vận hướng đế vương con đường, vậy thì làm ngươi chuyện nên làm, thân là đế vương, mặc kệ là phạm thể đế vương, vẫn là tu giả đế vương, nên có ra sao thái độ? Nếu như ngươi ở tiếp tục như vậy, ta sẽ giết ngươi!" A Tu La lạnh lùng nói rằng, mà cuối cùng một câu nói Tàn Hạo Thiên chỉ cảm thấy chính mình cả người rét run, A Tu La tuyệt đối không có nói giỡn.

Đột nhiên, A Tu La trực tiếp một chương đánh vào Tàn Hạo Thiên trên người, nhất thời, Tàn Hạo Thiên nguyên hồn thể trực tiếp tán loạn, mà ở bên ngoài, Tàn Hạo Thiên thân thể nhưng là trực tiếp ở trên giường bình lên, sau đó có mạnh mẽ ngã tại trên giường.

A Tu La sức mạnh trực tiếp khuếch tán, Tàn Hạo Thiên Chân nguyên trực tiếp tán loạn, Chân nguyên ở trong người chung quanh lần trốn, cũng may Tàn Hạo Thiên thân thể cường nhân độ đúng quy cách, không phải vậy liền này Chân nguyên xung kích liền sẽ trực tiếp để thân thể của hắn nổ tung!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Bắt đầu lại từ đầu

Tàn Hạo Thiên nguyên hồn trực tiếp tán thành quang điểm, A Tu La đưa tay, cái kia lăm ta lăm tám nguyên hồn tụ tập ở trong tay, cái kia lăm ta lăm tám nguyên hồn ở trong tay hội tụ thành một cái cầu, toả ra nhàn nhạt ánh huỳnh quang.

Xem trong tay Nguyên hồn cầu, A Tu La nói rằng "Thật không biết là cái kia hồn cầu đang dạy ngươi, tu hành Tâm Pháp rồi tỉnh rồi mù, chiến kỹ cũng là rầm chó không kêu, không đủ thực lực, linh ngộ ra đến đại chiêu cũng không phải tục, nhưng đáng tiếc, chính là không có năng lực bay liên chặng!"

"Thôi, thôi, ai bảo bản tôn vận mệnh ép ở trên thân thể ngươi đây, trước tiên thanh toán một điểm chỗ tốt cho ngươi đi, hi vọng ngươi không muốn lại để ta thất vọng rồi, nếu không, ta sẽ đích thân giết ngươi!" A Tu La nói xong, đem từ Hoàng Phổ Hạo bên trong trong thân thể cướp đoạt đi ra quả cầu ánh sáng màu vàng óng cùng Tàn Hạo Thiên nguyên hồn hỗn hợp lại cùng nhau.

Nhìn cái kia quả cầu ánh sáng màu vàng óng cùng Tàn Hạo Thiên nguyên hồn dung hợp, A Tu La suy nghĩ một chút, sau đó đưa ngón trở ra, chỉ nhìn thấy A Tu La ngón trở bên trên xuất hiện một giọt dòng máu đỏ sẫm, mà A Tu La ở bỏ ra giọt máu này dịch sau khi, nhất thời sắc mặt lập tức liền trắng xám không ít, khí tức cũng hỗn loạn cả lên.

"Tiểu tử, đừng nói bản tôn không chăm sóc ngươi, đây chính là bản tôn bản nguyên huyết dịch, hấp thu nó, khả khả, sẽ đối với ngươi mới có lợi, tiền đề là, ngươi có thể không chế được!" Nói xong, đem cái kia một giọt bản nguyên huyết dịch lại một lần nữa hòa vào Tàn Hạo Thiên nguyên hồn bên trong.

Chờ huyết dịch tiến vào Tàn Hạo Thiên nguyên hồn bên trong, nhất thời, Tàn Hạo Thiên nguyên bản sạch sẽ không chút tí vết nguyên hồn xuất hiện từng

tia từng tia tinh lực, màu đỏ, yêu điểm cực kỳ.

A Tu La nhìn thấy, quái lạ nở nụ cười một tiếng, sau đó biến mất ở Tàn Hạo Thiên nguyên hồn thể giới, mà cái kia vỡ một cái Tu la đạo đồng môn cũng biến mất theo, lưu lại Tàn Hạo Thiên Nguyên hồn cầu.

Mà vào lúc này, Tàn Hạo Thiên trong cơ thể Chân nguyên đã triệt để bắt đầu tiêu tan, Chân nguyên không ngừng ở Tàn Hạo Thiên thân thể bên trong đi khắp, không ngừng cường hóa Tàn Hạo Thiên thân thể, thế nhưng, tùy theo mà đến chính là Tàn Hạo Thiên thực lực cũng bắt đầu nhanh chóng giảm xuống.

Tất cả những thứ này, Tàn Hạo Thiên cũng không biết, hiện tại Tàn Hạo Thiên hết thấy đều ở nguyên hồn bên trong, cái kia viên Nguyên hồn cầu chính đang thai nghén tân nguyên hồn, A Tu La bản nguyên huyết dịch cùng Tàn Hạo Thiên nguyên hồn không ngừng giao hòa, hòa vào Tàn Hạo Thiên tâm thần bên trong.

Vô số ký ức không ngừng tràn vào Tàn Hạo Thiên trong đầu, vô số chiến kỹ cũng sâu sắc in vào trong đầu, Tàn Hạo Thiên hiện tại đang không ngừng nhanh chóng thu dọn những ký ức này, quá hơn nhiều, chính mình căn bản là không kịp quan sát, những ký ức ấy lại như là hồng thủy mãnh thú bình thường vẫn xuất hiện, xem chính là choáng váng đầu hoa mắt.

Mà nằm ở trên giường thân thể gần giống như ở làm ác mộng giống như vậy, đầu không ngừng quay qua quay lại đung đưa, trên mặt tất cả đều là mồ hôi hột, trong miệng thỉnh thoảng còn phát sinh thống khổ tiếng hừ hừ.

Ở trong hư không, tiểu Điều nhi bị một cái xa lạ ông lão ôm vào trong ngực, con mắt nhìn chòng chọc vào Tàn Hạo Thiên phòng ốc, duỗi ra móng vuốt nhỏ quay về Tàn Hạo Thiên gian nhà, thỉnh thoảng phát sinh tiếng kêu.

"Được rồi, đi ra lâu như vậy, cũng nên về rồi, lá gan của ngươi cũng quá to lớn, lại dám tùy ý đi ra, cũng không sợ nhân loại đưa ngươi da lông bói, chính đang hoá hình không phát huy ra thực lực, liền đang hoảng ở lại, từ sáng đến tối liền biết gây sự!" Nói xong đưa tay ở tiểu Điều nhi trên đầu nhẹ nhàng gõ gõ.

Tiểu Điều nhi trong mắt nước mắt không ngừng được lưu a, đáng thương cực kỳ, quay đầu, nhìn ông lão.

"Đừng giả bộ đáng thương, không được, nhất định phải trở lại, lần này đại gia ngươi gia nhưng là phát hỏa, lén lút chạy ra rừng rậm, đây là bao lớn tội lỗi? Ngươi nói ngươi cái con vật nhỏ làm sao liền lớn gan như vậy đây? Đi thôi, trở lại bị phạt!" Nói xong cũng không để ý tiểu Điều nhi cầu xin, ông lão bóng người lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Mà vào lúc này Tàn Hạo Thiên nguyên hồn đã phát sinh biến hóa cực lớn, cái kia Nguyên hồn cầu bên trong, Tàn Hạo Thiên hình người đã xuất hiện, chỉ có điều là một cái trẻ nít nhỏ trạng thái, để trần thân thể, không hào phóng, nhắm mắt lại, nhắm mắt, ôm chặt quy nguyên, làm ra một bộ đã tọa đáng đáp.

Nguyên hồn trở về vị trí cũ, Tàn Hạo Thiên tâm thần cũng cùng nguyên hồn liên tiếp lên, nhất thời, Tàn Hạo Thiên chường khổng lồ thân thể, mở mắt ra, nhìn chung quanh một chút, sau đó chống đỡ lên thân thể của chính mình, phát hiện rơi xuống ở trên người mình Huyết Khấp.

Hiện tại Huyết Khấp đã không ở là đỏ như màu máu thân kiếm, mà là màu trắng bạch thân kiếm, cũng không còn chút nào hoa hòe, không có linh tính, thanh kiếm này đã là một cái phế phẩm, không có tác dụng.

Thế nhưng, để Tàn Hạo Thiên có một ít khiếp đảm chính là, tu vi của chính mình không có, toàn bộ đan điền trống rỗng, không cảm giác được có chút Chân nguyên! Nhưng là thân thể của chính mình rất tốt, không có một chút nào bởi vì mất đi tu vi mà có ảnh hưởng.

Tàn Hạo Thiên thở ra một hơi, ngày hôm nay tất cả quả thực chính là đặc sắc tuyệt luân, thần bí cao thủ không ngừng xuất hiện, mà lực đạo trong cánh cửa có vẻ như còn ẩn giấu đi to lớn bí mật, quả thực chính là tiền không ngừng lý còn loạn.

Thu thập một thoáng chính mình, Tàn Hạo Thiên biết, chính mình biến thành như vậy là bởi vì A Tu La nguyên nhân, tuy rằng tu vi không còn, thế nhưng Tàn Hạo Thiên không có một chút nào nhục chí, không có, một lần nữa trở lại là được rồi.

Hiện tại chính mình quan trọng nhất chính là nhìn bên ngoài có hay không phát sinh loạn gì, tuy rằng có Mộc Thừa Phong, thế nhưng, chính mình hay là muốn quan tâm một thoáng, dù sao, tất cả những thứ này nhiễu loạn vẫn là chính mình gây ra.

Mở ra cửa lớn, thị vệ nhìn thấy Tàn Hạo Thiên đã không có cái gì quá đáng lo, cũng là thở phào nhẹ nhõm.

"Bên ngoài không có phát sinh loạn gì chứ?" Tàn Hạo Thiên hỏi.

"Về điện hạ, không có, mộc thừa tướng chính tổ chức người chữa trị kinh thành, kinh thành cùng những chỗ khác không có phát sinh nhiễu loạn, đều đang toàn lực cứu tế, đúng rồi, điện hạ, người đã ở trong phòng ở lại ba ngày." Thị vệ nhẹ giọng nói rằng.

"Há, cô biết rồi!" Nói xong chấp hai tay sau lưng, hướng về bên ngoài đi đến, mà thị vệ cũng đi theo sau.

"Hạ tướng quân phải quay về chứ?" Vừa đi, Tàn Hạo Thiên hỏi.

"Điện hạ, Hạ tướng quân đã đến Thiên Thủy thành, Lâm Bất Phàm cũng ở áp giải trên đường, Hạ tướng quân tự mình trông giữ, mà chiến lợi phẩm cũng theo đại quân áp chở về." Thị vệ rõ ràng hồi đáp.

"Thiên Hương quốc quốc nội thế nào?" Tần Hạo Thiên hỏi tiếp.

"Điện hạ, Thiên Hương quốc quốc nội hiện tại đã là toàn quốc bạch tổ, tiếng kêu than dậy khắp trời đất, người của chúng ta quá khư tiếp quản hết thấy quốc vụ, hiện tại đã tiến vào chính quy, mà mỗi một thành trì đều là ở chúng ta nắm trong bàn tay."

"Hừm, để Thiên Phong người tốt thật thống trị thiên hương đi, vốn là đều là một nhà người, hiện tại một lần nữa sáp nhập cùng nhau, liền không muốn xuất hiện ở hiện Thiên Phong người bắt nạt thiên hương người sự tình, làm được đối xử bình đẳng là tốt rồi, dù sao, chỉ cần ổn định lòng người, thiên hương chính là chúng ta, nói cho bọn họ biết, chính sách mở rộng điểm đi, không muốn áp bức, như vậy không phải chuyện tốt, muốn dùng dụ dỗ chính sách!" Tần Hạo Thiên suy nghĩ một chút, mở miệng nói rằng.

"Nếu như, có người dám gây sự, vậy cũng không cần nhiều lời, trực tiếp giết chết! Phán loạn mạnh mẽ nhất định phải ngăn chặn, tuyệt đối không cho có bất kỳ mạnh mẽ xuất hiện!" Tần Hạo Thiên âm thanh cùng lạnh xuống.

"Phải!" Thị vệ trở lại.

"Đi thôi, đem mệnh lệnh tuyên bố quá khứ đi!" Tần Hạo Thiên phát tay một cái.

Thị vệ rất nhanh rời đi, Tần Hạo Thiên đứng ở trên đài cao, nhìn trong kinh thành bận rộn bóng người, tâm thần không khỏi khuấy động lên, đây mới là bước thứ nhất!

Nhìn một lúc, Tần Hạo Thiên cảm giác được thiếu một chút gì, nhìn chính mình, ở nhìn hai bên, là ít đi đồ vật, con kia tiểu Điều nhi không gặp, thật giống chính mình rời đi hoàng cung đi trà lâu liền không ở, lẽ nào chạy?

Tần Hạo Thiên suy nghĩ một chút, sau đó hướng về nhà ở của chính mình bên trong đi đến, hắn muốn mau chân đến xem, tiểu Điều nhi có hay không ở trong phòng.

Mở cửa phòng, phát hiện trong phòng không có tiểu Điều nhi hình bóng, đi chỗ nào đây? Tần Hạo Thiên suy nghĩ một chút, không có suy nghĩ nhiều, phòng chừng là rời đi nơi này đi, hi vọng không muốn gặp phải cái gì nguy hiểm gì mới là.

Tu vi biến mất rồi, hay là muốn sớm một chút tu hành trở về mới được, dù sao, hiện tại nguy hiểm còn rất nhiều, Huyền Thiên tông, còn có cái kia không biết là nơi nào nhô ra U minh tông, này đều sâu sắc kích thích Tần Hạo Thiên.

Đã tọa, nhắm mắt, nhưng là, Tần Hạo Thiên đột nhiên mở mắt ra, chính mình phương pháp tu hành đây? Cái kia tu hành pháp môn tên gì tới? Tại sao chính mình không nhớ ra được? Đến tốt cùng là cái gì tới?

Tần Hạo Thiên nhất thời sắc mặt biến cực kỳ khó coi, cái kia A Tu La lại đem chính mình phương pháp tu hành tiêu trừ hết rồi! Hơn nữa còn biến mất trí nhớ của chính mình, để cho mình không nhớ ra được.

Tần Hạo Thiên đột nhiên nhớ tới, mình bị nhét vào rất nhiều thượng vàng hạ cám ký ức, bên trong thật giống có rất nhiều phương pháp tu hành, hay là đi xem một chút đi, nghĩ tới đây, Tần Hạo Thiên lại một lần nữa nhắm mắt, tâm thần trầm định, không ngừng suy tư.

Trong ký ức hiện ra vô số tin tức, Hoàng Phủ Hạo bên trong tất cả, rõ ràng ràng, rõ ràng ràng bày ra ở Tần Hạo Thiên trong đầu, hắn rốt cuộc biết cái này Hoàng Phủ Hạo bên trong là cỡ nào người, nguyên lai người này là một cái tuyệt vời gia hỏa, lại là một cái đế quốc đế quân, chỉ có điều bị người đánh bại, hóa thành một tia tàn hồn, bám thân ở một thanh trường kiếm bên trên, chờ đợi đoạt xác sống lại, không nghĩ tới gặp phải A Tu La.

Mà ở Hoàng Phủ Hạo bên trong trong ký ức cũng có thật nhiều công kích pháp môn, mà này chính là Tần Hạo Thiên khiếm khuyết, Tần Hạo Thiên trên mặt xuất hiện sắc mặt vui mừng, quả nhiên không hổ là phú hào, nhiều như vậy công kích pháp môn, đầy đủ chính mình học tập sử dụng, còn chính mình sáng tạo thuộc về mình võ kỹ, cái kia đều là xa xôi sự tình, hiện tại có dùng là tốt lắm rồi!

Rốt cục đem Hoàng Phủ Hạo bên trong ký ức quá một lần, Tần Hạo Thiên hít một hơi thật sâu, Hoàng Phủ Hạo bên trong ký ức đối với mình rất có ích lợi, chỉ ít, thông qua Hoàng Phủ Hạo bên trong ký ức, tự mình biết ở một mảnh trong đại lục là cỡ nào ngọa hổ tàng long, vô số thế gia, đế quốc, tông môn, quan hệ hỗn loạn cực kỳ, cao thủ nhiều vô số kể, điều này cũng làm cho Tần Hạo Thiên có một cái sáng tỏ nhận thức.

Nhưng mà ngay khi Tần Hạo Thiên xem xong Hoàng Phủ Hạo bên trong ký ức sau khi, ở Tần Hạo Thiên trong đầu xuất hiện một vệt kim quang, mênh mông khí thế áp bức Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên trên mặt nhất thời liền xuất hiện vẻ thống khổ.

Cái kia vô thượng uy thế gắt gao áp bách lại Tần Hạo Thiên, muốn đem Tần Hạo Thiên áp bức quỳ xuống, Tần Hạo Thiên nhìn cái kia một vệt kim quang, hàm răng cắn vang lên, trên trán toàn bộ là hàn, mà ở bên ngoài, Tần Hạo Thiên thân thể tỏa ra khí tức kinh khủng, tất cả xung quanh toàn bộ hóa thành bụi, toàn bộ cung điện lập tức hóa thành tro bụi!

Kim quang kia khí thế càng ngày càng mạnh, Tần Hạo Thiên hàm răng đều cắn nát, chân đã uốn lượn, đầu đã hạ thấp, cũng chỉ kém Tần Hạo Thiên hai đầu gối quỳ xuống đất.

Nhưng mà, vừa lúc đó, Tần Hạo Thiên nguyên hồn đột nhiên mở hai mắt ra, cái kia Anh nhi trạng thái Tần Hạo Thiên vừa mở ra hai con mắt, nhất thời, yêu dị tinh con người màu đỏ tỏa ra khiếp người sát cơ, xông thẳng kim quang kia, trực tiếp đem kim quang kia đánh tan! Nguyên hồn lại một lần nữa nhắm hai mắt lại.

Mà kim quang đánh tan sau khi, vô số vẫn tự xuất hiện, lóng lánh kim quang, hoành diệu vạn cổ!

Mà Tần Hạo Thiên con mắt nhưng là nhìn chòng chọc vào văn tự trước hai chữ, cái kia hai cái đại đại tự "Đế kinh" !

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Chư quân ẩm thắng

Nhìn hai chữ này, Tần Hạo Thiên liền dường như thất hồn giống như vậy, trong ánh mắt lập loè không rõ ánh sáng, mà cái kia hai cái chói mắt màu vàng đại tự cũng không ngừng lóng lánh.

Chậm rãi giơ tay lên, Tần Hạo Thiên muốn chạm đến hai chữ này, theo Tần Hạo Thiên giơ tay lên, kinh văn kia cũng lập tức hướng về Tần Hạo Thiên bao phủ tới, theo đầu ngón tay tiến vào trong thân thể.

Kinh văn kia một giây sau đã xuất hiện ở nguyên hồn trước, nguyên hồn mở mắt ra, đem kinh văn kia hoàn toàn hấp thu, sau đó sẽ một lần nhắm hai mắt lại, Tần Hạo Thiên biết, lần này, chính mình xem như là nhất được bảo, cái này vừa xuất hiện "Đế kinh" tuyệt đối là trâu bò bên trong chiến đấu cơ, chỉ là kinh văn tàn mát ra khi tức liền để cho mình không chịu nhận, nếu như chính mình tu luyện sau khi cái kia về là cỡ nào cảnh tượng? Tần Hạo Thiên nghĩ đều không khỏi cả người run rẩy, kích động.

Xuyên thấu qua nguyên hồn phân tích, Tần Hạo Thiên đã bắt đầu rồi giải này một bộ thần bí "Đế kinh" là cỡ nào lợi hại, đây là một bộ đại đế chí tôn rồi đi thế giới này để lại kinh thư, phía trên này là vị này đại đế chí tôn phương pháp tu hành!

Vật này giá trị quả thực chính là không thể phỏng chừng! Đây chính là đại đế chí tôn phương pháp tu hành! Hiện tại thế giới chỉ truyền lưu đại đế chí tôn truyền thuyết, nhưng là, hiện tại thế giới này căn bản cũng không có đại đế chí tôn tung tích! Chỉ có bọn họ để lại vết tích!

Đại đế chí tôn cũng bị trở thành Đế, thế nhưng, bọn họ cùng quốc gia người hoàng đế này là có khác biệt một trời một vực, đại đế chí tôn là tu hành thế giới mạnh mẽ nhất người tu hành, được thiên địa tán thành, thiên địa sắc phong làm Đế tôn!

Mà nhân gian đế vương tuy rằng cũng được gọi là Đế, nhưng là, bọn họ không cách nào cùng đại đế chí tôn so với, bọn họ chỉ là ở phạm thế trong lúc đó chỉ huy bình thường người, bọn họ chỉ là phạm nhân trong lúc đó đế vương mà thôi!

Đương nhiên, cũng có dường như Hoàng Phủ Hạo bên trong người như vậy, tu vi rất cao, sáng lập triều đình, nơi này liền muốn nhiều lời vài câu, bọn họ không phải là nhân rồi không chuyện gì, bọn họ sáng lập triều đình là có mục đích, phải biết, phạm thế gian người, tuy rằng không có tu vi, không có sức mạnh, thế nhưng, phạm thế người có một thứ là người tu hành nói không có, vậy thì là sức mạnh niềm tin! Cũng có thể xưng là tín ngưỡng lực lượng!

Vật này ở tu giả trên người là không có, dù sao, tu giả ý nghĩ vậy thì là mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời, đều là từng cái từng cái đi ngược lên trời người, người để bọn họ muốn đi tín ngưỡng cái gì, người cảm thấy khả năng? Bọn họ tin tưởng cũng chỉ có chính mình mà thôi!

Mà phạm thế người liền không giống nhau, không có sức mạnh, chỉ có thể tụ tập cùng nhau, tạo thành từng cái từng cái đoàn thể, đoàn thể càng lớn, sức mạnh lại càng lớn, mà cũng là ở tình huống như vậy bên dưới, nếu như có người bắt đầu dẫn dắt, như vậy, hết thảy mà đều sẽ bắt đầu tín phục, nếu như người có thể bảo đảm an toàn của bọn họ, bảo đảm bọn họ áo cơm không lo, như vậy, mọi người sức mạnh niềm tin tụ tập lên, vậy thì là một quốc gia chi vận!

Thần phục, tín nhiệm, này cũng có thể tăng cường quốc gia số mệnh, mà làm sáng lập quốc gia người, ở quốc gia số mệnh bên trong chiếm được chỗ tốt đó là không cần truyền lời, phải biết, phạm thế người quay về hoàng đế hô "Vạn tuế!" Vậy cũng đều là có niệm lực ở bên trong, tất cả mọi người hi vọng quốc gia vận may hưng thịnh, mọi người niềm tin đều như vậy hi vọng, quốc gia làm sao không cường?

Mà số mệnh còn có thể phụng dưỡng người trong thiên hạ, chỉ cần là quốc gia này người, cái kia đều phải nhận được số mệnh gia thân, tuy rằng không phải rất nhiều, thế nhưng, cái này cũng là một cái bình thường thân có thể chịu đựng cực hạn rồi! Mà càng nhiều bình thường người có thể thông qua số mệnh phụng dưỡng mà đột phá phạm nhân cực hạn, tiến vào tu giả hàng ngũ! Tuy rằng chỉ là bình thường tu giả, thế nhưng, sống lâu trăm tuổi cái gì, Vô Bệnh không tai loại hình đều là chút lòng thành.

Thế nhưng có một chút, vậy thì là, quốc gia chủ nhân nếu như tử vong, như vậy, quốc gia số mệnh sẽ sụp đổ, mãi đến tận xuất hiện chủ nhân mới mới sẽ một lần nữa tụ tập.

Mà Tần Hạo Thiên được này một bộ kinh thư vừa vặn là thuộc về phạm thế triều đình đế vương tu luyện tới tu hành thế giới Đế tôn dùng, này có thể nói là vì là Tần Hạo Thiên chế tạo riêng, lại thích hợp bất quá rồi!

Mà này bộ "Đế kinh" ẩn chứa nội dung cũng rất nhiều, thế nhưng, chủ yếu nhất cũng chính là một câu nói, vậy thì là "Trong thiên hạ tất cả là đất của vua!" Người tu luyện một bộ kinh thư điều kiện tất yếu, vậy thì là nhất định phải nắm giữ quốc gia số mệnh mới có thể, bằng không gượng ép tu luyện, chắc chắn phản phệ!

"Đế kinh" chỉ là một bộ Tâm Pháp, có hải nạp bách xuyên hiệu quả quả, nói cách khác, bất luận loại nào Công Pháp, cũng có thể lợi dụng "Đế kinh" đến thôi thúc, hơn nữa phá hoại lực lượng tăng lên gấp bội!

"Đế kinh" chủ yếu là khí thế! Dùng thế giết người! Tu luyện tới càng sau, càng thêm cường hãn cùng biến thái!

Mà hiện tại Tần Hạo Thiên căn bản là không cách nào tu luyện, dù sao, hắn hiện tại vẫn chưa hoàn toàn kế thừa quốc gia, không có nắm giữ thuộc về mình số mệnh, thế nhưng, này không trở ngại Tần Hạo Thiên nhớ kỹ "Đế kinh" nội dung.

Thời gian đã qua ba tháng, hoàng thành xem như là miễn cưỡng khôi phục, đối với ba tháng trước chiến đấu, kinh thành người đều là ngậm miệng không nói, đây không phải là bọn hắn có thể thảo luận, bọn họ chỉ là chấn động người lại có thể nắm giữ như vậy sức mạnh.

Mà vào hôm nay, Hạ Cảnh Thiên mang theo đại quân trở về, đại quân toàn bộ đóng quân ở hoàng thành quanh thân, quốc gia đối với những này vì nước xuất chinh dũng sĩ không chậm trễ chút nào, ban thưởng, rượu thịt, kim ngân châu báu, toàn bộ đều có, hết thầy quân sĩ đều thỏa mãn đến cực điểm.

Mà Hạ Cảnh Thiên ở nộ binh quyền sau khi, ở thân vệ hộ tống bên dưới, áp Lâm Bất Phàm tiến vào hoàng thành, hoàng thành phố lớn bên trên đã người ta tấp nập, toàn bộ đều ngóng trông chờ đợi, rốt cục, tiếng vỗ ngựa vang lên, Hạ Cảnh Thiên một thân áo giáp, cười ở cao đầu đại mã bên trên, mặt sau một chiếc lao tù xe ngựa, bên trong giam giữ chính là ăn mặc long bào Lâm Bất Phàm!

Đại tướng quân vừa tiến vào hoàng thành, nhất thời tiếng hoan hô, tràng pháo tay, hoa tươi, ăn, toàn bộ đều hướng về Hạ Cảnh Thiên bọn họ bay đi, Hạ Cảnh Thiên nhìn tất cả những thứ này cũng là một mặt nụ cười.

Ở quân phòng thành trợ giúp bên dưới, Hạ Cảnh Thiên bọn họ rốt cục đột phá nhiệt tình đám người, đi tới hoàng cung cửa lớn trước, mà ở đây, một thân lễ phục Tần Hạo Thiên đứng ở trước thủ, Mộc Thừa Phong nhưng là đứng ở phía sau, cái khác quan chức cũng trạm sau lưng Mộc Thừa Phong.

Hạ Cảnh Thiên nhìn thấy Tần Hạo Thiên đã đứng ở trước cửa hoàng cung chờ đợi chính mình, tăng nhanh tốc độ, xuống ngựa, tiến lên vài bước, quỳ gối Tần Hạo Thiên trước.

"Điện hạ, mặt tướng may mắn không làm nhục mệnh, Lâm Bất Phàm bị mặt tướng nắm về rồi! Thiên hương diệt!" Hạ Cảnh Thiên lớn tiếng nói.

Tần Hạo Thiên tiến lên, nâng dậy Hạ Cảnh Thiên, nhìn Hạ Cảnh Thiên nói rằng "Được! Rất tốt! Tướng quân cực khổ rồi! Xin mời, cô đã làm tướng quân chuẩn bị kỷ càng tiệc khánh công!"

"Điện hạ xin mời!" Hạ Cảnh Thiên quay về Tần Hạo Thiên chấp tay hành lễ nói rằng.

Tần Hạo Thiên cũng không chậm lại, dù sao, mỗi người đều có vị trí của chính mình, Hạ Cảnh Thiên lớn mật đến đâu cũng không dám cùng chính mình đứng ở trên một sợi dây, dù sao, lễ chế không cho phép.

Đột nhiên, Hạ Cảnh Thiên dừng bước, quay về Tần Hạo Thiên nói rằng "Điện hạ, mặt tướng có việc bẩm báo!"

Tần Hạo Thiên dừng bước, nhìn về phía Hạ Cảnh Thiên.

Hạ Cảnh Thiên quay về Tần Hạo Thiên nói rằng "Điện hạ, thiên hương thừa tướng Vương Văn Dương cầu kiến điện hạ, mặt tướng nhìn hắn là một giới văn nhân, phóng chừng không chịu khổ nổi, vì lẽ đó liền để hắn tùy tùng đại quân đồng thời trở về."

"Ồ? Vương Văn Dương?" Tần Hạo Thiên có chút hiếu kỳ, nhìn về phía Mộc Thừa Phong.

"Điện hạ, cái này Vương Văn Dương nhưng là một cái nhân tài, điện hạ nếu như chắc chắn, mà đã xem người này thu vào dưới trướng! Vương Văn Dương mới có thể chủ yếu thể hiện ở quốc kế dân sinh, nếu như có hắn ở đây, chúng ta áp lực cũng sẽ giảm bớt không ít!" Mộc Thừa Phong nói rằng.

"Ồ? Mộc thừa tướng vẫn là lần thứ nhất đánh giá như thế một người đây, cái kia so với thừa tướng làm sao?" Tần Hạo Thiên vừa đi, vừa cười hỏi.

"Điện hạ, lão thần mặc dù là Thiên Phong thừa tướng, thế nhưng, cùng Vương Văn Dương so với, lão thần liền còn kém hơn rất nhiều, lão thần có thể ở ở vị trí này đứng vững, chủ yếu là có kinh nghiệm còn có biết người phía dưới cần muốn cái gì, thế nhưng Vương Văn Dương cái nhìn đại cục để lão thần cũng là bội phục không thôi!"

"Từ khi Vương Văn Dương đảm nhiệm Thiên Hương quốc thừa tướng vị trí, lấy cường chế tính thủ đoạn quét sạch triều đình bên trong che giấu chuyện xấu, ở thủ đoạn của hắn bên dưới, Thiên Hương quốc quân sự năng lực, thực lực kinh tế thẳng tắp tăng lên trên, thế nhưng, có thể là Vương Văn Dương thủ đoạn quá mức kiên cường, Lâm Bất Phàm mặc dù nặng dùng Vương Văn Dương, thế nhưng đối với Vương Văn Dương không phải rất coi trọng, vì lẽ đó, Vương Văn Dương ở Thiên Hương quốc vị trí rất lúng túng." Mộc Thừa Phong cười nói.

"Ồ? Xem ra, cô là muốn gặp thấy vị này Vương tiên sinh, được rồi, đi xin hắn nhập điện, đứng rồi, đem Lâm Bất Phàm cũng đồng thời mang đến đi, tốt xấu hắn cũng là vua của một nước, không thể mất lễ!" Tần Hạo Thiên nhìn mọi người nói.

Bên trong cung điện đã là xếp đầy án trác, mặt trên đã thả lên rượu cùng ăn thịt, còn có mới mẻ hoa quả, Tần Hạo Thiên ngồi ở thủ tọa, quay về mọi

người xua tay ra hiệu, mọi người hành lễ ngồi xuống.

"Hạ tướng quân, lần này tướng quân lấy ít thắng nhiều, dùng mưu kế thắng vì đánh bất ngờ, đại phá xâm lấn chi địch, cô cảm Tạ tướng quân trung nghĩa chi tâm! Làm tướng quân hạ! Chư quân, ẩm thắng!" Nói xong, chén rượu quay về Hạ Cảnh Thiên đem chén rượu bên trong tủ uống một hớp quang.

"Ẩm thắng!" Mọi người đồng thời quát to một tiếng, uống sạch rượu trong chén.

"Chén thứ hai, tướng quân lĩnh quân tiến vào Thiên Hương quốc, công phá thiên hương, để thiên hương nhét vào Thiên Phong bản đồ, mở mang bờ cõi công lao, bắt địch quốc quân chủ, lại là một công lao lớn, lại một lần nữa làm tướng quân hạ!" Nói xong, lại là một chén.

"Làm tướng quân hạ!" Quân thần quay về Hạ Cảnh Thiên nâng chén, uống cạn rượu trong chén.

"Đây chén thứ ba, cô nên vì bảo vệ Thiên Phong quốc binh lính kính một chén, không có bọn họ hi sinh, cũng không có lần này thắng lợi! Cô ở phía trên chiến trường tận mắt ta Thiên Phong quốc nam tử vì nước dục huyết phấn chiến, bọn họ đều là anh hùng! Đây một chén, mời ta Thiên Phong nam nhi anh hùng ẩm thắng!" Nói xong đem rượu trong chén chậm rãi ngã xuống mặt đất bên trên.

Quân thần đồng dạng đồng thời lấy rượu trong chén cáo úy Thiên Phong vị quốc vong thân anh hùng.

"Phía dưới, cô có một cái tin tuyên bố, ta Thiên Phong quốc binh sĩ, chỉ cần là phía trên chiến trường hạ xuống anh hùng, toàn quốc đều phải cho dư cao nhất tôn kính, không quản bọn họ là thân có tàn tật, vẫn là năng phụ Tráng hán, bọn họ vì chúng ta chảy huyết, chúng ta không thể để anh hùng lại một lần nữa rơi lệ! Hay là bởi vì tự chúng ta nguyên nhân, đây là cô không thể nhìn thấy!"

"Mà hết thấy tướng sĩ, người nhà phải đến bảo vệ tốt nhất, ta không hy vọng xuất hiện tướng sĩ ở bên ngoài liều mạng, người nhà nhưng bị vũ nhục sự kiện phát sinh, một khi phát sinh loại này sự tình, không cần nhiều lời, chắc chắn phải chết!" Tần Hạo Thiên nhìn người phía dưới lớn tiếng nói rằng.

"Đây lệnh vì là dùng lệ!"

"Phải!" Quân thần đứng dậy, lớn tiếng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Tiên sinh này chí, đúng là đại thiện!

"Bẩm báo điện hạ, Vương Văn Dương, Lâm Bất Phàm mang tới!" Người bên ngoài thông báo đến.

"Xin bọn họ nhập điện!" Tần Hạo Thiên lớn tiếng nói.

Yên lặng một hồi sau khi, hai bóng người xuất hiện ở trước mắt mọi người, đi ở người phía trước chính là Lâm Bất Phàm, Lâm Bất Phàm một thân bản thủ long bào, tóc tai rối bời, ánh mắt cũng biến thành đục không chịu nổi, đã không có một chút nào quân vương khí độ.

Sau lưng hắn, một thân áo xanh người đàn ông trung niên, một mặt bình tĩnh, lặng lẽ cùng sau lưng Lâm Bất Phàm, ánh mắt rất trong suốt, đối với với mình hiện tại ở địch quốc trận trong doanh trại không có một chút nào sợ sệt, mà Tần Hạo Thiên con mắt vẫn nhìn hắn, Tần Hạo Thiên biết, nó chính là Vương Văn Dương.

Lâm Bất Phàm dừng bước, ngẩng đầu lên, nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên cũng nhìn Lâm Bất Phàm.

Nhìn thấy Tần Hạo Thiên, Lâm Bất Phàm con mắt lập tức liền thanh minh, đưa tay thu dọn một thoáng chính mình ý quan, sau đó quay về Tần Hạo Thiên nói rằng "Không nghĩ tới, trăm lại sẽ thua ở Hạo Thiên Thái tử thủ hạ, trăm thua!"

"Vô liên sĩ! Lâm Bất Phàm, ngươi đã không còn là hoàng đế, lại còn dám tự xưng là "Trẫm"! Một mình ngươi vong quốc người, còn dám run hoàng đế uy phong! Sống được thiếu kiên nhẫn rồi!" Mạc Phi Bạch trạm lên, quay về Lâm Bất Phàm quát to một tiếng.

"Ha ha, vong quốc chi quân vậy cũng là quân! Coi như trăm chỉ còn dư lại một người, trăm vẫn là thiên hương hoàng đế!" Lâm Bất Phàm mở miệng nói rằng.

"Vô liên sĩ!"

"Muốn chết!"

Vô số quát mắng tiếng vang lên, đối với Lâm Bất Phàm không có tự mình biết mình còn có cái kia ngông cuồng, tất cả mọi người tức giận không thôi, chỉ là một cái vong quốc người, khiến cho thật giống như là chiến thắng quốc giống như vậy, càng đáng trách!

"Được rồi, đừng ồn ào rồi!" Tần Hạo Thiên phất tay một cái, nhất thời toàn bộ đại điện lập tức liền yên tĩnh.

"Lâm Bất Phàm như thế nào đi nữa chán nản, cũng là vua của một nước, hoàng đế có thuộc về hoàng đế chính mình tôn nghiêm, không cần lại nói, mời ngồi vào!" Tần Hạo Thiên nói, sau đó mời Lâm Bất Phàm vào chỗ.

"Cảm ơn Hạo Thiên Thái tử!" Lâm Bất Phàm cũng không giữ lễ tiết, trực tiếp ngồi ở Tần Hạo Thiên phía dưới, cầm bầu rượu lên mạnh mẽ ực một hớp rượu ngon, không nói.

"Các hạ chính là Vương Văn Dương đi, nghe đại danh đã lâu! Vương tiên sinh mời ngồi vào!" Tần Hạo Thiên nhìn Vương Văn Dương, cười nói, cũng mời Vương Văn Dương vào chỗ.

"Cảm ơn Hạo Thiên Thái tử! Vong quốc chi thần, không dám làm càn!" Vương Văn Dương từ chối.

Nghe được Vương Văn Dương, nhất thời tình cảnh lập tức yên tĩnh lại, ánh mắt của mọi người đều nhìn chăm chăm Vương Văn Dương, mà Vương Văn Dương mặt không biến sắc, lẳng lặng đứng ở bên trong cung điện.

"Vương tiên sinh, nhưng là cô có sai lầm chỗ?" Tần Hạo Thiên nhìn Vương Văn Dương hỏi.

"Không có, Hạo Thiên Thái tử đối với ta cấp bậc dưới chi tử cũng không thất lễ chỗ, phản mà đối với ta loại lấy lễ để tiếp đón, Vương Văn Dương, cảm ơn điện hạ!"

"Nhưng là ta Thiên Phong làm ra để tiên sinh bất mãn trong lòng việc?"

"Không có, Thiên Phong quốc không có!" Vương Văn Dương nói như đinh chém sắt.

Tần Hạo Thiên nghiêng đầu đi nhìn một chút Lâm Bất Phàm, Lâm Bất Phàm hiện tại chính đang tiêu diệt án trắc bên trên mỹ thực, căn bản cũng không có xem bên trong cung điện cảnh tượng.

"Đã như vậy, vì sao cô nghe Vương tiên sinh trong giọng nói tràn ngập tức giận?" Tần Hạo Thiên có chút hiếu kỳ hỏi.

Nghe được Tần Hạo Thiên câu hỏi, Vương Văn Dương nở nụ cười, cười ha ha, nước mắt đều cười chảy ra.

Quá đã lâu, Vương Văn Dương ngưng cười thanh, nhìn Tần Hạo Thiên nói rằng "Hạo Thiên Thái tử văn thành vũ liên, ta chỉ là một giới kẻ tù tội, dùng cái gì dám phạm thiên uy? Ta tới đây chỉ vì một chuyện, vậy thì là xin mời Hạo Thiên Thái tử vòng qua nhà ta bệ hạ chi mệnh!"

Nghe lời này, nhất thời tất cả xôn xao, tất cả mọi người không nghĩ tới, này Vương Văn Dương lại đưa ra yêu cầu như thế.

"Phi! Vương Văn Dương, ngươi tính là thứ gì, lại dám sư tử mở lớn khẩu, ngươi có gì tư cách đưa ra điều kiện như vậy?" Có người đứng dậy, quay về Vương Văn Dương lớn tiếng quát lớn đến.

Wương Văn Dương lẳng lặng nhìn Tần Hạo Thiên, mà Tần Hạo Thiên cũng nhìn Vương Văn Dương.

"Vương tiên sinh, ngươi điều thỉnh cầu này, cô không cách nào đáp ứng!" Tần Hạo Thiên từ chối Vương Văn Dương.

"Vương tiên sinh, cô căn cứ cô bản thân biết, ngươi ở Thiên Hương quốc, Lâm Bất Phàm thủ hạ căn bản là bắt đắc chí, Lâm Bất Phàm căn bản là không tôn trọng ngươi, không nhìn sự tồn tại của ngươi, vì sao ngươi sẽ một thân một mình đi tới cô trước, vì là người như vậy cầu xin? Mong rằng tiên sinh vì là cô giải thích nghi hoặc!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

Wương Văn Dương nghe được Tần Hạo Thiên câu hỏi, nhìn một chút chính đang đại cật đặc cật Lâm Bất Phàm, trong mắt không khỏi lóe qua một tia bi ai.

"Khởi bẩm Hạo Thiên Thái tử, ta Vương Văn Dương cũng muốn lấy được bệ hạ coi trọng, có thể bệ hạ có ý nghĩ của chính mình đi, tuy rằng bệ hạ không có coi trọng ta Vương Văn Dương, nhưng là, ta vẫn là cảm kích bệ hạ, bởi vì ta ở bệ hạ đã thủ dưới triển khai chính mình hoài bão, nhưng đáng tiếc chính là, cuối cùng vẫn là đã trắng xe cát!"

"Ồ? Kính xin Vương tiên sinh vì là cô giải thích nghi hoặc, tiên sinh có hoài bão gì?" Tần Hạo Thiên tò mò hỏi.

"Vì là thiên địa lập tâm, mà sống dân lập mệnh, vì là hướng về thánh kế tuyệt học, vì là vạn thế mở thái bình!" Vương Văn Dương từng chữ từng chữ chậm rãi nói.

Câu nói này vừa ra tới, nhất thời, toàn bộ đại điện lập tức liền yên tĩnh, toàn bộ đều lẳng lặng nhìn Vương Văn Dương, mà Tần Hạo Thiên nhưng là nở nụ cười, Lâm Bất Phàm động tác cũng dừng lại một chút.

"Vương tiên sinh lòng mang chí nguyện lớn, Mộc Thừa Phong mặc cảm không bằng, xin nhận lão hủ cúi đầu!" Mộc Thừa Phong lập tức trạm lên, đi tới Vương Văn Dương trước người, trang nghiêm quay về Vương Văn Dương cúi người hành lễ.

"Tiên sinh chi chí, đúng là đại thiện, chúng ta mặc cảm không bằng, xin nhận chúng ta cúi đầu!" Hết thấy quan chức đều trạm đứng đứng lên, quay về đứng ở bên trong cung điện Vương Văn Dương chấp tay thi lễ.

Wương Văn Dương đáp lễ.

"Đừng đừng!" Tiếng vỗ tay vang vọng ở bên trong cung điện, Tần Hạo Thiên đứng dậy, đi tới Vương Văn Dương trước người, quay về Vương Văn Dương thi lễ một cái, Vương Văn Dương có một ít không hiểu đây là ý gì.

"Tiên sinh đại tài, Hạo Thiên thỉnh cầu tiên sinh lưu lại, triển khai trong lòng hoài bão, có thể hay không?" Tần Hạo Thiên nhìn Vương Văn Dương, trong mắt tràn ngập chân thành.

"Điện hạ, ta chỉ là một giới kẻ tù tội, không đáng điện hạ phí nhiều như vậy tâm tư, Vương Văn Dương chỉ cầu điện hạ bỏ qua cho bệ hạ, chỉ đến thể mà thôi! Vương Văn Dương một giới không có từ chính tâm tư, lại nói, Thiên Phong vẫn là diệt ta Thiên Hương quốc hung thủ, điện hạ có thể đối với ta yên tâm?" Vương Văn Dương nói rằng.

Nghe lời này, Tần Hạo Thiên nhất thời cười ha ha.

"Lâm Bất Phàm, hôm nay, cô sẽ tha cho ngươi, hi vọng ngươi có thể tự lo lấy, thế nhưng, chỉ có một chút, vậy thì là không cho phép ra hiện tại Thiên Phong quốc ranh giới bên trong, nhớ kỹ, thiên hương hiện tại cũng là Thiên Phong quốc ranh giới! Một khi phát hiện, cô đem không chút lưu tình!" Tần Hạo Thiên nhìn Vương Văn Dương, thoạt nhưng là đứng Lâm Bất Phàm nói rằng.

"Điện hạ, không thể! Tuyệt đối không được!" Có người đứng ra ngăn cản.

"Không cần nhiều lời, chỉ là một cái Lâm Bất Phàm còn không đáng cô hoa nhiều ý nghĩ như vậy, nếu là Vương tiên sinh thỉnh cầu, như vậy cô đáp ứng thì lại làm sao? Cô tin tưởng, có thể bại hấn một lần, liền có thể bại hấn lần thứ hai, huống hồ, Lâm Bất Phàm hấn còn có cái kia hùng tâm?" Tần Hạo Thiên quay về mọi người nói.

"Cảm ơn Hạo Thiên Thái tử!" Vương Văn Dương nhất thời quay về Tần Hạo Thiên hành lễ, cảm tạ Tần Hạo Thiên rộng lượng.

"Cho tới tiên sinh cần nhắc tín nhiệm vấn đề, ha ha, đơn giản, lệnh, phong vương Văn Dương vì là Thiên Phong quốc hữu tướng, Mộc Thừa Phong vì là tả tướng, nhập trú Quốc vụ viện! Hạ Cảnh Thiên phong làm Thiên Phong quốc quân đoàn số một trưởng, chỉ huy Thiên Phong quốc hết thầy binh mã, nhập trú phòng quân cơ!" Vung tay lên, Tần Hạo Thiên trực tiếp tuyên bố mệnh lệnh.

Wương Văn Dương trực tiếp nhảy một cái, trực tiếp ngồi lên rồi Thiên Phong quốc cái ghế thứ ba, có thể nói nếu như Mộc Thừa Phong cùng Tần Hạo Thiên không có ý kiến, như vậy đối với chính vụ, Vương Văn Dương là có thể trực tiếp một tay che trời, đây là cỡ nào có dũng cảm, đối với một cái vong quốc chi thần, vẫn là địch đối với quốc gia đại thần ôn áp cỡ này tín nhiệm.

"Vương tiên sinh, không biết như vậy có thể hay không có thể thể hiện cô tín nhiệm?" Tần Hạo Thiên nhìn Vương Văn Dương mang theo ý cười hỏi.

"Vâng, thần Vương Văn Dương gặp điện hạ!" Vương Văn Dương trực tiếp quỳ xuống, quay về Tần Hạo Thiên được rồi quân thần chi lễ, mà toàn bộ đại điện cũng phát sinh đối với Vương Văn Dương chúc mừng âm thanh, chỉ có ước ao, không có đổ kị.

Wương Văn Dương cảm giác được bầu không khí như thế này, không tự chủ mất điều đỏ, ở Thiên Hương quốc, chính mình tuy rằng là cao quý thừa tướng, nhưng là, khổ sở chỉ có tự mình biết, bệ hạ không ưa chính mình, người phía dưới đối với mình cũng là âm phụng dương vì là, thế nhưng, từ những quan viên này trong miệng, phát sinh chúc mừng là như vậy chân thành, trong mắt cũng không có một chút nào đổ kị, bọn họ không có đổ kị chính mình một cái người ngoại lai đặt ở trên đầu bọn họ, quốc gia này đến tột cùng là có cỡ nào lòng dạ?

"Ha ha, Văn Dương trong lòng hẳn là tràn ngập nghi hoặc đi, đi, theo lão phu vào chỗ, lão phu chậm rãi kể cho ngươi giải, lão phu có thể bảo đảm, ngươi sẽ thích cái này quốc gia, bởi vì, lão phu tin tưởng, ở Thái tử điện hạ dẫn dắt đi, chúng ta sẽ trở nên càng mạnh hơn!" Mộc Thừa Phong kéo Vương Văn Dương tay, hướng về thủ tọa phía dưới đi đến.

"Mộc tương, theo ta được biết, mộc tương đã bệnh đến giai đoạn cuối, vì sao hôm nay Văn Dương nhìn thấy mộc tương nhưng là trở về thanh xuân?" Vương Văn Dương nhìn cái này tướng mạo so với mình còn trẻ "Người trẻ tuổi" hỏi.

Mộc Thừa Phong cho Vương Văn Dương rót một chén rượu, sau đó cười ha ha, nói tới chuyện này, Mộc Thừa Phong liền không tự chủ cảm giác được kiều ngạo.

Mộc Thừa Phong bắt đầu cho Vương Văn Dương nói về sự tình lên chưa, mà Vương Văn Dương cũng là nghe được như mê như say, không khỏi đem chính mình cũng đề vào xong việc kiện bên trong, nghe được Thiên Phong quốc hoành gặp nạn khó, Vương Văn Dương cau mày không ngọt, nghe được Thiên Phong quốc nhân dân gặp tai họa không khỏi lệ rơi đầy mặt, mãi đến tận nghe được Tần Hạo Thiên trở về, Vương Văn Dương cũng không khỏi hưng phấn nắm chặt nắm đấm.

"Lão phu tuổi quá to lớn, hơn nữa ở vùng mỏ bên trên, thân thể cũng sớm đã không kiên trì được, mà vào lúc ấy, Thái tử điện hạ vừa về nước, ở bốn vị cao nhân trợ giúp bên dưới, Thiên Phong quốc thoát ly Huyền Thiên tông khống chế, Thái tử điện hạ vẫn cường điệu, chỉ có chính mình cường mới thật sự là mạnh, mà điện hạ cũng vẫn như vậy hoạt động, quốc gia ở điện hạ dưới đề nghị, chính quyền một phần thành ba, không liên quan tới nhau, nhưng là

vừa chế ước lẫn nhau, mỗi một vị trí quan chức đều có trách nhiệm của chính mình, một khi xuất hiện vấn đề là có thể trực tiếp tìm tới người phụ trách, mà chủ yếu nhất một điểm, điện hạ thực hành chính là người có năng lực thương vi, không có năng lực liền chỉ có thể bị đào thải, vì lẽ đó ở Thiên Phong quốc, Văn Dương, đây mới là người triển khai hoài bão địa phương tốt a!" Mộc Thừa Phong cười nói.

"Đúng đấy, liền như thế trong nháy mắt, ta cũng cảm giác được, không khí nơi này cùng những chỗ khác hoàn toàn khác nhau, mà này thay đổi cũng cùng điện hạ có quan hệ chứ?" Vương Văn Dương hỏi.

"Ha ha, đúng đấy, điện hạ nói rồi, trải qua đại nạn, chúng ta cũng nên hấp thu giáo huấn, nếu như chúng ta mạnh mẽ, ai dám đến ức hiếp chúng ta? Văn Dương, nói cho ngươi a, điện hạ mục tiêu nhưng là rất cao, điện hạ ánh mắt không phải là để ở chỗ này, điện hạ muốn mang chúng ta tiến vào thế giới chân chính, mà không phải thiên tu một ngu! Nhớ kỹ, là mọi người, vì lẽ đó, điện hạ hiện tại mục tiêu là đem này một mảnh thống nhất, tăng cường thực lực của chúng ta, sau đó chúng ta mới có thể có cơ hội tiến vào điện hạ nói tới thế giới kia!" Mộc Thừa Phong nói rằng.

Wang Wen Yang trong lòng cũng là một mảnh hưng hực, hẳn ở đây cảm giác được, chính mình tìm tới thuộc về!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Đại hãn vương triều

Bên trong hang núi, Đại địa long mạch nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên thẳng tắp nhìn Đại địa long mạch.

"Làm sao? Ngươi đến đây còn muốn làm gì? Ta nói rồi, ngươi không đủ tư cách!" Đại địa long mạch nói rằng.

Tần Hạo Thiên nghe thấy cũng không tức giận, nhìn Đại địa long mạch nở nụ cười.

"Cô đã chuẩn bị đăng cơ, kế thừa đại điển, ngươi có bằng lòng hay không thành vì quốc gia số mệnh chi Rồng?" Tần Hạo Thiên hỏi.

"Ngươi không có phách khí vương giả, căn bản là không chịu nổi sức mạnh của ta, một khi mạnh mẽ, ngươi sẽ phải gánh chịu đến phản phệ, ta là muốn tốt cho ngươi! Không muốn ở đến rồi!" Đại địa long mạch đã nhắm hai mắt lại, hạ lệnh trực khách. ,

"Ồ? Là như vậy? Được rồi, cô cũng không bắt buộc, hi vọng ngươi sau đó không phải hối hận là được rồi!" Nói xong, Tần Hạo Thiên xoay người rồi đi, căn bản là không ngừng lại, mà Đại địa long mạch nhìn rồi đi Tần Hạo Thiên, trong ánh mắt tràn ngập nghi hoặc, nó cảm giác được Tần Hạo Thiên không giống nhau, thế nhưng nơi nào không giống nhau, nó lại không nói ra được.

Tần Hạo Thiên trực tiếp rời khỏi nơi này, đi tới một nơi khác, cắt ngang sơn mạch! Nơi này là một cái liên miên dãy núi màu đen, thế nhưng sơn mạch bị người cắt đứt, nhưng là Tần Hạo Thiên có thể biết, nơi này còn ẩn giấu đi một con rồng mạch!

Tìm tới vào miệng : ló vào, Tần Hạo Thiên tiến vào, theo chỉ dẫn, đi tới con rồng này mạch sống nhờ chi địa, một cái trống trải sơn động, trong động uể oải nằm một cái chỉ có nửa đoạn long mạch, trong mắt tràn ngập bi thương, con rồng này mạch so với lúc trước cái kia tiểu không ít, chỉ có lúc trước cái kia một cái một nửa đại! Hơn nữa thân thể vẫn là màu đen!

Tần Hạo Thiên đi tới nơi này điều đã kinh biến đến mức hư huyền Đại địa long mạch trước mặt, nhìn nó, đưa tay, sờ về phía này điều Đại địa long mạch.

"Là ngươi chỉ dẫn ta tới nơi này? Ha ha, không có chuyện gì, không có chuyện gì, nếu ta đến rồi, vậy ta thì sẽ không để ngươi thất vọng, ngươi lựa chọn ta, ta cũng sẽ không để cho như ngươi vậy biến mất, sau đó, ngươi chính là quốc gia long mạch số mệnh rồi!" Tần Hạo Thiên nói, lấy ra cái kia to lớn ngọc tỷ, che ở con rồng này mạch trên trán.

Này điều mặt đất màu đen long mạch phát sinh nặng nề âm thanh, sau đó thân thể từ từ biến mất, hóa thành lăm ta lăm tằm ánh sáng, tiến vào ngọc tỷ bên trong, mà nguyên bản ngọc tỷ mặt trên cái kia chiếm giữ màu vàng khắc hình rồng chuyển hóa thành màu đen, tuy rằng chỉ có nửa đoạn chuyển hóa, thế nhưng Tần Hạo Thiên không một chút nào lo lắng, chỉ cần tìm được long mạch nửa đoạn dưới là có thể.

Mà Tần Hạo Thiên nắm trong tay ngọc tỷ trong lòng thầm mừng đến "Mẹ kiếp, đến tột cùng là cái nào sinh nhi tử không thì, mất gia hỏa đem một cái đang yên đang lành Đại địa long mạch tiết thành hai nửa? Quá phung phí của trời rồi!"

Phải biết, Đại địa long mạch nhưng là rất khó hình thành, ở Thiên Phong quốc cảnh nội có hai cái Đại địa long mạch đã là gặp vận may lớn, mà Đại địa long mạch tồn tại cũng là trấn áp quốc gia số mệnh, nếu là không có Đại địa long mạch tồn tại, quốc gia sẽ di động bất an, rất nhanh sụp đổ, liền giống với cái này trên hải đảo, tồn tại rất nhiều quốc gia, nhưng là thường thường phát sinh phản loạn loại hình sự tình, mà Thiên Phong quốc bởi vì có hai cái Đại địa long mạch, tuy rằng không có làm số mệnh long mạch, nhưng là, nó vẫn là thoáng trấn áp lại vận nước, vì lẽ đó, Thiên Phong quốc cũng không có

như vậy chuyện hư hỏng.

Tìm tới nửa đoạn dưới, thu hồi đến ngọc tỷ, Tần Hạo Thiên cũng không quay đầu lại rời khỏi nơi này, nơi này đã không có bất kỳ tác dụng, long mạch rời đi, nơi này cũng chỉ là một vùng núi, chỉ đến thế mà thôi!

Trở lại hoàng cung, Tần Hạo Thiên ngồi ở Hoàng ghế tựa bên trên, xem trong tay ngọc tỷ, toàn bộ ngọc tỷ gần như đã biến thành màu đen, chỉ là cái kia điêu khắc thân rồng trung gian có một đoạn nhỏ vẫn là màu vàng, đây chính là Đại địa long mạch bị cắt đứt vị trí.

Tiếng bước chân truyền vào, Tần Hạo Thiên ngẩng đầu nhìn lên, là Vương Văn Dương đi vào, mà Mộc Thừa Phong cũng theo bên người, nhìn bọn họ, Tần Hạo Thiên thả xuống ngọc tỷ.

"Thần, Vương Văn Dương gặp điện hạ!"

"Lão thần Mộc Thừa Phong gặp điện hạ!"

"Hai vị ái khanh xin đứng lên! Có chuyện gì?" Tần Hạo Thiên nhìn hai người hỏi.

"Điện hạ, Thiên Phong quốc vừa trải qua chiến loạn, mà điện hạ mục tiêu cũng rất hùng vĩ, vì lẽ đó, thần cả gan hướng về điện hạ kiến nghị, Thiên Phong quốc tuy rằng chiến đấu thắng lợi, thế nhưng, hay là muốn tu dưỡng sinh lợi một thời gian, như vậy vừa có thể để cho chúng ta có thời gian đem thiên hương dân tâm tranh với tay cầm, lại có thể hạ thấp nước láng giềng lòng đề phòng, đối với tự chúng ta chỉ mới có lợi, không có chỗ xấu!" Vương Văn Dương mở miệng nói rằng.

"Lão thần tán thành!" Mộc Thừa Phong cũng nói.

"Ha ha, những chuyện này các người nhìn làm là tốt rồi, chúng ta Thiên Phong mới hướng đi quỹ đạo, vì lẽ đó, ái khanh đề nghị rất tốt, liền để ta nghỉ ngơi lấy sức một thời gian, dù sao, chúng ta vẫn là rất yếu, chúng ta hiện tại có thể từng điểm từng điểm từng bước xâm chiếm, không vội vã!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

"Phải!" Vương Văn Dương lĩnh mệnh.

"Điện hạ, lão thần khiến người ta nhìn một chút thời gian, ngày 17 tháng 6 là một cái ngày hoàng đạo, vì lẽ đó, kính xin điện hạ chuẩn bị kỹ càng đăng cơ, như vậy điện hạ cũng có thể danh chính ngôn thuận nắm giữ chính quốc gia!" Mộc Thừa Phong nói rằng.

"Sáu tháng mười bảy à? Chính là tháng sau đi, ần, hành, ái khanh đi làm là được rồi!" Tần Hạo Thiên trực tiếp phê chuẩn.

"Vâng, chúng thần xin cáo lui!" Hai người hành lễ rồi đi.

Mà tại hạ một người nguyệt, Tần Hạo Thiên chuẩn bị bắt đầu đăng cơ tin tức phát thả ra, nhất thời, toàn bộ Thiên Phong quốc rơi vào sung sướng hải dương, rốt cục Thái tử điện hạ danh chính ngôn thuận tiếp quản quốc gia, đây là tất cả mọi người thích nghe ngóng sự tình, cái này cũng là tất cả mọi người đồng ý nhìn thấy!

Mà ở trong kinh thành, yêu Mạch U nhưng là nở nụ cười.

"A, tiểu tử này lại chuẩn bị bắt đầu đăng cơ, một cái người tu hành nhưng chương không phạm nhân quốc gia, lẽ nào hắn liền không sợ bởi vì những chuyện này liên lụy chính mình tu hành tốc độ? Ái, người nói xem muội muội!" Yêu Mạch U nói, nhìn về phía đối diện một cô gái.

Một thân áo bào màu đỏ, mặt cười sương lạnh, nghe người chung quanh không ngừng thảo luận Tần Hạo Thiên, không khỏi đôi mi thanh tú nhíu chặt, cắn chặt hàm răng, chính mình đường đường La Sát cung Tiểu công chúa lại bị một gã lưu manh cho bắt nạt, nếu như mình không báo thù này, mình còn có hà bộ mặt kẻ tục tiếp tục sống?

Cô gái này chính là Yêu Mị, Yêu Mị muốn đến gây sự với Tần Hạo Thiên, yêu Mạch U sợ sệt em gái của mình chịu thiệt, không có cách nào chỉ có thể bồi tiếp em gái của mình đến, còn U mình tông U Kỳ Minh, yêu Mạch U khiến người ta đuổi về U mình tông.

Tính toán một chút thời gian, đã qua lâu như vậy, cũng có thể đưa đến, chỉ là hi vọng U Kỳ Minh tranh điểm khí, không muốn ở nửa đường trên chết đi, nếu không, yêu Mạch U sẽ rất thất vọng.

"Tần Hạo Thiên, từ Tần Hạo Thiên, lần trước là bốn cô nương bắt cản rồi, lần này, bốn cô nương người nhất định phải đẹp đề!" Yêu Mị trong miệng không ngừng nghĩ linh tính.

Muôn người chú ý bên dưới, thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, rất nhanh, thời gian đi tới sáu tháng mười bảy, ngày đó trời trong nắng ấm, toàn bộ hoàng thành căng đèn kết hoa, vô số người đều tụ hội Hoàng trung tâm thành cái kia to lớn trên quảng trường, trung tâm quảng trường thành lập một cái to lớn tế đàn, bậc thang có chín chín tám mươi một giai.

Quân phòng thành đã đem bốn phía phòng vệ trụ, mà ở tế đàn phía dưới, văn võ bá quan đã tập hợp, yên lặng chờ đợi.

Một thân hồng y lễ quan đứng dậy, lớn tiếng nói "Giờ lành đến, cung thỉnh bệ hạ tế thiên, chiêu cáo thiên hạ!"

"Loảng xoảng!" Hoàng cung cửa lớn mở ra, một thân màu đen long bào Tần Hạo Thiên đi ra, đầu đội Thông Thiên quan, bức rèm che buông xuống, theo

Tần Hạo Thiên từng bước từng bước, loạng choạng loạng choạng.

Ở lễ quan chi dẫn bên dưới, Tần Hạo Thiên từng bước từng bước leo lên thềm đá, đến cuối cùng cấp mười, lễ quan đình chỉ, quỳ xuống, Tần Hạo Thiên một người leo lên tế đàn.

Rửa tay, thu dọn y quan, cầm lấy ba cái hương, nhen lửa, xen vào hương đàn, lấy ra Lăng Tiêu Pháp Chi, Càn Khôn ngọc tỷ, đặt ở cung trên đài, quỳ xuống.

"Hoàng thiên ở trên, hậu thổ tại hạ! Trẫm Tần Hạo Thiên hôm nay đăng cơ kế thừa Thiên Phong quốc đại vị, trẫm đem căn chính yêu dân, cường quốc làm dân giàu! Thiên địa cộng giám!" Nói xong dập đầu!

Tần Hạo Thiên vừa dập đầu xong xuôi, nhất thời bên trong đất trời gió nổi lên vân dương, trên bầu trời vang lên một tiếng sấm nổ, vang vọng đất trời, mà ở cung trên đài Lăng Tiêu Pháp Chi cùng Càn Khôn ngọc tỷ bỗng dưng trôi nổi mà lên.

Đứng thẳng lên, Tần Hạo Thiên nhìn trong hư không Lăng Tiêu Pháp Chi nói rằng "Hôm nay, Thiên Phong quốc cải quốc hiệu vì là "Hãn"! Đại hãn vương triều!" Tiếng nói vừa dứt, bỗng dưng một tia chớp vang lên, chớp giật quay về trong hư không Lăng Tiêu Pháp Chi mạnh mẽ bỏ tới!

Ở điện quang bên trong, Lăng Tiêu Pháp Chi biến hóa lên, trong nháy mắt, Lăng Tiêu Pháp Chi do một khối màu vàng óng vải vóc đã biến thành thánh chi đáng đáp, mà ở cái kia thánh chi trung ương, một cái to lớn "Hãn" rất là chói mắt.

Mà không trung Càn Khôn ngọc tỷ cũng bị lôi đình bao vây, chói mắt cực kỳ, quá một hồi lâu, hai món đồ chậm rãi hạ xuống, Tần Hạo Thiên cầm lấy Càn Khôn ngọc tỷ, chỉ nhìn thấy nguyên bản là mặt bằng ấn điện xuất hiện tám cái đại tự "Vãng mệnh trời, ký thọ vĩnh xương!"

Mà Lăng Tiêu Pháp Chi hiện tại đã biến thành Lăng Tiêu thánh chi, Lăng Tiêu trên thánh chi điện xuất hiện một hàng chữ nhỏ: Đế -- Tần Hạo Thiên.

Nhìn mấy chữ này, Tần Hạo Thiên nở nụ cười, tay cầm lên Càn Khôn ngọc tỷ quay về tên của chính mình ấn xuống, nhất thời hết thấy đại hãn con dân cũng nghe được lỗ tai của chính mình trung tâm linh bên trên xuất hiện một tiếng Cự Long rít gào, mà toàn bộ đại hãn vương triều cũng hám động không ngừng!

"Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế, vạn vạn tuổi!" Thiên hạ thần dân toàn bộ quỳ xuống lớn tiếng hô.

"Long mạch lên, số mệnh tụ!" Theo Tần Hạo Thiên hô to một tiếng, nhất thời, đại hãn vương triều vạn nước toàn bộ tụ tập lên, toàn bộ tụ tập ở Tần Hạo Thiên trong tay ngọc tỷ bên trong.

"Ngang ~!" Ngọc tỷ bên trong truyền đến một tiếng cao vút tiếng rỗng ngậm, số mệnh giáng lâm ở Tần Hạo Thiên trên người, nhất thời, Tần Hạo Thiên còn như thiên thần giáng lâm, kim sáng loè loè, chói mắt cực kỳ!

"Mộc Thừa Phong tiến lên nghe phong!" Tần Hạo Thiên hét lớn một tiếng.

"Mộc Thừa Phong ở!" Mộc Thừa Phong trực tiếp tiến lên quỳ xuống.

"Mộc Thừa Phong vì là đại hãn vương triều tả thừa tướng, thống lĩnh tư pháp viện!" Nhất thời một đạo số mệnh đi thẳng tới Mộc Thừa Phong trên người, tiến vào Mộc Thừa Phong thân thể.

"Tạ bệ hạ!" Mộc Thừa Phong quỳ tạ.

"Vương Văn Dương tiến lên nghe phong!"

"Vương Văn Dương ở!"

"Vương Văn Dương vì là đại hãn vương triều hữu thừa tướng, thống lĩnh Quốc vụ viện!" Lại là một đạo số mệnh giáng lâm ở Vương Văn Dương trong thân thể, nhất thời Vương Văn Dương chỉ cảm giác trong cơ thể chính mình thật giống như có một vàng mặt trời, ấm áp, rất thoải mái, rất an tâm!

"Hạ Cảnh Thiên tiến lên nghe phong!"

"Hạ Cảnh Thiên ở!"

"Hạ Cảnh Thiên vì là đại hãn vương triều quân đoàn số một trưởng, chỉ huy phòng quân cơ, chương quản binh mã thiên hạ quyền to, sắc phong Hạ Cảnh Thiên vì là trấn quốc công!" Một đạo số mệnh giáng lâm ở Hạ Cảnh Thiên trên người.

"Tạ bệ hạ!"

Quá hồi lâu, nên phân phong đã phân phong, Tần Hạo Thiên đem số mệnh trực tiếp chuyển qua hoàng cung đình, nhất thời, ở Đại địa long mạch không chế dưới, hoàng cung bên trên số mệnh hóa thành một điều số mệnh Cự Long, chiếm giữ ở hoàng cung bên trên!

Đại hãn vương triều chính thức thành lập!

ps: Cái kia cái gì, mấy ngày nay tả có chút phiêu, một đoạn này là mạnh mẽ không chế trở về tả đầu mối chính, mạnh mẽ thu hồi lại thủ đoạn có chút thô

bạo, vì lẽ đó cảm giác nội dung vở kịch có chút cứng nhắc, khả khả, cái kia cái gì, cố gắng tha thứ ha!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Mệnh hải năm tầng

Tần Hạo Thiên chấp hai tay sau lưng, đứng thẳng ở tế đàn bên trên, số mệnh tới người, một cái màu đen Cự Long xuất hiện, nhất thời, Tần Hạo Thiên thân thể bên trên tỏa ra vô cùng uy nghiêm!

"Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuôi!" Tất cả mọi người quỳ xuống, quay về Tần Hạo Thiên làm lễ.

Mà trốn ở một bên trong phòng Yêu Mị cùng yêu Mạch U hai người nhìn uy phong lẫm lẫm Tần Hạo Thiên, yêu Mạch U khóe miệng lộ ra một tia cân nhắc mỉm cười, mà Yêu Mị nhưng là một mặt khó chịu.

"Hừ, có gì đặc biệt, không phải là một phạm nhân hoàng đế mà, tất yếu làm ra động tĩnh lớn như vậy? Còn làm ra một con rồng đi ra, thực sự là yêu khoe khoang!" Yêu Mị bĩu môi, dẫu tay chính mình môi đỏ, không khỏi nhớ tới Tần Hạo Thiên hôn chính mình môi đỏ trong nháy mắt, nhất thời, cái kia gương mặt xinh đẹp lập tức liền trở nên phần hồng không ngớt, trong lòng cũng là càng thêm tức giận.

"Vừa được thiên địa thừa nhận, số mệnh như vậy thâm hậu, không đơn giản a, cái này Tần Hạo Thiên vẫn đúng là không phải người bình thường, xem ra phải cố gắng hiểu rõ hẳn một thoáng, trước đây tình báo quá hạn rồi!" Yêu Mạch U nhưng là thần nhiên nói.

Mà ở trong sơn động ẩn giấu Đại địa long mạch cũng cảm giác được, nhất thời mở mắt ra, cái kia con mắt phát sinh khiếp người ánh sáng, trong miệng phát sinh rít gào "Không thể, hẳn làm sao có khả năng thành công? Tại sao lại như vậy? Cái kia đồ đáng chết lại thần phục hẳn! Tại sao? Vì sao lại biến thành bộ dáng này?"

Đương nhiên, Tần Hạo Thiên cũng cảm giác được cái kia Đại địa long mạch sự phẫn nộ, quay đầu, nhìn về phía vị trí đó, khóe miệng lộ ra một tia nụ cười khinh thường.

"Nghĩ! Xin mời bệ hạ vinh đăng đại bảo vị trí!" Theo lễ quan lời nói, Tần Hạo Thiên từng bước từng bước rồi đi tế đàn, hướng về hoàng cung đi đến, đi tới nghị sự đại điện, phía trên một vị hoàng kim chế tạo long ý, trên mặt đất trải lên một cái màu đỏ cự thảm, Tần Hạo Thiên cất bước tiến vào đại điện, từng bước từng bước hướng về long ý đi đến.

Xoay người, trực tiếp ngồi xuống, bách quan cũng cất bước mà vào, nghiêm túc mà đứng.

"Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuôi!"

"Các khanh bình thân!"

"Ta bệ hạ!"

"Hôm nay, ta đại hân vương triều chính thức thành lập, khắp chốn mừng vui, thiên hạ miễn thuế ba năm, đình chiến ba năm, các bộ làm từng bước, vọng các khanh đồng tâm hiệp lực, vì ta đại hân mở vạn thế thái bình!" Tần Hạo Thiên thần nhiên nói, thế nhưng âm thanh nhưng ở cái kia trống trải bên trong cung điện vang vọng.

"Phải!" Chính tề âm thanh vang vọng.

"Thủy triều xuống!" Nói xong, Tần Hạo Thiên vung một cái ống tay áo, rồi đi đại điện.

"Cung tiễn bệ hạ!" loại Tần Hạo Thiên rồi đi sau khi, chư vị đại thần đứng thẳng lên, ra đại điện, đến thuộc về mình làm công địa điểm, xử lý quốc sự.

Tần Hạo Thiên trở lại phòng của mình, ở hầu gái hầu hạ bên dưới, cỡi long bào, mặc vào thường phục, ra hiệu hầu gái lui ra.

Hầu gái khom người lùi ra ngoài, tướng môn đóng, cả phòng chỉ còn dư lại Tần Hạo Thiên một người.

Tần Hạo Thiên đi tới long sàng bên trên, ngồi xếp bằng làm tốt, nhắm hai mắt lại, bảo nguyên quy nhất, dựa theo Đế kinh bên trên Công Pháp bắt đầu tu luyện lên, từ không đến có, ở số mệnh ở dưới sự kích thích, Đế kinh chân khí chậm rãi xuất hiện.

Mà Tàn Hạo Thiên nguyên hồn cũng nhắm hai mắt lại, bảo nguyên quy nhất, theo Đế kinh tu luyện, Tàn Hạo Thiên Nguyên Thần cũng bắt đầu biến ảo lên, từ nguyên bản một cái trẻ nít nhỏ bắt đầu hướng về hải tử chuyển đổi, mà nguyên hồn tán mất ra khí tức cũng là bá đạo cực kỳ.

Theo nguyên hồn biến hóa, Tàn Hạo Thiên thân thể cũng tỏa ra khiến người ta sợ hãi thô bạo, tuy rằng này một tia khí tức rất nhỏ yếu, thế nhưng, đối phó bình thường người đã đầy đủ, này không phải tu vi uy thế, mà là từ trong lòng áp bức kẻ địch, để cho kẻ địch trực tiếp mất đi sức chiến đấu, vạn vật thần phục thô bạo!

Tàn Hạo Thiên lao thẳng đến luồng hơi thở này khổng lồ ở thân thể mình chu vi, không cho nó phát tán ra, nếu không, cung điện này binh lính chung quanh tuyệt đối sẽ bị này cỗ thô bạo ép phá đảm.

Tàn Hạo Thiên không ngừng vận chuyển chân khí, rốt cục, Tàn Hạo Thiên chỉ cảm giác trong thân thể của mình phát sinh "Ba" một tiếng, Tiên Thiên cảnh đã đến, nguyên bản Tàn Hạo Thiên cũng đã là Mệnh hải tám tầng, chỉ có điều là bị A Tu La tàn đi tu vi, chỉ cần lại tu luyện từ đầu, chẳng mấy chốc sẽ khôi phục.

Tàn Hạo Thiên không ngừng hấp thu thiên địa linh khí, số mệnh gia thân, Tàn Hạo Thiên thân thể như là một cái chổi mắt Thái Dương, khí tức gọn sóng đi thường, tuy rằng hắn đã khống chế khoảng cách nhất định, thiên địa linh khí hấp thu, còn có cái kia từng tia một tiết lộ ra ngoài khí tức, đủ khiến yêu Mịch U hai huynh muội cảm ứng được.

"Hơi thở thật là đáng sợ!" Yêu Mịch U biến sắc mặt, nhìn về phía hoàng cung phương hướng.

Yêu Mị trên mặt cũng là xuất hiện một tia khủng hoảng, nàng cảm giác được luồng khí tức kia, không tự chủ tâm tăng nhanh nhảy lên, hai chân cũng có một chút như nhũn ra, sắc mặt cũng biến thành có một tia trắng xám.

"Cái này Tàn Hạo Thiên đến tốt cùng ở làm cái gì? Vì sao lại phát sinh như thế ba động khủng bố? Ta đi xem xem!" Nói xong yêu Mịch U bóng người lóe lên, còn giống như quỷ mị biến mất ở tại chỗ.

Mà hiện tại Tàn Hạo Thiên dung yên ổn, hắn đang không ngừng vận chuyển chân khí, để chân khí tràn ngập chính mình đan điền, hắn muốn nhanh một chút khôi phục thực lực của chính mình, hắn cảm giác được nguy hiểm áp bức ở trong lòng chính mình.

"Ba" một tiếng vang nhỏ lại một lần nữa vang lên, Tàn Hạo Thiên lại một lần tấn chức, tiến vào Mệnh hải cảnh, chân khí đã bắt đầu chuyển hóa thành Chân nguyên, Mệnh hải một tầng, Mệnh hải hai tầng, Mệnh hải ba tầng, Mệnh hải bốn tầng, Mệnh hải năm tầng! Tàn Hạo Thiên thực lực nhanh chóng tấn chức.

Yêu Mịch U bóng người đã xuất hiện ở Tàn Hạo Thiên phòng ốc trước cửa, mà trước đại môn diện thủ vệ lại như là không có nhìn thấy giống như vậy, yêu Mịch U đem giấy cửa sổ làm ra một cái lỗ nhỏ, theo lỗ nhỏ nhìn lại, chính nhìn thấy Tàn Hạo Thiên thân thể tán phát ra sóng chấn động, còn có cái kia nhanh chóng tấn chức thực lực.

Mà Tàn Hạo Thiên vào lúc này gặp phải phiền phức, bởi vì hắn vọt tới Mệnh hải năm tầng lại không xông lên được, thật giống như có cái gì xa lạ chặn lại rồi, không cách nào đột phá!

Mà yêu Mịch U nhưng là cảm thấy kinh ngạc, cái này Tàn Hạo Thiên đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra? Cùng U Kỳ Minh đối chiến, yêu Mịch U có thể rõ ràng biết Tàn Hạo Thiên thực lực tuyệt đối là ở Mệnh hải chín tầng, tại sao hiện tại lại là Mệnh hải năm tầng? Hơn nữa, ở Mệnh hải chín tầng thời điểm, Tàn Hạo Thiên tuyệt đối không có tỏa ra cỗ này ba động khủng bố.

Tàn Hạo Thiên chậm rãi thu công, thật dài phun ra một hơi, sau đó mở mắt ra, nhất thời Tàn Hạo Thiên trong con ngươi lóe qua một tia hết sạch, trạm dụng đứng lên, mở rộng một thoáng chính mình gân cốt, thân thể xương cốt phát sinh "Rắc rắc" âm thanh.

Mà yêu Mịch U vào lúc này nhưng là bóng người lóe lên, rời khỏi nơi này, nhỏ giọng không tức, Tàn Hạo Thiên cũng không có phát hiện.

Mà ở liền sơn bên trong dãy núi, ở giữa vùng rừng rậm nơi, có mười vị lão già chính ngồi xếp bằng ở một cái cửa động trước, bọn họ mặt không hề cảm xúc, nhắm mắt lại, chu vi yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Mà ở bên trong hang núi kia, trắng như tuyết tiểu Điều nhi chính phờ phạc bát ở một cái giường nhỏ bên trên, mà tiểu Điều nhi thân thể tỏa ra từng trận gọn sóng, tiểu Điều nhi cũng không khỏi phát sinh thống khổ âm thanh.

Tiểu Điều nhi hiện tại chính đang hoá hình, đây là yêu thú một cái rất trọng yếu quá trình, tuyệt đối không thể bị người quấy rối, yêu thú hoá hình nằm ở suy yếu kỳ, không có một chút nào sức mạnh, mà này tiểu Điều nhi lại cả gan làm loạn cùng Tàn Hạo Thiên chạy đi ra bên ngoài, quả thực chính là không đem mạng của mình coi là chuyện to tát a.

Một thân lực bào ông lão mở mắt ra, hắn nghe được tiểu Điều nhi thống khổ tiếng kêu thảm thiết.

"Đại ca, tiểu chủ không có sao chứ?" Lão già áo bào xanh có một ít lo lắng nhìn về phía bên cạnh ông lão mặc áo trắng.

Nghe nói như thế, ông lão mặc áo trắng kia con mắt đều không có mở, thần nhiên nói "Yêu thú hoá hình vốn là rất nguy hiểm, đây là một hồi thử thách, lẽ nào ngươi không biết?"

"Nhưng là ta lo lắng tiểu chủ a!" Lão già áo bào xanh nói tiếp.

"Lo lắng có ích lợi gì, cả gan làm loạn, lại ở hoá hình kỳ không cố gắng điều chỉnh mình ngược lại cùng nhân loại chạy đi ra bên ngoài, may là nhân loại kia không có cái gì cái gì tà ác tâm tư, nếu không, nàng có thể hay không hoạt còn chưa chắc chắn đây!" Lão già áo bào trắng xem ra đáng đáp rất tức giận.

"Ai ~! Tiểu chủ lần này xác thực là quá hồ đồ rồi!" Lão già áo bào xanh cảm thán không thôi.

"Đúng rồi, mang tiểu chủ đi ra ngoài nhân loại kia chính là hồi trước huyền não sôi sùng sục Tần Hạo Thiên? Mấy ngày trước đây sáng lập vận hướng? Hẳn phải đi vận hướng lộ?" Lão già áo bào trắng hỏi.

"Hừm, xem ra đúng, nhưng là con đường này không dễ đi a, một khi tiến vào cơ sở ngầm của người khác, nếu như không có thực lực, đều sẽ là ngấp đầu tai ương, phải biết, số mệnh là có thể cướp đoạt, nếu như thực lực không bằng người khác, hậu quả kia liền rất nghiêm trọng, tính mạng sẽ bị chung kết, quốc gia cũng sẽ bị người khác chiếm đoạt! Hơn nữa, mục tiêu của hắn còn giống như không phải ở đây một mảnh trên hải đảo, hắn muốn đi Đại thế giới kia!" Lão già áo bào xanh nói rằng.

"Ồ? Hắn còn có bức này chí hướng? Khiến người ta đi xem hắn một chút làm sao, nếu như hắn đúng quy cách, hay là chúng ta có thể mượn sức mạnh của hắn!" Lão già áo bào trắng nói rằng.

"Đại ca, ý của ngươi là?" Lục bào sắc mặt của ông lão biến đổi.

"Không sai! Ta là có dự tính như vậy!" Lão già áo bào trắng cũng trả lời nói.

"Được, ta đi xem xem cái này Tần Hạo Thiên đến tốt cùng làm sao!" Lão già áo bào xanh nói xong bóng người hóa thành một đạo khói xanh, biến mất không thấy hình bóng.

Mà ở U minh tông, toàn bộ tông môn đều rơi vào nặng nề trong sự ngột ngạt, bởi vì, bọn họ Thiếu tông chủ bị người đưa trở về, vô cùng thâm tâm, qua thực liền thành một người còn, thịt trên người bị người lột ra, hơn nữa, cái kia đầm máu thân thể bên trên còn có vô số con kiến ở bò, thế nhưng, Thiếu tông chủ còn sống sót, chỉ có điều, sống không bằng chết!

"Oành!" Một tấm kiên cố bàn bị một chưởng vỗ hi nát tan, một thân trang phục màu đen u lăm một mặt tức giận, mà ở trong phòng, phu nhân của chính mình nhìn bị vải trắng bao vây lấy nhĩ tử, không nhìn được bắt đầu khóc lớn.

"Được, rất tốt! Thật sự quá tốt rồi! Người đến, đem Gia Cát vô cực toàn gia toàn bộ tập trung vào U minh hàn đàm!" U lăm lạnh giọng nói rằng, một cái niệm, nhất thời Gia Cát vô cực người nhà toàn bộ biến mất!

"La Sát cung, rất tốt, Bồn tông chủ hiện tại là không trêu chọc nổi ngươi, thế nhưng chỉ là một cái Thiên Phong quốc lại cũng dám làm nhục bản con gái của tông chủ, xem ra là không muốn sống rồi! Đã như vậy, vậy hãy để cho bọn ngươi phạm nhân mở mang kiến thức một chút Tiên Nhân lửa giận đi!" U lăm hung hãn nói.

Chuyện này quả thật chính là diễn hình chỉ biết bắt nạt kẻ yếu a, La Sát cung người sáng tỏ nói cho u lăm U Kỳ Minh là bị yêu Mạch U biến thành bộ dáng này, nhưng là hắn lại đem trưởng toàn ở Thiên Phong quốc cũng chính là hiện tại đại hãn vương triều trên đầu, quả thực liền không biết nên nói như thế nào người này.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Xong chưa?

Tần Hạo Thiên xong lâm triều, bãi triều, kỳ thực hiện tại Đại Hãn vương triều cũng không có chuyện gì, bây giờ mục đích chủ yếu hay nghỉ ngơi lấy lại sức, tích sức lực lượng, tương thiên hương dân tâm tranh với tay cầm.

Mà mặt người đã chính thức bắt đầu rồi công tác, hoàn chỉnh hệ thống đã dựng khởi, mà thiên hương người của cũng bắt đầu tiếp thu Đại Hãn vương triều, dù sao, Đại Hãn vương triều quan viên cũng không tệ lắm, không có xuất hiện áp bách bình dân bách tính chuyện tình, trái lại căng căng nghiệp nghiệp vận chuyển quốc gia hệ thống.

Mà Đại Hãn vương triều quân đội cũng đã hoàn toàn trú đóng ở thiên hương, thế nhưng, Đại Hãn vương triều quân đội kỷ luật rất nghiêm, không có chuyện gì nói, người của quân đội là tuyệt đối không thể ra quân doanh, cũng không có nhiều dân vừa nói.

Hết thấy đều ở phát triển chiều hướng tốt, đây cũng là mọi người mong muốn nhìn thấy.

Mà Đại Hân vương triều phá vỡ dĩ vãng cách cục, nguyên bản hệ thống vì sĩ nông công thương, hiện tại đã không có mấy thứ này, ở Đại Hân vương triều, chỉ cần là Đại Hân người của, làm gì đều có thể, không có gì giai cấp chi phân, chỉ cần không đáng tội, đều có thể!

Mà nguyên bản Tần Hạo Thiên đưa ra điểm này, bị quan viên cường liệt phản kháng, bởi vì, Tần Hạo Thiên cái quan điểm này trực tiếp tương quốc gia giai cấp lật đổ, thương nhân trực lợi, cả người hơi tiền vị, có tư cách gì và kẻ sĩ một cấp bậc?

Thế nhưng Tần Hạo Thiên không có giải thích, muốn trực tiếp phổ biến khứ, thế nhưng, quan viên đều có chết không theo!

Tần Hạo Thiên nhìn phương quỳ lạy quan viên, đứng thẳng lên, vận chuyển Chân nguyên, khí thể kinh khủng nhất phóng thích ra ngoài, nhất thời triều đình chi mọi người nhất thân ngã xuống đất.

"Trăm nãi Đại Hân vương triều hoàng đế, bọn ngươi chích phải hoàn thành công việc của mình là tốt rồi, về phần trăm mệnh lệnh, các ngươi chỉ có chấp hành phân, không có tư cách phản bác! Các ngươi lo lắng không ngoài thị chính thân ở địa vị mà thôi, trăm nói cho các ngươi biết, Đại Hân vương triều bách phế đãi hưng, đánh vỡ truyền thống, sáng lập mới chế độ, đây mới là chính xác đường!"

"Các ngươi sợ cái gì? Phạ tạo phản? Còn là sợ cái gì? Cường quyền nơi tay, quân đội nơi tay, hoàn sợ mặt người của lật thiên? Hại lo lắng cái gì? Điều là một quốc gia người của, còn muốn phân ra cái gì cao thấp? Các ngươi dám đứng ở ở đây, có thể bắt được bổng lộc, cũng mặt người của giao tới thu nhập từ thuế? Các ngươi đều là bọn hân nuôi sống, các ngươi có tư cách gì tự cao thanh cao? Khinh thường bọn họ?" Tần Hạo Thiên nhìn phương đủ loại quan lại, hỏi bọn họ.

"Thương nhân trực lợi, thị, thế nhưng, không có thương nhân, vật tư làm sao lưu thông? Không có thương nhân, không có công nhân, các ngươi ăn, mặc, cầm từ đâu tới đây? Chính các ngươi một một cách tự tin quản lý tốt quốc gia này? Một có lòng tin nói, trăm còn là một câu kia nói, không có khả năng liền rồi đi! Đại Hân không cần người vô dụng!" Tần Hạo Thiên nói xong trực tiếp xoay người ly khai.

Ở Tần Hạo Thiên ly khai lúc, đủ loại quan lại lúc này tài thở dài một hơi, Tần Hạo Thiên thái độ thật sự là thái cường ngạnh, căn bản cũng không có chừa chỗ thương lượng chút nào, hơn nữa, thoạt nhìn, cái mệnh lệnh này thị phải chấp hành khứ.

Cuối, ở Quốc vụ viện và tư pháp viện cộng đồng nỗ lực, mới chính sách xuất hiện, không ở áp lực thương nhân, áp lực công nhân, thế nhưng, thương nhân cuối yếu thừa thụ rất lớn một bộ phận quốc vụ thu nhập từ thuế, giá thị thương nhân thu nhập mà định, mà quốc gia tắc là bảo vệ thương nhân tài sản, chỉ cần thương nhân không làm vi pháp loạn kỷ chuyện tình, bất luận kẻ nào cũng không thể cú động thương nhân tài sản, nhưng mà thương nhân cũng muốn gánh chịu quốc gia kiến thiết phát triển nhiệm vụ, không thể chích kiếm tiền, đây cũng là một cái điều kiện.

Cái tin tức này vừa ra, nhất thời toàn quốc thương nhân mừng đến chảy nước mắt, bất kể là quốc gia, đối với thương nhân áp bách đó là kẻ khác giận sôi, áp bách thương nhân, nhưng là vừa thâm đến đỡ, đợi được thương nhân nuôi mập, cuối sẽ là áp đặt, tất cả tài sản toàn bộ đều là quan gia.

Tuy rằng nhìn tương đối nghiêm khắc, thế nhưng, suy nghĩ một chút, thu nhập từ thuế đó là hân là giao, giá không có lời gì thuyết, tham dự kiến thiết quốc gia đây là lợi nước lợi dân thật là tốt sự, thù hội cự tuyệt? Như vậy quốc gia và bách tính đô hội cảm kích, có lợi mà không một hại, chẳng qua là hoa một điểm tiền mà thôi, hơn nữa, rất nhiều đại hình kiến thiết đó là rất nhiều người tham dự, tiền tài đều bị gánh vác, chích nỗ lực một chút, làm sao không có thể đáp ứng?

Chuyện trọng yếu nhất, đó chính là, quốc gia sẽ không ở áp chế thương nhân, bảo hộ thương nhân tài sản, giá mới là trọng yếu nhất, đây cũng là sở hữu thương nhân đội.

Vô số thương nhân đều quỳ gối địa, hướng về hoàng cung địa phương "Bang bang bang" hay ba hường đầu, lệ rơi đầy mặt lớn tiếng la lên "Ngô hoàng vạn tuế muôn năm trăm triệu tuế!" Một bả xóa đi kiếm nước mắt, tương hô bôn tâu chúc mừng.

Mà Tần Hạo Thiên hiện tại đang nhức đầu, bởi vì, ở Tần Hạo Thiên trước mặt của, một rất người đáng ghét xuất hiện, người này Tần Hạo Thiên rất sợ thấy, vì vậy nhân chính thị yêu Mạch U, nhưng Tần Hạo Thiên nhìn thấy da đầu tê đại nhân.

"Ai nha, không nghĩ tới a, ngươi lại là Tần Hạo Thiên a, nghe đại danh đã lâu a, ha ha ha, sai, hiện tại phải gọi tố Hạo Thiên bệ, ta có đúng hay không hẳn là hướng ngươi quỳ lạy a?" Yêu Mạch U nói nhất liên bải sẽ quy, mà Tần Hạo Thiên còn lại là nhức đầu nhìn biểu diễn của hân.

"Ai, ngươi người này chuyện gì xảy ra a? Tốt xấu chúng ta cũng là bằng hữu ai, ngươi không biết là thực sự muốn ta quy ngươi đi? Ngươi cũng nhớ quá đẹp, ngươi làm gì không nói lời nào, ngươi nhu cái gì cái trán?" Yêu Mạch U đình chỉ chính quỳ lạy động tác, nhìn Tần Hạo Thiên có bắt đầu cảm râm đứng lên.

"Ngươi đến tột cùng là ai?" Tần Hạo Thiên thân thù cắt đứt yêu Mạch U nói lao, trực tiếp mở miệng hỏi.

Cái này yêu Mạch U lẽ loi một mình trực tiếp xuất hiện ở tại trong hoàng cung viện, mà phía ngoài thủ vệ một cũng không có phát hiện, Tần Hạo Thiên chỉ biết, cái này yêu Mạch U không phải một người đơn giản, nhất định là một tu giả, chỉ bất quá mình bây giờ không có cảm ứng được hơi thở của hân ba động, cái này cũng đã nói lên yêu Mạch U tu vi không đơn giản, cao hơn tự mình ra một đại đẳng cấp.

"Cái gì người nào? Đây? Ngươi cũng quá không tuân theo nặng ta, ta thế nhưng và ngươi là bạn tốt a, lâu như vậy một gặp mặt, vừa thấy mặt ngươi cứ như vậy vẫn ta là người như thế nào, ta không phải nói cho ngươi ma, ta là Mạch U, yêu Mạch U, nột, ta sẽ cho ngươi thuyết một lần, ngươi nhưng không nên quên, quên đi, ta còn là viết cho ngươi xem ba, ai nha, viết chữ thật là phiền phức, được rồi, ngươi nhớ chưa a?" Ngắn ngủi một phút đồng hồ, vừa nhất chuỗi dài chính là lời nói nói ra.

Tần Hạo Thiên cái trán chỉ, hắc tuyến ứa ra a, giá đến tột cùng là địa phương nào xuất hiện lao? Lú rú không dứt, thật là nhớ đánh hân một trận a!

"Nhớ kỹ, yêu Mạch U, ừ, đã biết!" Tần Hạo Thiên nắm thật chắc quả đấm mình, cắn hàm răng, từ từ nói rằng.

Nhấn nạy, nhất định phải nhấn nạy, nếu không phải mình đánh không thắng hàng này, tuyệt đối phải hàng này đánh một trận toi bời, thái hấn meo đáng ghét!

"Nói đi, ngươi tới nơi này đến tốt cùng có chuyện gì? Ta nghĩ ngươi sẽ không vô duyên vô cớ đi tới nơi này!" Tần Hạo Thiên nhìn yêu Mạch U nói rằng.

"A? Nga, nguyên lai ngươi nói là chuyện này a, ngươi nói sớm a, ngươi không nói ta làm sao biết? Ta không biết làm sao nói với ngươi, thực sự là a, lớn như vậy một người, nói đều nói không rõ sỗ, khuy ngươi còn là một quốc gia đứng đầu nì, ai, quên đi, quên đi, ta đại nhân có đại lượng, không cùng ngươi so đo, ngươi yêu cảm tạ ta a!" Yêu Mạch U lại bắt đầu lái nhai mô thức.

"Được rồi, ta tới nơi này thị vì sao gì? Ngươi chờ một chút, ta suy nghĩ một chút, ai nha, sự tình thật sự là nhiều lắm, ta đều quên, ngươi chờ một chút hắc, ta nghĩ tưởng, ai nha, ta quên mất!" Yêu Mạch U đại kinh tiểu quái nói rằng.

"Ngươi! Ngươi rút ra ngoài cho ta!" Tần Hạo Thiên cũng không nhịn được nữa, trực tiếp tay chỉ đại môn, quay yêu Mạch U găm lên giận dữ, Tần Hạo Thiên tiếng rống giận dữ trực tiếp tương phía ngoài thủ vệ đều kinh động, trực tiếp xông vào, thấy yêu Mạch U cũng là sững sờ.

"Bê, ngươi là người phương nào? Dám can đảm xông vào hoàng cung, người, bắt hấn lại!" Thị vệ trưởng hét lớn một tiếng, rút ra bản thân trường kiếm bên hông, nhắm ngay yêu Mạch U.

Mà thị vệ trưởng nói cũng tương phiền táo Tần Hạo Thiên giật mình tỉnh giấc, lúc này mới phát hiện thị vệ đã đem chu vi bao vây, mà yêu Mạch U tắc là một bộ sệt sệt hình dạng, thế nhưng trong mắt được được dục thí thần sắc Tần Hạo Thiên thị thấy rõ rõ ràng.

"Dừng tay, các ngươi thôi ba, giá là bằng hữu ta!" Tần Hạo Thiên trực tiếp ngăn trở bọn thị vệ cử động, hấn biết, những thị vệ này căn bản cũng không phải là yêu Mạch U đối thủ, liên co lại món ăn tư cách cũng không có!

Nghe được Tần Hạo Thiên nói, thị vệ trưởng nhìn yêu Mạch U, đang nhìn khán Tần Hạo Thiên, sau đó ôm quyền lĩnh mệnh đi ra.

Thị vệ vừa đi, yêu Mạch U lại một lần nữa thôi cù nảy mầm, thân thủ vô vô tìm của mình miệng, sau đó nhìn Tần Hạo Thiên, tát vào mồm lại một lần nữa ba thấp ba thấp đứng lên.

"Ai nha, hù chết người ta, ai nha, ngươi lại còn nói ta là bằng hữu, ha ha, yên tâm đi, có ta Khi bằng hữu ngươi, ngươi tuyệt đối không ăn khuy a, nhớ năm đó bản công tử đó là uy phong lẫm lẫm, uy vũ bất khuất a, bất kể là một con đường người của đô hội cấp bản công tử mặt mũi của, ai nha, bản công tử cư nhiên có bằng hữu, thật sự là thật cao hứng!" Yêu Mạch U nói không ngừng văng Tần Hạo Thiên trong lỗ tai toan.

Mà Tần Hạo Thiên còn lại là bất đắc dĩ đến cực điểm, gặp phải như thế một kháng hàng, lưu manh, không có cách nào a, đường đường một đại nam nhân, lại còn tự xưng nhân gia, gặp phải loại hóa sắc này, thật sự là một loại dằn vặt a.

"Vừa a, ngươi rống to một tiếng nhưng làm ta sợ hãi, không được, ngươi phải cho ta bồi thường, ta xem một chút, ngươi bây giờ cũng một có thứ gì đáng tiền, nếu không như vậy đi, ngươi xem một chút a, ngươi là hoàng đế, không phải ngươi cho ta bìa một quan trách dạng? Hắc hắc, ta thế nhưng rất nhớ Khi quan a, ta nhưng chưa từng có làm qua quan ừ, ừ, cứ như vậy quyết định, ngươi nói một chút ta nên quan nì? Ngươi tới giúp ta cộng lại cộng lại, ta đối quan trường không phải hiểu lắm nì!" Yêu Mạch U lại bắt đầu.

Tần Hạo Thiên còn lại là trùng hai mắt nhìn yêu Mạch U biểu diễn, trong lòng hấn còn lại là đang tìm tư, người kia mục đích chính là vì một quan? Không quá khả năng ba? Đường đường nhất giới tu giả cao thủ, chạy đến phạm thể nhân đang lúc liền vì một chức quan?

"Ai, Tần Hạo Thiên, ngươi nói, ngươi cho ta bìa một cái gì quan? Ngươi nói chuyện a, ngươi tại sao lại không nói? Ai nha, ngươi người này thật sự là thật không có có ý tứ, thật là, ngươi phải cho ta một đại quan, một thật to quan mới có thể, nói cách khác ta nhưng không đáp ứng!" Yêu Mạch U nói tiếp.

Ngay Tần Hạo Thiên muốn mở miệng lúc nói chuyện, một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm của truyền đến, Tần Hạo Thiên vừa nghe hoàn rất quen thuộc, hình như ở địa phương nào nghe qua giống nhau, mà thanh âm này vừa xuất hiện, yêu Mạch U lập tức ngậm miệng ba, mắt nhìn đại môn phương hướng.

"Này, yêu Mạch U, ngươi xong chưa? Dong dài đã chết, cảm miệng!" Theo thanh âm xuất hiện, một đạo màu đỏ thanh âm cũng xuất hiện, người này rõ ràng là Yêu Mị mà, chỉ bất quá Yêu Mị mà trong ánh mắt phát ra quang mang nhưng rất là bất thiện a, mà ánh mắt của nàng còn lại là gắt gao nhìn chăm chăm Tần Hạo Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Cái này hiểu lắm có điểm đại

"Ngươi! Ngươi không phải cái kia thù?" Tần Hạo Thiên nhìn Yêu Mị mà, thế nhưng quên tên, chỉ có thể dùng cái kia thù để thay thế, mà Yêu Mị mà nghe được Tần Hạo Thiên cái này cái kia thù, trong lòng cái kia lửa đằng đằng bay lên.

Lột sạch y phục của mình, đùa giỡn chính, hoàn cướp đi nụ hôn đầu của mình, lại còn dùng cái kia ai tới gọi mình, thật sự là quá ghê tởm!

Yêu Mị mà vừa xuất hiện, nhất thời yêu Mạch U trụ đằng hoàng, cũng không nói, trái lại còn có một chút né tránh Yêu Mị mà cảm giác.

"Ngươi, đi ra ngoài!" Yêu Mị mà khí phách một ngón tay đại môn, quay yêu Mạch U nói rằng.

Yêu Mạch U nhìn mình muối tũ, hé ra mặt xinh đẹp đều nhanh yếu vận vẹo, trong lòng cũng là run lên, sau đó đối Tần Hạo Thiên làm ra một tự giải quyết cho tốt biểu thị, sau đó trụ lập tức tiêu thất, thuận tiện còn nghĩ đại môn đại.

Yêu Mạch U nuôi lớn môn, tương cái lỗ tai dán tại môn, muốn len lén thính bên trong rốt cuộc là một tình huống gì.

"Yêu Mạch U, ngươi nếu như còn chưa cút, tự gánh lấy hậu quả!" Đại môn nội bộ truyền đến Yêu Mị mà lạnh giọng, yêu Mạch U vừa nghe, cả người run lên, trực tiếp tiêu thất.

Cảm ứng được yêu Mạch U ly khai lúc, Yêu Mị mà nhìn về phía Tần Hạo Thiên, mà Tần Hạo Thiên cũng nhìn Yêu Mị mà, hẳn có một chút không rõ nữ tử này vì sao đối với mình có lớn như vậy địch ý.

Ho khan một cái, đối với Tần Hạo Thiên và Yêu Mị mà chiến đấu, đều không phải là Tần Hạo Thiên bốn nhân ở chiến đấu, vẫn luôn là Hoàng Phủ Hạo trung đang khống chế, sở dĩ, đối với chiến đấu trắng cảnh Tần Hạo Thiên vẫn cũng không biết, trí nhớ của hắn chỉ chứa ở hai người gặp nhau một màn.

"Bùm bùm" Yêu Mị mà tương ngón tay của mình các đốt ngón tay bóp vang lên, nhãn thần nhìn Tần Hạo Thiên tràn đầy bất thiện, Tần Hạo Thiên đây chính là không hiểu ra sao a, chính bao thuở đắc tội người nữ nhân này?

"Tần Hạo Thiên, ta nói rồi, ta muốn giết ngươi, để ngươi đối vũ nhục ta! Hiện tại, hay bán cô nương thực hiện cái này thế ngôn lúc!" Nói xong một chương đã hướng về phía Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời thân ảnh lóe lên, Yêu Mị mà chương phong trực tiếp tương bàn học có tứ phân ngũ liệt, lập tức, Yêu Mị mà tiền một, chương biến thành móng, hướng về Tần Hạo Thiên hầu chụp tới.

Tần Hạo Thiên vung tay lên, tương một trào này đánh bay, Yêu Mị mà trực tiếp một tảo đường chân, Tần Hạo Thiên lại một lần nữa về phía sau vừa lui, hiện tại Tần Hạo Thiên đã thối lui đến góc trong.

Yêu Mị mà ma cũ bắt nạt ma mới tiền, vươn hai ngón tay, thẳng thủ Tần Hạo Thiên hai mắt, Tần Hạo Thiên dựng đứng bàn tay chắn trước mắt của mình, Yêu Mị mà hai ngón tay trực tiếp xách Tần Hạo Thiên tay của, Tần Hạo Thiên chặn giá hung hiểm một kích.

"Yêu Mị mà, ngươi đến tới cùng muốn làm gì? Vì sao đối trẫm không một lời hợp tự công kích? Trẫm tự vẫn không có đắc tội ngươi đi?" Tần Hạo Thiên thừa dịp cái này trực bánh xe biến tốc hỏi.

"Hanh, đồ lưu manh, lại còn dám giả bộ như cái gì cũng không có phát sinh? Cô nãi nãi thị dễ trêu như vậy? Hôm nay, tất thủ chó của ngươi đầu!" Yêu Mị mà một tiếng kiêu hanh.

Thu hồi một kích này, thủ nhất chiêu, một đôi loan đao lại một lần nữa xuất hiện ở trong tay, Tần Hạo Thiên vừa nhìn, giá sai a, đây là từng chiêu không lưu tình, phải giết chỉ chiêu a, người nữ nhân này thật sự là tương muốn giết mình a!

Tần Hạo Thiên tưởng đến nơi này, cũng không quản cái gì hiểu lắm không hiểu lắm, đánh trước hơn nữa!

Vấn đề là, hiện tại, Tần Hạo Thiên không có xung thủ vũ khí a, mà Yêu Mị mà vũ khí còn lại là vô cùng sắc bén thần binh lợi khí, chính chỉ dựa vào huyết nhục chi khu căn bản là vô pháp chống lại a!

Tần Hạo Thiên mất đảo qua, phát bây giờ đối với mặt góc, có một binh khí cái, bày đặt tam chuôi vũ khí, lưỡng thanh trường kiếm, một cây đao, mất một ... gần ... Sáng, tuy rằng không thị thần binh lợi khí gì, thế nhưng cũng đủ dùng.

Thả người nhảy, Tần Hạo Thiên hướng về đối diện nhảy tới, nhưng mà Yêu Mị mà làm sao có thể nhượng Tần Hạo Thiên thực hiện được? Trực tiếp bắt lại Tần Hạo Thiên y phục, kéo một cái, Tần Hạo Thiên thân thể lại một lần nữa rơi xuống lại.

Loan đao trong tay quay Tần Hạo Thiên hông của thân hung hăng đâm tới, Tần Hạo Thiên nhất thời sắc mặt cũng thay đổi, thất lưng a, cái chỗ này cũng không thể cú có chút hư hao a, nói đối tông đường toàn dựa vào thất lưng a!

Trở tay nhất bát, bắt lại Yêu Mị mà tay của cổ tay, dừng lại Yêu Mị mà giá mạo hiểm một đao, mà Yêu Mị mà thả nắm Tần Hạo Thiên quần áo thủ, vừa

một đao đâm về phía Tần Hạo Thiên lòng của miệng.

Tần Hạo Thiên nhất thời tự có một chút không nhận được, các nàng này xong chưa? Càng ngày càng quá lửa!

Trực tiếp tương Yêu Mị mà một chương mở, cả người hắc sắc long khí xuất hiện, nước tinh thần phần chấn vận tới người, Chân nguyên vận chuyển, khí thể kinh khủng thả ra, nhân thần tràn đầy lạnh lùng dữ vô tình, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết!

Yêu Mị mà bị khí thể kia nhất trùng, nhất thời cước bộ dừng lại, Yêu Mị mà chích cảm giác thân thể của chính mình rét run, cả người không ngừng run lập cập đầu, Tần Hạo Thiên ánh mắt của thật sự là quá kinh khủng, tinh màu đỏ con người, lạnh lùng nhìn mình chăm chăm, Yêu Mị mà chích cảm giác mình hoặc như là không có mặc y phục đứng ở Tần Hạo Thiên trước mặt của.

"Làm càn! Cho trầm quy!" Tần Hạo Thiên lạnh lùng vô cùng nhìn Yêu Mị mà, thủ đề một cái, nhất thời Yêu Mị mà cũng cảm giác được thân thể của chính mình giống như là bị một tòa núi to ngăn chặn, chân cũng không tự chủ được uốn lượn.

Yêu Mị mà quật cường nhìn Tần Hạo Thiên, chân mặc dù đang uốn lượn, thế nhưng, Yêu Mị mà trong mắt tràn đầy ủy khuất, mình bị người quang lưu lưu nhìn, còn bị hôn môi, hiện tại hẳn lại còn như vậy đối với mình.

Yêu Mị mà càng nghĩ càng lòng chua xót, cứ như vậy nhìn Tần Hạo Thiên, đôi mắt đẹp trong cũng dần dần súc nổi lên nước mắt, cắn môi.

Tần Hạo Thiên nhìn thấy Yêu Mị mà nước mắt, chần chờ nhất, thu tay về, khí thể vừa thu lại, nhất thời áp chế ở Yêu Mị mà thân thể chỉ gánh nặng một con trai tự tiêu thất, mà Yêu Mị mà còn lại là một con trai xui xẻo trên mặt đất.

Yêu Mị mà cứ như vậy trực câu câu nhìn Tần Hạo Thiên, nước mắt không ngừng chảy xuống, ủy khuất a, thật sự là thái ủy khuất.

Tần Hạo Thiên vừa nhìn, nhất thời tự có một chút ngượng ngùng, động trí không nghĩ qua là để nữ hài tử khóc lặc? Chính không có đối với nàng trách dạng a? Chẳng lẽ là mình vừa một tiếng rống? Khán năng cũng không giống như là người yếu ớt như vậy a.

Yêu Mị mà không nói lời nào, cũng chỉ thị yên lặng chảy nước mắt, Tần Hạo Thiên cũng không biết nên nói cái gì, tràng diện một con trai tự cực độ lúng túng.

"Ho khan một cái, gì, người tiên đứng lên?" Tần Hạo Thiên thân thủ khư phù Yêu Mị mà, mà Yêu Mị mà còn lại là thân thủ tương Tần Hạo Thiên tay của mở, không cho Tần Hạo Thiên bình chính.

Tần Hạo Thiên vùng xung quanh lòng mây nhất thời hựu khẩn tức lên.

"Người muốn làm gì? Nói thẳng, không nên ở trầm trước mặt phát cái gì tiểu cô nương tính tình, người cũng không thích hợp làm như vậy!" Tần Hạo Thiên đứng lên, nhìn Yêu Mị mà lãnh bang bang nói.

Nghe nói như thế, Yêu Mị mà đó là càng thêm ủy khuất.

"Người, người, người chính là tên khốn kiếp!" Yêu Mị mà trực tiếp mắng lên.

Nghe nói như thế, Tần Hạo Thiên cũng là không hiểu ra sao, mình cũng tự là mới vừa rống lên một tiếng mà thôi, cái này khốn kiếp?

Tồn thân tử, Tần Hạo Thiên nhìn Yêu Mị mà nói rằng "Cô nương, người đối với ta có cái gì bất mãn người nói thẳng a, như người vậy nhượng ta rất khó nào, ta cũng không biết mình tại sao đắc tội cô nương, xin hãy cô nương công khai!"

Yêu Mị mà vừa nghe, cái kia khí a, chẳng lẽ còn yếu chính đối khinh bạc người của chính mình nói mình bị khinh bạc? Cái này Tần Hạo Thiên cũng quá không phải là một món đồ!

Thân thủ lau một cái nước mắt của mình, Yêu Mị mà liếc một cái Tần Hạo Thiên, sau đó muốn đứng dậy, nhưng là của mình chân như nhũn ra a, căn bản là vô pháp sử lực, lại một từ ngồi ở địa.

Tần Hạo Thiên thân thủ, bắt lại Yêu Mị mà tay phải, Yêu Mị mà lúc này đây không có cự tuyệt, hay không nói lời nào, Tần Hạo Thiên tương Yêu Mị mà kéo lên, Yêu Mị mà nhân châu - xoay động, trực tiếp dùng tay trái quay Tần Hạo Thiên một chương đánh.

Một chương này nhưng thật ra không có gì thương tổn, thế nhưng kinh đạo đủ a, Yêu Mị mà chỉ là muốn Tần Hạo Thiên ra một xấu, hảo bình phục nhất mình ủy khuất, thế nhưng nàng quên mất tay phải của mình còn bị Tần Hạo Thiên bắt được a.

Tần Hạo Thiên bị giá lạnh yên một chương có về phía sau nhất, người này căng thẳng tương liền muốn nắm vật gì vậy, vừa mới, Tần Hạo Thiên tay của trung không phải chính cầm lấy Yêu Mị mà tay phải ma, điều kiện phóng ra, gắt gao bắt được Yêu Mị mà tay phải.

Tần Hạo Thiên nhất, Yêu Mị mà cũng bị trực tiếp xé nhiều, quay Tần Hạo Thiên tự phác, nhất thời, hai người mất thăng thật to, hai người cư nhiên lại một lần nữa hôn vào cùng nhau.

Mà ở đại môn cửa sổ chỉ, đột nhiên bị ngón tay chọc ra một cái lỗ nhỏ, một con mắt lạnh lẽo hướng bên trong khán, đột nhiên giá con mắt bỗng nhiên trừng lớn, giống như là nhìn thấy quái vật gì giống nhau, giá ánh mắt chủ nhân chính thị khư mà quay lại yêu Mịch U.

Yêu Mạch U không có đi xa, ngay gần bên, hấn tướng lạng lẽ trở về nhìn lên, thế nhưng hấn phạ Yêu Mị mà phát hiện mình, sờ dĩ là hơ chạy hết một hồi, vừa trở về, đã nhìn thấy như thể kính bạo một màn.

Ở yêu Mạch U trong mắt, chính thị Yêu Mị mà lấy tay khoát lên Tần Hạo Thiên vai, mà Tần Hạo Thiên còn lại là bán ngã xuống đất, thoát nhìn hình như là Yêu Mị mà mạnh mẽ phi lên Tần Hạo Thiên, mà Tần Hạo Thiên giống như là một tiểu thụ giống nhau, có điểm ủy khuất đáng đáp.

Khán đến nơi đây, yêu Mạch U nhất thời một tay lấy đại môn mở ra, đại môn bị mở ra cũng kinh động hai người kinh ngạc đến ngây người nam nữ, hai người đồng thời xa nhau, Yêu Mị mà quay Tần Hạo Thiên mặt của hay một cái tát.

"Ai nha, ha ha ha, muội tử a, ngươi rốt cục gặp phải người mình thích, khó trách ngươi không nên tới nơi này hoa Tần Hạo Thiên, nguyên lai là có chuyện như vậy a, ha ha ha, hảo, tốt, ta rất xem trọng ngươi a, nỗ lực lên, nỗ lực, gì, ta trở lại cấp gia gia báo hi khứ, ngươi ở nơi này lý chậm đợi tin tức tốt ba, ca ca ta rất nhanh thì trở về, thật tốt quá, muội tử ta rốt cục có người thích!" Nói xong, yêu Mạch U trực tiếp tiêu thất ở tại chỗ, để lại hai người đồ dẫn nhân.

Tình này tiết phát triển sai a, hai người nhìn nhau một cái, đang nhìn khán đã biến mất yêu Mạch U, nhất thời, hai người sắc mặt của cũng thay đổi.

Tần Hạo Thiên trong lòng nói rằng "Gặp, giá một con trai hiểu lầm lớn, yêu Mạch U cái này ngu xuẩn, cũng không hỏi rõ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, cư nhiên trực tiếp liền chạy!"

Mà Yêu Mị mà còn lại là nhân thần tràn đầy mê man, giá đến tột cùng chuyện gì xảy ra? Thỉnh yêu Mạch U thật giống như là muốn nói cho gia gia chuyện gì.

"Này, này, hắc, hắc!" Tần Hạo Thiên thân thủ ở Yêu Mị mà trước mắt lắc lư, muốn nhượng Yêu Mị mà quay về hồn, hữu hiệu quả, Yêu Mị mà nhìn Tần Hạo Thiên.

"Phát cái gì ngây ngô a, ca ca ngươi hiểu lầm, mau đuổi theo ca ca ngươi a, giá một con trai hiểu lầm lớn chuyện!" Tần Hạo Thiên nhìn Yêu Mị mà nói rằng.

"Hiểu lầm? Cái gì hiểu lầm?" Yêu Mị mà hiện tại đầu hoàn đang mơ hồ ni, còn không có thông thả lại sức, sự tình phát sinh thái đột nhiên, không có chuyển quá loan lai.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Loạn

Yêu Mị mà còn đang rơi vào mơ hồ ni, nếu như Tần Hạo Thiên biết tình này tiết đối mình không phải là rất mới có lợi, dù sao cũng là đã biết một lần chiếm người khác tiện nghi, nếu là người khác gia người đến, chính nên nói như thế nào? Chẳng lẽ nói một xin lỗi?

Yêu Mị mà còn lại là thân thủ vượt mình môi đỏ mọng, nhần thần có một chút mê ly, trong lòng tắc thị lộn xộn cái gì niên đầu tát cả đi ra.

"Hừ, hừ, hừ hôn? Lúc này đây còn là chính chủ động hôn tới! Vì sao chính không có tức giận?" Nghĩ tới đây Yêu Mị mà đôi mắt đẹp không tự chủ được nhìn về phía Tần Hạo Thiên.

Mà Tần Hạo Thiên lúc này chính đau đầu ni, đi qua Yêu Mị mà và yêu Mạch U Tần Hạo Thiên chỉ biết, giá hai huynh muội tuyệt đối không phải vậy thể lực có thể đi ra ngoài nhân, xem bọn hấn biểu hiện, phỏng chừng người trong nhà cũng không phải tình du lịch đáng.

Nghĩ tới đây, Tần Hạo Thiên thật sự là đau đầu a, đưa tay sờ mặc bị Yêu Mị mà hung hăng một cái tát mặt của, nhìn Yêu Mị mà cũng không biết nên nói cái gì, thái lung tung, thủy cũng thật không ngờ gặp phải chuyện như vậy.

Thế nhưng, Tần Hạo Thiên không khỏi nghĩ đến Yêu Mị mà môi thật đúng là mềm mại, lớn như vậy lực, cư nhiên không có binh phá môi, chỉ là lợi có điểm đông, nghĩ tới đây, Tần Hạo Thiên không khỏi là lưỡi liếm liếm môi của mình, ừ, hoàn lưu lại một tia hương vị ngọt ngào.

Yêu Mị mà thấy Tần Hạo Thiên vô ý thức cử động, nhất thời kiểm một ... gần ... Đồ, nàng thật không ngờ Tần Hạo Thiên sẽ làm ra lớn mật như thế cử động, thế nhưng tâm cũng không tự chủ được đập nhanh.

Mà ở xa tiền nước, Lâm Bất Phàm một thân long bào gia thân, nhìn mặt cả triều văn võ, nhất thời chỉ cảm thấy hăng hái, không nghĩ tới mình còn có như vậy kỳ ngộ!

Nguyên lai Lâm Bất Phàm bị khu trục ra Đại Hãn vương triều quốc thổ, một người lưu lạc, lưu lạc đến rồi Xa tiền nước, thật không ngờ, huyền thiên tông nhân tìm chính, huyền thiên tông bang trợ chính cầm Xa tiền nước, đến đỡ chính vị, mà huyền thiên tông điều kiện tự là không thể cù nhượng Tần Hạo Thiên sống khá giả.

Huyền thiên tông điều kiện quả thực tương Lâm Bất Phàm mừng rỡ a, đây quả thực là buồn ngủ tới thì có nhân tông gối đầu, Tần Hạo Thiên tương chính lời ngôi vị hoàng đế, khu trục chính, để cho mình từ nguyên bốn thật cao ở để vương biến thành một bình dân bách tính, thuyết Lâm Bất Phàm trong lòng không có rất, đó mới là quái sự nì!

"Lâm Khiếu Thiên, trăm mệnh lệnh ngươi nắm chắc thời gian, huấn luyện quân sĩ, cho ngươi nhất năm, cho trăm một trăm vạn đại quân, ngươi nhưng một cách tự tin?" Lâm Bất Phàm nhìn bên phải lâm Khiếu Thiên hỏi.

Lâm Khiếu Thiên vì Xa tiền nước trần quân nguyên soái, thân kinh bách chiến, chính mình phong phú kinh nghiệm chiến tranh.

"Thần lĩnh chỉ!" Lâm Khiếu Thiên tiền lĩnh chỉ thối.

"Sau đó, tất cả quốc sự đều dĩ huấn luyện quân sĩ là việc chính, trăm sẽ không cầu cái gì mệnh mông đại quốc, trăm sở cầu chính là muốn hủy diệt Tần Hạo Thiên nếu nói Đại Hãn vương triều! Nắm chặt thời gian đi làm ba!" Nói xong Lâm Bất Phàm trực tiếp xoay người ly khai.

Lâm Bất Phàm vừa ly khai, nhất thời điện phủ chi nghị luận ầm ỉ, có người muốn phản đối, thế nhưng không có cách nào, bởi vì chủ yếu đại thần người nhà toàn bộ đều ở đây Lâm Bất Phàm tay của trung, bọn họ phải nghe lời, mà lâm Khiếu Thiên cũng là một cái trong số đó.

Lâm Khiếu Thiên mặt âm trầm, nhân thần bên nhón nhìn rồi đi Lâm Bất Phàm, quai hàm run run lợi hại, thế nhưng, hắn không có cách nào, chỉ có thể tiếp thu Lâm Bất Phàm mệnh lệnh.

"Huyền thiên tông, huyền thiên tông, ghê tởm huyền thiên tông!" Lâm Bất Phàm lòng của trung không khỏi tức giận quát lớn, không có cách nào, giá hay một người có thực lực, bọn họ chỉ có thể phục tùng cường giả.

Xa tiền nước rối cuộc rối loạn, cả nước trung bình, chỉ cần trong nhà có thanh tráng niên, không một người chạy trốn, toàn bộ bị nắm nhập quân doanh, nhất thời chinh quốc gia một con trai tự lâm vào liệt, không có cách nào a, thanh tráng nhân bị nắm, quốc gia một con trai cũng chưa có sức sản xuất, cái gì cũng không làm được.

Suy nghĩ một chút Thiên Phong nước, đó là trực tiếp nhượng quốc gia hoang vu, nếu như không phải Tần Hạo Thiên xuất thủ, phỏng chừng chinh quốc gia cũng liền một bao nhiêu người ba, coi như là Tần Hạo Thiên cứu tới nhân, thế nhưng Thiên Phong nước người của miệng cũng một con trai súc thúy phân nửa! một nửa nhân có khi là chết đói, có người thì ở mớ một chết, đây hết thảy đều là huyền thiên tông tạo thành.

Xa tiền nước chuyện tình hoàn chi là một mới đầu, huyền thiên tông tông môn hôm nay tới một vị thần bí khách nhân, tiến nhập sơn môn, Huyền Tiêu cư nhiên tự mình xuất môn nghênh tiếp, nhưng kiến thân phận của người đến cao!

Không biết giao đã nói những gì, chủ khách hai người đều là hoan thanh tiểu ngữ, ở khoái trá bầu không khí chi phân biệt, mà Huyền Tiêu ánh mắt còn lại là lạnh như băng nhìn Tần Hạo Thiên phương vị, không biết đang suy nghĩ gì.

Rốt cục, thời gian nhanh chóng trôi qua, Xa tiền nước hỗn loạn rốt cục đưa tới quanh thân quốc gia chú ý, Xa tiền kẻ lớn của đất nước một nông nghiệp đại quốc, nhân khẩu đông đảo, chiếm diện tích cũng rất rộng, thực lực của một nước cũng rất mạnh thịnh, là một cái như vậy cường quốc cư nhiên vô thanh vô tức trong lẫn lộn loạn cả lên, giá đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra?

Quanh thân quốc gia biên cảnh chi đã tụ tập rất nhiều chạy nạn người của, từ bọn họ trong miệng đã biết Xa tiền quốc chánh mở rộng binh lực, cả nước bắt lính, điều này cũng làm cho chung quanh quốc gia cảm thấy nguy cơ.

Xa tiền kẻ lớn của đất nước một thực lực thật mạnh mẽ nước, một ngày như vậy quốc gia tổ xảy ra điều gì quân sự hoạt động, vậy đối với quanh thân quốc gia uy hiếp có thể nghĩ, thế nhưng cứu kỳ thị nguyên nhân gì nhượng như thế một cường quốc làm ra như thế chẳng thiện cử động, ai cũng không biết.

Tin tức cũng rất nhanh truyền đến Đại Hãn vương triều, việc quân cơ chỗ, Hạ Cảnh Thiên bỏ vào tin tức này, cũng là sừng sờ, Xa tiền nước cự ly Đại Hãn vương triều không phải rất xa, cách lưỡng ba giờ quốc gia, thế nhưng, nếu như Xa tiền nước có hành động gì nói, lưỡng ba giờ quốc gia căn bản là châu chấu đá xe, ngăn không được!

"Nhượng biên cảnh người của chú ý làm tốt phòng ngự chuẩn bị, ta xem cái xe này tiền nước cử động rất quý dị a, còn là thận trọng một điểm hảo, tương thám tử toàn bộ tất khứ, cần phải làm rõ ràng Xa tiền nước đến tốt cùng xảy ra chuyện gì!" Hoàn mệnh lệnh Hạ Cảnh Thiên ly khai việc quân cơ chỗ, hướng Tần Hạo Thiên cung điện đi đến.

Mà lúc này Tần Hạo Thiên đang nhức đầu, bởi vì, Yêu Mị mà người nữ nhân này cư nhiên không ly khai, hãy cùng sau lưng tự mình, trừ mình ra triều không theo, cái khác một đường chi toàn bộ hành trình theo chính, đây tốt cùng là muốn ồn ào loại nào a?

"Đại tiểu thư của ta, ngươi đến tốt cùng là muốn ồn ào loại nào? Ngươi nói chuyện a!" Tần Hạo Thiên thập phần im lặng nhìn Yêu Mị mà, giá hai huynh muội đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra? Ca ca là người nói nhiều, muội muội còn lại là muốn du bình!

Yêu Mị mà cũng không nói nói, an vị ở Tần Hạo Thiên bên cạnh, nhìn ngón tay của mình, thật giống như có thể tương tay của mình nhìn ra một đóa hoa

như nhau, đối với Tần Hạo Thiên câu hỏi, nặng thật giống như làm như không nghe thấy.

Nhìn Yêu Mị mà lộn chết không sợ khai thủy năng hình dạng, Tần Hạo Thiên chỉ có thể lắc đầu, kế tục tổ chuyện của mình, không ở để ý tới Yêu Mị mà, tất cánh hoàn có rất nhiều chuyện cần Tần Hạo Thiên quyết định nì.

Hạ Cảnh Thiên ở bên trong thị đài lĩnh chỉ đi tới Tần Hạo Thiên căn phòng của, Tần Hạo Thiên cũng ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Cảnh Thiên.

Hạ Cảnh Thiên đang chuẩn bị hành lễ đã bị Tần Hạo Thiên giờ tay, nhìn Hạ Cảnh Thiên nhượng hấn nói ra ý.

"Xa tiền nước rối loạn, nghe nói là ở số lớn trung bình, quả thực hay cả nước trung bình, không có lưu một tia dư địa, ra mời Xa tiền quốc hữu đại động tác!" Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

Nghe được Hạ Cảnh Thiên nói, Tần Hạo Thiên cũng là sửng sò, Xa tiền nước đại lượng trung bình? Có mao bệnh không phải sao? Xa tiền kẻ lớn của đất nước không có một người cái gì xâm phạm dục vọng quốc gia, chỉ có người khác công kích Xa tiền nước, nhưng Xa tiền nước vẫn không có chủ động xuất kích quá, lúc này đây làm ra lớn như vậy động tác thị muốn làm gì?

Tần Hạo Thiên đứng dậy đi tới nhất phó địa đồ trước mặt, Hạ Cảnh Thiên thân thủ ý bảo Xa tiền nước bản đồ, sau đó ở chia chia Đại Hãn vương triều, cách xa nhau rất gần, nếu như Xa tiền nước có mục đích gì nói, đó nhất định là Đại Hãn! Nói cách khác, Xa tiền nước tuyệt đối sẽ không làm ra cả nước trung bình thì thối.

Thế nhưng Đại Hãn và Xa tiền nước căn bản cũng không có cái gì ma sát, tại sao lại như vậy?

"Thần đã gần thấm tử, mong muốn bọn họ có thể truyền quay lại tin tức, nói cách khác chúng ta tự thật sự là thái bị động, Xa tiền nước hành động bây giờ bất minh, chúng ta chỉ có thể bị động phòng ngự, thế nhưng một mặt phòng ngự cũng không phải cái biện pháp, nhất định phải biết Xa tiền nước xảy ra chuyện gì!" Hạ Cảnh Thiên nói rằng.

Nghe được Hạ Cảnh Thiên nói, Tần Hạo Thiên gật đầu, Hạ Cảnh Thiên làm không có sai, hiện tại cần nhất hay tình báo, hiện tại tất cả mọi người thị hai mắt bôi đen, căn bản cũng không minh bạch chuyện gì xảy ra tình huống.

"Người, thỉnh mộc thừa tướng và Vương thừa tướng tới nơi này nghị sự!" Tần Hạo Thiên đối ngoại hô một tiếng.

Chỉ chớp lát sau Mộc Thừa Phong và Vương Văn Dương đến nơi này, vừa yếu thi lễ đã bị Tần Hạo Thiên cắt đứt.

"Xa tiền nước xảy ra biến đổi lớn, cả nước trung bình, ý đồ bất minh, trầm và trấn quốc công tìm cách thị mục tiêu của bọn họ thị Đại Hãn, sở dĩ nhượng hai vị đến đây tham thảo." Tần Hạo Thiên cũng không lời vô ích, trực tiếp tiến nhập chủ đề.

Nghe được Tần Hạo Thiên nói, hai vị đại thần cũng nhìn đằng trước nhìn xuống đất đỏ, đích xác rất hung hiểm, một ngày Xa tiền nước và Đại Hãn khai chiến, như vậy thị một phen tình phong huyết vũ, thế nhưng đây chỉ là một giả thiết!

"Bệ, nếu như dựa theo tình huống trước mắt đến xem, chúng ta thật là bị vây bị động, nhưng là chúng ta Đại Hãn vừa tài tiến nhập hưu chiến thời gian, quốc gia chính đang khôi phục' trung, nếu như chúng ta bắt đầu chuẩn bị chiến tranh, như vậy chúng ta những thời giờ này sở nỗ lực hết thấy đều tương hóa thành hư không! Hơn nữa hiện tại quốc gia đang ở đại quy mô kiến thiết, một ngày đình chỉ, này tương hội sản sinh tổn thất thật lớn!" Vương Văn Dương mở miệng nói rằng.

"Ừ, đúng vậy, văn dương nói không sai, chúng ta Đại Hãn vừa tài khởi bước tiến nhập quỹ đạo, không thể bị cắt đứt!" Mộc Thừa Phong cũng nói.

Nghe được lời của hai người, Tần Hạo Thiên suy nghĩ một chút, sau đó nói "Ừ, quốc nội phải ổn định, như vậy đi, trấn quốc công, nhượng trong trại lĩnh quân dự bị xuất phát khứ biên cảnh, tiền không cần ở quốc nội trung bình, chú ý, nhất định phải cẩn thận thiên hương, thiên hương không thể ra hiện nào động! Biên cảnh chỉ không ở đối Xa tiền nước mở ra, chỉ cần là Xa tiền nước phương vị người tới toàn bộ ngăn cản, hết thấy không được nhập cảnh!"

"Thị!" Hạ Cảnh Thiên lĩnh mệnh.

"Vương thừa tướng, quốc nội yên ổn tự nhờ vào nguoi, tuyệt đối không thể xuất hiện bất kỳ rung chuyển!" Tần Hạo Thiên nói với Vương Văn Dương.

"Thần tuân chỉ!" Vương Văn Dương lĩnh mệnh.

"Mộc thừa tướng!"

"Cựu thần ở!" Mộc Thừa Phong vội vàng tiền.

"Nhượng quốc nội nha dịch đề cao cảnh giác, gặp phải cái gì người xa lạ nhất định phải tinh tế tuần tra, trầm thủy chung nghĩ phương diện này có âm mưu gì, nhớ kỹ, quốc nội tuyệt đối không được xuất hiện bất kỳ sai lầm!" Tần Hạo Thiên nói rằng.

"Thị, lĩnh chỉ!" Mộc Thừa Phong tiền hồi đáp.

"Được rồi, cứ như vậy đi, đi thôi! Nhượng trầm yên lặng một chút!" Tần Hạo Thiên phát tay một cái, ý bảo ba người có thể đi.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Mặc mai mối

"Cái gì? Người nói Mị Nhi có người thích sao?" Đột nhiên một tiếng rất là kinh nghi thanh âm vang lên, trong thanh âm đã bao hàm giạt mình, không dám tin, còn có một tia hoài nghi.

"Ừ, là có chuyện như vậy, ta thế nhưng là tận mắt nhìn thấy đó a, hai người vẫn còn ở thân mật đâu, ai ôi!!! Uy, kia dính lực, cũng đừng nói!" Yêu Mạch U nói.

"Người nói thật sự là? Tiểu tử kia là ai? Có thể có lớn như vậy mị lực, để ta nhà Mị Nhi coi trọng? Tiểu tử người không phải là nói lung tung a?" Yêu Nghê Thiên bĩu môi, có chút không tin.

"Ai nha, gia gia, ta thật sự tận mắt thấy, Mị Nhi thế nhưng là bắt buộc người khác hôn nàng đâu, đều đem người khác đặt tại, ta là tận mắt nhìn thấy, bằng không thì ta sẽ khẳng định như vậy? Gia gia, người xem ta đã lớn như vậy lúc nào không đến điều qua? Ta thế nhưng là nói chính là nói thật!" Yêu Mạch U giải thích nói.

Yêu Nghê Thiên lông mày nháy nháy, đang nhìn nhìn yêu Mạch U về mặt sắc mặt vui mừng, nhất thời trong nội tâm không khỏi một cỗ bực bội ý tứ.

"Bành!" Một cước đá vào yêu Mạch U thân, nhất thời đem yêu Mạch U đạp lui lại mấy bước.

"Hừ, muốn cùng nhà của ta Mị Nhi hảo, cũng không có dễ dàng như vậy, người cũng là phế vật, thậm chí ngay cả muội tử của mình đều xem không ở, người không biết Mị Nhi là lão phu ưa thích trong lòng, cư nhiên cứ như vậy bị một đầu heo cầm, lão phu, lão phu, lão phu cùng tiểu tử kia Thế Bất Lương Lập!" Yêu Nghê Thiên ngực không ngừng phập phồng.

"Gia hỏa kia là ai?" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn yêu Mạch U hỏi.

"Ách, chính là kia cái Thiên Phong quốc Thái Tử, hiện tại Đại Hân vương triều hoàng đế, Tàn Hạo Thiên!" Yêu Mạch U vội vàng trả lời, yêu Mạch U nhìn ra được, gia gia của mình hiện tại đã là ở vào bạo phát trạng thái, hay là thành thành thật thật nói a, dù sao lại không phải mình gặp nạn.

"Cái rắm, chỉ là một cái phàm thế hoàng đế cũng dám đối với lão phu cháu gái tay, chán sống lệch ra, đi, để cho lão phu đi xem một chút tiểu tử này đến cùng có gì năng lực!" Yêu Nghê Thiên nói, trông thấy yêu Mạch U có một chút ngăn người, lại là một cước đạp tới.

"Đi a, người loại ngốc, muội tử của mình đều xem không ở, hừ!" Nói xong hất lên ống tay áo, trực tiếp rời đi kia U ám cung điện, mà yêu Mạch U thì là vuốt mình bị đạp địa phương, nhú lại mặt, đi theo gia gia của mình sau lưng.

Tàn Hạo Thiên căn bản không biết mình phiền toái muốn tới, hắn hiện tại đang nhìn nhìn kia một bức địa đồ, đây là Đại Hân vương triều xung quanh thế cục địa đồ, mặt phân chia xuất vô số tất cả lớn nhỏ khối lập phương, mà một cái khối lập phương liền đại biểu một quốc gia, một cái thế lực.

Nhìn nhìn những cái này khối lập phương, Tàn Hạo Thiên cau mày, không tốt, thật không tốt, vì cái không phải gì một cái hoàn chỉnh quốc gia địa đồ, mặt phân chia xuất nhiều như vậy quốc gia nhìn nhìn rất không thoải mái!

"Uy!" Yêu Mị Nhi thanh âm truyền đến, Tàn Hạo Thiên lông mày nhíu lại, nhìn nhìn Yêu Mị Nhi.

"Người nói, ông nội của ta sẽ không thật sự sẽ đến a?" Yêu Mị Nhi nhìn nhìn Tàn Hạo Thiên hỏi.

"Ừ, có lẽ a!" Tàn Hạo Thiên nặng nề trả lời đến.

"Vậy có thể thế nào? Ông nội của ta tính tình không phải rất tốt a, hắn có tức giận hay không a, ta xem, ta còn là chạy trốn a!" Yêu Mị Nhi có một chút do dự nói.

"Chạy trốn? Chạy đường gì? Người chạy, chờ người gia gia tới tìm ta phiền toái?" Tàn Hạo Thiên không có hảo khí đích nói.

"Vậy người nói trách bạn đi ~!" Yêu Mị Nhi chán âm thanh mà hỏi.

Nhìn nhìn địa đồ Tàn Hạo Thiên đầu cũng không có gợn lên, ngón tay tại địa đồ khua, một lát sau mới lên tiếng "Thế nào? Hiện tại người mới hỏi ta thế nào? Cho người đi truy đuổi ca ca người, người lại ngăn người, hiện tại người mới hỏi thế nào? Ta làm sao biết thế nào, không có biện pháp, bình đến tướng chán, nước đến đất chặn quá, còn có thể thế nào?"

"A!" Yêu Mị Nhi yếu ớt trả lời đến.

Tần Hạo Thiên ngược lại là có một chút kinh ngạc, cư nhiên như vậy nghe lời? Không khỏi nhìn sang Yêu Mị Nhi, chỉ nhìn thấy Yêu Mị Nhi ngậm miệng, đôi mi thanh tú cau lại, thỉnh thoảng còn lộ ra một tia ngọt ngào nụ cười, thật không biết nàng đang suy nghĩ gì, Tần Hạo Thiên lắc đầu, tiếp tục nghiên cứu địa đồ.

Mà Đại Hãn vương triều xây dựng, đi qua đoạn thời gian này quá độ, vận mệnh quốc gia trấn áp, khí vận lưu chuyển, toàn bộ Đại Hãn vương triều đều phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, Đại Hãn vương triều lãnh thổ một nước ở trong, vô số dân chúng phát hiện thân thể của mình phát sinh biến hóa, tinh thần diện mạo cũng phát sinh biến hóa, trong thân thể ồm ồm cũng không thuốc tự lành, hơn nữa thân thể cũng trở nên mạnh mẽ mạnh lên, càng thần kỳ chính là, lại có người bắt đầu phản lão hoàn đồng, sống xuất lần thứ hai sinh mệnh!

Đương nhiên, đây hết thảy Tần Hạo Thiên đều là biết, dù sao cũng là hãn khổng chế Đại địa long mạch, mà Đại địa long mạch khổng chế vận mệnh quốc gia cùng số mệnh, đây cũng là một cái tốt chính là tuần hoàn, chỉ cần một mực kiên trì đi, Đại Hãn vương triều hội càng cường đại.

Đương nhiên, đây là bình dân phúc lợi, về phần quan viên của quốc gia, kia phúc lợi lại càng thêm lợi hại, theo chức quan cao thấp, khí vận cũng là theo giảm bớt, cũng chính là chức quan càng cao, khí vận cũng liền nồng đậm, đối với quan viên bản thân chính là một loại đề cao, mà này quốc gia khí vận cũng có thể lôi kéo người tiến nhập đến tu giả thế giới, đây cũng là Tần Hạo Thiên có vốn liếng tiến nhập đến kia cái quảng vực thế giới căn bản!

Đương nhiên, Tần Hạo Thiên trọng điểm phân chia vẫn là tại quân đội chi, hơn nữa, quân đội thêm phút cuối cùng quốc gia khí vận, này tương hội đề cao sức chiến đấu, hơn nữa đối với quốc gia hội càng thêm trung tâm, chỉ cần khổng chế quốc gia khí vận hoàng đế bắt từ, quốc gia bắt diệt, quân đội sẽ một mực trung tâm đến chết, tuyệt sẽ không phản bội!

Mà ở quốc gia khí vận lôi kéo chi, trong quân đội vô cùng nhiều quan quân đã bước vào Tiên Thiên, chính thức tiến nhập tu giả thế giới, điều này cũng tại trong quân doanh đưa tới rất lớn huyền ảo, càng về sau, vô số binh sĩ cũng bắt đầu bước vào Tiên Thiên, trong quân doanh một đứa con liền an tĩnh, đều rất bình thường, rất nhiều, có lẽ vừa mới người xem người là một cái người bình thường, thế nhưng là nháy mắt một cái, thật sao, tiến nhập tiên thiên.

Mà Tần Hạo Thiên mình tại quốc gia khí vận lôi kéo chi, tu vi cũng bắt đầu tăng trưởng, thế nhưng là chính là đột phá không được chính mình cảnh giới bây giờ, Tần Hạo Thiên cũng không nóng nảy, thuận theo tự nhiên.

Tần Hạo Thiên đem án bàn chi địa đồ vứt ở một bên, hãn hiện tại nghĩ chính là một chuyện khác, kia chính là vũ khí của mình vấn đề, Huyết Khấp báo hồng, hiện tại chính mình không có vừa tay vũ khí.

Nghĩ nghĩ, Tần Hạo Thiên nhớ tới Hạ Cảnh Thiên từ Thiên Hương mang về một khối thiên ngoại thiên thạch, vẫn còn ở nội vụ kho để đó đâu, có lẽ có thể sử dụng cái kia, nghĩ tới đây, Tần Hạo Thiên trực tiếp rời đi thư phòng, hướng về nội vụ kho đi đến, mà Yêu Mị Nhi cũng đi theo sau lưng.

Tiến nhập Nội Vụ Phủ, nhất thời con mắt của Yêu Mị Nhi một đứa con liền sáng lên, trống trải mặt thất, bên trong bày đầy giá gỗ, mà giá gỗ chi chất đầy tản ra kim quang {cục gạch vàng}, bạch ngân, tại hỏa diễm chiếu rọi chi lập lòe tỏa sáng, chói mắt vô cùng.

Mà ở góc hẻo lánh thì là chất đầy rương lớn, mặt còn đập vào giấy niêm phong, Yêu Mị Nhi nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên không nói thêm gì, chỉ là báo cho biết một, muốn nhìn liền đi nhìn, Yêu Mị Nhi nhất thời liền kinh hô một tiếng, vài bước chạy tới hòm gỗ bên cạnh, xé toang giấy niêm phong, mở ra rương hòm, nhất thời, con mắt của Yêu Mị Nhi đều lập lòe tỏa sáng.

Hòm gỗ bên trong chất đầy châu báu, to lớn trần châu, Phi Thúy cây trâm, còn có rất nhiều kim trâm cài tóc, chế tác tinh tế, trong tay Yêu Mị Nhi cầm lấy kim trâm cài tóc, nhìn nhìn, còn kém chảy nước miếng, sau đó quay đầu, đáng thương nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, trong mắt tràn ngập cầu xin.

"Thích sẽ cầm, đừng làm ra như vậy biểu tình, cũng nói, người không thích hợp biểu hiện ra một bộ con gái yếu ớt bộ dáng, thấy ta hãi sợ!" Tần Hạo Thiên nói.

Đã nghe được lời của Tần Hạo Thiên, con mắt của Yêu Mị Nhi trừng, vừa muốn nổi giận, lại cúi đầu nhìn nhìn kim trâm cài tóc, rất không có cốt khí đích xoay người tiếp tục mở ra một cái khác hòm gỗ.

Đột nhiên, Yêu Mị Nhi một tiếng hét kinh hãi, lấy tay bưng kín bờ môi của mình, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm vừa mới mở ra hòm gỗ, chỉ nhìn thấy kia hòm gỗ bị nghiêm chỉnh khóa hồng sắc tơ lụa chặt chẽ bao bọc, mà Yêu Mị Nhi đã đem kia hồng sắc tơ lụa mở ra, nhất thời một bộ mũ phượng khăn quàng vai xuất hiện ở trước mắt, mà này một bộ mũ phượng khăn quàng vai xuất hiện nhất thời để cho Yêu Mị Nhi không tự chủ được kinh hô lên.

Mũ phượng do hoàng kim áp thành miếng bạc, dùng tinh xảo thủ công liền tiếp cùng một chỗ, tại hai bên trái phải hình thành cửu giương cánh bay lượn. Phượng Hoàng, thì tại mũ phượng trung tâm thì là chín mảnh tinh xảo Kim Long, hình thái khác nhau, tinh xảo nhanh nhẹn, theo Yêu Mị Nhi đem mũ phượng cầm lấy, kia Cửu Long Cửu Phượng theo Yêu Mị Nhi di động mà hơi hơi lay động, thoạt nhìn giống như là sống lại!

Mũ phượng bộ thì là vây quanh một vòng trâm hoa, mỗi một đoá hoa tâm đều là do hồng sắc bảo thạch khảm nạm mà thành, cánh hoa xung quanh tại Thiên Nhiễm một vòng lượn quanh châu, thoạt nhìn rất là hoa lệ.

Yêu Mị Nhi nhìn trong tay mình mũ phượng, ánh mắt mê ly, Tần Hạo Thiên đi tới phía sau của nàng, Yêu Mị Nhi cũng không có phát hiện, trông thấy nàng đã mê mẩn!

"Như thế nào? Muốn?" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Yêu Mị Nhi cầm lấy mũ phượng không rời tay, có một chút buồn cười hỏi, Tần Hạo Thiên biết, đây là người của Nội Vụ Phủ cho mình tương lai Hoàng Hậu chuẩn bị, không nghĩ tới cư nhiên bị Yêu Mị Nhi cho lấy ra xuất ra.

"Dĩ nhiên muốn muốn!" Con mắt của Yêu Mị Nhi còn nhìn nhìn nữ phượng, đã nghe được lời của Tần Hạo Thiên, lập tức liền trả lời.

Tần Hạo Thiên đã nghe được, nhất thời sững sờ, nhìn nhìn Yêu Mị Nhi, sau đó nghĩ nghĩ, lấy Yêu Mị Nhi cái tính cách này cách đã trở thành Đại Hân Hoàng Hậu, tròng kia mặt, Tần Hạo Thiên ngẫm lại có cảm giác đến sợ hãi.

"Muốn cũng không có cửa đâu, đây là trầm tương lai Hoàng Hậu nữ phượng khăn quàng vai! Nhìn xem là được rồi, đừng làm hư!" Nói xong không tại để ý tới Yêu Mị Nhi, hướng về nội vụ kho đằng sau đi đến, hẳn muốn tìm đồ vật ở chỗ đó.

Đi tới đằng sau, một khối to lớn hắc sắc thiên thạch đang lẳng lẳng đặt ở nơi nào, Tần Hạo Thiên nhìn nhìn này khối hắc sắc thiên thạch, trông thấy khối vẫn thạch này mặt đã che kín đốt trội cái hố, xung quanh còn có băng sắt, nhất thời liền nở nụ cười.

Không sai, thứ này có thể sử dụng, bên trong bao hàm thiết, đi qua đại khí đích thiêu đốt, khối vẫn thạch này đã bị rèn luyện qua một lần, chính mình kế đó tiếp đến còn phải lại một lần đem nó triệt để hòa tan, đem nó làm thành vũ khí của mình!

Tần Hạo Thiên vây quanh này khối vẫn thạch khổng lồ tha vài vòng, đưa tay sờ sờ, cảm giác được kia lạnh buốt cảm giác, Tần Hạo Thiên đã tại cấu tứ (lối suy nghĩ) vũ khí của mình.

"Cạch cạch cạch" tiếng bước chân vang lên, Tần Hạo Thiên suy nghĩ bị cắt đứt, nhìn về phía tiếng bước chân khởi nguồn, chỉ nhìn thấy Yêu Mị Nhi đi tới đằng sau, mà thấy được Yêu Mị Nhi này một thân cách ăn mặc, Tần Hạo Thiên nhất thời liền ngây ngẩn cả người.

Mỹ phượng, khăn quàng vai, địch y, cái gùi cùng tay áo áo, một bộ đồ, Yêu Mị Nhi đem kia nữ phượng khăn quàng vai mặc, Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Yêu Mị Nhi không khỏi nói ra "Nổi bật ô tía, đai lưng ngọc trăm hoa. Lan tính thích như xuân, kiều mặt Hồng Hà sản, môi son đỏ thắm mờ đều đặn. Khéo léo lông mày mất hạnh, là lướt như hoa nhẹ thể, yếu điệu yên khương Mỹ Tiên nhà!"

Mà đã nghe được lời của Tần Hạo Thiên, Yêu Mị Nhi mặt Hồng Hà càng thêm kiều diễm, một đôi nước con mắt nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, tràn đầy xuân thủy.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Chế tạo binh khí

"Như thế nào đây? Xem được không?" Yêu Mị Nhi xấu hổ mà hỏi.

Tần Hạo Thiên trở về hoàn hồn, thu hồi ánh mắt của mình, Tần Hạo Thiên thừa nhận, chính mình vừa mới một khắc này tâm không khỏi tăng nhanh, mình bị vừa mới Yêu Mị Nhi cho hấp dẫn.

"Khục khục, rất tốt, rất tốt, cái kia, đó là trầm tương lai Hoàng Hậu mặc mai mối, thử một lần là được rồi, nên trả lại, vốn người mặc lấy đã quanh co chế ngự, ở chỗ này thay quần áo, cũng không sợ trầm nhìn lên, người thật đúng là tâm đại!" Tần Hạo Thiên có một chút mất tự nhiên nói.

Đã nghe được lời của Tần Hạo Thiên, Yêu Mị Nhi nhất thời liền không vui, ý gì, chẳng lẽ mình còn không xứng mặc này một thân? Thật sự là quá xem thường người! Nghĩ tới đây, Yêu Mị Nhi trợn mắt liếc một cái Tần Hạo Thiên, trong miệng phát ra một tiếng kiêu hờ, quay người rời đi nơi này.

Nhìn nhìn Yêu Mị Nhi rời đi, Tần Hạo Thiên lắc đầu, đem ánh mắt của mình đặt ở này khối thiên ngoại thiên thạch chi, tay một lần phát lực, nhắc tới, kia một khối vẫn thạch khổng lồ trực tiếp bị Tần Hạo Thiên để tại không trung, đưa tay vừa tiếp xúc với, nhất thời, thân thể của Tần Hạo Thiên trầm xuống, vững vàng lúc Khi đem kia một khối thiên thạch tiếp trong tay.

Từng bước một, Tần Hạo Thiên một tay vác lên thiên thạch nghĩ đi ra ngoài, ở bên ngoài, không có trông thấy Yêu Mị Nhi, trong nội tâm nghĩ đến hoặc Hứa Ly mở a, Tần Hạo Thiên cũng không có suy nghĩ nhiều, rời đi nội vụ kho.

Tần Hạo Thiên đi tới chế tạo tư, đem kia một khối thiên thạch vớt ở đấy, nhất thời mặt đất run lên, cứng rắn mặt đất cũng bị đập ra một cái to lớn sa hố, mà chế tạo tư người phụ trách nhìn thấy Tần Hạo Thiên đến vội vàng ra đón.

"Vi thần Đỗ Bán Nguyệt bái kiến bệ, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!" Một thân áo bào xanh gia thân Đỗ Bán Nguyệt quỳ gối địa phương.

Tần Hạo Thiên vừa cười vừa nói "Không cần đa lễ, đứng lên đi!"

"Vi thần tạ ơn bệ!" Đỗ Bán Nguyệt đứng dậy, sau đó thấy được bên cạnh thiên ngoại thiên thạch, vài bước trước, đưa tay sờ tới khối vẫn thạch này chi,

con mắt một đũa con liền sáng lên.

Vây quanh thiên thạch phát ra "Chặc chặc" thanh âm, Tần Hạo Thiên cũng không quấy rầy, chỉ là lẳng lặng nhìn Đỗ Bán Nguyệt.

"Thứ tốt a, thật sự là đồ tốt a, tạp chất đã không sai biệt lắm rèn luyện hoàn tất, lưu là thiên nhiên thuần túy thiết, chỉ bất quá phẩm chất có một chút quá giòn, cần tăng thêm cái khác vật chất bảo trì cứng cỏi mới được!" Đỗ Bán Nguyệt nhìn xem, sau đó mở miệng nói.

"Hả? Chẳng lẽ Đỗ khanh biết trăm muốn làm cái gì?" Tần Hạo Thiên có một chút tò mò hỏi.

"Ha ha, bệ, quản lý quốc gia thần là không có kia cái năng lực, thế nhưng là, đối với chế tạo đây mới là thần lĩnh vực a, vẫn thạch trân quý vô cùng, đặc biệt là chúng ta nơi này, trăm năm đều khó gặp, mà vẫn thạch cũng là rèn đúc vũ khí tài liệu nhất, vẫn thạch giá trị cũng là thể hiện tại binh khí chi, nếu vẫn thạch không cần tới chế tạo binh khí, đó mới là phung phí của trời a!" Đỗ Bán Nguyệt lấy tay vuốt cằm râu của mình nói.

"Đúng vậy a, Đỗ khanh không có nói sai, trăm đích thực là muốn chế tạo binh khí!" Tần Hạo Thiên đem mục đích của mình nói ra.

"Thình bệ yên tâm, thần hội chế tạo nhượng lại bệ hài lòng binh khí!" Đỗ Bán Nguyệt cũng là tràn ngập nhiệt tình, vẫn thạch, thật sự là quá trân quý, đặc biệt hay là lớn như vậy một khối, nhìn làm cho người ta không khỏi ngửa tay!

"Ha ha, Đỗ khanh, có một số việc các ngươi có thể xử lý, thế nhưng có một số việc, là cần trăm tự mình làm, đặc biệt là vũ khí sự tình, loại chuyện này là không thể làm cho người ta tùy ý nhúng tay!" Tần Hạo Thiên cự tuyệt Đỗ Bán Nguyệt thỉnh cầu.

"A? Bệ muốn đích thân động thủ? Đây, như vậy thì làm sao được? Bệ Vạn Kim thân thể, tại sao có thể làm bực này sự tình?" Đỗ Bán Nguyệt có một chút thất kinh.

"Không ngại, đây là trăm mệnh lệnh, Đỗ khanh không cần kinh hoàng, đi thôi, hiện đem này vẫn thạch hòa tan!" Nói xong lại một lần nữa đem kia nhanh to lớn vẫn thạch nhắc lên, tiến nhập chế tạo tư.

Vẫy lui mọi người, Tần Hạo Thiên tại Đỗ Bán Nguyệt cùng đi chi, đi tới luyện trước lò mặt, nhìn nhìn này khối vẫn thạch, nhìn nhìn lại luyện lò, lỗ hồng quá nhỏ, vẫn thạch thả không vào.

"Bệ, có thể đem này khối vẫn thạch đập nát, chỉ bất quá cần hao phí một ít thời gian!" Đỗ Bán Nguyệt đề nghị đến.

"Ừ, có thể, đi làm a!" Tần Hạo Thiên cũng đồng ý Đỗ Bán Nguyệt biện pháp.

Tại Đỗ Bán Nguyệt chỉ huy chi, kia một khối vẫn thạch bị đặt ở bếp lò chi, đợi đến kia một khối vẫn thạch bị thiêu sạch đỏ bùng, chế tạo tư người đem nước đột nhiên gọi tại kia khối vẫn thạch chi, nhất thời, kia khối vẫn thạch phát ra âm thanh chói tai, sương mù tràn ngập, nóng hôi hổi, mà chế tạo tư người lúc này vọt lên đại chùy, bắt đầu đánh vẫn thạch.

Theo thiết chùy đánh, vẫn thạch chi cũng bắt đầu xuất hiện khe nứt, mà những người này Mã Thuận lấy khe nứt đứt thiết tiêu, tiếp tục nện búa thiết tiêu, đem kia thiết tiêu đánh tiến trong cái khe, theo thời gian trôi qua, thiết tiêu đã bị đánh tiến vào, mà khe nứt cũng càng lúc càng lớn.

Nhiều lần thiêu, tưới nước, đánh, rốt cục tại hao tổn một ngày thời gian, này một khối vẫn thạch bị đánh trở thành khối vụn, mà chế tạo tư thợ thủ công cũng đã thay đổi mấy sòng.

Đợi đến vẫn thạch triệt để nguội lạnh, Tần Hạo Thiên đem vẫn thạch khối vụn cầm tới, đi tới luyện lò này, phổ một tảng than củi, đem vẫn thạch khối vụn đặt ở than củi chi, lại che một tảng than củi, tại phổ một tảng vẫn thạch khối vụn, lại là một tảng than củi.

Thả đã xong vẫn thạch khối vụn, Tần Hạo Thiên có lấy ra cái khác quặng sắt thạch, tiếp tục thả, đợi đến hết thấy đều chuẩn bị xong, đốt lên luyện lò, cái khác hết thấy đều có Đỗ Bán Nguyệt trông giữ, chính mình thì là yên lặng chờ đợi.

Vẫn thạch không hồ là vẫn thạch, đã đều năm ngày, mới bắt đầu hòa tan, đến ngày thứ sáu, đã xuất hiện nước thép, ống bể (thổi gió) không ngừng trướng gió tiến vào, không ngừng thêm nhiệt độ cao độ.

Ngày thứ bảy, vẫn thạch hòa tan, mở ra van, nước thép theo rãnh chảy đến vào đến một cái trong hồ sâu, Tần Hạo Thiên cầm lấy một cây thật dài côn sắt, không ngừng đem nước thép khuấy, nửa chất lỏng, nửa thể rắn nước thép theo Tần Hạo Thiên khuấy, thỉnh thoảng bốc lên bong bóng, mà Đỗ Bán Nguyệt thì là rất không minh bạch Tần Hạo Thiên làm như vậy nguyên nhân, thế nhưng, hẳn không có lắm miệng, chỉ là yên lặng nhớ kỹ Tần Hạo Thiên cử động.

Đợi đến đã bắt đầu làm lạnh, Tần Hạo Thiên rút ra trường côn, chờ khối sắt thành hình, khối sắt hoàn toàn thành hình, làm lạnh, trước mặt Tần Hạo Thiên bày đặt tám khối dài mảnh hình khối sắt, hiện ra sâu kín hắc quang.

Tần Hạo Thiên lại một lần nữa đem khối sắt để vào luyện trong lò, cùng chờ đợi khối sắt bị kia nhiệt độ cao lò lửa thiêu màu đỏ bùng, khối sắt bị thiêu sạch đỏ bùng, Tần Hạo Thiên đưa tay đem y phục của mình trang trí toàn bộ lấy, trực tiếp cởi bỏ thân thể, trong tay dẫn theo một chuỗi búa tạ, một tay cầm cái kìm, đem nung đỏ khối sắt lấy xuất ra, đặt ở đe chi, giơ lên trong tay búa tạ hung hăng nện búa đi, nhất thời thình thịch một tiếng vang thật lớn, tia lửa văng khắp nơi, Tần Hạo Thiên tiếp tục huy vũ búa tạ, một búa một búa đánh, đem kia khối sắt đánh thành một cái thật dài mảnh hình.

Mà liền lúc này, Tần Hạo Thiên đem khối sắt lại một lần gấp, lại một lần rèn đánh nhau, con mắt của Đỗ Bán Nguyệt một... gần... Trùng được lão đại, đây là hạng gì rèn đúc phương pháp?

Theo thời gian trôi qua, thân thể của Tần Hạo Thiên chỉ đã toàn bộ là mồ hôi, thế nhưng hắn không có dừng chút nào nghỉ, tiếp tục đánh, hiện tại hắn đã nhiều lần rèn có mười lần.

Bây giờ thiết đã rút nhỏ một nửa, Tần Hạo Thiên đem này một khối thiết lại một lần nữa đánh thành dài mảnh hình dáng, sau đó lại ném vào luyện trong lò, lại một lần nữa kìm lên một khối, tiếp tục rèn đúc.

Ba ngày, trọn ba ngày, Tần Hạo Thiên đem tất cả công tác chuẩn bị làm tốt, Tần Hạo Thiên nghỉ ngơi một ngày, điều chỉnh tốt tâm tình của mình, bắt đầu rồi chính mình rèn đúc binh khí.

Tần Hạo Thiên đem ba khối dài mảnh khối sắt dùng cái kìm cố định hảo, chui[nên] đánh nhau, thời gian dần qua, ba khối thiết hợp thành một khối, mà chính giữa cây sắt còn bảo trì hoàn chỉnh, hai bên thiết thì là chặt chẽ bao trùm trung tâm, theo Tần Hạo Thiên đánh, dần dần thành hình.

Một chuôi trường đao xuất hiện, thân đao thẳng tắp, bề rộng chừng hai ngón tay, nhưng nhìn rất đẹp, rất có mỹ cảm, thân đao dài ước chừng một mét năm, mũi đao hiện ra góc hình dáng, thế nhưng có một cái đặc điểm, đó chính là chuôi này đao không có rãnh máu!

Đỗ Bán Nguyệt đương nhiên không biết chuôi này đao lai lịch, đây là Tần Hạo Thiên tại đại thiên triều thời điểm rất thích đao kiếm tạo hình nhất đường Hoành Đao! Đi qua một loạt công tác, một thanh này Hoành Đao đã bị chế tạo xong, thừa chính là về sau công tác.

Mà còn có một chuôi vũ khí đang chờ đợi Tần Hạo Thiên, lớn như vậy một khối vẫn thạch đương nhiên không có khả năng cũng chỉ là một chuôi Hoành Đao liền có thể sử dụng hết, mà kế đó tiếp đến Tần Hạo Thiên tiếp tục tại chế tạo tư bên trong chế tạo lấy chính mình trường kiếm!

Về phần vũ khí tạo hình, Tần Hạo Thiên đã sớm có ý định, đương nhiên là tám mặt hán kiếm! Tám mặt hán kiếm binh thẳng thân kiếm là vì chính khí, hẹp dài mũi kiếm là vì bá khí! Rất thích hợp Tần Hạo Thiên.

Mà Tần Hạo Thiên không biết là, phiền phức của mình đã càng ngày càng gần, một già một trẻ, đằng sau còn đi theo một sóng lớn tùy tùng trùng trùng điệp điệp tiến nhập đến Đại Hãn vương triều trong biên giới, hướng về Hoàng thành ra!

Mà Tần Hạo Thiên càng thêm không biết là, Yêu Mị Nhi cư nhiên đem kia một bộ mũ phượng khăn quàng vai xuyên ra ngoài, ngay tại toàn bộ trong hoàng cung lung tung đi bộ, vốn đối với Yêu Mị Nhi tồn tại, tất cả mọi người đều biết, thế nhưng, đó là Tần Hạo Thiên việc tư, ai cũng không xen vào, thế nhưng là, lần này Yêu Mị Nhi mặc chính là Hoàng Hậu mới có tư cách mặc mũ phượng khăn quàng vai, vậy cũng liền đưa tới oanh động.

Đương nhiên, đây hết thấy Tần Hạo Thiên là cũng không biết, hắn hiện tại đã hoàn toàn đắm chìm tại chế tạo vũ khí của mình bên trong, mà bây giờ Yêu Mị Nhi thì là bị Mộc Thừa Phong mấy người bao bọc vây quanh, đang tại hỏi Yêu Mị Nhi một sự tình.

"Mị Nhi cô nương, người này một thân là từ gì mà đến?" Mộc Thừa Phong cẩn thận hỏi.

"Y phục này là Tần Hạo Thiên tặng cho ta a!" Yêu Mị Nhi rất là chuyện đương nhiên nói.

Đã nghe được lời của Yêu Mị Nhi, Mộc Thừa Phong, Vương Văn Dương, Hạ Cảnh Thiên mấy người nhìn nhau một cái, ánh mắt trao đổi một phen.

"Vậy, Mị Nhi cô nương, bệ bây giờ đang ở nơi nào?" Vương Văn Dương hỏi.

"Ta làm sao biết, hắn không biết tại mân mê cái gì, cũng đã có nửa tháng cũng không có xuất hiện!" Rất hiển nhiên, Yêu Mị Nhi đối với Tần Hạo Thiên mất tích rất là không hài lòng.

Mấy người sau khi nghe, sau đó đối với Yêu Mị Nhi thì lễ một cái, toàn bộ lui ra ngoài, mấy người vừa đi một bên trò chuyện với nhau.

"Ai, bệ cũng đến nên đón dâu tuổi rồi, bệ trưởng thành a!" Mộc Thừa Phong cảm thán nói.

"Đúng vậy a, đúng vậy a, xem ra bệ là đúng Mị Nhi cô nương rất vừa ý a, một mực mang theo trên người, hiện tại cư nhiên đem mũ phượng khăn quàng vai đều đưa cho Mị Nhi cô nương, có thể thấy, bệ đã làm ra quyết định!" Hạ Cảnh Thiên cũng nói.

Thế nhưng là Vương Văn Dương không có mở miệng, hắn cảm thấy trong này không hề thích hợp địa phương, thế nhưng là đến cùng là địa phương gì không đúng, hắn cũng nói không ra, nghe được hai người nói như vậy, hắn cũng tìm không được phản bác lý do, cũng chỉ có thể đủ gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Trấn Cửu Châu, Tru Thiên Hạ

Buồng xuống búa tạ, đem trường kiếm để vào dầu bên trong tôi vào nước lạnh, sau đó lại để vào trong nước, nhiệt độ cao trường kiếm cùng nước tiếp xúc, nhất thời nóng hơi bọt nước văng khắp nơi, thỉnh thoảng phát ra bạo liệt thanh âm.

Tần Hạo Thiên đợi đến hết thấy bình tĩnh trở lại, sau đó dùng cái kim kẹp lên trường kiếm, chính mình nhìn xem, ừ, thân kiếm thẳng tắp, không có uốn lượn, sau đó dùng xâu trên kệ Giáp Tử kẹp lấy trường kiếm, để cho trường kiếm treo lên, chờ đợi trường kiếm hoàn toàn làm lạnh.

Mà một mực cùng sau lưng Tần Hạo Thiên Đổ Bán Nguyệt không ngừng ghi chép Tần Hạo Thiên rèn đúc quá trình, hết thấy đều đã hoàn thành, bắt đầu lắp ráp, vỏ kiếm, vỏ đao, chuôi kiếm, chuôi đao cũng phải cần Tần Hạo Thiên chính mình tới làm.

Trùng mắt hết thấy đều làm sau khi xong, lắp ráp hoàn thành, kế tiếp liền cần mở lưỡi cùng khai phong, đây là một cái rất trọng yếu khâu.

Mở lưỡi cùng khai phong có thể là hai chuyện khác nhau tình, căn bản cũng không đồng dạng!

Cái gọi là mở lưỡi chính là đem đao kiếm có thể có được lực sát thương địa phương cho mài xuất ra, thế nhưng không sắc bén, rất đột, mà khai phong chính là sẽ có được lực sát thương địa phương hoàn toàn bộc lộ ra, để cho vũ khí trở nên lợi hại vô song.

Đem đao kiếm lấy đi, tại Đổ Bán Nguyệt đám người cung kính, Tần Hạo Thiên rời đi chế tạo tư, trong lòng Tần Hạo Thiên không khỏi lửa nóng, bởi vì, chính mình vũ khí trong tay là thuộc về mình, là mình từng điểm từng điểm đánh ra!

Đi tới chính mình cung điện, để cho nội thị đem Ma Đao Thạch mang tới, rút ra trường kiếm, tưới nước, từng điểm từng điểm cọ xát lấy, con mắt của Tần Hạo Thiên nhìn mình đang tại mài đến trường kiếm, theo Tần Hạo Thiên mài kiếm, Tần Hạo Thiên trước không phải khai phong, mà là mài thân kiếm, đem thân kiếm tám mặt cọ xát xuất ra.

Đợi đến trên thân kiếm màu đen kia vật chất toàn bộ tiêu thất, tám mặt hán kiếm chân chính về mặt thể hiện ra xuất ra, ngân bạch sắc thân kiếm, trên thân kiếm tràn ngập văn màu, theo Tần Hạo Thiên tay đóng đưa, trường kiếm thân kiếm như nước chảy đồng dạng, trên thân kiếm văn màu cũng tản mát ra sắc thái thần bí, bất an biến đổi nhan sắc.

Khai phong! Ngẫu nhiên tưới một chút nước, mũi kiếm cùng Ma Đao Thạch ở giữa xung đột phát ra thanh âm căn bản cũng không dễ dàng nghe được, theo thời gian trôi qua, tám mặt hán kiếm phong mang dần dần thể hiện ra xuất ra, tuyết bạch sắc mũi kiếm, tản ra tí ti hàn mang, Tần Hạo Thiên đưa tay gõ gõ thân kiếm, nhất thời, tám mặt hán kiếm phát ra một tiếng tê mình thanh âm!

Cầm miếng vải từng điểm từng điểm đem thân kiếm chà lau sạch sẽ, lấy ra vỏ kiếm, đem kiếm đưa về vỏ kiếm bên trong, hàn quang thu vào rồi biến mất, vào vỏ thì chất phác tự nhiên, căn bản nhìn không ra trong này sẽ là một chuôi lợi khí!

Đem trường kiếm đặt ở giá vũ khí phía trên, đem Hoành Đao lấy ra, tiếp tục công tác của mình, đợi đến sau khi hoàn thành, Tần Hạo Thiên rất hài lòng, xúc cảm, cảm nhận, đều đạt đến Tần Hạo Thiên trong nội tâm mục tiêu.

Ôm đao kiếm, Tần Hạo Thiên đi tới hoàng cung đại điện, đại điện nóc phòng, khí vận Cự Long nhắm mắt, mà khí vận thì không ngừng tụ tập, có thể trông thấy, khí vận Cự Long to lớn biến lớn một vòng.

Cảm giác được Tần Hạo Thiên đến, khí vận Cự Long mở mắt, nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên lấy ra Hoành Đao, nhìn nhìn Hoành Đao nói "Thiên quốc Trấn Cửu Châu, muốn đòi thiên hạ bình! Về sau, ngươi vì ta Đại Hãn trấn quốc thần khí, tên là Trấn Cửu Châu!"

Nói xong, trực tiếp đem Hoành Đao Trấn Cửu Châu đưa đến khí vận trước mặt Cự Long, khí vận Cự Long ngẩng đầu một tiếng rống giận vang lên, thanh âm đinh tai nhức óc, toàn bộ Đại Hãn vương triều người cũng nghe được, khí vận Cự Long đem Trấn Cửu Châu ngậm tại trong miệng, tất cả mọi người đều đủ trông thấy Trấn Cửu Châu dựng đứng tại Cự Long trong miệng, mà khí vận thì là kết nối ở trên Trấn Cửu Châu, khí vận Cự Long thai nghén lấy Trấn Cửu Châu!

Mà người của Đại Hãn cũng đều đã minh bạch, biết mình quốc gia có một chuôi trấn quốc thần khí, Trấn Cửu Châu!

Lấy thêm lên trong tay tám mặt hán kiếm, rút ra trường kiếm, trường kiếm phát ra thanh thúy thanh âm.

"Tru Thiên Hạ chỉ nguyệt hàn, được xuất bản giới phong vân lạnh! Về sau, ngươi tên là Tru Thiên Hạ!" Thuộc về Tần Hạo Thiên vũ khí Tru Thiên Hạ hiện thế cõi trần!

Thu kiếm vào vỏ, rồi đi nơi này!

Đi đến chính mình cung điện, Tần Hạo Thiên mở cửa phòng, đột nhiên, con mắt của Tần Hạo Thiên thoáng cái trừng được lão đại, bởi vì, hần nhìn thấy thân mặc mai mối Yêu Mị Nhi đang tại chính mình mặc vào năm.

Tần Hạo Thiên nhìn xem bên ngoài, ánh nắng tươi sáng, giữa ban ngày ngủ? Còn ăn mặc mai mối ngủ, tính toán thời gian, này cũng đã là hơn nửa tháng, Yêu Mị Nhi rõ ràng còn ăn mặc này một bộ mai mối, đây là có nhiều thích a?

Yêu Mị Nhi nghe được cửa bị mở ra thanh âm, thân thể mềm mại vận vẹo uốn éo, sau đó mơ mơ màng màng nháy nháy con mắt, lưỡi biếng khởi động thân thể của mình, thuốc lã sương mù nhìn một chút Tần Hạo Thiên.

"A, người trở về a!" Nói xong có ngã xuống giường tiếp tục ngủ.

Tần Hạo Thiên lúc ấy cũng rất bó tay rồi, một cô nương nhà, cư nhiên tại một người nam nhân ngủ trên giường cảm giác, trông thấy người khác trở về, nói câu nào lại ngủ tiếp, này thật đúng là tâm đại.

Mà vừa lúc này, Tần Hạo Thiên đột nhiên quay đầu, nhìn về phía không trung, hần cảm giác được có thật nhiều khí tức cường hoành xuất hiện, đang rất nhanh tới gần Hoàng thành!

Mà khí vận long mạch cũng cảm thấy, mở ra hai con người, nhìn về phía khí tức phương hướng, một tiếng rống giận vang lên trời rung đất chuyển, toàn bộ Hoàng thành đều đã bị kinh động, Tần Hạo Thiên thân ảnh lóe lên, đi tới khí vận long mạch lúc trước, nhìn nhìn khí tức tiến đến phương hướng.

Xa xa vô số điểm đen xuất hiện, trong nháy mắt đã đi tới Hoàng thành, một người mặc hắc sắc hoa bào lão già, chấp hai tay sau lưng, một đầu hoa râu tóc thoáng trói buộc một chút, khuôn mặt không hiện lão thái, ngược lại mặt mày hồng hào, thật dài chòm râu Nghênh phong tung bay, mà mục quang thì là hung ác vô cùng nhìn nhìn Tần Hạo Thiên.

"Tiểu tử người chính là Tần Hạo Thiên?" Lão già nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, rất là không có lễ phép mà hỏi.

"Trẫm là Tần Hạo Thiên, không biết tiền bối là phương nào cao nhân, tới ta Đại Hãn có chuyện gì?" Tần Hạo Thiên không kiêu ngạo không siểm nịnh hỏi lại.

"Ừ, lão phu Yêu Nghê Thiên, la sát Cung Cung chủ, Mị Nhi gia gia, tiểu tử người thoát nhìn cũng không tệ lắm, không giống như là cái tiểu Bạch mặt, có chút nam nhân bộ dáng, chính là thực lực quá yếu, mới Mệnh hải tăng năm, không xứng với tôn nữ của ta a!" Yêu Nghê Thiên vuốt chòm râu của mình nhìn nhìn Tần Hạo Thiên nói.

"Để cho lão phu thử một lần tiểu tử người, nhìn xem người có phải hay không có tư cách lấy lão phu cháu gái!" Yêu Nghê Thiên nói xong, ổng tay áo hát lên, giờ chuông nạp nguyên, một chuông đánh hướng Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên nhất thời ánh mắt một lịch, lai già bất thiện!

Để theo vận chuyển, cuộn cuộn khí thế phá thể, sau lưng khí vận Cự Long phối hợp một tiếng rống giận vang lên, không gian chấn động, nhất thời Đại Hãn vương triều Hoàng thành sắc trời do trong sáng trời nắng hóa thành đầy trời mây đen.

"Già Thiên Thủ!" Giờ tay lên chuông, thiên không mây đen hóa thành bàn tay khổng lồ cường thế đè xuống, Yêu Nghê Thiên vừa nhìn, nhất thời lông mày nhu lại, nói "Hảo tiểu tử, có thủ đoạn!"

Giờ tay lên chỉ, đối với kia bàn tay khổng lồ từng ngón tay xuất "Tịch Diệt Chỉ!"

Tịch Diệt Chỉ vừa ra, hắc sắc sáng rọi lóe lên rồi biến mất, đối với tay kia chuông trung tâm cấp tốc vọt tới, chỉ nghe thấy "Bành!" một tiếng, bàn tay khổng lồ trực tiếp cái này chỉ xuyên qua, hư ảo hóa, mà Tịch Diệt Chỉ còn hướng về Tần Hạo Thiên chạy như bay mà đi.

Tần Hạo Thiên một trương tay Tru Thiên Hạ xuất hiện, trường kiếm trong tay xoay tròn vài vòng, bắt lấy chuôi kiếm, rút kiếm ra khỏi vỏ!

Một vòng hàn quang xuất hiện, kiếm khí bạo phát, hướng về Tịch Diệt Chỉ đánh tới, kiếm khí mang theo khắc nghiệt ý tứ, Tịch Diệt Chỉ mang theo phá hư ý tứ, kiếm khí cùng Tịch Diệt Chỉ đụng vào nhau, thỉnh thoảng bạo tạc.

Thân thể của Tần Hạo Thiên hướng về sau rút lui một bước, mà Yêu Nghê Thiên thì là ổng tay áo vung lên, đem bạo phát đi ra khí kinh tiêu tán sạch sẽ, trong mắt nhìn nhìn Tần Hạo Thiên tràn ngập tán thưởng.

"Rất tốt, hảo tiểu tử, có thể a, cư nhiên có thể tiếp được lão phu hai tầng công lực, có thể!" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn Tần Hạo Thiên nói.

"Vậy Tần Hạo Thiên còn phải đa tạ tiền bối hạ thủ lưu tình!" Tần Hạo Thiên mặt lạnh nhìn Yêu Nghê Thiên nói.

"Ha ha ha, lão phu nhìn xem người có phải hay không có thể tiếp được ta năm thành công lực!" Yêu Nghê Thiên nói xong vận chuyển Chân nguyên, màu đỏ sậm hào quang xuất hiện ở thân thể ra, mà Tần Hạo Thiên thu kiếm vào vỏ, làm ra rút kiếm tư thế, vận sức chờ phát động.

Hai người khí thế không ngừng mà hướng về đối phương áp bách mà đi, toàn bộ không gian đều phát ra "Rầm rập" thanh âm, song người ở giữa không gian giống như là ngưng đọng lại.

"Gia gia, Tần Hạo Thiên, các người đang làm gì đó?" Đột nhiên bên ngoài tràng truyền đến Yêu Mị Nhi thanh âm, mà đang tại súc thể hai người đồng thời tản đi khí thế.

"Gia gia?" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Yêu Mị Nhi nói.

"Đúng vậy a, ông nội của ta, la sát cung cung chủ a!" Yêu Mị Nhi rất là chuyện đương nhiên nói.

Nhưng mà Yêu Nghê Thiên thấy được cháu gái của mình nhất thời con mắt đều đỏ, kia chòm râu đang không ngừng nhảy lên, rất có tiết tấu cảm giác, bởi vì bây giờ Yêu Mị Nhi rõ ràng còn đem mũ phượng khăn quàng vai ăn mặc, nhìn nhìn giống như là một cái kết hôn người mới.

"Mị, Mị Nhi, người, người!" Yêu Nghê Thiên đều nói không ra lời.

"Tần Hạo Thiên, người tên tiểu tử thú, người cư nhiên không có đi qua sự đồng ý của ta cưới tôn nữ của ta, lão phu cùng người Thế Bất Lưỡng Lập!" Yêu Nghê Thiên rất là bị phần không thôi.

Trong nội tâm thầm nghĩ "Lúc này mới bao lâu a, nửa tháng a, a, lão phu nhanh đuổi chậm đuổi hay là chậm a! Ai ôi!!, bảo bối của ta cháu gái ai, người cũng quá không rụt rè, thế nào liền dễ dàng như vậy đã lập gia đình siết?"

Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn Tần Hạo Thiên thoáng cái cũng rất không thoải mái, cùng mình đoạt cháu gái người, đều không phải người tốt! Cháu gái của mình còn muốn nhiều nuôi dưỡng mấy năm nữa!

"Cái gì đồ chơi? Ta lúc nào cưới Yêu Mị Nhi sao?" Tần Hạo Thiên thoáng cái liền ngăn cản cả người, chính mình lúc nào lấy Yêu Mị Nhi sao?

"Xú tiểu tử, người còn dám chống chế? Người xem một chút, người xem một chút, Mị Nhi đều mặc mai mối, hay là mũ phượng khăn quàng vai, không phải này Hoàng Hậu dụng cụ lập sao? Tiểu tử người rõ ràng còn dám chống chế? Lão phu sống bỏ người!" Yêu Nghê Thiên khí thăm rồi.

"Gia gia, người nói hưu nói vượn cái gì đâu, ai gả cho hắn ~!" Yêu Mị Nhi nhất thời thẹn thùng không thôi, rất là không có hảo khí đích nhìn nhìn gia gia của mình.

"Mị Nhi, người đứng qua một bên, không có chuyện của người, nhìn gia gia cho người trút giận!" Yêu Nghê Thiên đã khí đích nổi điên, căn bản cũng không có nghe được Yêu Mị Nhi đang nói cái gì.

Yêu Mị Nhi khí đích thẳng dậm chân, đi đến Yêu Nghê Thiên trước người, đưa tay bắt lấy Yêu Nghê Thiên râu mép thắt lại, nhất thời Yêu Nghê Thiên thoáng cái liền đau thẳng thét to.

"Ai nha, Mị Nhi, Mị Nhi, hảo Mị Nhi, buông tay, buông tay, gia gia râu mép cũng bị tóm mất!" Yêu Nghê Thiên lập tức đầu hàng.

"Ai báo cho người ta gả cho Tần Hạo Thiên sao? Làm sao người tới nơi này?" Yêu Mị Nhi hỏi.

"Người xem một chút người, đều mặc trên mai mối, không phải này rõ ràng sự tình đi! Ta làm sao tới nơi này, ta tới nơi này còn không bởi vì người! Ca ca người nói người có người thích, lão phu còn không tin, xem ra thật sự là a!" Yêu Nghê Thiên trực tiếp đem yêu Mạch U cho khai ra tới.

"Yêu Mạch U, người rút ra đây cho ta, đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Yêu Mị Nhi xiên lấy eo, nhìn nhìn đám người, lớn tiếng hô, quả thật chính là quá phải nữ ra uy!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Viễn cổ may mắn mật

Lúc này, coi như là cái đồ đàn cũng biết sự tình không đúng, con mắt của Yêu Nghê Thiên cũng nhìn về phía sau lưng yêu Mạch U, yêu Mạch U cũng cảm giác được sự tình không đúng, thế nhưng tại chính mình gia gia, muội muội, còn có Tần Hạo Thiên trong ánh mắt đứng dậy.

Yêu Mị Nhi tiến lên, trực tiếp một phát bắt được yêu Mạch U cổ áo, trừng mắt, nhìn nhìn yêu Mạch U, nghiêng chắc hàm răng, yêu Mạch U cũng có thể nghe được Yêu Mị Nhi hàm răng cắn "Gặc... Gặc..." Vang.

"Nói, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Người thật sự trở về nói lung tung sao?" Yêu Mị Nhi hỏi.

"Muội tử, muội tử, rụt rè, rụt rè, người xem một chút người cái dạng này, giống như là cộp cái đồng dạng, Tần Hạo Thiên vẫn còn ở sau lưng nhìn nhìn đâu, người cũng không sợ để lại cho hắn ấn tượng xấu a?" Yêu Mạch U đưa tay muốn đem chính mình muội tử tay lay khai mở.

Đã nghe được yêu lời của Mạch U, Yêu Mị Nhi quay đầu nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, chỉ nhìn thấy Tần Hạo Thiên nắm bắt trường kiếm, con mắt nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên, căn bản cũng không có nhìn chính mình, nhất thời trong nội tâm một mạch.

"Ta để cho người nói lung tung, để cho người nói lung tung!" Yêu Mị Nhi vừa mắng, một bên quyền đâm cước đá, mà yêu Mạch U căn bản cũng không ngăn cản, tùy ý muội tử của mình đối với chính mình thi triển hung ác.

"Tần Huỳnh Đề a, cứu mạng a, mau ngăn cản em gái của ta a, muốn tai nạn chết người!" Yêu Mạch U đột nhiên mở miệng nói chuyện, đem Tần Hạo Thiên dụ dỗ.

"Tiền bối, nếu là hiểu lầm, vậy hi vọng tiền bối cùng văn bối như vậy dừng tay như thế nào?" Tần Hạo Thiên hỏi, căn bản cũng không để ý tới yêu Mạch U.

"Ha ha ha, hảo hảo, như thế rất tốt!" Yêu Nghê Thiên cũng là mượn sườn núi dưới con lư.

"Đã như vậy, kính xin tiền bối theo văn bối đi hoàng cung, văn bối hơi chuẩn bị tửu thủy, vì tiền bối cùng các vị huynh đài tiếp Trần!" Tần Hạo Thiên đề nghị nói.

"Hảo, có tâm, lão phu một đường chạy đến, cũng là bụng đói kêu vang!" Yêu Nghê Thiên nói.

"Thỉnh!" Tần Hạo Thiên đưa tay ý bảo tiến nhập hoàng cung.

"Thỉnh!" Yêu Nghê Thiên cũng nói một câu, sau đó ý bảo Tần Hạo Thiên ở phía trước dẫn đường, Tần Hạo Thiên cười cười, nhìn nhìn đang tại chịu khổ Yêu Mị Nhi hung ác yêu Mạch U, tiến nhập hoàng cung.

"Rất tốt, rất tốt, khí vận tụ hợp long, vận hướng xu thế không gì sánh kịp, tại đây mảnh thổ địa phía trên, ngời quốc gia này xem như cường đại, rất tốt!" Nhìn nhìn xung quanh, Yêu Nghê Thiên mở miệng nói.

"Đáng tiếc chính là, dường như ngời tìm này Đại Địa Long Mạch không trọn vẹn không được đầy đủ, không phải rất hoàn mỹ a!" Yêu Nghê Thiên phát ra nghi vấn.

"Ha ha, tiền bối nói không sai, này Đại Địa Long Mạch đích thực là như thế, nó không biết bị người nào trực tiếp cắt thành hai nửa, văn bối phát hiện nó thời điểm, cũng đã gần muốn tiêu tán!" Tần Hạo Thiên giải thích nói.

"Hả? Còn có loại này sự tình? Đại Địa Long Mạch bị người đoạn thành hai đoạn?" Yêu Nghê Thiên lông mày nhướng lên, nhìn về phía Tần Hạo Thiên.

"Đúng là như thế, một mảnh hắc sắc Đại Địa Long Mạch, tại Đại Hãn, còn có một đầu long mạch, thế nhưng là nó chướng mắt ta, cho nên, văn bối không có cách nào chỉ có thể tìm đến này không trọn vẹn Đại Địa Long Mạch!" Tần Hạo Thiên đưa tay ý bảo Yêu Nghê Thiên tiến điện.

Mà Mộc Thừa Phong mấy cái nhân vật trọng yếu cũng ở điện bên trong chờ đợi, trông thấy Tần Hạo Thiên vào được, đối với Tần Hạo Thiên hành lễ, đón lấy đối với Yêu Nghê Thiên hành lễ nói "Gặp qua tiền môn tiền bối!"

Yêu Nghê Thiên phát phát tay, ý bảo không cần đa lễ, tại Tần Hạo Thiên dưới sự dẫn dắt, Yêu Nghê Thiên ngồi ở hạ vị thủ tọa, mà Yêu Nghê Thiên cũng không nói thêm gì, trực tiếp ngồi xuống, La Sát Cung đệ tử cũng ở đằng sau chính mình cho mình tìm chỗ ngồi xuống, không có phát sinh cái gì bất mãn sự kiện.

"Ha ha, các ngời những người này thật là có phúc khí a, Tần Hạo Thiên tiểu tử ngời cũng rất lớn mật, lại dám gặp may mắn hướng con đường này, thật sự là nghe mới sinh không sợ cạp a! Tiểu tử, ngời nên cẩn thận, cũng đừng thất bại a!" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn Tần Hạo Thiên rất là ý vị thâm trường nói.

Đã nghe được lời của Yêu Nghê Thiên, Tần Hạo Thiên cũng là sửng sốt, hần không rõ xây dựng vận triều hội có nguy hiểm gì.

Trông thấy Tần Hạo Thiên vẻ mặt mộng dạng, sắc mặt của Yêu Nghê Thiên cũng là biến đổi, đặt chén rượu xuống nhìn nhìn Tần Hạo Thiên lại một lần nữa vấn đạo "Ngời thật sự không biết?"

"Không biết!" Tần Hạo Thiên rất rõ ràng trả lời.

Yêu Nghê Thiên nhất thời thoáng cái liền đứng thẳng, giật mình nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, ngón tay lấy Tần Hạo Thiên nói "Ngời cái gì cũng không biết ngời liền dám sáng lập vận hướng?"

Yêu Nghê Thiên cử động một chút làm cho cả trong đại điện ngời thoáng cái kinh sợ, toàn bộ nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên, mà Yêu Nghê Thiên cũng là cảm giác được chính mình thất thố, khôi phục một chút tâm tình của mình, lại một lần nữa ngồi xuống.

"Vận hướng cũng là một loại tu luyện thể hệ, kỳ thật thiên hạ xu thế cũng có một loại khí vận liên tiếp, quốc gia thu thập vận mệnh quốc gia, tụ tập thiên hạ khí vận làm một thể, tổng môn cũng có khí vận, là vì thiên vận! Thế nhưng, có một chút, đó chính là vận hướng lại là đi chính phạt chi lộ, muốn càng nhiều khí vận, liền nhất định phải triển khai chinh phạt, cướp đoạt nhân khẩu, thổ địa, mà cũng bởi vì như thế, cho nên quốc gia chi chủ sẽ nhiễm vô thượng nhân quả, mà vận mệnh quốc gia tồn tại sẽ là thanh tẩy nhân quả máu chót, làm cho người ta có thể siêu thoát!"

"Xây dựng vận hướng, đạt được tri thể công, nhất thống thiên hạ e rằng lượng công, mà trấn áp vận mệnh quốc gia cũng chính là trấn áp Nhân Tộc khí vận, bằng vào Nhân Tộc khí vận mặc dù không thánh nhân thần thông, chỉ cần Nhân Tộc một ngày không vong, cũng có thể trở thành bất tử bất diệt tồn tại! Sẽ đạt được bất tử bất diệt chi thân, thế nhưng, muốn biết rõ, một khi nhiễm lên Nhân Tộc khí vận, như vậy ngời sẽ vĩnh viễn không chiếm được thánh nhân chi vị, bởi vì thiên đạo áp chế, một khi Nhân Tộc khí vận có thiết thời, như vậy bất tử bất diệt sẽ tiêu thất! Do đó rốt cuộc không chiếm được bất tử bất diệt chi lực!"

"Cho nên, muốn phá vỡ trời buộc, thiên đạo áp chế, vận hướng chi chủ chỉ có một biện pháp, đó chính là sát thiên! Giết chết thiên đạo! Tránh thoát thiên

đạo trời buộc có thể siêu thoát! Đáng tiếc, thiên đạo không phải dễ dàng như vậy liền sẽ bị giết chết, muốn giết thiên chỉ có một biện pháp, đó chính là khai thiên tích địa! Một lần nữa mở ra xuất thế giới mới!" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn Tàn Hạo Thiên nói.

"Khai thiên tích địa! ?" Tàn Hạo Thiên chén rượu trong tay thoáng cái rơi xuống trên mặt đất, hân hoan cái liền nhớ tới một người, một cái truyền thuyết siêu cấp lớn lão Bàn Cổ!

"Vâng, khai thiên tích địa, kỳ thật cũng không phải nói cái gì sáng lập thế giới mới, hẳn là tiến nhập đến một cái thế giới mới, tiểu tử, ngươi có biết hay không cái gọi là 3000 Tiểu thế giới, đại thế giới? Chúng ta chính là Tiểu thế giới, mà thế giới này thiên đạo ước thúc chính là đối với chúng ta hết thảy mọi người áp chế! Phá vỡ Tiểu thế giới, tiến nhập đại thế giới, ngươi mới có thể phát hiện thế giới này bộ mặt thật sự!" Yêu Nghê Thiên nói.

"Ngươi làm sao lại biết rõ ràng như vậy?" Tàn Hạo Thiên nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên hỏi.

"Ha ha, ngươi chẳng lẽ không biết thời kỳ thượng cổ truyền thuyết? A, cũng đúng, ở chỗ này đích xác cũng không biết những truyền thuyết kia, rốt cuộc, tại Ngũ Hành đại lục cũng chỉ là một cái rất không rõ ràng truyền thuyết đó!" Yêu Nghê Thiên nói.

"Kính xin tiên bối báo cho biết kỹ càng quá trình, để ta loại làm tốt phòng bị!" Mộc Thừa Phong mấy người đi đến Yêu Nghê Thiên trước người thỉnh cầu nói.

Yêu Nghê Thiên mất say lơ đãng mê ly, nhìn trước mắt mấy người, cười khổ nói ". Ha ha, các ngươi hỏi ta? Ha ha, đối với cái này sự kiện đến cùng là thật hay giả ta cũng không rõ ràng lắm, được rồi, nếu như các ngươi muốn hỏi, lão phu liền báo cho các ngươi a, có lẽ đối với các ngươi có ích cũng nói không nhất định đó!"

"Thế giới vốn là một cái Hỗn độn, Hỗn độn vì Vĩnh hằng, không thiên địa, vô sinh linh, không thiện ác đẹp xấu, không ân oán gút mắc, vô thủy vô chung, là vì viên mãn. Chẳng biết lúc nào, này mảnh Hỗn độn bên trong thai nghén lấy vô tận Linh Khí tại vô tận biến hóa bên trong cũng thai nghén rất cường đại sinh linh, những cái này sinh linh tự biến hóa bên trong sinh, tất cả có thiên tính, lại không biết số trời."

"Thái Cổ thời kỳ, Bàn Cổ Cổ Thần thân ở Hỗn độn bên trong, khai mở Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa thành tựu đại thế giới, mà cũng phân chia ra vô số Hỗn độn Tiểu thế giới, mà chúng ta liền thân ở tại Hỗn độn Tiểu thế giới bên trong!"

"Mà thượng cổ thời đại, nhân loại đã bắt đầu sinh sôi nảy nở, mà cũng vừa lúc đó, thái dương bên trong xuất hiện Tam Túc Kim Ô Đông Hoàng Thái Nhất cùng Yêu Hoàng Đế Tuấn, về sau Đông Hoàng Thái Nhất thành lập thượng cổ Thiên đình chỉ huy thiên hạ tất cả Yêu tộc, khai sáng vô thượng sự thống trị trên Lập Thiên Đế chi vị, đáng tiếc, thiên đạo chỗ áp chế, thiên đạo hóa thành 12 vu tổ, cùng thượng cổ Thiên đình khai chiến, Thiên đế Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng 12 vu tổ đồng quy vu tận, thượng cổ Thiên đình cũng sụp đổ!"

"Cho nên, tiểu tử, gặp may mắn hướng chi lộ rất nguy hiểm, thiên đạo là có cảm ứng, một khi phát hiện có thể những người uy hiếp nó, nó sẽ thúc đẩy sinh trưởng xuất cùng ngươi ngang hàng đối thủ, chờ ngươi đánh bại đối thủ, mới có tư cách Thái Thiên, chém giết thiên đạo! Nhớ kỹ, là mới có tư cách!"

"Thiên đế thất bại, Yêu tộc, Vu Tộc cũng tùy theo ẩn núp, Nhân Tộc cường tráng lớn lên, tiểu tử, ngươi muốn biết, Nhân Tộc có thể sống sót, năm đó thể nhưng là dựa vào Yêu tộc Nữ Oa đại thần bảo hộ tồn tại được được!"

Tất cả mọi người đều yên lặng nghe lời của Yêu Nghê Thiên, những cái này đều là thượng cổ Thần Thoại, là thật hay giả không đề cập tới, thể nhưng, trong này ẩn chứa tin tức thật sự là quá kinh người, này trực tiếp phá vỡ ở đây tất cả mọi người ba xem thế giới.

Tàn Hạo Thiên còn tốt hơn một chút, rốt cuộc tại đại thiên triều chính mình là nghe đến mấy cái này truyền thuyết lớn lên, thể nhưng cũng không biết thế giới này truyền thuyết làm sao có thể cùng mình nguyên bản thế giới phiên bản như vậy tương tự, hai cái thế giới có hay không có quan hệ gì, điểm này Tàn Hạo Thiên cũng có một chút nắm không đúng.

"Thiên địa chi thánh vị, kỳ thật là không thể đạt được, đặc biệt là Đế vương tuyệt đối không có thể có được, chỉ cần tu vi đến, không có thể có được chỗ ngồi, bằng không thì, lấy được thiên đạo tán thành, kia ngươi sẽ vĩnh viễn không có ngày nổi danh, ngươi sẽ vĩnh viễn bị áp ở dưới Thiên Đạo Chi, không có chút nào sức phản kháng!"

"Ngươi cũng nên biết, thánh nhân phía trên là Đế Tôn, đáng tiếc chính là, thế giới này rất nhiều Đế Tôn đều là một mình thành tôn, mà thiên đạo áp chế không nổi, cho nên thiên đạo cũng liền trực tiếp đem Đế Tôn tổng xuất thế giới này, đưa vào đại thế giới, mà vận hưởng Đế vương muốn siêu thoát, liền phải mang lên quốc gia của mình, bởi vì, quốc gia chính là lực lượng suối nguồn, ngươi nói, Đế vương khả năng buông tha cho bản thân lực lượng, buông tha cho quốc gia của mình sao? Đương nhiên không có khả năng, cho nên a, chuyện này căn bản cũng không có bất kỳ điều giải, tất cả vừa chết!"

"Nói thật dễ nghe, chỉ có Đế Tôn mới có tư cách thăm dò trường sinh chi mật, ha ha, Đế Tôn cũng chẳng qua là chúng ta này phàm thế giới vũ lực tối cao, đi đại thế giới, đó mới thì xem là cái gì? Cái gì cũng không phải! Cái gì cũng không phải! Thiên đạo, chó má thiên đạo!" Yêu Nghê Thiên một tiếng quát mắng, lập tức đem chén rượu hung hăng địa quăng xuống đất.

"Biết không, thiên địa bất nhân, lấy Vạn Vật Vi Sô Cầu, thánh nhân bất nhân, lấy sinh linh vì kiến hôi, cái này chính là thiên đạo? Vậy mà thiên đạo muốn tiêu diệt Yêu tộc, như vậy ta hôm nay liền chết đánh một trận! Đây là thiên địa Đông Hoàng Thái Nhất dẫn bạo Nguyên Thần tại mấy đại Tổ Vu đồng quy vu tận thời điểm nói, cho nên, tiểu tử, đừng tin cái gì thiên đạo, chỉ có thể tin tưởng chính ngươi!" Yêu Nghê Thiên nói xong, té trên mặt đất, say quá đi rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Tiểu tử, cho lão phu giải thích giải thích

Yêu Nghê Thiên té trên mặt đất, nhất thời đại diện nghẹn họng nhìn trần trời, đường đường tu giả cao thủ, cư nhiên uống rượu uống rượu say, đây quả thực là một cái không dám tưởng tượng sự tình!

La Sát Cung đệ tử đi đến bên người Yêu Nghê Thiên, Tàn Hạo Thiên cũng tới đến Yêu Nghê Thiên bên người, nhìn nhìn, phát hiện Yêu Nghê Thiên không có chuyện gì, chỉ là đơn thuần uống say, mà Tàn Hạo Thiên liên tưởng đến Yêu Nghê Thiên nói đến trên cổ tân mật sắc mặt rất không bình thường cho nên, Tàn Hạo Thiên biết, ở trong lòng Yêu Nghê Thiên đè ép một cái bí mật rất lớn, đây có lẽ là Yêu Nghê Thiên thất thủ nguyên nhân.

"Không ngại, tiền bối chỉ là uống say mà thôi, mang tiền bối đi nghỉ ngơi a!" Nói xong ý bảo La Sát Cung đệ tử mang theo Yêu Nghê Thiên rời đi nơi này, mà Yêu Nghê Thiên rời đi, trong đại điện cũng yên tĩnh trở lại, bọn họ cũng bị lời của Yêu Nghê Thiên cấp trấn trụ.

"Bệ hạ, vừa mới vị tiền bối kia lời là thật hay giả?" Mộc Thừa Phong hỏi.

Nghe được lời của Mộc Thừa Phong, Tàn Hạo Thiên cũng là cười khổ một tiếng, mình cũng không có làm mình bạch đầu, chính mình lại làm sao biết đáp án, thế nhưng là lời của Yêu Nghê Thiên cũng không phải không có lý, tại đại thiên triều thời điểm, Tàn Hạo Thiên là từ nhỏ nghe được đại, cái Bàn Cổ gi Khai Thiên, cái Khoa Phụ gì từng ngày các loại truyền thuyết, thế nhưng, Tàn Hạo Thiên vẫn luôn coi như là truyền thuyết mà thôi, không nghĩ tới tại trong thế giới này, Tàn Hạo Thiên lại một lần nữa nghe được truyền thuyết như vậy.

"Ừ, mặc kệ là thật hay giả, chúng ta trước mắt cần phải làm là đem chuyện trước mắt làm tốt, đúng rồi, Xa tiền quốc sự tình điều tra như thế nào? Có cái gì không tin tức quay về quỹ trở về?" Tàn Hạo Thiên hỏi.

Hạ Cảnh Thiên tiến lên nói "Bệ hạ, căn cứ thám tử báo lại, Xa tiền quốc hỗn loạn là do một người đưa tới, người này chúng ta cũng còn nhận thức, chính là Lâm Bất Phàm!"

"Lâm Bất Phàm? Lâm Bất Phàm này rõ ràng còn chạy đến Xa tiền quốc làm phong làm mưa, hừ, xem ra Xa tiền quốc nhất định phát sinh trọng đại biến cố sao?" Tàn Hạo Thiên nhìn nhìn Hạ Cảnh Thiên hỏi.

"Vâng, bệ hạ, Lâm Bất Phàm bây giờ là Xa tiền quốc quốc chủ, mà thám tử của chúng ta liên lạc với Xa tiền quốc người, nghe nói Xa tiền Quốc sở có công huân, đại thần người nhà toàn bộ cũng bị Lâm Bất Phàm cưỡng ép, bọn họ đều là bị Lâm Bất Phàm bức bách, mà Lâm Bất Phàm mục tiêu là phải ở một năm thời gian chế tạo xuất trăm vạn hùng binh, mục tiêu chính là chúng ta Đại Hãn vương triều!"

"Ha ha ha, Lâm Bất Phàm, a, liền một cái chỉ là Lâm Bất Phàm còn không có lớn như vậy thủ bút, ta xem, trong chuyện này còn có một ít nhận không ra người gia hỏa tham dự trong đó a, chỉ bằng một cái Lâm Bất Phàm có thể chương khống Xa tiền quốc? Mà thôi, chuẩn bị sẵn sàng a, trăm cảm thấy lần này bảo lốc là sẽ không dễ dàng như vậy liền vượt qua, nếu như muốn chơi, như vậy trăm hãy theo bọn họ chơi tiếp tục!" Tàn Hạo Thiên nói qua, trong mắt hân quang lóe lên.

"Vương ái khanh!" Tàn Hạo Thiên nhìn về phía Vương Văn Dương.

"Thần tại!" Vương Văn Dương quỳ xuống.

"Trăm đã đã đáp ứng ngươi buông tha Lâm Bất Phàm, thế nhưng là lần này Lâm Bất Phàm lại một lần phạm tại trăm trên tay, cho nên, đến lúc sau, mong rằng ái khanh lý giải!" Con mắt của Tàn Hạo Thiên nhìn chăm chăm Vương Văn Dương.

Wương Văn Dương biết Tàn Hạo Thiên đối với Lâm Bất Phàm một mực tồn tại sát tâm, lần trước là vì chiêu nạp chính mình buông tha Lâm Bất Phàm, đã rất cho mặt mũi của mình, còn lần này Lâm Bất Phàm là đem Tàn Hạo Thiên sát lục chi tâm triệt để khơi dậy, ai kích lệ cũng không có cách nào ngăn cản.

"Thần biết bệ hạ tâm tình, thần cùng Lâm Bất Phàm đã không có bất kỳ gút mắc, cho nên, bệ hạ, không cần có kỵ thần, bệ hạ ý tứ là bọn thần ý chí!" Vương Văn Dương trực tiếp tỏ thái độ, sẽ không tại vì Lâm Bất Phàm xin tha, mặc kệ Tàn Hạo Thiên đối với Lâm Bất Phàm có gì phán quyết, mình cũng hội kiên quyết ủng hộ, cũng sẽ không sinh lòng khúc mắc.

"Rất tốt, như thế, trăm an tâm rồi!" Tàn Hạo Thiên nở nụ cười.

"Hạ Cảnh Thiên!"

"Thần tại!" Hạ Cảnh Thiên quỳ xuống.

"Hạ Cảnh Thiên, trăm mệnh lệnh ngươi lập tức xuất phát, đi hoài cốc quan làm tốt phòng ngự công tác, hoài cốc quan 50 vạn quân dự bị binh mã tùy ngươi điều động, trăm yêu cầu chỉ có một, đó chính là, đem Lâm Bất Phàm xây dựng ra rách rưới cho trăm đập vỡ, đem Lâm Bất Phàm cho trăm bắt trở lại, ai dám ngăn trở, giết không tha!" Nói xong, lấy ra một tờ thánh chỉ, lấy ra ngọc tỷ đối với thánh chỉ che, nhất thời toàn bộ hoàng cung đều là run lên.

Tay khẽ vẫy, khí vận Cự Long phát ra một đạo hào quang, xuất tại tay của Tần Hạo Thiên, loại hào quang tiêu thất, tay của Tần Hạo Thiên trên xuất hiện một khối điều động binh mã binh phù.

Hạ Cảnh Thiên duỗi ra hai tay tiếp nhận thánh chỉ cùng binh phù, kiểm tra rồi một phen, xác nhận không sai, đối với Tần Hạo Thiên chấp tay hành lễ, đứng lên, trực tiếp rời đi đại điện.

"Mộc Thừa Phong!"

"Lão thần tại!"

"Đại quân xuất chinh, trong nước phải yên ổn, cho nên, trong nước nha dịch, tuần bố phải gánh nặng thức dậy phương an bình, một khi phát hiện bất kỳ có làm loạn manh mối, giết không tha!" Lại là một đạo máu chảy đầm đìa ra mệnh lệnh đạt.

"Lão thần tuân chỉ!" Mộc Thừa Phong lui ra.

"Vương Văn Dương!"

"Thần tại!"

"Một khi đại quân xuất chinh, trong nước lao động cũng sẽ giảm bớt, cho nên, đem trong nước đại công trình dừng lại, phát triển là nhất định, thế nhưng, cũng phải tại người thừa nhận trong phạm vi, không muốn xuất hiện cường bức lao động quá độ tình huống! Bây giờ mục tiêu là lương thực, còn có vật chất vận chuyển, muốn bảo đảm hai điểm này tuyệt đối không thể ra hiện chỗ sơ suất! Đây cũng là nhiệm vụ của ngươi, tuyệt đối không cho phép ra sai lầm, đây cũng là đối với khảo nghiệm của ngươi, ngươi hiểu?" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Vương Văn Dương nói.

"Thần tất không phụ thánh ừ!" Vương Văn Dương quỳ xuống nói.

"Rất tốt, đều đi chuẩn bị đi, để cho chúng ta nghênh tiếp sắp đến nơi mưa to gió lớn a, để cho chúng ta tại đây trong gió lốc khỏe mạnh phát triển a!" Tần Hạo Thiên nói xong, vung tay lên, để cho bọn họ hạ xuống.

Hai người rời đi đại điện, Tần Hạo Thiên bụng chén rượu, nhìn nhìn đại điện ra, trong ánh mắt tràn ngập ngoan lệ, Lâm Bất Phàm, Huyền Thiên Tông, đem kế hoạch của mình hoàn toàn đánh vỡ, đã như vậy, như vậy để cho các ngươi huyết tính giới tất trăm lửa giận!

Mà cũng vừa lúc đó, yêu Mạch U bị Yêu Mị Nhi núm lấy lỗ tai đi đến, chỉ nhìn thấy yêu Mạch U nhếch miệng a, trong ánh mắt tràn ngập cầu xin, tay không ngừng loạn (đào) bào, muốn đem tay của Yêu Mị Nhi lay khai mở.

Tần Hạo Thiên lúc này mới nhìn rõ, yêu Mạch U hai mắt đen nhánh phát xanh, miệng cũng thành sưng lạp xướng, trên mặt rất nhiều ô khó chịu, mà y phục cũng trở nên rách tung toé, mặt trên còn có rất nhiều dấu chân, có thể tưởng tượng yêu Mạch U tại đoạn thời gian này bên trong bị cái gì dạng tra tấn.

"Huynh đệ, huynh đệ, cứu mạng a, mau đưa vợ của ngươi mang đi a!" Yêu Mạch U nhếch miệng mong, con mắt rất là khó khăn nghiêng mắt nhìn lấy Tần Hạo Thiên nói.

"Ách, khục khục, cái kia, phía ngoài quá Dương Chân tốt, trăm ra ngoài nhìn xem, ai nha, tốt như vậy thái dương không phơi nắng thật sự là rất xin lỗi thái dương!" Nói xong đứng dậy, chấp hai tay sau lưng, vượt qua này hai huynh muội, muốn rời đi nơi này.

"Tần Hạo Thiên, ngươi tại sao có thể thấy chết mà không cứu được? Chẳng lẽ muội muội ta không có bị ngươi hôn? Ngươi muốn phụ trách, ta mà là ngươi anh vợ, ngươi thật sự thấy chết mà không cứu được a?" Yêu Mạch U nhìn nhìn Tần Hạo Thiên muốn ly khai, nhất thời liền nóng nảy.

"Cái gì phụ trách? Com có thể ăn bậy, lời không thể nói lung tung, đừng làm rộn, trăm còn có chính sự đâu, hai người các ngươi huynh muội lâu như vậy không gặp mặt, hẳn là có rất nhiều lời muốn nói, trăm sẽ không quấy rầy các ngươi, các ngươi xin cứ tự nhiên!" Quay người muốn đi.

"Đứng lại!" Một tiếng khẽ kêu, Tần Hạo Thiên chỉ có thể lại một lần nữa dừng bước lại, quay đầu nhìn về phía Yêu Mị Nhi.

"Họ Tần, ngươi vừa mới lời là có ý gì? Như thế nào? Chẳng lẽ Bồn cô nương còn không xứng với ngươi rồi? Ngươi lột sạch Bồn cô nương y phục, không lẽ Bồn cô nương, còn đùa giỡn Bồn cô nương, để cho Bồn cô nương làm nữ nhân của ngươi! Ngươi còn muốn không nhận sao? Ngươi đem Bồn cô nương trở thành người nào?" Yêu Mị Nhi cũng là bị tức văng đầu, cái gì cũng nói.

Yêu Mạch U này nghe xong, có nội tình a.

Yêu Mị Nhi buông ra nắm chặt yêu Mạch U lỗ tai tay, chỉ vào Tần Hạo Thiên rất là sinh khí đích hỏi, yêu Mạch U thì là đưa tay xoa xoa lỗ tai của mình, con mắt thì là tại hai người trên người bay tới thối đi, khỏe miệng lộ ra một tia không rõ ý vị nụ cười.

"Uy, Yêu Mị Nhi, ai bôi ra quần áo ngươi sao? Ai không lẽ ngươi rồi? Chớ nói lung tung lời ha ha, trăm báo cho ngươi, nói lung tung gặp người chết Haaa..." Tần Hạo Thiên thoáng cái liền nhảy dựng lên, nhìn nhìn Yêu Mị Nhi.

"Ừ, đúng, đích thực là người chết, như vậy, các người báo cho lão phu, chuyện này rốt cuộc là thế nào?" Tần Hạo Thiên sau lưng truyền đến tràn ngập tức giận hỏi.

Nghe nói như thế, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy nhiệt độ trong phòng thoáng cái liền chợt hạ xuống, một cỗ sát khí bao phủ tại thân thể của mình phía trên, đặc biệt là cổ của mình chỗ, bị kia sát khí kích thích thấy đau.

"A, gia gia, người xem, người xem, ta không có nói lung tung a, bọn họ thật sự có sự tình, còn chết không thừa nhận, lần này người cũng tự mình đã nghe được, ta không có nói sai a!" Yêu Mạch U đi tới bên người Yêu Nghê Thiên.

Yêu Nghê Thiên hiện tại đã không có một tia vẻ say rượu, đi qua Chân nguyên chấn động, tứ lực bị buộc ra bên ngoài cơ thể, hắn vừa mới tới cửa đại điện chỉ nghe thấy cháu gái của mình nói Tần Hạo Thiên lột sạch y phục của mình, còn không lễ, điều này làm cho Yêu Nghê Thiên như thế nào nhận được.

"Tiền bối, người đừng hiểu lầm, thật không có việc này!" Tần Hạo Thiên nói.

"Gia gia ~!" Yêu Mị Nhi trông thấy gia gia của mình tới, đang nhìn đến Tần Hạo Thiên một mực không thừa nhận, nhất thời hành lễ rất là ủy khuất, nhất thời con mắt một lần liền đỏ lên, kia nước mắt thoáng cái liền vỡ òa.

"Ai ôi!!!, cháu gái ngoan, không khóc không khóc, để cho gia gia đến cho người chủ trì công đạo, hừ, còn có người dám khi dễ lão phu tôn nữ bảo bối, xem ra là không muốn sống nữa!" Nói xong hung hăng trợn mắt nhìn liếc một cái Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên thì là vẻ mặt vô tội, này mắc mớ gì đến tự mình a, chính mình đích xác hôn hít Yêu Mị Nhi, thế nhưng là kia không phải ngoài ý muốn nha, hơn nữa, Yêu Mị Nhi này quả thật chính là nói hươu nói vượn, chính mình lúc nào lấy hết năng, còn không lễ năng, để cho nàng làm nữ nhân của mình, này căn bản chính là bịa đặt a!

"Tiểu tử, cho lão phu giải thích giải thích a, lão phu cháu gái nói là thật hay giả?" Yêu Nghê Thiên lúc này ngồi ở chủ vị, nhìn nhìn Tần Hạo Thiên giống như là nhìn một cái phạm nhân.

"Thật không có có chuyện này a, trăm có thể thề, trăm tuyệt đối không có không lễ Mị Nhi tiểu thư, cũng không có đùa giỡn Mị Nhi tiểu thư, nếu có, kia trăm đem chịu Ngũ Lô Oanh Đình!" Lời của Tần Hạo Thiên vẫn chưa nói xong, chỉ thấy kia bầu trời trong xanh đột nhiên hiện lên một đạo sấm sét phích lịch, đối với đỉnh đầu của Tần Hạo Thiên hung hăng bổ tới!

"Oanh sát, Bang !!!" Khí vận long mạch cảm ứng được nguy hiểm, ngửa mặt gào thét, hình thành một cái khổng lồ vòng bảo hộ, đem trọn cái hoàng cung bao trùm, liên tục năm đạo hạn sét đánh vào vòng bảo hộ phía trên.

Ở đây tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người, đặc biệt là Tần Hạo Thiên, hắn này miêu cũng ứng nghiệm sao?

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Việc này cứ quyết định như vậy đi

"Xú tiểu tử, hiện tại ngươi như vậy là sao?" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên thế nào biết thế nào, ai biết này lời thề hội thực hiện a, không đúng a, nếu như lời thề thực hiện, vậy cho thấy Yêu Mị Nhi không có nói sai, thế nhưng là chính mình bao lâu không có ký ức đầu này?

"Tiền bối, chuyện này, vẫn bối cũng không biết đến cùng là chuyện gì xảy ra, không bằng để cho Mị Nhi cô nương nói một chút tình huống lúc đó như thế nào?" Tần Hạo Thiên có một chút cẩn thận từng li từng tí đề nghị đến.

"Gia gia, gia gia!" Yêu Mạch U vụng trộm đi đến bên người Yêu Nghê Thiên, vụng trộm truyền âm.

"Gia gia, người xem tiểu muội cũng niên kỷ không nhỏ, hơn nữa, người xem, tiểu muội đối với Tần Hạo Thiên cũng có hảo cảm, nói cách khác cũng sẽ không một mực sống ở chỗ này, người cần gì phải làm ác người đâu?" Yêu Mạch U vụng trộm nói.

Đã nghe được yêu lời của Mạch U, Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn yêu Mạch U, sau đó bất động thanh sắc nhìn một chút Tần Hạo Thiên cùng Yêu Mị Nhi, phát hiện con mắt của Yêu Mị Nhi vẫn luôn vụng trộm nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, mà Tần Hạo Thiên thì là giống như là cái đầu gỗ đồng dạng, không

ngừng giải thích.

"Thế nhưng là, ta xem Tần Hạo Thiên này rất không hiểu phong tình bộ dáng, nếu như Mị Nhi gả cho Tần Hạo Thiên, về sau bất hạnh phúc thế nào? Không được, chuyện này muốn thận trọng!" Yêu Nghê Thiên đã truyền âm trở về.

"Ai ôi!!! Uy, ta hảo gia gia a, ngươi làm sao lại như vậy nguyên ý nhúng tay đến tiểu bối trong sự tình a, ngươi cũng không muốn vừa nghỉ, Mị Nhi kia tính cách có thể thua thiệt? Ngươi cùng ta tại trong tay Mị Nhi đã ăn hảo quả tử? Chỉ cần Mị Nhi thích là được rồi, về phần ngươi lo lắng cũng có thể là Tần Hạo Thiên a, hơn nữa, gia gia, ngươi có thể không nên quên sứ mạng của chúng ta a, vừa vặn có thể nhờ vào lực lượng Tần Hạo Thiên, đây cũng là chúng ta cơ hội duy nhất!" Yêu Mạch U nói cuối cùng đã rất là nghiêm túc.

"Đây, dùng Mị Nhi làm trao đổi? Không phải này lão phu tác phong!" Yêu Nghê Thiên lại một lần nữa cự tuyệt, rốt cuộc dùng cháu gái của mình để đạt tới mục đích, không phải này rất sáng rọi.

"Gia gia, ngươi cũng đừng đang gạt chính mình rồi, ngươi muốn là xem trọng Tần Hạo Thiên, ngươi hội đem kia viên cổ may mắn mật báo cho Tần Hạo Thiên? Đừng có nói với ta không có cảm ứng được Tần Hạo Thiên cái kia Đại địa long mạch là dạng gì tồn tại! Không nghĩ tới, nó cư nhiên tồn tại!" Yêu Mạch U trong giọng nói tràn ngập thần phục.

"Đây, được rồi, ta liền thử một lần, nhìn xem Mị Nhi đến cùng nghĩ thế nào được!" Yêu Nghê Thiên đã định rồi chủ ý.

"Khục khục, được rồi, tiểu tử ngươi đừng nói nhảm, lời thề ứng nghiệm, nói rõ lão phu cháu gái không có nói sai, đó chính là ngươi tiểu tử không trả nợ, lão phu cũng không phải là khó ngươi, ánh mắt của ngươi nhìn lão phu cháu gái thân thể, như vậy liền tự mình hại mình hai mắt, miệng đùa giỡn lão phu cháu gái, vậy cắt mất miệng, nhẹ tay mỏng lão phu cháu gái, vậy bầm mắt hai tay!" Hân ý nhất thời tràn ngập toàn bộ đại điện, mà con mắt của Yêu Nghê Thiên bên trong không có chút nào đùa cợt.

"A?"

"A?"

Hai tiếng a đồng thời xuất hiện, đây là yêu Mạch U hai huynh muội, yêu Mạch U không nghĩ tới gia gia của mình lại có thể chơi lớn như vậy, mà Yêu Mị Nhi cũng không biết đây là gia gia của mình tại dò xét ngọn nguồn a, ở trong trí nhớ của nàng, gia gia của mình một khi làm ra quyết định, đó chính là trời sập đất sụt cũng sẽ không sửa đổi, nếu như gia gia nói ra quyết định này, vậy cho thấy gia gia là rất nghiêm túc.

"Hả?" Tần Hạo Thiên cũng là sửng sốt, hân nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên mặt, tại trên mặt của Yêu Nghê Thiên không có phát hiện bất kỳ sơ hở, mà con mắt của Yêu Nghê Thiên cũng gắt gao nhìn mình chăm chăm.

"Đây là tiền bối phương pháp giải quyết? Còn có bổ cứu phương pháp, rốt cuộc tiền bối cũng biết, vẫn bối thân mang trọng trách, e rằng vô pháp đáp ứng tiền bối yêu cầu này!" Tần Hạo Thiên nói.

"Không có, chỉ có một con đường như vậy, rốt cuộc, lão phu cháu gái ăn lớn như vậy thiệt thòi, không muốn mạng của ngươi đã là nhìn tại tiểu tử ngươi hiểu cấp bậc lễ nghĩa, chiếu cố lão phu cháu gái lâu như vậy tình cảm lên, nếu như còn dám mặc cả, như vậy, Hoàng thành này bên trong sẽ không còn một người còn sống, tiểu tử, ngươi có dám cùng lão phu đánh bạc một đánh bạc? Nhìn xem lão phu lời sẽ hay không ứng nghiệm!" Yêu Nghê Thiên thanh âm băng lãnh vô cùng, trong mắt uy hiếp cũng càng ngày càng nặng.

Tần Hạo Thiên nhất thời muốn phản kháng tâm một lần liền tan rã, Hoàng thành không thể gặp chuyện không may, toàn bộ Hoàng thành phân biệt không nhiều lắm năm mươi vạn nhân khẩu, hơn nữa, cho dù Yêu Nghê Thiên là nói cười, Tần Hạo Thiên cũng không dám đánh bạc!

"Hảo, nếu như tiền bối khai ra điều kiện, cũng cho vẫn bối mặt mũi, như vậy Hạo Thiên cũng công nhận, chỉ là hi vọng tiền bối không muốn đối với ta Đại Hân con dân xuất thủ, bọn họ đều là người vô tội!" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên nói.

"Đi, lão phu đáp ứng ngươi, người của Đại Hân, lão phu sẽ không động một sợi lông!" Yêu Nghê Thiên nói.

"Đã như vậy, như vậy, cứ như vậy đi!" Nói qua, Tần Hạo Thiên giơ tay phải lên, duỗi ra ngón trỏ cùng ngón giữa, vận chuyển Chân nguyên, chỉ nhìn thấy Tần Hạo Thiên hai ngón phía trên lóe ra tí ti hồng quang, con mắt của Tần Hạo Thiên nhìn nhìn này hai ngón tay, hung hăng tám, đối với mình hai mắt liền hung hăng đăm.

Mà Yêu Nghê Thiên thì là nhiều hứng thú nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, yêu Mạch U thì là ngẩng đầu nhìn lên trời, còn kém huyết gió, huyết sáo, nhân nhả vô cùng, mà Yêu Mị Nhi thì là mặt mày thất sắc, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp lóe lên rồi biến mất, một phát bắt được tay của Tần Hạo Thiên, ngăn lại Tần Hạo Thiên tự mình hại mình.

"Mị Nhi, ngươi tại hồ đồ cái gì, còn không lui xuống!" Yêu Nghê Thiên mặt lạnh lấy nhìn nhìn Yêu Mị Nhi.

"Ta không!" Yêu Mị Nhi cự tuyệt.

"Nghe lời, ngươi xem gia gia không phải này cho ngươi trút giận nha, ngươi làm gì thế còn ngăn cản hân, ngươi muốn là tại hồ đồ, gia gia đành phải trực tiếp giết hân đi! Ngươi biết gia gia là sẽ không khai mở loại này vui đùa được!" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn Yêu Mị Nhi lạnh lùng nói.

"Ta không, Tần Hạo Thiên không thể giết, cũng không thể tàn!" Yêu Mị Nhi nói.

"Hả? Vì cái gì?" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn Yêu Mị Nhi hỏi.

"Mị Nhi cô nương, đây là Tần mỗ thiếu nợ người, tuy Tần mỗ không nhớ được, thế nhưng, làm chính là làm, Tần mỗ cũng công nhận, một đôi mắt, há miệng, một đôi tay, bồi thường cho cô nương, cũng tiêu gia gia của người cùng cô nương lửa giận!" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Yêu Mị Nhi nói.

"Người cầm miệng cho ta, nơi này không có người nói chuyện phàn!" Yêu Mị Nhi quay đầu, hung hăng nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, xem ra muốn ăn thịt người bộ dáng, nhìn nhìn còn có một ít khả ái.

"Gia gia, Mị Nhi có hay không nói muốn truy cứu cái gì, người cũng hơi quá đáng, Tần Hạo Thiên hần thê nhưng là Đại Hãn hoàng đế, nếu như hần biến thành mù lòa, biến thành không nói gì, đã không còn tay, người còn để cho hần làm như thế nào Đại Hãn hoàng đế?" Yêu Mị Nhi hỏi.

"Cái đó và lão phu có gì quan hệ? Hần là không phải Đế Tôn đều cùng lão phu không có liên quan, người trên đời, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, không có khả năng hần là hần chỉ là một cái hoàng đế muốn xóa bỏ a, vậy cũng quá dễ dàng, lão phu không đáp ứng!" Yêu Nghê Thiên lắc đầu nói.

"Vậy cháu gái chính ta không muốn truy cứu đâu này?" Yêu Mị Nhi nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên hỏi.

"Người không truy cứu là của người sự tình, thế nhưng là, này còn quan hệ lấy lão phu mặt, muốn biết rõ, người thế nhưng là đại biểu cho la sát cung, bị một cái không hề có quan hệ Xú tiểu từ khi dễ, người để cho lão phu như thế nào tự xử?" Yêu Nghê Thiên không ngừng áp bách lấy Yêu Mị Nhi.

Yêu Mị Nhi tức giận nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên, mà Yêu Nghê Thiên thì là không nhượng bộ chút nào, hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ, lẫn nhau không nhận thua.

"Ai nha, Mị Nhi, người nói xem, gia gia là vì tốt cho người, Tần Hạo Thiên nếu như không lễ người rồi, đương nhiên chịu lấy đến trừng phạt, trừ phi, người có biện pháp để cho Tần Hạo Thiên biến thành chúng ta người một nhà, nói cách khác, gia gia khỏi xướng tính tính, người cũng biết được!" Yêu Mạch U thật sự là nhìn không được, nếu như thích nói ra quá, còn làm bà làm bầm cái cái gì?

Đã nghe được yêu lời của Mạch U, Yêu Mị Nhi nhất thời nội tâm hoảng hốt, mặt thoáng cái liền đỏ lên, nàng đương nhiên minh bạch yêu Mạch U nói là có ý gì, thế nhưng là, chuyện như vậy để mình một nữ hài tử nói, có thể hay không quá phóng đãng sao?

Quay đầu nhìn xem Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên đang về mặt tò mò nhìn chính mình, nhất thời Yêu Mị Nhi trong nội tâm thâm mắng đến "Đầu gỗ, từ một đầu, quả thật chính là một cái từ một đầu!"

"Gia gia, cháu gái ta thích Tần Hạo Thiên, cháu gái không hần không xuất giá, người muốn là muốn cho cháu gái của mình một mực trông coi một người tàn phế, người cứ tiếp tục a!" Nói xong, đỏ mặt Yêu Mị Nhi thả tay của Tần Hạo Thiên, tức giận nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên.

Mà Tần Hạo Thiên cũng là "Àm!" Một chút, đầu giống như là bị đại chùy hung hăng đánh trúng vào đồng dạng, nhìn về mặt xấu hổ Yêu Mị Nhi, nói thật, Tần Hạo Thiên đối với Yêu Mị Nhi vẫn có cảm giác, thế nhưng, hần một mực sờ không cho phép Yêu Mị Nhi đến cùng là ai, cũng liền một mực áp chế cảm giác của mình, đặc biệt là trông thấy Yêu Mị Nhi thân mặc mai mối, Tần Hạo Thiên cũng kém một chút trầm luân, nếu như không phải có như vậy nguyên nhân, Tần Hạo Thiên cũng sẽ không tùy ý Yêu Mị Nhi một mực ngốc trong hoàng cung, còn theo chính mình tiến nhập Nội Vụ Phủ.

"Hả? Cháu gái ngoan, lời này của người không có vi phạm ý nguyện của mình? Muốn biết rõ, người nói ra lời này, gia gia một khi tưởng thật, vậy người nhưng là không còn có hậu hối hận cơ hội! Người phải thi cho thật giỏi lo rõ ràng!" Yêu Nghê Thiên lại một lần nữa nói.

"Cháu gái suy nghĩ kỹ càng, ta liền là thích Tần Hạo Thiên, không hần không xuất giá!" Nếu như nói mở, Yêu Mị Nhi cũng liền không hề rụt rè, nói ra lời này cũng liền không có cái gì ngượng ngùng.

"Ừ, chuyện này quang một mình người tò thái độ còn không được, uy, tiểu tử, người sao? Lão phu cháu gái coi trọng người, thái độ của người đâu này? Muốn biết rõ, lão phu một mực rất quý bồi cháu gái này, người muốn là dám để cho nàng bất hạnh phúc, lão phu thế nhưng là sẽ không hạ thủ lưu tình, coi như là Mị Nhi xin tha cũng đồng dạng! Ý nghĩ của người đâu này?" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn Tần Hạo Thiên nói.

"Hạo Thiên lúc này tạ ơn Mị Nhi coi trọng, Tần Hạo Thiên hướng gia gia cam đoan, tuyệt không phụ lòng Mị Nhi, ở đây tất cả mọi người có thể với tư cách là chứng nhân!" Tần Hạo Thiên cũng là một cái quyết đoán người, nếu như con gái người ta nhà lời cũng nói như thế đã minh bạch, mình cũng phải tỏ thái độ.

"Hảo! Rất tốt, đã như vậy, như vậy sự tình trước kia vậy chuyện cũ sẽ bỏ qua, đều là người một nhà, hơn nữa hiện tại các người cũng thừa nhận hai bên, đây cũng là không tồn tại cái gì không lễ sự tình, sự tình như vậy chấm dứt!" Yêu Nghê Thiên vung tay lên, trực tiếp hạ quyết định.

"Tiểu tử, tuy chúng ta đều là tu giả, thế nhưng, lại muốn nói, kể chương trình, huống hồ người còn là một cái hoàng đế, cho nên, này quy củ lại muốn nói!" Yêu Nghê Thiên nói.

"Gia gia, người yên tâm, tuyệt đối sẽ không để cho người thất vọng!" Tần Hạo Thiên trả lời ngay đến.

"Tiểu tử, lão phu biết, ở cái thế giới này, muốn chung tình một người là rất khó, đặc biệt là hướng loại người như người, thế nhưng, lão phu nếu như quyết định đem Mị Nhi giao cho người, lão phu hi vọng, người có thể công bình một chút, đừng cho Mị Nhi chịu vắng vẻ, đây cũng là ta Khi này gia gia duy nhất thỉnh cầu!" Con mắt của Yêu Nghê Thiên bên trong lóe ra tí ti lệ quang, nhìn nhìn Tần Hạo Thiên.

"Bành!" Tần Hạo Thiên lúc này quỳ xuống, nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên nói "Gia gia, Tần Hạo Thiên lúc này thề, cuộc đời này tuyệt không phụ lòng Mị Nhi

Tần Hạo Thiên không dám cam đoan chính mình cả đời chỉ sợ có Mị Nhi một nữ nhân, thế nhưng, Tần Hạo Thiên có thể cam đoan chính là, ở trong lòng Tần Hạo Thiên vĩnh viễn sẽ có Mị Nhi, điểm này, cho dù Thiên Bãng Địa Liệt tuyệt không vi phạm!"

"Hào, hào! Mạch U, đi thôi, trở về!" Yêu Nghê Thiên nghe được lời của Tần Hạo Thiên, gật gật đầu, sau đó đứng người lên, mang theo la sát cung người rời đi nơi này, mà Tần Hạo Thiên ôm đã khóc trở thành nước mắt người Yêu Mị Nhi, yên lặng nhìn nhìn la sát cung người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Liên minh đột kích

Phong Hỏa thiêu đốt, Hoàng thành kinh động, tất cả mọi người đều nhìn về phía kia khói đen bao phủ phong hỏa đài, mà ở trong đại điện, Tần Hạo Thiên đang nghe người phía dưới bẩm báo.

"Bệ hạ, Hoang Cổ quan báo nguy Phong Hỏa nhen nhóm, là có người đối với ta Đại Hãn xuất thù!" Mạc Phi Bạch nói.

Đã nghe được lời của Mạc Phi Bạch, Tần Hạo Thiên đứng lên, đưa tay báo cho biết một chút, lập tức liền có bên trong vệ lấy ra địa đồ, tay của Tần Hạo Thiên chỉ sự trượt, điểm vào Hoang Cổ quan phía trên.

Hoang Cổ quan là tại Đại Hãn quốc thổ phải dưới bên cạnh, mà hoài cốc quan thì là tại Đại Hãn đang bên trái, nhìn nhìn nơi này, Tần Hạo Thiên cau mày, trong này làm sao lại lộ ra một lượng âm mưu hương vị đầu này?

Xa Tiên Quốc phát sinh hỗn loạn, đại lượng trung binh vì chinh phạt Đại Hãn, mà Hoang Cổ này quan thì là trực tiếp lúc đến đánh Đại Hãn, chẳng lẽ Đại Hãn tại trong mắt của bọn hắn thật sự là quả hồng mềm? Nhắc tới bên trong không có thiên tài gọi bằng cụ kỳ quái đó!

Nghĩ tới hoài cốc quan, Xa Tiên Quốc, trong lòng Tần Hạo Thiên nhảy dựng, sau đó nói "Đi, đem Mị Nhi gọi tới!"

Rất nhanh Mị Nhi đến nơi này, Tần Hạo Thiên cũng không có thời gian nhiều lời nói nhảm, trực tiếp đối với Mị Nhi nói "Mị Nhi, ngươi xem một chút, ở chỗ này có hay không kia cái tông cửa nắm trong tay phạm thế quốc gia?"

Mị Nhi nghe xong lời của Tần Hạo Thiên, sau đó nhìn nhìn địa đồ, nhìn nhìn địa đồ trên giấy kia rậm rạp chằng chịt quốc gia, trong đó có một cái rất lớn bản khối, trên đó viết nhìn qua Nguyệt Quốc.

"Nơi này là thuộc về U Minh tông địa phương, mà nhìn qua Nguyệt Quốc chính là bám vào U Minh tông, mà ở nơi này, nhìn qua Nguyệt Quốc là lớn nhất quốc gia, một khi nhìn qua Nguyệt Quốc lên tiếng, bọn họ đều nghe theo nhìn qua Nguyệt Quốc, mà trông Nguyệt Quốc thì là nghe theo U Minh tông!" Yêu Mị Nhi nói.

Đã nghe được lời của Yêu Mị Nhi, Tần Hạo Thiên nhớ tới U Minh đó tông U Kỳ Minh, xem ra U Minh này tông cùng Huyền Thiên Tông đã cấu kết lại với nhau, hai bên đều là cùng minh kết thù, xem ra, bọn họ là muốn bắt đầu hai tuyến khai chiến, muốn trực tiếp kéo chết Đại Hãn.

"Báo! Hoang Cổ quan cấp báo!" Tại đại điện bên ngoài đột nhiên có một giọng nói gấp giọng hô., chỉ nhìn thấy một người mặc áo giáp người mang tin tức một thân bùn nhão, hai tay bưng lấy một cái ống trúc, rất nhanh xâm nhập đại điện, sau đó quỳ trên mặt đất.

"Hoang Cổ quan báo nguy, nhìn qua Nguyệt Quốc xâm lấn Đại Hãn, Hoang Cổ quan phòng giữ Tương Quân Diệp Văn vượt qua đang tỉ lệ dưới trưởng tướng sĩ thể sống chết chặn đánh địch nhân!" Người mang tin tức nói xong bắt đầu từng ngum từng ngum thờ hồn hèn.

Tần Hạo Thiên làm cho người ta tiếp nhận ống trúc, làm cho người ta vịn người mang tin tức rời đi đại điện, kiểm tra một chút ống trúc hàn, phía trên ấn ký hoàn hảo không tổn hao gì, mở ra ống trúc, nhìn nhìn phía trên tin tức.

"Quả nhiên là nhìn qua Nguyệt Quốc, hừ, xem ra, bọn họ là nghĩ một ngum đoán chừng ta Đại Hãn!" Trong lòng Tần Hạo Thiên nhất thời liền dâng lên một cỗ lửa giận vô hình, chính mình còn không có đi gây sự với bọn họ, rõ ràng còn dám đến cho mình ngọt ngọt, xem ra thì nhất định phải cho bọn họ một cái huyết dạy dỗ!

"Vương Văn Dương, Mộc Thừa Phong!"

"Thần tại!" Vương Văn Dương tiến lên nói.

"Lão thần tại!" Mộc Thừa Phong cũng tiến lên trả lời.

"Mệnh lệnh Đại Hãn vương triều tiến nhập chiến tranh trạng thái, tất cả mọi chuyện toàn bộ buông xuống, hết thầy lấy chiến tranh làm chủ, nếu như bọn họ không cho chúng ta nghỉ ngơi lấy lại sức, như vậy để cho chúng ta hung hăng xuất kích, đem bọn họ hoàn toàn tan tành!" Tần Hạo Thiên vung lên ống tay áo, lớn tiếng truyền đạt mệnh lệnh.

"Vâng!"

"Tuân chỉ!"

"Đại Hãn cả nước toàn dân giai bình! Hết thầy mọi người, mặc kệ là nam hay là nữ, chỉ cần vẫn còn ở thờ gấp khí địch, chỉ cần có thể tương trợ quốc gia chiến tranh, toàn bộ vận dụng lên, hiện tại Đại Hãn đã bị người coi là trên thớt thịt, thì không muốn tại chú ý cái gì, người thủy chung là cần nhờ chính mình! Nam trên chiến trường, nữ không cần trên chiến trường, chỉ cần là cho chiến trường binh sĩ nhiều khe hở một đôi giày, đó chính là tương trợ!" Tần Hạo Thiên lạnh giọng nói.

"Vâng!" Toàn bộ trong đại điện toàn bộ đều chỉnh tề trả lời đến.

Hiện tại đã là nguy cấp tồn vong thời khắc, ai còn chú ý nhiều như vậy? Hiện tại đã căn bản cũng không phân ra nam nữ, chỉ cần là Đại Hãn con dân, đó chính là binh sĩ!

Mệnh lệnh phát ra, cả nước chấn động, tất cả mọi người đều rất lý giải, quốc gia mới vừa vận ổn định lại, lại có người đến đánh, không phải này phá hư chính mình sinh tồn hoàn cảnh sao? Cho nên, cả nước người không có chút nào câu oán hận, rút cuộc, chống đỡ địch là vì mình, vì người nhà của mình!

Cả nước thanh tráng niên đi qua này hơn nửa năm khí vận tới người, cũng trở nên chắc nịch không ít, thân thể cũng trở nên cường tráng, vốn rất bạo động bất an, vừa nghe đến chiến tranh, nhất thời gào khóc gọi, không nói hai lời, trực tiếp tòng quân!

Từ cái khu vực nhân viên chiến đấu toàn bộ dựa theo quan viên địa phương chỉ dẫn, đi chính mình hẳn là đi địa phương, hoài cốc quan hiện tại đã tụ tập binh lực vượt qua 100 vạn, mà Hoang Cổ quan đã có được 150 vạn binh lực, mà Đại Hãn trong nước đã bị hoàn toàn lấy hết, chỉ còn lại có nữ nhân hải tử cùng lão nhân.

Hoang Cổ quan, Diệp Văn vượt qua đang khẩn cấp bố trí lấy binh lực, nhìn qua Nguyệt Quốc khí thế hung hung, đem xung quanh quốc gia toàn bộ kéo lên, vượt qua 200 vạn binh lực đang canh giữ ở biên quan ra, tùy thời sẽ phát động công kích.

Hoang Cổ quan cái chỗ này không có cái gì hiểm yếu chi địa, chỉ có thể cùng bọn họ chính diện cứng đối cứng, mà nói như vậy, Hoang Cổ quan nhất định là chịu không được, Hoang Cổ quan binh lực căn bản cũng không chân, hơn nữa hoài cốc quan cũng rất nguy hiểm, không thể từ nơi ấy triệu tập binh lực.

"Tương Quân, ngoài thành nhìn qua Nguyệt Quốc liên minh vẫn còn ở tụ tập binh lực, ước chừng đã có 250 vạn binh lực!" Môn hạ Tương Quân đi vào báo cáo nói.

"Ừ, biết, đi xuống đi!" Diệp Văn vượt qua phát phát tay.

"250 vạn, so với chúng ta nhiều hơn 100 vạn, áp lực rất lớn a! Hoài cốc quan có Hạ Cảnh Thiên Tương Quân, không có việc gì, thế nhưng là nơi này khả năng không thể chịu được a!" Diệp Văn vượt qua cau mày.

Hai bên giương cung bạt kiếm, tùy thời đều sát thương cướp cò, trong không khí đều tràn ngập nồng đậm mùi thuốc súng.

"Cột ketz, cột ketz!" Từ cái quảng Thạch Cơ bị đưa ra, lực sĩ bàn kéo, quảng Thạch Cơ bị dè xuống, thả trên thạch khối, gõ mộc tiêu, quảng Thạch Cơ đột nhiên bắn lên, kia to lớn thạch khối cũng hướng về Hoang Cổ quan bay tới.

"Bành bành bành!" Vô số thạch khối bị đầu nhập vào Hoang Cổ quan, nhất thời bùn đất bay tán loạn, phòng ốc sụp đổ, mảnh gỗ vụn khắp nơi bay loạn, mà Hoang Cổ quan cũng hướng về mình quân phương hướng ném thạch khối, hai bên trong đó, thạch khối lẫn nhau bay múa.

"Sát!" Theo một tiếng sát, minh quân xuất động, hướng về Hoang Cổ quan đánh tới, như giống như thủy triều đám người, xông lên Hoang Cổ quan.

"Không cần khẩn trương, lãnh tĩnh! Lãnh tĩnh! Bắn tên!" Từ tiếng chỉ lệnh truyền đạt, Hoang Cổ quan phóng ra ra mũi tên đuôi lông vũ, rậm rạp chẳng chịt mũi tên đuôi lông vũ trên không trung kéo ra một cái đường cong, đáp xuống minh quân trận doanh bên trong.

Nhất thời, người ngã ngựa đổ, vô số người phát ra thống khổ thanh âm, té trên mặt đất bị người đứng phía sau dẫm nát dưới chân, một khi ngã xuống, như vậy chắc chắn sẽ bị người triều giẫm thành thịt nát!

Minh quân giờ lên tám chân, còn hướng lấy Hoang Cổ quan chạy tới, vô số người ngã xuống, thế nhưng càng nhiều người tiếp cận Hoang Cổ quan, thang mây đáp lên, công thành đục hung hăng vào tường thành, minh quân leo lên lấy thang mây, công thành đục hướng về Hoang Cổ quan công sát mà đi.

Trên tường thành, Đại Hãn binh sĩ giờ lên hướng phía dưới ném đi, vô số minh quân bị thạch khối đập trúng đầu, đầu rơi máu chảy, miệng phun huyết tinh rơi xuống, ngã thành thịt nát.

Hạ xuống phương, minh quân binh sĩ cũng lợi dụng Cung Tiễn tranh thủ thời gian, vô số Đại Hãn binh sĩ bị bắn trúng, rơi xuống tường thành, rơi trên mặt đất, bị quân địch loạn đao chém chết.

Rốt cục, mình quân binh sĩ leo lên tường thành, mà Hoang Cổ quan cũng phát khởi phản kích, đao qua kiếm lại, huyết tinh phun, kêu thảm thiết không chỉ, giáo úy Mộc Chính Hào trong tay nắm bắt một chuỗi đã chém đứt trường đao, đồ lên hai mắt nhìn nhìn xung quanh quân địch.

Thân là thừa tướng chi tử, vốn nên là hảo hảo hưởng thụ, thế nhưng là, Mộc Chính Hào lại chạy tới tông quân, hay là biên quân, còn lần này là hấn lần đầu tiên tham gia chiến đấu, Mộc Chính Hào đã quên chính mình chém ít nhiều địch nhân rồi, dù sao, Mộc Chính Hào xung quanh vẫn luôn có quân địch, dường như như thế nào chém đều sát không hết.

Trên người Mộc Chính Hào khôi giáp đã rách mướp, thở hồng hển, trên người đã toàn bộ đều huyết tinh, trên đầu mũ giáp cũng đã không biết tại cái gì ném đi, tóc lộn xộn, mặt trên còn có đang tại chảy xuôi huyết dịch.

"Tới a! Tới a!" Mộc Chính Hào đỏ hồng mắt, trong tay Đoạn Đao nheo nheo, trên đao toàn bộ đều huyết tinh, trượt tay, hấn không dám buông tay, cũng không dám đổi vũ khí, một khi chính mình lộ ra sơ hở, như vậy đợi chờ mình chắc chắn là địch nhân trí mạng công kích.

Đột nhiên, ngoài thành truyền đến bây giờ thanh âm, nguyên bản đã công lên thành tường quân địch như thủy triều xuống đồng dạng, lui đi, chờ mình địch nhân ở chung quanh rồi đi, Mộc Chính Hào thân thể mềm nhũn, trực tiếp ngồi chồm hổm tại máu tươi bên trong, nhìn nhìn xung quanh, toàn bộ đều là thi thể, có bản thân người, cũng có địch nhân.

"Hàn Tương Quân, vì sao bây giờ thu binh? Chúng ta đã công lên thành tường, mắt thấy là có thể bắt lại Hoang Cổ đóng, đây là vì sao?" Minh quân bên trong, một cái khôi ngô đại hán nhìn nhìn trên đầu hàn đang thanh.

Hàn đang thanh, nhìn qua Nguyệt Quốc đệ nhất trấn quốc Đại Tướng Quân, sáu mươi hai tuổi, một thân vì nhìn qua Nguyệt Quốc chinh chiến một thân, mà trông Nguyệt Quốc quốc thổ có rất lớn một bộ phận chính là hàn đang thanh đánh xuống được!

"Tôn Niên, không nên gấp gáp, bản tướng thu binh tự có thu binh lý do, ngươi sẽ không thăm nghĩ đến Hoang Cổ quan chỉ có một chút như vậy binh lực a? Ngươi xem một chút, tại Hoang Cổ quan phía trên, còn có năm ngàn binh lực? Thế nhưng là bọn họ ngăn cản chúng ta năm vạn đại quân một canh giờ! Mà bản tướng thu tin tức thì là, Hoang Cổ quan bên trong thế nhưng là có được 150 vạn binh lực!" Hàn đang thanh nhìn nhìn Tôn Niên nói.

"Hừ, chúng ta có 250 vạn binh sĩ, còn sợ chỉ là 150 vạn? Chúng ta thế nhưng là so với bọn họ nhiều hơn 100 vạn người!" Tôn Niên nói.

"Thật quá ngu xuẩn, ai bảo cho ngươi chiến tranh nhiều người là có thể thắng? Thiên Hương Quốc 100 vạn công kích chỉ có năm mươi vạn binh lực Huyết Cốt quan, kết quả như thế nào? 100 vạn bị một hồi hồng thủy tiêu diệt, toàn bộ quốc gia đã thành vì người khác quốc thổ! Đại Hàn này vương triều có thể không phải ngươi nghĩ đơn giản như vậy!" Hàn đang thanh nhìn nhìn Tôn Niên rất là không hài lòng.

"Vậy là Hạ Cảnh Thiên thù đoạn dơ bẩn, không từ thù đoạn, quân nhân nên đường đường chính chính, dùng loại kia thủ đoạn, căn bản không lên được trên mặt bàn!" Nhìn ra được, Tôn Niên này là đi đứng mãnh đường tử, đối với Hạ Cảnh Thiên rất là xem thường.

"Tôn Niên, xem ra ngươi thật sự ngu xuẩn đến nhà, đã như vậy, vậy ngươi liền đi phía trước a, đi làm ngươi thích cứng đối cứng, ngày mai Hoang Cổ quan cũng nên bãi mình xa mã cùng chúng ta phân cao thấp! Đi thôi!" Nói xong phát phát tay, để cho Tôn Niên rời đi.

Nhìn nhìn Tôn Niên rời đi, hàn đang thanh lắc đầu "Trên chiến trường, nơi nào đến cái gì quang minh chính đại, chỉ cần có thể thắng, thủ đoạn gì cũng có thể dùng, điểm này đều nhìn không ra, còn lĩnh cái gì quân, đánh cái gì trận chiến?"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Phân liệt khí vận

Mộc Chính Hào là bị người khiêng xuống tường thành, mà ở trên người hấn, máu tươi đã ngưng đọng lại, có hấn chính mình, thế nhưng càng nhiều là địch nhân, mặc lên người áo giáp đã lấy không xuống, không có cách nào, dùng nước đem trên người Mộc Chính Hào máu tươi xông hóa, mà kia máu tươi chảy xuôi trên đất, gỡ xuống áo giáp, thân thể của Mộc Chính Hào phía trên đã che kín rậm rạp chẳng chịt miệng vết thương, rất nhiều cũng đã bị bong bóng trắng bệch, chủ yếu hơn chính là, tại hấn má phải, có một đạo thật sâu miệng vết thương, đã có thể trông thấy gương mặt cốt, khuôn mặt trũng xem như bị phá đối với.

Quân y đem thuốc bột chà lau tại Mộc Chính Hào trên vết thương, sau đó dùng băng bó băng bó kỹ, thân thể của Mộc Chính Hào giống như là bị bao trở thành một cái Mummy, Mộc Chính Hào nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, thật sâu ngủ đi, chỉ bất quá ngẫu nhiên nhú mảy, dường như là miệng vết thương đau đớn đưa tới.

Diệp Văn vượt qua đi tới tổn thương bệnh doanh, nhìn nhìn rậm rạp chẳng chút tổn thương bệnh, rất nhiều binh sĩ đã bị qua loa băng bó một chút, tùy ý thương binh nằm ở trên giường lớn tiếng thống khổ gào thét, có đã không còn tay, có chân đã đoạn, còn có con mắt mù, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi.

Mà thương binh trông thấy Diệp Văn vượt qua tới, nhất thời, tổn thương bệnh doanh rú thẳm âm thanh thoáng cái liền biến mất, bọn họ toàn bộ đều nhin đau, nhìn nhìn Diệp Văn vượt qua, Diệp Văn vượt qua nhìn nhìn những cái này tổn thương con mắt của Binh, tâm không khỏi một hồi đau đớn, bọn họ đều là dưới tay mình hảo nam nhi!

"Hảo, rất tốt! Tất cả mọi người là ta Đại Hân hảo nam nhi, là ta Hoang Cổ quan biên quân, là ta Diệp Văn vượt qua thủ hạ chính là Binh, không có bọn hèn nhát, toàn bộ đều hảo hán!" Diệp Văn vượt qua dụng quyền đầu gối ngực của mình, nhìn nhìn những cái này thương binh nói.

"Trung Quân, ta còn muốn trên chiến trường, ta coi như là đã không còn tay, lão tử dùng miệng cũng phải cắn xuống những người kia thịt! Lão tử muốn đem bọn họ ăn sống nuốt tươi!" Một cái chỉ lộ ra một con mắt, bị chặt rớt một cái tay thương binh lớn tiếng hô.

"Hảo! Không có vấn đề, thế nhưng hiện tại, các ngươi muốn hảo hảo dưỡng thương, cũng đừng đến lúc sau bởi vì tổn thương nguyên nhân vứt bỏ tánh mạng, vậy cũng liền không có lợi nhất, bốn tướng có thể tổn thất không nổi a!" Diệp Văn vượt qua đã nghe được lời này cũng nhin không được nữa nở nụ cười, mở một cái nhỏ nhỏ vui đùa.

"Ha ha ha, đó là đương nhiên, chúng ta Đại Hân đàn ông không phát uy, đám kia đồ chó hoang còn cho rằng chúng ta là con mèo bệnh! Năm vạn người thì như thế nào, còn không phải là bị chúng ta năm ngàn người tiêu diệt một nửa!" Thương binh bắt đầu khoác lác, thỉnh thoảng còn phát ra một tiếng đau đớn thanh âm, thế nhưng, tổn thương bệnh doanh bên trong không còn có nặng nề, ngược lại sĩ khí còn càng thêm ngẩng cao:đất đỏ lại.

Diệp Văn vượt qua đi tới trước mặt Mộc Chính Hào, nhìn nhìn bị băng bó trở thành Mummy Mộc Chính Hào, đưa thay sờ sờ Mộc Chính Hào trên mặt băng bó, nhìn xem sau lưng y quan.

"Trung Quân, một giáo úy trên người bị thương hai mươi lăm, toàn bộ đều là phía trước, trong đó còn có ba chỗ thuộc về vết thương trí mệnh, má phải đã mặt mày hốc hác, có lẽ không còn có phục hồi như cũ cơ hội!" Y quan nhỏ giọng nói.

"Ừ, biết, chiếu cố tốt hần, hần là chúng ta Hoang Cổ quan anh hùng!" Diệp Văn vượt qua nhìn nhìn Mộc Chính Hào đối với y quan nói.

Mà ở Đại Hân Hoàng thành, Tàn Hạo Thiên đi tới trước mặt Khí Vận Long Mạch, chỉ nhìn thấy Tàn Hạo Thiên trong mắt bắn ra một đạo kim sắc sấm sét, vang vọng toàn bộ Đại Hân hoàng triều.

"Đại Hân con dân, trăm chính là Đại Hân hoàng đế Tàn Hạo Thiên!" Tàn Hạo Thiên nhìn nhìn khí vận Cự Long thần nhiên nói.

Mà lời của Tàn Hạo Thiên thì là thông qua Khí Vận Long Mạch truyền đi cho tất cả Đại Hân con dân trong óc, tất cả mọi người đều khẽ giật mình, này một giọng nói là trực tiếp xuất hiện trong đầu, bọn họ định chỉ công tác của mình, trong mắt cũng xuất hiện kinh hãi.

"Các vị con dân không cần kinh hoảng, trăm là thông qua Khí Vận Long Mạch đem chúng ta liên hệ, kế tiếp, trăm sẽ dùng đến lực lượng Khí Vận Long Mạch tương trợ Hoang Cổ quan chống cự kẻ thù bên ngoài tương sĩ, cho nên nếu như xảy ra chuyện gì chuyện bất khả tư nghị, không nên kinh hoảng!" Tàn Hạo Thiên tiếp tục nói.

Đã nghe được lời của Tàn Hạo Thiên, nhất thời tất cả mọi người đều biết Tàn Hạo Thiên thông qua Khí Vận Long Mạch cho tất cả mọi người một cái công đạo, bằng không thì nếu như xảy ra chuyện gì thần dân không rõ ràng sự tình phát sinh hỗn loạn sẽ không tốt.

Đương nhiên, lời này cũng bị Hoang Cổ quan tất cả Đại Hân quan quân đã nghe được, nghe được lời của Tàn Hạo Thiên, nhất thời tất cả mọi người đều cảm giác được lòng của mình đang thiêu đốt, nguyên lai bệ hạ không có quên Hoang Cổ quan, bệ hạ cũng đang dùng bản thân lực lượng tương trợ Hoang Cổ quan, tuy không biết bệ hạ nói Khí Vận Long Mạch đó là cái gì, thế nhưng, có thể cảm giác được hần là rất lợi hại, đối với chính mình có tương trợ.

Rất nhiều binh sĩ toàn bộ đối với vị trí của Hoàng thành quỳ xuống, lớn tiếng hô "Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế, Đại Hân vạn tuế, Đại Hân vạn tuế!"

Mà rất nhiều nằm ở trên giường thương binh cũng phải kiên trì bị người diu dắt đứng lên, đối với vị trí của Hoàng thành quỳ xuống.

Hoang Cổ quan tình huống đương nhiên cũng kinh động đến bên ngoài minh quân, bọn họ không biết Quan Trung xảy ra chuyện gì tình huống, chỉ nghe thấy kia tiếng gầm càng ngày càng cao, tại chính mình trận doanh có thể rõ ràng nghe thấy.

Tàn Hạo Thiên nhìn nhìn khí vận Cự Long, vung tay lên, nhất thời, khí vận Cự Long ngửa mặt một tiếng thét dài, toàn bộ Đại Hân đều run rẩy lên, khí vận Cự Long thì là gãy dựa, sắc mặt của Tàn Hạo Thiên cũng trở nên cực kỳ khó coi, trắng xám vô cùng, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Khí vận Cự Long không ngừng sôi trào, toàn bộ Hoàng thành cũng bị mây đen che đầy, thiểm điện Lôi Minh, khí vận Cự Long thanh âm một tiếng cao hơn một tiếng, càng ngày càng thống khổ.

Rất cực, tại khí vận Cự Long gãy dựa, kia khí vận Cự Long một phân thành hai, từ khổng lồ kia khí vận Cự Long trong thân thể tách ra một cái giác tiểu khí vận long, thoạt nhìn giống như là dinh dưỡng không đầy đủ.

Thân thể của Tàn Hạo Thiên đã còng xuống hạ xuống, hần và khí vận Cự Long là kết nối lên, một khi khí vận Cự Long bị hao tổn, hần cũng sẽ chịu cường đại phản phệ, nếu Tàn Hạo Thiên gặp chuyện không may, như vậy khí vận Cự Long sẽ trực tiếp tán loạn.

Khẽ cắn môi, đứng thẳng thân thể, Tần Hạo Thiên tay chỉ Hoang Cổ quan phương vị, lớn tiếng nói "Đi!" Theo lời nói của Tần Hạo Thiên vừa rơi xuống, kia Tiểu Khí Vận Long trực tiếp bay lên trời, hướng về Hoang Cổ quan phương vị vội vã mà đi.

Tại Tiểu Khí Vận Long sau khi rời khỏi, Hoàng thành khí vận Cự Long đã uể oải không chịu nổi, rất là mệt mỏi nhắm mắt lại, mà Tần Hạo Thiên thì là sắc mặt cũng đã biến màu nâu xanh, khóe miệng cũng xuất hiện một tia máu.

Tần Hạo Thiên nhìn nhìn đã hoàn toàn biến mất Tiểu Khí Vận Long, thu hồi ánh mắt, đưa tay lau vết máu ở khóe miệng, mạnh mẽ chịu đựng thân thể, trở lại chính mình trong cung điện.

Mà ở Hoang Cổ quan, tất cả mọi người đều đang hô to lấy vận tuế, một hồi đất rung núi chuyển, lỗ tai của bọn họ bên trong truyền đến một tiếng long gầm rú thanh âm, bọn họ lẫn nhau nhìn xem đối phương, không sai, không có nghe lầm, là có long thanh âm truyền đến!

Xa xa, một đạo quang mang màu vàng càng ngày càng gần, tất cả mọi người đều đóng chặt bờ môi, đại khí cũng không dám thở gấp, con mắt nhìn nhìn càng ngày càng gần kim quang, đợi đến có thể rõ ràng trông thấy thời điểm, một mảnh kim sắc Cự Long xuất hiện!

Này Cự Long ước chừng có 30m, kim sắc chói mắt, đằng vân giá vũ, gào thét liên tục, tại tất cả mọi người ngốc trệ bên trong, đột nhiên lượn vòng, sau đó tọa lạc tại Hoang Cổ quan tối cao kiến trúc phía trên.

Khí Vận Long Mạch ngừng một tiếng rống giận vang lên, nhất thời kim quang bắn ra bốn phía, tất cả mọi người đều không khỏi lấy tay che ở mắt của mình, mà để cho bọn họ cảm giác được ngạc nhiên chính là, này quang mang màu vàng chiếu rọi, bọn họ phát hiện mình thân thể mỗi một biến mất, thân thể tràn ngập nhiệt tình, mà rất nhiều thương binh phát hiện thân thể của mình miệng vết thương rất ngứa, hơn nữa miệng vết thương của mình dường như giống như là đang ngoa ngoáy.

Bọn họ vội vàng đỡ xuống băng bó, tại bọn họ kinh hãi trong ánh mắt, miệng vết thương không ngừng phục hồi như cũ, mà đoạn tuyệt tứ chi miệng vết thương cũng rất nhanh khép lại, chỉ là đoạn tuyệt linh kiện chủ chốt là không có khôi phục, thế nhưng, điều này cũng làm cho hết thảy mọi người cảm thấy ngạc nhiên.

"Vạn tuế! Vạn tuế!" Rất nhiều vết thương nhẹ binh sĩ lấy tay huy vũ lấy đã đỡ xuống băng bó, lớn tiếng la lên, bọn họ không nghĩ tới Khí Vận Long Mạch lại có thể lợi hại như vậy, cư nhiên trực tiếp phục hồi như cũ tất cả thương binh, đây quả thực là Thần Thoại!

Mà này Khí Vận Long Mạch thu hồi kim quang, có một chút suy yếu nhắm mắt lại, vừa mới tiêu hao có chút lợi hại, cho nên nó phải tiết kiệm lực lượng, nói cách khác, nhiệm vụ liên vô pháp tiếp tục nữa, sự hiện hữu của nó chính là cam đoan Đại Hãn binh sĩ giảm bớt thương vong.

Ngày hôm sau, hai bên đã chuẩn bị hoàn thành, Binh kéo bằng ngựa khai mở, 250 vạn giao đấu 150 vạn, đây là một hồi thực lực cách xa rất lớn chiến đấu, mà minh quân thì là đứng ở chỗ cao, Hoang Cổ nhốt tại phía dưới, rất thua thiệt.

Diệp Văn vượt qua cỡi ngựa, tiến lên, nhìn về phía trước kia rậm rạp chằng chịt đối với người, đang nhìn nhìn bên cạnh của mình, không có người nói chuyện, tất cả mọi người đều chỉ là nắm chặt lấy vũ khí của mình, con mắt nhìn nhìn địch nhân.

Rút ra trường kiếm, đối với mình quân phương diện lớn tiếng hô "Sát!" Nói xong trực tiếp xung trận ngựa lên trước xông ra ngoài, mà ở Diệp Văn vượt qua lao ra trong chớp mắt, sau lưng kỵ binh cũng đi theo xông ra ngoài.

Minh quân phương diện cũng đồng dạng, theo kèn lệnh thanh âm vang lên, đại quân xuất động, tám mươi vạn binh sĩ xuất kích, mà Đại Hãn cũng xuất động tám mươi vạn, đây là một hồi độ sức, cũng là một hồi thăm dò.

Hai bên kỵ binh rất nhanh, vài phút đã xông đụng vào nhau, mà ở Hoang Cổ quan, một tiếng Long Ngâm, nhất thời vô số kim quang xuất hiện xuất chiến binh sĩ trên người xuất hiện một tầng kim quang nhàn nhạt màng mỏng, cũng có thể xem hồ, thế nhưng, chính là như vậy một tầng nhàn nhạt kim sắc quang mang xuất hiện trực tiếp phá vỡ toàn bộ chiến trường!

Kỵ binh vũ khí hô quát âm thanh vang lên, vô số người xuống ngựa bị móng ngựa giẫm trở thành thịt nát, thế nhưng, rơi xuống ngựa đều là minh quân phương diện binh sĩ, mà Đại Hãn vương triều người một cái cũng không có, minh quân đao kiếm chém vào Đại Hãn sĩ trên người Binh sẽ bị trực tiếp bắn ra, mà Đại Hãn binh sĩ thừa dịp minh quân binh sĩ sững sờ thời điểm trực tiếp một đao, đem địch nhân chém trở mình trên mặt đất, sau đó lại đi tìm mục tiêu kế tiếp.

Lính xài trường thương đã đến, chỉ thấy bọn họ hợp thành đội ngũ, tay nắm lấy trường thương đối với địch nhân ngựa hung hăng đâm tới, nhất thời, sắc bén mũi thương xuyên qua ngựa, mà càng nhiều mũi thương đâm vào địch nhân cười thân thể của Binh, thu hồi trường thương, lại đi tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

Minh quân phương diện binh sĩ đang tại bị Đại Hãn binh sĩ rất nhanh tầm ăn, Đại Hãn binh sĩ phát hiện mình cư nhiên dùng mãnh vô cùng, càng đánh càng hăng, mà ở trước mặt mình những địch nhân này đều là hồ giấy, căn bản cũng không có thể một kích!

Chương 62: Hãn này meo meo liền lúng túng

Tiếng gọi âm ỉ, tiếng hò hét, ngựa Zsshi...i-it... âm thanh, binh khí tiếng va chạm, bị thương từ vong tiếng kêu thảm thiết, không ngừng bay múa chân cụt tay đứt, không ngừng khi đến thì thê, đan chéo ra chiến tranh thảm thiết, chỉ bất quá, này thảm thiết là đúng tại mình quân phương diện.

Đại Hãn binh sĩ càng đánh càng hăng, không ngừng áp súc mình quân sinh tồn không gian, đương nhiên mình quân cũng phát hiện Đại Hãn quân đội bất đồng, không ngừng điều chỉnh chỉ lệnh.

"Ba phát, ngưỡng bắn!" Mệnh lệnh truyền đạt, mình quân phương diện bắt đầu rồi mũi tên nhọn công kích, rậm rạp chẳng chịt cung Bình giương cung cài tên, dây cung bị kéo phát ra thanh âm, theo lệnh kỳ vung lên, chỉ nghe thấy "Bánh" một tiếng, vạn tên cùng bắn, liền tiếp ba tiếng, ba trận mũi tên đuổi lông vũ chạy như bay mà đi.

"Tránh né!" Một tiếng hò hét, Đại Hãn binh sĩ giọng cao tám chấn, thế nhưng trong tay trường đao vẫn còn không ngừng công kích tới địch nhân, rậm rạp chẳng chịt mũi tên nhọn rơi xuống, đâm vào trên tám chấn phát ra nặng nề thanh âm, nhưng mà, Đại Hãn binh sĩ không có chịu cái gì tổn thương, mình quân phương diện liền thảm rồi, vô số binh sĩ bị công kích của mình đánh chết!

"Con bà nó, cút ngay! Không nhìn thấy trong đó có người của chúng ta? Ai bảo các ngươi bắn tên?" Tôn Niên con chó kia gấu đồng dạng thân thể trực tiếp xông vào cung Bình trận doanh, lớn tiếng mắng.

"Tôn Tương Quân, là Đại Tướng Quân mệnh lệnh!" Cung Bình trưởng quan có một chút sợ hãi nói.

"Ba" hung hăng một chưởng trực tiếp đánh vào cung Bình trưởng quan trên mặt, sau đó dùng thô to ngón tay chỉ vào chiến trường trung tâm lớn tiếng nói "Ánh mắt ngươi mù? Địch ta hai bên người đều xen lẫn trong một chỗ, rõ ràng còn sử dụng Cung Tiến! Ngươi không biết chúng ta sẽ có rất nhiều binh sĩ sẽ bị chính mình người bắn chết? Này đạo mệnh lệnh căn bản cũng không đúng, ngươi chẳng lẽ không biết bác bỏ? Những cái kia bị chính mình giết chết huynh đệ ngươi nên như thế nào nói rõ? A?" Tôn Niên rất là kích động nói.

"Hừ, khôn nạn! Thật sự là cái khôn nạn! Nhìn qua Nguyệt Quốc binh mã không hề động, để cho người của chúng ta đi chịu chết, bắn chết lên quả thật con mắt cũng không nhắm, thật đúng là một cái Đại Tướng Quân!" Tôn Niên trong miệng nhỏ một bãi nước miếng nước bọt, rất là sinh khí đích bộ dáng.

Hàn Chính Thanh là nhìn qua người của Nguyệt Quốc, thế nhưng nhìn qua Nguyệt Quốc lần này xuất binh là binh lực là 100 vạn, mà còn dư lại 150 vạn là từng cái tiểu quốc chấp vạ ra, không sai biệt lắm đã đem quốc gia lấy hết.

Mà bọn họ những quốc gia này cũng không phải nhìn qua đối thủ của Nguyệt Quốc, một mực sinh tồn đang nhìn Nguyệt Quốc bóng mờ, một khi nhìn qua Nguyệt Quốc có gì nhu cầu, những nước nhỏ này nhà người đều phải hết sức thỏa mãn, nói cách khác, tất có diệt quốc tai ương, mà chuyện như vậy cũng không phải phát sinh lần một lần hai, đây đều là huyết giáo huấn.

Lần này nhìn qua Nguyệt Quốc đánh Đại Hãn vương triều, vốn không có những cái này tiểu sự tình của quốc gia, thế nhưng, đang nhìn Nguyệt Quốc áp bách, tất cả quốc gia chỉ có thể lấy nhìn qua Nguyệt Quốc như Thiên Lôi sai đầu đánh đó, bởi vì, bọn họ căn bản không thể trêu vào nhìn qua Nguyệt Quốc, rốt cuộc, nhìn qua Nguyệt Quốc đứng phía sau chính là U Minh Tông!

"Àm ầm cạch!" Cái chiêng âm thanh vang lên, mình quân phương diện bây giờ triệt binh, mình quân toàn bộ đều quay người bỏ chạy, thế nhưng càng nhiều binh sĩ là bị trực tiếp tù binh, đợi đến mình quân đem tổn thất thống kê xuất ra, mình quân cư nhiên tổn thất bốn mươi vạn người, trong đó ba mươi vạn người là bị bắt làm tù binh, còn dư lại mười vạn người có cứu vạn người là bị người của Đại Hãn giết chết, một vạn người là bị người của mình dùng tên mưa giết chết.

Mà Hoang Cổ quan bên trong, phi thường náo nhiệt, khởi đầu tốt đẹp, đánh ra một cái xinh đẹp thắng trận lớn, lần chiến đấu này, thật sự là quá sung sướng, có Khí Vận Long Mạch bảo hộ, Đại Hãn binh sĩ căn bản cũng không có chịu cái gì tổn thương, hết thấy mọi người đối với Đại Hãn càng thêm phụ thuộc, đối với tại phía xa Hoàng thành bệ hạ Tần Hạo Thiên càng thêm tin phục.

Binh sĩ tin phục, nhất thời vô số tín Niệm Lực bị Hoang Cổ quan Khí Vận Long Mạch hấp thu, Hoang Cổ quan Khí Vận Long Mạch trở nên càng thêm ngưng thực, từ nguyên bốn kim sắc bắt đầu dần dần hướng hồng sắc chuyển biến, đây là Khí Vận Long Mạch bây giờ đang ở Hoang Cổ quan, mà nơi này là chiến trường, bên trong chiến trường kia vô số huyết khí cũng bị Khí Vận Long Mạch hấp thu, cộng thêm Hoang Cổ quan Đại Hãn binh sĩ quân đội khí thế cũng sáp nhập vào Khí Vận Long Mạch, bây giờ Khí Vận Long Mạch thế nhưng là phát sinh biến hóa.

"Đem tù binh toàn bộ tách ra, nhớ kỹ, tuyệt đối không cho phép vượt qua ba người tại một tiểu đội bên trong, chậm rãi đem bọn họ hấp thu tiêu hóa, tuyệt đối không thể xuất hiện bất kỳ nhiễu loạn, tùy thời cảnh giác, cứ như vậy đi!" Diệp Văn vượt qua đêm này ba mươi vạn tù binh phân phối hoàn tất.

Ban đêm, Hoang Cổ quan sáng như ban ngày, mà ở Hoang Cổ quan trên tường thành, che kín rậm rạp chẳng chịt bó đuốc, đem dưới tường thành 30m phương vị theo ánh sáng vô cùng, điều này cũng đem địch nhân muốn đánh lên ban đêm ý định cho tiêu diệt tại này sinh bên trong, thế nhưng, coi như là như vậy, tại Hoang Cổ quan trên tường thành vẫn có rất nhiều binh sĩ tuần tra, còn có rất nhiều binh sĩ cầm lấy vũ khí, con mắt nhìn chăm chú vào địch quân trận doanh cùng tường thành động tĩnh chung quanh.

Mà trong Hoàng thành Tần Hạo Thiên cũng biết Hoang Cổ quan tin tức thắng lợi, rất là hư nhược mà cười cười, sau đó làm cho người ta đem tin tức này thả ra ngoài, rất nhanh, toàn bộ người của Đại Hãn cũng biết Hoang Cổ quan thắng lợi, nhất thời cả nước chúc mừng, điều này cũng đối với Đại Hãn quốc gia sĩ khí làm ra rất cao đề thăng.

Yêu Mị Nhi rất lo lắng nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, nàng đã sớm phát hiện Tần Hạo Thiên rất không thích hợp, khí tức hỗn loạn không chịu nổi, mà còn thỉnh thoảng ho khan, đây đối với tu giả mà nói căn bản chính là một kiện chuyện không thể nào.

"Như thế nào, Hoang Cổ quan chiến tranh thắng, người như thế nào không cao hứng lắm?" Yêu Mị Nhi đi đến Tần Hạo Thiên bên người, vươn tay bắt lấy tay của Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên đã nghe được lời của Yêu Mị Nhi, nhất thời cười khổ lắc đầu.

"Thắng thắng, thế nhưng là, Mị Nhi, chúng ta đây mới là đệ nhất trận chiến, chúng ta đánh bại mình quân tiến công, thế nhưng là tại phía sau của bọn hãn còn có U Minh Tông, ta sợ hãi U Minh Tông cũng sẽ xuất thủ a, nói như vậy, Hoang Cổ quan người căn bản thủ không được!" Tần Hạo Thiên lo lắng nói.

"Không có khả năng, tu giả căn bản không thể đủ nhúng tay phạm thế chiến tranh, một khi phát hiện, sẽ thiên hạ xem cho là nhục, ai cũng không dám đem chính mình tông môn thanh danh bôi xấu, người nghĩ nhiều!" Yêu Mị Nhi an ủi nói.

"Ha ha, ta cũng hi vọng ta mình đã nghĩ nhiều a, thế nhưng là, tu giả thế giới, bọn họ hội đối với người trong thiên hạ cách nhìn rất coi trọng sao? Đặc biệt là U Minh Tông như vậy môn phái, bọn họ mới không để ý tới biết cái gì người trong thiên hạ cách nhìn, chúng ta bây giờ còn quá yếu, căn bản không phải Huyền Minh tông đối thủ!" Tần Hạo Thiên nói xong lại ho khan lên.

"Ha ha, cháu rể, đừng sợ, gia gia đem La Sát Cung chuyển đi đến nơi này, hơn nữa gia gia cũng phái người của La Sát Cung đi Hoang Cổ quan, người không cần lo lắng, thế nhưng là tình huống của người dường như không phải rất tốt bộ dáng a!" Ngoài cửa đột nhiên truyền đến Yêu Nghê Thiên thanh âm, để cho hai người thoáng cái ngây ngẩn cả người, ánh mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Hai người đi tới cổng môn, phát hiện tại đại điện Tiểu Nghiễm trong tròng, đã đứng đầy rậm rạp chằng chịt đám người, mà Yêu Nghê Thiên đang đứng tại phía trước, lấy tay vịn chòm râu, cười tủm tỉm bộ dáng, nhìn nhìn Tần Hạo Thiên cùng Yêu Mị Nhi xuất hiện, rất là hài lòng bộ dáng.

"Gia gia, người đã đến rồi!" Yêu Mị Nhi một cái bay nhào, trực tiếp nhào vào Yêu Nghê Thiên trong lòng.

"Gia gia, người đã đến rồi." Tần Hạo Thiên đối với Yêu Nghê Thiên hành lễ.

"Hảo hảo, cháu gái ngoan, đều lớn như vậy người, còn làm nũng, được rồi, được rồi, ừ, Hạo Thiên không cần đa lễ, được rồi, được rồi, Mị Nhi không cho phép tóm gia gia chòm râu, không có mấy cây." Yêu Nghê Thiên cười ha hả nói.

"Người tới, mang La Sát Cung các vị sư huynh đi nghỉ ngơi, đuổi lâu như vậy đường, cũng nên mệt mỏi, rõ ràng Thiên Hạo thiên nhanh nhanh vị sư huynh Nghênh phong tây trần!" Tần Hạo Thiên đối với nội thị nói.

"Các người đều đi thôi, đều thủ điểm quy củ, không muốn làm ra có nhục chúng ta chuyện La Sát Cung!" Yêu Nghê Thiên xoay người nhìn La Sát Cung đệ tử nói.

"Vâng, cẩn tuân cung chủ chỉ mệnh!" Nói xong, chỉnh tề ôm quyền hành lễ, ở trong tùy tùng dưới sự dẫn dắt rời đi nơi này.

"Gia gia, bên trong mời!" Tần Hạo Thiên làm ra thỉnh dáng đáp.

"Hảo!" Yêu Nghê Thiên đã không câu nệ, đi vào trong đại điện, sau đó trực tiếp ngồi trên vị trí đầu nào.

"Gia gia lần này đến, là giúp đại ân của Hạo Thiên, Hạo Thiên đang sợ hãi U Minh Tông hội không tuân quy củ, không nghĩ tới gia gia này cường lực viện quân đến, cảm ơn gia gia!" Tần Hạo Thiên rất là cảm động nói.

"Ai ai, người một nhà không nói hai nhà, người nếu là ta Yêu Nghê Thiên cháu rể, chẳng lẽ lão phu còn có thể thấy được người bị người khi dễ? Chỉ là một cái U Minh Tông, lão phu còn không nhìn ở trong mắt, yên tâm đi, có lão phu, U Minh Tông còn phản không được thiên!" Yêu Nghê Thiên rất là bá khí đích nói.

"Ách, gia gia, người thật đúng là uy vũ bá khí!" Nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên bộ dáng, Tần Hạo Thiên không khỏi trong nội tâm nói "Thật sự là không hổ là gọi cái tên này, muốn nghịch thiên!"

Mà ở Hoang Cổ quan trên không, đột nhiên xuất hiện mười đạo thân ảnh, toàn thân mặc hắc sắc áo bào, đem chính mình bao bọc cực kỳ chặt chẽ, mà thân thể của bọn hãn tan nát ra hàn ý làm cho người ta không tự chủ đập vào rừng mình, mà ánh mắt của bọn hãn băng lãnh vô cùng, yên lặng nhìn phía dưới đèn đuốc sáng trưng Hoang Cổ quan.

Cầm đầu Hắc y nhân trong mắt hiện lên một tia tàn khốc, giờ chuông nạp nguyên, thanh sắc Chân nguyên tụ tập trên tay, cứ thế một chuông, trực tiếp đánh hướng Hoang Cổ quan, một tiếng thê lương tiếng thét truyền đến, mà chiếm giữ tại Hoang Cổ quan Khí Vận Long Mạch đột nhiên mở mắt, đối với kia mười đạo thân ảnh phương vị một tiếng rống giận vang lên, đón lấy toàn bộ Hoang Cổ Quan đó bị một tầng kim sắc vòng bảo hộ bao phủ lại.

"Bành!" Một hồi đất rung núi chuyển, Hoang Cổ quan người toàn bộ đều đã bị kinh động, mà rất nhiều binh sĩ trực tiếp bị chấn nhảy dựng lên, mà bọn họ thì là về mặt kinh hãi nhìn nhìn tường thành phương hướng.

Chỉ nhìn thấy toàn bộ tường thành cũng bị quang mang màu vàng bao trùm, mà tường thành phương vị thì là sương mù tràn ngập, quân địch tiến công!

Quả nhiên, tường thành ngoại vi truyền đến quân địch tiếng rít, mà Hoang Cổ quan binh sĩ cũng rất nhanh đến phản ứng lại, toàn bộ đều nhanh nhanh chóng khoác trên vai nón trụ mang giáp, cầm lấy vũ khí liền hướng tường thành phương vị chạy tới.

Thế nhưng, Khi hai bên trông thấy trước mắt cảnh tượng thời điểm, nhất thời liền yên tĩnh trở lại, bởi vì, bọn họ phát hiện, tường thành cũng không có bất kỳ tổn thương, vẫn mạnh khỏe không tổn hao gì đứng vững tại nơi này!

Nhìn đến đây, tình cảnh rất xấu hổ, đặc biệt là minh quân phương diện người, bọn họ toàn bộ đều nhìn trước mắt tường thành, mà ở trên tường thành Đại Hãn binh sĩ cũng là sờ không tới đầu óc, đó là một ý gì? Không phải đánh lên ban đêm sao? Làm động tĩnh lớn như vậy đánh lên ban đêm? Đầu có tịt xấu?

Mà Tôn Niên cũng là trừng mắt mắt to, nhìn mình trước mặt tường thành, trong miệng mắng "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, còn con mẹ nó tiên môn người, liền cái tường thành đều không phá được, thực con mẹ nó gài bẫy người!"

Mà trên tường thành Đại Hãn binh sĩ kịp phản ứng, trực tiếp giơ lên Cung Tiễn bắt đầu tiến công, nhất thời mũi tên lông vũ bay múa, thẳng hướng minh quân, Tôn Niên vừa nhìn, không có cách nào, chỉ có thể công mạnh, hắn này mẹ ôi đến cùng xem như cái gì sự tình?

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Quả thật chính là không biết xấu hổ

Tôn Niên không thoải mái, Đại Hãn tướng sĩ đó là càng thêm không thoải mái, người nói, thật vất vả đánh cho thắng trận, còn nói nghỉ ngơi thật tốt một chút, thế nhưng là bọn người kia rõ ràng còn tới làm đánh lên ban đêm, quả thật đáng giận đến cực điểm!

Mũi tên nhọn lẫn nhau bay múa, xuyên qua, không ngừng bỏ xuống, dưới tường thành đã che kín thi thể, bị người lưu dẫm nát dưới chân, tiếp tục khởi xướng công kích, từ vong tiến công.

Mà trên bầu trời người cũng là ánh mắt lộ ra một tia kinh hãi, cầm đầu người kia trong mắt hiện lên một tia cảnh giác, chính mình vừa mới lực lượng không nói toàn bộ bạo phát, thế nhưng cũng có tám phần lực, thế nhưng là, chính mình cư nhiên không có đánh vỡ này đạo tường thành, vừa mới hiện lên kim quang đến cùng là vật gì?

Người cầm đầu nhìn phía dưới chiến đấu, trong mắt ánh sáng lạnh lóe lên, nói "Đồng loạt ra tay, đem cái chỗ này trực tiếp xóa đi, lưu lại nhìn nhìn rất chóng mặt!" Lạnh lùng đến cực điểm lời nói xuất hiện, đối với phía dưới dòng người, căn bản không phải rất để ý, hắn để ý chính là, chính mình vừa mới tại tòa thành trì này trên ném đi mặt mũi!

Còn dư lại chín người gật gật đầu, đồng thời vận chuyển Chân nguyên, mười người công lực tụ tập lại với nhau, không trung xuất hiện một cái màu xanh đen hình tròn đại cầu, tản ra mãnh liệt phá hư khí tức.

"Ai, U Minh mười quý, không nghĩ tới, các người thân phận như vậy rõ ràng còn làm được xuất như vậy không có phẩm sự tình, ha ha, U Minh Tông không hổ là một cái không có hạn cuối tông môn a!" Phương xa truyền đến mệnh mệnh thanh âm.

Thanh âm vang dội đến cực điểm, nhất thời phía dưới chiến đấu thoáng cái liền đình chỉ, toàn bộ đều ngẩng đầu nhìn về phía không trung, phát hiện trên không trung đã có hai bóng người hư không đứng thẳng, trận doanh phân ra vô cùng là rõ ràng.

Cầm đầu Hắc y nhân nhìn mình trước mặt người trẻ tuổi, mà người trẻ tuổi này tay cầm quạt giấy, hơi hơi mở ra, rất là có phong độ quạt phong, vừa mới lời chính là từ trong miệng của hắn nói ra.

Mà ở phía sau hắn thì là đứng vững tám đạo thân ảnh, ánh mắt lạnh đầy, ánh mắt kia rất là hải người, giống như là đang nhìn người chết đồng dạng, mà trên người của bọn hắn cũng tản ra nồng đậm tử khí.

U Minh mười quý Đại Quý biết, những người này tản ra tử khí có thể không phải bởi vì là người chết, mà là bọn họ người của sát quá nhiều, người chết oán khí, oán niệm toàn bộ tụ tập tại trên người của bọn hắn.

Mà này tám đạo thân ảnh chính là La Sát Cung Tứ tiểu quý, bát đại Vương!

Tử tiểu quỷ yêu ma quỷ quái, bắt đại Vương cầm sắt tỳ bà!

Người cầm đầu tất nhiên chính là La Sát Cung thiếu cung chủ lạnh Huyết Tu La yêu Mạch U!

U Minh mười quỷ cũng không nghĩ tới ở chỗ này lại có thể cùng khó như vậy quần người gặp gỡ, mà yêu Mạch U thì là mang trên mặt nụ cười, trong mắt sát khí làm cho người ta không tự chủ lạnh tâm

"U Minh mười quỷ, mới hạ thủ lúc trước, các ngươi cũng không đem áp phích thả sáng một chút, em gái ta phu địa bàn cũng là các ngươi bọn người kia năng động? Nếu như các ngươi đã vi phạm quy củ, vậy đừng trách Bồn cung chủ không khách khí!" Nói xong quạt giấy một vòng, Tịch diệt đao xuất hiện, thâm thiết sát khí xuất hiện, nhất thời tất cả mọi người đều cảm giác được xung quanh nhiệt độ thoáng cái thấp xuống không ít.

"Không tốt, lui!" Đại Quỷ quát lạnh một tiếng, nhất thời mười người thân ảnh giống như điện, thoáng cái văng ra tứ tán, muốn thông qua loại phương pháp này không bị một mẻ hốt gọn, Tử tiểu quỷ, bắt đại Vương danh hào là dựa vào địch nhân tánh mạng thúc sanh ra, mà U Minh mười quỷ căn bản cũng không có khả năng là đối thủ của bọn hắn, huống chi còn có một cái lạnh Huyết Tu La yêu Mạch U, chạy trốn là lựa chọn tốt nhất!

Yêu Mạch U trong mắt yêu dị hào quang lóe lên, ngón tay khẽ vuốt Tịch diệt đao, mắt lạnh nhìn thoát đi U Minh mười quỷ, thần nhiên nói "Để cho các ngài chạy trốn, ta đây lạnh Huyết Tu La danh hào há không phải hư danh nói chơi? Đi thôi, tìm đến bọn họ, đem đầu của bọn hắn cho ta mang về!"

Tử tiểu quỷ, bắt đại vương lĩnh mệnh, cũng văng ra tứ tán, hướng về từng người địch nhân đuổi theo, mà yêu Mạch U thì là nhìn nhìn càng ngày càng xa U Minh mười quỷ Đại Quỷ.

Một tiếng hừ lạnh, thân hình lóe lên, trực tiếp hướng về lão đại truy sát qua, rất nhanh tiêu thất tại mọi người nhãn lực phạm vi tầm mắt, mà loại bọn họ rời đi, phía dưới giao chiến người đều ngăn cản cả người.

"Rút lui! Trở về!" Tôn Niên hét lớn một tiếng, lập tức triệt binh rời đi Hoang Cổ quan, mà Hoang Cổ quan thì là càng thêm bắt đầu cẩn thận, ai biết bọn người kia có thể hay không làm một cái đột nhiên tập kích?

Đại Quỷ xem như biến thành con ruồi không đầu, tùy tiện tìm cái địa phương liền chạy, hấn sợ hãi, yêu Mạch U danh hào hấn biết, trong lòng của hắn, yêu Mạch U chính là một cái lãnh huyết quái vật, cũng là một cái kỳ tài tu luyện, yêu Mạch U danh hào là dựa vào bản thân hắn từng đao từng đao chém giết ra.

Mà yêu Mạch U triệt để nổi danh sự kiện xem như Bát Cực Tông diệt môn sự kiện, cũng không biết người của Bát Cực Tông như thế nào trên chọc lãnh huyết quái vật, người này trực tiếp một người một đao thẳng hướng Bát Cực Tông, đem trọn cái Bát Cực Tông đồ sát sạch sẽ, một thân trắng nõn y phục tiến nhập Bát Cực Tông, một thân quần áo dính máu mà ra.

Về sau có người tiến nhập đến Bát Cực Tông, nhất thời liền nhả hồn thiên ám địa, toàn bộ Bát Cực Tông đã trở thành Tu La trận, chân cước tay đứt khắp nơi đều là, rất nhiều đều là bị phanh thây mà chết, mà Bát Cực Tông Tông chủ thảm hại hơn, trực tiếp bị băm trở thành thịt nát, chỉ còn lại có một cái đầu người, bị dựng thẳng lên cột cờ đồ đờn!

Toàn bộ Bát Cực Tông trên dưới vượt qua ba ngàn người, bị hấn một cái Nhân Đồ sát sạch sẽ, một người cũng không có chạy trốn, chỉ tồn nửa ngày thời gian! Mà lúc đó, yêu Mạch U mới mười tám tuổi mà thôi! Mà để cho tất cả mọi người đều không thể lý giải chính là, Bát Cực Tông có rất nhiều khủng bố dấu móng tay, còn có rất nhiều người là bị thần bí móng vuốt một móng vuốt đập trở thành thịt nát!

Ai cũng không biết bên trong chuyện gì xảy ra, thế nhưng, điều này cũng làm cho tất cả mọi người đều biết La Sát Cung, yêu Mạch U là một một tên gia hỏa khủng bố, không có chuyện liên không nên trên chọc, tuy Bát Cực Tông chỉ là một cái nhị lưu môn phái, thế nhưng, nó cũng là một môn phái a!

"Chạy, người tiếp tục chạy!" Thanh âm lạnh lùng truyền đến, Đại Quỷ vừa nhìn, nhất thời thiếu chút nữa hồn phi phách tán, yêu Mạch U rất là nhẹ nhõm cùng sau lưng tự mình, mình đã đem hết toàn lực, thế nhưng là, yêu Mạch U căn bản cũng không để ý, ngược lại trong mắt khát máu hào quang càng ngày càng thịnh.

Đại Quỷ nghĩ nghĩ, nếu như chính mình chạy bắt quá, chỉ có thể liều mạng, cho nên Đại Quỷ trực tiếp dừng lại, xoay người, nhìn về phía yêu Mạch U, mà yêu Mạch U thấy được Đại Quỷ ngừng lại, nở nụ cười.

"Biết mình khó thoát khỏi cái chết, cho nên bỏ qua?" Yêu Mạch U nghiêng đầu nhìn nhìn Đại Quỷ hỏi.

"Nghe nói thiếu cung chủ võ công được, Đại Quỷ bắt tài, muốn khiêu chiến khiêu chiến, nhìn xem thiếu cung chủ là không phải hư có nó danh!" Đại Quỷ nhìn nhìn yêu Mạch U nói.

"Hả? Rất có ý tứ, ngươi là người thứ nhất nghĩ tới ta khiêu chiến người, đã như vậy, nếu như ta không đáp ứng dường như rất không nể mặt ngươi, đã như vậy, như vậy. . ." Yêu Mạch U lời còn chưa nói hết, thân ảnh lóe lên, trong tay lợi đao chợt lóe lên.

Đại Quỷ chỉ nhìn thấy một đạo lạnh lùng đao quang tại trong mắt lóe lên rồi biến mất, mà yêu Mạch U đã đứng ở sau lưng tự mình, Tịch diệt đao tron bóng vô cùng, yêu Mạch U tay nhoáng một cái, Tịch diệt đao lại một lần nữa biến thành quạt giấy.

"Khiêu chiến? Ha ha!" Yêu Mạch U rất là khinh thường cười nói.

Mà Đại Quỷ đầu đã mất hạ xuống, yêu Mạch U ngón tay một chút, Chân nguyên thành tuyến, trực tiếp dất tại Đại Quỷ trên đầu, rời đi nơi này.

Đại Quý thì thể ngã xuống đất, mà ở Đại Quý thì thể đằng sau, một ngọn núi đến chân núi đã bị hoàn toàn chặt đứt, mà này tòa đỉnh núi đang đằng không bay lên, sau đó lại một lần rơi xuống, đất rung núi chuyển.

Trở lại Hoang Cổ quan, Tứ tiểu quý, bát đại Vương đã trở về, trên mặt đất ném lấy chín cái đầu, mà Diệp Văn vượt qua thì là cung kính đứng ở tám người sau lưng nhìn nhìn càng ngày càng gần yêu Mạch U.

"Đồng" Đại Quý đầu bị ném trên mặt đất, cùng kia chín cái đầu đụng vào nhau.

"Ai nha, một mối quá, một mối quá, phiền toái chết rồi, ai ~!" Sự tình xong xuôi, yêu Mạch U lại một lần nữa xuất hiện không đến điều bộ dáng, mà Tứ tiểu quý cùng bát đại Vương đối với yêu Mạch U tình huống hiểu rất rõ, căn bản cũng không vì mà thay đổi.

"Xin hỏi, tiền bối, các người là?" Diệp Văn vượt qua rất là cẩn thận hỏi.

"A, người là nơi này thủ quan a, không có việc gì, không có việc gì, người một nhà, không cần sợ hãi, cái kia, ha ha, tính toán ra, các người còn muốn gọi ta là quốc cữu đầu, đúng không, ừ, hần là quốc cữu, ai nha, không nghĩ tới ta còn có Khi quốc cữu một ngày a, ngấm lại thật sự là thú vị, ai nha, không nói nữa, ta đi về trước, đi tìm muội phụ Tần Hạo Thiên đi chơi!" Yêu Mạch U một nhóm lớn lời rất nhanh bật đi ra.

"A ~?" Diệp Văn vượt qua còn lần đầu tiên nhìn thấy có người nói như vậy, lúc ấy có một ít chết máy.

"A cái gì a, không có nghe rõ? Được rồi, ta liền lòng từ bi cho người nói lại lần nữa xem, cái kia, người hãy nghe cho kỹ a, có thể đừng quên a! Đúng rồi, người tên là gì a?" Yêu Mạch U đột nhiên hỏi.

"A? A, Hoang Cổ quan thủ tướng Diệp Văn vượt qua!" Diệp Văn vượt qua nói.

"Vậy cái gì, Văn Siêu a, báo cho người a, hoàng đế của các người Tần Hạo Thiên quyết định cưới vợ muội muội của ta, người biết a, người cũng nên biết, ừ, người tuyệt đối biết, ai nha, người là không biết a, đó của ta cái muội từ a, quả thật chính là quốc sắc thiên hương, khuynh quốc khuynh thành, Hồng Nhan Họa Thủy a, gả cho Tần Hạo Thiên quả thật chính là một đóa Tiên hoa cấm ở trên bãi phân trâu, ai nha, lạc đề, không có ý tứ, ta một lần nữa nói lại lần nữa xem, người hãy nghe cho kỹ a. . ." Yêu Mạch U bắt đầu thao thao bất tuyệt đại nói đặc biệt nói.

Mà Diệp Văn vượt qua thì là nghe được mắt bốc lên kim quang, lỗ tai ong..ong vang lên, Diệp Văn vượt qua mang trên mặt rất khó coi nụ cười, vô cùng gian khô nghe yêu Mạch U nói nhảm.

"Ai nha, ta kia muội từ a, quả thật chính là một cái Ác Ma a, người cũng không biết a, vì mang năng gả cho các người hoàng đế, cũng chính là Tần Hạo Thiên, ta không biết phê đi ít nhiều tâm lực a, bệ hạ của các người cũng là một cái ngay thẳng người a, trực tiếp liền tiếp nhận, ha ha, về sau nên Tần Hạo Thiên nhưc đầu, hắc hắc, nghĩ tới đây, Bồn Thiểu Chủ không khỏi cảm thán một câu, ta còn thật sự là thông minh a!" Lưu loát một đại thiên, yêu Mạch U rốt cục đủ hài lòng.

"Yêu ma quý quá, cảm sát tỷ bà, các người liền lưu ở Hoang Cổ quan, nếu là có người không tuân quy củ, không cần nhiều lời, trực tiếp giết đi, dù sao hiện tại chúng ta quyết định tọa lạc tại Đại Hãn, cũng là người của Đại Hãn!" Yêu Mạch U nói.

"Vâng!" Tám người lạnh lùng đáp ứng.

"Được rồi, nơi này đã không có chuyện của ta, ta đi trước Hoàng thành, ta đi trước!" Nói xong yêu Mạch U trực tiếp lách mình rời đi nơi này, để lại Tứ tiểu quý, bát đại Vương tọa trấn.

"Tần Hạo Thiên tiểu tử này thật sự là là đại thủ bút, cư nhiên đem Khí Vận Long Mạch một phân thành hai, chẳng lẽ hần không biết như vậy sẽ đối với hần sản sinh rất nặng bên trong tổn thương? Thật đúng là một cái kẻ đần, thế nhưng là, ta chính là thích ngu như vậy tử, gia gia cũng có thể là thấy được Tần Hạo Thiên điểm này a, hi vọng, Tần Hạo Thiên đừng cho chúng ta thất vọng a." Yêu Mạch U trong ánh mắt hiện lên một tia dị quang.

Liền sơn dày đặc trong rừng, lục bào lão giả đối diện lấy áo bào trắng lão giả nói chuyện, đã nghe được lời của lục bào lão giả, áo bào trắng lão giả nhất thời lông mày nhướng lên, nhìn nhìn lục bào lão giả vẫn đạo "Người xác định thật sự là?"

"Việc này chắc chắn 100%, ta tận mắt nhìn thấy, hơn nữa, Cửu Vĩ nhất tộc hiện thế, đã gia nhập Đại Hãn, thoát nhìn, bọn họ rất xem trọng Tần Hạo Thiên này một phương!" Lục bào lão giả nói.

"Hả? Có ý tứ, còn thật có ý tứ, Cửu Vĩ nhất tộc cư nhiên cũng hiện thế, xem ra, bọn họ là muốn đụng một cái, đã như vậy, lão phu muốn nhìn một chút Tần Hạo Thiên này!" Áo bào trắng lão giả lộ ra một tia thần sắc quái dị.

Chương 64: Toàn quân xuất kích

Đi qua cùng Yêu Nghê Thiên thương nghị, La Sát Cung tân cứ điểm liền xây dựng tại Hoàng thành hoàng cung phía sau núi, mà La Sát Cung cũng tiếp nhận hoàng cung phòng ngự công tác, mà đối với La Sát Cung, Tần Hạo Thiên là không có chút nào hoài nghi, bởi vì, không biết vì sao, đối với Yêu Nghê Thiên, yêu Mạch U, Yêu Mị Nhi bọn họ, Tần Hạo Thiên từ trong nội tâm lại không có phản cảm, ngược lại nguyện ý tin tưởng.

Mà ở Hoang Cổ quan tình huống cũng bị báo cáo đi lên, đối với U Minh Tông hành động, Yêu Nghê Thiên thì là rất khinh thường, U Minh mười quý thuộc về U Minh Tông độc thủ, xử lý một ít nhận không ra người sự tình, không nghĩ tới lần này trực tiếp thua bởi La Sát Cung Tử tiểu quý, bắt đại Vương trong tay.

Xa Tiền Quốc, trong hoàng cung, Lâm Bất Phàm uống rượu, trống rỗng đại điện, chỉ có một mình hắn, Lâm Bất Phàm lại biết rõ, từ một nơi bí mật gần đó, có người của Huyền Thiên Tông, hắn hiện tại căn bản chính là bị quản chế tại người, hắn một người duy nhất mục đích chỉ là cho Tần Hạo Thiên gây phiền toái, nếu như có thể đem Tần Hạo Thiên hủy diệt vậy thì càng tốt hơn.

"Keng keng!" Theo khô khớp lay động thanh âm vang lên, Lâm Khiếu Thiên đi đến, Lâm Bất Phàm mất say lơ dờ sương mù, trông thấy Lâm Khiếu Thiên, Lâm Bất Phàm ợ một hơi rượu, nỗ lực đem thân thể của mình ngồi dậy.

"Nắc! Lâm Ái Khanh, ngươi tới, rắc ~ tới a!" Lâm Bất Phàm nói.

"Không biết bệ hạ có chuyện gì? Mặt tướng đang huấn luyện binh sĩ, nếu như không có chuyện gấp gáp, mặt tướng đi trước quân doanh!" Lâm Khiếu Thiên lạnh lùng nói.

"Nắc ~! Lâm Tướng Quân, tất nhiên nói như vậy, kia trăm cũng liền không nói thêm cái gì, phát binh xuất chinh a!" Lâm Bất Phàm nói.

"Xuất chinh? Chinh đâu? Những binh lính này đều là mới chiêu, căn bản cũng không hiểu quân sự, không hiểu phục tùng chỉ huy, ngươi để cho bọn họ cứ như vậy xuất chinh?" Lâm Khiếu Thiên thoáng cái liền đứng lên, đối với Lâm Bất Phàm lớn tiếng hỏi, con mắt trừng rất tròn, trên gương mặt thịt cũng nhin không được lay động.

"Haha, không có kinh nghiệm không có việc gì a, ngươi xem một chút, xung quanh quốc gia không đều là đối thủ nha, liền dùng bọn họ tới huấn luyện không là được rồi? Đợi đến các ngươi đánh tới Đại Hãn, cũng liền đã luyện thành, thật tốt!" Lâm Bất Phàm vừa cười vừa nói, đối với hắn mà nói, người của Xa Tiền Quốc chính mình căn bản cũng không quan tâm, hiện tại mục đích của hắn muốn chính là đi gây sự với Tần Hạo Thiên.

16 liên bang đang nhìn Nguyệt Quốc dưới sự dẫn dắt tại Hoang Cổ quan bị nhục, bên mình muốn phát thêm chút sức, nếu trực tiếp công phá Hoài Cốc Quan, này sẽ đối với Đại Hãn khí thế sản sinh thật lớn ảnh hưởng, cũng liền có thể lôi kéo toàn bộ chiến trường.

"Mặt tướng cự tuyệt phát binh!" Lâm Khiếu Thiên lạnh giọng nói.

"Nắc ~! Hà? Lâm Tướng Quân, ngươi không được quên, con trai độc nhất của ngươi vẫn còn ở trăm trong tay a, ngươi lão nẫu, thê tử của ngươi, có thể toàn bộ đều tại trăm trong tay, rắc ~ nếu trăm không hài lòng, Lâm Tướng Quân đừng trách trăm lòng dạ ác độc a, là chính ngươi lựa chọn a ~!" Lâm Bất Phàm hừ híp mắt, mang trên mặt một vòng tươi cười quái dị nói.

Uy hiếp, rất trắng ra uy hiếp, Lâm Khiếu Thiên cầm lấy nắm đấm của mình, hàm răng cắn vang lên, thế nhưng là không có cách nào, chỉ có thể nghe lời của Lâm Bất Phàm.

"Vâng! Mặt tướng tuân chỉ, lập tức phát binh!" Lâm Khiếu Thiên cắn hàm răng, đỏ hồng mắt, từng chữ từng chữ nói.

"Được rồi, đi xuống đi, trăm chờ tin tức tốt của ngươi, chỉ cần ngươi thành công, trăm liền còn người nhà của ngươi, đừng cho trăm thất vọng a!" Lâm Bất Phàm phát phát tay, ý bảo Lâm Khiếu Thiên có thể xuống.

Lâm Khiếu Thiên xoay người rời đi, căn bản cũng không nghĩ tại cùng Lâm Bất Phàm nói nhiều một câu, ở trong lòng Lâm Khiếu Thiên, Lâm Bất Phàm chính là một cái ti tiện tiểu nhân, nếu như không phải hắn bắt lấy người nhà của mình, nếu như không phải phía sau hắn có Huyền Thiên Tông quái vật không lồ đó, mình nhất định hội đưa hắn rút gân lột da!

Lâm Khiếu Thiên cỡi ngựa, ra roi thúc ngựa, trực tiếp vọt vào trong quân doanh, mà bây giờ quân doanh hay là một mảnh lộn xộn, quá nhiều người, Lâm Khiếu Thiên ghim chặt ngựa, tuần mã nhất thời ngựa người, móng trước trên không trung lay vài cái, sau đó có hung hăng đập, Lâm Bất Phàm trở mình xuống ngựa, roi ngựa trong tay dùng sức một ném, vài bước đi tới phía trước Tự Tướng Cổ, cầm lấy dùi trống, đánh lên.

"Đồng, đồng, đồng, đồng ~!" Rất có tiết tấu tiếng trống vang lên, nhất thời quân doanh thoáng cái yên tĩnh trở lại, lập tức, toàn bộ quân doanh một mảnh bối rối, gà bay chó chạy, Tự Tướng Cổ, tiếng trống ngừng, không được người hãnh phải chết không thể nghỉ ngơi!

Rất nhanh, tại to lớn trên giáo trường, quân sĩ toàn bộ tụ tập, Lâm Khiếu Thiên đứng ở trên đài cao, nhìn phía dưới đám người, sau đó ho nhẹ một tiếng, rút ra bảo kiếm, nói "Xuất binh, mục tiêu Đại Hãn vương triều, ngăn tại địch nhân phía trước, bất luận là ai, toàn bộ tiêu diệt!"

Quân lệnh truyền đạt, rất nhanh, từng cái quân doanh bắt đầu đi bắt đầu chuyển động, lương thảo vật tư đi trước, binh sĩ dề xuống, trùng trùng điệp điệp quân đội bắt đầu rời chinh phạt, mà Xa Tiền Quốc xung quanh quốc gia xem như huyết môi, vô duyên vô cớ, Xa Tiền Quốc trực tiếp phái ra quân đội

quét ngang hết thấy, căn bản ngăn không được, Xa Tiền Quốc binh sĩ rất nhiều, ngăn không được a!

Hoài Cốc Quan cũng nhận được tin tức, nhất thời, Hoài Cốc Quan cũng bắt đầu rồi chuẩn bị chiến, Hạ Cảnh Thiên có một chút đau đầu, không phải nói một năm nha, như thế nào lúc này mới hơn hai tháng lại bắt đầu.

Hạ Cảnh Thiên biết, Đại Hãn vương triều khảo nghiệm bắt đầu rồi, một khi hai mặt khai chiến, kia đem đối với Đại Hãn là một cái không nhỏ khảo nghiệm, một khi lần này khảo nghiệm không có thông qua, như vậy Đại Hãn sẽ hoàn toàn hủy diệt!

Ai cũng không dám đại ý, vô số thám tử thả ra ngoài, đem hết thấy mọi người tin tức toàn bộ góp nhặt trở về, nhìn nhìn rậm rạp chẳng chịt tin tức, Hạ Cảnh Thiên không khỏi vô đầu, Xa Tiền Quốc này quả thật chính là điên rồi a, quả thật chính là một cái đồ tể quân đội a, đến mức quả thật chính là thực hành đốt rụi, cướp sạch, giết sạch tam quang chính sách, rất nhiều tiểu quốc gia đã bị hủy diệt, không biết lần này Xa Tiền Quốc đến cùng hội tạo thành bao nhiêu huyết nghiệt.

Mà để cho Hạ Cảnh Thiên càng thêm đau đầu sự tình là, vô số trốn tránh tai nạn dân chạy nạn hướng về Hoài Cốc Quan chạy đến, hơn nữa dân chạy nạn nhân số vẫn còn không ngừng gia tăng, thế nhưng là, lúc này Hạ Cảnh Thiên như thế nào dám khiến những người này tiến nhập quan nội? Nếu như trong này có Xa Tiền Quốc binh sĩ, này tương hội là tai nạn!

Thế nhưng là hẳn lại không thể nào thấy được lấy vô số người trôi giạt khắp nơi, muốn biết rõ, Đại Hãn hiện tại thiếu chính là nhân khẩu, hơn nữa lúc này cũng là Đại Hãn thu mua người trong thiên hạ tâm tốt thời cơ, một khi Đại Hãn lần này đã làm xong chuyện này, đem tất cả dân chạy nạn dân xếp tốt, bọn họ sẽ là Đại Hãn trung thành nhất người ủng hộ, mà Đại Hãn hảo thanh danh cũng sẽ bị truyền đi, đối với Đại Hãn chỉ có chỗ tốt, không có chỗ xấu.

Mà quyết định biện pháp Hạ Cảnh Thiên có thể đề nghị, thế nhưng tuyệt đối không thể áp dụng, bởi vì, không phải này chức trách của hắn, cho nên, hắn chỉ có thể đem tin tức này rất nhanh truyền quay lại Hoàng thành, hi vọng Tần Hạo Thiên bọn họ lấy ra một cái chủ ý.

Tần Hạo Thiên nhận được tin tức này, nhất thời liền nở nụ cười.

Trên triều đình, Tần Hạo Thiên tay niết lấy này thì tin tức, nhìn phía dưới Văn Võ Bá Quan, hít một hơi thật sâu, sau đó nói "Ha ha, rất tốt, xem ra lần này, là trời cao cho ta Đại Hãn tăng cường cơ hội a, trầm thật sự là không có khả năng buông tha một cơ hội này!"

"Bệ hạ, chuyện này nhất định phải hảo hảo thương nghị một chút, không thể đại ý, nếu này nạn dân bên trong có người của Xa Tiền Quốc, bọn họ nếu tiến quan, này tương hội là chúng ta Đại Hãn tai nạn a!" Vương Văn Dương tiến lên nói.

"Ha ha, ái khanh nói có lý, thế nhưng là ái khanh cũng chớ xem thường ta Đại Hãn, nếu như Lâm Bất Phàm bọn họ như vậy xăng bậy, để cho nạn dân tới ta Đại Hãn, vậy chúng ta Đại Hãn cũng phải tiếp thu, rốt cuộc, kia đã không sai biệt lắm có 500 vạn nạn dân a, hơn nữa nhân khẩu vẫn còn không ngừng tăng lên, hắc hắc, ái khanh yên tâm, trầm sẽ để cho một cái người của Xa Tiền Quốc đều vào không được cửa khẩu!" Tần Hạo Thiên rất là tự tin nói.

"Vương Văn Dương!"

"Thần tại!" Vương Văn Dương tiến lên.

"Làm tốt tiếp thu nạn dân công tác, nhớ kỹ, muốn đem hết thấy công việc an bài tốt, tuyệt đối không thể xuất hiện bất kỳ nhiễu loạn!" Tần Hạo Thiên nói.

"Vâng!"

"Mộc Thừa Phong!"

"Thần tại!"

"Trong nước nha dịch, bộ khoái, hộ thành vệ đội toàn bộ một lần nữa bố trí, cấu thành tân ngành, giám thị nạn dân! Một khi nạn dân có bất kỳ mờ ám, không cần nhiều lời, tội liên đới tru sát!" Một đạo máu chảy đầm đìa mệnh lệnh phát ra.

"Vâng!" Mộc Thừa Phong tiến lên trở lại.

"Nạn dân an bài nam toàn bộ sung quân nhập ngũ, nữ phân tán an bài, phải chú ý, tuyệt đối không muốn xuất hiện khi nhục sự tình, điểm này tuyệt đối trọng yếu, một khi bọn họ tiến nhập Đại Hãn, như vậy bọn họ chính là ta Đại Hãn con dân, cũng chính là các người chỗ cai quản dân chúng!" Tần Hạo Thiên nói.

"Vâng, bọn thần tuân chỉ!" Đều loại quan lại trả lời.

"Tan triều!" Tần Hạo Thiên đứng lên, trực tiếp rời đi đại điện.

Trở lại chính mình cư trú cung điện, Tần Hạo Thiên đi tới Yêu Nghê Thiên cư trú chỗ.

"Gia gia!" Tần Hạo Thiên hô.

"Vào đi!" Trong phòng truyền đến lời của Yêu Nghê Thiên.

"Có chuyện gì?" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn Tần Hạo Thiên hỏi.

"Gia gia, Hạo Thiên hi vọng ngươi có thể phái người của La Sát Cung đi đến Hoài Cốc Quan, giúp ta công nhận một chút nạn dân bên trong có hay không địch nhân!" Tần Hạo Thiên nói.

"A, là chuyện này a, ừ, thật là trọng yếu, không thể không đề phòng người, biết, ta sẽ an bài người đi, ngươi yên tâm đi!" Yêu Nghê Thiên nói.

"Vậy Tôn nhi cảm ơn gia gia!" Tần Hạo Thiên nói.

"Nói nhảm, người một nhà không nói hai nhà, loại trận chiến tranh này đánh xong, liền an bài cùng Mị Nhi hôn sự a, gia gia hiện tại hy vọng nhất trông thấy chính là ngươi cùng Mị Nhi hôn lễ!" Yêu Nghê Thiên nói.

"Gia gia yên tâm, loại chuyện này đã xong, Tôn nhi sẽ cưới vợ Mị Nhi!" Tần Hạo Thiên cũng nói với Yêu Nghê Thiên.

"Hảo, đi xuống đi, gia gia còn có chuyện." Phất phất tay, Yêu Nghê Thiên để cho Tần Hạo Thiên rời đi.

Tần Hạo Thiên rời đi, Yêu Nghê Thiên cầm lấy chén trà, uống một ngụm trà, sau đó nói "Như thế nào đây? Thấy được người, còn thoả mãn?" Yêu Nghê Thiên đối với không khí nói.

Lời của Yêu Nghê Thiên vừa rơi xuống, chỉ nhìn thấy tại Yêu Nghê Thiên bên trái, không gian bóp méo một chút, một cái áo bào trắng lão già xuất hiện, mà lão già này rõ ràng là liền son dày đặc trong rừng lão già kia.

"Lão yêu quái, như thế nào, ngươi nhận định hần?" Áo bào trắng lão già ngồi xuống, nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên hỏi.

Nghe nói như thế, Yêu Nghê Thiên lông mày nhướng lên, nhìn nhìn áo bào trắng lão già nói "Ngươi hỏi không phải nói nhảm, nếu như không phải như vậy, ta sẽ đem cháu gái của mình gả cho hần? Hơn nữa, chẳng lẽ ngươi không có cảm giác được?"

"Ừ, cũng không biết hần có thể hay không thừa nhận được a, này có thể không phải đùa cợt a, chúng ta cũng không có đường lui, không thể đi nhầm a, một khi đi nhầm, sẽ là tai hoạ ngập đầu!" Áo bào trắng lão già nói.

"Như thế nào? Ngươi còn muốn như vậy kéo dài hơi tàn? Có cơ hội không liều một chút, chính ở chỗ này tư trước chú ý, hơn nữa, long mạch đều lựa chọn hần, ngươi còn có cái gì hoài nghi?" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn áo bào trắng lão già hỏi.

"Hần quá mềm lòng, căn bản cũng không như là một cái bá chủ Đế vương!" Áo bào trắng lão già nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Tiếp nhận dân chạy nạn

"Ha ha, vậy ngươi liền đón lấy xem đi, thế nhưng, lão quý, ta cần phải báo cho ngươi, cũng đừng xem nhẹ hần, tiểu tử này thật không đơn giản, hắc hắc, bỏ lỡ lần này, về sau cũng đừng khóc nhe a!" Yêu Nghê Thiên mắt liếc thấy áo bào trắng lão già nói.

"Hừ, hay là nhìn hần lần này có thể hay không vượt qua nguy cơ rồi nói sau!" Áo bào trắng lão già nói.

"Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi sống khá giả dệt hoa trên gấm, đạo lý này ngươi sẽ không không hiểu sao? Đều đã nhiều năm như vậy, ngươi còn tưởng rằng Yêu tộc hay là năm đó đâu này? Yêu tộc đã là đi qua thức, ngươi còn níu lấy không tha!" Yêu Nghê Thiên thần nhiên nói.

"Yêu tộc còn có thể tách ra sáng rọi! Ngươi đã mất đi chiến ý, thế nhưng là lão phu còn không có mất đi, lão phu sẽ để cho Yêu tộc lại một lần nữa để cho thế giới run rẩy!" Áo bào trắng lão già nói xong trực tiếp biến mất vô ảnh vô tung.

Nhìn nhìn đã biến mất áo bào trắng lão già, Yêu Nghê Thiên uống một hớp nước trà, sau đó nói "Chấp niệm thật đúng là đáng sợ a, biết rõ không thể làm, mặc nhiên muốn đi vấp phải trắc trở, lão quý, chẳng lẽ ngươi đã quên thiên đạo căn bản cũng không cho phép Yêu tộc sáng lập vận hướng?"

La Sát Cung hành động rất nhanh, Yêu Nghê Thiên trực tiếp phái ra một trăm danh đệ tử đi đến Hoài Cốc Quan, tại Hạ Cảnh Thiên dưới Tiếp Dẫn, La Sát Cung đệ tử bắt đầu ở Hoài Cốc Quan chỗ cửa thành bố trí lên.

Chỉ nhìn thấy La Sát Cung đệ tử lấy ra rất nhiều tài liệu, bắt đầu xây dựng, bỏ ra ba ngày thời gian, rốt cục xây dựng một cái cửa đá khổng lồ, kia cửa đá tản ra sâu kín hắc quang, mà khuôn cửa bên trong là trống không.

Cửa đá thành lập, La Sát Cung đệ tử kích hoạt lên cửa đá, chỉ nhìn thấy kia cửa đá phát ra chói mắt bạch quang, khuôn cửa bên trong xuất hiện một tầng giống như là Lưu Ly trong suốt gọn sóng.

"loại dân chạy nạn tới, để cho bọn họ thông qua này một cánh cửa, một khi có dị tâm người sẽ bị kiểm tra đo lường xuất ra, đến lúc sau, giết tới! Không chút lưu tình!" La Sát Cung đệ tử nói.

Hạ Cảnh Thiên chấp tay, biểu thị cảm tạ, La Sát Cung xuất thủ, trực tiếp để cho Hạ Cảnh Thiên bắn khoãn tiêu thất, hơn nữa, lần này còn có thể cứu rất nhiều người, sẽ không bốc lên trong quốc gia bộ nguy hiểm, thật sự quá tốt rồi.

"Trung Quân, dân chạy nạn đã tiếp cận lãnh thổ một nước!" Thám tử hồi báo.

Đã nghe được lời này, nhất thời con mắt của Hạ Cảnh Thiên thoáng cái liền sáng lên.

"Phân phó hạ xuống, không muốn ngăn trở, nhưng bọn họ đi vào, mặc kệ tới ít nhiều, ta Đại Hãn liền tiếp thu ít nhiều! Nhớ kỹ, nam lưu lại, mà những người khác thì toàn bộ phân tán thu xếp!" Hạ Cảnh Thiên ra lệnh.

Ba ngày sau đó, Hạ Cảnh Thiên đứng ở Hoài Cốc Quan trên tường thành, nhìn phía xa càng ngày càng gần đám người, rậm rạp chằng chịt, như hắc sắc hải dương, trong đó còn có rất nhiều thân mặc rách rưới khôi giáp binh sĩ, càng nhiều là tay không tác sát bình dân dân chúng.

"Lâm Bất Phàm lần này làm quá mức." Vỗ vỗ tường thành đầu, Hạ Cảnh Thiên thần nhiên nói.

Dòng người đi lại tập tễnh đi tới Hoài Cốc Quan lúc trước, dân chạy nạn dừng bước, toàn bộ đều yên lặng nhìn chằm chằm kia cao cao tường thành, còn có kia đang theo gió phát phối Đại Hãn quốc kỳ.

"Chu từ quốc, vân cười giáo úy Chu Từ Minh cầu kiến Đại Hãn Trấn Quốc Công!" Dân chạy nạn bên trong cho ra một thân mặc rách rưới khôi giáp người trẻ tuổi, chỉ nhìn thấy thần sắc hẩn uể oải, trên người còn bao vây lấy rất nhiều có chứa huyết sắc băng bó, tại người khác nâng phía dưới tiến lên kêu gọi đầu hàng.

"Giăng!" Trên tường thành, Hạ Cảnh Thiên thân vệ tiến lên lớn tiếng nói.

"Xa Tiên Quốc cực kỳ tàn ác, đông đảo quốc gia nước mất nhà tan, dân chúng trời giạt khắp nơi, Chu Từ Minh vô năng chỉ có thể mang theo ngàn vạn dân chúng mặt dày tới Đại Hãn tìm kiếm che chở, chỉ cầu Trấn Quốc Công lòng từ bi chí tâm, cứu cứu này ngàn vạn dân chúng!" Nói xong Chu Từ Minh đối với tường thành phương vị quý xuống, mà sau lưng dân chúng cũng đi theo quý xuống.

"Tiến nhập Đại Hãn lãnh thổ một nước, bọn ngươi về sau có thể trở thành Đại Hãn con dân, các ngươi có bằng lòng hay không?" Hạ Cảnh Thiên lộ diện, nhìn phía dưới người hỏi.

"Nước mất nhà tan, đã không có nhà, đã không còn quốc, Đại Hãn nguyện ý tiếp thu này ngàn vạn dân chúng, như vậy bọn họ chính là Đại Hãn người, chỉ cầu Đại Hãn đối xử từ tế này ngàn vạn kéo dài hơi tàn người!" Chu Từ Minh nói.

"Tiến nhập Đại Hãn, cần tuân thủ Đại Hãn pháp luật, Đại Hãn đối với con dân của mình đối xử như nhau, Đại Hãn không nên chính trị hà khắc, không hung ác, bọn ngươi có thể yên tâm! Đại Hãn bệ hạ hùng tài vĩ lược, lòng dạ thiên hạ, sớm đã mệnh bốn tướng tiếp thu bọn ngươi, ăn, mặc, ở, đi lại, Đại Hãn sớm đã chuẩn bị cho tốt, nhìn qua bọn ngươi nhớ kỹ bệ hạ ân đức!" Hạ Cảnh Thiên nhìn nhìn người phía dưới bầy nói.

"Tạ ơn bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!" Chu Từ Minh quỳ trên mặt đất kích động không thôi, lệ rơi đầy mặt la lớn.

Mà sau lưng ngàn vạn dân chúng cũng là tiếng khóc vang lên, bọn họ trời giạt khắp nơi, lo lắng hãi hùng, bọn họ không có căn cơ, chỉ là lục bình, không người nào để ý bọn họ, không có ai tiếp thu bọn họ, bọn họ đã không sai biệt lắm đều mất đi hi vọng, mất đi sinh tồn ý nghĩa, khắp nơi đều tại chiến tranh, khắp nơi đều tại người chết, bọn họ cũng đã chết lặng, hôm nay, ở chỗ này, Đại Hãn vương triều hướng bọn họ mở rộng ôm ấp, một lần nữa có dư bọn họ thân phận, Đại Hãn con dân!

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!" Ngàn vạn âm thanh Ngô hoàng vạn tuế, sóng to gió lớn, nhiều tiếng không dứt.

"Mở cửa thành!" Một tiếng ngẩng cao đất đỏ thanh âm hô lên, kia trầm trọng cửa thành phát ra một tiếng to lớn tiếng vang, sau đó chậm rãi mở ra, Đại Hãn binh sĩ tay cầm vũ khí, đem bốn phương thủ được.

"Dựa theo trình tự vào thành, không thể chen chúc, không cho phép huyền não, lại càng không hứa trêu chọc xuất thị phi, một khi phát hiện, giết không tha!" Thủ vệ đưa tay chặt chẽ nắm bắt trường kiếm chuôi kiếm, mắt hồ trừng, lạnh lùng uống được.

Tại đông đảo Đại Hãn binh sĩ chỉ đạo, dòng người bắt đầu tiến nhập Đại Hãn Hoài Cốc Quan, mà Hạ Cảnh Thiên đứng ở trên đài cao, nhìn nhìn những cái này dân chạy nạn từng cái thông qua kia cửa đá, tốc độ rất nhanh, mà La Sát Cung đệ tử cũng canh giữ ở xung quanh.

Một cái trong đó dân chạy nạn vừa mới một trận qua cửa đá, cửa đá cột cửa phát ra hắc sắc gọn sóng, nhất thời xung quanh Đại Hãn binh sĩ xuất động, đem cái này dân chạy nạn trực tiếp đè xuống đất, kéo xuống.

Này khê động tĩnh cũng hù dọa trụ muốn qua cửa đá dân chạy nạn, hẩn có một chút kinh khủng nhìn nhìn bị bắt xuống dân chạy nạn, không biết phát sinh chuyện gì.

"Kế tiếp!" Thanh âm lạnh lùng vang lên, dân chạy nạn nhìn không được toàn thân run rẩy, mà La Sát Cung đệ tử dùng kia một đôi vô tình con người nhìn chăm chăm hẳn, dân chạy nạn hai chân đều tại run, đều nhanh dãi ra quần.

"Ta nói kế tiếp, người, nghe không hiểu?" La Sát Cung đệ tử lại một lần nữa lạnh lùng nói.

"Ta, ta, ta sợ hãi ~!" Dân chạy nạn có một chút mang theo thanh âm rung động nói, sắp khóc.

"Đây là tại tra không có hảo ý người, nếu như người là bình dân, lại không có sự tình, nếu như người không có hảo ý, kết cục người hiểu được!" La Sát Cung đệ tử nói.

"A, a ~!" dân chạy nạn nghe đến nơi này là tốt rồi chịu nhiều.

"Nếu như biết, vậy nhanh lên, còn có rất nhiều người đó!"

Nhìn phía dưới không có xuất hiện nhiều loạn, Hạ Cảnh Thiên gật gật đầu, sau đó rời đi nơi này, hướng về chính mình lều lớn đi đến, bây giờ Hạ Cảnh Thiên muốn bắt đầu cân nhắc như thế nào đánh bại Xa Tiền Quốc khí thế hung hung công kích.

Mà ở Hoang Cổ quan, lại là một sóng công kích tới lắm, lần này là công phòng chiến, mình quân lại một lần nữa phát khởi biến người thế công, mà Hoang Cổ quan binh sĩ cũng là dũng mãnh vô địch, đem kia vọt lên tường thành biến người một lần lại một lần đánh lui.

"Bên trái, đâm!, nhanh, đưa hẳn cho ta đập xuống! Dầu hỏa, đem dầu hỏa dội xuống đi!" Mộc Chính Hào cuồng hống cũng đã khàn giọng, thế nhưng là hẳn còn là một bên gào thét, một bên đem bên cạnh địch nhân chặt bỏ tường thành.

Dầu hỏa ngã xuống tường thành, dưới Phương Chính tại leo lên mình quân binh sĩ bị rút cái thẩu, hỏa tiễn phóng ra, bó đuốc cũng ném xuống, nhất thời, khói đặc tràn ngập, đại hỏa thiêu đốt, vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên, vô số mình quân binh sĩ trực tiếp mất rơi xuống suy sụp, rơi trên mặt đất còn không ngừng lăn lộn.

Hạ xuống bên mình quân binh sĩ thì chỉ dùng của mình vũ khí trong tay đem không ngừng cuộn cuộn chiến hữu đánh gục, giảm bớt chiến hữu thống khổ, sau đó lại một lần nghĩ tường thành bỏ đi.

"Đông, đông, đông!" Công thành chùy một lần lại một lần đụng chạm lấy Hoang Cổ quan cửa thành, kia lực lượng khổng lồ đem chống đỡ tại phía sau cửa Đại Hãn binh sĩ một lần lại một lần đánh lui, mà Đại Hãn binh sĩ bị đánh lui một lần có rất nhanh chống đỡ ở cửa thành phía trên, dùng bản thân lực lượng ổn định lấy cửa thành.

"Phóng hỏa!" Tôn Niên nhìn nhìn một mực công không được, ra lệnh, dùng hỏa công.

Cung Tiễn trận doanh giương cung cài tên, mũi tên phía trên bao trùm lấy một tầng dầu hỏa vải bố, sau khi đốt kéo cung dây cung, nhắm ngay Hoang Cổ quan, theo ra lệnh, ngàn vạn hỏa tiễn phát ra cùng một lúc, không trung kéo ra hỏa điểm Lưu Tinh, hướng về Hoang Cổ quan chạy như bay mà đi.

Mà cũng ở thời điểm này, Hoang Cổ quan bên này, to lớn ném đá khí đem to lớn thạch khối quăng hướng mình quân trận doanh, thạch khối nhanh chóng bay về phía Cung Tiễn trận doanh, to lớn thạch khối trên không trung chạy như bay, đem vô số hỏa tiễn trực tiếp đánh bay, gào thét tới.

"Bành!" Thạch khối rơi xuống đất, đại địa run rẩy, đón lấy lại là một khối, hai khối, ba khối, vô số cự thạch hướng về phương vị gào thét mà đến, mình quân tổn thất thảm trọng!

"Ngu xuẩn, cư nhiên bộc lộ ra cung Binh trận doanh phương vị!" Mộc Chính Hào chém đứt một cái địch nhân đầu, sau đó nhìn kia không ngừng chạy như bay ném đá, trong miệng mắng.

Mà ở Hoang Cổ quan xa xôi khu vực, một mảnh U ám đường mòn, nhìn qua Nguyệt Quốc Phiêu Kỳ Tương Quân Hoàng Binh nhưng mang theo quân đội của mình đang khó khăn thông qua nơi này, đây là một mảnh không người biết được con đường, thông qua nơi này, liền có thể tiến nhập đến Đại Hãn lãnh thổ một nước, một khi tiến nhập chính mình liền có thể đi đến Hoang Cổ quan hậu phương lớn, chính mình liền có thể nội ứng ngoại hợp, mở ra Hoang Cổ quan để cho đại quân hoàn toàn tiến nhập Đại Hãn.

Thế nhưng là, con đường này thật sự quá nguy hiểm, rất nhiều địa phương đã không có đường, còn có rất nhiều địa phương nhất định phải thông qua vách núi, mình đã mất đi rất nhiều bộ hạ.

Hoàng Binh nhưng đi tới một cái có thể nghỉ ngơi địa phương, sau đó ý bảo bộ hạ của mình dừng lại nghỉ ngơi, móc ra đã cứng rắn bánh mì, dùng sức cắn xuống một khối, khó khăn nhai lấy.

Mà Hoàng Binh nhưng binh sĩ cũng toàn bộ xui xẻo trên mặt đất, bọn họ hiện tại giống như là một cỗ đào binh, không hề có khí thế, mà rất nhiều binh sĩ nhìn nhìn bên cạnh của mình, đã không còn chính mình quen thuộc chiến hữu, ba vạn người hiện tại chỉ có hai vạn, rất nhiều người không phải là bị đã thú nạp trong mồm đi chính là bởi vì địa thế hiểm trở nguyên nhân chết đi, chết không có chút giá trị.

Nhìn xem người bên cạnh thê thảm bộ dáng, nhất thời, rất nhiều binh sĩ dùng mũ giáp che mặt của mình, bờ vai không ngừng lay động, phát ra "Ồ ồ" tiếng ngẹn ngào.

Sĩ khí sa sút, ai cũng không biết chính mình còn có thể sống bao lâu, lương khô đã tiêu hao hầu như không còn, rất nhiều binh sĩ bởi vì khí hậu không phục

sinh bệnh, đây là một cái nhiệm vụ không thể hoàn thành, bọn họ đã không có sức chiến đấu, cũng không có ý chí chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Công thành

Hoàng Bính nhưng cắn cứng rần bánh mì, đồ hồng mắt, hấn dùng lực đem trong miệng bánh mì nuốt xuống, kia khô khốc bánh mì vạch lên vết hầu vào trong bụng, vết hầu cũng bị kia khô khốc bánh mì phải đi đau đớn không thôi.

Ho khan vài tiếng, Hoàng Bính nhưng nhìn nhìn đang tại nước nở binh sĩ, sau đó thở dài một hơi, hấn không có lý do gì trách cứ thủ hạ chính là binh sĩ, không cần nói là thủ hạ chính là binh lính, liền ngay cả bản thân hấn cũng sắp mất đi hy vọng.

Ở chỗ này bọn họ không dám nhóm lửa, nhóm lửa hơi hơi nước, mà nơi này đã xem như tiến nhập địch quốc lãnh thổ một nước, hơn nữa nơi này cách Hoang Cổ quan rất gần, một khi lên khói lửa rất có thể sẽ bị phát hiện, một khi bị phát hiện, như vậy bọn họ làm hậu tặc binh sĩ mở đường, lượn quanh địch tại kế hoạch sẽ hoàn toàn thất bại.

", tại kiên trì kiên trì, chúng ta sắp thành công, chúng ta nhất định phải thành công! Chúng ta rất nhiều huynh đệ đã tại trên con đường này hy sinh, các người sẽ không hi vọng tử vong của bọn hấn biến thành không có chút ý nghĩa nào a? Tại khê cần môi, thắng lợi là thuộc về chúng ta được!" Hoàng Bính nhưng nhìn nhìn xung quanh binh sĩ nói, hấn cũng chỉ có thể đủ ngôn ngữ tới khích lệ sĩ khí.

"Một khi chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, đem con đường đá thông, như vậy lần này chúng ta sẽ tiến nhập đến Đại Hãn phân bụng, đến lúc sau, quan to lộc hậu đều không thể thiếu, lúc Bính là vì cái gì? Không phải là vì những cái này? Bây giờ đang ở khê cần môi, hết thảy liền có thể đạt được, các huynh đệ, khê cần môi, kiên trì, muốn kiên trì!" Hoàng Bính nhưng lại một lần nữa dùng lợi ích hấp dẫn.

Đã nghe được Hoàng Bính nhưng, các binh sĩ cuối cùng là đình chỉ nỉ non, lau lau nước mắt, chỉ khôi thân thể, đứng lên, sau đó tại Hoàng Bính nhưng dưới sự dẫn dắt tiếp tục xâm nhập.

Mà ở Hoang Cổ quan hiện tại đã khói đặc sương mù, minh quân bắt đầu sử dụng sương mù công kích, bọn họ tại Hoang Cổ quan phía trước, bốc cháy lên nhánh cây, vừa mới chặt xuống nhánh cây, khói đặc tại minh quân cùng sức gió dưới tác dụng hướng về Hoang Cổ quan thổi đi.

Nồng đậm sương mù phiêu Dương Quá đi, nhất thời Hoang Cổ quan thủ Binh bị kia khói đặc hun đến nước mắt chảy ròng, ho khan không ngừng, vô số binh sĩ che miệng mong, vịn tường thành, uốn lên thân thể, không ngừng ho khan, ánh mắt ngăn không được lưu.

"Khục khục, khục khục! Khục khục khục khục!" Khắp nơi đều là tiếng ho khan.

"Khục khục, vài ướt che miệng lại mong, cái mũi, khục khục, nhanh lên, nhanh!" Mộc Chính Hào tại khói đặc bên trong một bên ho khan, một bên chỉ huy.

"Khục khục, mộc giáo úy, khục khục, không có nước khục khục, nước a!" Có người hô.

"Khục khục, nước tiểu! Đi tiểu!" Mộc Chính Hào nói xong trực tiếp đem khôi giáp bên trong áo lót kéo xuống, xoay người, dùng nước tiểu đem trong lúc này sản phẩm ướt, sau đó không chút do dự che miệng của mình mũi, mà các binh sĩ cũng là có hình có dạng, đem y phục của mình xé mở, giật xuống một tấm vải, dùng nước tiểu thấm ướt, che miệng của mình mũi.

Nhất thời, Đại Hãn binh sĩ cảm giác được nhẹ nhõm không ít, chỉ là con mắt một mực bị khói đặc hun khói, con mắt chịu không được, hiện tại ánh mắt của bọn hấn đã là đỏ bừng không chịu nổi, nước mắt giàn giụa.

"Hừ hừ, ở bên trong thêm giờ liệu a, đừng cho bọn họ quá thống khoái." Hàn Chính Thanh tay cầm một quyển sách, ngồi ở một cái ghế phía trên, thần nhiên nói, nói xong nắm bắt một bả bình trà nhỏ hấp chuẩn một miệng nước trà.

Mệnh lệnh truyền đạt, minh quân binh sĩ đem hoá dầu quân đồ gia vị cầm tới, cái gì hoa tiêu, cây ớt mặt các loại đồ vật toàn bộ ném vào trong đồng lửa, sau đó tại che lên một tầng ẩm ướt gỗ, nhất thời, mang theo các loại liệu khói đặc lại một lần nữa bay lên, hướng về Hoang Cổ quan mà đi.

"Chuẩn bị sẵn sàng, chuẩn bị công thành! Lần này cũng không nên xuất cái gì không may!" Hàn Chính Thanh thần nhiên nói.

Thêm liệu khói đặc đánh úp lại, cay độc vị khói đặc lực sát thương rất lớn, vô số Đại Hãn binh sĩ toàn bộ che cổ họng của mình, miệng té trên mặt đất, miệng sùi bọt mép, đã mất đi tri giác.

Phía sau người rất nhanh lên thành lầu, đem đã ngã xuống đất binh sĩ toàn bộ kế tiếp, Diệp Văn vượt qua hiện tại cũng không có cách nào, địch nhân đây là dùng dương mưu, hoặc là kiên trì thủ thành, hoặc là liên buông tha, đây là một cái lựa chọn đề.

La Sát Cung đệ tử ra, nhìn nhìn lấy toàn thành sương mù, lông mày cau lại, rất là không thích.

Ông tay áo vung lên, nhất thời cuồng phong gào thét, bốn phía sương mù toàn bộ bị thổi tan, tầm mắt cũng rõ ràng không ít, đang nhìn bốn phía đã ngã xuống đất binh sĩ, La Sát Cung đệ tử lông mày lại càng là nhíu chặt.

Nhìn trước mắt một màn này, La Sát Cung đệ tử muốn xuất thủ, thế nhưng là tu giả là không thể nhúng tay như vậy chiến tranh, nói cách khác, La Sát Cung sẽ đuối lý, hãm vào bị động.

Ngắm lại vậy thì, nếu như tiên môn người nhúng tay vương triều tranh bá, kia còn có cái gì chơi, tu giả một kiếm quét Thiên Quân, căn bản cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, hơn nữa một khi có tu giả xuất thủ, vậy đối với mặt khẳng định cũng sẽ như vậy, đến đằng sau vậy khẳng định sẽ biến thành tu giả, giữa các môn phái chiến đấu, hậu quả kia cũng rất nghiêm trọng, người bình thường ai dám gánh chịu nỗi hậu quả như vậy?

Tu giả ở giữa chiến đấu, khẽ động liền lay trời đất, không có người nào thừa nhận được, đây cũng là tu giả không được nhúng tay nguyên nhân.

"Không sao, cứ việc ra tay chính là, ta La Sát Cung cùng Đại Hãn làm một thể, đây là cung chủ, nếu có những người khác xuất thủ, chúng ta hội tiếp nhận, đi thôi!" Phía sau truyền đến một giọng nói.

"Vâng!" Đệ tử nghe lệnh, tiến lên, nấp khí tụ hợp nguyên, vung tay lên, nhất thời cuồng phong gào thét, toàn bộ Hoang Cổ quan khói đặc bị quấy, sau đó tay vừa nhấc, kia khói đặc trực tiếp hướng lên trời trên lượn vòng bay đi.

Toàn bộ thành trì không còn một tia sương mù tồn tại, điều này cũng làm cho Diệp Văn vượt qua cảm thấy an tâm không ít, nhưng mà ngoài thành truyền đến công thành khí giới thanh âm, Diệp Văn vượt qua một tiếng quát chói tai "Quân địch xâm phạm, lên thành giết địch!"

Đại Hãn binh sĩ lại một lần nữa cảm lấy vũ khí xông về phía trên cổng thành, chỉ nhìn thấy vậy còn không có tản ra trong sương khói xuất hiện từng đoàn từng đoàn hắc sắc bóng dáng, rất cục, màu đen kia bóng dáng vọt ra sương mù, chỉ nhìn thấy mình quân cư nhiên làm ra công thành lầu!

Mình quân binh sĩ trốn ở công thành lầu đằng sau, dùng sức đem công thành lầu đẩy hướng Hoang Cổ quan, theo "Chỉ chỉ nha nha" thanh âm, kia công thành lầu cự ly Hoang Cổ quan càng ngày càng gần.

Hoang Cổ quan binh sĩ không ngừng bắn ra mũi tên nhọn, mà kia mũi tên nhọn căn bản bắn Bất phá công thành lầu phòng, ngược lại từ công thành trong lầu bay tới rậm rạp chằng chịt mũi tên lông vũ.

"Khí vận hộ thể!" Đại Hãn binh sĩ giờ lên vũ khí đồng thời hét lớn một tiếng, nhất thời, chiếm giữ tại Hoang Cổ quan khí vận Cự Long phát ra màu đỏ nhạt hào quang, Đại Hãn binh sĩ bị kia màu đỏ nhạt hào quang bao trùm.

Mũi tên lông vũ bay tới, Đại Hãn binh sĩ huy vũ lấy vũ khí trong tay, đem mũi tên lông vũ đánh bay, đánh vạt ra, mà còn có cá lọt lưới xuất tại hộ thể khí vận phía trên, phát ra "Đình đình đang đang" thanh âm, chính là không phá được phòng.

"Đồng! Đồng! Đồng!" Vô số đồng âm thanh vang lên, mình quân công thành lầu đã bụ lên thành lầu, công thành lầu làm cùng thành lầu đồng dạng cao, mà kia công thành lầu vừa tiếp cận thành lầu, "Bành!" Phòng ngự cửa bị mở ra, vô số mình quân trực tiếp vọt ra công thành lầu, mà phía dưới rậm rạp chằng chịt mình quân theo công thành lầu thang lầu rất nhanh hướng lên, không ngừng hướng về Hoang Cổ quan thành lầu dừng mãnh lao tới.

"Sát!"

"Sát!"

Hai phe binh sĩ tại trên cổng thành gặp nhau, bắt đầu rồi cận chiến, không hề có mỹ cảm, chỉ có dã man, chỉ có hò hét, chỉ có huyết nhục văng tung tóe! Nhưng mà Đại Hãn binh sĩ có được khí vận hộ thể, mình quân muốn thua thiệt rất nhiều.

Mình quân binh sĩ lợi dụng công thành lầu thuận lợi lên thành lầu, mà Đại Hãn binh sĩ cũng tổ chức lên phản kháng, liên tục không ngừng mình quân xông lên thành lầu, mà Đại Hãn binh sĩ cũng là anh dũng giết địch.

"Sát!" Lại là một sóng mình quân binh sĩ xông lên thành lầu, Đại Hãn binh sĩ lại một lần nữa nghênh đón tới, thế nhưng là lần này Đại Hãn binh sĩ lại chịu thua thiệt, chỉ nhìn thấy này một sóng mình quân binh sĩ dừng không thể đỡ, có được hộ thể khí vận Đại Hãn binh sĩ bị những binh lính này một đao chém tổn thương.

"Kết quân trận!" Mộc Chính Hào hô to một tiếng, lập tức xung quanh binh sĩ toàn bộ tụ tập cùng một chỗ, thuận Bình phía trước, đao thủ, Thương binh sĩ ở phía sau.

"Sát! Sát! Sát!" Chỉnh tề tiếng hò hét, từng bước một hướng về này một sóng tân xông tới mình quân đánh tới, những cái này mới tới mình quân binh sĩ cũng là hô to một tiếng, một đao bổ chém đi xuống, thuận Bình tiến lên, muốn dùng trong tay mình dày thuận ngăn trở một đao này, đao thủ đồng thời bỏ về phía địch nhân, mà Thương binh sĩ cũng chỉ dùng của mình trường thương trong tay hướng địch nhân đâm tới.

Thế nhưng, lần này tính sai, chỉ nhìn thấy người này một đao này trực tiếp đem kia dày đặc tằm chắn đánh thành hai nửa, thuận tay của Bình trực tiếp bị

chặt đoạn, sau đó thu đao trở tay một đao, trường thương trực tiếp bị gạt đoạn, hấn xung quanh binh sĩ cũng đồng thời xuất thủ, đem đao thủ chém trở mình trên mặt đất.

Mộc Chính Hào biến sắc, gặp được hung ác gốc rễ!

"Lui ra! Chúng ta tới!" La Sát Cung đệ tử tới.

Mộc Chính Hào mang theo còn dư lại binh sĩ thối lui, đem chiến trường trao cho bọn họ, Mộc Chính Hào cũng biết, này một sóng địch nhân không phải mình những người này có thể đánh chết, chỉ có thể dựa vào người của La Sát Cung.

"Người của U Minh Tông như thế nào đều là như vậy vô liêm sỉ, đường đường tu giả cư nhiên ẩn nấp ở tiểu binh bên trong, cũng không sợ mất mặt! Đứng rồi, ta quên, các ngươi căn bản cũng không có mặt!" Cẩm đầu La Sát Cung đệ tử nhìn nhìn những cái này người của U Minh Tông nói.

"Hừ, bớt sàm ngôn, nếu như phát hiện, như vậy liền dùng thực lực nói chuyện a!" Nói xong người này lại một lần nữa xuất thủ, không hề cố kỵ, trực tiếp trên đại chiêu.

"U Minh thiên hạ!" Một đao đối với La Sát Cung đệ tử bổ chém mà đi, lạnh thấu xương đao khí ngưng tụ lại làm một, trong hư không một chuôi to lớn đại đao xuất hiện, hướng về La Sát Cung đệ tử đánh tới.

"Có sự can đảm, chỉ là Mệnh hải tăng ba cũng ở làm càn!" Vừa mới nói xong, giờ bàn tay lên, tay kia chưởng hóa thành một cái hắc sắc móng vuốt, trực tiếp bắt lấy kia to lớn đao ảnh.

"Bành!" Thành lâu thành gạch bạo liệt, La Sát Cung đệ tử dưới chân trầm xuống, thế nhưng, hóa thành dã thú móng vuốt tay đem kia to lớn đao ảnh gạt gao bắt lấy, tay uốn éo, "Ba!" một tiếng, kia to lớn đao ảnh trực tiếp tiêu tán.

La Sát Cung đệ tử thân ảnh lóe lên, đi thẳng tới U Minh Tông đệ tử trước mặt, đưa tay, một chưởng đánh vào đan điền phía trên, nhất thời, U Minh Tông đệ tử sắc mặt tái nhợt, thân thể trực tiếp hướng về sau rút lui, sau đó quỳ trên mặt đất, một ngụm huyết tinh phun ra, ngẩng đầu, nhìn nhìn La Sát Cung đệ tử toàn bộ đều oán hận.

"Ngươi, ngươi cư nhiên phá hết Mệnh hải của ta!" U Minh Tông đệ tử, oán độc thanh âm truyền đến.

"Giết đi bọn họ!" U Minh Tông đệ tử một tiếng quát chói tai, xung quanh U Minh Tông đệ tử hướng về La Sát Cung đệ tử đánh tới, mà La Sát Cung đệ tử đương nhiên cũng sẽ không sợ phiền phức, nếu như khai chiến, cũng cũng không nói nhảm nữa, đấu võ là được!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Tu giả chiến đấu

Hai bên đều không có cái gì nói chuyện dục vọng rồi, hiện tại chỉ có Sát! Tiêu diệt trước mặt mình địch nhân, này chính là nhiệm vụ của mình!

La Sát Cung đệ tử tại Hoang Cổ quan ước chừng có ba mươi người, mà U Minh Tông đệ tử thì là có năm mươi người, thoát nhìn La Sát Cung đệ tử có một chút thua thiệt, thế nhưng, U Minh Tông đệ tử phần lớn là Mệnh hải tăng ba, tối cao cũng là tăng năm cấp bậc, mà La Sát Cung đệ tử thấp nhất đều là tăng năm, mà tối cao đệ tử đã đột phá bốn cực.

Cho nên, thoát nhìn La Sát Cung đệ tử ít người, thế nhưng là sức chiến đấu căn bản sẽ không sợ hãi U Minh Tông, ngược lại là người của U Minh Tông phải cẩn thận!

Hai bên hết sức căng thẳng, La Sát Cung đệ tử ngăn trở U Minh Tông tiến công, mà Đại Hân binh sĩ thì là ngăn trở mình quân tiến công, hai bên chiến trường đều khoảng cách rất lớn một đoạn khoảng cách, lẫn nhau bắt phân nhiều.

"Đình đình đang đang!" Vũ khí tiếng va chạm, thân ảnh nhanh giống như tia chớp, ra tay vô tình, La Sát Cung đệ tử trong tay lợi khí tùy ý rơi, nhất thời, mấy cái U Minh Tông đệ tử ngã xuống đất, mất đi sức chiến đấu.

Hai bên cao thấp, liếc một cái sáng tỏ!

"Sâu kín Thanh Liên tuyền, sát sát U Minh Tông! Cứng cỏi Càn Khôn chủ, tập kích tập kích người trong thiên hạ!" Theo trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm vang lên, một đạo bá khí đích khí tức hàng lâm, đón lấy, một thân hắc sắc quần áo bó bảo nam từ chậm rãi hạ xuống tới, nhất thời, toàn bộ Hoang Cổ

quan chấn động không thôi, vô số binh sĩ trực tiếp bị vung ra thành lâu!

Nam tử này thoát nhìn rất tuổi trẻ, một đầu hắc sắc theo gió tung bay, phát căn vị trí dùng một cây kim sắc dây lưng lụa tùy ý thu nạp, sau lưng đeo một chuỗi hắc sắc trường kiếm, nam tử mắt lạnh nhìn La Sát Cung đệ tử, trong mắt tràn ngập sát ý!

Mà La Sát Cung đệ tử bởi vì vừa mới cùng U Minh Tông đệ tử chém giết cùng một chỗ, nam tử là đột nhiên hàng lâm, căn bản chính là vội vàng không kịp chuẩn bị, bị nam tử bá đạo này khí kinh trực tiếp đánh trúng thân thể, trực tiếp bay ngược trở về, mà U Minh Tông đệ tử trông thấy nam tử này xuất hiện, trên mặt xuất hiện vẻ mừng như điên.

"Bách Bạch Phong sư huynh đến!" U Minh Tông đệ tử hô.

Bách Bạch Phong, U Minh Tông cấp cao nhất đệ tử, bốn cực lục trọng cảnh giới, tại trẻ tuổi bên trong xem như nhân tài kiệt xuất, từ nhỏ tiến nhập U Minh Tông, thiên phú hơn người, bị U Minh Tông làm trọng điểm truyền nhân bồi dưỡng, làm người cao ngạo, lạnh lùng vô tình, sát phạt quyết đoán, làm việc không để lại một đường chỗ trống, thích nhất chính là huyết tinh nhiệt độ.

"Bách Bạch Phong, thì ra là ngươi tới, xem ra U Minh Tông thật đúng là cam lòng dưới tiền vốn, cư nhiên phái ngươi ra, xem ra, U Minh Tông thật sự là không biết xấu hổ mặt!" La Sát Cung cầm đầu đệ tử nhìn nhìn Bách Bạch Phong nói.

"Các ngươi, đều phải chết!" Bách Bạch Phong căn bản cũng không phản ứng La Sát Cung đệ tử, mắt lạnh nhìn La Sát Cung đệ tử, lạnh lùng nói, thanh âm mang theo hơi lạnh thấu xương.

"Cuồng vọng!" La Sát Cung đệ tử đương nhiên rất không hài lòng lời của Bách Bạch Phong, trực tiếp bạo phát khí kinh hướng Bách Bạch Phong đánh tới, Bách Bạch Phong khòe miệng lộ ra một tia khinh thường nụ cười, ông tay áo vung lên, một đạo khí kinh phát ra, nhất thời hai đạo khí kinh đụng vào nhau.

"Bành!" Một tiếng vang thật lớn, không trung tuôn ra một đoàn sương mù, mà Bách Bạch Phong bước chân liền chút, ngưng tụ kiếm chí, thân ảnh tựa như ảo mộng, đầu ngón tay lập lòe tí ti bạch quang, tại La Sát Cung đệ tử trước người lóe lên rồi biến mất, trở lại vị trí cũ.

Giờ kiếm chí, mắt liếc thấy La Sát Cung đệ tử.

"Nhiều lời vô ích ngươi, Cừu U Diêm La thật là không thích được!" Vừa mới nói xong, La Sát Cung đệ tử thân thể toàn bộ bạo tạc, hải cốt không còn!

"Người phương nào dám can đảm giết ta La Sát Cung người? Muốn chết phải không?" Thành lâu thang lầu truyền đến một tiếng gầm lên, lại có ước chừng năm mươi La Sát Cung đệ tử đi lên, người cầm đầu thân mặc mở ngực ngắn tay, lộ ra to lớn cơ bắp, một đầu hắc sắc tóc ngắn, sau lưng đeo một bả đại đao, đi đường trầm trọng vô cùng.

"Hả? Lại có người đến đây tìm chết, đã như vậy, như vậy ta liền tiễn ngươi một đoạn đường!" Bách Bạch Phong thân ảnh lóe lên, nắm trảo, hướng về hán tử này ngưng đào.

Hán tử này vừa nhìn, hét lớn một tiếng, trực tiếp nâng lên kia tráng kiện tay, một chưởng hướng về tay của Bách Bạch Phong hung hăng đập đi, nhất thời cuồng phong gào thét, Bách Bạch Phong thủ thế biến đổi, hướng về sau vừa thu lại, sau đó tại về phía trước tìm tòi, hướng về hán tử này cổ họng chop tới.

Hán tử này trừng mắt, giờ lên nắm tay, quyền kia đầu sờ một cái, nhất thời phát ra "Đùng đùng (*không dứt)" bạo vang, hán tử trên cánh tay, gân xanh nổi lên, nhìn ra được, hán tử này lực lượng rất lớn.

Một quyền đánh tới, Bách Bạch Phong sắc mặt biến hóa, một quyền này đã khóa chặt tại trên người của mình, một khi trúng chiêu, chính mình nhất định sẽ chịu thương tổn nghiêm trọng!

Bách Bạch Phong trông mắt hơi híp, hai tay cùng thì thò ra, lúc lên lúc xuống giao nhau, mà người đàn ông kia nắm tay đã đến, kia cương mãnh khí thế mạnh mẽ vô cùng, Bách Bạch Phong tóc cũng bị này quyền phong lực lượng thổi tan!

"Bành!" Đây một vòng hung hăng đánh vào Bách Bạch Phong phòng ngự trên cánh tay, chỉ nghe thấy "Cờ-rắc!" Một tiếng, Bách Bạch Phong phòng ngự Chân nguyên bị phá, mà thân thể của Bách Bạch Phong thì là trực tiếp bị đánh bay, tựa như cùng là một khóa phóng ra đạn pháo, trực tiếp hung hăng đâm vào trên tường thành, tường thành cũng bị thân thể của Bách Bạch Phong đụng ra rất lớn cửa động.

"Hừ, với ngươi gia gia chơi thủ đoạn? Phi, lão tử dốc hết sức phá vạn pháp!" Hán tử này nhìn nhìn đã bị cục gạch ngăn chặn Bách Bạch Phong rất là khinh thường nói.

"Nhanh lên một chút, đừng giả bộ chết, gia gia biết, điểm này lực lượng còn làm cho không chết được ngươi! Đừng kinh sợ, lên tiếp tục ngay thẳng mặt!" Hán tử này nói.

"Khóc như mưa!" Cục gạch bị xóc lên, Bách Bạch Phong đứng lên, tóc tán loạn, toàn thân đều là tro, hai cánh tay của hắn dừng lại không ngừng run rẩy, thể nhưng, Bách Bạch Phong cảm thụ được trên cánh tay của mình đau đớn, cư nhiên lộ ra nụ cười.

"Ha ha a, ha ha ha, hảo, rất tốt, vốn ta còn tưởng rằng chuyến này không có cái gì việc vui, không nghĩ tới, lại có thể gặp ngươi, thật tốt quá, máu của ngươi, có khả năng để ta hưng phấn, máu của ngươi hẳn là vị rất ngon!" Bách Bạch Phong ánh mắt tràn ngập nguy hiểm hảo quang.

Hán tử này vươn tay, dùng ngón tay trở đối với Bách Bạch Phong ngoéo ... một cái.

Bách Bạch Phong đưa tay cầm chặt sau lưng trường kiếm chuôi kiếm, thân thể hơi hơi một ngời xồm, đột nhiên tiêu thất, hán tử này con mắt đột nhiên nhú lại, đột nhiên, hán tử này thân thể hướng về sau vừa lui, một vòng hắc sắc hào quang lóe lên rồi biến mất, đón lấy hán tử này đầu lệch thân, hắc sắc mũi kiếm trực tiếp lau lỗ tai mà qua.

Bách Bạch Phong nơi này đang không ngừng cường công, mà La Sát Cung này hán tử thông thả, tránh né lấy Bách Bạch Phong tiến công, đột nhiên, hán tử một tiếng gầm lên, tay về phía trước tìm tòi, một trào, một phát bắt được tay của Bách Bạch Phong, đón lấy một bước về phía trước, một chưởng trực tiếp đánh vào bờ vai Bách Bạch Phong phía trên, nhất thời, thân thể của Bách Bạch Phong hướng về sau vừa lui.

"Uy, nhìn nhìn nhìn nha, đem những cái kia tạp chủng tiêu diệt, phá hư quy củ, vậy chúng ta cũng liền không cần lại nói nói cái gì, đừng nói cái gì lý, hiện tại chúng ta có thể không phải môn phái nào, mà là vương triều người, hắc hắc, Ngã đảo thật là thích quyết định biện pháp!" Hán tử rõ ràng còn có thời gian hết lần này tới lần khác đầu, đối với sau lưng La Sát Cung đệ tử hô.

"Vâng, cần tuân thiết sư huynh chi lệnh!" La Sát Cung đệ tử đã nghe được thiết lập bày, trực tiếp hướng về U Minh Tông đệ tử đánh tới.

Thiết lập bày một chưởng đem Bách Bạch Phong thổi lui, lại một lần nữa tiến lên một bước, một phát bắt được tay của Bách Bạch Phong, tại hướng chính mình một phương vị kéo một phát, thân thể của Bách Bạch Phong đi về phía trước một bước liền đình chỉ xuống, nguyên lai Bách Bạch Phong tại thiết lập bày bắt lấy tay của mình trong chớp mắt, trực tiếp dùng Chân nguyên cố định trụ thân thể của mình.

"Hóa tiên! Mục tiêu công thành lâu! Cho ta hủy diệt công thành lâu!" Mộc Chính Hào vẫy tay bên trong tàn đao, khàn giọng hô, địch nhân càng ngày càng nhiều, nếu như không hủy diệt công thành lâu, địch nhân kia sẽ có liên tục không ngừng viện binh, tác chiến sân bãi quá nhỏ, căn bản rất thua thiệt.

"Bành! Bành!" "Đồng đồng, đồng đồng!" Mang theo ngọn lửa mũi tên lông vũ trực tiếp bay về phía công thành lâu, sắc bén mũi tên lông vũ dính tại công trên cổng thành, ngọn lửa không ngừng thiêu đốt lên, thế nhưng là, công thành lâu căn bản điểm không đốt.

"Dầu hỏa! Phát hỏa dầu!" Đại Hãn binh sĩ dùng thùng gỗ giả vờ dầu hỏa, đối với công thành lâu gọi đi, đáng tiếc chính là cự ly có chút xa, căn bản cũng không có gọi đi lên, trực tiếp toàn bộ gọi không.

"Chống đi tới, cho ta ngăn chặn, về phía trước! Về phía trước! Đừng vững!" Mộc Chính Hào một bên hô to, trong tay tàn đao lại một lần nữa chém trở mình một cái địch nhân, dẫn theo đằng sau tướng sĩ hướng về công thành lâu phương vị đánh tới, vì cho gọi dầu hỏa binh sĩ sáng tạo cơ hội.

Càng tiếp cận công thành lâu, áp lực càng lớn, địch nhân cũng càng nhiều, gọi dầu hỏa binh sĩ được bảo hộ cực kỳ chặt chẽ, rất cực, phía trước tiến vào ước chừng có 10m cự ly, gọi dầu hỏa binh sĩ bắt lấy một cái cơ hội, đem trong thùng gỗ dầu hỏa hung hăng gọi cho đi qua, dầu hỏa thuận lợi bị gọi lên công thành lâu.

"Đồng đồng!" Vài tiếng mũi tên lông vũ dính tại công trên cổng thành thanh âm vang lên, hơi yếu ngọn lửa đốt lên dầu hỏa, nhất thời ánh lửa một chút Từ Mạn kéo dài, công thành lâu phía trên trực tiếp bị biển lửa bao trùm, sương mù tràn ngập, nhiệt độ thoáng cái liền tăng lên, phía dưới minh quân binh sĩ rút cuộc vô pháp thông qua công thành trên lầu tường thành.

Một tòa, hai tòa, ba tòa, Đại Hãn đem minh quân năm tòa công thành lâu toàn bộ hủy diệt, nhất thời áp lực thoáng cái giảm nhỏ, tuy còn có rất nhiều minh quân là thông qua công thành đục, thang mây lên thành lâu, thế nhưng là này so với công thành lâu áp lực mà nói quả thật không đáng nhắc tới!

Nhìn nhìn công thành lâu bị thiêu hủy, Hàn Chính Thanh hung hăng một cước đá ngã lẫn trước mặt mình án bàn, sau đó đứng lên, nhìn nhìn đã đã trở thành biển lửa Hoang Cổ quan, một tiếng hừ lạnh, rồi đi nơi này.

Hàn Chính Thanh rất tức giận, cơ hội tốt như vậy, rõ ràng còn không bắt được, còn có Huyền Minh tông người, cư nhiên như vậy vô dụng, không có mở ra cửa thành, khoắc lác lợi hại vô cùng, thế nhưng là, cư nhiên cái rầm dùm cũng không có, công thành lâu hủy diệt rồi, không có nguồn mộ lính, lên thành lâu người nhất định sẽ không còn sống, xem ra, dựa vào cái gọi là tiên môn người, căn bản cũng không tin cậy.

Hàn Chính Thanh cũng là một hồi ảo não, chính mình quá tin tưởng U Minh Tông, đánh Hoang Cổ quan khắp nơi bị nhục, điều này làm cho Hàn Chính Thanh rất là căm tức.

"Ngày mai, toàn quân chuẩn bị chiến, cường công Hoang Cổ quan, nhất định phải bắt lại Hoang Cổ quan!" Hàn Chính Thanh dừng lại một chút, lạnh giọng nói.

Hoang Cổ quan trên cổng thành, minh quân đã không còn trợ giúp, rất nhanh liền bị bao vây lại, Đại Hãn binh sĩ đem những binh lính này vây lại, lớn tiếng hô "Tước vũ khí không giết! Tước vũ khí không giết!"

Minh quân binh sĩ thấy không hi vọng, vứt xuống vũ khí, ngồi xồm trên mặt đất, biểu thị không tại phản kháng.

Chương 68: Người không xứng sử dụng kiếm

Tuy mình quân tướng sĩ đầu hàng, thế nhưng, Huyền Minh Tông tu giả vẫn còn đang cùng La Sát Cung đệ tử chiến đấu, hai bên tất cả có tổn thương, thế nhưng là, U Minh Tông tổn thất thoát nhìn nặng hơn, mà Bách Bạch Phong bị Thiết Lập Quân cuốn lấy, căn bản cũng không có cơ hội cứu viện sư đệ của mình, trong lỗ tai không ngừng truyền đến chính mình sư đệ tiếng kêu cứu.

"A ~ sư huynh, cứu mạng! A!" Nghe đến mấy cái này thanh âm, Bách Bạch Phong trong nội tâm cũng rất lo lắng, đối với Thiết Lập Quân thể công cũng càng lảng lẽ, mà Thiết Lập Quân bất động như núi, trầm ổn vô cùng, rất là bình tĩnh phản kích, để cho Bách Bạch Phong bất không được một tia thoát lý cơ hội.

Bách Bạch Phong cũng nhịn không được nữa, trường kiếm trong tay kéo ra một đóa kiếm hoa, chân hung hăng đập lên mặt đất, nhất thời Hoang Cổ quan run rẩy không thôi, khí tức bạo phát, lảng lẽ kiếm ý phóng lên trời.

Trường kiếm vung lên, cong ngón búng ra thân kiếm, trường kiếm phát ra êm tai kiếm kêu, một đạo kiếm khí bắn về phía Thiết Lập Quân, Thiết Lập Quân vừa thấy, thân thể đột nhiên lui lại, bước chân liên chút, sai khai mở, đạo kiếm khí kia lau Thiết Lập Quân y phục bay qua, nhất thời ở hậu phương Đại Hân binh sĩ bị đạo kiếm khí kia trực tiếp xuyên qua ước chừng có hai mươi người, mà kia hai mươi người trực tiếp là thi cốt bay tán loạn, huyết tinh bay lên.

Trông thấy bức khai mở Thiết Lập Quân, Bách Bạch Phong thân ảnh hưởng về sau lóe lên, muốn cứu viện sư đệ của mình, đột nhiên, sắc mặt của Bách Bạch Phong biến đổi, thân ảnh rất nhanh biến hóa, chỉ nhìn thấy một đạo to lớn đạo ảnh từ trên trời giáng xuống trực tiếp hướng về Bách Bạch Phong bổ chém mà đến!

"Oanh!" Hoang Cổ quan bị một đạo này chém đứt một mảng lớn, thành gạch bay lên, sương mù tràn ngập.

"Các ngươi toàn bộ đều hạ xuống, không cho phép đi lên, nơi này có ta tại!" Thiết Lập Quân tay cầm trầm trọng đại đao, đối với Hoang Cổ quan người nói.

Rất nhanh Hoang Cổ quan phía trên binh sĩ toàn bộ đều triệt hạ, mà La Sát Cung đệ tử cũng thừa cơ hội này đem trên tường thành U Minh Tông đệ tử toàn bộ giải quyết, cũng rời đi thành lâu.

Thiết Lập Quân một tay nắm bắt trường đao, con mắt nhìn nhìn trong sương khói, trong mắt tràn ngập chiến ý cùng sát ý.

"Hô!" Sương mù tản ra, Bách Bạch Phong sắc mặt rất khó coi, con mắt đều đỏ, chính mình còn từ trước đến nay đã ăn lớn như vậy thiệt thòi, đồng môn của mình sư đệ cư nhiên bị người giết hết, vẫn là tại chính mình dưới sự dẫn dắt, điều này thực là đang đánh mình mặt.

"Rất tốt, ngươi thành công kích thích lửa giận của ta! Ngươi nhất định phải chết!" Bách Bạch Phong cắn răng, ánh mắt hung ác, nhìn nhìn Thiết Lập Quân nói.

Thiết Lập Quân một tay chấp đao, mũi đao đối với Bách Bạch Phong.

"Chiến!"

Không có lời nói thừa thải, chỉ có một chữ, chiến!

Chỉ thấy Bách Bạch Phong nện ra kiếm quyết, đột nhiên một chút đem trường kiếm cắm vào mặt đất! Nhất thời chỉ thấy mặt đất xuất hiện một cái thần bí trận văn, mà Bách Bạch Phong đứng ở trận văn bên trong, U ám khí tức dần dần khuếch tán, trận văn càng lúc càng lớn, mặt đất, thiên không, đều xuất hiện to lớn trận văn.

Kia trận văn khuếch tán, thoáng cái liền đem Thiết Lập Quân bao phủ, sắc mặt của Thiết Lập Quân cũng là biến đổi, con mắt hơi hơi nhú lại, hần cảm giác được trận văn bên trong đã bao hàm một cỗ thấu xương lạnh ý, mà thân thể của mình thật giống bị đông lại.

"Ken két" trận văn bao bọc không gian phát ra thanh âm, chỉ thấy bị trận văn bao bọc không gian cư nhiên xuất hiện bông tuyết, bông tuyết màu đen! Bông tuyết màu đen rơi trên mặt đất, mặt đất liền ngưng kết ra hắc sắc tầng băng.

Mà kia bông tuyết bông bành nhiều, thân thể của Thiết Lập Quân cũng tiếp xúc đến bông tuyết màu đen, chỉ cần thân thể của Thiết Lập Quân vừa tiếp xúc với bông tuyết, Thiết Lập Quân cũng cảm giác được rét lạnh kia lạnh lẽo cho Nguyên Hồn của mình đều đau đớn không thôi.

Mà bông tuyết vừa tiếp xúc với thân thể của mình, trên thân thể liền bắt đầu rất nhanh ngưng kết xuất dày đặc tầng băng, Thiết Lập Quân thân thể chấn động, trực tiếp đem kia dày băng chấn vỡ, nhưng càng ngày càng hơn bông tuyết đáp xuống, Thiết Lập Quân đã bị kia bông tuyết đầy trời bao trùm, kia ngưng kết tầng băng càng ngày càng dày.

"Địa Sát Tâm Kinh" Bách Bạch Phong tu luyện Công Pháp, này Công Pháp ác độc vô cùng, muốn tu luyện thành công, phải phối hợp U Minh Tông U

Minh Hàn Đàm, dẫn động địa sát, ngưng kết hàn đan, mới là tiểu thành!

Trông thấy Thiết Lập Quần đã bị màu đen kia đóng băng ở, Bách Bạch Phong đứng thẳng lên, buông ra cầm chặt kiếm tay, chỉ thấy tay hắn bắt đầu kết ấn, theo tay của hắn ấn càng lúc càng nhanh, Bách Bạch Phong khí tức trở nên càng thêm âm u, càng thêm âm độc.

Hắc sắc địa sát bị dẫn xuất, Mệnh hải bên trong hàn đan dẫn động, hàn đan lực lượng bạo phát, chỉ nghe thấy Bách Bạch Phong phát ra một tiếng kêu rên, tựa như rất thống khổ, địa sát tiến nhập đến thân thể của Bách Bạch Phong, hàn đan lực lượng cùng địa sát dây dưa cùng một chỗ, bạo phát ra làm lòng người kinh hãi lực lượng.

Hắc sắc năng lượng cầu bao trùm Bách Bạch Phong, mang theo thân thể của Bách Bạch Phong hướng lên bầu trời chậm rãi dâng lên, mà ở hắc sắc trong tầng băng Thiết Lập Quần thì là tro mắt nhìn Bách Bạch Phong phiêu phù ở không trung.

"Ba! Hô! Bành!" Bên trên bầu trời xuất hiện mây đen áp đỉnh, một cái khổng bố Vân Hải lốc xoáy xuất hiện, thiên địa rung chuyển, toàn bộ thiên địa trở nên U ám vô cùng, toàn bộ Hoang Cổ quan địa cảnh bên trong, địa sát bị dẫn xuất, không ngừng hướng lên bầu trời bên trong hắc sắc viên cầu hội tụ.

Tại hắc sắc nguyên bóng bên trong, thân thể của Bách Bạch Phong rất nhanh hấp thu địa sát lực lượng, hàn đan run rẩy không thôi, mà thân thể của Bách Bạch Phong cũng không ngừng mà phát ra hồng sắc tia chớp, quỷ dị và thần bí đồ văn xuất hiện ở trên mặt của Bách Bạch Phong.

"Oanh răng rắc! Răng rắc! Âm âm!" Thiểm điện Lôi Minh, ở giữa thiên địa cuồng phong gào thét, đột nhiên, màu đen kia viên cầu không tại động, đình chỉ, đón lấy, chỉ nhìn thấy màu đen kia viên cầu phía trên xuất hiện từng đạo Liệt Ngân, u hồng sắc hào quang theo viên cầu khe nứt hiện ra.

"Bành!" Viên kia bóng thoáng cái bạo liệt ra, chỉ nhìn thấy toàn thân bộc lên yêu dị hồng quang Bách Bạch Phong xuất hiện, thần bí đồ án chiếm hết hết mở mắt, mở mắt, một vòng tinh quang lóe lên rồi biến mất.

"Ha ha, hắc hắc, lú lú! Ha ha ha!" Bách Bạch Phong nở nụ cười, chỉ bắt quá hắn tiếng cười thật sự là làm cho người ta không rét mà run, thanh âm kia âm độc vô cùng, làm cho người ta là từ trong nội tâm sợ hãi.

Chỉ thấy con mắt của Bách Bạch Phong nhìn nhìn bị băng phong Thiết Lập Quần, chậm rãi đưa tay phải ra, thò ra chính mình ngón trỏ, đối với Thiết Lập Quần, chỉ nhìn thấy tay của Bách Bạch Phong đầu ngón tay phía trên xuất hiện màu đỏ đen quang điểm, từng vòng năng lượng rất nhanh tụ tập, rất nhanh, tại tay của Bách Bạch Phong chỉ trước xuất hiện một cái ước chừng có nắm đấm lớn quang cầu.

"Hắc hắc, trước hết để cho ngươi ha ha đau khổ!" "CHÍU...U...U!!" Màu đỏ đen hào quang thành một mảnh Xạ Tuyến, hướng về Thiết Lập Quần vọt tới, ánh sáng rất nhỏ, rất nhỏ, thế nhưng là trong đó ẩn chứa lực lượng không thể coi thường!

"Bành! Âm âm!" Hoang Cổ quan phía trên trực tiếp xuất hiện một cái mây hình nấm, toàn bộ Hoang Cổ Quan đô lay động kịch liệt lại.

Cục gạch bạo phi, bùn đất tung bay, Hoang Cổ quan đã bị này chỉ điểm một chút sụp đổ!

Nhìn nhìn phía dưới sương mù, Bách Bạch Phong phát phát tay, nhất thời sương mù tan hết, Hoang Cổ quan thành lâu đã chỗ thiếu hụt một khối lớn, mà Thiết Lập Quần thì chỉ dùng của mình trường đao bảo vệ thân thể của mình, nửa quỳ trên mặt đất.

"Oa!" Một ngụm huyết tinh phun ra, Thiết Lập Quần phun ra một ngụm huyết tinh, chỉ thấy bờ vai Thiết Lập Quần vị trí bị bên trái bờ vai bị xuyên thủng, huyết tinh ngăn không được chảy xuôi.

Thiết Lập Quần đứng thẳng lên, khề chau mày, hung hăng phun ra một ngụm mang huyết nước bọt, hai tay xiết chặt trong tay trường đao, nhìn về phía không trung Bách Bạch Phong.

"Hả? Không tệ lắm, cư nhiên không có bị thương nặng!" Bách Bạch Phong lông mày nhíu lại, nhìn nhìn Thiết Lập Quần nói.

Thiết Lập Quần thân thể bắn ra, thân thể trực tiếp bộc phát ra khí kinh, thân thể thoáng cái hướng về không trung Bách Bạch Phong đánh tới, Bách Bạch Phong khinh miệt cười cười, thủ chương hướng phía dưới vỗ, nhất thời thân thể của Thiết Lập Quần thoáng cái đã bị hung hăng chụp được.

"Âm âm!" Hoang Cổ quan trên cổng thành xuất hiện một cái bàn tay không lồ ẩn, mà Thiết Lập Quần thì là nằm ở kia bàn tay không lồ ẩn bên trong, trường đao đã rời tay.

Bách Bạch Phong chậm rãi hạ xuống tới, từng bước một đi tới Thiết Lập Quần trước người, dùng chân đá đá Thiết Lập Quần đầu, phát hiện Thiết Lập Quần đã ngất đi.

Giơ chân lên, đột nhiên đạp, muốn một cước đem Thiết Lập Quần đầu đạp vỡ.

"Ồ, CHÍU...U...U!!" Bách Bạch Phong ồng tay áo hát lên, trực tiếp đem này một đạo khí kinh đánh tan, mà hắn cũng bị này một đạo khí kinh oanh lui hai ba bước, đón lấy một đạo thân ảnh chợt lóe lên, trên mặt đất Thiết Lập Quần đã biến mất.

Bách Bạch Phong nhìn xem ống tay áo của mình, phát hiện, ống tay áo của mình đã rách mướp, giương mắt vừa nhìn, chỉ thấy tại tiền phương của mình, đứng thẳng một đạo thân ảnh, một thân bạch y, sao lông mày kiếm mục, sau lưng lưng đeo một thanh trường kiếm, một bộ tóc trắng theo gió tung bay, trong lòng ôm hôn mê Thiết Lập Quần.

Mà ở nam tử đứng phía sau đứng thẳng mười tên đồng dạng là thân mặc bạch y người, nam tử đem Thiết Lập Quần đưa cho người đứng phía sau, người

đứng phía sau cung kính tiếp nhận Thiết Lập Quân.

"Dẫn hấn hạ xuống, các người cũng rời đi nơi này, nơi này có ta là tốt rồi!" Bạch Y Nam Từ nhìn nhìn Bách Bạch Phong nói.

"Vâng!" Thân mặc bạch y đệ tử nói, sau đó mang theo Thiết Lập Quân rời đi nơi này, để lại Bạch Y Nam Từ.

"Thân là kiếm tu, cư nhiên tu luyện như thế ác độc Công Pháp, có nhục kiếm tu chi mệnh!" Bạch Y Nam Từ nhìn nhìn Bách Bạch Phong nói.

Đã nghe được nam tử này, Bách Bạch Phong nở nụ cười "Ha ha ha, xen vào việc của người khác người đến, chỉ bằng người cũng muốn cùng ta Đàm Kiếm? Kiếm chỉ là vũ khí mà thôi, ta chỉ muốn tu luyện hảo Công Pháp là được rồi, kiếm? Chỉ là công cụ mà thôi, ta cần bản không để vào mắt!" Bách Bạch Phong nói.

"Nếu như thế, như vậy, ta liền phế bỏ người sử dụng kiếm tay, để cho người cũng không có cơ hội nữa sử dụng kiếm!" Bạch Y Nam Từ này mắt lạnh nhìn Bách Bạch Phong, lạnh giọng nói.

"Đến đây đi, có bản lĩnh sẽ tới!" Bách Bạch Phong rất là lớn lối.

Bạch Y Nam Từ duỗi ra tay của mình, nặn ra kiếm chỉ, chỉ thấy ngón tay của hắn lóe một đoàn hào quang, chậm rãi, tia sáng kia biến hóa, hình thành một cái mũi kiếm bộ dáng

Bình thân không có gì lạ, không có cái gì khủng bố uy áp, không có cái gì lăng lệ khí tức, chính là như vậy bình thân.

"Hừ!" Bách Bạch Phong một tiếng tức giận hừ, hắn cảm giác nam tử này quả thật chính là tại coi rẻ chính mình, cư nhiên dùng này không hề có uy lực công kích, quả thật chính là vũ nhục đối với mình.

"U Minh nhập Cửu U, hoa nở thịnh Bỉ Ngạn!"

Chỉ thấy Bách Bạch Phong dưới chân xuất hiện rậm rạp chẳng chịt Bỉ Ngạn Hoa, Cửu U sâm la xuất hiện, vô số du hồn đã quỷ xuất hiện, vô số Quỷ Tướng Quỷ Soái đứng thẳng hai bên.

"Sát!" Bách Bạch Phong một tiếng gầm lên, U Minh quỷ sai, Quỷ Tướng Quỷ Soái, du hồn đã quỷ hướng về Bạch Y Nam Từ đánh tới.

U Minh Quỷ Tướng, quỷ sai, Quỷ Soái, u hồn thanh âm chói tai vô cùng, nhiều người tâm phiền ý loạn, Bạch Y Nam Từ chậm rãi nhắm mắt lại, kiếm chỉ phía trên hào quang càng ngày càng sáng.

Đột nhiên, Bạch Y Nam Từ mở mắt, sát cơ tách ra, U Minh Quỷ Vật toàn bộ dừng lại, mà Bạch Y Nam Từ đã xông qua trùng điệp quỷ vật bao vây, đi tới trước mặt Bách Bạch Phong, kiếm chỉ chống đỡ lấy Bách Bạch Phong cổ họng bộ vị.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Ma Kiếm Cô Tình

Con mắt của Bách Bạch Phong trừng lớn, mắt lé con người nhìn nhìn cổ họng của mình bộ vị, mà kia không ngừng lấp lánh kiếm mang dán thật chặt tại da của mình phía trên, Bách Bạch Phong có thể cảm giác được rõ ràng kia ngưng tụ kiếm khí là kinh người như vậy.

Mồ hôi một giọt một giọt lăn xuống, mà U Minh Quỷ Vật mà là toàn bộ giải tán, những cái này quỷ vật bị áo bào trắng nam tử toàn bộ phá hủy!

"Tu luyện như thế tà ác phương pháp, cũng không sợ lọt vào Thiên Khiển? Dẫn động địa sát, câu thông trong cơ thể âm khí hàn đan, người thật đúng là dám làm, cũng không sợ giảm thọ!" Áo bào trắng nam tử trong mắt hiện lên một tia chán ghét.

Ánh mắt của hắn lóe ra tí ti hào quang, hắn có thể rõ ràng trông thấy, tại thân thể của Bách Bạch Phong phía trên nổi lơ lửng oán linh, đó là hắn trong Đan Điền hàn đan phát ra khí tức hình thành.

U Minh Hàn Đàm, là U Minh Tông chí bảo, một cái đầm đen nhánh Hắc Thủy, rét lạnh vô cùng, mà U Minh Hàn Đàm này thì là U Minh Tông đệ tử tu luyện thiết yếu chỉ vật, lợi dụng U Minh Hàn Đàm hàn ý tu luyện U Minh Tông Công Pháp.

Mà muốn duy trì U Minh Hàn Đàm hàn ý, phải đem người sống ném vào U Minh Hàn Đàm bên trong, lợi dụng người oan hồn, dẫn động âm khí do đó

đạt tới U Minh Hàn Đàm rét lạnh.

Mà U Minh Tông sáng lập nhiều năm như vậy, đã không biết ném vào ít nhiều sinh ra tiến nhập hàn đàm, có thể nghĩ, U Minh Tông đến cùng tạo thành bao nhiêu sát nghiệt.

"A, như thế nào? Người cho là mình thắng định rồi? Dám đối với ta tiến hành giáo dục, ta Bách Bạch Phong có thể không phải tốt như vậy giáo dục được!" Bách Bạch Phong khoe miệng lộ ra một tia cười tà.

Đột nhiên, thân thể của Bách Bạch Phong hướng về sau vừa lùi, giờ tay một bả nắm áo bào trắng nam tử tay, nhéo một cái, run lên, muốn đem áo bào trắng nam tử kiếm chỉ đánh tan.

Áo bào trắng nam tử vừa nhìn, nhất thời trong mắt tàn khốc lóe lên, một đạo kiếm khí tự trong mắt phát ra, tay run lên, trực tiếp thoát khỏi tay của Bách Bạch Phong, thân thể run lên, nhất thời cuộn cuộn kiếm khí bản thân thể bạo phát.

Kiếm khí chia làm bốn đạo, sau lưng trường kiếm dừng lại không ngừng run rẩy, tóc trắng bay lên, ánh mắt ngưng tụ, bước chân nhẹ nhàng đập mạnh, kiếm khí tập sát mà đi.

Bách Bạch Phong bước chân hướng về sau liền chút, ổng tay áo rất nhanh huy động, kia lăng lệ kiếm khí trực tiếp xuyên qua ổng tay áo của hắn, lại là một đạo kiếm khí đánh tới, Bách Bạch Phong thân thể đột nhiên Đằng không, tránh thoát một kích này, nhưng mà đạo thứ ba kiếm khí lại một lần nữa hướng hắn đánh tới, Bách Bạch Phong cử chỉ, một đạo khí kinh đánh tới.

"Bành!" Bạch sắc kiếm khí cùng hồng sắc chỉ lực oanh kích cùng một chỗ, không trung tuôn ra một đoàn sương mù, mà đạo thứ tư kiếm khí lại một lần nữa đột phá sương mù, lại một lần nữa đánh tới.

Bách Bạch Phong thân thể hướng về sau đập mạnh, một bả nắm cầm trên mặt đất trường kiếm, đồng dạng một đạo kiếm khí bộc phát ra.

Đem cuối cùng một đạo kiếm khí ngăn cản, Bách Bạch Phong tự khí nạp nguyên, Công Pháp vận chuyển, thân thể bạo phát ra âm trầm U ám khí tức, chỉ thấy thân thể của Bách Bạch Phong xung quanh không gian trở nên vặn vẹo, màu đỏ sậm Chân nguyên không ngừng tràn ra bốn phía, thân thể xuất hiện vô số oán linh.

Mà áo bào trắng nam tử hơi hướng bước về phía trước một bước, ánh mắt như điện, trong cơ thể Chân nguyên chấn động, toàn bộ Hoang Cổ Quan đồ đột nhiên trầm xuống, kia trầm trọng thành gạch đều xuất hiện một cái dấu chân thật sâu.

Bách Bạch Phong thân ảnh bỗng nhiên tiêu thất, một giây sau đã đi tới áo bào trắng nam tử trước người, trường kiếm trong tay đối với áo bào trắng nam tử con mắt đâm tới, áo bào trắng nam tử đầu hơi hơi lệch thân, kiếm chỉ sờ một cái, đối với tay của Bách Bạch Phong cổ tay điểm đi, Bách Bạch Phong biến chiêu, trường kiếm hướng về kiếm chỉ treu chọc đi, áo bào trắng nam tử cổ tay vừa chuyển, hai ngón trực tiếp nắm thân kiếm.

Bách Bạch Phong giờ chưởng một chưởng chụp về phía áo bào trắng nam tử ngực, mà áo bào trắng nam tử đồng dạng giờ chưởng đối với Bách Bạch Phong đánh tới, song chưởng hung hăng đập nện cùng một chỗ, nhất thời toàn bộ Hoang Cổ quan bốn phía bạo toái, thành gạch không ngừng rơi xuống.

Hai người đồng thời tách ra, Bách Bạch Phong Chân nguyên bao trùm ở trường kiếm trong tay, nhất thời hắc sắc trường kiếm biến thành màu đỏ sậm, mà con mắt của Bách Bạch Phong bên trong tràn ngập điên cuồng ý tứ.

"Trảm La Thuật!" Trong tay màu đỏ sậm trường kiếm vung lên, Chân nguyên bạo phát, một đạo khủng bố công kích hướng về áo bào trắng nam tử đánh tới, kia Trảm La Thuật huyền hóa ra Diêm La quỷ binh, gào thét mà đến.

Áo bào trắng nam tử bước chân về phía trước thò ra một bước, mũi chân trên mặt đất kéo ra một vòng tròn, sau đó đột nhiên đập mạnh, đập tại viên kia trong vòng, nhất thời, chỉ thấy áo bào trắng nam tử thân thể bộc phát ra chói mắt kim quang, kim quang bắn ra bốn phía, kim quang kia như một khóa chói mắt thái dương.

Trảm La Thuật Diêm La quỷ binh vừa gặp phải kia chói mắt kim quang nhất thời kêu thảm thiết không thôi, nhao nhao hóa thành tro bụi, biến mất Vô Ảnh không cuối cùng.

Trảm La Thuật bị phá, Bách Bạch Phong nhất thời khí tức bị hao tổn, nhện không được hướng về sau rút lui một bước, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

"A ~~~!" Bách Bạch Phong thật sự chịu không được áo bào trắng nam tử ánh mắt, trực tiếp về phía trước, cầm trong tay trường kiếm hướng về áo bào trắng nam tử đánh tới, lợi dụng trường kiếm trong tay sắc bén, lung tung huy vũ lấy.

Áo bào trắng nam tử tùy ý tránh né lấy, nhìn nhìn đã sắp tan vỡ Bách Bạch Phong, lắc đầu.

"Không hề có kiếm tu phong độ, cũng không hiểu được kiếm, thật không biết liền người như người lại có thể tu luyện ra kiếm ý, thật sự là làm cho người ta không nghĩ ra, được rồi, không hề cùng người lãng phí thời gian." Áo bào trắng nam tử một bả nắm tay của Bách Bạch Phong cổ tay.

"Hắc hắc ~!" Bách Bạch Phong một tiếng cười tà,, chỉ thấy trong tay Bách Bạch Phong bay ra một cây đen kịt sắc châm, đối với áo bào trắng nam tử con mắt rất nhanh vọt tới.

Áo bào trắng nam tử buông ra tay của Bách Bạch Phong, tránh né căn này hắc sắc châm, mà Bách Bạch Phong thì thừa cơ hội này, một kiếm đâm về áo bào trắng nam tử trái tim bộ vị.

Áo bào trắng nam tử một cái Thiết Bản Kiềm, hướng về sau hướng lên, kia cùng hắc sắc cây kim dài theo áo bào trắng nam tử mí mắt lóe lên rồi biến mất, mà Bách Bạch Phong trường kiếm đã giết đến.

Áo bào trắng nam tử một cước đá hướng tay của Bách Bạch Phong, mà Bách Bạch Phong biến chiêu cực nhanh, đánh trúng, một đâm, trực tiếp đem áo bào trắng nam tử y phục đâm thủng, áo bào trắng nam tử vừa nhìn, nhất thời trong mắt lửa giận thoáng cái liền bạo phát ra.

Kiểm chỉ sờ một cái, sau lưng trường kiếm ra khỏi vỏ!

"Sắc!" Một tiếng vang nhỏ, một vòng tuyết bạch sắc hàn quang, trường kiếm ra khỏi vỏ, tuyết bạch sắc trường kiếm trên không trung bay múa, áo bào trắng nam tử bắt lấy chuôi kiếm, hướng về Bách Bạch Phong rung động, đem Bách Bạch Phong trường kiếm ngăn.

Trường kiếm phá vỡ y phục, lộ ra áo bào trắng nam tử làn da.

Cúi đầu nhìn xem mình đã tổn hại y phục, nam tử sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, y phục của mình cứ nhiên bị một cái đồ bỏ đi cho làm cho phá, quả thật chính là vô cùng nhục nhã!

"Kim Dương kiếm quyết" áo bào trắng nam tử quát khẽ một tiếng, nhất thời hùng hậu Chân nguyên vận chuyển, cái thanh kia ngân sắc trường kiếm run rẩy không thôi, theo Chân nguyên quán chú, ngân bạch sắc trường kiếm đã biến thành kim sắc.

Nóng rực khí tức bạo phát đi ra, Bách Bạch Phong nhin không được hướng về sau rút lui mấy bước.

"Sát!" Một tiếng sát, mang theo vô tận sát ý hướng về Bách Bạch Phong tập sát mà đi.

Bách Bạch Phong đương nhiên sẽ không sợ hãi, đồng dạng cầm kiếm đánh tới.

"Đỉnh đỉnh!"

"Keng keng!"

"Băng Trảm!" Bách Bạch Phong trường kiếm vung lên, nhất thời Hàn Băng đông kết, thấu xương hàn ý đông cứng không gian.

"Xích Dương Kiếm!" Áo bào trắng nam tử đồng dạng lấy nóng đáp lễ Bách Bạch Phong.

Một lạnh một nóng, một phương là bông tuyết đầy trời, một phương là trời nắng chang chang.

Hai bên trong đó bắt đầu so sánh lực, trường kiếm lẫn nhau đối nghịch, thế nhưng hai người hạ bàn cũng không có nhàn rồi, người một cước qua, ta một cước trở về, đánh chính là không cũng có thể hò.

Người một quyền, ta một chưởng, hai người khí kinh khắp nơi bay loạn, Hoang Cổ quan kia cứng rắn tường thành cũng đã bị đánh rách mướp, toàn bộ thành lâu cũng đã bị tước mất một nửa, nếu mình quân đến đây công kích, căn bản không cần phiền toái như vậy, trực tiếp vài bước liền có thể lên thành lâu.

"Thị Huyết Kiếm!" Bách Bạch Phong thu hồi trường kiếm, biến chiêu, chỉ thấy thân thể của Bách Bạch Phong bạo phát ra cực độ tà ác khí tức, mà kia trường kiếm trong tay cũng trở nên quý dị vô cùng.

"XIU....XIU..., đỉnh đỉnh!" Kiếm khí, kiếm pháp đồng thời sử dụng, áo bào trắng nam tử cảm giác được không đúng, hần phát hiện mình một khi tiếp xúc Bách Bạch Phong kiếm, máu của mình cứ nhiên ngăn không được nhảy lên, căn bản cũng không chịu nổi.

"Ha ha a, ha ha ha! Chiến! Tới chiến! Chết đi! Chết!" Bách Bạch Phong hiện tại đã lâm vào điên cuồng trạng thái.

"XỈ...!" Bách Bạch Phong trường kiếm tại áo bào trắng nam tử nơi bả vai đâm ra một vết thương.

Áo bào trắng nam tử đem Bách Bạch Phong một chưởng đánh lui, nhìn nhìn miệng vết thương của mình, hần phát hiện miệng vết thương của mình căn bản không thể đủ dùng Chấn nguyên khép lại, ngược lại kia miệng vết thương còn ngăn không được đổ máu.

"Ba ba!" Áo bào trắng nam tử rất nhanh tại bờ vai của mình vị trí chọn hai cái, phong bế chính mình đại huyết, nhất thời, máu chảy lượng giảm vơi đi không ít, thế nhưng là, máu của đó còn không có ngừng lại, như cũ ngăn không được chảy xuôi.

Bách Bạch Phong lay động trường kiếm trong tay, chỉ thấy áo bào trắng nam tử chảy ra tới huyết tinh cứ nhiên hướng về Bách Bạch Phong trường kiếm trong tay bay đi, thanh trường kiếm kia trở nên càng quý dị.

"Ma Kiếm, Cô Tinh!" Áo bào trắng nam tử nhìn nhìn thanh trường kiếm kia nói.

"Không sai! Người rất có nhãn lực, chính là Ma Kiếm Cô Tinh!" Bách Bạch Phong nhìn nhìn đang không ngừng hấp thu áo bào trắng nam tử huyết tinh Ma Kiếm Cô Tinh nói.

Ma Kiếm Cô Tinh là thiên ngoại chi kiếm, từ trên trời giáng xuống, tại trong thế giới này đã dẫn phát thật lớn náo động, vì thanh kiếm này, đã không biết

đã chết bao nhiêu người, một khi có người đạt được thanh kiếm này, tính cách sẽ trở nên cực kỳ vụn vặt, sát lục thành tánh, biến thành một cái chi biết sát lục tên điên!

Mà thanh kiếm này hội hút người tinh huyết, hấp thu càng nhiều, nó cũng sẽ trở nên càng mạnh!

"Không nghĩ tới, người cư nhiên lấy được Ma Kiếm Cô Tinh, còn không có bị hấn phản phê, xem ra ta đích thực là xem nhẹ người rồi!" Áo bào trắng nam tử nhìn nhìn Bách Bạch Phong nói.

"Để cho người chết ở dưới Cô Tinh, coi như là không phụ lòng người rồi, xem như người để ta bộc lộ ra Cô Tinh ban thưởng!" Bách Bạch Phong đỏ hồng mặt, nhìn nhìn áo bào trắng nam tử nói.

"Khát máu tiên pháp!" Theo Bách Bạch Phong một tiếng gầm lên, nhất thời thân thể của Bách Bạch Phong bộc phát ra mãnh liệt đỏ sậm hào quang, kia làm cho người ta buồn nôn buồn nôn mùi huyết tinh không ngừng khuếch tán.

Áo bào trắng nam tử trông thấy, chậm rãi đem trường kiếm trong tay thu kiếm vào vỏ.

"Một kiếm chém Hồng Trần, ngàn dặm bắt lưu thần!"

Theo áo bào trắng lời của nam tử nói, kia Xung Thiên Kiếm ý bộc phát ra, ở giữa thiên địa trường kiếm nhao nhao phát ra kiếm thanh âm, càng nhiều trường kiếm cư nhiên "Lanh canh" bay vào không trung, hướng về Hoang Cổ quan phương hướng làm lễ.

Mà ở Hoàng thành, sắc mặt của Tần Hạo Thiên biến đổi, chỉ thấy trong giới chỉ một vòng hào quang phá giới, gào thét hướng về không trung bay đi, Tần Hạo Thiên thân ảnh lóe lên, đi đến bên ngoài, trông thấy Tru Thiên Hạ dựng đứng trên không trung, phát ra lăng lệ kiếm ý, thân kiếm tại vỏ kiếm bên trong không ngừng phát ra va chạm thanh âm.

"A, đây là tại tranh giành thế a, xem ra lại có kiếm thuật cao siêu người xuất hiện, Tru Thiên Hạ cảm thấy, muốn một tranh giành cao thấp, đáng tiếc, cự ly quá xa." Yêu Nghê Thiên nhìn lên bầu trời bên trong Tru Thiên Hạ nói.

"Sặc!" Tru Thiên Hạ đột nhiên ra khỏi vỏ, mũi kiếm chỉ phía xa Hoang Cổ quan, lăng lệ kiếm khí khuếch tán, nhất thời toàn bộ Hoàng thành nhiệt độ chợt hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Biến đổi bất ngờ

"CHÍU...U...U!!!" Tru Thiên Hạ trực tiếp hướng về Hoang Cổ Quan cấp tốc bay đi, Tần Hạo Thiên trông thấy, lông mày nhăn lại, Hoang Cổ Quan đến cùng chuyện gì xảy ra, tại sao lại kinh động Tru Thiên Hạ?

Nhìn nhìn lại trấn Cửu Châu, phát hiện trấn Cửu Châu cũng run rẩy không ngừng, mà Khí Vận Long Mạch trấn áp, nó căn bản không thể đủ động dậy, thế nhưng, Tần Hạo Thiên có thể cảm nhận được trấn Cửu Châu kia tràn ngập sát lục chiến ý.

Tần Hạo Thiên nghĩ nghĩ, chân hung hăng đạp lên mặt đất, nhất thời toàn bộ Hoàng Thành run rẩy không thôi, một tiếng chấn Thiên Long rít gào vang lên, chỉ thấy mặt đất đột nhiên xuất hiện một cái to lớn long đầu, đây là Đại Địa Long Mạch!

Hoàng Thành thay đổi đưa tới tất cả mọi người phát giác, Hoàng Thành người trông thấy Tần Hạo Thiên đứng thẳng ở trên Đại Địa Long Mạch, nhất thời quý xuống, hô to vạn tuế, Tần Hạo Thiên đưa tay, ý bảo không cần đa lễ, sau đó chân đạp giẫm Đại Địa Long Mạch đầu.

Đại Địa Long Mạch ngửa mặt một tiếng rống giận vang lên, hướng về Hoang Cổ Quan cấp tốc bước tới, mà Yêu Mị Nhi cũng muốn đi theo Tần Hạo Thiên cùng đi, thế nhưng Yêu Nghê Thiên một phát bắt được Yêu Mị Nhi, đối với Yêu Mị Nhi lắc đầu.

"Mị Nhi, hảo hảo đứng ở Hoàng Thành, trầm đi đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ quay về!" Xa xa truyền đến Tần Hạo Thiên thanh âm, Yêu Mị Nhi nghe được lời của Tần Hạo Thiên, lúc này mới an tĩnh, nhìn nhìn đã biến mất Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên nhìn nhìn không trung phá không mà đi Tru Thiên Hạ, thúc giục Đại Địa Long Mạch tăng thêm tốc độ, mà Đại Địa Long Mạch thông hiểu tâm tư của Tần Hạo Thiên, tăng nhanh tốc độ, cư nhiên tại đồng thời xuất hiện ở Hoang Cổ Quan.

Tại Hoang Cổ Quan tướng sĩ cũng đã bị Bách Bạch Phong cùng tám cái áo bào trắng nam tử chiến đấu kinh sợ, mà La Sát Cung Tứ tiểu quý, bát đại

Vương cũng xuất hiện, bọn họ không có những tay, chỉ là đứng ở phía trước, phòng ngừa chiến đấu sóng dư xuất hiện ở tướng sĩ trong đại doanh, thế nhưng bọn họ cũng một mực chú ý chiến đấu tình huống.

"Bá! Ngâm~!" Một tiếng thê lương kiếm rít truyền đến, khắp Thiên kiếm ý tràn ngập thiên địa,, đại địa run rẩy, to lớn long đầu rất nhanh chạy đến, mà ở đầu rồng kia phía trên, thân mặc long bào Tần Hạo Thiên chấp hai tay sau lưng, ánh mắt như điện, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm Hoang Cổ Quan trên cổng thành.

Trông thấy Tần Hạo Thiên đến, nhất thời tất cả Đại Hân binh sĩ toàn bộ quỳ xuống, đối với Tần Hạo Thiên hô to "Vạn tuế!"

Tần Hạo Thiên nhìn phía dưới quỳ xuống binh sĩ, đưa tay, nhất thời, tất cả binh sĩ toàn bộ đều không tự chủ được đứng thẳng, mà Tần Hạo Thiên nhìn nhìn phía dưới binh sĩ, sau đó để cho Đại Địa Long Mạch trực tiếp xuyên qua đại quân trận doanh, đi tới Hoang Cổ Quan trên cổng thành, đứng ở trên long đầu, nhìn phía dưới áo bào trắng nam tử cùng Bách Bạch Phong.

Mà Tru Thiên Hạ lại trôi lơ lửng không trung, đứng đứng tại giữa hai người, kia kiếm khí trấn áp toàn trường, thân kiếm không ngừng mà run rẩy, nồng đậm chiến ý cùng sát ý tràn ngập bên trong chiến trường.

Tần Hạo Thiên rời đi Đại Địa Long Mạch, đứng ở đầu tường, đuổi tay ra, con mắt nhìn nhìn Tru Thiên Hạ, nhẹ giọng nói ra "Bẩm tới!"

Tru Thiên Hạ lung lay thân kiếm, không trở về.

Con mắt của Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Tru Thiên Hạ, lại một lần nữa nói "Cho trầm trở về!" Thanh âm lạnh lùng, khí thế toàn bộ triển khai, nhất thời Đế theo khí tràng bạo phát đi ra, quân lâm thiên hạ, ở đây hết thấy mọi người toàn bộ có cảm giác đến tim mật của tự mình đều nứt, khủng hoảng đến cực điểm.

Tru Thiên Hạ phát ra đáng thương thanh âm, sau đó trở lại trong tay Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên nhìn nhìn trong tay Tru Thiên Hạ, thân nhiên nói "Nếu như còn dám làm loạn, trầm sẽ không lưu lại ngươi, trầm muốn là nghe lời kiếm, mà không phải đùa nghịch tính cách đồ vật, nếu có tái phạm, hậu quả, chính mình gánh chịu!"

Tru Thiên Hạ nằm thẳng ở trong tay Tần Hạo Thiên, thân kiếm dừng lại không ngừng run rẩy, kiếm khí cùng chiến ý thu trở về, phát ra "Ô ô" thanh âm, Tần Hạo Thiên tay vừa lộn, đem Tru Thiên Hạ trở vào bao, nắm ở trong tay, nhìn phía dưới hai người.

Bách Bạch Phong khát máu tiên pháp thi triển ra, chỉ thấy Bách Bạch Phong da thịt lấy mất thường có thể thấy tốc độ nhanh nhanh chóng héo rút, khô quắt, thế nhưng thân thể của hắn xung quanh xuất hiện nồng đậm huyết vụ.

Áo bào trắng nam tử một kiếm chém Hồng Trần, kiếm thế bức người, sát phạt lăng lệ, khắp Thiên kiếm khí xuyên qua quanh thân, tụ thể, tụ khí, khủng bố chém cùng chỉ tại một kiếm!

Bách Bạch Phong hướng áo bào trắng nam tử đánh tới, kia đầy trời huyết vụ như có sinh mạng đồng dạng, hướng về áo bào trắng nam tử tập sát mà đi, mà áo bào trắng nam tử quanh thân kiếm khí bạo phát, nhất thời huyết vụ cùng kiếm khí giao chiến cùng một chỗ.

Hai người chiến đấu lực phá hoại rất mạnh, thân thể của Tần Hạo Thiên bộc phát ra hộ thể Chân nguyên, đem hai người sóng dư ngăn trở, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm phía dưới chiến đấu.

Tường thành không ngừng sụp đổ, gạch đá không ngừng bay loạn, huyết tinh không ngừng bắn tung toé.

Bách Bạch Phong như ma quỷ, giống như cái Phong Ma, Ma Kiếm Cô Tinh không ngừng cho Bách Bạch Phong phát ra tà ác lực lượng, để cho Bách Bạch Phong trở nên càng thêm điên cuồng, càng thêm khát máu.

Mà áo bào trắng nam tử bởi vì bị Ma Kiếm Cô Tinh gây thương tích, tại khát máu tiên pháp dẫn động, miệng vết thương huyết tinh cũng hình thành tán trạng thái sương mù, thoát ly thân thể, Bách Bạch Phong huyết vụ càng lúc càng lớn, tiếp tục như vậy, áo bào trắng nam tử cũng rất thua thiệt.

"Bá! CHÍU...U...U!!" Áo bào trắng nam tử thân ảnh nhanh chóng chột hiện, một kiếm bổ chém, thế lớn lực chìm, lăng lệ vô song, một đạo khủng bố kiếm khí cứ thế xuất hiện, hình thành một bả cự kiếm, hướng phía dưới đánh xuống.

Bách Bạch Phong vừa nhìn, thân ảnh cấp tốc né tránh, kia đầy trời huyết vụ cũng rất nhanh ngưng kết hóa thành một chuỗi Huyết Sắc Cự kiếm nghênh ngang cản mà đi, áo bào trắng nam tử kiếm khí trực tiếp đem Bách Bạch Phong Huyết Sắc Cự kiếm một phân thành hai, sau đó tại hung hăng bổ chém vào trên cổng thành.

"Ầm ầm!" Hoang Cổ Quan một phân thành hai, thành lâu phá!

Bách Bạch Phong sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn không nghĩ tới áo bào trắng nam tử cư nhiên mạnh như vậy thế, chính mình sử dụng Ma Kiếm Cô Tinh bí pháp rõ ràng còn đang ở hạ phong.

Tay của Bách Bạch Phong bị đánh rách tả tơi, huyết tinh không ngừng chảy xuôi, Ma Kiếm Cô Tinh run rẩy không thôi, hút Bách Bạch Phong huyết tinh, dần dần, Ma Kiếm Cô Tinh xuất hiện hắc sắc sương mù.

Hắc sắc sương mù đem Bách Bạch Phong bao trùm, mà Bách Bạch Phong tại bên trong sương mù truyền đến tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết, nghe rất thảm, áo bào trắng nam tử trong ánh mắt thần quang lóe lên, nhất thời biến sắc.

Giờ kiếm liền giết đi, đáng tiếc, đã chậm, ngay tại áo bào trắng nam tử kiếm sắp tiếp xúc đến khói đen trong chớp mắt, xông Thiên Ma khí bạo phát, nhất thời, thiên địa một mảnh đen kịt, Huyết Nguyệt xuất hiện, ở giữa thiên địa thổi lên thấu xương gió lạnh, vô số U Minh Quỷ Vật phát ra làm cho người sợ hãi tiếng cười, bên trên bầu trời vô số tia chớp màu đỏ phích lịch vang vọng thiên địa.

"Ha ha ha ha, bản tôn rốt cục lại một lần nữa ra, ha ha, thiên hạ người phương nào có thể ngăn cản ta?" Khói đen đột nhiên nổ bung, áo bào trắng nam tử thân thể thoáng cái bị kia khí kinh oanh mở, thân thể trực tiếp hướng về sau bạo lui, sắc mặt tái nhợt, một ngụm huyết tinh phun ra, hai đầu gối mềm nhũn, lung la lung lay, thoáng cái chân sau quỵ trên mặt đất, ngã đầu, nhìn về phía Bách Bạch Phong phương hướng.

Chỉ nhìn thấy bây giờ Bách Bạch Phong một đầu tóc dài màu đen theo gió tung bay, nguyên bản khô héo thân thể cũng trở nên càng thêm huyết khí tràn đầy, một đôi nước son đôi mắt màu đen, lộ ra lạnh lùng vô tình, khóe miệng lộ ra một tia tà dị mỉm cười, thân thể tản ra làm cho người ta hít thở không thông ma ý.

Ma uy ngập trời, huyết tinh chi vị nồng đậm làm cho người ta gần không được phát ngôn, một thân huyết hồng sắc khô giáp, không ngừng nhỏ xuống lấy máu đỏ tươi, hẹp dài khóe mắt, lộ ra tí ti hàn quang, này đã không phải Bách Bạch Phong, mà là tên còn lại.

"Ngàn năm phong ấn, phong ta Chân Ma, phá chi, lúc này lấy huyết tinh ăn mừng chi!" Nói xong, lè lưỡi, nhẹ nhàng liếm lấy một chút Ma Kiếm Cô Tinh trên thân kiếm huyết tinh.

"Vị rất ngon huyết tinh, thật là khiến người hoài niệm, hôm nay, thành tựu ta Chân Ma chi vô thượng uy danh, Chân Ma danh tiếng cũng nên vang vọng thiên hạ!" Nói qua, con mắt thoáng cái biến thành màu đỏ tươi, trên người đó mùi máu tươi đã càng ngày càng đậm.

"Người, đáng chết!" Ma Kiếm chỉ vào áo bào trắng nam tử.

"Người, cũng nên chết!" Tại chỉ hướng Tàn Hạo Thiên.

"Các người đều đáng chết! Các người để cho bản tôn rất không thoải mái, đã như vậy, như vậy, để cho bản tôn đưa các người đoạn đường!" Vừa mới nói xong, Ma Kiếm Cô Tinh vung lên, thảo Thiên Ma hoá khí vì lưỡi dao sắc bén đánh tới.

Áo bào trắng nam tử một ngụm huyết tinh phun ra, đứng thẳng lên, trường kiếm trong tay không ngừng huy vũ, đem kia ma khí đánh tan, đáng tiếc, vẫn có rất nhiều ma khí lưỡi dao sắc bén đột phá phòng ngự, xuyên qua thân thể của hắn.

Mà Tàn Hạo Thiên trông thấy ma khí lưỡi dao sắc bén đánh tới, trực tiếp bay lên trời, thân thể xoay tròn, Tru Thiên Hạ ra khỏi vỏ, hàn quang lóe lên, vô số giao kích thanh âm vang lên, kia ma khí lưỡi dao sắc bén bị hoàn toàn ngăn trở.

Mà kia cái Chân Ma một bước tiến lên, đã đi tới áo bào trắng nam tử trước người, một chương, đánh hướng áo bào trắng nam tử ngực, Tàn Hạo Thiên vừa nhìn, tránh ra ma khí lưỡi dao sắc bén, một đạo kiếm khí vọt tới.

"CHÍU...U...U!!!" "Bành!" Thực Ma Hậu lui, Tàn Hạo Thiên đi đến áo bào trắng nam tử trước người, ngăn tại Chân Ma lúc trước.

"Bá, bá!" Hai đạo thân ảnh đáp xuống, là áo bào trắng phía sau nam tử đệ tử, bọn họ đi tới áo bào trắng nam tử sau lưng, một bả đỡ áo bào trắng nam tử, trong ánh mắt tràn ngập lo lắng.

"Các người trước dẫn hắn rời đi, nơi này để ta chặn lại ở, nhanh!" Tàn Hạo Thiên nhìn trước mắt Chân Ma, đối với kia hai cái vịn áo bào trắng nam tử người nói.

"Tạ ơn công tử!" Hai người nói xong, mang theo áo bào trắng nam tử rất nhanh rời đi nơi này, lưu lại Tàn Hạo Thiên một người ở chỗ này.

Chân Ma nhìn nhìn áo bào trắng nam tử rời đi, cũng không ngăn trở, ngược lại vẫn nhìn Tàn Hạo Thiên, Tàn Hạo Thiên cầm trong tay Tru Thiên Hạ, ánh mắt cảnh giác không thôi, hắn cảm giác được Chân Ma rất không đồng dạng, chính mình căn bản không phải là đối thủ.

Tàn Hạo Thiên trong nội tâm thầm mắng đến "Như thế nào cái gì chuyện hư hỏng cũng có thể gặp được, quốc gia mới gặp đến song tuyền công kích, lại xuất ra một cái cái gì Chân Ma, quả thật chính là phiền toái!"

"Chỉ là Mệnh Hải tăng năm, cũng dám nói khoác mà không biết ngượng, xem ra ngươi đối với chính mình còn rất có tự tin, như vậy bản tôn liền nhìn xem ngươi có gì bản sự!" Chân Ma nói xong, đối với Tàn Hạo Thiên ngoắc ngoắc ngón trỏ, ý bảo Tàn Hạo Thiên có thể tiến công.

Tàn Hạo Thiên hơi hơi sai bước, vận chuyển Chân nguyên, Để theo khí thế lại một lần nữa tách ra, kia vang trời khí thế hàng lâm, rung chuyển thiên địa.

"Đúng vậy, khí thế không sai, đáng tiếc, còn kém xa lắm!" Chân Ma còn có thời gian ở chỗ này đánh giá.

Thu kiếm vào vỏ, khí thế tụ tập, co rút lại, áp chế, Chân nguyên quán thấu Tru Thiên Hạ bên trong, nhất thời, lăng lệ kiếm thế dẫn động thiên địa biến sắc, bước chân đạp mạnh, thân thể bạo nhưng dâng lên, rút kiếm ra khỏi vỏ, một vòng hàn quang khiếp người ánh mắt.

"Chém thiên Bạt kiếm thuật!" Trường kiếm ra khỏi vỏ, ở giữa thiên địa chỉ có này một vòng kiếm mang, kiếm thế ngưng tụ mà không tiêu tan, thế nhưng, kia ẩn chứa lực lượng thì là để cho thiên địa thôi run rẩy.

"Hảo!" Chân Ma một tiếng hảo, tụ thế, một kiếm!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Không nổ bỏ

"Sặc, keng!" Song kiếm hung hăng đụng vào nhau, nhất thời cát bụi bay lên, đất rung núi chuyển, khí thế ngoại phóng, quét ngang hết thấy.

"Phốc!" Thân thể của Tần Hạo Thiên trực tiếp bay ngược, một ngụm huyết tinh phun ra, miệng hồ đánh rách tả tơi, Tru Thiên Hạ run rẩy không thôi, không ngừng tê mình.

"Ba ba ba!" Tần Hạo Thiên rất nhanh lui về phía sau ba bước, lại về phía trước bước một bước, lung lay thân thể, đứng vững.

"Khí thế không sai, thực lực kém lực, không chịu nổi một kích!" Chân Ma rất là khinh thường nói.

Đã nghe được Chân Ma, Tần Hạo Thiên cũng là cười khổ không thôi, chính mình một cái chỉ là Mệnh Hải tăng năm, như thế nào cùng loại lão yêu quái này đánh? Trống trơn là tu vi chênh lệch đều không phải một chút, nói cho cùng, là mình thua thiệt.

Chặt chẽ trường kiếm trong tay, vung lên, đem trường kiếm phía trên vết máu vứt bỏ, cầm lấy trường kiếm, đối với Chân Ma.

"Chiến!" Một chữ chiến, Chấn Nhiếp bát phương.

"Hào!" Chân Ma ứng chiến.

Tu giả không sợ nhất chính là thất bại, mà sợ chính là không có ý chí chiến đấu, không có cốt khí!

"Tiểu tử, ngươi là người phương nào, hãy xưng tên ra!" Chân Ma nhìn nhìn Tần Hạo Thiên hỏi.

"Trẫm chính là Đại Hãn vương triều chi chủ, Tần Hạo Thiên!" Tần Hạo Thiên đứng thẳng thân thể của mình, nhìn nhìn Chân Ma, lớn tiếng nói, thanh âm truyền khắp khắp nơi, tất cả mọi người đều nghe được.

Mà ở mình quân phương diện đã nghe được lời này, một mảnh xôn xao, toàn bộ đều nhìn về Hoang Cổ Quan, chỉ nhìn thấy đã là đèn đuốc sáng trưng Hoang Cổ Quan đã hoàn toàn bạo hiện ra, thành lâu đã không có, mà ở hư không, đứng vững hai đạo thân ảnh.

Một người toàn thân khói đen tràn ngập, Tà Khí Lẫm Nhiên, một người thân mặc hắc sắc long bào, đầu đội thông thiên quan, cầm trong tay trán phóng hàn ý bảo kiếm, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm kia cái bốc lên khói đen thân ảnh.

Hàn Chính Thanh cũng ra, nhìn nhìn một màn này, nhất thời liền hưng phấn lên, Hoang Cổ Quan phá, đã không còn che chắn, như vậy cơ hội của mình đã tới rồi, xem ra kia cái bốc lên khói đen nam tử chính là Huyền Minh Tông cao thủ, quả nhiên danh bất hư truyền, không hổ là tiên môn người.

Hàn Chính Thanh lựa chọn tính quen đi mình tại trong nội tâm nghĩ chuyện Huyền Minh Tông.

Hàn Chính Thanh mặt cũng đã bối vì hưng phấn mà trở nên đỏ bừng, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm chiến trường, quả đấm của hắn chặt chẽ nắm, trong nội tâm nói "Hi vọng trực tiếp đem Đại Hãn hoàng đế giết chết, trực tiếp triệt để đã kích Đại Hãn sĩ khí, nói như vậy, chính mình tiến nhập đến Đại Hãn cũng sẽ giảm bớt chống cự."

Ở giữa sân lẫn nhau đối nghịch người đồng thời bắt đầu chuyển động, tại Hàn Chính Thanh những người này trong ánh mắt căn bản cũng không có thấy rõ hai người động tác, chỉ nhìn thấy hai đến thân ảnh màu đen rất nhanh ở trong hư không va chạm, tách ra, ở trong hư không, không phải phát ra bình khí tiếng va chạm, bình khí va chạm phát ra tia lửa, biểu hiện ra hai người chiến đấu tương đối kịch liệt.

Một đạo thân ảnh bị đập vào mặt đất, hung hăng trên mặt đất đập ra một cái hố sâu, không trung thân ảnh hướng về trên mặt đất đánh tới, bị đánh xuống mặt đất người là Tần Hạo Thiên, mà không trung người chính là Chân Ma.

Chân Ma trường kiếm rất nhanh huy vũ, kiếm khí bạo phát, hướng về sương mù tràn ngập mặt đất đánh tới, nhất thời, mặt đất bị kia kiếm khí kéo ra càng nhiều khe nứt, càng nhiều sương mù.

Đón lấy Chân Ma mở ra tay, đối với mặt đất, chỉ thấy Chân Ma trong lòng bàn tay xuất hiện một cái hắc sắc viên cầu, viên kia bóng xung quanh lóe ra hắc sắc sấm sét, không gian chung quanh đều bóp méo lên. Có thể biết, vật này uy lực tuyệt đối không nhỏ.

"Haaa...!" "CHÍU...U...U!!" Hắc sắc quang cầu hình thành một mảnh Xạ Tuyến, đối với mặt đất rất nhanh vọt tới, nhất thời mặt đất run rẩy, bùn đất tung bay, đại địa rạn nứt, khí tức thoáng cái liền ngưng đọng lại lên.

"Àm âm! Bành!" Đại địa đột nhiên tuôn ra làm cho người ta tim đập nhanh lực lượng, một đóa mây hình nấm xuất hiện, đại khí bị kia mây hình nấm hấp thu, tại đột nhiên phóng thích, khủng bố vòi rồng quét ngang khắp nơi bát hoang.

Kia khủng bố vòi rồng xuất hiện, hướng về bốn phía quét ngang mà đi, bất luận là Đại Hãn quân sĩ, hay là minh quân phương diện, bị này đột nhiên xuất hiện vòi rồng làm một trở tay không kịp, vô số người bị kia vòi rồng trực tiếp thổi bay, lều vải, người, vật tư, bay múa đầy trời.

Đội đến hết thấy sóng yên biển lặng, chỉ nhìn thấy mặt đất bùn đất đã thiêu hòa tan, vô số kia nóng rực nhiệt độ không ngừng vận vẹo lên hư không, đã trở thành thủy tinh bùn đất không ngừng tán phát khủng bố nhiệt độ cao.

Tại kia hố to trung tâm, Tần Hạo Thiên nửa quỳ trên mặt đất, trên người long bào đã rách mướp, lộ ra đã vết thương chồng chất nửa người trên, mà hạ thân cũng là rách mướp, giày đều sạch sẽ.

"Haha, a, ha ha, a!" Tần Hạo Thiên từng ngum từng ngum thở hổn hển, vừa mới quá hiểm, kém một ít, liền kém một ít, chính mình Game Over!

Nghĩ tới đây Tần Hạo Thiên không khỏi một trận hoảng sợ, quá nguy hiểm!

"Bành!" Một tầng hộ thể phá toái, Tần Hạo Thiên có một chút thịt đau, đây chính là Khí Vận Long Mạch a, cư nhiên trực tiếp phá hết, rốt cuộc vô pháp khôi phục.

Nguyên lai Tần Hạo Thiên bị đánh xuống đất ngọn nguồn thời điểm, trực tiếp gọi về Khí Vận Long Mạch, chiếm giữ tại Hoang Cổ Quan Khí Vận Long Mạch trực tiếp xuất hiện ở thân thể của Tần Hạo Thiên phía trên, hình thành một tầng hộ giáp, mà cũng chính là Khí Vận Long Mạch này tồn tại, lúc này mới tại nguy hiểm như vậy trong hoàn cảnh bảo vệ Tần Hạo Thiên, muốn biết rõ, Khí Vận Long Mạch thế nhưng là Đại Hãn sáng sớm dân chúng tín Niệm Lực, mạnh mẽ vô cùng!

Khí Vận Long Mạch tàn đi, Tần Hạo Thiên lại một lần nữa bị thương nặng, một ngụm huyết tinh phun ra, lấy tay che ngực của mình, tâm đều nhanh bị xé nát đau đớn, đây là Khí Vận Long Mạch bị hao tổn lọt vào phản phệ.

"Haha, ha ha, Haaaa...!" Tần Hạo Thiên đứng người lên, ngẩng đầu, nhìn về phía không trung Chân Ma, thân thể bắn ra bắn, trực tiếp hướng không trung đánh tới, một kiếm trời chọc đi, Chân Ma hơi hốt trực tiếp ngăn lại, sau đó chúi xuống, Tần Hạo Thiên lại một lần nữa bị đánh xuống đất ngọn nguồn.

Thân thể của Tần Hạo Thiên tại mặt đất đụng xuất một cái hố sâu cực lớn, trong tay Tru Thiên Hạ cũng buông lỏng ra, nằm trên mặt đất từng ngum từng ngum thở hổn hển, hai mắt vô thần, muốn giãy dụa đứng lên, thế nhưng là, thân thể khiến cho không đi ra một chút lực lượng.

"Cứ như vậy xong chưa?" Tần Hạo Thiên nhìn lên trời, không khỏi tự hỏi đến.

"Không được? Như vậy bản tôn sẽ đưa ngươi rời đi thế giới này!" Chân Ma nói xong, hướng về Tần Hạo Thiên một kiếm đâm tới, một kiếm trực tiếp đâm vào trái tim của Tần Hạo Thiên bộ vị, lợi kiếm xuyên qua trái tim, trực tiếp đâm thủng phía sau lưng, mũi kiếm thật sâu đâm vào thổ địa phía trên.

Con mắt của Tần Hạo Thiên đột nhiên trừng lớn, đầu không tự chủ được đột nhiên nâng lên, đã là máu tươi chảy đầm đìa tay không khỏi bắt lấy trong tay bùn đất, chặt chẽ bắt lấy.

Huyết tinh không ngừng chảy xuôi, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy chính mình rất mệt a, rất mệt a, nhìn lên bầu trời, xuyên thấu qua kia Miểu Miểu Phong Hỏa khói thuốc súng, nhìn lên bầu trời, thiên không không phải rất lam, có một tầng màu trắng đen Vân Vụ che đầy, thật giống sương mù mai thiên.

Nghĩ tới đây, Tần Hạo Thiên không khỏi nở nụ cười, mình tại sao lại nghĩ tới đại thiên triều sự tình, chính mình không phải hẳn là quên sao? Chẳng lẽ đây là hồi quang phản chiếu? Thế nhưng là, chính mình rất không nở bỏ a, không nở bỏ Đại Hãn khả ái con dân, không nở bỏ Đại Hãn vừa mới lấy được cục diện, không nở bỏ kia cái để mình động tâm mỹ lệ nữ hài, không nở bỏ a!

Trường kiếm chậm rãi rút ra thân thể, Tần Hạo Thiên cảm giác được kia lạnh buốt trường kiếm hút ra trái tim của mình, mình muốn nói chuyện, thế nhưng là, yết hầu không bị không chế, không ngừng có huyết dịch từ trong miệng của mình phun ra.

Theo Ma Kiếm Cô Tinh rút ra, Tần Hạo Thiên cảm giác được máu tươi của mình đang bị Ma Kiếm hấp thu hết, ý thức càng ngày càng mơ hồ, Tần Hạo Thiên biết, chính mình cứu được không, hết thấy đều kết thúc.

Con mắt chậm rãi nhắm lại, thế nhưng, Chân Ma ánh mắt lại trừng lớn, bởi vì, hắn hiện tại không đúng, sự tình rất không thích hợp, một tay bắt lấy Ma Kiếm Cô Tinh thân kiếm.

Tay của Tần Hạo Thiên chặt chẽ bắt lấy Ma Kiếm, Chân Ma muốn rút ra, thế nhưng là, bất luận chính mình như thế nào dùng sức, Ma Kiếm gắt gao bị Tần Hạo Thiên bắt lấy, căn bản không thể đủ bị rút ra.

"Híz-khà zz Hí-zzz, ken két!" Ma Kiếm hấp thu tinh huyết đang rất nhanh trả, nguyên bản đã bắt đầu khô héo Tần Hạo Thiên trở nên tràn đầy, lập tức, Tần Hạo Thiên mở mắt, một đôi màu đỏ tươi con ngươi xuất hiện, theo này song màu đỏ tươi con ngươi xuất hiện, Tần Hạo Thiên nguyên bản định chỉ tim đập nhanh bắt đầu chuyển động.

Tay một lần phát lực, trường kiếm bị rút ra, chỉ thấy nguyên bản rất đáng sợ miệng vết thương cư nhiên khép lại, kia mạnh mẽ mà hữu lực tim đập cách

vô cùng xa cũng có thể nghe được, mà Tần Hạo Thiên thân thể tàn mất ra yêu dị quỷ tà khí tức.

Thân thể chấn động, Chân Ma trực tiếp bị đẩy lui, Chân Ma hướng về sau rút lui mấy bước, trong ánh mắt tràn ngập kinh hãi, vừa mới còn là một cái yếu gã Tần Hạo Thiên, khí thế cư nhiên cải biến, trở nên cực kỳ hung ác.

Tay một trương, Tru Thiên Hạ chính mình đi tới trong tay Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Chân Ma, lên tiếng, nở nụ cười, cười đến rất là quỷ dị, rất là hãi người.

"Hắc hắc, ha ha ha!" Trong lúc cười to, Tần Hạo Thiên tóc tai bù xù, một đầu hắc sắc rất nhanh chuyển hóa đã trở thành ngân sắc, kia đầu đầy tóc bạc không ngừng phát phối, hai khóa nhỏ nhỏ răng nanh xuất hiện, vẻ mặt trở nên có một chút dữ tợn, thế nhưng điều này cũng cho Tần Hạo Thiên tăng thêm một tia tà dị mị lực.

"Bành!" Thân ảnh tiêu thất, thực Ma Nhân con người đồng tử co rút lại, vội vàng giơ lên Ma Kiếm ngăn cản, Tru Thiên Hạ trực tiếp đứng ở trên Ma Kiếm, nhất thời, hai người dưới chân thổ địa nhất thời chia năm xẻ bảy.

Tần Hạo Thiên tay một lần phát lực, Chân Ma thân thể trực tiếp bị đẩy lui, không tự chủ được lui về phía sau, Chân Ma thân thể căn bản cũng không chịu không chế lui lại, trên mặt đất sơn chạy đến cuộn cuộn vài vòng đình chỉ xuống.

Một giây sau, Tần Hạo Thiên đã xuất hiện ở Chân Ma trước người, Chân Ma vội vàng đứng thẳng lên, còn chưa kịp ra chiêu, Tần Hạo Thiên một chương đã đánh vào Chân Ma ngực, Chân Ma biến sắc, ngực tê rần, hần cảm giác được một cỗ lực lượng trực tiếp tiến nhập thân thể của mình, trái tim thoáng cái liền nhận lấy thương tích.

"Oa!" Một ngụm huyết tinh phun ra, Chân Ma mang trên mặt một tia kinh hãi, Tần Hạo Thiên này thật sự là quá quỷ dị, tại sao lại phát sinh biến hóa như thế?

"Ha ha ha!" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn thổ huyết Chân Ma, cười ha hả, thanh âm lớn lối vô cùng, tùy tiện vô cùng.

Trường kiếm trong tay không ngừng huy vũ, Chân Ma chỉ có thể ngăn cản.

"Ha ha, tới a, tới a, tiếp tục! Ha ha, tiếp tục, nhanh lên, nhanh lên nữa! Tiếp tục!" Tần Hạo Thiên một bên công kích, một bên lớn tiếng hô, công kích lộn xộn, tùy tâm sở dục, căn bản cũng không có bất kỳ quy luật đáng nói.

Chân Ma rất nghẹn khuất, muốn phản kích, thế nhưng là tim không được cơ hội, Tần Hạo Thiên công kích thật sự là quá điên cuồng, căn bản sẽ không phòng ngự, hần cũng chỉ hội tiến công, không ngừng tiến công, quá nghẹn khuất.

Mà ở trái tim của Tần Hạo Thiên bộ vị, kia giọt Atula tinh huyết đang theo Tần Hạo Thiên rất nhanh công kích, không ngừng phân giải, không ngừng dung nhập Tần Hạo Thiên huyết mạch bên trong, theo Atula tinh huyết phân giải, Tần Hạo Thiên trở nên càng thêm điên cuồng, chiến đấu càng thêm không chỗ nào có kỵ.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tắm Huyết Tu La

Chiến ý tăng vọt, huyết tinh cuồng tung tóe, điên cuồng ý tứ không ngừng đề thăng, đã thương địch thủ một ngàn, tự tổn 800 phương thức, Tần Hạo Thiên đã lâm vào điên cuồng sát lục bên trong.

"Đình đình, keng keng!"

Chân Ma cũng ở Tần Hạo Thiên loại kia không muốn sống đấu pháp bên trong bị thương tổn, Chân Ma đã không còn nguyên bản chương khống cục diện lạnh nhạt, hần hiện tại muốn làm chính là thoát khỏi Tần Hạo Thiên, thế nhưng là Tần Hạo Thiên căn bản cũng không cho hần cơ hội, một mực gắt gao cắn hần, để cho hần không có nửa điểm nhàn rỗi thời gian.

Chân Ma lại một lần nữa đem Tần Hạo Thiên sử dụng kiếm đẩy ra, Tần Hạo Thiên chân trên mặt đất hướng về sau rất nhanh xung đột, ước chừng bị đẩy ra có 10m cự ly, mà Tần Hạo Thiên lại một lần nữa rút kiếm đánh tới.

"Huyền Âm Chì!" Một ngón tay đưa ra, hắc sắc lực lượng hướng về Tần Hạo Thiên đánh tới.

Thân thể của Tần Hạo Thiên rất nhanh di động, tránh thoát này chỉ, mà Chân Ma ngón tay rất nhanh chỉ ra, điểm động, Tần Hạo Thiên thân ảnh cũng rất nhanh di động, đem Chân Ma Huyền Âm Chỉ tránh thoát.

Tần Hạo Thiên đã đi tới Chân Ma trước mặt, giờ kiếm, hung hăng bổ chém hạ xuống, Chân Ma lại một lần nữa giờ kiếm chống đỡ, nhất thời bốn phía sóng khí bạo phá, Chân Ma dưới chân, thổ địa một chút rạn nứt, hai chân trực tiếp lăm vào mặt đất.

Tần Hạo Thiên kia màu đỏ tươi con ngươi lạnh lùng vô tình nhìn nhìn Chân Ma, khoe miệng lộ ra khát máu mỉm cười, nhìn nhìn Chân Ma trong nội tâm lạnh lẽo, Chân Ma trong lòng cũng là run lên, hẳn không khỏi nghĩ đến "Đến tận cùng là chính mình là ma, hay là người này là ma?"

"Ken két!" Tần Hạo Thiên đem Tru Thiên Hạ hung hăng hướng phía dưới áp chế, mà Chân Ma thì là không ngừng phát lực, muốn đem Tru Thiên Hạ giờ lên, mũi kiếm không ngừng phát ra thanh âm, tia lửa không ngừng lập lòe.

"Hừ!" Chân Ma khó khăn đem kiếm giờ lên, mà Tần Hạo Thiên lại một lần nữa phát ra một tiếng khùng bố gào thét, sóng khí ngập trời, Chân Ma hô hấp thoáng cái dừng lại, Tần Hạo Thiên lại một lần nữa phát lực, đem Ma Kiếm Cô Tinh đè xuống.

Đột nhiên, Chân Ma tay lệch thân, về một cái, Tần Hạo Thiên Tru Thiên Hạ trực tiếp theo Ma Kiếm Cô Tinh thân kiếm xẹt qua đi, mà Chân Ma cổ tay buông lỏng, phát lực, chỉ thấy Ma Kiếm Cô Tinh theo Tru Thiên Hạ một cái như ý kim đồng hồ xoay tròn, Chân Ma tiến về phía trước một bước, bắt lấy xoay tròn Ma Kiếm Cô Tinh.

Sắc bén mũi kiếm hướng về Tần Hạo Thiên cái bụng cắt tới, Tần Hạo Thiên quay về chiều, cổ tay uốn éo, dụng thẳng kiếm, Ma Kiếm Cô Tinh chém vào Tru Thiên Hạ trên thân kiếm, Chân Ma phát lực, bước chân không ngừng về phía trước, Tần Hạo Thiên tại Chân Ma áp bách phía dưới rất nhanh lui về phía sau.

"Đạp đạp đạp đạp." Rất nhanh hướng về sau rút lui năm bước, hai người cự ly rất gần, chính giữa hai thanh trường kiếm lẫn nhau giao thoa, bốn con mắt lẫn nhau nhìn nhìn, hai người đồng thời đối với đối phương một chương đánh tới.

"Bành! Ba!" Hai người đồng thời lui về phía sau, Tần Hạo Thiên phía sau lưng hung hăng đâm vào một khối lớn vượt qua đồ sụp trên tường thành, nhất thời tường thành chia năm xẻ bảy, mà Chân Ma thì là cứng rắn chính mình đình chỉ ở chính mình lui về phía sau xu thế.

"Đại Hân chi chủ, Tần Hạo Thiên, rất tốt, có thù đoạn, bản tôn lĩnh giáo, lần này là bản tôn tính sai, thế nhưng, tiếp theo, nhưng là không còn có đơn giản như vậy!" Chân Ma nhìn nhìn Tần Hạo Thiên buông xuống ngoan thoại, sau đó thân thể tản mát ra một đoàn khói đen, rồi đi nơi này, để lại Tần Hạo Thiên một người.

Nhìn nhìn rồi đi Chân Ma, Tần Hạo Thiên từng mất màu đỏ tươi hai mắt, bốn phía ngấm lầy, cái mũi còn không ngừng ngửi ngửi, đột nhiên, hẳn nhìn hướng mình quân phương hướng, thân ảnh lại một lần nữa rồi đi chỗ cũ, hướng về mình quân phương diện di động.

Mà Tần Hạo Thiên di động trong chớp mắt, La Sát Cung Tứ tiểu quỷ cùng bát đại sắc mặt của Vương thoáng cái liền thay đổi, đối với Diệp Văn vượt qua nói "Gặp không may, Tần Hạo Thiên hướng về mình quân đánh tới, hơn nữa, Tần Hạo Thiên khí tức rất không đúng!"

Diệp Văn vượt qua nghe xong, nhất thời sắc mặt trở nên trắng xám vô cùng, to như hạt đậu mồ hôi không ngừng nhỏ xuống, Tần Hạo Thiên thế nhưng là Đại Hân Kinh Thiên chi trụ a, nếu tại Hoang Cổ Quan xuất hiện vấn đề gì, Diệp Văn vượt qua này tương hội là cả Đại Hân vương triều tội nhân, hậu quả này Diệp Văn vượt qua căn bản chịu không nổi!

Diệp Văn vượt qua con mắt không ngừng chuyển động, nghĩ đến đối sách, rất nhanh, Diệp Văn vượt qua ổn định lại tinh thần của mình, sau đó gõ lên Tự Tướng Cổ, hẳn tự mình gõ vang!

"Như là đã là trạng thái, hỗn loạn liên hỗn loạn, còn không bằng đừng một cái!" Đây là Diệp Văn vượt qua bây giờ ý nghĩ, cái gì mưu kế, cái gì chiến lược, hết thảy xéo đi, hoàng đế đều chạy đến địch nhân trận doanh đi, chính mình còn gốc nơi này làm gì? tuyền, trực tiếp để lên đi, chết thì đã chết, người Từ điều chi thiên, ai sợ ai?

Đội ngũ hàng ngũ hoàn tất, Diệp Văn vượt qua nói thẳng ra hoàng đế đã thẳng hướng địch nhân quân doanh, nhất thời toàn bộ đại doanh một mảnh xôn xao, nhất thời cấp dưới nhao nhao thỉnh chiến.

Toàn bộ đại doanh binh mã toàn bộ xuất, hướng về mình quân trận doanh đánh tới, hoàng đế cũng làm đầu giết địch, ai dám rút lại phía sau? Ai lại nguyện ý rút lại phía sau?

Mà mình quân bên này đang tại nghỉ ngơi và hồi phục, vừa mới chiến đấu sóng dư thật sự là quá mạnh mẽ, toàn bộ trận doanh khiến cho là một mảnh hỗn loạn, còn có rất nhiều người đều bối vì chiến đấu sóng dư bị thương tổn, vật tư cũng hư hao hơn nhiều, hiện tại đang tại kiểm kê, thống kê.

Tại đại doanh nhóm cửa thủ vệ chỉ nhìn thấy xa xa một đạo thân ảnh lóe lên rồi biến mất, sau đó chỉ cảm thấy cổ họng của mình một ngứa, một vòng lạnh buốt theo cái cổ xuyên thấu qua, đón lấy ngã xuống đất, trọn bốn cái thủ vệ lặng yên không một tiếng động ngã xuống.

Mà Liễu Vọng Tháp đã bị phá hủy, căn bản cũng không có chỗ cao quan sát người, cho nên đây hết thảy căn bản lặng lẽ phát sinh.

"Bành! Âm âm!" Cự âm thanh vang lên, toàn bộ mình quân đại doanh đều sôi trào lên, chỉ nhìn thấy kia hạ trại an trại trong quân doanh đang lúc xuất hiện một cái to lớn mây hình nấm, vô số binh sĩ cũng bị kia oanh kích mà đến sóng khí đánh hướng giữa không trung, sau đó tại hung hăng ngã trên mặt đất, giống như là một bãi bùn nhão!

"Keng keng!" Rất nhanh kim cái chiêng tiếng đánh vang lên, địch tập kích!

Hàn Chính Thanh cũng nghe đến, nhất thời tay cầm lên bảo kiếm, đội nón an toàn lên, tại cận vệ dưới sự bảo vệ đi ra lều lớn, trông thấy binh sĩ cư trú trung ương đã là một cái biển lửa, vô số binh sĩ đang tại tưới nước dập tắt lửa, càng nhiều binh sĩ đang tại tìm tập kích người, toàn bộ đại doanh kêu loạn, một mảnh hỗn loạn.

"A! Ngạc! A ~!" Binh sĩ tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, thỉnh thoảng đã có người ngã xuống đất không nổi, điều này cũng làm cho mình quân binh sĩ cảm giác được sồn tóc gáy, tay cầm vũ khí cẩn thận nhìn nhìn bốn phía, phòng bị địch nhân đánh lên.

"A!" Lại là một người ngã xuống, huyết tinh phun tại bên cạnh binh sĩ trên mặt, người lính này về mặt ngốc trệ, nhìn nhìn té trên mặt đất chiến hữu, tay run rẩy không ngừng.

"A! ! ! Là ai? Xuất ra, không muốn làm rùa đen rút đầu! Xuất ra, cùng gia gia của ngươi đại chiến ba trăm lần hợp! Xuất ra a!" Người lính này ngẩng đầu, lớn tiếng hô.

"A!" Một vòng hàn ý xuất hiện ở cổ họng của mình, người lính này con mắt nhìn nhìn cổ họng của mình bộ vị, một vòng hàn quang, trắng bạch, nhìn nhìn lại bên cạnh, lặng yên xuất hiện một cái còi bỏ trên thân nam tử, trừng mắt một đôi màu đỏ tươi đôi mắt, hơi hơi mở ra miệng lộ ra kia hai khóa đầy hàm răng.

Trường kiếm khẽ động, binh sĩ phát ra "Nắc!" một tiếng, cổ họng cắt, huyết tinh không ngừng chảy xuôi, hai tay muốn che cổ của mình, thế nhưng là, hai tay không có khí lực, hai chân mềm nhũn, ngã xuống đất.

"Ngươi là người phương nào? Vì sao đối với ta đại quân xuất thủ?" Hàn Chính Thanh mở miệng hỏi.

Mà Hàn Chính Thanh vừa nói, nhất thời liền hấp dẫn ở Tần Hạo Thiên lực chú ý, Tần Hạo Thiên hí màu đỏ tươi đôi mắt, nhìn nhìn Hàn Chính Thanh, nhất thời Hàn Chính Thanh chỉ cảm thấy trái tim của mình giống như là bị một cái bàn tay vô hình gắt gao nắm, rất đau!

"Hắc hắc, ha ha ha!" Tần Hạo Thiên nở nụ cười, cổ tay khẽ động, kiếm khí bạo phát, nhất thời bốn phía binh sĩ đã có thể gặp không may hại, trực tiếp bị kia bộc phát ra kiếm khí chia năm xẻ bảy, huyết tinh bắn tung toé, dưới nổi lên huyết vũ.

Tần Hạo Thiên ngửa đầu, tùy ý kia huyết tinh bao trùm tại thân thể của mình phía trên, cảm thụ được kia huyết tinh nóng hổi, trên mặt lộ ra một tia rất thỏa mãn, rất mãn nguyện biểu tình.

"Sát! Giết hán đi! Chẳng cần biết hán là ai, tru sát hán!" Hàn Chính Thanh trực tiếp hạ lệnh.

Quân lệnh như núi, nhận được mệnh lệnh, binh sĩ tập kết quân trận, hướng về Tần Hạo Thiên đánh tới, Tần Hạo Thiên cười ha ha, lợi kiếm vung lên, nhất thời mình quân binh sĩ binh khí toàn bộ chém đứt, mà Tần Hạo Thiên thì là trực tiếp sát nhập vào đám người, tay không ngừng huy vũ, mỗi đến một chỗ, đều là huyết vũ bay tán loạn, chân cụt tay đứt.

Khắp nơi đều là binh sĩ có tiếng kêu thảm thiết, mà trong đám người, Tần Hạo Thiên sát cao hứng, càng ngày càng hưng phấn, càng ngày càng tàn bạo, càng về sau đã là làm cho đối phương hải cốt không còn!

Trên mặt đất khắp nơi đều là ngã xuống thi thể, càng ngày càng nhiều binh sĩ hướng về Tần Hạo Thiên tụ hợp, hình thành một vòng vây, mà Tần Hạo Thiên đứng ở trong vòng vây, con mắt hướng về bốn phía quét lấy, khóe miệng lộ ra một tia nụ cười lạnh như băng.

"Sát!" Trường mâu từ bốn phương tám hướng đâm tới, thân thể của Tần Hạo Thiên một cái chỗ cũ xoay tròn, bay lên trời, trường mâu đâm vào không khí, tụ tập cùng một chỗ, một cái, mà Tần Hạo Thiên thì là hàng xuống, chân rơi vào kia một cái đốt, mũi chân xoay tròn, lợi kiếm trong tay kéo ra một vòng tròn, nhất thời, vòng vây binh sĩ toàn bộ che cổ của mình, ngã xuống.

Hàn Chính Thanh rút ra bảo kiếm liền nghĩ muốn lên sàn, thế nhưng là xung quanh cận vệ gắt gao bắt lấy Hàn Chính Thanh, Hàn Chính Thanh nhìn chính là tâm đều tại nhỏ máu, thế nhưng là người kia quá lợi hại, Phổ thông binh sĩ căn bản không phải là đối thủ, chỉ có tàn sát phần!

Không ngừng uống máu Tru Thiên Hạ phát ra kích động kiếm mình thanh, mà Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy lòng của mình vẫn còn ở thiêu đốt, còn cần huyết tinh, cần dùng huyết tinh mới có thể đem chính mình trong lòng cỗ này hỏa giới tắt!

"Thiên địa có ba kiếm, là Thiên Địa Nhân!"

"Họa không vì thần, ngưng kiếm vì phách, bát phương không có gì, là Nhân kiếm!"

Tần Hạo Thiên trong tay Tru Thiên Hạ nhẹ nhàng ném đi, trường kiếm phá không, to lớn hư ảnh xuất hiện, mà Tần Hạo Thiên dưới chân đạp mạnh, thân thể nâng cao, đi đến hư không, Chân nguyên vận chuyển, một phát bắt được Tru Thiên Hạ chuỗi kiếm, một kiếm phá không đánh xuống!

Vạn Thiên Kiếm khí bạo phát, sát phạt nghiêm nghị! Khắp nơi đều là tiếng kêu thảm thiết, khắp nơi đều là tiếng nổ mạnh, khắp nơi đều là huyết tinh chi vị!

Một kiếm giết chết vạn người!

Tần Hạo Thiên đón lấy thu kiếm vào vỏ.

"Chém thiên Bạt kiếm thuật!"

Phong mang tách ra, sát khí lạnh thấu xương, chém thiên một kiếm, diệt sát ở vô hình!

Mà ở Hoang Cổ Quan, kia áo bào trắng nam tử sắc mặt kinh biến, hẳn cảm nhận được khủng bố kiếm ý, khủng bố kiếm khí, trong lòng của hắn tràn ngập rung động, đến tốt cùng là người phương nào, sẽ có khủng bố như thế kiếm ý! Chẳng lẽ là vừa mới xuất hiện người kia?

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Chúng ta là tới tìm hoàng đế

Hàn Chính Thanh đã nhanh muốn qua đời, cuối cùng là người phương nào? Tại sao lại đối với chính mình phương này người ra tay, vẫn là như vậy cực kỳ tàn ác thủ đoạn? Chẳng lẽ là người của Đại Hãn?

Không ngừng có người ngã xuống, không ngừng có người tiếp tục đánh tới, thế nhưng, tại trước mặt Tần Hạo Thiên căn bản cũng không có chút nào năng lực chống cự, căn bản vào không được thân!

Mấy vạn người té trên mặt đất, máu chảy thành sông, thi cốt thành sơn, Tần Hạo Thiên dừng tay lại, mà mình quân binh sĩ cũng chỉ là đem Tần Hạo Thiên bao quanh, căn bản cũng không dám cận thân.

Tình cảnh cảm cực được, Hàn Chính Thanh cũng không tại hạ lệnh công mạnh, hẳn hiểu được, người này căn bản không phải bọn họ có thể đối phó, mà người của U Minh Tông vừa mới toàn bộ đi đánh lên Hoang Cổ Quan, đến bây giờ một người đều chưa có trở về, đoán chừng đã toàn bộ cả đoàn bị diệt.

"Ầm ầm!" Đại địa run rẩy, Hàn Chính Thanh nghe xong, sắc mặt đại biến, cái thanh âm này thật sự là quá quen thuộc, đây là kỵ binh thanh âm, mà nghe âm thanh này chỗ dẫn phát ra động tĩnh, đoán chừng là có vạn cưỡi!

"Địch tập kích! Địch tập kích!" Thê lương thanh âm vang lên, kia ầm ầm âm thanh càng ngày càng gần.

"Bành!" Một tiếng trầm đục, thiên không tối sầm lại, không trung vang lên tiếng xé gió,, rậm rạp chẳng chịt mũi tên đuôi lông vũ rơi xuống, nhất thời toàn bộ minh quân trong đại doanh có tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt.

Lại là một tiếng, mũi tên đuôi lông vũ lại một lần nữa hàng lâm, chỉ bất quá, lần này là Hỏa Tiễn, kia mang hỏa mũi tên trực tiếp một chút đốt đại quân lều vải, kho lúa, vật tư!

Tần Hạo Thiên vẫn không nhúc nhích, hộ thể Chân nguyên mở ra, kia rơi vào trên người mũi tên lông vũ bị hắn bắn ra, không có bị thương tổn.

"Bành!" Tiên phong trực tiếp phóng ngựa phá khai tất cả chướng ngại, trực tiếp xung trận ngựa lên trước tiến nhập đến minh quân trong đại doanh, mà kỵ binh phía sau cũng đến.

"Sát! Thuần chất trung thành đền nợ nước! Giết địch!" Tuyệt trắng mã tấu giương lên, một tiếng gầm lên, vạn người hét lại!

"Sát!"

Kỵ binh tính cơ động rất mạnh, trùng kích làm cho người cảm giác được tuyệt vọng, này vạn người kỵ binh trực tiếp xâm nhập minh quân đại doanh, nhắm ngay một cái phương vị trực tiếp trái rộng ra, vây giết mà đi.

Mà bộ binh cũng theo sát phía sau, đại đao đội mở đường, trường mâu thủ ở phía sau, theo kỵ binh mở ra con đường, trực tiếp sát nhập vào minh quân căn cứ.

Minh quân đã bị đẩy hết thảy làm mê đầu, bọn họ không rõ, vì cái Đại Hãn gì hội ở thời điểm này khởi xướng tập kích, muốn biết rõ, bọn họ vừa mới trải qua thủ thành cuộc chiến, vì cái bọn họ gì sẽ lớn như vậy gan, trực tiếp nhảy vào minh quân đại doanh.

"Phòng thủ! Ngăn địch!" Hàn Chính Thanh một tiếng rống giận vang lên, thanh âm xuyên phá Vân Tiêu, trường kiếm trong tay rút ra, đối với Đại Hãn binh sĩ lớn tiếng hô, mà nguyên bản còn có một ít bối rối minh quân binh sĩ đã nghe được Hàn Chính Thanh thanh âm, thoáng cái đã tìm được người tâm phúc, phản kháng lên.

"Công!" Ra lệnh một tiếng, Đại Hãn kỵ binh hướng phía dưới thò người ra, một phát bắt được treo ở ngựa bên cạnh trường thương, giờ lên, thân thể hơi hướng về sau nghiêng, cánh tay uốn lượn, tụ lực, sau đó tại hung hăng hướng về mình quân ném đi, nhất thời, ngàn vạn trường thương hướng về mình quân bay qua, nhất thời, sắc bén kia trường thương xuyên qua mình quân binh sĩ phòng hộ áo giáp, mang theo kia sĩ thân thể của Binh không ngừng lui về phía sau.

Sự tình phát sinh thật sự là quá đột ngột, trận hình phòng ngự còn không có triển khai, kỵ binh đã vọt vào, nhất thời kia chiến mã mang theo không thể địch nổi khí thế xông vào mình quân binh sĩ, chiến mã thân thể hung hăng đụng vào mình quân binh sĩ trên thân thể, nhất thời, chỉ nghe thấy kia mình quân lồng ngực phát ra cốt cách đứt gãy thanh âm, sau đó người binh lính kia trực tiếp bị hung hăng đánh bay, đụng ngã lẫn một đám người.

Mã tẩu giờ lên, tùy ý làm ăn chém, nhất thời huyết tinh bắn tung toé, kêu thảm thiết không chỉ, kỵ binh cấu thành trăm người tiểu đội, rất nhanh chia cắt chiến trường, đem trọn cái còn không có trải rộng ra mình quân binh sĩ chia cắt ra, vây quét!

Mà bộ binh cũng đã đi tới, một tiếng rống giận vang lên, hướng về mình quân đánh tới, nhất thời, hai cổ có người cấu thành hồng lưu đụng vào nhau, vượt qua 300 vạn người chiến đấu như vậy khai hòa!

Hiện tại không có cái gì lời nói thừa thãi nói, chỉ cần không phải đồng dạng y phục, đó chính là sát, hiện tại đã bắt đầu hỗn loạn, nhân số quá nhiều, bất kể là ai, chỉ cần nhìn nhìn không đúng, chính là người chết ta sống!

Đại Hãn còn tốt hơn một chút, ít nhất quân đội chế phục hay là thống nhất, thế nhưng là mình quân liền không giống với lúc trước, dù loại, đều là bất đồng quốc gia cấu thành mình quân, mặc dù tại binh thường cũng có thể gặp được, cũng nhìn đã quen, thế nhưng là, bây giờ là liều mạng thời gian, còn có người nào thời gian quản những cái kia? Chỉ cần không phải mặc quốc gia mình quân phục, khỏi gặp, hết thấy Kiền!

Hiện tại đã là loạn thành hỗn loạn, coi như là Thượng Quan của mình, chỉ huy cũng không thể khống chế được cục diện, Đại Hãn kỵ binh không ngừng tại bên trong chiến trường xuyên qua, không ngừng mở ra xuất cung cấp bộ binh chiến đấu không gian, mà bộ binh cũng sẽ rất nhanh chiếm giữ có lợi vị trí, lại còn sẽ dành cho kỵ binh cung cấp hữu hiệu bảo hộ, không cho kỵ binh bị địch quân công kích.

Diệp Văn vượt qua tại cận vệ dưới sự bảo vệ, tay cầm một chuôi đã đã trở thành răng cưa trường kiếm, một cước đạp bay quân địch, sau đó nói "Nhanh lên, tìm đến bệ hạ!"

Cận vệ đã nghe được lá lời của Văn Siêu, cũng ngay lập tức đi xuống, tuyên bố mệnh lệnh, nhất thời, sát cao hứng binh sĩ tại trường quan của mình lệnh cường chế, bình tĩnh lại, đứng vậy, chúng ta tới là tìm hoàng đế, thế nào biến thành loạn chiến sao?

Mộc Chính Hào dẫn theo đội ngũ của mình, chỉ huy thủ hạ binh lính tiến công, con mắt cũng không ngừng quét mắt, trên mặt cũng xuất hiện tí ti vẻ lo lắng.

"Thuần!" Mộc Chính Hào lớn tiếng hô, nhất thời chung quanh là thuần Binh tiến lên, trực tiếp ngăn lại muốn tiến công mình quân, đón lấy lại hô to một tiếng "Đâm!" Vài góc trường mâu xuyên thấu qua thuần Binh ở giữa khe hở, đem trong tay trường mâu hung hăng đâm ra ngoài, nhất thời, lợi hại trường mâu trực tiếp đâm thủng quân địch bụng.

"Thu!" Trường mâu thu hồi, đao thủ tiến lên, giải quyết xong té trên mặt đất mình quân, cả chi đội ngũ lại tiến lên vài bước, đón lấy lại là này dạng, lực sát thương rất lớn,

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Hí kịch hóa thắng

Theo Hàn Chính Thanh kéo cung dây cung, sắc mặt của Hàn Chính Thanh trắng bệch, con mắt trừng rất đại, dây cung kéo càng ngày càng khai mở, dần dần hình thành nửa tháng hình dáng, mà Hàn Chính Thanh thoát nhìn rất là thống khổ.

Huyết nhục thân thể bắt đầu héo rút, rất nhanh, theo Hàn Chính Thanh cung khai mở càng lớn, huyết nhục biến mất càng nhanh chóng!

Theo Hàn Chính Thanh kéo cung dây cung, kia hắc sắc mũi tên lông vũ toát ra hắc sắc sương mù, mà kia mũi tên lông vũ tản mát ra cực độ tà ác lực lượng, mũi tên lông vũ phía trên truyền đến từng trận tiếng quỷ khóc sói tru, xung quanh nhiệt độ cũng gấp nhanh chóng hạ thấp.

"HEAA..., Hàaa...!" Rốt cục, Hàn Chính Thanh cắn răng, đem dây cung kéo đến chính mình cực hạn, mà kia mũi tên lông vũ tụ tập lại lực lượng cũng khuếch tán xuất ra, Hàn Chính Thanh nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

"Đại Hãn hoàng đế, đi chết đi!" Nói xong, Hàn Chính Thanh buông ra nhanh kéo lấy dây cung, chỉ nghe thấy "Vèo" một tiếng, hắc sắc mũi tên lông vũ đối

với Tần Hạo Thiên rất nhanh tập sát mà đi.

Mũi tên lông vũ bay ra trong chớp mắt, Hàn Chính Thanh cũng hóa thành một bộ xương khô, ngã trên mặt đất, Tần Hạo Thiên đã nghe được Hàn Chính Thanh thanh âm, có một chút buồn bực xem ra qua, đã nhìn thấy một cái hắc sắc mũi tên lông vũ hướng về chính mình bay tới.

Tần Hạo Thiên nhướng mày, hẳn cảm giác được này mũi tên lông vũ bất thường, mũi tên lông vũ phía trên trần ngập oán linh, theo mũi tên lông vũ càng ngày càng tới gần, Tần Hạo Thiên nhìn thấy mũi tên lông vũ phía trên oán linh.

Chỉ nhìn thấy những cái kia oán linh trực tiếp lao ra mũi tên lông vũ, rậm rạp chẳng chịt, chiếm hơn nửa cái thiên không!

Tần Hạo Thiên vừa thấy, nhất thời da đầu run lên, cuối cùng là chết oan bao nhiêu người mới có thể hình thành loại này quy mô? Cuối cùng là ai làm xuống nghiệt? Nhưng mà, Tần Hạo Thiên đã không có thời gian cân nhắc những chuyện này, bởi vì, mũi tên lông vũ tại trong nháy mắt liền đã tới!

Oán linh tại mũi tên lông vũ dưới sự dẫn dắt, phô thiên cái địa hướng về Tần Hạo Thiên vọt tới, trong này có bình dân dân chúng, có quân nhân, có tu giả, nữ có nam có, trẻ có già có!

Bọn họ sau khi chết không có tiến nhập luân hồi, bị kia hắc sắc mũi tên lông vũ chỗ cấm cố, cho nên bọn họ trần ngập oán niệm, oán linh oán niệm người bình thường căn bản chịu không nổi, chứ đừng nói chỉ là này ngàn vạn oán linh nói tụ tập lại oán niệm.

Bầu trời trở nên đen kịt vô cùng, thiểm điện Lôi Minh, theo oán linh rít gào, oán khí ngút trời, thiên không biến hóa cũng làm cho toàn bộ chiến trường dừng lại, bên trên bầu trời oán linh hiển lộ ra chân thân, nhất thời, phía dưới tất cả mọi người đều không tự chủ đình chỉ chiến đấu, ngẩng đầu nhìn không trung, nuốt một ngụm nước bọt, tay chân lạnh cả người nhìn nhìn.

Đại Địa Long Mạch cũng ngừng đầu, nhìn về phía bên trên bầu trời oán linh, kia to lớn trong đôi mắt hiện lên một tia tức giận, chỉ là oán linh lại dám ở trước mặt mình lớn lối, quả thật chính là cả gan làm loạn!

Ngẩng đầu, một tiếng phẫn nộ ngâm rít gào, thanh âm chấn thiên hám địa, trên mặt đất binh sĩ toàn bộ cũng không khỏi chính mình che lỗ tai của mình, rất nhiều người cũng đã là thất khiếu chảy máu, ngã xuống đất không nổi.

Đại Địa Long Mạch một tiếng rống giận vang lên, để cho không trung oán linh trực tiếp đình trệ, vừa mới Đại Địa Long Mạch khí thế thật sự là quá cường hãn, những cái này oán linh có một chút sợ hãi.

Nhưng mà, này hắc sắc mũi tên lông vũ run rẩy lên, lập tức, một đạo hư ảo thân ảnh xuất hiện, cái thân ảnh này rõ ràng là đã vừa mới biến thành xương khô Hàn Chính Thanh!

Hàn Chính Thanh trong mắt trần ngập oán niệm, nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, hận không thể ăn thịt của hắn, uống máu của hắn! Liền là bởi vì hắn, mình quân mới có thể chịu như vậy tổn thương, cũng là bởi vì hắn, để mình tế hiến tặng cho này hắc sắc mũi tên lông vũ, để mình vĩnh viễn không được siêu sinh!

Hàn Chính Thanh đi tới oán linh đoạn trước nhất, rút ra một bả hư ảo trường kiếm, đối với Tần Hạo Thiên, một tiếng rống giận vang lên, mũi tên lông vũ lại một lần nữa hướng về Tần Hạo Thiên bay tới, mà Hàn Chính Thanh thì là tại mũi tên lông vũ đầu mũi tên lúc trước, trường kiếm trong tay vẫn đối với Tần Hạo Thiên!

Tần Hạo Thiên tay khẽ vẫy, nhất thời khí vận tới người, ngàn vạn tia sáng chói mắt dành dụm mà đến, một đầu khí vận Cự Long chiếm giữ lên đỉnh đầu, mà thân thể của Tần Hạo Thiên lại một lần nữa nâng cao, trong tay Tru Thiên Hạ bãi xuống, ánh mắt lạnh đấy, nhìn nhìn càng ngày càng gần mũi tên lông vũ.

"Khí vận tới người, vạn tà bất xâm!"

Tần Hạo Thiên trường kiếm trong tay run lên, một kiếm đâm tới, trường kiếm kia mũi kiếm trực tiếp đâm trúng mũi tên lông vũ đầu mũi tên, mà Hàn Chính Thanh những cái này oán linh trực tiếp đâm vào khí vận thân thể của Cự Long phía trên.

Hắc sắc cùng chói mắt kim sắc tất cả đứng theo nửa bầu trời, hắc sắc oán linh không ngừng áp bách lấy khí vận Cự Long, mà khí vận Cự Long cũng không cam chịu yếu thế, chói mắt hào quang không ngừng tán phát, không ngừng qua đi lấy lấy những cái kia oán linh.

Mà Hàn Chính Thanh trường kiếm thì là gắt gao đâm vào khí vận Cự Long Long Lân phía trên, nghiêng răng nghiêng lợi, trong ánh mắt trần ngập cừ hận, mục tiêu của hắn chỉ có một, đó chính là Khí Vận Long Mạch bên trong Tần Hạo Thiên!

Tru Thiên Hạ cùng hắc sắc mũi tên lông vũ quả thật chính là cây kim so với cọng râu, Tần Hạo Thiên tại khí vận gia trì, chống đỡ hắc sắc mũi tên lông vũ công kích, mà hắc sắc mũi tên lông vũ tại không lồ kia oán linh lôi kéo, không ngừng về phía trước đột tiến.

"Ken két" trường kiếm cùng mũi tên lông vũ đầu mũi tên không ngừng giao phong, tia lửa ứa ra, oán linh người trước ngã xuống, người sau tiến lên lôi kéo mũi tên lông vũ, mà oán linh thì là trực tiếp đâm vào khí vận Cự Long phía trên.

Tần Hạo Thiên nhìn nhìn càng ngày càng nhiều oán linh bao trùm tại khí vận phía trên, nhất thời trong nội tâm giận dữ, tay khẽ vẫy, Đế Ngọc ti đại ấn xuất hiện ở tay, chỉ thấy Tần Hạo Thiên giờ lên cao cao ngọc tỷ, một tiếng gầm lên, đem kia ngọc tỷ trực tiếp hư không che dưới!

"Che Thế Ngọc ngọc ti, vạn vật thần phục!"

Kia ngọc tỷ đột nhiên biến lớn, theo Tần Hạo Thiên vung tay lên, kia che Thế Ngọc ngọc ti trực tiếp hung hăng giữ lại, chỉ nghe thấy cứ thế vang lên một tiếng hạm sét, vô thượng khí thể tán phát, quân lâm thiên hạ, vạn vật thần phục!

"Oanh!" Một tiếng vang thật lớn, kia đại ấn trực tiếp đem kia hắc sắc mũi tên lông vũ hung hăng giữ lại, nhất thời, kia vô số oán linh tại ngọc tỷ cường thế áp bách, lạnh run, phát ra vô số tiếng kêu kì quái thanh âm, càng nhiều oán linh trực tiếp bị kia ngọc tỷ phát ra lực lượng hóa thành hư vô!

"Hừ! Ta Đại Hãn toàn bộ quốc gia quốc dân ý niệm đều ở đây phương ấn ngọc ti phía trên, bọn ngươi chỉ là oán linh có thể thừa nhận ta Đại Hãn trăm vạn người ý niệm?" Nhìn nhìn không ngừng tiêu tán oán linh, Tần Hạo Thiên thần nhiên nói.

Mất đi oán linh, kia hắc sắc mũi tên lông vũ thể công rốt cục không còn là như vậy lăng lệ, con mắt của Tần Hạo Thiên nhìn về phía Hàn Chính Thanh, Hàn Chính Thanh đương nhiên cũng cảm giác được hắc sắc mũi tên lông vũ đang tại rất nhanh biến mất gắng sức lượng, trên mặt xuất hiện cực độ không cam lòng thần sắc.

Thấy được Hàn Chính Thanh thần sắc, Tần Hạo Thiên mắt lạnh nhìn hấn.

"Tự gây nghiệt, không thể sống! Nghe xong lời của người khác, làm người khác chó, vậy muốn làm hảo bị người đánh chuẩn bị! Ngươi có tư cách gì không cam lòng?" Lời nói lạnh nhạt, thật sâu đau đớn lấy Hàn Chính Thanh.

Khi Vận Long Mạch không ngừng tinh lọc lấy oán linh, hắc sắc mũi tên lông vũ lực lượng càng ngày càng nhỏ, rốt cục, "Bành" một tiếng vang nhỏ, hóa thành bụi bặm, biến mất vô ảnh vô tung.

Nhìn nhìn dần dần biến mất Hàn Chính Thanh, Tần Hạo Thiên xoay người, căn bản cũng không để ý tới hấn, chỉ để lại Hàn Chính Thanh một tiếng than nhẹ, cũng không biết hấn đang thờ dài cái gì.

"Trung Quân a ~!" Hàn Chính Thanh cận vệ trông thấy Hàn Chính Thanh triệt để đã thất bại, nhất thời quỳ trên mặt đất, dập đầu, sau đó rút ra vũ khí của mình, đối với cổ của mình một vòng, tự vẫn mà chết.

"A ~~~! Sát a!" Một tiếng tiếng hét phần nộ vang lên, người này chính là Tôn Niên, chỉ nhìn thấy bây giờ Tôn Niên khôi giáp đã rách mướp, trong tay trường đao cũng đã trở thành răng cưa, tóc tán loạn, đồ hồng mắt, thờ hồn hèn, trên mặt toàn bộ đều hồng sắc vết máu.

Hết lớn một tiếng, đem trước mặt mình Đại Hãn binh sĩ chém trở mình trên mặt đất, Tần Hạo Thiên vừa nhìn, ngón tay chỉ, nhất thời một đạo kiếm khí phát ra, trực tiếp xuyên qua Tôn Niên ngực hộ Tâm Kinh, trái tim phá toái.

"Oa!" Tôn Niên một ngụm huyết tinh phun ra, hướng về sau rút lui ba bước, sau đó toét ra miệng, mang huyết hàm răng lộ ra, hiển lộ rất là dữ tợn.

"A, Sát!" Lại là một tiếng rống giận vang lên, Tôn Niên lại một lần nữa nhào tới, đáng tiếc chính là, lần này Đại Hãn binh sĩ có chuẩn bị, trực tiếp đem Tôn Niên ngăn lại, vô số trường mâu đâm ra, nhất thời, trên mặt của Tôn Niên biểu tình một hồi, sau đó con mắt trừng được căng tròn, nhẹ buông tay, trường đao rơi xuống đất.

Tôn Niên tử vong!

"Hàn Chính Thanh đã chết, bọn ngươi còn không đầu hàng? Tước vũ khí không giết!" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn phía dưới binh sĩ lớn tiếng nói.

"Đầu hàng không giết! Tước vũ khí bắt tử! Đại Hãn vạn tuế! Đầu hàng không giết! Tước vũ khí bắt tử! Đại Hãn vạn tuế!" Đại Hãn binh sĩ toàn bộ thống nhất kêu gọi đầu hàng, thanh âm chỉnh tề, khí thế như cầu vồng, minh quân lẫn nhau nhìn xem, sau đó vứt bỏ vũ khí trong tay.

Có cái thứ nhất liền có cái thứ hai, rất nhanh, minh quân đầu hàng, toàn bộ đều ôm đầu, ngồi chồm hổm trên mặt đất, mà xung quanh đã bị nhìn chăm chăm Đại Hãn binh sĩ bao quanh, trong ánh mắt tràn ngập cảnh giới, gắt gao nhìn nhìn những cái này ngồi chồm hổm trên mặt đất minh quân, chỉ cần có cái dị động, lập tức xoắn nát!

Vọng Nguyệt Minh Quốc quy mô tiến công Đại Hãn, triệt để thất bại!

Mà lúc này đây, Tần Hạo Thiên ngồi ở trong doanh trường, Diệp Văn vượt qua cùng Mộc Chính Hào tại hạ đầu đứng thẳng.

"Lá Tương Quân, phía dưới muốn nhìn các ngươi, lần này, nhìn qua Nguyệt Quốc bên kia xem như nguyên khí đại thương, phải bắt được cơ hội này, đem bọn họ toàn bộ bắt lại, có lá gan có ý đồ với Đại Hãn, muốn trả giá lớn!" Tần Hạo Thiên lạnh lùng nói.

"Vâng, mặt tướng tuân chỉ!" Diệp Văn vượt qua tiến lên trả lời đến.

"Về phần những cái này hàng Binh, ngươi liền nhìn nhìn xử lý, nhớ kỹ, không muốn phát sinh cái gì ngược đãi sự kiện, chúng ta cũng phải cần bọn họ cam tâm tình nguyện thần phục chúng ta, tương lai, bọn họ cũng sẽ là chúng ta xuất chinh lực lượng, đừng cho bọn họ trong lòng có cái gì oán niệm, muốn biết rõ, nội chiến là thất bại nguyên nhân căn bản!" Tần Hạo Thiên nói.

"Vâng, mặt tướng sẽ an bài hảo những cái này hàng Binh, thỉnh bệ hạ yên tâm!" Diệp Văn vượt qua trả lời đến.

"Hảo, như vậy trăm an tâm rồi, nhớ kỹ, muốn ổn! Không nên gấp tại cầu thành, nếu như bọn họ nhắc lên công hấn, kia cũng làm cho chúng ta trong chiến tranh phát triển, trải qua chiến tranh, gặp qua huyết binh sĩ, có huyết tính binh sĩ, mới là tốt nhất, cũng là tối cường! Về phần bỏ mình binh sĩ, quốc gia hội đem trợ cấp truyền đến, không muốn làm ra cật xén sự tình, một khi để cho trăm biết, trăm sẽ không dễ dãi như thế đâu!" Nói xong lời cuối cùng, đây đã

là cảnh cáo.

"Mặt tướng không dám!" Diệp Văn vượt qua vôi vàng trả lời.

"Được rồi, Trương Quân đi xuống đi, trẫm còn có việc cùng đang hào nói." Nói xong đối với Diệp Văn vượt qua phất phất tay, ý bảo Diệp Văn vượt qua có thể rời đi.

"Mặt tướng cáo lui!" Diệp Văn vượt qua rồi đi, Tần Hạo Thiên đứng lên, đi đến trước mặt Mộc Chính Hào, nhìn nhìn Mộc Chính Hào, sau đó nhẹ nhàng một quyền đánh vào bờ vai Mộc Chính Hào phía trên.

"Ha ha, rất tốt, thoát nhìn, hẳn chắc không ít, xem ra quân đội là một cái nuôi dưỡng người địa phương a, đang hào ca!" Tần Hạo Thiên vừa cười vừa nói.

"Thần không dám!" Mộc Chính Hào vôi vàng đáp lại, đối với Tần Hạo Thiên tiếng ca kia biểu thị kháng cự.

"Ai, lén, chúng ta hay là huynh đệ, công là công, lén là lén, không muốn khiến cho nghiêm túc như vậy được không!" Tần Hạo Thiên rất là không hài lòng nói.

"Vậy thần quanh co chế ngự!" Mộc Chính Hào nói.

"Đều đã lâu như vậy, cứ nhiên không quay về nhìn xem, người cũng thiệt là, lão thừa tướng liền người như vậy một đứa con trai, người còn chạy đến nơi đây, trẫm đối với các người Mộc Gia rất là mắc nợ a ~" Tần Hạo Thiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Trị liệu (một)

"Đúng vậy a, có hồi lâu không có thấy phụ thân rồi, bệ hạ, thần cả gan thỉnh cầu bệ hạ, chiếu cố một chút thần cha già, bây giờ là Đại Hãn khai cương khoách thổ thời khắc, thần thân là Đại Hãn thần tử, nên tận tâm tận lực, không dám có chút lười biếng!" Mộc Chính Hào nói.

Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Mộc Chính Hào, qua hồi lâu, Tần Hạo Thiên gật gật đầu, nói "Hào, nếu như thế, trẫm đáp ứng ngươi! Nhớ kỹ, trên chiến trường, đao kiếm không có mắt, hết thảy phải cẩn thận!"

"Vâng!" Mộc Chính Hào chấp tay trả lời.

"Nếu như thế, Hoang Cổ Quan sự tình lấy, trẫm cũng nên rời đi, trẫm tại Hoàng Thành, chờ đợi tin tức tốt của các ngươi, nhất định phải đem trắng rằm lên mình bắt lại!" Tần Hạo Thiên đưa tay vỗ vỗ bờ vai Mộc Chính Hào nói.

"Thần, tuyệt đối không phụ sứ mạng! Bắt lại trắng rằm lên mình!" Mộc Chính Hào lớn tiếng nói.

"Hào!" Nói xong, Tần Hạo Thiên trực tiếp vượt qua Mộc Chính Hào rồi đi đại doanh.

Đại Địa Long Mạch dâng lên, Tần Hạo Thiên đứng ở đỉnh đầu của Đại Địa Long Mạch phía trên, Hoang Cổ Quan tướng sĩ nhìn thấy Tần Hạo Thiên, toàn bộ quỳ xuống, la lớn "Tham kiến bệ hạ! Vạn tuế vạn tuế vạn tuế!"

"Chúng tướng sĩ bình thân!" Đứng ở trên Đại Địa Long Mạch Tần Hạo Thiên hơi hơi vươn tay, ý bảo tướng sĩ đứng lên.

"Tạ bệ hạ!"

Nhìn nhìn phía dưới lấy trăm vạn ánh mắt của người, Tần Hạo Thiên nở nụ cười.

"Ha ha ha, trông thấy các ngươi, trẫm rất vui mừng, ta Đại Hãn phát triển tốc độ rất nhanh, ta Đại Hãn nam nhi cũng không có để cho trẫm, để cho Đại Hãn quốc dân thất vọng, các ngươi đều là vậy mới tốt chứ!" Tần Hạo Thiên lớn tiếng nói.

"Lần này nhìn qua Nguyệt Quốc tính cả những cái kia không biết cái gọi là quốc gia dám vào xâm ta Đại Hãn, để ta Đại Hãn tổn thất thảm trọng, để ta Đại Hãn nam nhi, để ta Đại Hãn con dân tử thương vô số, các ngươi báo cho trẫm, chúng ta Đại Hãn ứng nên làm như thế nào?" Tần Hạo Thiên đề cao thanh âm, lớn tiếng hỏi.

"Sát! Sát! Sát!" Tất cả binh sĩ toàn bộ đều lớn tiếng hô.

"Nếu như trắng rầm dầm đối với ta Đại Hãn xuất thủ, như vậy, bọn họ cũng liền hẳn là thừa nhận ta lửa giận của Đại Hãn!" Nói đến đây, Tần Hạo Thiên dừng lại một chút.

"Chúng tướng sĩ!"

"Tại!" Trăm vạn người đồng thời trả lời.

"Nghỉ ngơi và hồi phục mấy ngày, phát binh xuất chinh, cho trăm, cho ta Đại Hãn đem trắng rầm liên minh bản đồ, thổ địa bắt lại!" Tần Hạo Thiên lớn tiếng nói.

"Ân!"

"Trăm đem tại Hoàng Thành, xin đợi chờ vị chiến thắng trở về, trăm đem ở chỗ này, nghênh tiếp ta Đại Hãn dũng sĩ chiến thắng trở về!"

"Vâng!"

"Trăm quay về Hoàng Thành, chờ vị, Đại Hãn Bất Hủ, Đại Hãn vạn tuế!" Nói xong Đại Địa Long Mạch mang theo Tần Hạo Thiên rời đi nơi này.

"Bang !!!" Chỉnh tề một tiếng, chỉ nhìn thấy Hoang Cổ Quan tất cả Đại Hãn tướng sĩ toàn bộ quỳ xuống, lấy tay đập chính mình ngực, lớn tiếng hô "Đại Hãn Bất Hủ! Đại Hãn vạn tuế! Bệ hạ vạn tuế!"

Kỳ thật, Tần Hạo Thiên cũng có một ít bất khả tư nghị, trăm vạn vây công, cư nhiên liền có như vậy trò đùa kết thúc, thế nhưng, Hàn Chính Thanh mới tên kia cũng làm cho Tần Hạo Thiên đề cao cảnh giác, tương lai đường càng thêm nguy hiểm, địch nhân cũng càng thêm cường đại, thủ đoạn cũng càng thêm thần bí, mình nhất định phải cẩn thận, tuyệt đối có thể hay không lật thuyền!

Mà kia cái đột nhiên xuất hiện Chân Ma lại đến tốt cùng là người phương nào, Tần Hạo Thiên cũng giống như vậy sờ không tới đầu óc, thế nhưng, Tần Hạo Thiên biết, kia cái Chân Ma là một cái khủng bố nhân vật, tuy cuối cùng không biết xảy ra chuyện gì, thế nhưng, Tần Hạo Thiên biết, mình nhất định lại xảy ra chuyện gì biến hóa, nói cách khác, chính mình căn bản cũng không có khả năng sống lại, muốn biết rõ, Tần Hạo Thiên là rõ ràng biết, trái tim của mình bị Ma Kiếm cho đâm thủng, thế nhưng, chiến tranh chấm dứt, Tần Hạo Thiên phát hiện thân thể của mình phía trên liền một cái vết thương cũng không có, chứ đừng nói chỉ là trái tim bị xuyên thủng dấu vết.

Tần Hạo Thiên không biết chuyện như vậy đến cùng là tốt hay xấu, bởi vì, Tần Hạo Thiên phát hiện, chỉ cần mình vừa xuất hiện nguy cơ, trí nhớ của mình sẽ nhỏ nhất, căn bản không biết mình đã làm gì, chuyện của Yêu Mị Nhi kiện, lần này chuyện của Hoang Cổ Quan kiện, chính mình căn bản chính là không hiểu ra sao, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chính mình căn bản cũng không có bất kỳ ấn tượng!

Nghĩ tới đây, Tần Hạo Thiên không khỏi nở nụ cười, mặc dù có một ít khó chịu, thế nhưng, mang đến kết quả lại là vô cùng tốt, Yêu Mị Nhi cho mình làm vợ, mà Hoang Cổ Quan nguy cơ giải trừ, cũng không tính là chuyện gì xấu.

Mà bây giờ cần suy tính là Hoài Cốc Quan, nhớ tới Huyền Thiên Tông cùng Lâm Bất Phàm cấu kết, nhất thời Tần Hạo Thiên không khỏi hàm răng cắn chặt, hai cái cấu kết với nhau làm việc xấu gia hỏa, nhất định phải diệt trừ, đặc biệt là Huyền Thiên Tông!

Mà Tần Hạo Thiên đang muốn gia tốc, trở lại Hoàng Thành thời điểm, sau lưng truyền đến tiếng xé gió, Tần Hạo Thiên đình chỉ Đại Địa Long Mạch, xoay người, trông thấy sau lưng xuất hiện tám mươi đạo thân ảnh.

Tốc độ cực nhanh, người chưa tới, âm thanh tới trước, trong nháy mắt, này hơn mười đạo thân ảnh đình chỉ, cùng Tần Hạo Thiên lẫn nhau nhìn nhìn, Tần Hạo Thiên nhìn nhìn bọn họ, nhất thời liền biết bọn họ là ai, những người này chính là theo kia cái áo bào trắng nam tử cùng lúc xuất hiện người.

Chỉ nhìn thấy những người này toàn bộ đều là vẻ mặt lạnh lùng, sau lưng lưng đeo một thanh trường kiếm, thân mặc bạch sắc kiếm bào, đầu đội dụng thẳng quan, trong tay nắm bắt một cây phát trần, hiển thị rõ khí thế.

"Không biết các vị có chuyện gì?" Nhìn nhìn bọn họ, Tần Hạo Thiên mở miệng hỏi.

"Khục khục, quấy rầy Tần Hoàng chạy đi, Nguyễn Thiên Hàn cho Tần Hoàng bồi tội! Khục khục." Chỉ thấy kia cái thân mặc áo bào trắng nam tử xuất hiện, một bên nói qua, một bên ho khan, nhìn ra được, hẳn bị Chân Ma đánh ra nội thương, đến bây giờ còn không có khôi phục.

Thấy được hần, Tần Hạo Thiên nở nụ cười.

"Ha ha, chuyện này, Nguyễn công tử khách khí, trăm còn không có tạ ơn công tử tương trợ ta Đại Hãn thủ quan, sao dám để cho công tử bồi tội? Nhìn công tử nội thương chưa lành, có thể theo trăm quay về Hoàng Thành, trăm cũng hiểu một ít kỳ hoàng chi thuật, hẳn là đối với công tử nội thương có một chút tương trợ, công tử người xem thế nào?" Tần Hạo Thiên hỏi.

"Khục khục, nếu như thế, kia ngàn hần liền làm phiền, còn làm phiền phiền Tần Hoàng dẫn đường, ngàn hần sau đó đi ra!" Nguyễn Thiên Hàn nói.

"Hảo!" Tần Hạo Thiên xoay người, Đại Địa Long Mạch tiếp tục mang theo Tần Hạo Thiên rất nhanh hướng về Hoàng Thành tiến đến.

Tần Hạo Thiên phía trước dẫn đường, mà Nguyễn Thiên Hàn tại người nằng, nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, trong ánh mắt tràn ngập hứng thú, Nguyễn Thiên Hàn đối với Tần Hạo Thiên là tràn ngập hứng thú, đi qua nghe ngóng, Nguyễn Thiên Hàn biết Tần Hạo Thiên qua lại, đối với Tần Hạo Thiên phát tích, ở trong mắt Nguyễn Thiên Hàn quả thật chính là một cái chuyện không thể nào, thế nhưng, Tần Hạo Thiên cứ như vậy đem cục diện mở ra, sáng tạo ra Đại Hân vương triều!

Nguyễn Thiên Hàn đối với Tần Hạo Thiên dám đối với Huyền Thiên Tông hạ chiến thư cũng cảm giác được ngạc nhiên, muốn biết rõ, Huyền Thiên Tông ở chỗ này là một cái quái vật khổng lồ, mà Tần Hạo Thiên một cái nho nhỏ Mệnh Hải cảnh tu giả lại dám mang theo ba cái Thần Vương đánh vào sơn môn, trực tiếp đem Đại Hân thoát ly Huyền Thiên Tông chương không, tuy nói Tần Hạo Thiên là có Thần Vương làm như hậu thuẫn, thế nhưng là, Tần Hạo Thiên dũng khí cũng không nhỏ, nếu như là một cái mềm trứng dái, coi như là cho hắn một cái đoàn Thần Vương, hắn cũng không dám tùy ý nhục nhả một cái tiên môn đại phái!

Thế nhưng là, Tần Hạo Thiên làm, còn rất thành công, hung hăng một chương đánh vào trên mặt của Huyền Thiên Tông, còn cả gan làm loạn hạ chiến thư, muốn đem Huyền Thiên Tông hủy diệt, đây là một người bình thường có thể làm được sự tình? Đây chính là một tên điên! Một cái rất có quyết đoán tên điên!

Rất nhanh, Tần Hạo Thiên mang theo Nguyễn Thiên Hàn mấy người trở về đến hoàng cung, Tần Hạo Thiên bắt đầu vì Nguyễn Thiên Hàn bắt mạch, này một bả mạch, Tần Hạo Thiên lông mày liền nhíu chặt, tại Nguyễn Thiên Hàn trong cơ thể, có một cỗ âm hàn chi khí, cỗ hàn khí kia một mực ngăn ở tâm mạch của Nguyễn Thiên Hàn phía trên, mà Nguyễn Thiên Hàn hiện tại tâm mạch đã bắt đầu biến thành đen, nếu như không nhanh chút trị liệu, Nguyễn Thiên Hàn tuyệt đối sống không qua.

Thả tay của Nguyễn Thiên Hàn, Nguyễn Thiên Hàn nhìn nhìn Tần Hạo Thiên.

"Ừ, có một chút phiền toái, bất quá không có gì lớn ngại, chỉ bất quá trong cơ thể ngươi cỗ này hàn khí xử lý không tốt, một khi xử lý không lo, sẽ đối với tâm mạch của ngươi tạo thành tổn thương!" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Nguyễn Thiên Hàn nói.

"Đúng vậy a, cũng không biết cỗ lực lượng này đến tột cùng là cái gì, ta vẫn muốn đem cỗ hàn khí kia bức ra, thế nhưng là, căn bản cũng không có biện pháp, cỗ này hàn ý giống như là có thôn phệ lực lượng, mặc kệ ta vận chuyển bao nhiêu lực lượng, toàn bộ cũng bị hấp thu, cho nên, cũng liền một mực kéo lấy, khục khục!" Nguyễn Thiên Hàn cũng rất bất đắc dĩ nói.

"Yên tâm, ngươi là bởi vì Đại Hân mới bị thương, kia trăm liền có nghĩa vụ đem trị cho ngươi hảo, yên tâm!" Tần Hạo Thiên đối với Nguyễn Thiên Hàn nói.

"Như thế, liền nhờ cậy Tần Hoàng!" Nguyễn Thiên Hàn cũng không sĩ diện cãi láo.

"Trăm trước cho ngươi ngăn chặn cỗ này hàn ý, không cho nó tiếp tục tằm ăn tâm mạch của ngươi, trăm ngay lập tức đi tìm dược liệu!" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Nguyễn Thiên Hàn nói.

"Tạ ơn Tần Hoàng!" Nguyễn Thiên Hàn nói.

Tần Hạo Thiên đi đến Nguyễn Thiên Hàn sau lưng, vận chuyển Chân nguyên, chỉ thấy Tần Hạo Thiên duỗi ra hai ngón, con mắt hiện lên một tia hào quang, nhanh tay nhanh chóng tại Nguyễn Thiên Hàn phía sau lưng liền chút mấy cái, nhất thời, thân thể của Nguyễn Thiên Hàn không khỏi run lên.

Tần Hạo Thiên thu tay lại, nhẹ tay nhẹ đặt ở Nguyễn Thiên Hàn phía sau lưng, Chân nguyên vận chuyển, chỉ nhìn thấy tiền thân thể của Hạo Thiên toát ra màu vàng kim hào quang, đặc biệt là tay, đã trở nên chói mắt vô cùng, lực lượng không ngừng xâm nhập thân thể của Nguyễn Thiên Hàn, nhất thời, Nguyễn Thiên Hàn chỉ cảm thấy phía sau lưng của mình giống như là có một khóa thái dương, kia liên tục không ngừng nhiệt lượng tiến nhập đến thân thể của mình.

Đỉnh đầu của Nguyễn Thiên Hàn bốc lên khói trắng, trên trán không ngừng xuất hiện từng giọt mồ hôi, miệng hơi hơi một trương, nhất thời, một cỗ hắc sắc sương mù xuất hiện, mà Nguyễn Thiên Hàn cũng không tự chủ được phát ra một tiếng thoải mái đến cực điểm thanh âm.

Sau lưng Tần Hạo Thiên đột nhiên quất lạnh một tiếng, tay một lần phát lực, chân hung hăng đạp mạnh, nhất thời, kia cứng rắn phiến đá thoảng cái vỡ vụn, mà Nguyễn Thiên Hàn cũng là sắc mặt thoảng cái trở nên ửng hồng, thân thể không khỏi về phía trước tìm tòi, một ngum đen kịt huyết dịch phun ra, mà máu của đó bên trong còn có tinh tế tiểu Băng khối, bốc lên khói trắng.

Tần Hạo Thiên thu tay lại, Nguyễn Thiên Hàn nguyên bản mặt tái nhợt cũng trở nên có huyết sắc, cảm thụ một chút, chỉ cảm thấy thân thể của mình thoảng cái nhẹ nhõm không ít, mà tâm mạch vị trí kia làm cho người ta cực độ không thoải mái âm hàn cũng tiêu tán không ít.

"Xua tán đi một chút, để cho ngươi hảo hảo mà chịu đựng một chút, trăm đi tìm dược liệu, ngươi bây giờ nơi này nghỉ ngơi một chút, không nên tại vận chuyển Chân nguyên, nói cách khác, kia âm hàn lại gia tăng!" Tần Hạo Thiên dặn dò đến.

"Ừ, biết, làm phiền!" Lau đi khóe miệng huyết dịch, Nguyễn Thiên Hàn đối với Tần Hạo Thiên chấp chấp tay nói.

Chương 76: Trị liệu (hai)

Tần Hạo Thiên rời đi nơi này, đi đến thái y hiệu thuốc, nhìn nhìn kia rậm rạp chẳng chịt thuốc hộp, tiến lên, mở ra một cái hộp, chỉ thấy thuốc trong hộp lẳng lẳng nằm một cây màu lửa đỏ thảo dược.

"Viêm Dương thảo!"

"Xích Dương hoa!"

"Hong Hoa Quả!"

"Mộc Tu Đằng!"

...

Tần Hạo Thiên lấy ra toàn bộ đều là Hỏa thuộc tính rất mạnh Dược Thảo, xem ra Tần Hạo Thiên là muốn dùng sức mạnh chế được hiệu chi lực rút ra Nguyễn Thiên Hàn tâm mạch chi hàn! Thế nhưng là, nếu như dùng như vậy thủ đoạn cứng rắn, Nguyễn Thiên Hàn căn bản không chịu nổi, thuốc và kim châm cứu chi lực quá mạnh mẽ, tâm mạch quá nhu nhược, không chịu nổi hai cổ lực lượng trùng kích.

Lấy ra chính mình chỗ dược liệu cần thiết, nhìn nhìn, xác nhận một chút, không sai, sau đó Tần Hạo Thiên lại một lần nữa đi tới thuốc hộp lúc trước, nhìn nhìn này rậm rạp chẳng chịt thuốc hộp, con mắt không ngừng nhìn quét.

"Lai Nhân!" Tần Hạo Thiên hô.

"Thần tại!" Thái y đi đến Tần Hạo Thiên sau lưng chấp tay.

"Nơi này còn có ngoài lễ quả?" Tần Hạo Thiên hỏi.

"Bẩm bệ hạ, có, ngoài lễ quả không ở nơi này, ở trong kho bên trong, ngoài lễ quả quá mức trân quý, tình hình chung, Thái Y Viện không thể vận dụng!" Thái y hồi đáp.

"Ừ, cho trăm lấy ba cái ngoài lễ quả a, trăm có ích!" Tần Hạo Thiên nói.

"Vâng, thần tuân chỉ!" Thái y rất nhanh rời đi, mở ra gửi dược liệu trọng yếu bên trong kho, lấy ra ba cái ngoài lễ quả cung kính đặt tại trước mặt Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên nhìn nhìn này ba khóa ngoài lễ quả, chỉ thấy ngoài lễ quả có lớn nhỏ cỡ nắm tay, nhũ bạch sắc vỏ trái cây, vỏ trái cây phía trên bao vây lấy một tầng hình lưới kết cấu, không hiện khô cạn, ngược lại hiển lộ mới lạ vỏ cùng, tựa như cùng là bị vừa mới ngắt lấy xuống.

Ngoài lễ quả tính ôn hòa, vô vị, là một mặt phụ trợ dược liệu, tác dụng của nó có thể đem cuồng bạo dược hiệu trở nên ôn hòa, mà đây cũng là Tần Hạo Thiên lựa chọn nguyên nhân của nó.

Đi đến thuốc tiên địa phương, một cái thiêu đốt bếp lò, một cái nồi đất, Tần Hạo Thiên dùng chén nhỏ một chén một chén đem Thanh Thủy rót vào nồi đất bên trong, năm chén nước, sau đó Tần Hạo Thiên đem nồi đất đặt ở trên lò lửa, từ từ chờ đợi.

Qua không lâu sau, nồi đất bên trong Thanh Thủy sôi trào lên, Tần Hạo Thiên từ từ đem dược liệu một mặt một mặt bỏ vào, để vào một nửa lượng, sau đó để vào một cái nửa ngoài lễ quả.

Tần Hạo Thiên cầm lấy một cây gậy gỗ, như ý kim đồng hồ quay, rất chậm, rất chậm, nồi đất bên trong dược liệu, đang tại biến sắc nước theo Tần Hạo Thiên quay xoay tròn.

Tần Hạo Thiên cứ như vậy từ từ quay, không có một tia không kiên nhẫn, rất có kiên nhẫn, theo Tần Hạo Thiên quay, nồi đất bên trong dần dần xuất hiện thuốc mùi thơm.

Mà nồi đất bên trong nước cũng lại một lần nữa sôi trào lên, Tần Hạo Thiên rút ra cây gỗ, đem còn dư lại dược liệu toàn bộ đầu nhập, lại một lần quay, thời gian trôi qua rất chậm, rất chậm, thế nhưng, Tần Hạo Thiên vẫn nhìn trước nồi đất, tay liên tục, một mực quay, mà nồi đất bên trong thuốc kia mùi thơm càng ngày càng đậm.

Xung quanh thái y nghe mùi thuốc, cũng không khỏi hít một hơi thật sâu, sau đó nhắm mắt lại, từ từ dư vị.

Thái y nhóm cảm giác được rất thần kỳ, đồng dạng dược liệu hỗn hợp, nấu thành nước canh, là sẽ có mùi thuốc, thế nhưng là, loại thuốc này hương rất

nhật, căn bản có thể không đáng kể, phản mà là một loại dược liệu hỗn hợp phát ra tân vị, bởi vì loại kia hương vị thật sự là rất khó khăn nghe thấy, cho nên, người bình thường rất không thích uống chén thuốc.

Thế nhưng, Tần Hạo Thiên lại phá vỡ quy luật, khó nghe hương vị tiêu thất, ngược lại để lại dược liệu đặc hữu mùi thơm ngát vị, nâng cao tinh thần tinh nảo.

Theo thời gian trôi qua, đã qua ba giờ, mà Tần Hạo Thiên hay là như vậy không vội không chậm quấy ôm nồi đất, mà nồi đất bên trong nước đã đã trở thành màu xanh nhạt, cũng chỉ còn lại có một chén nước trình độ.

Tần Hạo Thiên dùng tiểu muối vớt đem nồi đất bên trong dược liệu cạn rò rỉ ra, chỉ để lại nước thuốc, sau đó tiếp tục quấy, đợi đến nồi đất bên trong nước thuốc đã chỉ còn lại có nửa bát nước, tắt lửa, ngã vào một cái ngọc trong chén, lắng lắng chờ đợi nó làm lạnh.

Mà xung quanh thái y toàn bộ hội tụ qua, con mắt nhìn nhìn này một chén xanh biếc nước thuốc, nghe kia làm cho người say mê mùi thuốc, hết thấy mọi người toàn bộ đều say mê trong đó.

"Mùi thuốc, chân chính mùi thuốc! Không nghĩ tới, ta lại có may mắn kiến thức đến chân chính mùi thuốc!" Một cái thái y đã có một ít thất thố, cảm giác hẳn chịu trừng kích rất đại.

"Đúng vậy a, chỉ nghe tin đồn, nhưng không thấy, không nghĩ tới, hôm nay gặp được!" Thế nhưng không có ai đối với thái y cười nhạo, ngược lại hòa cùng, không có cách nào, muốn đem mùi thuốc chế biến xuất ra, này có thể không phải một kiện sự tình đơn giản, đây là muốn đạt tới nhất định công lực mới có thể!

Mà ở này mảnh thổ địa phía trên, còn chưa từng có nghe được nói ai có thể đủ triệt để chế biến xuất mùi thuốc, mùi thuốc cũng chỉ là sách thuốc phía trên ghi lại, đến bây giờ, rất nhiều học y người đều cho rằng đây chẳng qua là tiền nhân một loại phán đoán mà thôi.

Đang nhìn nhìn chén này dịch thuốc dạng lỏng, xanh biếc vô cùng, cũng rất thấu triệt, tuy lục, thế nhưng là, có thể rõ ràng trông thấy ngọc chén dưới đáy, thậm chí có thể nhìn năm ngọc chén phía dưới cái bàn!

"Bệ hạ, lão thần có một cái yêu cầu quá đáng, mong rằng bệ hạ đáp ứng!" Rốt cục, Thái Y Viện Viện Trưởng nhịn không được, đi đến trước mặt Tần Hạo Thiên cẩn thận từng li từng tí nói.

Đang tại nhắm mắt Tần Hạo Thiên đã nghe được, mở mắt, nhìn mình trước mặt, khom người thê, về mặt lão thái Thái Y Viện Viện Trưởng.

"Ừ, trăm biết các ngươi nghĩ muốn cái gì, không sao, chờ thêm một đoạn thời gian, trăm hội giáo các ngươi, không có cái gì!" Tần Hạo Thiên đem Viện Trưởng nâng dậy, sau đó vừa cười vừa nói.

Nghe được lời của Tần Hạo Thiên, nhất thời Thái Y Viện liền sôi trào lên, đây là một cái rất tốt tin tức, chính mình có thể có đủ cơ hội nắm giữ ở loại kỹ năng này, là tại lúc thật tốt quá!

Nước thuốc mát thấu, Tần Hạo Thiên đi đến ngọc mặt bát:bát mì trước, nhìn nhìn, chỉ thấy vốn là nước chén thuốc cư nhiên đã ngưng đọng lại, giống như là một cái quả đông lạnh đông dạng, Tần Hạo Thiên bưng chén, lắc, chén kia ngưng kết nước thuốc cũng nhoáng một cái nhoáng một cái.

Cầm lấy một tô canh muối, bưng ngọc chén, tại thái y cung kính, Tần Hạo Thiên rời đi nơi này, đi đến Nguyễn Thiên Hàn chỗ ở, gõ gõ cửa, bên trong truyền đến Nguyễn Thiên Hàn thanh âm

"Mời đến!"

Tần Hạo Thiên đẩy cửa ra, phát hiện Nguyễn Thiên Hàn đang ngồi ở bên cạnh bàn, mà trong tay thì là cầm lấy chính mình trường kiếm, dùng một khối trắng nõn vải bố, từ từ lau sạch lấy.

Trông thấy Tần Hạo Thiên đi vào, Nguyễn Thiên Hàn buông xuống trường kiếm, đứng lên, đối với Tần Hạo Thiên chấp tay ý bảo.

"Tần Hoàng!"

"Ha ha, xem ra ngàn hàn huynh cũng là một vị yêu kiếm người a!" Tần Hạo Thiên vừa cười vừa nói.

"Tần Hoàng chuyện này, thân là kiếm tu người, kiếm chính là kiếm tu sinh mạng thứ hai, thậm chí đệ nhất sinh mệnh, có được một bả hảo kiếm, thuộc về mình kiếm, là mỗi một vị kiếm tu người nguyện vọng, ngàn hàn may mắn, đạt được thuộc về mình kiếm, sao dám không quý trọng?" Nguyễn Thiên Hàn nói.

Buông xuống ngọc chén, ngồi xuống, nhìn nhìn trên bàn kiếm, Tần Hạo Thiên nở nụ cười.

"Kiếm có linh, ai đối với nó hảo, ai đối với nó không tốt, nó cũng biết, mà kiếm tu thai nghén cũng sẽ để cho kiếm phát triển, xuất Kiếm Linh, sau có kiếm hồn, nhìn ngàn hàn huynh kiếm, đã xuất hiện linh vận, muốn trưởng thành Kiếm Linh!" Tần Hạo Thiên nói.

"Ha ha, đúng vậy a, mười tám năm, thanh kiếm này theo ta mười tám năm, Tần Hoàng, ngươi tin sao, thanh kiếm này chính mình tìm đến ta đấy!" Nguyễn Thiên Hàn nói.

"Hả? Còn có bức này sự tình? Chẳng lẽ thanh kiếm này đã có từ trước linh?" Tần Hạo Thiên hỏi.

Nguyễn Thiên Hàn lắc đầu.

Tần Hạo Thiên cũng không nhiều hỏi, đem thuốc đưa cho Nguyễn Thiên Hàn, Nguyễn Thiên Hàn nhìn nhìn ngọc trong chén quả đông lạnh, sững sờ, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên không tiếng động Tiểu Tiểu.

Nguyễn Thiên Hàn cũng cười, cầm lấy thìa, dùng thìa đem kia cái quả đông lạnh một chén canh thìa một chén canh thìa dứt vào trong miệng của mình, rất nhanh, ngọc trong chén quả đông lạnh toàn bộ bị Nguyễn Thiên Hàn ăn xong.

Sau khi ăn xong, sắc mặt của Nguyễn Thiên Hàn biến đổi, trong miệng tràn ngập thuốc mùi thơm, còn hơi hơi mang theo ngọt, lập tức, Nguyễn Thiên Hàn cảm giác được trong cơ thể xuất hiện một cỗ lửa nóng ý tứ.

"Oanh!" Một cỗ nhiệt khí xuất hiện, Nguyễn Thiên Hàn áo bào nhất thời bay lên, Nguyễn Thiên Hàn chỉ cảm thấy trong cơ thể của mình càng ngày càng nóng, hần nhìn lấy Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên trông thấy dược hiệu đã hiện, đi đến Nguyễn Thiên Hàn sau lưng, một chương hung hăng đánh vào Nguyễn Thiên Hàn trên lưng, vận chuyển Chân nguyên, bắt đầu dẫn đạo Nguyễn Thiên Hàn trong cơ thể cỗ lực lượng kia.

Tại Tần Hạo Thiên chỉ dẫn, cỗ này nhiệt lực đi tới tâm mạch của Nguyễn Thiên Hàn chỗ, thế nhưng, Tần Hạo Thiên không có mạnh mẽ đâm tới, ngược lại không chế, một tia một tia đem nhiệt lực đưa đến cỗ này hàn ý trước mặt, để cho kia hàn ý thôn phệ.

Theo nhiệt lực truyền tống, kia hàn ý bao phủ địa phương cũng càng lúc càng lớn, thế nhưng là, theo diện tích khuếch trương, hàn ý bị phân tán, tâm mạch chỗ hàn ý đại giảm, mà đây cũng là Tần Hạo Thiên muốn kết quả.

Tần Hạo Thiên rất cẩn thận, không dám có chút đại ý.

Đợi đến lúc thời cơ chín mùi, Tần Hạo Thiên bắt đầu đem khuếch tán ra ngoài hàn ý rất nhanh rút ra, chỉ nhìn thấy Tần Hạo Thiên lợi dụng nhiệt năng bao vây lấy hàn ý, từng điểm từng điểm hút ra thân thể của Nguyễn Thiên Hàn.

Nguyễn Thiên Hàn trên trán toàn bộ đều mồ hôi, sương mù tràn ngập, tay của Tần Hạo Thiên thoát ly Nguyễn Thiên Hàn lưng (vác), chỉ nhìn thấy tay của Tần Hạo Thiên lòng có mấy khối hạt gạo lớn nhỏ khối băng, bốc lên khói trắng.

Vứt bỏ những Tiểu Mễ này hạt, Tần Hạo Thiên tiếp tục rút ra, nhiều lần năm lần, rốt cục, đem khuếch tán hàn ý toàn bộ hút ra, hiện tại chỉ còn lại có tâm mạch chỗ kia một chút, cũng là tối ngoan cố địa phương!

Tại Tần Hạo Thiên cảm ứng bên trong, tâm mạch của Nguyễn Thiên Hàn bên trong, xuất hiện một cái khối băng, mà khối băng chính là hàn ý căn bản, muốn hoàn toàn phá hủy, rất khó khăn!

Tần Hạo Thiên trên trán cũng xuất hiện mồ hôi, trên mặt biểu tình cũng rất nghiêm cẩn, cũng không được vui đùa, không cẩn thận sẽ xuất hiện nhân mạng!

Tần Hạo Thiên dừng dừng, hít một hơi thật sâu, nhìn nhìn Nguyễn Thiên Hàn nói "Chú ý, cuối cùng một chút, có thể sẽ rất đau, nhất định phải nhịn được, tuyệt đối không muốn phản kháng, nhất định không muốn phản kháng!"

"Ừ, người tiếp tục! Ta chịu đựng được!" Nguyễn Thiên Hàn đầu đầy mồ hôi, cắn hàm răng nói, kỳ thật, vừa mới rút ra, đã để cho Nguyễn Thiên Hàn sắp không chịu nổi, thật sự là quá đau, hiện tại đã toàn bộ nhờ ý thức mạnh mẽ chống đỡ, hàm răng đều nhanh cắn nát.

Tần Hạo Thiên gật gật đầu, sau đó lại một lần hành động, đem còn dư lại nhiệt lực chia làm bát cổ, hướng về kia khối băng dũng mãnh lao tới, rất nhanh đem trọn cái khối băng bao bọc, tại Tần Hạo Thiên dưới sự khống chế, nhiệt lượng rất nhanh đem kia khối băng bao trùm.

Nhưng mà, điều này cũng làm cho Nguyễn Thiên Hàn lông mày thẳng nhăn, trong miệng nhin không được hừ hừ.

Đem khối băng bao trùm, Tần Hạo Thiên xem như thở ra một hơi, lau lau mồ hôi, lại một lần nữa tập trung tinh thần, dùng nhiệt lượng bắt đầu phá hư này khối băng, mà khối băng đương nhiên sẽ không liền dễ dàng như vậy liền khuất phục, bắt đầu phản kháng.

Hai cỗ lực lượng tại tâm mạch của Nguyễn Thiên Hàn nộ lên mũi nhọn, Nguyễn Thiên Hàn mặt đều là một hồi đen, trong chốc lát đó, đột nhiên, Tần Hạo Thiên đột nhiên vừa quát, một chương hung hăng đập nện tại Nguyễn Thiên Hàn trên lưng, Nguyễn Thiên Hàn trực tiếp bị Tần Hạo Thiên một chương này đánh bay ra ngoài, trực tiếp đánh vỡ đại môn, rơi vào bên ngoài.

Nguyễn Thiên Hàn trên mặt đất trở mình lăn mấy cái, sau đó một ngụm huyết tinh phun ra, một khối hắc sắc băng bị phun ra, tản ra tí ti hàn ý.

Chương 77: Kế hoạch

Xung quanh cái khác áo bào trắng đệ tử trông thấy Nguyễn Thiên Hàn bị đánh xuất, còn phun ra huyết dịch nhất thời liền tặc nổ câu rồi, mấy người tiến đến nâng dậy Nguyễn Thiên Hàn, càng nhiều người thì là rút ra trường kiếm nhắm ngay Tần Hạo Thiên, sắc mặt bất thiện.

Tần Hạo Thiên nhìn nhìn bọn họ, mang trên mặt nụ cười, lẳng lặng nhìn bọn họ, thần sắc không có động tĩnh.

"Dừng tay!" Nguyễn Thiên Hàn mở miệng nói chuyện, ngăn trở vừa mới căng thẳng dây cung.

"Các người đi xuống đi, ta không sao, Vừa mới là Tần Hoàng chữa thương cho ta, không cho phép vô lễ!" Nguyễn Thiên Hàn đẩy ra nâng người của hắn, đưa tay vỗ vỗ chính mình trên quần áo bụi bặm.

"Như thế nào đây? Xong chưa?" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Nguyễn Thiên Hàn cười hỏi.

"Ừ, tốt hơn nhiều, khí tức cũng thông suốt, tạ ơn Tần Hoàng, chỉ bất quá, thù hạ của Tần Hoàng tại chùa chút tình thì tốt hơn!" Nguyễn Thiên Hàn cười khò nói.

Nghe được lời của Nguyễn Thiên Hàn, Tần Hạo Thiên nhất thời cười ha ha, nhìn nhìn Nguyễn Thiên Hàn nói "Cái này không thể được, Không nên coi thường kia khối Hàn Băng, nó bám vào người tâm mạch phía trên, lúc đó phải dùng bạo lực một chút thủ đoạn, nói cách khác, căn bản giải trừ không được cây, cho đến lúc đó, Người liền thảm rồi!"

Kỳ thật trong lòng Tần Hạo Thiên cũng là ngắt một bả mồ hôi, vừa mới thật sự rất nguy hiểm, nếu như lực lượng không nắm chắc hảo, Nguyễn Thiên Hàn tuyệt đối sẽ chết, may mắn, hai người vận khí không tệ, Hàn Băng bị giải trừ.

"Được rồi, trầm tự cấp người bắt một bộ thuốc, càng tốt thân thể là được rồi, không có cái gì đáng ngại!" Tần Hạo Thiên nói xong, phát phát tay, rời đi nơi này.

Ngày thứ hai, Hoang Cổ Quan đại thắng tin tức truyền đến, nhất thời toàn bộ Đại Hãn lâm vào một mảnh sung sướng hải dương, đặc biệt là nghe được bệ hạ đại phát thần uy, xung trận ngựa lên trước xâm nhập quân địch trận doanh, sử dụng cường đại tiên thuật chém địch vô số, nhất thời, tất cả Đại Hãn con dân toàn bộ đều là vẻ mặt kiêu ngạo.

Hoài Cổ Quan cũng tiếp thu đến toàn bộ tin tức, nhất thời, Hoài Cốc Quan cũng là sĩ khí đại chấn.

Hạ Cảnh Thiên đang tại trong đại trường nghe người phía dưới báo cáo.

"Kéo ra gian tế có hai vạn người, những người còn lại không có vấn đề, về phần kéo ra người đã toàn bộ chém giết! Đi qua thăm vấn, bọn họ đều là Xa Tiền Quốc binh sĩ, ẩn nấp ở dân chạy nạn bên trong, tại chúng ta cùng Xa Tiền Quốc đối chiến thời điểm, nhiễu loạn chúng ta phía sau, để cho chúng ta hai mặt thụ địch!"

Hạ Cảnh Thiên đã nghe được, nhất thời liền nở nụ cười.

"Ha ha, nếu là không có La Sát Cung hỗ trợ, có lẽ chúng ta thật sự là muốn ăn thiệt thòi, đáng tiếc, người tính không bằng trời tính, bọn họ lần này tính toán sây thai!" Hạ Cảnh Thiên nói.

"Còn có, nghe nói Xa Tiền Quốc trong quân đội che dấu có người của Huyền Thiên Tông, Hơn nữa thực lực còn rất mạnh, Tương Quân, chúng ta nên sớm cho kịp làm ra phòng bị!" Người phía dưới nói.

"Ừ, biết, đi xuống đi, Bôn Tướng Quân thì sẽ an bài!" Phát phát tay, Hạ Cảnh Thiên nói.

Trông thấy người xuống, Hạ Cảnh Thiên ánh mắt trở nên cực kỳ lạnh lùng, trong mắt lóe ra hàn quang, nhìn nhìn treo ở trước mặt mình địa đồ, Hạ Cảnh Thiên trực tiếp rút kiếm, một kiếm đâm vào Xa Tiền Quốc thủ đồ.

"Huyền Thiên Tông, chó không đòi được đóp cắt đồ vật, hừ, chò, Bôn Tướng Quân sẽ để cho người mở mang kiến thức một chút phạm nhân lợi hại!" Hạ Cảnh Thiên oán hận nói.

Huyền Thiên Tông là tất cả nguyên lai Thiên Phong quốc người trong lòng chi đâm, cũng là tâm ma của bọn hắn, chỉ có tiêu diệt hết lòng này ma, bọn họ mới có thể triệt để buông xuống, tiếp tục đi theo Tần Hạo Thiên tiến lên!

Mà ở Xa Tiền Quốc đại quân trận doanh bên trong, Lâm Khiếu Thiên nhìn nhìn địa đồ, sau đó tự hỏi.

"Hạ Cảnh Thiên, một cái đối thủ khó chơi a, muốn công phá Hoài Cốc Quan, Người này phải diệt trừ, bằng không thì sẽ là một cái phiền toái rất lớn!" Lâm Khiếu Thiên nói.

"Trong Quân, thế nhưng là, chúng ta căn bản không thể đủ tiến nhập đến Hoài Cốc Quan, hơn nữa, tiến nhập đến Quan Trung nội ứng cũng toàn bộ đã không còn tin tức, xem ra, bọn họ hẳn là toàn bộ đều bị phát hiện rồi!" Có người nói nói.

"Ừ, có lẽ a, tuy đây là một chiêu đòn sát thủ, thế nhưng là chúng ta không thể dựa vào bọn họ, nếu như bọn họ đã thất bại liền thất bại a, không sao, để cho Huyền Thiên Tông những cái kia cao nhân qua a, bốn tướng có việc thương lượng!" Lâm Khiếu Thiên nói.

Rất nhanh, mấy cái thân mặc Huyền Thiên Tông áo choàng người xuất hiện, chỉ thấy bọn họ về mặt ngao ngễ, con mắt đều là nhìn lên trời, đối với trong đại trưởng chúng tướng căn bản chính là chẳng thèm ngó tới.

Nhìn trước mắt năm người, Lâm Khiếu Thiên đem chính mình bắt mắt trong lòng ngăn chặn, sau đó nói "Hôm nay thỉnh các vị đến đây, là muốn mời các vị giúp một cái, đây cũng là chúng ta trận chiến tranh ngày thắng bại mấu chốt!"

"Hà? Nói một chút, chuyện gì, nếu là có thú, bản chân nhân thật là có hứng thú, nếu một ít gì hạt vừng đậu xanh sự tình, cần thận bản chân nhân trở mặt, muốn biết rõ, bản chân nhân thế nhưng là rất bận rộn!" Cầm đầu một cái râu cá trê nam tử mắt liếc thấy Lâm Khiếu Thiên thần nhiên nói.

Lâm Khiếu Thiên nhất thời sắc mặt trở nên rất là khó coi, mấy tên này tại trong đại quân, căn bản chính là côn trùng có hại, nếu ai dám đắc tội bọn họ, trực tiếp liền giết người, căn bản cũng không có lời nói thừa thãi, trong quân đã chết rất nhiều người ở trong tay bọn họ.

Hơn nữa, Bọn người kia còn rất háo sắc, chỉ cần trông thấy có mỹ mạo nữ tử, nhất định sẽ bắt đi, trực tiếp tại trong đại trưởng đem người khác lãng nhục, đợi đến phiên chán thời điểm, đem người khác chém giết, quả thật việc ác bất tận!

Lâm Khiếu Thiên rất là tức giận, trong tướng chư vị tướng lĩnh trên mặt cũng rất khó coi, Lâm Khiếu Thiên tay găt gao tạo thành nắm tay, thái dương gân không ngừng nhảy lên, thật lâu, Lâm Khiếu Thiên buông, khôi phục một chút tâm cảnh của mình.

"Ha ha, chân nhân, lần này rất có khiêu chiến, mặt tướng muốn mời các vị chân nhân xuất thủ, tru sát Hoài Cốc Quan thủ tướng Hạ Cảnh Thiên, chỉ cần hẳn vừa chết, Hoài Cốc Quan nhất định Quân Long Vô Thủ, đại loạn, mà điều này cũng là cơ hội của chúng ta!" Lâm Khiếu Thiên nói.

"A, chỉ là một phạm nhân tướng lĩnh cũng cần chúng ta xuất thủ? Ngươi là không phải cho rằng chúng ta quá rảnh rỗi sao? loại này nhàm chán sự tình, ngươi cũng tốt ý tứ nói xuất khẩu?" Kia cái râu cá trê nắm bắt râu mép rất là khinh thường nói.

"Chân nhân, chuyện này có thể không phải chuyện nhàm chán, Hạ Cảnh Thiên vừa chết, chúng ta là có thể đánh vào Đại Hãn, chỉ cần Hoài Cốc Quan vừa mở ra, chúng ta đem không cái gì lực cản, thẳng đảo Hoàng Long, chân nhân, muốn biết rõ, Tàn Hạo Thiên thế nhưng là tại Hoàng Thành đầu, Hoài Cốc Quan đều gây khó dễ, nói gì đuổi bắt Tàn Hạo Thiên?" Lâm Khiếu Thiên nhìn nhìn râu cá trê người nói.

Nghe nói như thế, nam tử râu cá trê nhất thời lông mày nhíu lại, nhìn nhìn Lâm Khiếu Thiên, trên mặt nhìn không ra cái gì biểu tình, đột nhiên, Lâm Khiếu Thiên cảm giác được một trận gió trước mặt mà đến, đón lấy "Ba!" một tiếng, trên mặt của Lâm Khiếu Thiên xuất hiện một cái hồng hồng bàn tay ấn.

"Liền ngươi còn có tư cách cho bản chân nhân thuyết giáo? Chán sống? nên làm chuyện gì, bản chân nhân tự có tính toán, không cần phải ngươi tới giáo, nếu như còn có lần sau, đừng trách bản chân nhân hạ thủ không lưu tình!" Râu cá trê nam tử âm trầm nói.

Lâm Khiếu Thiên chỉ cảm thấy gương mặt của mình cũng đã chết lặng, trong miệng một cổ mùi máu tươi xuất hiện, Lâm Khiếu Thiên trực tiếp đem trong miệng máu tươi nuốt xuống, tại nuốt xuống thời điểm, Lâm Khiếu Thiên cảm giác chính mình nuốt xuống cái gì vật cứng, hẳn biết, hàm răng của mình bị đánh mất mấy viên.

"Tạ chân nhân dạy bảo, mặt tướng biết sai!" Lâm Khiếu Thiên cúi xuống thân thể, đối với nam tử râu cá trê cung kính nói.

"Được rồi, nhớ kỹ thân phận của mình là tốt rồi, bản chân nhân đại nhân đại lượng, bắt hòa các ngươi đám này kiến hôi so đo, Hạ Cảnh Thiên đứng không, hảo, bản chân nhân liền xuất thủ, đem Hạ Cảnh Thiên đó giết chết!" Nam tử râu cá trê nói xong xoay người liền rời đi lều lớn.

Nhìn nhìn rời đi mấy người, gò má của Lâm Khiếu Thiên không ngừng run rẩy, một cước hung hăng đem trước mặt mình án bàn trực tiếp đá xấu, thế nhưng là, kia án bàn thật là rắn chắc gỗ thật làm, tuy Lâm Khiếu Thiên chân mang là một tầng giáp cứng, thế nhưng là, kia phản hồi về tới lực lượng vẫn rất mạnh mẽ, Lâm Khiếu Thiên cảm giác chân của mình thoáng cái liền mất đi tri giác, hàm răng căn rung động.

Mà xung quanh tướng sĩ cũng không dám nói nhiều, toàn bộ đều cúi đầu, Thật giống như chuyện gì cũng không có phát sinh đồng dạng, toàn bộ trong đại trưởng yên lặng.

Mà đi ra lều lớn kia cái nam tử râu cá trê đã nghe được lều lớn thanh âm bên trong, Dừng dừng bước chân, sau đó phát ra một tiếng khinh thường nụ cười, mang theo người của Huyền Thiên Tông rời đi nơi này.

Hoài Cốc Quan, Hạ Cảnh Thiên đột nhiên cảm giác được chính mình có một chút tâm thần có chút không tập trung, đứng ngồi không yên, hẳn không biết mình chuyện gì xảy ra, thế nhưng là, hẳn cảm thấy nguy hiểm, rất nguy hiểm!

Nhìn nhìn Hắc Ám thiên không, Hạ Cảnh Thiên hít một hơi thật sâu, Xa Tiền Quốc đã Tiếp cận Hoài Cốc Quan, thảm thiết chiến tranh sắp bắt đầu, tất cả mọi người đều nghỉ ngơi dưỡng sức, chuẩn bị mở ra huyết sắc chém giết.

Đột nhiên, Hạ Cảnh Thiên ngẩng đầu, hẳn phát hiện, Hắc Ám trong bầu trời đêm xuất hiện vật gì, rất lớn, rất lớn, đáng tiếc, cự ly quá xa, không thấy rõ, Hạ Cảnh Thiên đưa tới cận vệ, phản phó hạ xuống, nhất thời, toàn bộ nơi trú quân đều âm ỉ, tất cả binh sĩ toàn bộ đều mặc mang hảo khí giáp, tay cầm

bỏ được, đem trọn cái Hoài Cốc Quan chiếu sáng.

theo thời gian trôi qua, kia trong bóng tối vật thể xuất hiện, nhất thời, sắc mặt của Hạ Cảnh Thiên trở nên cực kỳ khó coi, bởi vì, trên không trung, Hắc Âm trong bầu trời đêm xuất hiện quái vật khổng lồ đó. Cư nhiên là một ngọn núi!

Chỉ thấy này tòa đỉnh núi không cao lắm, thế nhưng, thể tích của nó rất khổng lồ, ước chừng chiếm cứ Hoài Cốc Quan nửa cái thành trì, thấy được vật này rất nhanh tới gần, Hạ Cảnh Thiên minh bạch đối phương muốn làm gì.

Thấy được quái vật khổng lồ đó, Hết thấy mọi người miệng lưỡi phát khô, nghẹn họng nhìn trân trối, bọn họ toàn bộ đều nhìn nhìn kia càng ngày càng gần sơn phong, có người đã là hai chân như nhũn ra, trên mặt mồ hôi không ngừng chảy xuôi, thậm chí vũ khí trong tay đều rơi trên mặt đất, thoáng cái xụi lơ trên mặt đất, nhìn nhìn càng ngày càng gần sơn phong.

Hạ Cảnh Thiên cũng bối rối, hắn không nghĩ tới đối phương cư nhiên như vậy không biết xấu hổ mặt, cư nhiên xuất động tu giả, còn như vậy quang minh chính đại xuất hiện, trực tiếp xé toang ước định.

"Ha ha ha, Hoài Cốc Quan? Đại Hãn vương triều? Kiến hôi hạ người cũng dám cùng ta Huyền Thiên Tông đối đầu, nhìn bản thân nhân hôm nay đại phát thần uy, tiêu diệt các ngươi những cái này cận bã!" Nam tử râu cá trê một tay chịu đựng kia to lớn sơn phong, cười ha hả nói.

"Ai là Hạ Cảnh Thiên, cho bản thân xuất ra!" Nam tử râu cá trê lớn tiếng nói.

Hạ Cảnh Thiên nhìn nhìn nam tử kia, kiết nhanh nắm bắt chính mình trường kiếm, sau đó từng bước một đi ra, đứng ở phía trước, Hạ Cảnh Thiên sắc mặt khôi phục bình thường, nhìn nhìn không trung kia cái nam tử râu cá trê.

"Hạ Cảnh Thiên lúc này, có chuyện gì?" Hạ Cảnh Thiên sững sững không sợ!

Trông thấy Hạ Cảnh Thiên xuất hiện, nam tử râu cá trê cười hắc hắc, hét lớn một tiếng, trực tiếp đem kia to lớn sơn phong ném về phía Hạ Cảnh Thiên, to lớn sơn phong rất nhanh hạ thấp, chiếm diện tích mặt cực lớn, căn bản cũng không có cơ hội chạy thoát!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Quân hồn

Nhìn nhìn càng ngày càng gần sơn phong, phía dưới binh sĩ toàn bộ đều mất đi dũng khí, toàn bộ đều hướng về phía sau chạy tới, bọn họ căn bản cũng không có nghĩ đến chính mình có thể chạy hay không rồi núi phong phạm vi, bọn họ thậm chí nghĩ đến chính mình nhất định phải chạy!

Càng nhiều người đã sợ choáng váng, xụi lơ trên mặt đất, hạ bộ cũng đã xuất hiện thắm nước dãi, hai tay chống đất, hai chân vô ý thức đập, con mắt nhìn nhìn càng ngày càng tiếp cận sơn phong.

Hạ Cảnh Thiên kiết nhanh nắm bắt chuôi kiếm, sắc mặt tái nhợt, thế nhưng, Hạ Cảnh Thiên vẫn cắn hàm răng, để cho lưng của mình thẳng tắp, ngừng lại chính mình run lẩy bẩy run hai chân, con mắt gắt gao trừng mắt này tòa đỉnh núi!

Hạ Cảnh Thiên thân là tam quân chủ soái, nhất định phải bắt buộc chính mình cường ngạnh, coi như là sợ hãi, mình cũng không thể biểu hiện ra ngoài, bởi vì, hắn hiện tại đại biểu không phải một người, mà là Đại Hãn vương triều! Thủ hạ binh lính có thể chạy trốn, có thể sợ hãi, thế nhưng, hắn không thể! Chết cũng không thể đủ sợ hãi, chết cũng không thể đủ tại địch nhân trước mặt lộ ra khiếp đảm!

"Sặc!" Hạ Cảnh Thiên cắn răng, rút ra trường kiếm, trường kiếm nhắm ngay kia đáp xuống sơn phong lớn tiếng hô "Đại Hãn vạn tuế! Bệ hạ vạn tuế! Đại Hãn Bất Hủ! Sát! Sát! Sát!"

Hạ Cảnh Thiên thanh âm đã phá âm, thế nhưng, Hạ Cảnh Thiên cố nén sợ hãi, hay là lớn tiếng hô lên, thanh âm truyền vô cùng xa, rất xa!

Hạ Cảnh Thiên cận vệ cũng rút ra vũ khí, đem Hạ Cảnh Thiên bao bọc vây quanh, nhìn nhìn đáp xuống sơn phong cũng một chỗ hô "Đại Hãn vạn tuế! Bệ hạ vạn tuế! Đại Hãn Bất Hủ! Sát! Sát! Sát!"

Trên mặt của bọn hắn không có chút nào sợ hãi, chỉ có vẻ mặt cuồng nhiệt, tuy bọn họ không có cái gì lực lượng cường đại, thế nhưng, hiện tại, bọn họ bạo phát đi ra tia lửa làm cho người ta chấn kinh, làm cho người ta cảm động!

Thanh âm càng lúc càng lớn, sơn phong đã đi tới đỉnh đầu, mà Đại Hãn binh sĩ nghe được Hạ Cảnh Thiên thanh âm, đã nghe được Hạ Cảnh Thiên cận vệ

thanh âm, đình chỉ chạy trốn, bọn họ nhìn nhìn sừng sững bất động Hạ Cảnh Thiên, nhìn nhìn thấy chết không sờn cận vệ, kiết nhanh tạo thành nắm tay, sắc mặt bởi vì sung huyết mà trở nên đỏ bừng, bọn họ chỉ cảm thấy lồng ngực của mình giống như là bị cái gì ngăn chặn, bọn họ muốn phát tiết, bọn họ muốn phát ra gào thét!

Nguyên bản Chu Tử Quốc Chu Tử Minh tay niết ken kết rung động, gương mặt của hắn không ngừng mà lay động, đột nhiên, hắn giơ lên nắm tay, hung hăng đánh tại ngực của mình, đem hộ Tâm Kinh đập đập rung động.

"Đại Hân vạn tuế! Bệ hạ vạn tuế! Đại Hân Bất Hủ! Sát! Sát! Sát!" Chu Tử Minh lớn tiếng phần nộ rống lên, theo Chu Tử Minh rống lên, xung quanh binh sĩ cũng bắt đầu một chỗ rống lên, thanh âm càng lúc càng lớn, hô biết dùng người càng ngày càng nhiều, hô được càng ngày càng chính tề, bọn họ đã không tại chạy trốn, bọn họ hiện tại nghĩ cần phải làm là đem phần nộ của mình biểu đạt ra, đem ý nghĩ của mình biểu đạt ra tới!

"Hừ! Chỉ là một phạm nhân quốc độ, còn muốn nghịch thiên hay sao? Hôm nay, bản thân nhân sẽ tới đại khai sát giới, để cho bọn ngươi kiến hôi mở mang kiến thức một chút cái gì mới thật sự là lực lượng, để cho bọn ngươi biết cái gì gọi là trời cùng đất cự ly!" Râu cá trê nam tử phát ra khinh thường thanh âm.

"Hà? Nguyên lai các hạ còn có loại này năng lực, để cho Bồn công tử mở mang kiến thức một chút lực lượng của ngươi như thế nào?" Nhân nhạ thanh âm vang lên, một đạo thân ảnh màu trắng xuất hiện, một đạo hàn quang xuất hiện!

"Tịch Diệt thiên hạ!" Dao Như Phong, thế như cầu vòng! Dao khí bạo phát, hàn mang không giảm, chỉ nhìn thấy vô số dao mang xuất hiện, một đạo thân ảnh đứng ở trước mặt Hạ Cảnh Thiên, tay cầm trường đao, mắt lệ nghiêng mắt nhìn lấy bên trên bầu trời nam tử râu cá trê.

"Oanh! Tạch...! Bành!" Chỉ thấy kia to lớn sơn phong đột nhiên nổ bung, vô số hòn đá nhỏ khối bốn phía phân tán, rất nhiều hòn đá nhỏ khối đập vào binh sĩ mũ giáp phía trên, phát ra đình đình đang đang thanh âm.

"Công tử, ngươi đã đến rồi!" Hạ Cảnh Thiên trông thấy Bạch Y Nam Tử, nhất thời trên mặt xuất hiện một tia kinh hi.

"A, đúng vậy a, Bồn công tử tới, đã sớm biết tên gia hỏa này không thành thật, cho nên, Tàn Hạo Thiên để cho để ta xem một chút, quả nhiên, đám này cái thứ không biết xấu hổ bắt đầu xuất như vậy chiêu số, ai, quả thật chính là không biết xấu hổ da a, a, sai rồi, bọn họ căn bản cũng không có mặt!" Trêu tức thanh âm vang lên.

Xoay người, người này rõ ràng là La Sát Cung thiếu cung chủ, Yêu Mạch U!

"Ai, nhưng làm Bồn công tử một muốn chết rồi, hạ Tương Quân a, ngươi cũng không biết, Tàn Hạo Thiên người này cũng không có coi ta là thành hân anh vợ a, quả thật coi ta là thành lao động a, ngươi nói xem, ta mới từ Hoang Cổ Quan trở về, lại ngựa không dừng vô đề cho ta tới Hoài Cốc Quan, người này, quả thật chính là không đem anh vợ coi như thân thích a, sai sử không uống phí lực a!" Yêu Mạch U lại bắt đầu lái nhai hình thức.

Hạ Cảnh Thiên nhất thời biến sắc, Yêu Mạch U kia lái nhai hình thức hẳn là kiến thức qua, một khi bắt đầu, tuyệt đối sẽ không đình chỉ, hơn nữa nói chuyện rất nhiều cũng không có ở trọng điểm, tư duy nhảy chuyển quá nhanh, căn bản theo không kịp!

"Khục khục, công tử, hay là trước đem chuyện nơi đây giải quyết xong rồi nói sau, rốt cuộc, đây là chiến trường, một mực nói chuyện phiếm cũng không cái sự tình, ngươi cứ nói đi?" Hạ Cảnh Thiên có một chút cẩn thận từng li từng tí nói.

Yêu Mạch U nghiêng đầu nhìn xem, trông thấy tất cả binh sĩ toàn bộ đều há to miệng mong, nhìn mình, bọn họ bị vừa mới cảnh tượng dọa sợ, Yêu Mạch U nghĩ nghĩ, gật gật đầu.

"Ừ, cũng tốt, cái kia, ngươi lui xuống trước đi a, nơi này ta tới đón tay, hắc hắc, rất lâu không có gặp như vậy có ý tứ gia hỏa, Bồn công tử còn có chút hứng thú đó!" Yêu Mạch U nhìn lên bầu trời bên trong kia cái nam tử râu cá trê nói.

Hạ Cảnh Thiên chấp chấp tay, sau đó để cho hết thầy mọi người rời đi nơi này, rốt cuộc, tu giả chiến đấu, bọn họ không xen tay vào được, ngược lại, bởi vì tu giả chiến đấu bạo phát đi ra sóng dư sẽ để cho rất nhiều người tử thương rất nhiều, phạm nhân căn bản chịu không nổi.

Đợi đến hết thầy mọi người lui đi, Yêu Mạch U một bộ ăn chơi thiếu gia bộ dáng, giang rộng ra chân, đem Tịch diệt đao chống đỡ tại trên bờ vai, tay trái duỗi ra ngón út đào lấy lỗ tai của mình, nghiêng mắt nhìn lấy bên trên bầu trời râu cá trê.

Run lấy chân, méo mó miệng, sau đó Yêu Mạch U nói chuyện "Uy, phía trên gia hỏa kia, có lá gan hạ xuống quá, để cho Bồn công tử nhìn xem, đến tốt cùng là nhóm thân tiên nào, dám trước mặt Bồn công tử phát ngôn bừa bãi, ngươi xem một chút Bồn công tử có thể hay không đem ngươi chém chết, nếu không, chúng ta tới thử một lần?" Nói xong còn phát ra một tiếng khiêu khích tiếng cười.

Nghe được lời của Yêu Mạch U, bên trên bầu trời râu cá trê miệng đều nhanh khí lệch ra, kia râu cá trê trên dưới vênh lên động, rất là buồn cười.

Yêu Mạch U nhìn nhìn râu cá trê không nói lời nào, cũng không xuống, nhất thời mặt liền kéo xuống, nhìn nhìn kia cái nam tử râu cá trê nói "Bồn công tử để cho ngươi hạ xuống, ngươi dám không xuống, thật to gan, cho Bồn công tử lăn ra đây!" Nói xong, đưa tay, thành chưởng, hướng phía dưới vỗ!

Không trung nam tử râu cá trê nhất thời cảm giác được không ổn, quanh thân khí tức biến đổi, ngẩng đầu, nhất thời sắc mặt đại biến, chỉ nhìn thấy đình đầu của mình xuất hiện một cái bàn tay không lồ hướng về chính mình hung hăng chụp được!

Kia bàn tay khổng lồ mang theo tiếng rít, trực tiếp vỗ vào kia cái nam tử râu cá trê trên người, nhất thời, kia nam tử râu cá trê thân thể run lên, thân thể giống như là một khóa đạn pháo hướng về mặt đất rất nhanh rơi xuống.

"Bành!" Mặt đất dâng lên một cái đại mây hình nấm, cát đất bay lên, Yêu Mạch U tay quơ quơ, nhất thời gió mát đem xung quanh bụi mù thổi tan, lộ ra trong bụi mù về mặt.

Chỉ nhìn thấy nam tử râu cá trê nằm rạp trên mặt đất, một cái bàn tay khổng lồ ẩn xuất hiện trên mặt đất, mà nam tử nằm sấp lấy địa Phương Chính trên tay chừng ẩn trung tâm.

"Khục khục!" Nam tử râu cá trê giật giật, sau đó ho khan hai tiếng, chống đỡ nổi thân thể của mình, theo thân thể dần dần lên cao, trên người cục đá vụn cũng không ngừng rơi xuống.

Yêu Mạch U đi đến đầu bàn tay biên giới, ngồi xổm xuống, nhìn nhìn ngồi xuống nam tử râu cá trê, nở nụ cười.

"Hắc hắc, cảm giác như thế nào, trước mặt Bồn công tử lớn lối, ngươi có mấy cái mệnh? Báo cho ngươi, đừng giả vờ bức, cẩn thận bị sét đánh! Đến ngón chân lý!" Yêu Mạch U nói.

"Ha ha, hắc hắc, rất tốt, đã bao lâu, bao lâu không có cảm nhận được đau mùi vị, hôm nay rốt cục để cho bản thân cảm nhận được, tiểu tử, không quản ngươi là ai, ngươi chọc giận bản thân nhân, bản thân nhân để cho ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì là chân chính khủng bố!" Nam tử râu cá trê đứng thẳng lên, nhìn nhìn Yêu Mạch U, trong mắt tràn ngập sát khí.

"Tạch...!" Yêu Mạch U Tịch diệt đao đối với nam tử râu cá trê, hời hợt nói "Có bản lĩnh, ngươi sẽ tới, để cho Bồn công tử mở mang kiến thức một chút lửa giận của ngươi!"

"Hảo!" Chữ tốt nói xong, thân ảnh tiêu thất, lưu lại một mảnh bụi bặm, Yêu Mạch U trong tay trường đao hướng phải vung lên, chỉ thấy nam tử râu cá trê thân ảnh cứ thế xuất hiện, ngón tay lóe hoàng sắc hào quang, tay kia chỉ ra chỗ sai khó khăn đem Yêu Mạch U Tịch diệt đao lưỡi đao ngăn cản được.

Nam tử râu cá trê chỉ bắn ra Yêu Mạch U trường đao, Yêu Mạch U trường đao bị bắn ra, nam tử râu cá trê cong ngón búng ra, một đạo khí kinh hướng về Yêu Mạch U đánh tới, Yêu Mạch U xoay tròn, một đao đánh xuống.

Một đạo đao ảnh xuất hiện, chuẩn xác bổ trúng kia từng ngón tay lực, "Bành!" Hai người đồng thời lui về phía sau, ống tay áo huy vũ, tản ra bụi mù, nam tử râu cá trê trong tay xuất hiện một đôi thiết chế tay chỏ.

Nam tử râu cá trê trong mắt lóe ra tàn nhẫn hào quang, đầu lưỡi duỗi ra, liếm liếm kia băng lãnh tay chỏ, sau đó hắc hắc nở nụ cười.

"Rất tốt, rất có thú, tiểu tử, ngươi là ta đảm nhiệm điền đường gặp qua cực kỳ có ý tứ tiểu tử, yên tâm, bản thân nhân sẽ từ từ đem ngươi giết chết! Hắc hắc!" Râu cá trê đảm nhiệm điền đường nhếch miệng, vừa cười vừa nói.

Đã nghe được đảm nhiệm điền đường, Yêu Mạch U cũng nở nụ cười "A, ta tưởng là ai đâu, nguyên lai là chó điên đảm nhiệm điền đường, nguyên lai ngươi chạy đến Huyền Thiên Tông đi, xem ra, Huyền Thiên Tông thật sự không lớn giọt, liền ngươi như vậy đồ rác rưởi cũng sẽ thu Nhập môn tường, chắc chắn ~!" Nói xong còn lắc đầu.

"Ha ha, tiểu tử, nhìn ngươi cũng không phải người bình thường, cư nhiên biết lão tử danh hào, nếu như biết lão tử, ngươi cũng liền biết lão tử tính tình, lão tử hận nhất người khác đem y phục của ta khiến cho vô cùng bẩn, ngươi phạm vào lão tử kiêng kỵ!" Đảm nhiệm điền đường lạnh giọng nói.

Yêu Mạch U cũng là sắc mặt phát lạnh, nhìn nhìn chó điên đảm nhiệm điền đường, đao chỉ vào đảm nhiệm điền đường, lạnh giọng nói "Đảm nhiệm điền đường, Bồn công tử đang tìm ngươi đâu, ngươi cư nhiên xuất hiện trước mặt Bồn công tử, ha ha, Bồn công tử cũng muốn nhìn xem, hôm nay, Bồn công tử muốn tàn sát chó, xem ai có thể đủ cứu ngươi!"

Nói xong, Yêu Mạch U Chân nguyên vận chuyển, u thanh sắc hào quang xuất hiện, mà trên mặt của Yêu Mạch U đã không có cả lo phát phơ, ngược lại là vẻ mặt khắc nghiệt, ánh mắt băng lãnh lạnh lùng, run lên, thân đao vừa chuyển, hàn quang hiện ra, khiếp người ánh mắt.

"Tịch Diệt Trảm!" Một tiếng rống giận vang lên, dưới chân đột nhiên đạp một cái, mặt đất tan vỡ, thân thể đột nhiên lao ra, khí thế bạo phát, sóng khí cuộn cuộn, xung quanh cự thạch nhất thời chia năm xẻ bảy!

Lạnh thấu xương sát khí, bức nhân sát cơ, băng lãnh tầm mắt, khí thế nhiếp người, Yêu Mạch U hãm vào chiến đấu chân chính trạng thái!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Chó điên

To lớn đao ảnh xuất hiện, Nhậm Điện Đường nghiêng người một tránh, kia to lớn đao ảnh trực tiếp bổ chém trên mặt đất, nhất thời, mặt đất trực tiếp bị phách chém ra một đạo thật sâu khe nứt.

Nhậm Điện Đường tránh đi một đạo này, hướng về Yêu Mạch U cấp tốc vọt tới, Yêu Mạch U cũng thu đao, hướng về Nhậm Điện Đường phóng đi, hai người cự ly càng ngày càng gần, nói đao, hung hăng một đao!

Nhậm Điện Đường dùng một con chó trào chống đỡ, "Tạch...!" Tia lửa văng khắp nơi, hai người đồng thời thân thể trầm xuống, trên mặt đất cũng xuất hiện sóng Lãng Sa đất hướng về bốn phía cuốn mà đi!

"Thiên Cầu trộm ngày!" Nhậm Điện Đường dùng mặt khác một con chó trào hướng về Yêu Mạch U eo vị trí hung hăng chop tới, Yêu Mạch U kích thước lưng áo uốn éo, trốn tránh qua, kéo đao, thân đao đánh trúng, hướng về Nhậm Điện Đường cái mũi trâu chọc.

Nhậm Điện Đường đầu giương lên, bước chân về một cái, thân thể hướng về Yêu Mạch U vạch tới, Yêu Mạch U thân đao lại chuyển, hướng phía dưới bổ chém mà đi, mà Nhậm Điện Đường tốc độ rất nhanh, Yêu Mạch U một đao này không có đạt hiệu quả, bị Nhậm Điện Đường tránh khỏi.

Nhậm Điện Đường lợi dụng tay chó, chèo chống ở thân thể của mình, mượn lực, thân thể bình lấy Đẳng Không, thân thể xoay tròn, trong tay tay chó hướng về Yêu Mạch U rất nhanh công kích mà đi.

Yêu Mạch U đơn đao không sợ, cổ tay rất nhanh kéo động, cùng với "Đinh đinh đang đang" thanh âm, Yêu Mạch U thân thể không ngừng lui về phía sau, mà Nhậm Điện Đường xoay tròn thân thể không ngừng tiếp cận!

Rốt cục, Yêu Mạch U trên mặt xuất hiện một tia không kiên nhẫn, trong ánh mắt sát cơ hiện lên, Tịch diệt đao vung ra một cái vòng tròn lớn hoàn, một đao đối với xoay tròn Nhậm Điện Đường hung hăng đánh xuống!

Nhậm Điện Đường cũng không dám khinh thường, tay chó giao nhau, ngăn tại trước người, "Bành!" Thân thể của Nhậm Điện Đường bạo lui, rơi xuống đất, "Đồng đồng đồng" lui về phía sau vài bước, ngừng lại lui về phía sau xu thế.

Mà Yêu Mạch U đã đi tới trước người, ánh mắt lạnh lùng, đao quang hân người!

"Tịch Diệt Thiên Hạ!" Đao khí tách ra, Vô Hình đao khí như rậm rạp chằng chịt mưa châm, Nhậm Điện Đường trong tay tay chó trong tay xoay tròn, kia vô hình đao khí đụng vào tay chó phía trên, bị đánh bay, thế nhưng thân thể của Nhậm Điện Đường cũng không ngừng lui về phía sau!

"Sát!" Một tiếng sát, to lớn đao ảnh xuất hiện, đánh xuống!

Nhậm Điện Đường chống đỡ, kia to lớn đao ảnh bị chống chọi, Nhậm Điện Đường hai chân trầm xuống, "Ca sát" một tiếng, mặt đất tan vỡ, Nhậm Điện Đường chân đã lâm vào đại địa bên trong!

Yêu Mạch U đưa tay, chỉ, nhất thời, một đạo khí kinh đánh tới, "CHÍU...U...U!!!" "Phốc!" Khí kinh nhập vào cơ thể, bờ vai Nhậm Điện Đường bị xuyên thủng, nhất thời huyết tinh chảy xuôi, y phục bị nhuộm đỏ.

"Cường gian rồi giết chết ta La Sát Cung đệ tử, Bồn công tử há có thể lưu lại nguoi này nghiệt súc?" Yêu Mạch U đằng đằng sát khí nói.

Trên mặt của Nhậm Điện Đường mồ hôi chảy ròng, không dám chút nào đại ý, hẳn biết, chính mình không ra, khinh thường, trông thấy Yêu Mạch U tuổi còn nhỏ, liền khinh thường, không nghĩ tới, chính mình lại cúp màu!

"Nguoi là nguoi của La Sát Cung?" Nhậm Điện Đường nhìn nhìn Yêu Mạch U, sau đó lại nhìn xem Yêu Mạch U trong tay trường đao, nhất thời biến sắc, nhìn nhìn Yêu Mạch U nói "Nguoi chính là lạnh Huyết Tu La Yêu Mạch U!"

Yêu Mạch U nở nụ cười, chỉ bất quá nụ cười này thoát nhìn rất lạnh, rất đáng sợ.

"Đáp đúng, đáng tiếc, không có ban thưởng!" Vừa mới nói xong, lại một lần nữa Khai sát!

Yêu Mạch U công sát lăng lệ vô cùng, sát chiêu một chiêu đón lấy một chiêu, Nhậm Điện Đường bị thương, chịu thua thiệt, chỉ có thể phòng ngự, vô pháp cấu thành hữu hiệu tấn công!

Rốt cục, tại hai người lại một lần va chạm, hai người tách ra, Yêu Mạch U sát khí càng ngày càng lạnh thấu xương, mà Nhậm Điện Đường đã có chạy trốn ý nghĩ.

"Yêu Mạch U, lần này là ta khinh thường, tiếp theo, ta sẽ cho nguoi hồi hận!" Nhậm Điện Đường nói xong thân thể trực tiếp Đẳng Không rời đi.

Yêu Mạch U nhìn nhìn rồi đi Nhậm Điện Đường, tàn nhẫn nở nụ cười, trong mắt tàn khốc lóe lên.

"Bồn công tử không để cho nguoi rời đi, nguoi dám rời đi? Nguoi có tư cách gì rời đi? Trở lại cho ta!" Cao giọng quát lớn, chỉ thấy Yêu Mạch U sau lưng xuất hiện một cái to lớn hồ ly hư ảnh!

Chín mảnh to lớn cái đuôi không ngừng lắc lư, hướng về Nhậm Điện Đường cuốn mà đi, kia hư ảnh cái đuôi trực tiếp đem Nhậm Điện Đường bên hông quán chặt lấy, thu hồi, Nhậm Điện Đường trực tiếp bị bắt trở về!

"Bành!" Thân thể của Nhậm Điện Đường bị nhét vào mặt đất, Yêu Mạch U sau lưng hư ảnh lại một lần nữa tiêu thất, Yêu Mạch U đã đi tới trước mặt Nhậm Điện Đường, trong tay trường đao đã đối với Nhậm Điện Đường đâm tới.

Nhậm Điện Đường vừa nhìn, nhất thời thân thể làm ra bản năng phản ứng, một cái con la hoang lẩn qua lẩn lại, hướng về một bên lẩn đi, trên người che kín bụi bặm, tóc tán loạn, không còn có kia tài trí hơn người phong phạm.

"Xỉ..." Yêu Mạch U một đao này trực tiếp tại mặt đất đâm vào một nữa, rút ra, lại một lần đối với Nhậm Điện Đường đâm tới, Nhậm Điện Đường lại một lần nữa cuốn cuộn, lần này lần có chút xa.

Nhậm Điện Đường thừa dịp kéo ra cự ly, đứng lên, nhìn nhìn Yêu Mạch U "Ngươi thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt?"

"Ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!" Yêu Mạch U sâu kín nhìn nhìn Nhậm Điện Đường, lạnh giọng nói.

"Được, đã như vậy, ta đây cũng không tại lưu thủ, cho dù chết, ta cũng phải kéo xuống ngươi một miếng thịt!" Nhậm Điện Đường sắc mặt dữ tợn vô cùng, điên cuồng nói.

"Này phải xem ngươi có hay không bốn sự kia! Đến đây đi! Để cho ta nhìn ngươi chó điên danh hào đến tột cùng là cái gì đồ chơi!" Yêu Mạch U nói.

"Ngươi ngươi sẽ phải hối hận! Hắc hắc, ngươi để ta lần đầu tiên tức giận như vậy, lần đầu tiên để ta có nghĩ như vậy muốn giết người tâm như hồ nước! Ngươi đã nghĩ mở mang kiến thức một chút chó điên, ta đây để cho ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì là chân chính chó điên!" Nhậm Điện Đường nhẹ nhàng cười nói.

Yêu Mạch U lạnh lùng nhìn nhìn Nhậm Điện Đường, cũng không công kích, tùy ý Nhậm Điện Đường làm chuẩn bị.

Chỉ thấy Nhậm Điện Đường từ từ ngồi xổm người xuống, con mắt từ từ trở nên đỏ bừng, một cổ dã man và cuồng bạo khí tức tuôn ra, Nhậm Điện Đường nguyên bản liền không khuôn mặt để nhìn trở nên bắt đầu vận vẹo, khóe miệng để lại nước miếng, thân thể phát ra "Gặc..., Gặc..." thanh âm.

"Ô ô ô!" Nhậm Điện Đường thân sắc càng ngày càng vận vẹo, nước miếng càng ngày càng nhiều, ngang ngược dã man khí tức càng ngày càng mạnh, chỉ nhìn thấy tay của Nhậm Điện Đường chân phát sinh biến hóa, trên tay làn da chặt chẽ co rút lại, móng tay sinh trưởng tốt, trở nên bén nhọn vô cùng, mà hai chân trở nên cường tráng hữu lực, hàm răng cũng trở nên sắc bén, đặc biệt là hai cái bén nhọn Hổ Nha, đã đều lộ ra bờ môi!

"Ô ô, uông uông uông!" Nhậm Điện Đường đỏ hồng mắt, tròng mắt Yêu Mạch U, cư nhiên phát ra tiếng chó sủa!

Mà Nhậm Điện Đường tứ chi chạm đất, hai chân hơi hơi uốn lượn, "Ca" hai chân cơ bắp đột nhiên bành trướng, đột nhiên, Nhậm Điện Đường thân ảnh tiêu thất, chỗ cũ để lại một cái khí lăng không lơ lửng, còn có đang tại tan vỡ mặt đất, cùng với đang tại không ngừng tung bay bùn đất thạch khối!

Con mắt của Yêu Mạch U đồng tử đột nhiên co rút lại, đón lấy, chỉ nhìn thấy ngực của Yêu Mạch U đột nhiên xuất hiện năm mảnh thật sâu miệng vết thương, nguyên bản trắng nõn xiêm y đã bị kéo ra năm mảnh lỗ hổng, mà ngực của Yêu Mạch U cũng đang không ngừng chảy máu!

Mà Nhậm Điện Đường thân ảnh xuất hiện ở Yêu Mạch U bên trái, ngồi cạnh thân thể, tay phải sắc bén kia móng tay phía trên đang nhiễm lấy huyết tinh, mà Nhậm Điện Đường thì là liếm láp trên đầu ngón tay huyết tinh, lộ ra say mê thân sắc.

Yêu Mạch U đưa tay, sờ sờ chính mình chảy máu bộ vị, sau đó nhìn bên cạnh Nhậm Điện Đường, nở nụ cười.

"Ách, ô ô ~!" Nhậm Điện Đường nhẹ nhàng trợn mắt, ánh mắt hung ác, nước miếng chảy ròng, lại một lần nữa, Nhậm Điện Đường tiêu thất, lại một lần nữa xuất hiện đã tại đỉnh đầu của Yêu Mạch U!

Yêu Mạch U mí mắt vừa nhấc, trong tay Tịch diệt đao vẽ một cái, thế nhưng, Nhậm Điện Đường cư nhiên trên không trung đi vòng vèo, lại một lần lui lại, sau đó thân ảnh lại một lần nữa tiêu thất, Yêu Mạch U từ từ nhắm hai mắt, trong tay trường đao không ngừng đón đỡ!

"Keng keng, đinh đinh! Bịch!" Nhậm Điện Đường thân ảnh nhanh như thiểm điện, ánh mắt căn bản nhìn không đến tại nơi này, thế nhưng, Yêu Mạch U dựa vào cảm giác của mình, trực giác, tiện tay vung đao, đem Nhậm Điện Đường công kích ngăn cản hạ xuống!

"Đinh!" Lại là một lần va chạm, tay của Nhậm Điện Đường gắt gao bắt lấy Yêu Mạch U trường đao, lợi dụng trường đao vì điểm tựa, trên tay phát lực, thân thể một cái đảo ngược, mũi chân hướng về Yêu Mạch U đầu hung hăng đá tới!

Yêu Mạch U quay đầu đi, đưa tay, dùng cánh tay đem một cước này đón đỡ khai mở, trở tay một phát bắt được Nhậm Điện Đường chân, thủ chương nắm chặt, phát lực, gắt gao chế trụ, cánh tay phát lực, hướng về sau lưng hăng hắt lên, thân thể của Nhậm Điện Đường không tự chủ được bị Yêu Mạch U ngã hướng mặt đất.

"Bành!" Nhậm Điện Đường bị hung hăng quăng xuống đất, nhất thời, trên mặt đất xuất hiện một cái hố to, mà Yêu Mạch U căn bản buông tay, lại một lần nữa phát lực, "Bành!" "Bành!" "Bành!" Yêu Mạch U cầm lấy Nhậm Điện Đường nhắc tới, té xuống, nhắc tới, té xuống! Phản phản phục phục, trên mặt đất cũng đã xuất hiện một cái ước chừng có nửa mét hố sâu!

Ném đi, đem Nhậm Điện Đường quăng, thân thể của Nhậm Điện Đường trên không trung xoay tròn, sau đó kích thước lưng áo nhéo một cái, hai chân

roi xuống đất, nửa ngồi, hai tay chống đẩy, kia lợi hại móng tay đem mặt đất đào ra thật sâu ấn kỹ!

"Ách ~ ừ! Gâu Gâu!" Nhậm Điền Đường giống như là không có bất kỳ sự tình đồng dạng, như cũ mục quang hung ác nhìn nhìn Yêu Mạch U, Yêu Mạch U rất cục minh bạch chó điên là một ý gì, thì ra là thế này!

Nhậm Điền Đường lại một lần nữa hướng về Yêu Mạch U vọt tới, duỗi ra kia bén nhọn móng ngón tay, đối với Yêu Mạch U hung hăng bắt tới, Yêu Mạch U sắc bén kia trường đao cũng đứng lấy tay của Nhậm Điền Đường hung hăng cắt đi!

"Chi ~!" Khó nghe đến cực điểm thanh âm vang lên, chỉ thấy Tịch diệt đao lưỡi đao cùng tay của Nhậm Điền Đường lẫn nhau xung đột, không ngừng dấy lên tia lửa, hai người lẫn nhau giao thoa.

Thân thể của Nhậm Điền Đường co rút lại, nhảy lên, đi thẳng tới trên người Yêu Mạch U, tay kia trực tiếp bắt lấy Yêu Mạch U tóc, hé miệng, kia một ngụm sắc bén hàm răng lóe ra hàn quang, nước miếng cũng lưu tại trên người Yêu Mạch U.

"Uông!" Một ngụm, đối với Yêu Mạch U đầu muốn cắn xuống, Yêu Mạch U tay vừa lộn, một phát bắt được Nhậm Điền Đường cổ áo, sau đó một dùng sức, hung hăng hất lên, trực tiếp một cái vật ngã, Yêu Mạch U tóc cũng bị Nhậm Điền Đường mang đi không ít!

Nhậm Điền Đường tứ chi phát động, hai tay ôm lấy tay của Yêu Mạch U, hai chân trực tiếp cuốn lấy cánh tay của Yêu Mạch U, sau đó một ngụm cắn lấy tay của Yêu Mạch U chường biên giới, sắc bén kia hàm răng trực tiếp đâm rách tay của Yêu Mạch U chường, huyết tinh chảy xuôi, Yêu Mạch U lông mày nhăn lại.

"Ồ ~!" Quay đầu đi, huyết nhục phân liệt, chỉ thấy Nhậm Điền Đường miệng đỏ búng, trong miệng còn mang theo một miếng thịt, ánh mắt hung ác đem trong miệng huyết nhục sống sờ sờ cắn, nuốt vào!

Yêu Mạch U nhìn mình thiếu đi một miếng thịt thủ chường, trong mắt hàn ý thoáng cái biến mất, trở nên âm áp, ngồi xổm người xuống, duỗi ra không có bị khống chế tay, vuốt Nhậm Điền Đường đầu.

"Ngoan, nghe lời, buông tay, muốn nghe lời!" Thanh âm êm dịu vô cùng, thật âm áp.

Nhậm Điền Đường hay là nhếch miệng, kia cùng với huyết tinh nước miếng không ngừng nhỏ xuống, căn bản cũng không có nghe hiểu lời của Yêu Mạch U.

"Bành!" Nhậm Điền Đường phát ra hét thảm một tiếng! Vừa mới đánh như thế nào đều không có bất kỳ phản ứng Nhậm Điền Đường cư nhiên phát ra tiếng kêu thảm thiết!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Mộ Thu Bạch

Nghe được Nhậm Điền Đường kêu đau, Yêu Mạch U nhất thời liền cười càng vui vẻ hơn, siết quả đấm, tại một quyền hung hăng đánh vào trên mặt của Nhậm Điền Đường, nhất thời, mặt đất bị đụng xuất một cái hố sâu, Nhậm Điền Đường lại một lần nữa thảm kêu lên.

Nhậm Điền Đường không ngừng giãy dụa, tay không ngừng nắm bắt loạn, Yêu Mạch U y phục cũng bị bắt rách tung toé, máu tươi chảy ròng, mà Yêu Mạch U giống như là không có cảm giác được đồng dạng, lại một lần nữa giơ lên nắm tay, mỉm cười, lại là một quyền đối với Nhậm Điền Đường đánh tiếp.

"Bành!" Lại là hét thảm một tiếng.

Yêu Mạch U buông lỏng ra Nhậm Điền Đường, Nhậm Điền Đường vội vàng thoát thân, vọt đến một bên, con mắt nhìn nhìn Yêu Mạch U, hiện lên một tia thần sắc sợ hãi, Nhậm Điền Đường sợ hãi!

Yêu Mạch U tay một trương, Tịch diệt đao xuất hiện ở trong tay, Yêu Mạch U nhìn nhìn Nhậm Điền Đường, cười, thân ảnh lóe lên, đi thẳng tới Nhậm Điền Đường trước người, trong tay lưỡi đao sắc bén huy vũ, nhanh đến căn bản thấy không rõ, chỉ có thể nghe thấy đao bởi vì tốc độ quá nhanh tiếng xé gió!

"Vút Vút là tá!" Cùng với Nhậm Điền Đường có tiếng kêu thảm thiết, Nhậm Điền Đường huyết nhục văng tung toé, kêu thảm thiết liên tục, quần áo cũng không ngừng tồn hại! Tại thân thể của Nhậm Điền Đường xung quanh, không ngừng xuất hiện hồng sắc huyết vụ!

Rất nhanh, Yêu Mạch U đình chỉ, Nhậm Diên Đường đã không có khí tức, theo Yêu Mạch U đình chỉ, nguyên bản đứng lại Nhậm Diên Đường lộ ra chân thân, khủng bố cực kỳ! Nhậm Diên Đường huyết nhục toàn bộ tiêu thất, chỉ để lại xương trắng! Duy nhất hoàn hảo bộ vị, đó chính là đầu lâu!

"Rắc!" Một tiếng giòn vang, Nhậm Diên Đường ầm ầm ngã xuống đất, cốt cách rơi là tả trên đất! Yêu Mạch U đi đến chỉ để lại một cái đầu trước mặt Nhậm Diên Đường, đưa tay, đem Nhậm Diên Đường đầu nắm ở trong tay, con mắt nhìn nhìn tròng mắt một đôi mắt đỏ con ngươi Nhậm Diên Đường, nở nụ cười.

Yêu Mạch U tuy thoát nhìn tương đối chặt vật, thế nhưng là hắn không có chịu bao nhiêu tổn thương, dẫn theo đầu, Yêu Mạch U trở lại Hoài Cốc Quan, mà Hoài Cốc Quan bên trong, Hạ Cảnh Thiên đang tại an bài người thanh lý thành bên trong tàn mát thạch khối các loại đồ vật.

Yêu Mạch U đem đầu của Nhậm Diên Đường vứt ở trước mặt Hạ Cảnh Thiên, sau đó nói "Rồi, người này chính là vừa mới người kia, đã bị ta làm thịt, yên tâm, không có việc gì, có ta ở đây, bọn họ còn trở mình không được thiên!"

"Ta công tử ân cứu mạng!" Hạ Cảnh Thiên ôm quyền nói.

"Ta đi trước nghỉ ngơi, mệt mỏi lâu như vậy, còn không có nghỉ ngơi thật tốt, ai, có thể mệt chết ta!" Nói qua, Yêu Mạch U lung lay cái cổ, Yêu Mạch U cái cổ phát ra "Gắc... Gắc..." thanh âm.

Mà ở Xa Tiền Quốc, Lâm Khiếu Thiên đợi một buổi tối, nhưng đến bây giờ đều không nghe được phía trước truyền đến tin tức, sắc mặt của hắn có một chút không đúng.

"Bảo ~!" Thám tử trở về.

"Đi vào!" Lâm Khiếu Thiên gấp khó khăn nổi lên tiếng nói.

Thám tử tiến nhập lều lớn, quý xuống ôm quyền nói "Khởi bẩm Đại Tướng Quân, Huyền Thiên Tông chân nhân đã thất bại, bị người giết chết, đầu lâu hiện tại treo ở Hoài Cốc Quan cửa thành phía trên!"

Tin tức này một khi nói ra, nhất thời toàn bộ trong đại trường một mảnh xôn xao, mà người của Huyền Thiên Tông cũng là biến sắc, Nhậm Diên Đường ở bên trong Huyền Thiên Tông cũng là một cái lấy được xuất thủ cao thủ. Thế nhưng là cư nhiên bị người cho giết chết, đầu còn treo ở cửa thành, đây là đối với Huyền Thiên tuyên chiến, phát ra khiêu chiến!

Lâm Khiếu Thiên vẫn không nói gì đâu, Huyền Thiên đệ tử liền không nhịn được!

"Cái gì? Người nói người của Hoài Cốc Quan đem Nhậm Diên Đường đầu treo ở cửa thành? Làm càn! Thật sự là không coi ai ra gì! Xem ra, bọn người kia phải không sợ chết, lại dám đối với ta như vậy người của Huyền Thiên Tông! Hừ!" Chỉ thấy một cái Niên Kinh tu giả mở miệng nói chuyện.

Người này ước chừng hai mươi lăm tuổi, vẻ mặt bạch tuấn, thoát nhìn còn rất có tiên phong đạo cốt ý tứ, chỉ bất quá, hiện tại thần sắc của hắn thoát nhìn ngược lại là có một chút phá hư cổ này cảm giác.

Mộ Thu Bạch, Huyền Thiên Tông trẻ tuổi một đời cấp cao nhất đệ tử, bốn cực bát trọng, cũng là một cao thủ! Tuy hắn nhìn không hơn Nhậm Diên Đường, thế nhưng, Nhậm Diên Đường cũng là người của Huyền Thiên Tông, Hoài Cốc Quan như vậy, căn bản chính là tại đánh Huyền Thiên Tông mặt, điều này làm cho Mộ Thu Bạch rất là khó chịu!

"Hừ, đã như vậy, để cho ta đi chiếu cố Hoài Cốc Quan này bên trong đến cùng có gì cao thủ, cư nhiên lợi hại như vậy!" Mộ Thu Bạch nói xong trực tiếp đi ra lều lớn, mà Huyền Thiên Tông đệ tử trông thấy Mộ Thu Bạch rời đi, cũng đi theo rời đi nơi này.

Lâm Khiếu Thiên không có nói nhiều một câu, hắn cũng không có tư cách nói chuyện, nhìn nhìn đã rời đi Mộ Thu Bạch, không ngôn ngữ, qua một hồi lâu, Lâm Khiếu Thiên mở miệng nói chuyện.

"Xem ra, tại Hoài Cốc Quan cũng có cao thủ tồn tại, mà còn không phải đồng dạng cao thủ! Xem ra đây là một khối xương cứng a!" Lâm Khiếu Thiên nói.

Mộ Thu Bạch mang theo sư đệ của mình nhóm bay lên trời, đi tới Hoài Cốc Quan, quả nhiên, phát hiện người của Nhậm Diên Đường đầu bị một cái lồng sắt già vò, giắt ở cửa thành.

"Khốn nạn!" Mộ Thu Bạch một tiếng gầm lên, thân thể bộc phát ra một cỗ lực lượng, trực tiếp đem xung quanh cự thạch thổi bay, bạo phá.

Mộ Thu Bạch một tiếng hừ lạnh, trong mắt sát khí tràn ngập, đi thẳng tới Hoài Cốc Quan, nhìn nhìn đầu của Nhậm Diên Đường, khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, cong ngón búng ra.

"CHÍU...U...U!!!" "Ba" khóa sắt đứt gãy, giả vờ Nhậm Diên Đường đầu lồng sắt mất hạ xuống, một cái đệ tử trực tiếp bay lên trời, tiếp được lồng sắt, Mộ Thu Bạch trông thấy đệ tử nhận lấy lồng sắt, an toàn rơi xuống đất, sau đó con mắt nhìn về phía xung quanh đã cầm lấy vũ khí tụ tập lại Đại Hân binh sĩ.

"Hả? Kiến hôi chỉ quang, hừ!" Mộ Thu Bạch khinh thường nói, sau đó ổng tay áo vung lên, nhất thời một cỗ khí kinh bộc phát ra, nhất thời, xung quanh cửa thành quan bị kia khủng bố khí kinh đánh trúng, nhất thời, thân thể trực tiếp chia năm xẻ bảy, hài cốt không còn!

"Địch tập kích!" Một tiếng thê lương tiếng cảnh báo vang lên, trên cổng thành cung thủ giương cung cài tên, lóe hàn quang mũi tên nhọn đối với Mộ Thu Bạch mấy người, Mộ Thu Bạch nhãn da cũng không có nhiều giờ lên một chút, bước chân về phía trước đạp mạnh, nhất thời Hoài Cốc Quan đất rung núi chuyển, trên tường thành trống phòng giữ, toàn bộ đều đứng không vững, rất nhiều người trực tiếp từ trên cổng thành trực tiếp ngã xuống, ngã ở cứng rần trên mặt đất, chết không thể chết lại.

Mộ Thu Bạch quay người, sau lưng trường kiếm ra khỏi vỏ, thân thể bay lên trời, bắt lấy chuôi kiếm, khắp Thiên kiếm khí tụ tập, trường kiếm trong tay lập lòe tia sáng chói mắt!

"Hư Không Ngưng Kiếm Thuật! Lâm thiên thức!"

Mộ Thu Bạch một tiếng gầm lên, rung chuyển Hoài Cốc Quan, trường kiếm trong tay hung hăng đánh xuống, to lớn bóng kiếm xuất hiện, đối với Hoài Cốc Quan đánh tới! Cường đại áp bách sát cơ, để cho người của Hoài Cốc Quan lạnh run.

Một đạo thân ảnh xuất hiện, trong tay trường đao lóe lên, to lớn đao ảnh xuất hiện, trực tiếp đem bóng kiếm cản lại, không trung phát ra rợn người thanh âm, đón lấy, không gian phá toái.

Mộ Thu Bạch nhãn thần ngưng tụ, nhìn nhìn đứng ở trên cổng thành thân ảnh, trong mắt tràn ngập cảnh giác, người này không tầm thường!

Mà Yêu Mạch U thì là nhìn nhìn không trung Mộ Thu Bạch, nhếch môi nở nụ cười.

"Được, rất tốt, không nghĩ tới, ở chỗ này rõ ràng còn có thể gặp được người đối thủ như vậy, ha ha ha, rất tốt!" Yêu Mạch U vừa cười vừa nói, trong tay trường đao bãi xuống, nhất thời, tại dương quang chiếu rọi, trường đao lóe ra hàn quang.

Mộ Thu Bạch đáp xuống, mà Yêu Mạch U cũng bay xuống thành lầu, đi tới trước mặt Mộ Thu Bạch, khoe miệng mang theo một tia không rõ ý vị nụ cười.

"Bá!" Trường kiếm đối với Yêu Mạch U, Mộ Thu Bạch nhìn nhìn Yêu Mạch U vẫn đao "Người là người phương nào, hãy xưng tên ra!"

Yêu Mạch U vừa cười vừa nói "Bỏ công tử, La Sát Cung, Yêu Mạch U! Chắc hẳn, người chính là Huyền Thiên Tông cấp cao nhất đệ tử Mộ Thu Bạch a, ha ha, quả nhiên không giống bình thường!"

"Lạnh Huyết Tu La, là người! Nói như vậy, Nhậm Điện Đường là người giết đúng không?" Mộ Thu Bạch hỏi.

"Vâng!" Yêu Mạch U thừa nhận.

"Được, đã như vậy, như vậy ta liền nhìn xem lạnh Huyết Tu La đến cùng có gì bản sự!" Nói xong, Mộ Thu Bạch bước nhanh tiến lên, trường kiếm trong tay đối với Yêu Mạch U đâm tới.

Yêu Mạch U trong tay trường đao huy vũ, đem Mộ Thu Bạch tiến công toàn bộ ngăn lại.

Hai người tốc độ công kích rất nhanh, chỉ có thể nghe thấy vũ khí giao kích thanh âm.

"Hư không ngưng kiếm quyết, chiến thiên thức!"

"Tịch Diệt Thiên Hạ!"

"Bành!" Hai người đồng thời lui về phía sau, sông đào bảo vệ thành nước sông ầm ầm nổ bung, bay lên, lại một lần nữa rơi xuống, hai người bị kia bay lên trời nước sông tưới thấu!

Thế nhưng, hai người không có chút nào phân thần, mục quang gắt gao nhìn chăm chăm đối phương.

Đột nhiên, Yêu Mạch U phát động, tụ khí nạp lực, Tịch diệt đao run rẩy không thôi, khắp Thiên Sát khí bạo tán, vô số vô hình đao khí bay tán loạn, xung quanh hết thấy toàn bộ cũng bị Yêu Mạch U phát ra đao khí phá hủy!

Mộ Thu Bạch trường kiếm trong tay rất nhanh huy vũ, đem Yêu Mạch U phát ra đao khí ngăn trở, quay người, chỉ đối với Yêu Mạch U vọt tới!

"CHÍU...U...U!!!" "Đinh!" Yêu Mạch U Tịch diệt đao ngăn trở này chỉ lực, lui về phía sau một bước, tụ thể, một đao đánh xuống, to lớn đao ảnh xuất hiện, đối với Mộ Thu Bạch đánh tới!

Mộ Thu Bạch nghiêng người lóe lên, kia to lớn đao ảnh trực tiếp bổ chém vào đấy, sương mù tràn ngập, mà Yêu Mạch U bước nhanh về phía trước, trong tay trường đao đối với Mộ Thu Bạch đánh tới, Mộ Thu Bạch sắc mặt không thay đổi, giờ kiếm quay về phòng.

Hai người người tới ta đi, lẫn nhau có công thủ, thế nhưng, hai người ở giữa chiến đấu thật sự là quá mạo hiểm, trên mặt của Yêu Mạch U đã xuất hiện một vết thương, mà Mộ Thu Bạch bên hông cũng chảy máu.

"Hư không ngưng kiếm quyết, Kinh Thiên thức!"

Theo Mộ Thu Bạch quát khẽ một tiếng, trường kiếm trong tay cứ thế dâng lên, trên không trung dừng đứng, chỉ thấy kia một thanh trường kiếm tản ra từng trận ba động, một cái to lớn cự Kiếm Hư ảnh xuất hiện, khí thế bức nhân, sát cơ lẫm lẫm!

Yêu Mạch U cũng không tại lộ ra nụ cười nhẹ nhõm, nhắm mắt lại, vận chuyển Chân nguyên, nhất thời, thân thể của Yêu Mạch U tản mát ra làm cho người ta sợ hãi khí thế, trong tay trường đao phát ra từng trận tê mình.

Mà thân thể của Mộ Thu Bạch bay lên trời, theo Mộ Thu Bạch chỉ huy, trường kiếm kia dừng lại tại đỉnh đầu của Mộ Thu Bạch, mũi kiếm nhắm ngay trên mặt đất Yêu Mạch U, mà kia to lớn bóng kiếm, mũi kiếm cũng là đối với Yêu Mạch U!

Thân thể của Yêu Mạch U xung quanh hình thành to lớn khí tràng, hai tay cầm đao, Chân nguyên không ngừng rót vào Tịch diệt đao bên trong.

"Đi!" Kiếm chỉ nhắm ngay Yêu Mạch U, trường kiếm kia trực tiếp đối với Yêu Mạch U đánh tới, to lớn bóng kiếm bao vây lấy trường kiếm, mang theo vô thượng uy áp, vô thượng sát cơ cuốn tới!

Yêu Mạch U mở mắt, nhìn nhìn càng ngày càng gần trường kiếm, giờ lên cao cao trường đao.

"Cửu nguyên quy nhất, diệt!"

Một đao hung hăng đánh xuống, nhất thời thiên địa biến sắc, cát bay đá chạy, đại địa run rẩy, ở giữa thiên địa ảm đạm thất sắc, một đao tuyết trắng đao quang đã trở thành duy nhất!

"Ầm ầm!" "Răng rắc!" "Bành!"

Toàn bộ đại địa run rẩy, không trung truyền đến rõ ràng run rẩy, Yêu Mạch U trường đao nhắm ngay mặt đất, mà ở trước mặt của hắn, một đao thâm bất khả trắc khe nứt xuất hiện, kia khe nứt cự ly hắn càng xa, khe nứt độ rộng lại càng lớn, mà này khe nứt chiều dài ước chừng có hơn 100m!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Nham hiểm chiêu

Hết thấy đều bình tĩnh lại, Yêu Mạch U hay là làm ra dao chặt tư thế, mà Mộ Thu Bạch thì là rơi xuống, hướng về sau lui lại mấy bước, sắc mặt trắng bệch, một ngụm huyết tinh phun ra, trường kiếm trong tay xuất hiện vết rạn.

"BÌNH" một tiếng, trường kiếm toái thành mảnh vụn, rơi trên mặt đất, thanh âm tuy rất nhỏ, thế nhưng, mảnh vỡ kia rơi trên mặt đất thanh âm hung hăng đánh trúng tại tất cả mọi người trong lòng.

Huyền Thiên Tông đệ tử cũng là sắc mặt trắng bệch, trong ánh mắt mang theo ánh mắt hoảng sợ nhìn nhìn Yêu Mạch U, chỉ cảm thấy yết hầu phát khô, không khỏi nuốt một cái nước bọt.

Mộ Thu Bạch vút xuống trong tay Tàn Kiếm, sau đó nhìn Yêu Mạch U, đẩy ra nâng đệ tử của mình, tiến lên vài bước, đó có thể thấy được, Mộ Thu Bạch chịu nội thương rất nặng, đi đường đều là lung la lung lay.

Lau đi khóe miệng huyết tinh, Mộ Thu Bạch nhìn nhìn Yêu Mạch U nói "Không hổ là thành danh đã lâu lạnh Huyết Tu La, hôm nay ta Mộ Thu Bạch thất bại, tiếp theo, ta sẽ tìm ngươi!"

Nói xong, Mộ Thu Bạch trực tiếp quay người, mang theo Huyền Thiên Tông đệ tử rời đi Hoài Cốc Quan, mà Yêu Mạch U thu đao, nhìn nhìn rồi đi Mộ Thu Bạch, gật gật đầu.

"Không hổ là cấp cao nhất đệ tử, thắng không kiêu, bại không nản, có Cường Giả Chi Tâm, có can đảm thừa nhận chính mình thất bại, xem ra Huyền Thiên Tông cũng là có nhân tài được!" Yêu Mạch U thần nhiên nói.

Trở lại Hoài Cốc Quan, Yêu Mạch U tìm được Hạ Cảnh Thiên.

"Hạ Tương Quân, người của Huyền Thiên Tông đã thối lui, hiện tại liền nhìn Tương Quân rồi, ta đề nghị, Tương Quân vẫn là chủ động xuất kích, không muốn quá bị động, ít nhất, hiện tại, là các ngươi chiếm giữ ưu thế!" Yêu Mạch U mở miệng đề nghị nói.

Nghe được lời của Yêu Mạch U, Hạ Cảnh Thiên cũng là trên mặt vui vẻ, hành quân chiến tranh hắn không sợ, hắn liền sợ hãi có tu giả nhúng tay, nếu như

quân địch đã không còn tu già, như vậy chính mình cũng sẽ không sợ hãi bất luận kẻ nào!

"Biết, đa tạ công tử!" Hạ Cảnh Thiên nói xong đối với Yêu Mạch U ôm quyền hành lễ, sau đó rất nhanh rời đi nơi này, bắt đầu làm công tác chuẩn bị.

Yêu Mạch U nhìn nhìn rồi đi Hạ Cảnh Thiên, sau đó duỗi duỗi lưng mỏi, nói "Ai nha, rốt cục có thể nghỉ ngơi một chút, mệt chết đi được ~!" Nói xong còn đánh một cái ngáp.

Theo điều lệnh phát ra, Hoài Cốc Quan bắt đầu vận chuyển, chuẩn bị lương thảo, vũ khí trang bị, tất cả vật liệu chiến tranh một xe ngựa một xe ngựa, toàn bộ thi triển Hoài Cốc Quan.

Đại quân cũng đi ra Hoài Cốc Quan, lưu lại phòng thủ binh sĩ, toàn bộ Hoài Cốc Quan thoáng cái liền trống trải không ít.

Tại ước chừng cự ly Xa Tiền Quốc có hai mươi dặm cự ly, Đại Hãn quân đội đóng quân, phòng ngự làm tốt, bắt đầu cấu trúc công sự, đại doanh dâng lên, to lớn hạ chữ đại kỳ dâng lên, tiếp theo tại tối trung tâm, một cây to lớn cột cờ đứng lên, Đại Hãn quốc quốc kỳ chậm rãi dâng lên.

Hai ngày thời gian, mọi chuyện cần thiết toàn bộ đối phó, Hạ Cảnh Thiên thân mặc áo giáp, cưỡi Bào mã, sau đó mang theo đại quân xuất phát, hướng về Xa Tiền Quốc đóng quân phương vị phóng đi.

Thiên Quân Vạn Mã, thanh thế to lớn, Lâm Khiếu Thiên tại Đại Hãn quân đội sắp tiếp cận thời điểm liền đã biết, bởi vì thanh âm thật sự là quá lớn, chính quân chuẩn bị chiến, Xa Tiền Quốc cũng vội ra quân doanh, đi tới một cái có lợi địa vị, lặng chờ Đại Hãn đến.

Hạ Cảnh Thiên xung trận ngựa lên trước, cận vệ thủ vệ, rất nhanh, Hạ Cảnh Thiên đã nhìn thấy kia cao cao đứng thẳng lâm chữ đại kỳ, hai bên tại cự ly có 100m cự ly dừng lại.

Hạ Cảnh Thiên nhìn nhìn đối diện quân đội, nở nụ cười, sau đó lớn tiếng hô "Lâm Tướng Quân ở đâu, vì sao không xuất hiện cùng lão hữu nói chuyện?"

Đối diện quân địch không nói một lời, lặng lẽ nhìn Hạ Cảnh Thiên.

"Ha ha ha, Lâm Khiếu Thiên, ngươi cũng là một đời danh tướng, chẳng lẽ cùng lão phu vừa thấy dừng khí cũng không có? Nếu như là như vậy, ngươi cũng sắp dẹp đường hỏi phủ a, đừng có lại lãng phí thời gian!" Hạ Cảnh Thiên cười ha ha.

Một lát sau, quân địch tách ra, Lâm Khiếu Thiên cười một thót hồng sắc Bào mã, từ từ đi tới phía trước, ánh mắt rất là phức tạp nhìn nhìn Hạ Cảnh Thiên.

"Hạ Tương Quân, đã lâu, không nghĩ tới, tạo hóa trên người, hôm nay gặp nhau, là trên chiến trường." Lâm Khiếu Thiên nhìn nhìn Hạ Cảnh Thiên nói.

Hạ Cảnh Thiên nhìn nhìn Lâm Khiếu Thiên trong ánh mắt tràn ngập trên tức, chỉ thấy Hạ Cảnh Thiên chỉ vào Lâm Khiếu Thiên, hết lần này tới lần khác đầu đối với sau lưng binh sĩ lớn tiếng hô "Uy, các ngươi đều nhìn nhìn, gia hỏa kia, đứng, chính là cỡi ngựa, đứng ở phía trước nhất gia hỏa kia, hẳn chính là Lâm Khiếu Thiên, cũng là Xa Tiền Quốc chỉ huy tướng quân, xem trọng, trên chiến trường, trông thấy người này, không nên khách khí, tốt nhất chém đứt đầu của hắn, nói như vậy, các ngươi sẽ vinh hoa phú quý cả đời a!"

Đã nghe được lời của Hạ Cảnh Thiên, nhất thời Đại Hãn tất cả binh sĩ toàn bộ đều nhìn nhìn Lâm Khiếu Thiên, đằng sau nhìn không thấy cũng một mực về phía trước lách vào, nhất thời, Đại Hãn đội ngũ liền có điểm hỗn loạn, thậm chí còn lớn hơn âm thanh hô "Làm sao? Làm sao? Cho ta xem nhìn, cho ta xem nhìn, tiền a, đó là tiền a, đừng chống đỡ ta!"

Sắc mặt của Lâm Khiếu Thiên liền trở nên có một chút khó coi, hẳn nguyên bản còn tưởng rằng Hạ Cảnh Thiên là muốn tới tự ôn chuyện, nào biết đầu hẳn cứ nhiên chơi chiêu thức ấy, nhất thời để cho Lâm Khiếu Thiên có một chút khó chịu.

"Hạ Tương Quân, ngươi như vậy, có một chút không ổn đâu, tốt xấu, ta cũng là một người chủ quan, ngươi như vậy, có sai sót phong độ!" Lâm Khiếu Thiên thanh âm có một chút không thoải mái.

Đã nghe được lời của Lâm Khiếu Thiên, Hạ Cảnh Thiên nhất thời ngửa mặt cười to, sau đó lại là một ngụm nước miếng hung hăng nhả trên mặt đất.

"Phi, Lâm Khiếu Thiên, ở chỗ này còn cùng lão phu giảng phong độ? Giảng không ổn? Nhìn xem các ngươi tạo nghiệp, trăm ngàn vạn người trôi giạt khắp nơi, đến mức không có một ngọn cỏ, ngươi đem người khác làm hại nước mất nhà tan, ngươi còn có mặt mũi cùng lão phu giảng những cái này? Ngươi không biết là xấu hổ?" Hạ Cảnh Thiên rất là khinh bỉ nói.

Nghe được lời của Hạ Cảnh Thiên, Lâm Khiếu Thiên cũng là sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, thế nhưng, hắn không có cách nào, đây là Lâm Bất Phàm chỉ lệnh, hắn phải nghe!

"Thân là một quốc gia tướng lĩnh, không nói trung quân đền nợ nước, cứ nhiên vẽ đường cho hươu chạy, chính mình quốc quân bị người giết hại, rõ ràng còn đầu nhập địch nhân dưới gối, ngươi còn có quân nhân chí khí? Quốc gia giao chiến, giết hại dân chúng, hãm hại vô số người vô tội, ngươi còn có nhân tính? Ta Đại Hãn cùng ngươi Xa Tiền Quốc không hề có ân oán, ngươi hôm nay cứ nhiên xua binh đến đây chinh phạt, ngươi còn có mặt mũi để ta giảng phong độ?" Hạ Cảnh Thiên nhìn nhìn Lâm Khiếu Thiên liền nhất thời chửi ầm lên.

"Nay Nhật Bản đem đến đây cũng không phải nói thêm cái gì nói nhảm, chỉ là, có một chút, ta muốn nói với ngươi rõ ràng, thân là quân nhân, phải có quân nhân kiêu ngạo, không nên quên, ngươi thế nhưng là đại biểu cho Xa Tiền Quốc! Phàm nhân chiến tranh, cứ nhiên liên lụy đến Huyền Thiên Tông tên gia hỏa như vậy xuất ra, ngươi cũng không thấy được khó coi!" Hạ Cảnh Thiên nói.

"Người của Huyền Thiên Tông đã chết chết, chạy chạy, cho nên bây giờ là chúng ta đao thật thương thật đã làm, đừng có lại nghĩ làm cái gì hoa dạng, không có ý nghĩa, người cũng không muốn lôi kéo xuất tu giả ở giữa chiến đấu a? Được rồi, cứ như vậy, Bồn Tướng Quân chính là tôi cùng người chào hỏi, thuận tiện ép buộc người một chút, nhìn nhìn người này khó coi mặt, bồn tướng nội tâm cũng rất thoải mái!" Nói xong, quay đầu ngựa lại, mang theo binh sĩ rời đi nơi này.

Lâm Khiếu Thiên nhìn nhìn rồi đi Hạ Cảnh Thiên, hàm răng "Gặc... Gặc..." vang, con mắt đỏ bừng, hung dữ nhìn nhìn rồi đi Hạ Cảnh Thiên.

"Hừ! Nếu như không phải các người Đại Hãn, ta Xa Tiền Quốc sẽ gặp chuyện như vậy?" Lâm Khiếu Thiên trong nội tâm nghĩ đến, cũng quay đầu ngựa lại, mang theo binh sĩ quay về doanh.

Ban đêm, Xa Tiền Quốc hoàn toàn yên tĩnh, ngoại trừ gác đêm binh sĩ, cái khác toàn bộ đều tại ngủ, đột nhiên, truyền đến từng trận trống trận thanh âm, đón lấy, chính là tiếng vỗ ngựa, binh sĩ tiếng hò hét.

"Địch tập kích!" Thê lương thanh âm vang lên, nhất thời Xa Tiền Quốc quân doanh thoáng cái liền nổ, nguyên bản trong giấc mộng binh sĩ toàn bộ bừng tỉnh, vội vàng mặc khôi giáp, cầm lấy vũ khí lao ra doanh trướng, toàn bộ đại doanh một mảnh hỗn loạn.

Lâm Khiếu Thiên cũng trước tiên lao ra doanh trướng, trông thấy trong đại doanh lộn xộn, đang nghe nghe phía ngoài chiến mã chạy trốn thanh âm, binh sĩ tiếng hò hét, vội vàng vọt tới nơi trú quân chỗ cửa lớn, trông thấy ở phía xa, đèn đuốc sáng trưng, ước chừng có mấy ngàn người bộ dáng, tại nơi này giục ngựa lao nhanh, lớn tiếng hò hét.

Nhất thời, Lâm Khiếu Thiên liền biết, đây là Đại Hãn mưu kế, để cho bên mình buổi tối vô pháp an tâm chìm vào giấc ngủ.

Nhìn một hồi lâu, phía ngoài tiếng huyền não biến mất, mà Xa Tiền Quốc đám binh sĩ toàn bộ đều thụy nhãn mộng lung bộ dáng, Lâm Khiếu Thiên phát phát tay, ý bảo tản đi, nhất thời tất cả binh sĩ toàn bộ lại một lần nữa chui vào doanh trướng, lại một lần nữa chìm vào giấc ngủ.

Ước chừng qua một giờ, tiếng huyền não lại một lần vang lên, thanh âm cũng càng ngày càng gần, Xa Tiền Quốc binh sĩ có cảm giác đến mặt đất đang run rẩy, vội vàng đứng lên, vọt ra, thế nhưng là, bên ngoài hay là một mảnh đen kịt, không có bất kỳ công kích.

Qua một hồi lâu, thanh âm lại một lần biến mất, Xa Tiền Quốc binh sĩ hùng hùng hổ hổ lại một lần chui vào trong lều vải, thế nhưng là, mới vừa vịn chìm vào giấc ngủ, kia tiếng động lớn thanh âm huyền não lại một lần vang lên, Xa Tiền Quốc binh sĩ lại một lần bò lên.

Vòng đi vòng lại, ngày hôm nay buổi tối, Xa Tiền Quốc binh sĩ căn bản cũng không có ngủ cái an ổn cảm giác, toàn bộ đều là vừa mới nằm ngủ, nhắm mắt lại, công kích thanh âm liền truyền đến.

Ban ngày, toàn bộ trong đại doanh đều là một mảnh trầm mặc, rất nhiều binh sĩ đều là buồn ngủ, liền ngay cả Lâm Khiếu Thiên đều là mắt đầy tơ máu, Lâm Khiếu Thiên ánh mắt rất hung ác, hấn rất tức giận!

Ngày hôm nay không có cái gì phát sinh, ban đêm, làm cho người ta bức bối thanh âm lại một lần vang lên, vốn cũng không muốn để ý tới, thế nhưng là, này ai dám đại ý? Chỉ có thể nghe thấy thanh âm liên, thanh âm đã không còn lại đi ngủ, thế nhưng là, một mực như vậy, ai cũng chịu không được a.

Lâm Khiếu Thiên liền bắt đầu phân phối, một nửa người gác đêm, một nửa người ngủ, cứ như vậy, một đêm mới khó khăn vượt đi qua, đáng tiếc, hiệu quả không lớn được, rốt cuộc, bên ngoài huyền não động tĩnh quá lớn, căn bản ngủ không được a!

Ngày thứ ba buổi tối, Lâm Khiếu Thiên cũng nhịn không được đánh một cái ngáp, vậy khó, quá mệt mỏi!

Thanh âm lại một lần nữa vang lên, hay là thanh âm quen thuộc, quen thuộc quy luật, Lâm Khiếu Thiên đều có một ít mệt mỏi, lẳng lặng ngồi ở trong đại trướng, yên lặng chờ đợi.

Lâm Khiếu Thiên cảm giác được, đêm nay sẽ xuất hiện sự tình, cho nên, hấn không dám khinh thường, để cho tất cả binh sĩ cũng không ngủ, toàn bộ đều chuẩn bị cho tốt, bởi vì, hấn cảm giác được, Đại Hãn đêm nay muốn đánh lên ban đêm!

Đáng tiếc chính là, Lâm Khiếu Thiên tính sai, buổi tối sự tình gì cũng không có phát sinh, Đại Hãn quân doanh là một mảnh tương hòa, thế nhưng là, Xa Tiền Quốc binh sĩ thần kinh căng thẳng một buổi tối!

Lâm Khiếu Thiên quai hàm không ngừng run rẩy, khóe mắt không ngừng lay động, quá đáng giận, rất đáng hận, quá hấn meo meo khi dễ người! Quả thật chính là khinh người quá đáng!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Khinh người quá đáng

Lâm Khiếu Thiên rất muốn chửi mẹ, đặc biệt suy nghĩ nhiều trực tiếp xua quân xuất phát, đem địch nhân trực tiếp tiêu diệt, thế nhưng là, không thực tế a, không có cách nào, Lâm Khiếu Thiên lại an bài người mai phục, làm cho địch nhân buổi tối tiến nhập đến vòng mai phục, đem những cái kia quấy rầy bọn họ ngủ gia hòa toàn bộ tiêu diệt!

Ban đêm vừa chuẩn thi đến, toàn bộ Xa Tiền Quốc quân doanh, an tĩnh một mảnh, bọn họ tất cả mọi người đều trùm mắt quàng thâm mắt, lẳng lặng cùng chờ đợi tin tức, rất nhiều người cũng đã không ngừng nhắm mắt cúi đầu, một đêm đi qua, không có cái gì phát sinh, vòng mai phục cũng vô ích, bởi vì, đêm nay, địch nhân căn bản cũng không có xuất hiện, một mảnh tường hòa!

"Bành!" Lâm Khiếu Thiên trực tiếp đem chén trà hung hăng ngã trên mặt đất, khí địch ngực không ngừng phập phồng, rất đáng hận, quả thật chính là đem bọn họ trở thành hàu dừa nghịch!

Toàn bộ trong đại doanh, oán khí ngút trời, bọn họ đã bị Đại Hãn khiến cho là sút đầu mẻ trán, sinh hoạt làm việc và nghỉ ngơi thoáng cái toàn bộ làm rối loạn, hết thảy mọi người toàn bộ đều là mặt mũi chịu đũa, trừng mắt một đôi quàng thâm mắt, càng nhiều người một bên công tác, một bên ngáp dài.

"Hừ, nếu như để cho chúng ta ngủ không thành, bọn họ cũng đừng nghĩ ngủ! Đêm nay phái người đi bọn họ đại doanh, nhiễu loạn, đã như vậy, vậy ai cũng đừng nghĩ ngủ!" Lâm Khiếu Thiên oán hận nói.

Này một Thiên Phong bình sóng tĩnh, cái gì cũng không có phát sinh, hai bên thật giống như rất có ăn ý, không có đơn giản khai chiến.

Ban đêm hàng lâm, Xa Tiền Quốc binh sĩ từ từ sờ gần Đại Hãn quân doanh, nhìn nhìn Đại Hãn quân doanh an tĩnh một mảnh, liền ngay cả ngọn đèn dầu đều không có bao nhiêu, mà bên ngoài thì là binh sĩ gác đêm, nhìn Xa Tiền Quốc binh sĩ nghiêng rằng nghiêng lợi.

"Bắt đầu!" Theo một tiếng quát nhẹ, nhất thời hết thảy mọi người thúc đẩy, chiêu trống vang trời, tiếng người huyền não, chiến mã tung hoành, binh khí va chạm, tiếng vang rất lớn, thế nhưng là, Đại Hãn quân doanh hay là an tĩnh một mảnh, căn bản cũng không có làm ra phản ứng chút nào.

Xa Tiền Quốc binh sĩ cũng phát hiện không đúng, này kịch bản không đúng a, làm sao lại không cho điểm phản ứng đầu này?

Đột nhiên, vô số bó đuốc đẩy lên, nhất thời, Xa Tiền Quốc binh sĩ sắc mặt trắng bệch, miệng đắng lưỡi khô, bởi vì, bọn họ phát hiện, mình bị bao vây, rậm rạp chẳng chịt binh sĩ, toàn bộ đều là vẻ mặt vui sướng trên nỗi đau của người khác.

"Ha ha, quả nhiên bọn người kia ngồi không yên, hắc hắc, toàn bộ bắt lại, cẩn thận một chút!" Theo trưởng quan mệnh lệnh, Đại Hãn binh sĩ toàn bộ nhào tới, đem này mấy ngàn người toàn bộ ép đến trên mặt đất, lấy ra dây thừng, đem những Xa Tiền Quốc này binh sĩ giống như là trói bốn chân dê đồng dạng, trói lại, cầm một cây côn gỗ mặc vào, hai người trực tiếp vừa nhấc, trực tiếp giơ lên vào trong đại doanh.

Theo bọn họ bị giơ lên nhập đại doanh, đại doanh cũng ánh lửa ngút trời, bạch sáng như ban ngày, bọn họ rất bị phần phát hiện, Đại Hãn binh sĩ toàn bộ đều là tò mò nhìn bọn họ, bọn họ bị người mang tiến nhập trong đại doanh.

"Ha ha ha, khá lắm, xem ra có mấy ngàn người a, Xa Tiền Quốc thật sự là cam lòng dưới vốn gốc!"

"Các ngươi nhìn, bọn người kia từng cái một đen suy nghĩ vòng, xem ra mấy ngày nay không dễ chịu a!"

"Hắc hắc, rất lâu không có nhìn thấy loại này tình cảnh, rất là đã ghiền a!"

"Uy, huynh đệ, đừng vẻ mặt như đưa đám a, cười một cái, ngươi xem một chút, chúng ta đều tới đón tiếp các ngươi, cười một cái!"

Vô số thanh âm truyền vào trong tai, nghe được Xa Tiền Quốc binh sĩ vẻ mặt đỏ bừng, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào!

"Nhìn cái gì vậy, đều lăn đi ngủ, ngày mai xuất phát, muốn đao thật thương thật cùng những người kia đã làm, không nghỉ ngơi được, ngày mai mất dây xích, lão tử cũng sẽ không tha kia các ngươi, mau cút!" Một cái râu quai nón xuất hiện, mắt hồ đập một cái, lớn tiếng nhắc.

Nhất thời tất cả nhin ly kỳ Đại Hãn binh sĩ toàn bộ đều giải tán lập tức, toàn bộ tiến nhập lều vải, tắt đèn ngủ.

Râu quai nón nhìn nhìn những binh lính này, phát ra một tiếng khinh thường thanh âm, sau đó rất là ghét bỏ nói "Đem bọn họ tách ra giam giữ, chú ý, không muốn bọn họ chạy, ngày mai chúng ta nhưng là phải phát động đột nhiên tập kích, không thể để lộ bất cứ tin tức gì! Chạy trốn một cái, ta tìm ai phiền toái, nhanh lên!" Râu quai nón nói xong quay người liền rời đi nơi này.

Đại Hãn binh sĩ rất nhanh Xa Tiền Quốc binh sĩ tách ra giam giữ, ba người giam giữ cùng một chỗ, phái người trông coi, mỗi người cũng bị một mực địa trói chết, vút trên mặt đất, Xa Tiền Quốc binh sĩ toàn bộ đều nhìn nhìn xung quanh thủ vệ, phát hiện bọn họ không có ngược đãi người hiện tượng, lúc này mới thở ra một hơi, sau đó bọn họ hướng về bốn phía đánh giá, muốn tìm cơ hội chạy trốn!

Tại tù binh doanh bên trong, một cái Xa Tiền Quốc binh sĩ cúi đầu, con mắt vụng trộm nhìn nhìn bốn phía, trông thấy có người qua lại vội vàng cúi đầu xuống, đám người rời đi lại bắt đầu vụng trộm dò xét.

Mà hai tay bị trói ở phía sau thì là không ngừng giãy dụa, đột nhiên, trên mặt của hắn vui vẻ, hắn phát hiện hai tay của mình buông lỏng, vì vậy hắn tăng nhanh tốc độ, rất nhanh, hai tay của hắn tránh thoát dây thừng, thế nhưng, hắn không có vọng động, hay là làm ra một bộ mình bị trói lại bộ dáng.

Đã là nửa đêm ba giờ, toàn bộ Đại Hãn quân doanh hoàn toàn yên tĩnh, ngoại trừ tuần tra người tiếng bước chân, cũng chỉ còn lại có cũi lừa bạo liệt thanh âm, người lính này vụng trộm động, đem chính mình trên chân dây thừng cởi xuống, nhìn chung quanh một chút, đã ngủ say thủ vệ không có phát hiện, người lính này nhất thời vụng trộm lau lau mồ hôi.

Thân thể hơi hơi cuộn tròn, từng điểm từng điểm di động, không dám phát ra quá lớn thanh âm, bọn họ là bị giam giữ trong lều vải, người lính này từ từ đi tới lều vải biên giới, vụng trộm nhấc lên lều vải một góc, nhìn nhìn bên ngoài, không có thủ vệ, quay đầu, nhìn nhìn thủ vệ, vụng trộm nhấc lên lều vải, nhẹ nhàng lần một vòng, cút ra lều trại, đi ra phía ngoài, nhẹ nhàng buông xuống lều vải, không có phát ra một tia thanh âm.

Người lính này rất cẩn thận, trên đường đi ẩn núp trong bóng tối, gặp được tuần tra người vụng trộm núp trong bóng tối, đám người rồi đi về sau xuất hiện ở, hướng về ngoại vi đi đến.

Cứ như vậy, lén lén lút lút dùng ước chừng hơn một canh giờ, trong đó còn có nhiều lần thiếu một ít bị phát hiện, thế nhưng cuối cùng hắn biến nguy thành an, chạy ra Đại Hãn quân doanh!

Hắn không phải là không muốn làm phá hư, mà là, một khi hắn bại lộ, như vậy Đại Hãn muốn đánh lên tin tức về Xa Tiền Quốc liền không nhất định có thể mang ra ngoài, cho nên, hắn nhân xuống mê người ý nghĩ, một mình một người chuồn êm ra quân doanh.

Quả nhiên, tại hắn rời đi không lâu sau, Đại Hãn rời quân doanh liền nổ, toàn bộ Đại Hãn quân doanh một mảnh hỗn loạn, hắn chạy trốn sự tình bị phát hiện rồi, hắn cũng không dám dừng lại, hướng về chính mình quân doanh chạy tới.

Đại Hãn quân doanh mở ra, vô số kỵ binh mang theo bó đuốc hướng về bốn phía tản ra, trong miệng mắng to, một bên phóng ngựa chạy gấp, người lính này biết, đây là tại tìm kiếm mình. Hắn lại càng thêm không dám khinh thường.

Tránh thoát vô số vây bắt, hắn hữu kinh vô hiểm đi tới Xa Tiền Quốc đại doanh lúc trước, nhất thời, căng thẳng thần kinh thoáng cái buông lỏng, tê liệt ngã xuống trên mặt đất, thủ vệ phát hiện hắn, đưa hắn kéo vào đại doanh.

"Điền em bé, điền em bé, chuyện gì xảy ra, như thế nào chỉ có một mình ngươi trở về, những người khác đâu?" Có người ôm người lính này lớn tiếng hô.

"Nước, nước!" Điền em bé môi đều rạn nứt, đã nghe được thanh âm quen thuộc vội vàng mở miệng hô.

Có người bắt lại ấm nước, điền em bé ôm ấm nước liền rót, rót hạ xuống nửa nước trong bầu, điền em bé buông xuống ấm nước.

Văn phong mà đến Lâm Khiếu Thiên nhìn nhìn người lính này, sắc mặt trở nên rất khó coi.

"Đại Tướng Quân, ban ngày, ban ngày, ban ngày Đại Hãn chuẩn bị đánh lên, cẩn thận, phải cẩn thận!" Người lính này đã rất mệt a, thấy được Lâm Khiếu Thiên vội vàng nói.

Nói xong, người lính này đầu nghiêng một cái, trực tiếp ngắt đi thôi, Lâm Khiếu Thiên đã nghe được tin tức này nhất thời minh bạch Đại Hãn mấy ngày nay khác thường là một ý gì, thì ra là thế này.

"Nhanh, gọi quân y, tuyệt đối không cho phép hắn gặp chuyện không may! Nhanh đi!" Lâm Khiếu Thiên vung tay lên, phát ra mệnh lệnh.

Mấy người mang điền em bé hướng về quân y địa phương chạy tới, mà Lâm Khiếu Thiên nhìn nhìn Đại Hãn quân doanh phương hướng lạnh lùng khề hừ.

Mà ở Đại Hãn quân doanh, Hạ Cảnh Thiên nhìn nhìn người phía dưới vấn đạo "Thế nào, chạy ra rồi? Xác nhận đã đến quân doanh sao?"

"Bầm bầm Trương Quân, nhãn hiệu dưới tận mắt nhìn thấy, người lính kia tiến nhập đại doanh, hơn nữa Lâm Khiếu Thiên cũng xuất hiện, xem ra, chúng ta kế hoạch thành công!" Quỷ xuống người hồi đáp.

"Được, để cho Lâm Khiếu Thiên đoán đi, hắc hắc, dù sao chúng ta chiếm ưu thế, cứ như vậy hao tổn a, loại vật của ta muốn tới, hắc hắc, đến lúc sau, chúng ta cho Lâm Khiếu Thiên một cái đại lễ, hắc hắc, cũng không biết bệ hạ nghĩ thế nào, tàn nhẫn như vậy mưu kế cũng muốn đạt được, hắc hắc, bất quá ta thích!" Hạ Cảnh Thiên hắc hắc mà cười cười.

Mà người phía dưới đã nghe được lời của Hạ Cảnh Thiên, nhất thời cũng âm trầm nở nụ cười, nhìn ra được, bọn họ rất chờ mong Lâm Khiếu Thiên trông thấy bọn họ lễ vật.

Ban ngày, Xa Tiền Quốc chuẩn bị sẵn sàng, làm tốt địch nhân đánh lên chuẩn bị, đáng tiếc, ngày hôm nay lại là thần kinh căng thẳng, không có cái gì phát sinh một ngày, Lâm Khiếu Thiên ngồi không yên, phái ra trinh sát, hướng về Đại Hãn quân doanh sờ soạng, hắn muốn biết Đại Hãn quân doanh đến cùng đang làm gì đó, làm cái quỷ gì.

Quay về quỹ trở về tin tức là Đại Hãn quân doanh hết thấy như thường, căn bản cũng không có đại quân xuất động cử động, căn bản cũng không có xuất động dấu hiệu.

Lần này Lâm Khiếu Thiên liền sờ không tới đầu óc, trong lòng Lâm Khiếu Thiên có một chút bức bối, Đại Hãn đến cùng đang đùa cái gì hoa dạng, vì sao mình nhìn không ra?

Ban đêm huyền ảo, để cho hết thảy mọi người tinh thần không tốt, thừa dịp ban ngày đánh lén, đây là một cái rất tốt giải thích, thế nhưng là, hiện tại Đại Hãn cử động lại đây ngã suy đoán.

Mà chạy trở về binh sĩ mang đến tin tức là Đại Hãn muốn đánh lén, thế nhưng là Đại Hãn quân ngựa không động, Lâm Khiếu Thiên chỉ cảm thấy đầu của mình cũng phải lớn hơn, đoán không ra, sờ không được!

Một ngày lại như vậy đi qua, ban đêm, Đại Hãn lại một lần nữa bắt đầu ban đêm nhiều địch hành động bắt đầu rồi, một mực ở huyền ảo, chính là không được động, người của Xa Tiền Quốc đi qua, thế nhưng là bọn họ lại rất nhanh đến thoát đi, loại người của Xa Tiền Quốc rời đi, bọn họ lại trở về, tiếp tục, quả thật chính là kẹ da trâu.

Phát triển đến cuối cùng, ồn ào a, tùy tiện ồn ào, Xa Tiền Quốc binh sĩ đã thành thói quen, thế nào ồn ào, mê đầu đi nằm ngủ, mặc người bên ngoài Thiên Băng Địa Liệt, ta tại lều vải binh yên chìm vào giấc ngủ.

Cứ như vậy, qua ước chừng năm ngày sau đó, Đại Hãn quân đội thừa dịp Hắc Dạ lặng lẽ xuất phát, đi theo còn có rất nhiều ngựa, chó, ai cũng không biết bọn họ xuất hiện đến cùng có chỗ lợi gì.

Tiếng huyền ảo lại một lần nữa vang lên, Xa Tiền Quốc binh sĩ đã thành thói quen, căn bản cũng không có để ý tới, qua một hồi lâu, tiếng huyền ảo yên tĩnh, Xa Tiền Quốc hay là hoàn toàn yên tĩnh.

Hạ Cảnh Thiên nhìn nhìn, sau đó phát phát tay, người phía sau gật gật đầu, xuống.

Công tác chuẩn bị hoàn thành, phía dưới muốn nhìn đồng hồ diễn! Tuồng ra sân!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Binh bại như núi đổ

Chỉ thấy vài đạo thân ảnh tại nước sơn đêm đen sắc yểm hộ, rất nhanh di động, hướng về Xa Tiền Quốc đại doanh thủ vệ cấp tốc chạy đi, toàn bộ hành động lặng yên không một tiếng động, bọn họ tha một vòng, tới nơi này chút thủ vệ sau lưng, một người một cái, che thủ vệ cái cổ, trong tay lưỡi dao sắc bén đối với thủ vệ cái cổ về một cái, nhất thời, những cái kia thủ vệ con mắt trừng trừng, thân thể run rẩy không ngừng.

Một lát sau, bọn họ buông xuống đã không có sinh lợi thủ vệ, sau đó ngẩng đầu nhìn vừa ý phương rồi phòng quan sát, mấy người rất nhanh trừng mắt bậc thang, đi tới liễu vọng đài, đột nhiên nhào tới, tướng sĩ Binh đề xuống, che miệng lại mong, trong tay lưỡi dao sắc bén trực tiếp xuyên tâm mà qua!

Thủ vệ toàn bộ đối phó, chỉ thấy Đại Hãn binh sĩ lấy ra một cái vải đỏ, gắn vào bó đuốc phía trên, nhất thời, một cái đỏ rực đèn lồng xuất hiện, trông thấy một màn này, nhất thời Hạ Cảnh Thiên nhìn không được hung hăng vỗ một cái tay, trở thành!

"Nhanh, chuẩn bị, tốc chiến tốc thắng!" Hạ Cảnh Thiên nhỏ giọng nói.

Trong chốc lát, chiến mã lao nhanh, chiêng trống vang trời động tĩnh có vang lên, Xa Tiền Quốc đại doanh còn không có bất cứ động tĩnh gì, mà lúc này đây, chỉ thấy Đại Hãn binh sĩ dẫn ra vô số Ngưu mã, chỉ thấy những cái này thân thể của Ngưu mã hai bên đều cột sắc bén trường thương, sừng trâu phía trên cột một khối vải đỏ, hết thấy đều chuẩn bị sẵn sàng!

"Hành động!" Ra lệnh một tiếng, chỉ thấy khắp Thiên Hóa đem bị đột nhiên nhen nhóm, mà những cái này bó đuốc trực tiếp một chút đốt Ngưu mã cái đuôi, nhất thời khét lẹt hương vị tán phát mà đến, mà Ngưu mã cái đuôi thiếu đốt, bị thiếu cháy cảm nhận sâu sắc để cho tất cả Ngưu mã đứng thẳng bản an, đều lớn tiếng kêu lên.

Đại Hãn binh sĩ thả gông xiềng, sau đó đối với những Ngưu mã này, trên móng sắt hung hăng chính là một đao, Ngưu mã bị đau, đối với Xa Tiền Quốc đại doanh vọt mạnh mà đi, này động tĩnh liền lớn hơn, đại địa đều run rẩy lên, khắp nơi đều là Ngưu mã gầm rú thanh âm

Xa Tiền Quốc binh sĩ thoáng cái bị bừng tỉnh, cảm giác được mặt đất run rẩy, bọn họ cũng tại trong đêm tối phát mộng, này động tĩnh không đúng a, như thế nào cảm giác Thiên Quân Vạn Mã lao nhanh mà đến đâu này?

Ngưu mã lao nhanh, tốc độ cực nhanh, tại Xa Tiền Quốc binh sĩ còn không có phản ứng kịp trong chớp mắt, Ngưu mã đại quân đã xông vào trong đại doanh, tràng kia mặt, kia động tĩnh, quả thật chính là kinh thiên động địa, quý khốc thần GR...À..OOOO!!!

Rất nhiều Xa Tiền Quốc binh sĩ còn không có phản ứng kịp, Nguru mã đã phá vỡ lều vải, vô số chân liền đem binh sĩ giẫm trở thành một bãi thịt nhào! Toàn bộ Xa Tiền Quốc đại doanh lâm vào trong lúc bối rối, khắp nơi đều là tiếng gọi ầm ỉ, tức giận mắng ầm thanh.

Mà trên người Nguru mã hỏa điểm cũng rất nhanh lan tràn ra, theo Nguru mã đại quân di động, thể lửa rất nhanh lan tràn, như Tinh Tinh Chi Hỏa đốt lên toàn bộ thảo nguyên!

Lâm Khiếu Thiên trực tiếp lao ra lều lớn, nhìn trước mắt một màn này, nhất thời liền choáng váng, đây là cái gì trận chiến? Đây là cái gì đấu pháp? Vì sao chính mình căn bản cũng không có nghe qua?

Nguru mã lực xung kích quá mạnh mẽ, căn bản ngăn trở không, bị ngọn lửa bao phủ Nguru mã đã nổi cơn điên, chúng đã mặc kệ phương hướng rồi, chỉ biết chạy như điên chạy loạn, có lẽ như vậy có thể giảm bớt trên thân thể thống khổ a!

Hạ Cảnh Thiên nhìn nhìn một màn này, nhất thời liền nở nụ cười, sau đó phát phát tay.

Đại Hãn binh sĩ tiến lên một bước, giương cung cái tên, mũi tên phía trên bao vây lấy đầu hỏa, nhen nhóm, kéo ra Cung Tiễn, nhắm ngay Xa Tiền Quốc đại doanh, theo lệnh kỳ vung xuống, chỉ nghe thấy "Bành!" một tiếng, khắp Thiên Hỏa tiễn hàng lâm!

Người của Xa Tiền Quốc cũng nhìn thấy, lớn tiếng hô "Hỏa tiễn, phòng ngự! Phòng ngự!"

Thế nhưng là, hiện tại thật sự là quá hỗn loạn, chỉ có số ít người giờ lên tầm chắn, "Đồng đồng đồng!" Liên tiếp đồng đồng âm thanh vang lên, cùng với vô số tiếng kêu thảm thiết, Xa Tiền Quốc binh sĩ rất nhiều đã trúng tiễn, kia thiêu đốt lên hỏa tiễn còn không ngừng đốt da thịt, bọn họ chỉ có thể nằm trên mặt đất phát ra tuyệt vọng tiếng kêu thảm thiết.

"Lao ra! Giết ra đi!" Quan chỉ huy lớn tiếng quát lớn lấy.

Có chỉ dẫn, rất nhanh, Xa Tiền Quốc binh sĩ đứng đứng ngã ngã vọt ra đại doanh, sau đó sau lưng bọn họ, còn có rất nhiều binh sĩ bị ngọn lửa bao phủ, không ngừng lăn lộn, không ngừng kêu thảm, thanh âm của bọn họ nghe được đầu người da run lên, làm cho người ta kinh hồn bạt vía!

Cũng không biết đến cùng trốn ra được ít nhiều, mà Xa Tiền Quốc hiện tại đã là tổn thất thảm trọng, tất cả vật tư toàn bộ tại hỏa trong hải dương, lấy một ít đều biến thành hư ảo.

Càng nhiều binh sĩ thì là toàn bộ lưu ở trong đại doanh, càng nhiều người thì là tại trong ngọn lửa vùng vẫy, kia từng tiếng kêu thảm thiết, không ngừng mà kích thích Xa Tiền Quốc sĩ tâm linh của Binh.

Tại đại doanh trước cửa chính, chạy đến ước chừng 60 vạn người, nó hẳn không phải phân tán, chính là đã toàn bộ táng thân trong ngọn lửa, Lâm Khiếu Thiên nhìn trước mắt một màn, khí địch toàn thân run rẩy.

"Bành!" một tiếng trầm đục lại vang lên, thể lương thanh âm truyền đến, Lâm Khiếu Thiên không cần nghĩ cũng biết, mũi tên đuôi lông vũ lại một lần tới, không cần nhiều lời, các binh sĩ liền đã giờ tay lên bên trong tầm chắn, bảo vệ chính mình.

Rậm rạp chằng chịt thanh âm vang lên, còn có rất nhiều người truyền đến từng tiếng tiếng rên rỉ, đây là trúng tên người phát ra thanh âm!

"Hạ Cảnh Thiên, ngươi xuất ra! Ngươi đi ra cho ta! Ta muốn giết ngươi!" Lâm Khiếu Thiên trốn ở tầm chắn đằng sau, lớn tiếng hô.

Lâm Khiếu Thiên khí địch sắp nổi điên, lần này tổn thất đến cùng như thế nào, bản thân hẳn cũng không dám tưởng tượng, nếu đã thất bại, kia người nhà của mình sẽ như thế nào, hẳn không cần nghĩ cũng biết.

"Ầm ầm!" Khắp Thiên Hỏa đem dấy lên, Lâm Khiếu Thiên nhìn thấy một màn này, nhất thời liền tuyệt vọng, bọn họ đã bị bao vây, đằng sau là biển lửa, phía trước, bên trái, bên phải toàn bộ đều Đại Hãn binh sĩ!

"Đầu hàng, đầu hàng, tước vũ khí không giết! Tước vũ khí không giết!" Đầy trời tiếng gọi vang lên, không ngừng áp bách lấy Xa Tiền Quốc binh sĩ cuối cùng một chút dựa dựa hi vọng!

"Loảng xoảng!" thanh âm vang lên, Đại Hãn binh sĩ bắt đầu tới gần, sắc bén kia trường mâu tại ánh lửa chiếu rọi xuống, phản xạ hàn quang, mà Xa Tiền Quốc binh sĩ cũng triển khai trận thế, chỉ bất quá bọn họ thì là không ngừng co rút lại.

"Lâm Khiếu Thiên, đầu hàng đi, ngươi không có cơ hội!" Hạ Cảnh Thiên cỡi ngựa, đi tới phía trước, nhìn nhìn không ngừng co rút lại trận doanh lớn tiếng hô.

"Vèo!" Một cái mũi tên nhón lau Hạ Cảnh Thiên bên tai bay qua, bắn trúng sau lưng Hạ Cảnh Thiên một tên binh lính, Hạ Cảnh Thiên nhất thời sắc mặt liền trở nên khó coi.

"Sát!" Hạ Cảnh Thiên lạnh giọng nói, không tại nhiều nói, nếu như muốn ngoan cố chống lại đến cùng, vậy không tại nhiều lời nói.

Đại Hãn binh sĩ rất nhanh tới gần, đột nhiên, Đại Hãn binh sĩ thoảng cái tách ra, nhất thời, vô số tiếng chó sủa vang lên, gong xiêng mở ra, kia vô số đu chạy như điên, hướng về Xa Tiền Quốc binh sĩ chạy tới.

Những cái này mắt chó con người đỏ lên, xám ngắt, phun thật dài đầu lưỡi, nước miếng chảy ròng, một bên chạy trước, kia đầu lưỡi còn không ngừng

tung bay, đủ tốc độ rất nhanh, rất nhanh đi tới Xa Tiền Quốc sĩ trước mặt Bình, đột nhiên nhảy lên, mở ra miệng rộng, hướng về Xa Tiền Quốc binh sĩ hung hăng tấp tới!

Những cái này chó bị Hạ Cảnh Thiên đã đói bụng ba ngày, đói con mắt đều xám ngắt, mà Xa Tiền Quốc bên kia tràn ngập mùi máu tươi, lần này từ liền kích thích những cái này đã đói nổi giận chó!

Tuy một cái hai cái Xa Tiền Quốc binh sĩ không sợ, thế nhưng là một trăm, một ngàn, một vạn, mười vạn đầu này? Xa Tiền Quốc binh sĩ dùng {trọng thuẫn} chống đỡ trên mặt đất, kháng cự chỗ trùng kích, thế nhưng, vô số chó trực tiếp hung hăng đâm vào trên tấm chắn, cái khác chó điên thì là dẫm nát trên lưng, trực tiếp nhảy lên mà vào, há mồm liền cắn, nhất thời, Xa Tiền Quốc phía trước trận doanh thoáng cái liền rối loạn.

Cung Tiễn lại một lần nữa đáp lên, thả ra, vô số binh sĩ trực tiếp trúng chiêu, đợi đến chó điên đã tách ra Xa Tiền Quốc phía trước trận doanh, Đại Hân binh sĩ giờ đây thuận, từng bước một đề lên.

"Sát! Sát! Sát!" Một bước một cái chữ Sát!

Xa Tiền Quốc binh sĩ tiếng kêu thảm thiết, chó điên tiếng gào thét, còn có chó điên bị đánh chết kêu thảm thiết, soạn nhạc ra một bộ tàn nhẫn và huyết tình hình ảnh!

Đại Hân binh sĩ đã đi tới Xa Tiền Quốc sĩ trước mặt Bình, hậu thuẫn bài ngăn tại phía trước, trường mâu xuyên thấu qua khe hở, hung hăng một ghim, thu hồi, tiến lên một bước, trường mâu đâm ra, thu hồi, lại là tiến lên một bước, trường mâu đâm ra!

Rất là cơ giới hoá, không có dư thừa ngôn ngữ, chỉ có lạnh lùng ám sát, từng bước một, giẫm lên thi thể của địch nhân, từng bước một đi thẳng về phía trước, rất nhiều Xa Tiền Quốc binh sĩ đã hồng mắt, trực tiếp vút xuống vũ khí, ngòi chòm hóm trên mặt đất lớn tiếng khóc hô.

Vút bỏ vũ khí Xa Tiền Quốc binh sĩ, Đại Hân binh sĩ không để ý đến, trực tiếp vượt qua bọn họ, mục quang kiên nghị, từng bước một tiến lên, người ngã xuống càng ngày càng nhiều, đầu hàng người cũng càng ngày càng nhiều, này hết thấy đều đã viết xuống kết cục đã định!

Lâm Khiếu Thiên nhìn nhìn càng ngày càng nhiều người đầu hàng, chết trận, hân vô lực xoay chuyển trời đất, hân vô pháp tổ chức lên hữu hiệu công kích, hân chỉ có thể trợ mắt nhìn binh lính của mình bị tàn sát.

Lâm Khiếu Thiên chỉ cảm thấy mắt của mình bốc lên sao Kim, ngực một hồi khó chịu, "Oa" một tiếng, một ngụm huyết tinh phun ra, tinh khí thần thoáng cái uế oải, trên người của hân đã toàn bộ đều là huyết tinh, hân tận lực, thế nhưng là, hân cũng thất bại!

Lâm Khiếu Thiên nhắm mắt lại, hân không đành lòng nhìn nữa, quá thảm rồi, Đại Hân binh sĩ toàn bộ đều đỏ mắt nhìn nhìn hân, từ từ tiếp cận, hân hiểu được, mình tại những binh lính này trong mắt, chính là công huân, chính là tiền thưởng.

Lâm Khiếu Thiên cười khổ, Liệt Phong thổi lát phát tóc của hân, hân hiện tại đã lẻ loi một mình, tất cả cận vệ toàn bộ chết trận, chỉ có một mình hân đứng ở nơi này mảnh thổ địa phía trên!

Nhìn nhìn càng ngày càng gần Đại Hân binh sĩ, Lâm Khiếu Thiên giờ lên trong tay đã lỗ thủng trường kiếm, đối với cổ của mình, nhắm mắt lại, chết rồi, hết thầy cũng sẽ không có, hết thầy cũng không còn!

"Sát! Bắt lấy Lâm Khiếu Thiên! Bắt lấy Lâm Khiếu Thiên!" Vô số thanh âm vang lên, Lâm Khiếu Thiên chỉ cảm thấy chính mình thân ở tại đây một mảnh ồn ào lốc xoáy bên trong.

Hung hăng tâm như hồ nước, kéo động trường kiếm, lỗ thủng trường kiếm cắt vào cổ họng, một vòng huyết sắc rất nhanh phun ra, Lâm Khiếu Thiên buông xuống tay, cổ họng bộ vị rất nhanh bị nhuộm đỏ, Lâm Khiếu Thiên thân thể hướng về sau lui lại mấy bước, nhìn nhìn Đại Hân binh sĩ.

Mà Đại Hân binh sĩ trông thấy Lâm Khiếu Thiên tự tử, toàn bộ đều ngừng lại, trầm mặc không nói.

Lâm Khiếu Thiên thi thể vẫn đứng đứng tại đại địa phía trên, đầu hân nhìn qua đã bắt đầu sáng lên thiên không, khoe miệng mang theo vẻ tươi cười, ai cũng không biết hân đang suy nghĩ gì, nghĩ tới điều gì, có lẽ, chết với hân mà nói là tốt nhất giải thoát a, có lẽ a!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Ba năm

Lâm Khiếu Thiên thì thể không có ai động, Đại Hân binh sĩ toàn bộ đều trầm mặc nhìn nhìn một mực từ chiến đến cùng, thắng đến cuối cùng, rút kiếm từ từ Trương Quân, bọn họ không biết Trương Quân này đến cùng lưng đeo cái gì, là cái gì để cho hắn một mực kiên trì, một mực kiên trì đến lê loi một mình, tại không có cơ hội dưới tình huống, tự sát thân vong!

Sắc trời thả sáng, dương quang lại một lần nữa chiếu xạ tại này một mảnh đại địa phía trên, kia sáng ngời hào quang đem trọn cái tàn khốc chiến trường biểu hiện rõ ràng, Đại Hân binh sĩ còn có Xa Tiền Quốc hàng Binh đang tại thanh lý chiến trường, Hạ Cảnh Thiên đi đến Lâm Khiếu Thiên đứng vững thì thể trước mặt.

Lâm Khiếu Thiên tóc bị máu tươi ngưng kết thành đoàn, trên người áo giáp cũng có rất nhiều địa phương tổn hại, có thể biết, Lâm Khiếu Thiên một mực lại không có buông tha cho chống cự!

Hạ Cảnh Thiên nói "Thanh lý sạch sẽ, hậu táng! Hắn là một cái anh hùng, chỉ bất quá lưng đeo quá nặng đi, hiện tại, hắn cũng có thể giải thoát rồi!"

Hạ Cảnh Thiên minh bạch Lâm Khiếu Thiên tình cảnh, người nhà bị bắt, cả nước xâm lấn, tạo dưới Vô Biên sát nghiệt, Huyền Thiên Tông, Lâm Bất Phàm đang ép bức bách hắn, xung quanh quốc gia đang ép bức bách hắn, phía dưới quan quân đang ép bức bách hắn, hắn không thể buông lòng, không thể thua, hắn chỉ có thể dụng hết toàn lực đánh xuống trận chiến tranh này, thế nhưng là, hắn còn là thua, thua một cách thảm hại.

Binh sĩ tiến lên, đem Lâm Khiếu Thiên buông xuống, dùng trường mâu cấu thành một cái cạm cứu thương, đem Lâm Khiếu Thiên thi thể thả đi lên, nâng lên, hướng về Đại Hân quân doanh đi đến!

Bên cạnh Đại Hân binh sĩ trông thấy một màn này, toàn bộ đều dừng tay lại, yên lặng nhìn nhìn, có người đột nhiên dụng quyền đầu gối lấy bộ ngực mình Thiết Giáp, dùng phương thức như vậy để diễn tả, đối với một cái thả chết chứ không chịu khuất phục Trương Quân cao độ tán dương, tuy hai bên là địch nhân, thế nhưng, đối với Lâm Khiếu Thiên phẩm cách, bọn họ là tin phục được!

Một cái, hai cái, ba cái, dần dần, tất cả mọi người đều gối nổi lên ngực Thiết Giáp, nhất thời, chính tề thanh âm vang lên, mà Hạ Cảnh Thiên cũng đưa tay hung hăng tại ngực của mình đánh ba cái.

Xa Tiền Quốc binh sĩ cũng quỳ trên mặt đất, đối với Lâm Khiếu Thiên thi thể, khóc rống không chỉ.

Tất cả mọi người đều nhìn nhìn càng ngày càng xa thi thể, bầu không khí rất trầm trọng, qua hồi lâu, Đại Hân binh sĩ cùng hàng Binh bắt đầu thanh lý chiến trường, rốt cuộc, bây giờ là nóng thiên, nếu như không rõ lý thi thể, đoán chừng hội ồn ào ôn dịch, ai cũng chống không nổi, tử thương quá lớn.

Đào hồ to, ném thi thể, gọi lên dầu hỏa, nhen nhóm, nhất thời hùng hực đại hỏa thiêu đốt, hồ to bên trong thi thể yên lặng thiêu đốt, nồng đậm khói đen bay thẳng đến chân trời, kia làm cho người buồn nôn mùi cháy khét truyền khắp khắp nơi, loại thiêu không sai biệt lắm, sau đó tại đem bùn đất bao trùm ỏ, đem kia đã thiêu không trọn vẹn thi thể toàn bộ vùi lấp!

Tại Đại Hân trong quân doanh, một cái to lớn củi lửa chông chất dọn xong, đã quản lý sạch sẽ Lâm Khiếu Thiên bị đặt ở phía trên, Hạ Cảnh Thiên cảm qua bó đuốc, nhìn nhìn lẳng lẳng nằm Lâm Khiếu Thiên.

"Người tử tội nghiệt tiêu, nếu có kiếp sau, hi vọng ngươi không muốn sống một đời như vậy, thế giới này, đồ phá hoại thế giới, ai, một đường đi được!" Nói xong, đem cây đuốc trong tay ném vào củi lửa chông chất.

"Bành!" Gọi lên dầu hỏa củi lửa chông chất thoáng cái thiêu đốt lên, hùng hực đại Hỏa tướng Lâm Khiếu Thiên thi thể nuốt hết, cái gì lý tưởng, người nhà, sự nghiệp to lớn, đều theo này một đời lửa, tan thành mây khói, hóa thành một cô khói xanh, tiêu tán vô ảnh vô tung.

"Lâm Tướng Quân, một đường đi được!" Đại Hân binh sĩ toàn bộ đều lớn tiếng hô lên, đang muốn trời rung đất chuyển, rung động đến tâm can.

"Thu liễm được tro cốt, hảo hảo an táng, có cơ hội, đem Lâm Tướng Quân người nhà cứu ra, đây cũng là thân là đối thủ, có thể làm duy nhất một chuyện!" Hạ Cảnh Thiên nói.

"Vâng, nhận hiệu dưới tuân mệnh!" Lập tức liền có người trả lời.

Hạ Cảnh Thiên trở lại trong đại trường, mở ra thư, nghiền nát, sau đó bắt đầu hướng Tần Hạo Thiên ghi quân tình báo cáo, Hạ Cảnh Thiên đem sự tình đầu đuôi ghi rõ ràng, sau đó để bút xuống, đem chữ viết hong khô, chiết hảo, nhét vào trong phong thư, phong được, đem dấu hiệu in lại, để cho người mang tin tức mang theo báo cáo rất nhanh hồi kinh.

Tần Hạo Thiên nhận được thư, nhất thời liền cười ha hả, rốt cục, lần này nguy nan, Đại Hân vượt qua đi, Tần Hạo Thiên lập tức truyền chỉ "Mệnh lệnh Hạ Cảnh Thiên nghỉ ngơi và hồi phục binh mã, chuẩn bị đem xung quanh quốc thổ toàn bộ bắt lại, muốn triệt để bắt lại Xa Tiền Quốc!"

Đại lượng khao thưởng binh sĩ đoàn xe xuất phát, phong phú khen thưởng để cho tất cả binh sĩ đều vui vẻ ra mặt, Hạ Cảnh Thiên cầm lấy thánh chỉ, tay gất gao nắm bắt thánh chỉ, rất kích động.

Hạ Cảnh Thiên rất cảm kích Tần Hạo Thiên tín nhiệm, trong tay mình có được trăm vạn hùng binh, thế nhưng là, Tần Hạo Thiên thật giống như căn bản cũng không có để ý tới đồng dạng, nếu nó hoàng đế của hắn, đã sớm bắt đầu thu hồi binh quyền, thế nhưng là, xuống thánh chỉ lại làm cho chính mình một mực quản lý này trăm vạn đại quân, còn để mình xuất chinh, khai cương khoách thổ!

Hạ Cảnh Thiên, Diệp Văn vượt qua bọn họ lần này lập nhiều công lao thật sự là rất lớn, đặc biệt là Hạ Cảnh Thiên, Hạ Cảnh Thiên công lao đã có thể liệt đất Phong vương, nếu tại mở mang bờ cõi, vậy có thể nói là công lao cao che chủ, đồng dạng tình huống đó là phải thay đổi đem, thế nhưng là, Tần Hạo

Thiên căn bản cũng không có đề ý tới này một mảnh vụn !

Hạ Cảnh Thiên bừng lấy thánh chỉ, đối với Hoàng Thành phượng hướng quỳ xuống, dập đầu dưới ba cái đầu, nói "Thần, Hạ Cảnh Thiên, vĩnh viễn không phụ thánh ừ, dùng không cô phụ bệ hạ tín nhiệm!"

Mà trong Hoàng Thành Tàn Hạo Thiên đột nhiên sững sờ, sau đó lắc đầu, nở nụ cười.

Bây giờ Tàn Hạo Thiên đang cùng Nguyễn Thiên Hàn trò chuyện với nhau, Nguyễn Thiên Hàn nhìn nhìn đột nhiên nở nụ cười Tàn Hạo Thiên, cũng là ngây ngẩn cả người.

"Không biết Tàn Hoàng đang cười cái gì?" Nguyễn Thiên Hàn hỏi.

"A, không có việc gì, người nói tiếp!" Tàn Hạo Thiên không có giải thích.

"Ừ, kỳ thật chúng ta lần này tới là tìm đến Tàn Hoàng thương nghị một sự kiện, chúng ta Kiếm Tông lựa chọn phụ thuộc Tàn Hoàng Đại Hãn Vương Triều!" Nguyễn Thiên Hàn lời nói không sợ hãi người chết không ngớt nói.

Mà Tàn Hạo Thiên đã nghe được lời của Nguyễn Thiên Hàn cũng là ngốc trệ một chút, nhìn nhìn Nguyễn Thiên Hàn, hắn không biết nên nói cái gì.

Thấy được Tàn Hạo Thiên giật mình, Nguyễn Thiên Hàn cũng cười cười, nói "Tàn Hoàng không cần kinh ngạc, kỳ thật, chúng ta tìm đến Tàn Hoàng cũng là đi qua nghĩ sâu tính kỹ, chúng ta cũng là có điều kiện được!"

Tàn Hạo Thiên nghe được lời của Nguyễn Thiên Hàn, gật gật đầu, này mới đứng mà.

"Như vậy, nói một chút đi, trăm rất có hứng thú!" Tàn Hạo Thiên nói.

"Kiếm Tông có thể hoàn toàn phụ thuộc Đại Hãn Vương Triều, thế nhưng, Đại Hãn Vương Triều về sau nhất định phải rời đi nơi này, tiến nhập đến kia cái rộng lớn thế giới, lại còn, Đại Hãn Vương Triều phải trợ giúp ta Kiếm Tông báo thù!" Nguyễn Thiên Hàn tràn ngập hận ý nói.

Đã nghe được lời của Nguyễn Thiên Hàn, Tàn Hạo Thiên lông mày hơi hơi nhăn lại.

"Tàn Hoàng, giao dịch này, Đại Hãn tuyệt không thua thiệt, chúng ta Kiếm Tông thực lực dựa theo tình huống hiện tại mà nói, coi như là cực hạn thể lực, thế nhưng, chúng ta Kiếm Tông cùng bên kia một cái thể lực có huyết hải thâm cừu, cho nên, chúng ta phải nhờ vào bên ngoài lực lượng!" Nguyễn Thiên Hàn nói.

Nghe được lời của Nguyễn Thiên Hàn, Tàn Hạo Thiên tinh tế tự hỏi.

"Nói cho ta biết, địch nhân của các người là ai, cái gì thể lực, còn có vì sao kết thù kết oán!" Tàn Hạo Thiên nói.

Nguyễn Thiên Hàn nhìn nhìn Tàn Hạo Thiên, qua hồi lâu mới lên tiếng "Chúng ta Kiếm Tông nguyên bản tại kia một mảnh đại lục cũng là đỉnh cấp thể lực, đáng tiếc về sau dần dần xuống dốc, bởi vì chúng ta Kiếm Tông có một chuỗi cực đạo Đế Bình, đáng tiếc, người của Kiếm Tông căn bản vô pháp tính lại nó, mà Kiếm Tông có một cái đối địch thể lực, muốn đạt được cái này cực đạo Đế Bình, bởi vậy, bọn họ triệu tập thuộc hạ của mình thể lực, đối với Kiếm Tông tiến hành cực kỳ tàn ác đồ sát, nguyên bản trăm vạn người tồn tại Kiếm Tông, đến cuối cùng, chỉ còn lại có tám mươi vạn người, còn phân tán tại các nơi, mà chúng ta thì là mang theo cực đạo Đế Bình núp ở nơi này!"

"Địch nhân của chúng ta cũng là một quốc gia, chi bất quá, bọn họ là đế quốc, so với Đại Hãn cao hơn ba cái đẳng cấp! Tên của bọn hắn gọi là Thiên Thần hoàng triều, bọn họ nói mình là Thần Tộc hậu duệ!" Nguyễn Thiên Hàn nói qua, hàm răng cắn vang lên.

"Ừ, biết, người có thể cam đoan Kiếm Tông không có dị tâm? Cam đoan đối với Đại Hãn Vương Triều trung thành?" Tàn Hạo Thiên đứng người lên, đưa lưng về phía Nguyễn Thiên Hàn hỏi.

"Có thể!" Nguyễn Thiên Hàn kiên định nói.

"Được, đã như vậy, trăm đáp ứng, Kiếm Tông nhập vào Đại Hãn Vương Triều, đợi đến về sau, trăm đem trả lại người một cái vượt qua nguyên bản Kiếm Tông Kiếm Tông! Điều kiện tiên quyết là, các người muốn trung tâm, không cần có bất kỳ không nên có ý muốn!" Nói xong, Tàn Hạo Thiên rời đi nơi này, để lại Nguyễn Thiên Hàn một người.

Nguyễn Thiên Hàn lấy được mình muốn đáp án, cũng không nhiều lưu lại, trực tiếp mang theo môn hạ đệ tử, rất nhanh rời đi nơi này, bởi vì người của Kiếm Tông đang chờ tin tức nhà.

Đi qua mấy tháng nghỉ ngơi và hồi phục, Đại Hãn quân đội bắt đầu nghỉ ngơi khuếch trương, đi theo còn có Kiếm Tông cùng người của La Sát Cung, mục tiêu của bọn hắn chính là ngăn cản U Minh Tông cùng Huyền Thiên Tông!

Đại Hãn binh sĩ một đường hát vang tiến mạnh, rất nhanh đem xung quanh quốc thổ bắt lại, tại nơi này cắm xuống Đại Hãn cờ xí, theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều quốc thổ nhập vào Đại Hãn bản đồ, Đại Hãn thực lực cũng càng cường thịnh, Khí Vận Long Mạch cũng càng lúc càng lớn!

Mà ở trong mật thất, Tàn Hạo Thiên ngồi xếp bằng xuống, Tàn Hạo Thiên chuẩn bị thử đột phá một chút, hắn mơ hồ cảm giác được chính mình có khả năng đột phá!

Khí định, nhắm mắt, vận chuyển Chân nguyên, Để theo vận chuyển, rất nhanh, Tàn Hạo Thiên cùng Khí Vận Long Mạch dây xích tiếp lên, lực lượng khổng lồ không ngừng rót vào thân thể của Tàn Hạo Thiên, Tàn Hạo Thiên thì là rất nhanh vận chuyển Chân nguyên.

Chân nguyên không ngừng tiêu tán tại thân thể của Tàn Hạo Thiên bên trong, mà khí vận thì là không ngừng tiến nhập đến thân thể của Tàn Hạo Thiên, rất nhanh, Tàn Hạo Thiên khí tức rất nhanh đề cao, đi thẳng tới Mệnh Hải chín tầng, Tàn Hạo Thiên nhướng mày, không ngừng áp súc, áp súc, Mệnh Hải chín tầng thực lực rất nhanh hạ thấp!

Mệnh Hải chín tầng, Mệnh Hải tám tầng, Mệnh Hải sáu tầng, Mệnh Hải tầng năm, Mệnh Hải bốn tầng, Mệnh Hải tầng ba, Mệnh Hải hai tầng, Mệnh Hải một tầng, theo áp chế, Tàn Hạo Thiên Mệnh Hải phát sinh long trời lở đất biến hóa, một cái hình tròn bóng chậm rãi xuất hiện, mà thân thể của Tàn Hạo Thiên thì là xuất hiện một tia âm hồi khí tức!

Tàn Hạo Thiên trên trán toàn bộ đều mờ hời, sắc mặt thay đổi, đột nhiên, mở mắt, Tàn Hạo Thiên nói "Lăn lộn Hỗn độn độn, tự thành thế giới, ngưng tụ Nguyên Thần, hóa thành Vô Tướng!"

Theo lời của Tàn Hạo Thiên âm vừa rơi xuống, nhất thời, Tàn Hạo Thiên Nguyên Hồn trực tiếp tiến nhập đến đó cái hình tròn bóng bên trong!

Mà Hoàng Thành khí vận thì là không ngừng rót vào thân thể của Tàn Hạo Thiên bên trong, mà Tàn Hạo Thiên thì là nhắm mắt, yên lặng tu luyện, thời gian không ngừng trôi qua, tròn ba năm qua đi, Đại Hãn khuếch trương cũng đình chỉ, trắng rằm liên minh hoàn toàn tan rã, quốc thổ toàn bộ tiến nhập Đại Hãn bản đồ bên trong, Xa Tiên Quốc cũng bị bắt lại!

Đại Hãn quốc lực không ngừng tăng lên, quốc dân cũng an ổn lại, hết thảy đều là như vậy thường thường vững vàng phát triển, mà ở dân gian, càng ngày càng nhiều người bắt đầu rời tu hành, đặc biệt là tại trong quân, bây giờ Đại Hãn quân đội đã đại bộ phận người đều là Mệnh Hải cảnh!

Mà ở trong mật thất, tu luyện ba năm Tàn Hạo Thiên mở mắt, nhất thời, một cỗ vô thượng uy áp xuất hiện, đã hoàn toàn khuếch trương tu Hoàng Thành hết thảy mọi người chỉ cảm thấy trong lòng của mình run lên, hai chân mềm nhũn, toàn bộ đều quỳ xuống.

Mà Đại Hãn Khí Vận Long Mạch thì là ngưỡng Thiên Nhất âm thanh rống to, Hoàng Thành run rẩy không thôi, Tàn Hạo Thiên tại trong mật thất từ từ nói "Dài dằng dẳng mười vạn năm, chỉ ở tu hành, một giấc ngủ hằng thiên cổ, cũng tại trong nháy mắt đang lúc!"

"Khai thiên tích địa, tự thành thế giới, có lẽ, trăm có thể thoát ly thế giới này nói, sáng tạo ra thuộc về của chính ta đạo!" Nói xong, Tàn Hạo Thiên cười ha ha, rồi đi mật thất!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Phong thưởng

Tàn Hạo Thiên xuất hiện, cũng làm cho trong hoàng cung những người khác phát hiện, Yêu Nghê Thiên cái thứ nhất xuất ra, đi đến Tàn Hạo Thiên trước người, nhìn nhìn Tàn Hạo Thiên, cau mày, hần phát hiện, chính mình cứ nhiên nhìn không thấu Tàn Hạo Thiên.

"Hà? Tu vi tiến triển?" Yêu Nghê Thiên hỏi.

"Ừ, có một chút thu hoạch!" Tàn Hạo Thiên trả lời đến.

"Ừ, vậy là tốt rồi, ngươi đã bế quan ba năm, Đại Hãn hiện tại đã ổn định lại, tính toán ra, Đại Hãn đã hoàn toàn thống nhất nơi này, kế tiếp, ngươi muốn đi đến thế giới kia!" Yêu Nghê Thiên nói.

"Ha ha, đúng vậy a, bất quá, trước đó, còn có một chuyện trọng yếu, đó chính là cùng Mị Nhi định ra hôn ước, đây chính là chúng ta định ra ước định!" Tàn Hạo Thiên nói.

Nghe được lời của Tàn Hạo Thiên, Yêu Nghê Thiên thoả mãn gật đầu, hần rất vui vẻ, điều này nói rõ Tàn Hạo Thiên một mực đem chuyện này để trong lòng.

"Bệ hạ!" Nguyễn Thiên Hàn đi đến Tàn Hạo Thiên trước người, hành lễ nói.

"Ừ, Nguyễn Thiên Hàn, lần này, các ngươi làm được rất tốt, trăm nhớ kỹ! Trăm đáp ứng chuyện của các ngươi, trăm cũng sẽ làm được!" Tàn Hạo Thiên nhìn nhìn Nguyễn Thiên Hàn nói.

"Ta bệ hạ!" Nguyễn Thiên Hàn quỳ xuống, lớn tiếng nói.

"Đứng lên đi!" Tần Hạo Thiên đưa tay, đem Nguyễn Thiên Hàn đỡ lên.

"Nguyễn Thiên Hàn, trăm cũng sắp đi đến các người nói thế giới kia, người đi sao?" Tần Hạo Thiên hỏi.

Nguyễn Thiên Hàn nghĩ nghĩ, nói "Bệ hạ, ta hiện tại không thích hợp ra ngoài, loại bệ hạ tại kia một mảnh thế giới đánh xuống cơ sở, Kiếm Tông sẽ theo Đại Hãn Vương Triều cùng đi! Hiện tại, Đại Hãn tuy thoát nhìn rất mạnh thịnh, thế nhưng là, bệ hạ cũng biết, Đại Hãn Vương Triều phía trên còn áp chế Huyền Thiên Tông cùng U Minh Tông, Kiếm Tông phải cùng La Sát Cung ở chỗ này trấn trụ bọn họ, nói cách khác, sẽ có đại phiền toái được!"

Tần Hạo Thiên đã nghe được lời của Nguyễn Thiên Hàn, cũng gật gật đầu, tuy Tần Hạo Thiên muốn tiêu diệt hai cái này tông môn, thế nhưng là, hiện tại không phải hảo thời cơ, một khi khai chiến, Đại Hãn sẽ chịu hai mặt giáp công, kia cục diện sẽ rất bất lợi!

"Ừ, vậy thì, Nguyễn Thiên Hàn, trăm có một việc nhờ cậy người." Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Nguyễn Thiên Hàn nói.

"Bệ hạ xin phân phó!" Nguyễn Thiên Hàn chấp tay.

"Hiện tại Đại Hãn thần dân cũng có thể tu luyện, các người Kiếm Tông bắt tay vào làm chọn lựa có tư chất người, gia nhập Kiếm Tông, truyền thụ bọn họ tu hành phương pháp, về sau bọn họ không đơn thuần là Đại Hãn con dân, bọn họ cũng sẽ đệ tử của kiếm tông, người xem như vậy như thế nào?" Tần Hạo Thiên đề nghị nói.

Đã nghe được lời của Tần Hạo Thiên, Nguyễn Thiên Hàn thoáng cái liền quỳ xuống.

"Ta ơn bệ hạ, Kiếm Tông truyền nhân Nguyễn Thiên Hàn lúc này thề, sẽ vĩnh viễn xa trung với bệ hạ, trung với Đại Hãn!" Nguyễn Thiên Hàn nói.

"Ha ha ha, được rồi, đây cũng là các người Kiếm Tông dùng hành động lấy được trăm tín nhiệm, nếu như trăm đã đáp ứng các người muốn cho Kiếm Tông vượt qua trước kia Kiếm Tông, như vậy hiện tại liền đánh xuống cơ sở a! Ta Đại Hãn thần dân Kiếm Tông tùy ý chọn lựa!"

"Thế nhưng, Nguyễn Thiên Hàn, có một việc, trăm nhất định phải nói với người rõ ràng, đó chính là, phải nhớ kỹ chính mình định vị, trăm không hy vọng về sau, chúng ta hội gây ra cái gì không thoải mái, người điểm này, trăm hi vọng người có thể một mực ghi tạc trong nội tâm!" Tần Hạo Thiên lưng mang Nguyễn Thiên Hàn thán nhiên nói.

"Bệ hạ yên tâm, Nguyễn Thiên Hàn lúc này thề, tuyệt sẽ không phản bội Đại Hãn Vương Triều!" Nguyễn Thiên Hàn trực tiếp thề.

"Được! Đi chuẩn bị đi!" Tần Hạo Thiên nói xong, trực tiếp rời đi nơi này.

Nguyễn Thiên Hàn đứng thẳng, nhìn nhìn rồi đi Tần Hạo Thiên, tay không khỏi nắm thật chặt.

Rộng lớn đại điện, trong đại điện, thần công đứng thẳng, Tần Hạo Thiên ngồi ở trên ghế rồng, nhìn nhìn phía dưới rậm rạp chằng chịt đại thần, nội thị tiến lên, hát lên trong tay phát trần nói "Hoàng thượng vào triều, đủ loại quan lại yết kiến!"

"Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!" Tất cả thần công toàn bộ quỳ xuống, đối với Tần Hạo Thiên lớn tiếng hô.

"Các khanh bình thân!"

"Ta hoàng thượng!"

Trong đại điện đại thần toàn bộ đứng thẳng, Tần Hạo Thiên phát phát tay, nội thị cong cong eo, lấy ra một tờ màu vàng sáng thánh chỉ, mở ra, lớn tiếng nói "Phụng Thiên Thừa Vận, hoàng đế chế viết: Đại Hãn liệt vị thần công, tại trăm không tại ba năm, cần trọng, vì Đại Hãn thêm phòng che ngói, làm ra trác tuyệt công hiến, Đại Hãn có thể có hôm nay quá lớn hưởng, Đại Hãn liệt vị thần công khổ cực!"

"Nhưng, có công liền có phần thưởng, Đại Hãn Vương Triều tại quốc dân, vận mệnh quốc gia tầm bở, Đại Hãn quốc dân có được tu hành chi quyền lợi, bởi vậy, ta Đại Hãn đã thoát khỏi cái gọi là bình thường xưng hô, hôm nay, trăm quyết định, Đại Hãn quốc dân khí vận, lấy so với dân, dùng tại dân, Đại Hãn Vương Triều quốc chi khí vận, dựa theo quan giai phân chia, Đại Hãn tất cả quan dân cũng có thể hưởng thụ, nhìn qua ta Đại Hãn càng cường thịnh! Khâm thủ!"

"Ta bệ hạ!" Tất cả thần công lại một lần nữa quỳ xuống tạ ơn.

Thánh chỉ đọc xong, nhất thời, hoàng cung phía trên khí vận Cự Long ngửa mặt thét dài, kim quang lập lòe, chỉ thấy toàn bộ Đại Hãn Vương Triều lâm vào kim sắc quang mang trong hải dương, chỉ cần là thuộc về Đại Hãn Vương Triều con dân, thân thể toàn bộ đều lập lòe nổi lên quang mang màu vàng.

Mà ở trong đại điện, hào quang chói mắt vô cùng, chỉ nhìn thấy đứng ở trong đại điện thần công toàn bộ như tiên nhân hạ phàm, thân thể tản mát ra từng trận kim quang, khí thế cũng cải biến không ít.

Nguyên bản rất nhiều đã tóc hoa râu, hàm răng tróc ra lão quan viên cư nhiên Khô Mộc gặp xuân, tóc trở nên đen nhánh, roi xuống hàm răng cũng trương xuất ra, khuôn mặt cũng trở nên Niên Kinh lên.

Kim quang dần dần biến mất, thế nhưng, tại mỗi một người bọn hắn mi tâm đều một cái kim sắc điểm nhỏ, đây là thuộc về chính bọn họ khí vận, hiện tại, bọn họ cùng Đại Hãn Vương Triều triệt để dây xích tiếp lên, mà Đại Hãn khí vận cũng đem dẫn dắt bọn họ bước vào cường giả thế giới!

Cảm giác được thân thể của mình biến hóa, bọn họ lẫn nhau nhìn xem, bọn họ phát hiện, chính mình nhìn đối phương, đối phương sau đầu cứ nhiên phát ra từng trận chói mắt kim sắc quang sáng, như tiên nhân tiên quang!

Chức quan càng lớn, kia kim sắc quang sáng lại càng lớn, viêt chói mắt!

"Tuyên chỉ!" Tần Hạo Thiên lại một lần thần nhiên nói.

Nội thị lại một lần nữa tiến lên, lại một lần nữa mở ra một trương thánh chỉ.

"Phụng Thiên Thừa Vận, hoàng đế chế viết: Hoang Cổ Quan phòng giữ Trương Quân Diệp Văn vượt qua, suất lĩnh dưới trướng tướng sĩ, Hoang Cổ Quan đầm máu chiến đấu hăng hái, đánh bại xâm phạm chi địch, thu phục trắng rằm liên minh, còn đây là đại công, Diệp Văn vượt qua tiến lên nghe phong!"

Diệp Văn vượt qua tiến lên, quỳ xuống.

"Phong Diệp Văn vượt qua vì Đại Hãn Bách Việt đội, nhập trú Quân Cơ Xứ, phong Diệp Văn vượt qua vì Đại Hãn đệ nhị Quân đoàn trưởng, chỉ huy dưới trướng binh sĩ, chờ đợi Quân Cơ Xứ chỉ lệnh!"

"Tạ bệ hạ, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!"

Diệp Văn vượt qua đứng lên, chỉ thấy lại là một đoàn kim sắc khí vận rót vào lá thân thể của Văn Siêu, nhất thời, Diệp Văn vượt qua sau đầu kim sắc quang sáng lại một lần nữa biến lớn một vòng, thế nhưng so với Hạ Cảnh Thiên, nhỏ hơn một chút.

"Hạ Cảnh Thiên tiến lên nghe phong!"

"Có mặt tướng!" Hạ Cảnh Thiên tiến lên, quỳ xuống lớn tiếng nói.

"Trần Quốc Công Hạ Cảnh Thiên, trung quân ái quốc, tại Hoài Cốc Quan đại phá Xa Tiền Quốc xâm phạm chi địch, tan tành địch nhân âm mưu, bắt lại Xa Tiền Quốc, đuổi bắt Lâm Bất Phàm, còn đây là đại công, trăm ban tặng Trần Quốc Công Hạ Cảnh Thiên Đế vương kiếm, ban tặng đệ nhất quân đoàn quân hồn " thuần chất trung thành đền nợ nước "!"

"Thần tạ ơn bệ hạ, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!"

Hạ Cảnh Thiên tạ ơn, đứng thẳng lên, chỉ thấy một trương thánh chỉ bay lên, đi tới trước mặt Hạ Cảnh Thiên, Hạ Cảnh Thiên duỗi ra hai tay, nhìn mình trên tay thánh chỉ, nhìn một chút, nhất thời, thân thể run rẩy, rất là kích động.

Chỉ nhìn thấy phía trên ghi chính là một ca khúc, rất có khí thế, cũng rất phù hợp Hạ Cảnh Thiên dưới trướng binh sĩ, danh tự tự kêu là " thuần chất trung thành đền nợ nước ".

Khói báo động lên giang sơn bắc nhìn qua

Long lên cuốn ngựa hí dài kiếm khí Như Sương

Tâm như hồ nước giống như Nguyễn nước sông mệnh mông

Hai mươi năm giữa ngang dọc ai có thể chống đỡ

Hận muốn điên cuồng đao chổ hướng

Ít nhiều tay chân trung hồn chôn xương hấn quê hương

Tiếc gì trăm chết báo nhà quốc

Nhấn than tiếc càng không lời huyết lệ đầy vành mắt

Móng ngựa nam đi người bắc nhìn qua

Người bắc nhìn qua thảo xanh vàng Trần bay lên

Ta nguyện gìn giữ đất đai phục Khai Cường

Đường đường Đại Hãn muốn cho bốn phương

Tới hạ

Thấy được bài hát này, Hạ Cảnh Thiên thoáng cái liền quỳ xuống trên mặt đất, đối với Tần Hạo Thiên nói "Mặt tướng tạ ơn bệ hạ, đây là bệ hạ đối với đệ nhất quân đoàn binh sĩ khăng định, mặt tướng thay dưới trướng binh sĩ tạ ơn bệ hạ!" Nói xong trùng điệp dập đầu dưới ba cái khấu đầu.

Kỳ thật Tần Hạo Thiên cũng có một ít không có ý tứ, rốt cuộc, đây là chính mình đạo văn (*ăn cắp bản quyền) đại thiên triều Đồ Hồng Cương sâu sắc ca, bắt đến nơi đây, chính mình sửa lại mấy chữ, ngẫm lại thật đúng là không có ý tứ.

"Trần Quốc Công không cần như thế, quốc công cùng dưới trướng binh sĩ vì nước chinh chiến, trăm một mực ghi ở trong lòng, đối với quốc công cùng dưới trướng binh sĩ, trăm mình bạch tại tâm như hồ nước, cho nên trăm đem bài hát này với tư cách là đệ nhất quân đoàn quân hồn chi ca, làm như hạ lễ, lấy khen ngợi Đại Hãn binh sĩ thuần chất trung thành đền nợ nước!" Tần Hạo Thiên nói.

"Tạ bệ hạ!" Hạ Cảnh Thiên lại một lần nữa nói lời cảm tạ, sau đó đứng thẳng lên, trở lại vị trí của mình.

Tần Hạo Thiên đứng thẳng, sau đó đối với bên cạnh vẫy vẫy tay, nhất thời, tại một cái nội thị dưới sự dẫn dắt, Yêu Mị Nhi bị dẫn dắt đi lên, Tần Hạo Thiên đi đến trước mặt Yêu Mị Nhi, đưa tay, dắt tay của Yêu Mị Nhi, sau đó xoay người, nhìn nhìn phía dưới thần công.

"Trăm quyết định, sắp sửa lấy Mị Nhi làm hậu, hôm nay tại chư vị thần công chứng kiến, trăm cùng Mị Nhi định ra hôn ước, đợi đến hết thủy bình thường trở lại, trăm sẽ cử hành long trọng hôn lễ, cưới vợ Mị Nhi!" Tần Hạo Thiên nắm tay của Yêu Mị Nhi, lớn tiếng nói.

Đã nghe được lời của Tần Hạo Thiên, Yêu Mị Nhi mặt đỏ rần, bên tai từ đều hồng thắm.

"Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ!" Tất cả thần công toàn bộ lại một lần nữa quỳ xuống, lớn tiếng hô, đối với Tần Hạo Thiên cá nhân vấn đề, bọn họ cũng rất sốt ruột, rốt cuộc, bây giờ Tần Hạo Thiên đã sắp ba mươi tuổi, tại trước kia, cái khác bệ hạ cũng đã có hoàng tử, thế nhưng là, đối với Tần Hạo Thiên, bọn họ không dám như thế nào hiển nhiên mà nói, rốt cuộc, Tần Hạo Thiên không phải dĩ vãng bệ hạ.

Hiện tại, Tần Hạo Thiên chủ động nói lên chuyện này, hết thảy mọi người đương nhiên cao hứng, như vậy cũng liền để cho bọn họ cảm giác được chính mình không có thất trách, rốt cuộc, quốc gia truyền thừa cũng rất trọng yếu.

Đến bây giờ, những người này còn không có cái biến qua tâm tính, bọn họ quên, Đại Hãn Vương Triều đã không phải là lấy trước kia cái phạm nhân quốc độ, mà bọn họ cũng đã nhảy ra tu giả miệt thị phạm nhân thế giới.

Đại Hãn Vương Triều hoàng đế định ra hôn ước sự tình phát tán xuất ra, nhất thời toàn bộ Đại Hãn lại một lần nữa lâm vào sung sướng hải dương, tất cả quốc dân đối với vị trí của Hoàng Thành, đối với Tần Hạo Thiên, Yêu Mị Nhi phát ra tốt đẹp chúc phúc!

Mà ở một cái trong thôn nhỏ, Hoàng Bính nhưng ăn mặc vải thô áo gai, nghe được đến tin tức này, chèn cùi tay sững sờ, thế nhưng, lập tức, Hoàng Bính nhưng cười cười, lắc đầu, tiếp tục bắt đầu chèn cùi, gian phòng bị mở ra, một cái mang theo đầu hồ cái mũ hải tử chạy ra, ôm Hoàng Bính nhưng chân, nhìn nhìn Hoàng Bính nhưng vừa cười vừa nói "Phụ thân, bệ hạ đính hôn, cái gì là đính hôn a?"

Hoàng Bính nhưng buông xuống búa, sau đó ôm lấy hải tử, vừa cười vừa nói "Ha ha, tiểu Hồ tử, đính hôn là tốt sự tình, về sau tiểu Hồ tử trưởng thành, muốn kết hôn lão bà thời điểm, liền biết cái gì là đính hôn, hiện tại a, ngươi còn quá nhỏ!" Nói xong, còn dùng đỉnh đầu đỉnh đứa bé này.

"Khanh khách, phụ thân, râu mép ghim người, không muốn, ghim người!" Một lớn một nhỏ hai người nhi cùng một chỗ chơi đùa, mà ở công môn, một cái dụ dàng nữ tử từ nhìn nhìn hai người đùa giỡn, nở một nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Sát

Huyền Thiên Tông bên trong, Huyền Tiêu rất là tức giận, một lần một lần mình muốn đá kích Tần Hạo Thiên Đại Hãn Vương Triều, thế nhưng là, một lần một lần thất bại, đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

Thế nhưng là, hiện tại Đại Hãn Vương Triều đã đã có thành tựu, Kiếm Tông, La Sát Cung đứng ở sau lưng Đại Hãn, dựa vào chính mình một cái Huyền Thiên Tông căn bản không phải là đối thủ của bọn họ.

Đối với Tần Hạo Thiên, Huyền Tiêu hận không thể nghiền thành tro bụi, một cái nhỏ bé phạm nhân, cư nhiên đem chính mình trên đầu nhiều năm như vậy, phải nghĩ biện pháp, áp chế Đại Hãn Vương Triều phát triển, nói cách khác, Tần Hạo Thiên chiến thư muốn thực hiện.

Nghĩ tới đây, Huyền Tiêu rốt cục ngồi không yên, đứng dậy, nhìn nhìn vị trí của Đại Hãn Vương Triều tràn ngập sát khí, vung lên ống tay áo, đi tới Huyền

Thiên Tông mặt thất, một cái to lớn trong mặt thất, ánh nến điểm một chút, đem trọn cái mặt thất chiếu rọi vô cùng là sáng ngời, Huyền Tiêu đi đến mặt thất tận cùng bên trong nhất, chỉ thấy tại nơi này, tế bái lấy một trương hoàng sắc lá bùa.

Lá bùa phiếm vàng, phía trên hồng hồng sắc chu sa phác họa ra vô số thần bí phù văn, Huyền Tiêu đi tới nơi này cái phù giấy trước mặt, nhen nhóm ba cây mùi thơm ngát, quỳ xuống, cung kính đi ba lễ, chen vào ba cây mùi thơm ngát.

Chấp tay hành lễ, mặt mũi Huyền Tiêu tràn ngập nghiêm túc.

"Huyền Thiên Tông, số 28 đại chương môn, Huyền Tiêu, lúc này cung thỉnh thần phù, tru sát ta Huyền Thiên Tông địch nhân Tàn Hạo Thiên!" Nói xong, Huyền Tiêu lại một lần nữa dập đầu dưới ba cái đầu.

Huyền Tiêu dập đầu hết đầu, chỉ thấy kia trương nguyên bản rất bình thường lá bùa không gió mà bay, lá bùa phía trên phù văn cũng lập lòe ra hồng sắc hào quang.

Huyền Tiêu duỗi ra hai tay, kia cái phù giấy từ từ bay tới Huyền Tiêu trên hai tay, Huyền Tiêu cung kính bưng lấy lá bùa, rời đi mặt thất, đi tới Huyền Thiên Tông tối cao sơn phong.

Huyền Tiêu cầm trong tay lá bùa buông ra, nhất thời, kia cái phù giấy cứ thế phiêu khởi, Huyền Tiêu cắn chót lưỡi, một cổ Chí Dương đầu lưỡi chi huyết phun ra, lổm đổm đầu lưỡi chi huyết phun tại này cái phù trên giấy.

Này cái phù giấy nhiễm đến Huyền Tiêu đầu lưỡi huyết, nhất thời, lá bùa khiến cho thiên địa rung chuyển, Huyền Thiên Tông hết thấy mọi người toàn bộ đều mặt lộ vẻ kinh hãi, vẻ mặt sợ hãi nhìn nhìn Huyền Thiên Tông tối cao sơn phong.

Chỉ thấy đỉnh núi kia phía trên tản ra từng trận làm cho người ta khiếp sợ ba động, một đạo kim quang lóe lên rồi biến mất, Thái Huyền xuất hiện, chỉ thấy Thái Huyền vẻ mặt lo lắng, có đặc biệt là trông thấy không trung nổi lơ lửng lá bùa.

"Chương môn, ngươi tại sao có thể vận dụng này trương thần phạt lá bùa? Ngươi đến cùng muốn làm gì?" Thái Huyền hỏi.

"Hà? Thiên Huyền Đại Trưởng Lão, ngươi đã đến rồi, ha ha, không sao, không sao, hôm nay, Bốn Chương Môn để cho ngươi xem một chút Đại Hãn Vương Triều bị diệt, muốn diệt ta Huyền Thiên Tông, nghĩ rất đơn giản!" Huyền Tiêu lạnh lùng nói.

Nghe được lời của Huyền Tiêu, Thái Huyền nhất thời liền mặt lộ vẻ đáng ghét, hẩn hiểu được, ở trong lòng Huyền Tiêu, Tàn Hạo Thiên chính là một cây gai, một cái tâm ma, bây giờ Huyền Tiêu đã có điểm nhập ma.

"Chương môn, ngươi tỉnh, ngươi làm như vậy, ngươi muốn đem ta Huyền Thiên Tông đặt đất? Ngươi chẳng lẽ không biết này trương thần phù một khi thả ra đi gặp có bao nhiêu lực sát thương? Này sẽ tạo thành ít nhiều sát nghiệt?" Thái Huyền sốt ruột.

"Ha ha, ha ha ha, sát nghiệt? Thái Huyền Đại Trưởng Lão, mạnh được yếu thua, ai có thể đủ cuối cùng sống sót, ai chính là cường giả, về phần sát nghiệt, ha ha, trên thế giới này, trên tay người nào không có sát nghiệt? Vì Huyền Thiên Tông trở nên càng mạnh, Huyền Tiêu không sợ đáp trên ma đầu thanh danh!" Huyền Tiêu một tiếng cười lạnh, vung tay lên, thần phù phát ra một tiếng bén nhọn tiếng xé gió, hướng về Đại Hãn Vương Triều cấp tốc bay đi.

"Không muốn!" Thái Huyền nhìn nhìn trong nháy mắt liền biến mất thần phù, hô to một tiếng, đáng tiếc, đã muộn!

Thần phù uy thế quá cường đại, coi như là ở trên không bên trong, cũng làm cho hết thấy mọi người trông thấy này một trương đằng đằng sát khí thần phù gào thét mà qua, bọn họ không rõ đây là vật gì, thế nhưng là, bọn họ cảm nhận được từ nội tâm phát ra sợ hãi!

Đại Hãn Vương Triều, Hoàng Thành, thiên không đột nhiên trở tối, mây đen rậm rạp, đem trọn cái Hoàng Thành bao phủ, bầu không khí áp lực, tất cả mọi người đều cảm giác ngực của mình nặng nề vô cùng.

Tàn Hạo Thiên bọn họ đi ra đại điện, ngẩng đầu nhìn không trung, chỉ nhìn thấy kia đầy trời mây đen không ngừng xoay tròn, trung ương tựa như đang nổi lên lấy cái gì, Khí Vận Long Mạch giữa mặt thét dài, trong mắt tràn ngập phản hận.

Tàn Hạo Thiên vung tay lên, nhất thời Khí Vận Long Mạch phân tán, Hoàng Thành bị kia màu vàng kim khí vận bao phủ, hình thành một cái to lớn ô dù, Tàn Hạo Thiên để cho tất cả mọi người dừng động, mà thân thể của hắn bay lên trời, đi tới giữa không trung, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm kia mây đen trung tâm.

"Ầm ầm, ca sát!" Lôi điện vang lên, màu đỏ thẩm tia chớp phá toái hư không, đột nhiên, kia đầy trời mây đen bất động, bầu không khí trở nên càng thêm áp lực.

Mây đen bắt đầu biến hóa, một trương to lớn mặt người xuất hiện, Tàn Hạo Thiên cau mày nhìn nhìn gương mặt này.

"Ha ha ha, Tàn Hạo Thiên, hôm nay sẽ là của ngươi tử kỳ! Đại Hãn Vương Triều của ngươi, ta cũng sẽ nhổ tận gốc!" Khuôn mặt khổng lồ kia há miệng nói chuyện, thanh âm truyền khắp toàn bộ Đại Hãn Vương Triều.

Tàn Hạo Thiên chấp hai tay sau lưng, nhìn nhìn gương mặt này, trong mắt hàn quang hiện lên.

"Huyền Tiêu, ngươi thật đúng là càng muốn sống trở về, cứ nhiên làm ra động tĩnh lớn như vậy, xem ra, ngươi là triệt để không biết xấu hổ da! Ha ha!" Tàn Hạo Thiên cuối cùng còn đưa Huyền Tiêu một cái ha ha.

"Tàn Hạo Thiên, đi chết đi!" Nói xong, kia trương to lớn mặt người tiêu thất, mây đen tuôn động, một cái bàn tay khổng lồ xuất hiện, mang theo vô thượng uy thế hướng về toàn bộ Hoàng Thành đè xuống!

Tàn Hạo Thiên tay khẽ vẫy, Tru Thiên Hạ xuất hiện, rút kiếm ra khỏi vỏ, hàn quang lấp lánh, ánh mắt lạnh đầy, nhìn nhìn kia bàn tay khổng lồ dần dần hạ thấp.

"Một kiếm định giang sơn!" Tàn Hạo Thiên một kiếm đánh tới, từ thân thể của Tàn Hạo Thiên xuất hiện một đạo to lớn bóng kiếm, dần dần mở rộng, sắc bén kia mũi kiếm đối với dần dần hạ thấp cự đại thủ chương hung hăng đâm tới!

"Phốc phốc" một tiếng, kiếm hư ảnh trực tiếp đâm rách kia bàn tay khổng lồ, đột nhiên, bóng kiếm tiêu thất, mà không trung bàn tay khổng lồ cũng đình chỉ, kia bàn tay khổng lồ bên trong phát ra vô số "XIU....XIU..." thanh âm.

"Bạo!" Nhẹ nhàng một tiếng, kia bàn tay khổng lồ một chút nổ bung, mà trong lòng bàn tay kia đầy trời kiếm khí lung tung bay múa, nguyên lai, vừa mới một kiếm kia, Tàn Hạo Thiên đem kiếm khí đưa vào kia bàn tay khổng lồ, để cho kiếm khí tại trong lòng bàn tay bạo phát, trực tiếp đem kia bàn tay khổng lồ phế bỏ.

"A ~!" Mây đen bên trong, truyền đến Huyền Tiêu hét thảm một tiếng âm thanh.

Mà ở Huyền Thiên Tông, Huyền Tiêu đột nhiên phun ra một ngụm huyết tinh, cánh tay đột nhiên nổ tung, huyết nhục chia lìa, Thái Huyền tiến lên, một bả đỡ Huyền Tiêu, con mắt của Huyền Tiêu đỏ bừng, nhìn mình không ngừng tay run rẩy.

"Được, rất tốt, đã như vậy, như vậy cũng đừng trách lòng ta hung ác!" Huyền Tiêu trong nội tâm giọng căm hận nói.

Đẩy ra Thái Huyền, Huyền Tiêu tiến lên vài bước, nhắm mắt lại, câu thông thần phù.

"Àm âm!" Mây đen bên trong phát ra nặng nề thanh âm, Tàn Hạo Thiên không dám khinh thường, đột nhiên, một cỗ lực cho người sờn tóc gáy khí tức xuất hiện, sắc mặt của Tàn Hạo Thiên trầm xuống.

"Tạch...! Tạch...! Tạch...!" Mây đen bên trong xuất hiện vô số rậm rạp chằng chịt mũi kiếm, mà ở mây đen trung tâm, một bả màu đỏ thẫm trường kiếm xuất hiện, thanh trường kiếm này vừa xuất hiện, nhất thời, Nguyễn Thiên Hân biến sắc, bởi vì, hắn phát hiện, chính mình trường kiếm trong tay cự nhiên không tự chủ được run rẩy lên, muốn thoát ly khống chế của mình.

"Lạnh canh lạnh canh!" Đại Hãn Vương Triều, trong hoàng thành, vô số bội kiếm toàn bộ ra khỏi vỏ, toàn bộ đi tới không trung, đi tới Tàn Hạo Thiên sau lưng, mà Tàn Hạo Thiên cũng cảm giác được trong tay mình Tru Thiên Hạ không an phận lại.

Nghĩ nghĩ, Tàn Hạo Thiên thu kiếm vào vỏ, đem Tru Thiên Hạ thu hồi giới chỉ, con mắt nhìn về phía Khí Vận Long Mạch bên trong trấn Cửu Châu!

"Tới!" Một tiếng gầm lên, Khí Vận Long Mạch mở ra miệng rộng, trấn Cửu Châu phát ra một tiếng gào thét, đi đến Tàn Hạo Thiên trước người, Tàn Hạo Thiên tay bắt lấy trấn Cửu Châu, mà trấn Cửu Châu run rẩy không ngừng, Tàn Hạo Thiên cảm giác được trấn Cửu Châu tràn ngập chiến ý.

"Lạnh canh lạnh canh!" Mây đen bên trong xuất hiện trường kiếm mũi kiếm toàn bộ đối với Tàn Hạo Thiên, mà Tàn Hạo Thiên sau lưng trường kiếm cũng đứng lấy Tàn Hạo Thiên, bốn phía rậm rạp chằng chịt dài Kiếm Tướng Tàn Hạo Thiên hoàn toàn vây lại!

"Tới chiến!" Tàn Hạo Thiên một tiếng hét to.

"XIU....XIU... XIU....XIU..., Vút Vút bá!" Trường kiếm phá không mà đến, thẳng hướng Tàn Hạo Thiên, Tàn Hạo Thiên tay niết ở trấn Cửu Châu, thân ảnh phiêu chọi hiện, rậm rạp chằng chịt trường kiếm cấu thành sát trận không ngừng vây quét lấy Tàn Hạo Thiên.

Tàn Hạo Thiên không ngừng né tránh, hữu kinh vô hiểm tránh thoát vô số ắt phải chết kiếm.

"CHÍU...U...U!! Sặc!" Màu đỏ thẫm trường kiếm xuất động, mang theo sát phạt chi khí, đâm về trong lòng Tàn Hạo Thiên, Tàn Hạo Thiên cảm giác được toàn thân lạnh lẽo thấu xương, lông tơ chổng cây chuối, không trung một cái lộn một vòng, tránh thoát một kiếm này, mà lên phương trường kiếm đã đánh tới!

Vô đao huy vũ, đem vô số trường kiếm đánh rớt trên mặt đất, nắm lấy cơ hội, Tàn Hạo Thiên rời đi sát trận, mà trường kiếm thì là theo sát phía sau, Tàn Hạo Thiên tại thượng, chúng cũng đi theo, Tàn Hạo Thiên rơi xuống đất, chúng cũng một đường thẳng hướng mặt đất!

"Chân Long hộ thể!" Tàn Hạo Thiên một tiếng hò hét, khí vận Cự Long một tiếng rít gào, thân thể khổng lồ xuất động, trực tiếp đem Tàn Hạo Thiên bao trùm, kia rậm rạp chằng chịt trường kiếm trực tiếp đâm vào khí vận thân thể của Cự Long phía trên.

"Đình đình đang đang!" Vô số trường kiếm đâm vào khí vận thân thể của Cự Long phía trên, phát ra âm thanh chói tai.

Mà Tàn Hạo Thiên cũng rút ra thời gian, trong mắt tàn khốc lóe lên, rút đao ra khỏi vỏ, một đao đánh xuống, 40m dài đao khí xuất hiện, một đao này trực tiếp đem kia đánh tới trường kiếm toàn bộ đánh bay, rất nhiều trường kiếm phát ra một tiếng vang lên, phá toái!

Khí Vận Long Mạch tiêu tán, hội tụ tại thân thể của Tàn Hạo Thiên bên trong, nhất thời Tàn Hạo Thiên thân thể tản ra kim sắc quang mang. Để theo vận chuyển, Hạo Nhiên khí thể phát ra.

"Đế lâm thiên hạ!"

Cảm nhận được Tàn Hạo Thiên kia khủng bố khí thế, hết thấy mọi người toàn bộ quỳ xuống! Sau lưng Tàn Hạo Thiên một đầu Kim Sắc Cự Long chiếm giữ, ngửa đầu, đối với bên trên bầu trời mây đen.

Mà bên trên bầu trời còn thừa lại cái thanh kia màu đỏ thẫm trường kiếm!

"Tới chiến!"

Màu đỏ thẫm trường kiếm phát ra "Ồ ồ" thanh âm, mà kia khí tức cũng càng ngày càng cường thịnh, kiếm ý cũng càng ngày càng khủng bố, hư không cũng đã bị này màu đỏ thẫm trường kiếm mơ hồ phá vỡ!

"CHÍU...U...U!!!" "Bá!" Màu đỏ thẫm trường kiếm đánh tới, Tàn Hạo Thiên một tiếng gầm lên, trong tay trường đao chống đỡ trường kiếm, mà thân thể của hắn thì là không ngừng lui về phía sau, một mực thối lui có 30m cự ly!

"Đình!" Đem trường kiếm ngăn, Tàn Hạo Thiên trở tay một đao, hung hăng chém vào thanh trường kiếm này phía trên.

"XỈ...!" Trường kiếm tàn nát ra khắp Thiên kiếm khí, đem Tàn Hạo Thiên bao bọc!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Vô cùng nhục nhã

Rậm rạp chằng chịt kiếm khí đem Tàn Hạo Thiên bao trùm, hình thành một cái viên cầu, mà ở viên cầu bên trong, kia kiếm khí không ngừng bạo phát, trên người Tàn Hạo Thiên long bào đã bị đâm rách tung toé, thông Thiên Hoàng quan cũng bị chém đứt một đoạn.

Tàn Hạo Thiên không ngừng huy vũ lấy trong tay trường đao, đột nhiên bạo phát.

"Cho trẫm khai mở!"

"Bành!" Kiếm khí hình thành bóng trực tiếp nổ bung, vô số kiếm khí khắp nơi bay tứ tung, tiêu tán, mà Tàn Hạo Thiên Tiên Từ a toàn thân lưu chảy huyết tinh, từng ngum từng ngum thở hổn hển.

"Hắc hắc, Tàn Hạo Thiên, ngươi rất lợi hại đúng không, thế nhưng là, ngươi Đại Hãn Vương Triều những người khác đâu? Những người khác có ngươi lợi hại như vậy?" Huyền Tiêu âm trầm thanh âm lại một lần nữa truyền đến.

Tàn Hạo Thiên đã nghe được, ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời bên trong mây đen, sắc mặt băng lãnh vô cùng.

"Huyền Tiêu, ngươi dám giết ta Đại Hãn một người, trẫm chắc chắn tàn sát ngươi cả nhà!" Tàn Hạo Thiên lạnh như băng nói.

"Ha ha ha, Tàn Hạo Thiên, đến bây giờ ngươi còn dám đùa nghịch uy phong? Ngươi đã không tin, như vậy, ta liền thỏa mãn ngươi đi!" Huyền Tiêu âm trầm mà cười cười, nói xong, chỉ thấy mây đen bên trong phân liệt ra vô số trường kiếm, hướng về Đại Hãn quốc thổ phân tán mà đi!

Trường kiếm phá không, âm thanh chói tai truyền khắp khắp nơi, Tàn Hạo Thiên nhìn nhìn dần dần phân tán trường kiếm, lửa giận trong lòng thiêu đốt.

"Bát cực thiên vĩ! Xuất!" Tàn Hạo Thiên quát lạnh một tiếng, Bát cực thiên vĩ kia thân ảnh khổng lồ đột phá hư không, xuất hiện sau lưng Tàn Hạo Thiên.

Bát cực thiên vĩ ngửa mặt thét dài, mở ra miệng rộng, đột nhiên khê hấp, chỉ thấy kia bay về phía bốn phương tám hướng trường kiếm thoáng cái dừng lại!

"Vút Vút bá! XIU...XIU...!" Trường kiếm toàn bộ bay ngược trở về, tiến nhập đến Bát cực thiên vĩ miệng! Ngàn vạn trường kiếm, liên tục không ngừng tiến nhập Bát cực thiên vĩ trong miệng!

"Huyền Tiêu, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Trẫm tất tru ngươi!" Tàn Hạo Thiên nhìn nhìn mây đen, lớn tiếng nói.

"Tàn Hạo Thiên, đừng lớn lối, chờ ngươi sống sót rồi nói sau!" Huyền Tiêu lớn tiếng nói, lập tức, Huyền Tiêu trực tiếp thả khổng chế thần phù ý thức,

thần phù bị giải khai cấm chế.

Bên trên bầu trời mây đen đột nhiên một hồi, đón lấy, không trung truyền đến làm cho người bất an khí tức, còn kèm theo "Àm ầm" thanh âm.

Bên trên bầu trời mây đen trong nháy mắt biến thành huyết hồng sắc, một cái con mắt thật to xuất hiện ở bên trên bầu trời, này một con mắt vừa xuất hiện, nhất thời, Tần Hạo Thiên cảm giác được một cỗ áp lực cường đại áp bách tại thân thể của mình phía trên.

Mà kia một con mắt thì là gắt gao nhìn chăm chăm Tần Hạo Thiên, vô tình con ngươi gắt gao nhìn chăm chăm Tần Hạo Thiên, mà ở Hoàng Thành, hết thảy mọi người toàn bộ đều toàn thân run rẩy, nom nớp lo sợ nhìn lên bầu trời bên trong con mắt.

Rất nhiều người đã nhìn không được, quý xuống, một quý đi xuống, nhất thời, trên người áp lực giảm nhiều.

"Hạo Thiên, đây là một cái thiên đạo tàn mắt! Nhất định phải cẩn thận!" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn kia một con mắt, lớn tiếng nói.

Tần Hạo Thiên cúi đầu vừa nhìn, trông thấy Hoàng Thành vô số người đã quý xuống, nhất thời trên mặt xuất hiện tức giận.

"Ta Đại Hân con dân, quý lạy trời xanh, đại địa, cha mẹ cao đường, cho trầm đứng lên, trầm không có chết, các ngươi không thể quý!" Tần Hạo Thiên lớn tiếng nói.

"Chỉ là một cái thiên đạo tàn mắt, cũng dám tại trầm trước mặt quát tháo? Cho dù ngươi là là hoàn chỉnh Thiên Đạo Chi mắt, trầm cũng phải đem ngươi tiêu diệt!" Tần Hạo Thiên trong tay trường đao trực chỉ thiên đạo tàn mắt.

Đã nghe được lời của Tần Hạo Thiên, người của Hoàng Thành cũng nỗ lực đứng thẳng lên, đáng tiếc, bọn họ một khi quý xuống, sẽ rất khó đứng thẳng lên, Tần Hạo Thiên tay khẽ vẫy, khí vận Cự Long giữa mặt thét dài, gia trì tại hết thảy mọi người trên người, nhất thời, áp lực giảm nhiều.

"Đại Hân vạn tuế! Bệ hạ vạn tuế!" Đại Hân người của Hoàng Thành toàn bộ hô lên, bọn họ tin tưởng hoàng đế của mình, tin tưởng bệ hạ của mình, bệ hạ nhất định có thể dẫn dắt bọn họ xông qua này đạo cửa ải khó!

Trông thấy quý trên mặt đất người đứng thẳng lên, thiên đạo tàn mắt con mắt động một chút, kia con mắt đột nhiên trợn to, một tia hàn quang hiện lên.

"Tới!" Trường đao chỗ hướng, sát khí tràn ngập, chiến ý dạt dào!

"CHÍU...U...U!!" Một đạo ngân sắc hào quang tự trong mắt hiện lên, Tần Hạo Thiên nhướng mày, trường đao về một cái, trực tiếp đem kia một đạo ngân sắc hào quang ngăn trở, mà thân thể của Tần Hạo Thiên trực tiếp bị này một đạo hào quang đánh vào dưới mặt đất.

"Bành, long!"

"Đại Địa Long Mạch, cho trầm xuất ra!" Dưới mặt đất truyền đến Tần Hạo Thiên thanh âm tức giận.

Hoàng Thành chấn động, một cái to lớn long đầu xuất hiện, Tần Hạo Thiên đứng ở đỉnh đầu của Đại Địa Long Mạch, dần dần lên cao!

"Khí Vận Long Mạch, gia trì tới người!" Tần Hạo Thiên lại là một tiếng gầm lên.

Không lộ khí vận Cự Long tiến nhập thân thể của Tần Hạo Thiên, nhất thời, thân thể của Tần Hạo Thiên đột nhiên bành trướng, thân thể biến lớn, một bộ màu vàng sáng long bào xuất hiện, chính mình mặc tại thân thể của Tần Hạo Thiên phía trên, mà ở đỉnh đầu của Tần Hạo Thiên, một khóa sáng ngời thái dương xuất hiện!

Để theo vận chuyển, trấn Cửu Châu run rẩy không ngừng, Tần Hạo Thiên trong mắt hàn quang, sát ý, không ngừng dề thẳng.

"Oanh Tạch...!" Thiên đạo tàn mắt phát ra một đạo hồng sắc phích lịch, hướng về Tần Hạo Thiên đánh tới, Tần Hạo Thiên ồng tay áo vung lên, kia tia chớp màu đỏ bị bắn ra, Bất cực thiên vĩ miệng một trương, đem kia tia chớp màu đỏ thôn phệ.

"Thiên đạo bất nhân, lấy Vạn Vật Vi Sô Cầu, lưu lại ngươi lấy thiên đạo có gì dùng? Sát!" Tần Hạo Thiên chân vừa đạp, Đại Địa Long Mạch đỉnh đầu, thân thể của Tần Hạo Thiên trực tiếp nổ bắn ra, mục quang gắt gao nhìn chăm chăm kia một cái thiên đạo tàn mắt.

"Là ta, XIU....XIU...!" Vô số đạo quang kiếm ánh tự trong mắt phát ra, thân thể của Tần Hạo Thiên trên không trung không ngừng điều chỉnh, thân thể rất nhanh hướng lên trời đạo tàn mắt tới gần!

"HEAA..., Haaa...!" Trường đao đối với thiên đạo tàn mắt đâm tới, thế nhưng là, ngay đó đạo tàn mắt đột nhiên trợn to, Tần Hạo Thiên chỉ cảm thấy chính mình sắp tới gần thiên đạo tàn mắt mũi đao thoáng cái đình chỉ, thân thể của mình cũng không bị khống chế, mình bị cầm tù ở!

Thiên đạo tàn mắt hơi hơi nhú lại, Tần Hạo Thiên cảm giác áp chế tại trên thân thể mình cầm tù càng ngày càng gấp!

Tần Hạo Thiên nhắm mắt lại, tại hân khí hải chỗ, một khóa ước chừng có móng tay che lớn nhỏ hắc sắc viên cầu đang từ từ xoay tròn lấy, theo Tần Hạo Thiên nhắm mắt lại, thân thể của Tần Hạo Thiên bên trong phát ra một tia khí tức quỷ dị.

"Ken két, bành!" Viên kia hắc sắc cùng viên cầu đột nhiên bạo tạc, nhất thời, thân thể của Tần Hạo Thiên đột nhiên run lên, mở mắt, trong mắt hồng quang lóe lên, thân thể đột nhiên tránh thoát cầm tù.

"Xì...! Phốc!" Trường đao hung hăng đâm vào thiên đạo tàn mắt, chỉ thấy kia con mắt thật to thoáng cái nhắm lại, mà kia to lớn thiên đạo tàn mắt thì là chảy ra kim sắc huyết dịch.

"Thiên đạo tàn mắt? Thiên đạo? Ha ha, trầm khai thiên tích địa, mở ra bên trong thế giới, đi là thuộc về mình nói, ngươi nói, còn không quản được ta!" Nói xong, Tần Hạo Thiên đột nhiên vẽ một cái!

"Xoẹt xẹt ạt!" Một hồi lười lác âm thanh vang lên, thân thể của Tần Hạo Thiên rất nhanh di động, trong tay trường đao cũng ở thiên đạo tàn trong mắt rất nhanh xẹt qua, rút đao!

Trường đao phía trên toàn bộ đều kim sắc huyết dịch, hất lên, thu đao.

Chỉ thấy kia to lớn thiên đạo tàn mắt chậm rãi biến mất, một trương hồng sắc lá bùa xuất hiện ở không trung, lá bùa kia muốn thoát đi, Bất cực thiên vĩ thân ảnh đột nhiên xuất hiện, mở ra miệng rộng, kia cái phù giấy trực tiếp bay vào Bất cực thiên vĩ trong mồm.

Ngậm miệng lại, Bất cực thiên vĩ dường như rất hài lòng, đánh một cái sâu sắc ợ một cái, miệng toát ra một cổ hắc sắc sương mù, thân ảnh dần dần biến mất.

Mà ở Huyền Thiên Tông, Huyền Tiêu sắc mặt thoáng cái trở nên trắng xám vô cùng, đột nhiên hướng về sau rút lui ba bước, một ngụm huyết tinh phun ra, khí tức uể oải, người cũng thoáng cái trở nên thương già đi rất nhiều.

"Chường môn!" Thái Huyền Đại Trưởng Lão tiến lên một bả đỡ Huyền Tiêu, lo lắng hô.

"Nghiệt súc Tần Hạo Thiên, cư nhiên đem ta Huyền Thiên Tông trấn phái thần phù phá hủy, Tần Hạo Thiên, lão phu cùng ngươi Thế Bất Lưỡng Lập, không phải ngươi chết, chính là ta vong!" Huyền Tiêu phẫn hận rống lớn xuất.

Thái Huyền đã nghe được lời của Huyền Tiêu, sắc mặt cũng là biến đổi, Huyền Thiên Tông bên trong trấn phái thần phù là cái gì hán như thế nào có thể không biết, trong đó thế nhưng là phong ấn lấy một cái thiên đạo tàn mắt, không nghĩ tới, cư nhiên bị người phá hủy!

Đây chính là Huyền Thiên Tông khai phái tổ sư tại thiên ngoại tìm được bảo vật, thế nhưng là, thế nhưng là, không nghĩ tới, lần này cư nhiên bị người hủy diệt rồi, lần này, chuyện Huyền Tiêu phiền toái, những cái kia bế quan Lão Quái Vật đoán chừng sẽ không dễ dàng như vậy buông tha Huyền Tiêu.

Nhưng mà, sự tình còn chưa kết thúc, Tần Hạo Thiên giải quyết xong thiên đạo tàn mắt, đang muốn tản đi một thân khí vận, đột nhiên, thân thể của Tần Hạo Thiên xiết chặt, hán ngắt đầu nhìn lên, bên trên bầu trời, một con mắt lạnh lùng nhìn nhìn hán.

"Thiên Đạo Chi mắt, hoàn chỉnh Thiên Đạo Chi mắt!" Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn này con mắt, nhất thời lớn tiếng hô.

"Phải cẩn thận, đây là thiên đạo con mắt, hoàn chỉnh thiên đạo con mắt, cùng vừa mới kia tàn mắt không đồng nhất!" Yêu Nghê Thiên nhắc nhở nói.

Tần Hạo Thiên đã nghe được Yêu Nghê Thiên nhắc nhở, cũng nhắc lên hoàn toàn cảnh giác, rút cuộc, hán hiện tại cùng chân chính thiên đạo còn Kiên không thắng.

Kia to lớn Thiên Đạo Chi mắt khắp nơi quét mắt, đến cuối cùng, con mắt nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, băng lãnh vô cùng, mà Tần Hạo Thiên cũng nhìn nhìn Thiên Đạo Chi mắt, qua một hồi lâu, Tần Hạo Thiên từ từ cúi đầu xuống, quỳ xuống! Mà kia Thiên Đạo Chi mắt thấy thấy Tần Hạo Thiên cúi đầu, quỳ xuống, đang nhìn hướng Hoàng Thành những người khác, những người khác cũng quỳ xuống.

Tần Hạo Thiên nắm tay gắt gao nắm bắt, đây là si nhục, Tần Hạo Thiên quỳ chính là thế giới này trời xanh, cũng chính là cái này thế giới chân chính trời cao, mà không phải chỗ mà thiên đạo, thế nhưng, hiện tại, không có cách nào, người khác nhỏ yếu, chỉ có thể kẹp lấy cái đuôi, thế nhưng, Tần Hạo Thiên không phục!

Thiên Đạo Chi mắt thấy trong chốc lát, sau đó chậm rãi biến mất.

Tần Hạo Thiên đứng lên, rất là phẫn nộ, hất lên ống tay áo, trực tiếp trở lại trong hoàng cung, mà Yêu Nghê Thiên nhìn nhìn rồi đi Tần Hạo Thiên, lắc đầu, về mặt bất đắc dĩ.

"Vô cùng nhục nhã, thiên đạo, được một cái thiên đạo, trầm Tần Hạo Thiên nhớ kỹ si nhục này!" Tần Hạo Thiên rất tức giận.

Yêu Nghê Thiên, Nguyễn Thiên Hàn mấy người đi tới Tần Hạo Thiên bên người, nhìn về mặt đỏ bừng Tần Hạo Thiên, qua một hồi lâu, Yêu Nghê Thiên nói "Hạo Thiên, không cần phải gấp, từ từ đi, ngươi bây giờ còn không phải thiên đạo đối thủ, Tiểu thế giới thiên đạo chỉ là ngươi một cái đối thủ của Tiểu Tiều, đến đại thế giới, đây mới thực sự là thiên đạo!"

"Chân chính thiên đạo?" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Yêu Nghê Thiên.

"Đúng! Chân chính thiên đạo, chúng ta Tiểu thế giới này thiên đạo, nói trắng ra là, chỉ là đại thế giới thiên đạo phân thân mà thôi, Tiểu thế giới thiên đạo chỉ là một cái khảo thí tư cách mà thôi, chân chính chiến trường là tại đại thế giới, cho nên, Hạo Thiên, không nên gấp gáp, từ từ đi, tích lũy lực lượng, đến lúc sau, đánh vỡ thế giới này cấm cố!" Yêu Nghê Thiên nói.

"Gia gia, vì sao nhất định phải giết chết thiên đạo?" Tần Hạo Thiên hỏi.

Yêu Nghê Thiên đã nghe được Tần Hạo Thiên hỏi, thở dài một hơi nói "Vì mỗi người như rồng, mỗi người thành tiên! Mà thiên đạo chính là chướng ngại vật, chướng ngại vật, sự hiện hữu của nó đem thành tiên hi vọng hoàn toàn cách trở, cho nên, thiên đạo phải chết!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Cầm một huyết

"Ừ, gia gia, ta biết, phía dưới nên làm như thế nào, ta có kế hoạch, hiện tại trước hết vững vàng phát triển tiếp a, về phần Huyền Thiên Tông cùng U Minh Tông trước hết để đó a, không nóng nảy, thời gian kéo được càng lâu, đối với chúng ta càng có lợi, phía dưới, ta muốn xuất phát đi cái kia rộng lớn thế giới, ngàn hàn, ngươi muốn cùng đi sao?" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Nguyễn Thiên Hàn hỏi.

"Bệ hạ, bây giờ thực lực của ta còn chưa đủ nhìn, đi nơi nào cũng chỉ là đưa đồ ăn, cho nên, ta trước không qua!" Nguyễn Thiên Hàn nghĩ nghĩ, sau đó trả lời đến.

"Ừ, được rồi, đã như vậy, vậy ngươi liền lưu ở chỗ này a!" Tần Hạo Thiên cũng không có miễn cưỡng Nguyễn Thiên Hàn.

"Gia gia, ta đi, Đại Hãn phải dựa vào các ngươi, về phần quốc gia có Mộc Thừa Phong cùng Vương Văn Dương, sẽ không xuất hiện sự tình gì, sự hiện hữu của các ngươi chính là vì lão già Chấn Nhiếp những cái kia bọn đạo chích, cho nên, nhiệm vụ của các ngươi rất nặng!" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn hai người nói.

"Bệ hạ yên tâm, Nguyễn Thiên Hàn sẽ không để cho Đại Hãn ra cái gì sự tình!" Nguyễn Thiên Hàn trả lời.

"Ừ, đi thôi, ta cũng muốn đi bên ngoài nhìn một chút, rất lâu không có xuất hiện gặp các mặt của xã hội!" Yêu Nghê Thiên vừa cười vừa nói.

"Ta đi nhìn xem Mị Nhi, lần này cũng không biết muốn ly khai bao lâu." Tần Hạo Thiên nói xong rồi đi nơi này, đi tìm Yêu Mị Nhi.

Đi đến Yêu Mị Nhi tắm cung, mở ra cửa cung, Yêu Mị Nhi đang ăn mặc một thân cung trang, sóng mắt lưu chuyển, mỉm cười nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên tiến lên, ôm lấy Yêu Mị Nhi.

Yêu Mị Nhi cũng ôm Tần Hạo Thiên eo, vui đùa tại trong lòng Tần Hạo Thiên, tham lam người người Tần Hạo Thiên khí tức, mà Tần Hạo Thiên cũng nhắm mắt lại, hỏi Yêu Mị Nhi khí tức, hai người không nói gì, thế nhưng là, hai người bọn họ biết đối phương tâm như hồ nước, cái này đã đủ rồi.

Qua một hồi lâu, Yêu Mị Nhi ngẩng đầu, một đôi nhu tình như nước hai con ngươi nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, gương mặt Hồng Hà phi, nhẹ giọng nói "Hạo Thiên, muốn ly khai nơi này sao?"

Tần Hạo Thiên nhìn mình trong lòng vu vật, gât gât đầu, sau đó đem cái cằm đặt ở đỉnh đầu của Yêu Mị Nhi.

"Đúng vậy a, ta nhất định phải đi về phía trước, trên người của ta áp chế Đại Hãn lớn như vậy một quốc gia, ta đã từng nhận lời, Đại Hãn con dân muốn sống đường đường chính chính, nhưng người phương nào cũng không thể đủ khi dễ bọn họ, ta nhất định phải một mực khai mở khuếch trương hạ xuống, hơn nữa, bây giờ còn có ngươi rồi, bất luận là vì quốc gia, hay là vì ngươi, ta nhất định phải trở nên càng mạnh!" Tần Hạo Thiên chặt chẽ chính mình nữ nhân trong ngực.

"Hạo Thiên, ngươi quá mệt mỏi, ngươi đi bên kia thế giới, nhất định phải chú ý an toàn, muốn biết rõ, ở chỗ này, còn có rất nhiều người dựa vào ngươi!" Yêu Mị Nhi nhẹ giọng nói ra.

Tần Hạo Thiên hai tay bưng lấy Yêu Mị Nhi kia một trương Mị Hoắc muốn dân trăm họ mặt, Yêu Mị Nhi nhìn nhìn con mắt của Tần Hạo Thiên, không khỏi gương mặt đỏ lên, lập tức, một đôi con ngươi chậm rãi nhắm lại, kia dài nhỏ lông mi còn run rẩy không ngừng, thoát nhìn rất là khả ái.

Tần Hạo Thiên đâu không biết đây là Yêu Mị Nhi phóng xuất ra tín hiệu, cúi đầu xuống, chậm rãi hôn lên kia một đôi cặp môi đỏ mọng, mềm mại cặp môi đỏ mọng để cho Tần Hạo Thiên không khỏi muốn đem nó thôn phệ hầu như không còn!

Tần Hạo Thiên dùng đầu lưỡi tách ra cặp môi đỏ mọng, thò ra đầu lưỡi, đầu lưỡi tại Yêu Mị Nhi trên hàm răng nhẹ nhàng thổi mạnh, hàm răng hơi hơi mở ra, Tần Hạo Thiên đầu lưỡi rất là linh hoạt cạy mở Yêu Mị Nhi hàm răng, hướng về Yêu Mị Nhi trong cái miệng nhỏ nhắn đầu lưỡi Triền Nhiều mà đi!

Hai cái đầu lưỡi vừa chạm vào đụng, Yêu Mị Nhi không khỏi thân thể mềm mại run lên, đón lấy một lần liền cứng ngắt, tay nắm chặt Tần Hạo Thiên y phục, nhìn ra, Yêu Mị Nhi rất khẩn trương! Vậy thì, Yêu Mị Nhi là một cái hoa cúc khuê nữ, đầu đi qua loại này trận chiến?

Tần Hạo Thiên đầu lưỡi va chạm vào Yêu Mị Nhi kia mềm mại cái lưỡi nhỏ thơm tho, đột nhiên khê hấp, Yêu Mị Nhi đầu lưỡi thoáng cái đã bị Tần Hạo Thiên cho bắt, Tần Hạo Thiên đầu lưỡi linh hoạt quấn chặt lấy cái lưỡi nhỏ thơm tho.

Yêu Mị Nhi khăn trương phải chết, trên mặt đẹp đã che kín đỏ mờ hôi, chỉ có thể gất gao bắt lấy Tần Hạo Thiên y phục!

Một cái chủ động tiến công, một cái căn bản cũng không biết là tiến công hay là phòng ngự, chỉ có thể tại là người tiến công dẫn đạo phía dưới từ từ, ngốc đáp lại.

Qua một hồi lâu, Tần Hạo Thiên cùng Yêu Mị Nhi hai người tách ra, Yêu Mị Nhi chỉ cảm thấy tim đập của mình rất nhanh, toàn thân như nhũn ra, thân thể mềm mại xụi lơ tại thân thể của Tần Hạo Thiên phía trên, đồn dập thờ hồn hên.

Tần Hạo Thiên nhìn nhìn đóng chặt lại hai mắt Yêu Mị Nhi, nhất thời cười ha hả, một bả ôm lấy Yêu Mị Nhi, hướng về giường vi đi đến, đưa tay bố trí xuống một tầng kết giới, đem Yêu Mị Nhi nhẹ nhàng buông xuống, Yêu Mị Nhi tay rất khăn trương để ở trước ngực, hô hấp dồn dập, kia hùng vĩ hai ngọn núi cũng trên dưới phập phồng.

Tần Hạo Thiên khê cười một tiếng, nhìn nhìn Yêu Mị Nhi, Yêu Mị Nhi nhẹ nhàng mở mắt ra, trông thấy Tần Hạo Thiên vẻ mặt trêu tức nhìn mình, nhất thời liền không vui, đưa tay che mặt của mình, trong miệng hừ nhẹ "Thật là xấu người, xấu lắm ~!"

Tần Hạo Thiên vui cười không được, hân không nghĩ tới Yêu Mị Nhi lại có thể đáng yêu như thế.

Tần Hạo Thiên đưa tay, đem tay của Yêu Mị Nhi kéo xuống, nói "Được rồi, mở mắt, ta không cười ngươi rồi!"

Yêu Mị Nhi mở mắt, nhìn nhìn Tần Hạo Thiên vẫn đạo "Thật sự?"

"Ừ, thật sự!" Tần Hạo Thiên vừa cười vừa nói.

Vừa nhìn Tần Hạo Thiên nở nụ cười, Yêu Mị Nhi thoáng cái lại đem mặt bưng kín.

"Người xấu, lừa đảo, người lại gạt ta!" Yêu Mị Nhi xấu hổ giống như là một cái đỏ quả táo.

Tần Hạo Thiên lại một lần nữa đem tay của Yêu Mị Nhi buông xuống, sau đó cúi người, dùng miệng nhẹ nhàng * lấy Yêu Mị Nhi khuyên tai, nhất thời, Yêu Mị Nhi không khỏi phát ra một tiếng kêu hừ.

Tần Hạo Thiên đưa tay, kéo ra Yêu Mị Nhi cung trang phục đích đai lưng, Yêu Mị Nhi tay thoáng cái liền nắm lấy ga giường, con mắt đóng chặt, hàm răng nhẹ nhàng cắn bờ môi của mình.

Quần áo tróc bong, Tần Hạo Thiên chậm rãi đưa tay, cầm chặt kia dây nịt, cảm thụ được trong tay mềm mại, Tần Hạo Thiên phát phát tay, hồng sắc màn lụa buông xuống, hai cổ thân ảnh trùng hợp lại với nhau.

Vợ chồng song song như thêu duy

Cúi đầu xoay người đem đèn thối

Kim châm đâm rách đào Hoa Nhị

Không dám cao giọng ám nhủ mây

Một đêm này là thuộc về Tần Hạo Thiên cùng Yêu Mị Nhi hai người, ngày hôm sau, Tần Hạo Thiên tỉnh lại, nhìn nhìn ghé vào bộ ngực mình, đang tại ngủ say nữa tử, có lẽ là bởi vì lần đầu tiên a, đôi mi thanh tú cau lại, khóe mắt còn mang theo nước mắt, Tần Hạo đưa tay, nhẹ nhàng đem Yêu Mị Nhi khóe mắt nước mắt chà lau, yêu thương nhìn nhìn nữ tử này.

Có lẽ là cảm thấy Tần Hạo Thiên động tác, Yêu Mị Nhi mí mắt giật giật, sau đó phát ra lưỡi biếng thanh âm, đầu tay sờ Tần Hạo Thiên lồng ngực, mở mắt, nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, trong mắt tràn ngập tình ý cùng ý nghĩ - yêu thương.

"Nghỉ ngơi thật tốt một chút, người tôi hôm qua quá mệt mỏi!" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn Yêu Mị Nhi, thương tiếc không thôi.

"Ừ ~!" Yêu Mị Nhi giật giật, có lẽ là cảm thấy đau, Yêu Mị Nhi không khỏi phát ra một tiếng kêu tiếng hừ lạnh.

Nghe được Yêu Mị Nhi kêu hừ, Tần Hạo Thiên vẫn đạo "Đau lắm hả?"

"Ừ, không có việc gì, ta không sao, ta muốn nhớ kỹ cảm giác!" Yêu Mị Nhi ngón tay tại ngực của Tần Hạo Thiên vẽ nên các vòng tròn, lẩm bẩm nói.

Đã nghe được lời của Yêu Mị Nhi, Tần Hạo Thiên nhất thời liền nở nụ cười, đưa tay vỗ vỗ Yêu Mị Nhi bờ hông, đứng dậy, mặc quần áo tử tế, nhìn nhìn Yêu Mị Nhi nói "Nghỉ ngơi thật tốt, ta đi cấp người chuẩn bị một chút ăn!" Nói xong cũng rời đi nơi này.

Đã nghe được lời của Tần Hạo Thiên, Yêu Mị Nhi nở nụ cười, rất là hạnh phúc.

Đi tới Ngự Thiện Phòng, Tần Hạo Thiên tự mình động thủ, chế biến một chén ngân nhĩ táo đỏ cháo, chính mình bung tới Yêu Mị Nhi tắm cung, nhìn nhìn Yêu Mị Nhi đang tròn tròn mắt trơ mắt nhìn chính mình.

"Người này không nghe lời cô nàng, thật là, không phải để cho người ngủ một hồi mà, tới đem chén này cháo quất a, bổ huyết bổ khí dịch, đối với người rất có lợi." Nói qua, Tần Hạo Thiên cẩn thận từng li từng tí đem này một ít chén ngân nhĩ táo đỏ cháo đầu qua, ngồi ở bên giường.

Yêu Mị Nhi cười nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên dùng thìa nhỏ múc, nhẹ nhàng thổi một chút, sau đó từng muỗng từng muỗng từ từ đút Yêu Mị Nhi, Yêu Mị Nhi trong nội tâm ngọt ngào, đợi đến Yêu Mị Nhi uống xong ngân nhĩ táo đỏ cháo, Tần Hạo Thiên lấy tay khăn xoa xoa Yêu Mị Nhi khóe miệng, sau đó tại hôn hít một chút Yêu Mị Nhi cặp môi đỏ mọng.

"Nghỉ ngơi thật tốt, ta đi trước!" Nói xong, Tần Hạo Thiên vỗ vỗ tay của Yêu Mị Nhi.

"Ừ, người đi đi, ta biết, người còn có rất nhiều chuyện phải xử lý!" Yêu Mị Nhi rất là thông cảm nói.

Đợi đến Tần Hạo Thiên rời đi, Yêu Mị Nhi đánh một cái ngáp, thân thể mềm mại lại một lần nữa rút về trong chăn, nhắm mắt lại, rất nhanh thiếp đi, tới hôm qua thật sự quá mệt mỏi, Tần Hạo Thiên liền cùng là một đầu ngư, tại trên thân thể của mình chinh phạt, khá tốt chính mình là một cái tu giả, nói cách khác, khẳng định không chịu nổi Tần Hạo Thiên quất roi.

Mà Tần Hạo Thiên cũng là đi tới đi tới uốn éo vặn eo, eo cũng phát ra "Ken két" thanh âm, Tần Hạo Thiên cười khò một tiếng, tới hôm qua cảm giác rất mỹ diệu, Yêu Mị Nhi kia làm cho người ta thực cốt tiêu hồn cảm giác, để cho Tần Hạo Thiên không khỏi lên nghiện.

Đi tới Hoàng Thành đại điện, ngồi cao long ý, phía dưới đủ loại quan lại bái kiến hoàn tất, Tần Hạo Thiên bắt đầu vào triều.

Tần Hạo Thiên đứng lên, nhìn nhìn phía dưới đủ loại quan lại, nói "Hiện tại, Đại Hãn đã hoàn thành một cái tiểu mục tiêu, thống nhất nơi này tất cả quốc gia, thế nhưng, trăm hi vọng mọi người không muốn quá hưng phấn, rốt cuộc, tại trên đầu của chúng ta còn áp chế Huyền Thiên Tông, mà thực lực của chúng ta bây giờ căn bản không phải là đối thủ của Huyền Thiên Tông!"

"Cho nên, hiện tại, chúng ta Đại Hãn Vương Triều khiếm khuyết cũng chỉ là thời gian, chúng ta nhất định phải nhẫn nại, nhẫn nại, đợi đến chúng ta có thực lực lật tung, bị diệt Huyền Thiên Tông thời điểm, đó mới là chúng ta lộ ra răng nanh thời khắc, hiện tại, chúng ta Đại Hãn hãm vào ẩn núp trạng thái, hảo phát triển, súc tích lực lượng!"

"Chư vị đều là Đại Hãn Vương Triều có công chi thần, từ chính kinh lịch so với trăm còn phong phú, cho nên, có mấy câu, trăm đưa tiền cho chư vị ở đây, cũng hi vọng chư vị ở đây đem mấy câu nói đó hảo hảo ghi ở trong lòng!"

"Câu đầu tiên chính là: Nước có thể nâng thuyền cũng có thể lật thuyền! Đại Hãn Vương Triều chính là thuyền nhỏ, mà thiên hạ dân chúng chính là nước, bọn họ có thể chi trì chúng ta, cũng có thể phá vỡ chúng ta, cho nên, trăm hi vọng, ta Đại Hãn quan viên có thể bình dị gần gũi, không muốn tai họa dân chúng, đối xử từ tế dân chúng!"

"Câu thứ hai chính là: Tranh đấu giành thiên hạ dễ dàng, thủ giang sơn khó! Chư vị ở đây cũng biết ta Đại Hãn có thể phát triển đến bây giờ là như thế nào gian khổ, như thế nào khó khăn, nhiều lần đều là bị diệt nguy tình, thế nhưng, tại chư vị dưới sự nỗ lực, chúng ta đã vượt qua cửa ải khó, nhưng mà, chúng ta nguy tình liền giải trừ? Không, chúng ta nguy tình tại vừa mới bắt đầu, biết không? Một quốc gia suy yếu, quốc gia bên trong, từ cửu phẩm tiều quan đến triều đình hoàng đế, một khi một chỗ xuất hiện sai lầm, này tương hội là quốc gia tai hoạ ngập đầu!"

"Công lao tránh đã đủ rồi, nên hưởng thụ lấy, điều này cũng đúng, thế nhưng, trăm hi vọng các người chư vị có thể có cái độ, trong nội tâm phải có một bả cây thước, trăm sẽ không ngăn trở mọi người hưởng thụ, nhưng mà, hưởng thụ quá trình, trăm hi vọng các người nhớ kỹ, quốc gia nguy nan chỉ kịp, chúng ta là như thế nào vượt qua! Mọi người không muốn lười biếng a!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Sa đạo

Đầy trời cát vàng, làm cho người ta mắt mở không ra, một đạo cô đơn thân ảnh, một bước một cái thiên dấu chân rất mờ, một lát nữa nhì, cát vàng liền đem kia thiên dấu chân rất mờ che dấu.

Tần Hạo Thiên đem không tại trên đầu mình hắc sắc khăn vải vây quanh vây, sau đó thở dài một hơi, cuối cùng là cái gì địa phương quý quái, quả thật chính là một cái đại sa mạc a.

Tần Hạo Thiên cũng không biết mình trong này đi bao lâu rồi, hắn chỉ có thể dựa theo Yêu Nghiê Thiên chỉ điểm phương vị đi, bỏ ra thời gian ba tháng phiêu dương qua hải, xuyên qua một mảnh núi non dày đặc rừng già, tới nơi này cái địa phương quý quái.

"Đỉnh Linh Linh, đỉnh Linh Linh" sa mạc xa xa truyền đến sâu kín linh đăng thanh âm, Tần Hạo Thiên nghiêng tai nghe xong, phân biệt phương vị, hướng về thanh âm khởi nguồn vị trí tăng thêm tốc độ đuổi tới.

Ước chừng tại 10 phút sau, Tần Hạo Thiên nhìn thấy một mảnh ốc đảo, nho nhỏ ốc đảo, người Lai nhân hướng, mà kia sâu kín linh đăng âm thanh là trên ốc đảo đâm một cây thật dài cây gỗ, một cái khéo léo linh đăng giắt ở phía trên, theo phong, linh đăng vang lên, mà kia cát vàng căn bản vào không được kia nho nhỏ ốc đảo, thật giống như lại một cỗ lực lượng đem kia đầy trời cát vàng ngăn trở!

Tần Hạo Thiên nhìn thấy này một mảnh ốc đảo, nhất thời liền thở ra một hơi, tăng thêm tốc độ, hướng về ốc đảo chạy đi, bước trên ốc đảo, nhất thời kia nóng rực thực ý thoáng cái giảm đi không ít, mà Tần Hạo Thiên đến cũng làm cho rất nhiều trên ốc đảo người chú ý tới hắn.

Tần Hạo Thiên cảm giác được những người này nhìn nhìn ánh mắt của hắn rất kỳ quái, thế nhưng Tần Hạo Thiên không để ý đến, hắn đang quan sát bốn phía, đi tới bờ suối chảy, Tần Hạo Thiên ngồi xổm người xuống, đem che đầu Hắc Bối gỡ xuống, run lấy bảy Hắc Bối, nhất thời cát vàng không ngừng bị chấn động rút xuống.

Lấy tay bốc lên thỏi phong nước, đại khẩu uống một ngụm lớn, thật lâu không có uống nước, tuy nói tu giả Tích Cốc, thế nhưng, Tần Hạo Thiên hay là giữ lại thân là người đích thói quen.

Sau lưng Tần Hạo Thiên, nguyên bản bận rộn người dừng tay lại bên trong sống, lẫn nhau nhìn nhìn, sau đó lại cúi đầu xuống, tiếp tục chuyện của mình, mà Tần Hạo Thiên mặc dù tại làm chuyện của mình, thế nhưng, đối với mình sau lưng mọi cử động rõ ràng.

Lấy ra ấm nước, đem ấm nước rót đầy, đứng lên, đi đến một người bên người, nhìn nhìn hắn, chỉ nhìn thấy người này vẻ mặt tang thương, mà ở trước mặt của hắn thì là bày biện một ít tiểu đồ chơi, thoạt nhìn là tại việc buôn bán, chỉ bất quá không có cái gì sinh ý mà thôi.

"Huynh đài, xin hỏi, từ nơi nào có thể rời đi này mảnh sa mạc?" Tần Hạo Thiên hỏi.

Nghe được Tần Hạo Thiên hỏi, nam tử này tròng lên mí mắt, sau đó đưa tay chỉ một cái phương hướng, liền không tại để ý tới Tần Hạo Thiên.

Tần Hạo Thiên đạt được mình muốn đáp án, đối với nam tử thi lễ một cái, sau đó nói một tiếng "Cảm ơn huynh đài!" Quay người, hướng về nam tử chỉ điểm phương vị đi đến, muốn rời khỏi nơi này.

Nhưng mà, ngay tại Tần Hạo Thiên chân rời đi ốc đảo trong chớp mắt, một hồi to lớn thanh âm truyền đến,, vô số tiếng người từ kia đầy trời cát vàng bên trong truyền đến.

Nghe được thanh âm này, Tần Hạo Thiên sửng sò, mà trên ốc đảo người thì là biến sắc,, chỉ thấy bọn họ từ bên cạnh của mình rút ra vũ khí, con mắt nhìn nhìn thanh âm kia khởi nguồn.

Kia đầy trời cát vàng bên trong xuất hiện một cái quái vật khổng lồ, theo kia quái vật khổng lồ càng ngày càng gần, Tần Hạo Thiên ngây ngẩn cả người, kia cát vàng bên trong tự nhiên xuất hiện một chiếc thuyền!

Không sai, là một chiếc thuyền! Chỉ thấy kia chiếc thuyền lớn treo to lớn cánh buồm, kia sức gió thúc dục lấy thuyền lớn vận hành, tốc độ còn rất nhanh! Mà trên thuyền thì là vô số tay cầm vũ khí, còn không ngừng tiếng kêu kì quái người.

Sắp tới gần ốc đảo, thuyền lớn đột nhiên dừng lại, mà trên thuyền nguyên bản huyền nao người cũng đình chỉ huyền nao, thoáng cái trở nên an tĩnh, một lát sau, trên thuyền truyền đến một đạo tiếng bước chân.

"Đất, đất, đất, đất!" Một đạo thân ảnh đứng ở thuyền lớn đầu thuyền chỗ, đây là một cái rất cường tráng nam tử, sạch bóng đầu, chỉ thấy hắn ăn mặc một bộ ngắn tay, rộng mở ngực, ngực chỗ còn có một đạo thật dài vết sẹo, gương mặt vị trí cũng có một đạo Thập tự vết sẹo, ánh mắt hung ác.

"Đông!" To lớn Lang Nha Bổng bị hắn thoáng cái xử ở đầu thuyền, phát ra một tiếng vang thật lớn.

"Hắc Phong, là Hắc Phong!" Ốc đảo bên trong người hô lên.

Tần Hạo Thiên nhìn nam tử này, trong mắt tràn ngập hứng thú, không nghĩ tới ở chỗ này rõ ràng còn có thể gặp được như vậy người thú vị, Tần Hạo Thiên đứng bên ngoài vây, nhìn nhìn một màn này.

"Giao ra mua mệnh tiền! Nói cách khác, cũng đừng trách ta Hắc Phong tâm ngoan thủ lạt!" Hắc Phong mở miệng.

"Các ngươi cũng biết, ta Hắc Phong muốn tiền không muốn mạng, thế nhưng, nếu như ai ngờ muốn khiêu chiến một chút, ta cũng sẽ không chối từ, thế nhưng, đó chính là phục vụ quên mình tới thù!" Hắc Phong nói qua liền toét ra miệng, lộ ra một ngụm trắng hếu hàm răng.

"Hắc Phong, xú danh vang dội gia hòa, người nào không biết ngươi, một khi nộp tiền tài, hết thảy mọi người sẽ gặp tai họa ngập đầu! Ai sẽ tin tưởng lời của ngươi? Đừng đem tất cả mọi người đều trở thành kẻ đần!" Tiểu ốc đảo bên trong truyền đến một giọng nói.

Nghe được thanh âm này, hắc sắc sắc mặt thoáng cái liền trở nên cực kỳ khó coi, hắn không nghĩ tới lại có người có thể nói như vậy hắn, đích xác, hắn hội vô vết tiền tài, sau đó đem người giết chết, thế nhưng là, đây đều là đang bí mật tiến hành, căn bản cũng không hấn là có người biết.

Tại đây một mảnh trong sa mạc, Hắc Phong vốn chỉ là một cái Tiểu Tiểu sa đạo, Hắc Phong tâm ngoan thủ lạt, tiêu diệt đầu lĩnh của mình, về sau dẫn theo thủ hạ chính là người dần dần phát triển, biến thành hiện tại đội ngũ khổng lồ sa đạo tổ chức.

Mà Hắc Phong là một cái rất người thông minh, hẳn tại công cộng chỗ, hiển lộ rất thủ tín dùng, chỉ cần tiền, không muốn sống, thế nhưng tại người, không có những người khác thời điểm, chỉ cần gặp được lạc đàn thương lượng đoàn, lữ nhân, đó chính là trực tiếp giết người cướp của, * bắt người cướp của, việc ác bất tận!

Chỉ bắt quá, Hắc Phong che dấu quá tốt, căn bản cũng không có người biết, thẳng đến Hắc Phong đang tại Ngược Sát một cái thương lượng đoàn, bị nơi xa thương lượng đoàn cho nhìn thấy, về sau tiết lộ ra ngoài, Hắc Phong thanh danh cái này xấu!

Mà Hắc Phong còn không biết, rất nhiều thương lượng đoàn nghe được Hắc Phong đến, lập tức sẽ che dấu, cho nên, những ngày này, Hắc Phong đã thật lâu không có ăn cướp đến thương lượng đoàn.

Ngày hôm nay tại cái này tiểu ốc đảo gặp một cái cỡ nhỏ thương lượng đoàn, điều này làm cho Hắc Phong quả thật chính là nể hân lâu ngày gặp trận mưa nắng khoái, rất lâu không có uống máu, tay ngứa a!

Thế nhưng là, ngay ở chỗ này, chính là vừa mới, Hắc Phong nội khổ thoát cái bị xé mở, để cho Hắc Phong cảm giác được tức giận, hẳn hiểu được, Hắc Phong thanh danh xem như triệt để phá hủy, tại một mảnh trên sa mạc, không có ai sẽ ở tin tưởng Hắc Phong!

"Sát!" Hắc Phong hung dữ hô, nhất thời, thuyền lớn phía trên sa đạo toàn bộ nhảy xuống thuyền lớn, hướng về tiểu ốc đảo đánh tới, bọn người kia mất lộ ra về tham lam, vũ khí trong tay phát ra hàn quang, trong miệng loạn hô, nhìn ra được, bọn người kia toàn bộ đều là dân liều mạng!

Mà những cái này thương nhân cũng không cam chịu yếu thế, mấy người dùng Cung Tiễn không ngừng đem sa đạo bắn chết, thế nhưng, đây đối với vượt qua trăm người sa đạo đội mà nói căn bản cũng không tính là gì.

Rất nhanh, sa đạo đã vọt vào tiểu ốc đảo, mà thương lượng đoàn người cũng bắt đầu phản kích, tiếng gọi ầm ĩ, tiếng hò hét, binh khí va chạm thanh âm bên tai không dứt, sa đạo vẫn tương đối lợi hại, nhân số đông đảo, tuy thương lượng đoàn cũng có hộ vệ, thế nhưng là tại sa đạo trước mặt căn bản cũng không có thể một kích, rất nhanh, thương lượng đoàn đã đang ở hạ phong.

"Nam giết chết, nữ toàn bộ bắt trở lại, nhanh lên!" Hắc Phong lớn tiếng hô.

Mà sa đạo đã nghe được lời của Hắc Phong nhất thời liền điên rồi, ra tay càng thêm hung ác, thương lượng đoàn người không ngừng ngã xuống, càng nhiều sa đạo thì là đánh về phía trốn ở một bên không ngừng hét lên nữ nhân.

Hắc Phong rất là thoả mãn, con mắt không ngừng nghiêng mắt nhìn, đột nhiên, hẳn nhìn thấy đứng ở đằng xa Tàn Hạo Thiên, Tàn Hạo Thiên lạnh lùng nhìn trước mắt một màn này, cũng không có những tay ý nghĩ, rốt cuộc, mạnh được yếu thua, đây là thế giới này quy tắc!

Hắc Phong trông thấy Tàn Hạo Thiên, mà Tàn Hạo Thiên cũng cảm thấy Hắc Phong mục quang, ngừng đầu, nhìn về phía Hắc Phong, ánh mắt bình thản, Hắc Phong thoáng cái nhảy xuống đầu thuyền, nghiêng kia to lớn Lang Nha Bồng, từng bước một hướng về Tàn Hạo Thiên đi tới.

Tàn Hạo Thiên lẳng lẳng nhìn Hắc Phong đến, Hắc Phong bao quát Tàn Hạo Thiên, trong ánh mắt tràn ngập hứng thú, hẳn không nghĩ tới lại có thể có người không sợ trước mắt sát lục.

"tiểu tử, coi như ngươi không may, ngươi Hắc Phong gia gia ngứa tay, thuận tiện nhìn ngươi khó chịu, cho nên, ngươi có thể đi đã chết!" Nói xong, giơ lên kia to lớn Lang Nha Bồng đối với Tàn Hạo Thiên đập tới.

Tàn Hạo Thiên nhìn nhìn càng ngày càng gần Lang Nha Bồng, chậm rãi giơ lên tay của mình.

Hắc Phong trông thấy Tàn Hạo Thiên muốn dùng huyết nhục của mình thân thể ngăn trở chính mình Lang Nha Bồng nhất thời liền nở nụ cười, cười vô cùng tàn nhẫn, Hắc Phong rất thích nghe được Lang Nha Bồng nện ở người trên thân thể, cốt cách đứt gãy thanh âm, hẳn thích huyết tinh phun ở trên người mình loại cảm giác đó.

Hắc Phong đã đang suy nghĩ giống như Nhất Lang này răng bồng đem Tàn Hạo Thiên nện thành thịt nát tình cảnh, nghĩ tới đây, Hắc Phong Lang Nha Bồng đáp xuống tốc độ càng thêm nhanh!

"Bành!" Cát vàng bay lên, Hắc Phong nụ cười trên mặt biến mất, thay vào đó là vẻ mặt kinh hãi.

Chỉ nhìn thấy Tàn Hạo Thiên dùng bàn tay cầm chặt kia to lớn Lang Nha Bồng, ánh mắt vẫn rất bình thản nhìn nhìn Hắc Phong, Hắc Phong trên tay dùng sức, muốn đem Lang Nha Bồng thu hồi, thế nhưng là, vô luận hẳn là bao nhiêu lực, kia Lang Nha Bồng chính là ở trong tay Tàn Hạo Thiên, vẫn không nhúc nhích!

Đột nhiên, Hắc Phong thân thể khổng lồ kia hướng về sau bay đi, trực tiếp đâm vào thuyền lớn thân thuyền thanh âm, phát ra một tiếng vang thật lớn, mà kia thuyền lớn cũng bị Hắc Phong đập ra một cái động lớn.

Vứt bỏ trong tay Lang Nha Bồng, nhìn nhìn vị trí của Hắc Phong, quay người, Tàn Hạo Thiên muốn rời đi, mà nguyên bản chiến đấu say sưa sa đạo toàn bộ đều dừng tay lại, nhìn nhìn Tàn Hạo Thiên.

"Chậm đã!" Một giọng nói từ kia thuyền lớn bên trong truyền ra, chỉ thấy kia bị Hắc Phong đập ra tới phá động một chút bùng nổ, Hắc Phong tựa như cùng một cái giẻ rách đồng dạng bị ném đi ra, đón lấy một đạo thân ảnh đi ra.

Một bộ áo bào trắng, đầu đội ngọc quan, tay cầm lấy một bả quạt lông, một đôi hẹp dài con mắt, trong mắt tràn ngập yêu dị, một chữ, đó chính là soái!

Nghe được thanh âm, Tần Hạo Thiên dừng bước, xoay người, nhìn nhìn thần bí nam tử.

"Đánh người của ta, liền nghĩ nếu như vậy rồi đi, không tốt sao?" Nam tử này nhìn nhìn Tần Hạo Thiên thản nhiên nói.

"Há? Như vậy, ngươi muốn như nào?" Tần Hạo Thiên nghiêng ngẫm nhìn nhìn người nam tử.

"Ta nghĩ muốn mạng của ngươi, có thể?" Nam tử đông đưa quạt lông cười hỏi.

"Ngươi có thể tới thử một lần!" Tần Hạo Thiên nhìn nhìn hắn, thản nhiên nói ;

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Người có thể thử một lần

Ngươi có thể tới thử một lần!" Tần Hạo Thiên lạnh lùng nói.

"Ha ha, đã như vậy, như vậy. . ." Nam tử này lời còn chưa nói hết, thân ảnh tiêu thất, một giây sau, đã xuất hiện ở Tần Hạo Thiên trước người, ngồi xổm người xuống, một quyền hung hăng đánh trúng Tần Hạo Thiên phần bụng.

"Bành! Âm âm!" Thân thể của Tần Hạo Thiên trực tiếp hướng về sau nổ bắn ra, một quyền này lực lượng rất lớn, Tần Hạo Thiên tại tôi không kịp đề phòng dưới tình huống, chịu thua thiệt!

Thân thể của Tần Hạo Thiên trực tiếp bị đụng ra tiểu ốc đảo, hướng về kia đầy trời cát vàng trong sa mạc phóng đi, thân thể tại trên đồi cát chạy đến cuộn cuộn vài vòng, sau đó đình chỉ.

Nhìn nhìn Tần Hạo Thiên nằm ở trên đồi cát vẫn không nhúc nhích, nam tử nhất thời liền cười nhạo một tiếng "A, còn tưởng rằng là cái gì cao thủ đâu, kết quả là một cái mềm bao, không chịu nổi một kích!"

"Khục khục" Tần Hạo Thiên ho khan một tiếng, đem chính mình khoe miệng huyết tinh lau đi, sau đó đứng thẳng, trong ánh mắt tràn ngập phần nộ, Tần Hạo Thiên sát ý trong lòng không ngừng gia tăng.

"Ồ, cư nhiên nhìn lầm, nguyên lai còn có một chút thực lực a, như vậy chơi mới có ý tứ!" Nam tử này nói qua, tà mị cười cười, trong tay quạt lông đối với Tần Hạo Thiên nhẹ nhàng một cái, nhất thời cuồng phong gào thét, vô hình phong hoá vì lưỡi dao sắc bén, hướng về Tần Hạo Thiên đánh tới.

"Bá! Ngâm!" Tru Thiên Hạ ra khỏi vỏ, hàn quang chói mắt, trường kiếm trong tay huy vũ, vô số vô hình Phong Nhận bị Tần Hạo Thiên đánh tan, đón đỡ ở, mà nam tử này nhìn nhìn Tần Hạo Thiên ngăn trở Phong Nhận, nhất thời lại càng thêm cao hứng.

"Bá, bá, bá! Tiếp tục, nhanh lên, nhanh lên!" Nam tử này một bên điên cuồng huy vũ quạt lông, một bên lớn tiếng hô, trong giọng nói tràn ngập điên cuồng.

Theo nam tử quạt lông huy vũ, vòi rồng hình thành một cái sát trận, hướng về Tần Hạo Thiên xoắn nát mà đi! Tần Hạo Thiên dài Kiếm Vũ gió thổi không lọt, nước giọt không tiến, nhưng mà, kia Phong Nhận càng ngày càng nhiều, dần dần, thân thể của Tần Hạo Thiên đã bị kia Phong Nhận bao trùm.

"Khai mở!" Chân nguyên chấn động, trường kiếm quét qua, Phong Nhận sát trận phá vỡ, nhất thời bốn phía cát vàng cuộn đảo, còn cát sụp đổ, một đạo cát vàng cấu thành cát tường đang tại đáp xuống.

"Xì...!" Cát tường thổ lộ ra một đạo hàn mang, Tần Hạo Thiên ánh mắt không thay đổi, trường kiếm trong tay dựng đứng, "Sắc!" Tia lửa văng khắp nơi, cát tường hoàn toàn biến mất, chỉ thấy nam tử kia trong tay nắm lấy một thanh tạo hình kỳ lạ trường đao, lưỡi đao đối với Tần Hạo Thiên kích thước lưng áo chém tới, mà Tần Hạo Thiên vừa mới dùng Tru Thiên Hạ thân kiếm đem một đạo này ngăn trở!

"Hắc!" Nam tử này cười cười, trong tay trường đao đánh trúng, đối với Tần Hạo Thiên cầm chặt chuôi kiếm tay trái chọc đi, Tần Hạo Thiên trông thấy lưỡi đao đối với mình tay gọt, nhẹ buông tay, Tru Thiên Hạ vòng quanh trường đao thân đao tha một vòng.

Tần Hạo Thiên nắm chuôi kiếm, mà lúc này đây, mũi kiếm đối diện lấy nam tử này mặt, tay một đũa, trường kiếm đối với nam tử con mắt đậm tối, mà nam tử cũng không đơn giản, run lên khê quẩn, đề xuống Tần Hạo Thiên trường kiếm, dưới chân đối với Tần Hạo Thiên đá vào.

Tần Hạo Thiên đồng dạng dưới chân đối với hấn đá vào, hai cái đùi đụng vào nhau, lẫn nhau giao thoa, công kích, hai người phương vị đều biến đổi nhiều lần!

Nam tử căng ra Tần Hạo Thiên, trực tiếp hướng lui về phía sau đi, cử đao, vận chuyển Chân nguyên, màu đỏ thắm hào quang lập lòe, mà Tần Hạo Thiên đồng dạng vận chuyển Chân nguyên, quang mang màu vàng xuất hiện.

"Sát!"

"Chiến!"

Nam tử này cùng Tần Hạo Thiên đồng thời hét lớn một tiếng, hai người lại một lần nữa hướng về đối phương phóng đi!

"Keng!" Lưỡi mác giao kích, sát khí tung hoành, trong sa mạc hạt cát tựa như cùng sôi trào nước, không ngừng nhảy lên.

"Bành!" Trên mặt đất hạt cát thoáng cái bạo tạc, hai người bị kia đẩy trời hoàng sắc hạt cát che đầy kín, thế nhưng, bị ngăn trở tầm mắt đằng sau, hai người vẫn còn không ngừng lẫn nhau tiến công lấy.

"Đình đình đang đang" cùng với hai bên tiếng gọi âm ỉ.

"Huyễn quang trảm!" Một đoàn chói mắt hào quang xuất hiện ở nam tử trong tay trường đao phía trên, cùng với tia sáng chói mắt kia, một đao đối với Tần Hạo Thiên hung hăng bổ chém mà đến.

Tần Hạo Thiên giờ kiếm chống đỡ, một đao này trực tiếp hung hăng chặt xuống, hai bên binh khí phát ra chói tai tiếng va chạm, Tần Hạo Thiên chân đột nhiên trầm xuống, chỉ thấy Tần Hạo Thiên hai chân trực tiếp lăm vào hạt cát bên trong.

Nam tử nhe răng cười, tay khê kéo, trường đao cùng thân kiếm xung đột phát ra làm cho người ta da đầu tê dại thanh âm, quay người, lại là một đao hung hăng đánh xuống, Tần Hạo Thiên giờ kiếm, lại một lần nữa nghênh tiếp.

"BÌNH! Tạch...!" Thân thể của Tần Hạo Thiên lại một lần nữa trầm xuống, cát vàng đã vùi qua eo!

Chân nguyên chấn động, cát vàng bạo phi, nam tử đưa tay che khuất mắt của mình, mà Tần Hạo Thiên bên người cát vàng toàn bộ bay lên, mà Tần Hạo Thiên cũng thừa cơ hội này thoát thân.

Một kiếm đối với nam tử cổ họng đậm tối, nam tử vùng tay lên, tản đi cát vàng, tầm mắt rõ ràng, đã nhìn thấy Tần Hạo Thiên trường kiếm một kiếm sắp tiếp cận chính mình rồi, cũng là biến sắc.

Bước chân rất nhanh điểm động, thân thể rất nhanh hướng về sau rút lui, mà Tần Hạo Thiên thì là rất nhanh theo vào, nam tử thối lui một đoạn khoảng cách, trong tay trường đao đánh trúng, đem Tần Hạo Thiên trường kiếm vén lên, mặc dù không có tại bộ vị yếu hại, thế nhưng, Tần Hạo Thiên hay là một kiếm đâm tới, tay thoáng hướng phía dưới chúi xuống, lau nam tử này bờ vai mà qua.

Mà Tần Hạo Thiên dưới nách cũng bị nam tử trường đao mở ra một đường vết rách, thế nhưng, không có bị thương, nam tử bờ vai bộ vị thì là có vết máu xuất hiện.

"Được, rất tốt, tại đây một mảnh sa mạc, ngươi vẫn là thứ nhất làm bị thương ta cách Mạc Ưu! Hôm nay, ta muốn để cho ngươi bầm thây vạn đoạn!" Cách Mạc Ưu nhìn nhìn bờ vai của mình, nhìn nhìn Tần Hạo Thiên lạnh giọng nói.

"Bá!" Vùng lên trường kiếm, Tần Hạo Thiên sắc mặt không thay đổi, nhìn nhìn cách Mạc Ưu thân nhiên nói "Ngươi có thể tới thử một lần!"

Lại là này một câu, cách Mạc Ưu quai hàm hơi hơi run rẩy, khỏe mắt không ngừng nhảy lên, anh tuấn mặt trở nên có một chút bóp méo.

Cách Mạc Ưu nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, tràn ngập hận ý, kỳ thật, cách Mạc Ưu thật là ghen ghét Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên niên kỷ nhìn nhìn không phải rất lớn, thế nhưng là, Tần Hạo Thiên thực lực cùng hấn chênh lệch không được không ít, hơn nữa nhìn bộ dáng, Tần Hạo Thiên đoán chừng còn che giấu thực lực, điều này làm cho cách Mạc Ưu liền có một ít không tiếp thụ được!

"Tạch...!" Cách Mạc Ưu đem trong tay trường đao hung hăng xen vào cát vàng bên trong, sau đó giờ hai tay lên, kết ấn, theo hấn kết ấn, trong sa mạc bầu không khí cũng trở nên rất là kỳ quái.

Bốn phía cát vàng rất nhanh run rẩy lên, phát ra "Sa sa sa cát" thanh âm, cách tay của Mạc Ưu nhẹ nhàng vùng lên, chỉ nghe thấy "Bành" một tiếng, chỉ nhìn thấy cách Mạc Ưu sau lưng xuất hiện một cái cát vàng cấu thành đại thủ!

Này cái bàn tay hoàn toàn do cát vàng cấu thành, giờ lên cao cao, che khuất bầu trời, đón lấy, một cái to lớn nửa người trên thân thể từ kia cát vàng bên trong thoáng cái ngổi dậy.

Mà cách Mạc Ưu nở nụ cười, giờ tay lên, sau lưng to lớn cát người cũng giờ lên đại thủ, cách tay của Mạc Ưu hung hăng đề xuống, kia to lớn cát tay

cũng đứng lấy Tàn Hạo Thiên hung hăng đè xuống!

"Hô, bành!" Kia bàn tay khổng lồ hung hăng đè ép hạ xuống, sa mạc không ngừng lay động, vô số cát vàng không ngừng bay múa, nhảy! Cát vàng mang theo sương mù đêm xung quanh toàn bộ bao phủ.

Phất phất tay, sương mù tản đi, mà cách Mạc Ưu đã khống chế được kia to lớn cát tay hướng về chính mình bắt tới, thân thể của Tàn Hạo Thiên hướng về sau không ngừng thối lui, đột nhiên, Tàn Hạo Thiên sắc mặt biến hóa, thân thể đột nhiên nhảy lên.

Ngay tại Tàn Hạo Thiên thân thể Đẳng Không trong chớp mắt, trên mặt đất cát vàng hóa thành một chuẩn bị gai đất xông ra.

"XIU....XIU... XIU....XIU...!" Kia cát vàng gai đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng về không trung Tàn Hạo Thiên đâm tới, mà Tàn Hạo Thiên trái chột hiện phải tránh, kia gai đất rất là linh hoạt, không ngừng áp bách lấy Tàn Hạo Thiên vận động không gian.

"Đình đình đang đang" "XIU....XIU... XIU....XIU..." Một kiếm vùng đi, kiếm khí bạo phát, kiếm khí không ngừng đem gai đất chặt đứt, kia bị chém đứt gai đất hóa thành cát vàng không ngừng bay lên, thế nhưng, những cái này cát vàng trên không trung lại một lần nữa tụ tập, tiếp tục hướng về Tàn Hạo Thiên đánh tới.

"Dung cát sát trận!" Cách Mạc Ưu hai tay giơ lên cao cao, hét lớn một tiếng.

Nhất thời, sau lưng hạt cát tự nhiên thoáng cái tiêu tán, mà cách thân thể của Mạc Ưu cũng cùng với hạt cát tiêu thất, vô số hạt cát sôi trào, bay múa, đem Tàn Hạo Thiên bao quanh bao trùm, Tàn Hạo Thiên xung quanh 20m phạm vi, đã bị cát vàng bao quanh bao trùm.

Không ngừng vận chuyển cát vàng, mang theo quỷ dị và nguy hiểm khí tức, đột nhiên, Tàn Hạo Thiên thân thể trầm xuống, Tàn Hạo Thiên dưới chân cát vàng thoáng cái trở nên xoả tung, thân thể thoáng cái lặn vào cát vàng bên trong, mà bay múa đầy trời cát vàng thì là hướng về Tàn Hạo Thiên rất nhanh bay tới.

"XIU....XIU..." Tàn Hạo Thiên y phục, mặt, bị này từng khóa cát vàng phá vỡ!

"Tạch...!" Cát vàng cấu thành một thanh trường kiếm, đối với Tàn Hạo cũng Thiên Sát, Tàn Hạo Thiên thân thể chấn động, tránh ra vây khốn chính mình cát vàng, một Kiếm Tướng cát kiếm chém tán!

Thế nhưng là, lại có vô số cát kiếm xuất hiện, đối với Tàn Hạo Thiên đánh tới, Tàn Hạo Thiên nhìn nhìn, trường kiếm trong tay huy vũ, đem cát kiếm toàn bộ đánh tan.

Đột nhiên, Tàn Hạo Thiên cảm giác được hai chân của mình xiết chặt, cúi đầu xuống, phát hiện trên mặt đất hạt cát hóa thành hai tay, gắt gao nắm chính mình hai chân, mà càng nhiều hạt cát thì là hướng về thân thể của mình lan tràn ra.

Những cái này cát vàng tựa như cùng có sinh mạng đồng dạng, không ngừng đem Tàn Hạo Thiên bao trùm, cho dù Tàn Hạo Thiên tránh thoát, bọn họ cũng sẽ không chùn mục leo lên tại thân thể của Tàn Hạo Thiên phía trên.

"Ha ha, chết đi! Đi chết đi!" Cát vàng bên trong truyền đến cách Mạc Ưu thanh âm.

Thanh âm từ bốn phương tám hướng truyền đến, Tàn Hạo Thiên căn bản bắt không được thanh âm phương vị.

Lại một lần nữa tránh ra cát vàng cầm tù, trường kiếm trong tay run lên, kiếm ý bạo phát, xông thẳng Vân Tiêu, khắp Thiên Sát khí hàng lâm, khí thế ngoại phóng, nhất thời toàn bộ sa mạc chấn động.

"Một kiếm định giang sơn!" To lớn bóng kiếm xuất hiện, Tàn Hạo Thiên thân thể đột ngột từ mặt đất mọc lên, một kiếm lăng không đánh xuống, kia không trung to lớn bóng kiếm cũng theo Tàn Hạo Thiên động tác bổ chém hạ xuống!

"Bành! Âm âm!" Sa mạc run rẩy, cát vàng vạn trượng, cùng với cách Mạc Ưu hét thảm một tiếng, dung cát sát trận phá vỡ, mà cách thân thể của Mạc Ưu thì là trực tiếp từ cát vàng bên trong rơi xuống xuất ra, tay che ngực, một ngụm huyết tinh phun ra!

Tàn Hạo Thiên thân thể đáp xuống, hết thấy khôi phục lại bình tĩnh, mà cách Mạc Ưu thì là vẻ mặt kinh khủng nhìn nhìn hắn.

"Ca" trường kiếm trong tay hơi hơi run lên, trên thân kiếm chiếu ứng xuất cách Mạc Ưu mặt, từng bước một hướng về cách Mạc Ưu đi đến, mà cách Mạc Ưu nửa nằm trên mặt đất không ngừng lui về phía sau.

"Ngươi không thể giết ta, ta là cách sơn đệ tử, ngươi giết ta, ngươi sẽ gặp đến toàn bộ cách sơn truy sát!" Cách Mạc Ưu lớn tiếng hô.

Tàn Hạo Thiên đã nghe được cách lời của Mạc Ưu, căn bản cũng không vì mà thay đổi, ánh mắt lạnh lùng, một kiếm đâm tới, xuyên qua cách Mạc Ưu yết hầu, cách trên mặt của Mạc Ưu mang theo thần sắc bất khả tư nghị, sau đó đầu hung hăng đâm vào trên cát vàng.

"Cách sơn? A!" Thu kiếm, rồi đi!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Lạc đường

Bên trên bầu trời, một cái to lớn yêu thú bay qua, con yêu thú kia mở ra cánh che khuất bầu trời, cánh nhẹ nhàng một cái, nhất thời cát bay đá chạy, kêu to một tiếng Chấn Nhiếp tâm thần!

Tần Hạo Thiên trốn ở một tảng đá lớn đằng sau, đợi đến yêu thú rời đi, lúc này mới lay khai mở đã đem chính mình vùi lấp lá cây, lấy tay gãi gãi đầu trên cành cây khô, nhổ ra trong miệng rễ cỏ, nhìn nhìn đã sắp biến mất yêu thú, lúc này mới thở ra một hơi.

"Muội, đây là là một chỗ nào? Như thế nào cảm giác so với liên sơn sơn mạch còn khủng bố? Một con yêu thú đều là khủng bố như vậy!" Tần Hạo Thiên thật sự nhịn không được.

Bỏ ra hơn một tháng chính mình rốt cục đi ra sa mạc, đi tới nơi này một mảnh hoang vu địa phương, nơi này quả thật chính là ác liệt đến cực điểm, vùng khí ho cò gáy, nguy hiểm trùng điệp, mình đã gặp thiệt nhiều khủng bố sinh vật, khá tốt chính mình trốn nhanh hơn, bằng không, có lẽ mình đã đã trở thành những cái kia yêu thú béo phệ!

Đại sơn hợp với một tòa, thảm thực vật tươi tốt, tình huống như thế nào đều gặp đạt được, mà Tần Hạo Thiên ở chỗ này còn chứng kiến hơn nhiều rất nguy hiểm đồ vật, ví dụ như đòi người một ngục tù sẽ khiến người từ vọng Kim Hoàn Xà, làm cho người ta sản sinh ảo giác đoạt mệnh năm, giẫm mạnh liền rơi vào đi đầm lầy đây, còn có rất nhiều chủng khí khu vực, quá phận nhất chính là, ở chỗ này, căn bản cũng không có phương vị chỉ tiêu, căn bản phân ra không rõ ràng lắm Đông Tây Nam Bắc, khắp nơi nhìn nhìn đều rất giống.

Mà Tần Hạo Thiên lợi dụng mấy vị Thần Vương Đại Năng giao cho kiến thức của mình, khắc phục đủ loại khó khăn, thế nhưng là, điều này cũng làm cho Tần Hạo Thiên cảm giác được tinh thần mỗi một đến cực điểm, không có cách nào, ở chỗ này căn bản không thể đủ buông lỏng cảnh giác, một khi buông lỏng, như vậy sẽ vứt bỏ tánh mạng của mình!

Nhìn chung quanh một chút, dùng đã không có tay áo y phục lau lau mồ hôi, ngẩng đầu nhìn nhìn kia độc ngày, thở dài một hơi, tìm một cái an toàn lại râm mát địa phương, Tần Hạo Thiên ngồi xuống nghỉ ngơi một chút nhi.

Móc ra mấy cái trái cây, tiêu nóng rõ ràng nóng, mát lạnh trái cây vào trong bụng, nhất thời, Tần Hạo Thiên cũng cảm giác được chính mình thoáng cái mát lạnh không ít, cảm giác thoải mái cực kỳ.

Tần Hạo Thiên có một chút không lời, hẳn không biết mình đến cùng đi tới chỗ nào, mình đã ở chỗ này đi vòng vèo nửa tháng, còn không có tìm đến đường đi ra ngoài kính, hẳn không biết mình còn muốn ở chỗ này nấp đi dạo bao lâu.

Móc ra mấy khối Tinh Thạch, Tần Hạo Thiên đem Tinh Thạch dựa theo nhất định trình tự sắp đặt được, sau đó ngón tay kết ấn, nhất thời, một tầng vô hình kết giới xuất hiện, đem Tần Hạo Thiên bao bọc, trông thấy kết giới mở ra, Tần Hạo Thiên lúc này mới thở ra một hơi.

Ngồi chung một chỗ trên tảng đá, Tần Hạo Thiên cúi đầu, nhắm mắt lại nghỉ ngơi, mấy ngày nay thật sự là quá mệt mỏi, một mực căng thẳng thần kinh, đến lúc này mới có nhân rồi hảo hảo nghỉ ngơi một chút.

Có kết giới bảo hộ, Tần Hạo Thiên coi như là nội tâm đã nắm chắc, cúi đầu xuống rất nhanh, rất nhỏ tiếng ngáy vang lên.

Đệ nhị Thiên Nhất đại sớm, Tần Hạo Thiên đột nhiên bừng tỉnh, hẳn nghe được xa xa truyền đến từng đợt tranh đấu thanh âm, Tần Hạo Thiên lập tức liền tỉnh thần, thu Tinh Thạch, phân biệt thanh âm khởi nguồn, hướng về ngọn nguồn chạy gấp mà đi.

Vượt qua một đạo rãnh sâu, xuyên qua một ít mảnh rừng cây, đi đến một cái đồng đất đằng sau, Tần Hạo Thiên vụng trộm thò ra một con mắt, nhìn về phía tình huống bên ngoài.

Chỉ thấy bên ngoài là một chỗ hoang nguyên, thế nhưng, tình huống nơi này nếu so với Tần Hạo Thiên gốc địa phương thật tốt hơn nhiều, mà ở hoang nguyên phía trên, một đầu to lớn Kiếm Xi Hồ chính đại âm thanh gầm thét, thế nhưng, nó tình huống hiện tại rất không ổn, trên chân bị một cái to lớn thú kẹp kẹp lấy, mà ở nó xung quanh thì là vây quanh rất nhiều thân mặc da thú dã nhân!

Tần Hạo Thiên rất là chấn kinh nhìn trước mắt một màn này, thật sự là sáng mắt mù, những cái này dã nhân trên thân thể toàn bộ đều dùng một loại bạch sắc thuốc nhuộm phác họa ra thân bí đồ án, mà vũ khí của hắn cũng là đủ loại, búa đá, đầu gỗ chẻ thành trường mâu, còn có rất nhiều trong tay người cầm chính là từng đám cây cự thủ xương đùi, còn có người cầm trong tay giản dị Cung Tiễn!

Những cái này dã nhân bao quanh đem Kiếm Xi Hồ vây lại, thỉnh thoảng dùng chính mình vũ khí trong tay đập nện tại thân thể của Kiếm Xi Hồ phía trên, mà Kiếm Xi Hồ một khi công kích, bọn họ liền lại toàn bộ giải tán, đằng sau cầm Cung Tiễn thì là ngăn cản Kiếm Xi Hồ chạy trốn lộ tuyến!

Tần Hạo Thiên nhìn nhìn một màn, nhất thời liền vui vẻ "Ồi!!! A, bài binh bố trận ai!"

Thân thể của Kiếm Xi Hồ bên trong thể đã đâm đầy mũi tên nhọn, trên thân thể đã toàn bộ đều là huyết dịch, thế nhưng, Kiếm Xi Hồ căn bản cũng không có buông tha cho, không ngừng vùng vẫy.

Một lát sau, Kiếm Xi Hồ thật giống như thoáng cái mất đi khí lực, thoáng cái xụi lơ trên mặt đất, đầu lệch tại một bên, từng ngum từng ngum thở hỗn hển, xem ra, dường như là bỏ qua.

Đã nhân ở thời điểm này từ từ tiến lên, đi đến Kiếm Xi Hồ trước người, dùng trường mâu treu chọc treu chọc Kiếm Xi Hồ, phát hiện Kiếm Xi Hồ không có động tĩnh, lúc này mới giơ lên vũ khí trong tay lớn tiếng hoan hô lên.

Tất cả đã nhân toàn bộ đều nhìn trước mắt này to lớn Kiếm Xi Hồ, này đầu Kiếm Xi Hồ có thể làm cho thôn người ăn no ba ngày, lúc này, một cái cường tráng đã nhân đi đến trước mặt Kiếm Xi Hồ, giơ lên trong tay kia to lớn xương đùi, đối với Kiếm Xi Hồ đầu hung hăng đập xuống.

Vừa lúc đó, đầu kia nguyên bản không có động tĩnh Kiếm Xi Hồ động, mà Tần Hạo Thiên cũng là đồng tử co rút lại, la lớn "Không ổn!" Thân ảnh trực tiếp nổ bắn ra, Tru Thiên Hạ xuất hiện, tay hất lên, trường kiếm phá không, đối với Kiếm Xi Hồ đánh tới!

Kia to lớn Kiếm Xi Hồ đột nhiên đứng thẳng lên, giơ lên kia to lớn móng vuốt đối với trước mắt đã nhân hung hăng một móng vuốt vỗ xuống, đã nhân cũng một chút bối rối, hần cũng không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại tình huống này.

"CHÍU...U...U!! Sát!" Tru Thiên Hạ một vòng hàn quang chọt lóe lên, Kiếm Xi Hồ kia to lớn móng vuốt rơi xuống, rơi xuống trên mặt đất, mà Kiếm Xi Hồ cũng phát ra thống khổ rống lên một tiếng.

"Tạch..." Tru Thiên Hạ chém rụng Kiếm Xi Hồ móng vuốt, nghiêng cắm vào mặt đất, toàn bộ thân kiếm toàn bộ chui vào mặt đất, chỉ để lại chuôi kiếm bên ngoài, cũng ở toàn bộ thời điểm, Tần Hạo Thiên đi đến.

Ở bên ngoài đã nhân chỉ cảm thấy một cỗ gió thổi qua, một đạo hắc ảnh chọt lóe lên, đang nháy mắt mắt, Tần Hạo Thiên đã đi tới bên người Kiếm Xi Hồ, Tần Hạo Thiên một bả nắm chặt này đầu Kiếm Xi Hồ, cánh tay phát lực, mặt đất rạn nứt.

"Uống~ Haaa..." Một tiếng rống giận vang lên, kia to lớn Kiếm Xi Hồ trực tiếp bị Tần Hạo Thiên tóm, nâng tại trong tay, sau đó tại hung hăng hướng về bên ngoài đã đánh qua.

"Bành!" Đại địa một hồi run rẩy, Kiếm Xi Hồ thân thể không lồ kia tại hoang nguyên phía trên hung hăng run rẩy, sau đó không còn có khí tức, Tần Hạo Thiên từng ngum từng ngum thở, một lát sau, Tần Hạo Thiên nhìn nhìn những cái này đã nhân còn đang ngăn người, lắc đầu, đi đến trước mặt Tru Thiên Hạ, rút ra Tru Thiên Hạ, lắc lắc, trở vào bao, thu hồi.

Ở thời điểm này, những cái này đã nhân mới kịp phản ứng, bọn họ nhìn xem Tần Hạo Thiên, đang nhìn nhìn nơi xa Kiếm Xi Hồ, nhìn nhìn lại mặt đất son kia Kiếm Xi Hồ móng vuốt, sau đó đang nhìn Tần Hạo Thiên.

Những cái này đã nhân cũng minh bạch vừa mới chuyện gì xảy ra, thế nhưng là, sự tình phát triển quá nhanh, căn bản còn không có phản ứng kịp, lúc này, kia cái thiếu chút nữa bị Kiếm Xi Hồ đập thành thịt nát đã nhân đi tới trước mặt Tần Hạo Thiên, đối với Tần Hạo Thiên một tay để trong lòng miệng, xoay người đối với Tần Hạo Thiên thi lễ một cái.

"Đa tạ ân công ân cứu mạng!" Đã nhân mở miệng nói chuyện.

Hần vừa nói không sao, ngược lại là đem Tần Hạo Thiên lại càng hoảng sợ, hần không nghĩ tới những người này rõ ràng còn nói chính mình có thể đủ nghe hiểu, bởi vì vừa mới những cái này đã nhân vẫn luôn là oa oa la hoảng, căn bản cũng không có giao lưu, hần còn tưởng rằng những người này sẽ không nói nha.

"A, không có việc gì, không có việc gì, gặp, việc rất nhỏ!" Tần Hạo Thiên khoát khoát tay, ý bảo không cần để ý.

"Ân công do đó, đi nơi nào?" Đã nhân nhìn nhìn Tần Hạo Thiên hỏi.

Đã nghe được lời của hần, Tần Hạo Thiên cũng là vẻ mặt mộng bức a, chính mình cũng không biết chính mình đến cùng đi đến địa phương nào, hơn nữa chính mình muốn đi địa phương người khác đã nói một cái rộng lớn thế giới, ai biết rộng lớn thế giới tên gọi là gì!

"Ta từ một cái xa xôi đảo nhỏ mà đến, đi đến tìm kiếm một mảnh rộng lớn đại lục, thế nhưng lạc đường, ta hiện tại cũng không biết mình đi tới chỗ nào!" Tần Hạo Thiên nói.

Đã nghe được lời của Tần Hạo Thiên, nhất thời đã nhân toàn bộ đều phát ra một mảnh tiếng ồn ào, nhìn nhìn Tần Hạo Thiên trong mắt tràn ngập kính nể.

"Ân công, người thật sự là quá thần kỳ, người cư nhiên xuyên việt từ vong sa mạc, Hoang Cổ dày đặc Lâm Nhiên tới nơi này một mảnh Man Châu khu vực, thật sự là rất giỏi!" đã nhân duỗi ra ngón tay cái, đối với Tần Hạo Thiên.

Thông qua một phen giao lưu, Tần Hạo Thiên thế mới biết, chính mình muốn tìm đại lục gọi là Vạn Cổ Đại Lục, mà Vạn Cổ Đại Lục lại phân làm nhiều cái khối, bản thân bây giờ đứng lại chỗ địa gọi là Man Châu, nơi này là một cái Hoang Cổ cấm địa, trong này yêu thú hơn nhiều vô số kể, nguy hiểm trùng điệp, mà nơi này căn bản cũng không có người nào tới, ở nơi này người đều là một ít viễn cô huyết mạch hậu duệ.

Mà vạn Cổ Đại Lục chia làm: Đông Thắng Thần Châu, Tây Thiên Phật Hương, nam giới Thiên Châu, bắc hoang man châu, Trung Thổ, ngũ đại bộ phận, mà ở này ngũ đại bộ phận bên trong, thế lực rậm rạp chẳng chịt, nhiều không thắng cử, còn có rất nhiều thế lực đều là do thượng cổ thời đại lưu truyền xuống, nội tình thâm bất khả trắc!

Mà Đông Thắng Thần Châu nơi này đại bộ phận đều là tu hành môn phái đem không, đương nhiên, nơi này cũng có một ít quốc gia tồn tại, chỉ bất quá quyền nói chuyện không có bao nhiêu là được, Tây Thiên Phật Hương đó chính là hoàn toàn do Phật môn chủ trương không, nam giới Thiên Châu, nơi này là quốc gia Đế vương chủ trương không, bắc hoang man châu, ở chỗ này rất là thần bí quý dị, ở chỗ này cái gì cũng có thể gặp được, Yêu tộc, Man tộc, Ma tộc đều có, mà Trung Thổ thì là một cái chiến loạn chi địa, ở chỗ này cái gì thế lực đều có, mà có thể tại Trung Thổ chiếm giữ một chỗ ngồi chỉ vị đều là siêu cấp bá chủ cấp thế lực!

Tần Hạo Thiên nghe được bọn họ nói như vậy, nhất thời đầu đại vô cùng, cuối cùng là cái gì thế giới, như thế nào như vậy phân loạn, nghe rất loạn bộ dáng, từng cái châu nội bộ tại khai chiến, mà châu cùng châu trong đó cũng là lộn xộn chiến không ngớt, quả thật chính là một đoàn đay rối!

Những cái này Man tộc người muốn mời Tần Hạo Thiên đi sự hiện hữu của bọn hắn, rốt cuộc, hiện tại Tần Hạo Thiên hình tượng không phải rất tốt, mà đối với lời mời của bọn họ Tần Hạo Thiên vui vẻ tiếp nhận, dù sao mình ở chỗ này tán loạn thật lâu rồi, hiện tại rốt cuộc gặp người sống, Tần Hạo Thiên cần nghỉ ngơi và hồi phục một phen.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Đi săn

Nhỏ nhỏ trong sơn cốc, hoàn cảnh ưu mỹ, cây xanh vây quanh, một giong suối nhỏ lưu vây quanh toàn bộ thôn trang nhỏ, đi qua một tòa thô kệch cầu đá, từng tòa cỏ tranh phòng xuất hiện ở trước mắt.

Dã nhân nhóm mang Kiếm Xi Hồ, nghênh ngang, trên đường đi hát vui sướng ca dao trở lại thôn trang, mà bọn họ trở về cũng làm cho nguyên bản rất bình tĩnh tồn tại trở nên náo nhiệt lên.

Ước chừng có một trăm Lai nhân vọt ra thôn nhỏ, nữ có nam có, trẻ có già có, ăn mặc đều không sai biệt lắm, đều là trên người vây quanh da thú, trên mặt vạch lên thần bí đồ án.

Trông thấy kia to lớn Kiếm Xi Hồ, tất cả mọi người đều phát ra thán phục, càng nhiều còi chuông tiểu gia hỏa giống như là tiểu giống như con khỉ, chạy tới, nhìn nhìn kia to lớn Kiếm Xi Hồ trong mắt lóe ra sùng bái hào quang.

Mà ra đi đi săn dã nhân nhóm thì là cười ha hả lấy tay vỗ vỗ những đứa bé này từ đầu, trên mặt lộ ra nụ cười từ ái, đối với bọn họ mà nói, những tiểu tử này chính là thôn trang, bộ lạc truyền thừa.

Mà ở dã nhân trong đồng Tần Hạo Thiên lại càng là hạc giữa bầy gà, rõ ràng rất, càng nhiều người đem ánh mắt nhìn về phía Tần Hạo Thiên, rốt cuộc, ở chỗ này, rất khó gặp được hướng người như Tần Hạo Thiên, sinh tồn người ở chỗ này đều là từng cái một cơ bắp mãnh nam, nhìn nhìn lại thân thể của Tần Hạo Thiên, tựa như cùng một cái con gà con từ, yếu đuối bộ dáng.

Đám người tản ra, một cái lên niên kỷ lão già xuất hiện, trong mắt lóe ra trí tuệ hào quang, hắn nhìn thấy Kiếm Xi Hồ, nhất thời cũng gật gật đầu, rất cao hứng bộ dáng.

Dã nhân nhóm đem Kiếm Xi Hồ thi thể buông xuống, sau đó đối với lão già này che ngực, xoay người, nói "Tôn kính trí giả, lần này săn bắn, này liền là chiến lợi phẩm của chúng ta!"

Trí giả tiến lên, đưa tay sờ sờ đầu của hắn, rất là cao hứng nói "Tổ tiên phù hộ, để cho các ngươi an toàn trở về, lần này các ngươi làm rất tốt, các ngươi là chân chính dũng sĩ!"

"Trí giả, lần này chúng ta thiếu một ít tiền không về được, may mắn chúng ta gặp một bằng hữu, chính là hắn!" Nói qua ngón tay hướng Tần Hạo Thiên, mà trí giả mục quang cũng nhìn về phía Tần Hạo Thiên.

Trí giả vừa nhìn thấy Tần Hạo Thiên, nhất thời đồng tử co rút lại, sau đó bước nhanh đi tới trước mặt Tần Hạo Thiên, tỉ mỉ nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, mà Tần Hạo Thiên đối với cái này cái trí giả cũng là ôm lấy kính ý, tại tới trong quá trình, những người này nói cho Tần Hạo Thiên tồn tại kết cấu, trí giả là dẫn dắt thôn trang phát triển nhân vật trọng yếu, mà bọn họ có thể có bây giờ quy mô, toàn bộ nhờ trí giả che chở.

"Không đơn giản a, không đơn giản, quần chúng người về mặt mỗi một, nghĩ là bọn họ một nhọc hồi lâu, nếu như không che, thỉnh khách nhân tới thôn

chúng ta trang nghiêm như thế nào?" Trí giả mở miệng nói.

Nghe được trí giả, Tần Hạo Thiên cũng là che ngực, đối với trí giả hành lễ.

"Trưởng lão chỉ mời, không dám chối từ, tạ ơn trí giả!"

"Được, được, thỉnh!" Trí giả thật cao hứng.

"Người trước hết mời!" Tần Hạo Thiên không biết vì cái gì, đối với những thứ này đã nhân nội tâm không có bất kỳ hoài nghi cùng kháng cự, ngược lại rất thích cùng bọn họ giao tiếp.

Mà Kiếm Xi Hổ bị giờ lên vào thôn trang, rất nhanh đã có người cầm lấy thạch khí phân giải Kiếm Xi Hổ, rất là bận rộn bộ dáng, vô số tiểu thí hải cũng là chạy ngược chạy xuôi, đập vào ra tay, mặc dù có chút thời điểm là đang giúp đỡ, thế nhưng, đại nhân lại không có quát mắng ngăn cản, ngược lại cười nhìn nhìn bận rộn.

Trí giả ngồi ở cổ tranh trước cửa phòng, nhìn nhìn này một mảnh bận rộn cảnh tượng, rất là vui mừng.

"Khách nhân từ đâu mà đến?" Trí giả hỏi.

Nghe được trí giả, Tần Hạo Thiên lại một lần nữa đem sự tình phát sinh quá trình giảng thuật một lần, trí giả đã nghe được cũng là đối với Tần Hạo Thiên tạo ngộ cảm thấy mạo hiểm liên tục.

"Khách nhân lộ trình khúc chiết, thế nhưng, điều này cũng không phải chuyện gì xấu, chỉ là nguy hiểm rất nhiều, chỉ bất quá chính là khách nhân đường nhỏ cùng nguyên lai mục tiêu xa xôi hơn nhiều." Trí giả vừa cười vừa nói.

"Không sao, ta lần này xuất ra chính là vì mở mang kiến thức một chút thế giới này, hiện tại cuối cùng là bước vào thế giới này đại môn, cho nên, không có cái gì tiếc nuối được!" Tần Hạo Thiên cũng vừa cười vừa nói.

Ban đêm hàng lâm, tại thôn Tiểu Nghiễm trên trận, một đoàn to lớn đồng lửa dấy lên, hết thảy mọi người toàn bộ đều vây tụ họp tại đồng lửa trước mặt, mà xung quanh thì là dùng nhánh cây cắm khối thịt nướng lầy lầy.

Kia khối thịt mập gầy giao nhau, cùng với đồ gia vị gia nhập, mùi thơm xông vào mũi, làm cho người ta không tự chủ khẩu vị mở rộng ra, Tần Hạo Thiên cũng ngồi ở đồng lửa trước mặt, nghe những người này lớn tiếng trò chuyện với nhau, mặt lộ vẻ nụ cười.

Lúc này, một người đem một cái bần cái hũ đưa cho Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên tiếp nhận, nhìn nhìn bần trong cái hũ giả bộ là nửa đục ngầu tửu thủy, mùi rượu đậm đặc, rất gay mũi, nhìn ra được, thứ này, rất liệt!

Mà người chung quanh cũng nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, Tần Hạo Thiên cười cười, giờ lên bần cái hũ liền đại khẩu uống một ngụm lớn, Tần Hạo Thiên uống rượu, người chung quanh nhất thời liên mặt mày hơn hớn, vỗ tay, lớn tiếng hoan hô.

Buông xuống bần cái hũ, còn thừa lại gần một nửa, Tần Hạo Thiên đem bần cái hũ đưa cho kế tiếp người, kế tiếp người tiếp nhận đồng dạng từng ngụm từng ngụm uống rượu, mà người chung quanh nhìn nhìn Tần Hạo Thiên, mục quang lại càng là nhu hòa.

Cái đồ chơi này là có chú ý, những người này uống rượu đều là một cái truyền đi một cái, cũng chính là đồ vật là cộng hưởng, mà đưa cho Tần Hạo Thiên đó chính là nói bọn họ muốn đem đồ đặc của mình cùng Tần Hạo Thiên chia sẻ, hỏi hắn có nguyện ý hay không, Tần Hạo Thiên nhận lấy, vậy biểu thị hắn nguyện ý tiếp nhận bọn họ tình nghĩa, uống rượu xong, đem bần cái hũ đưa cho kế tiếp người đó chính là nói, Tần Hạo Thiên hẳn cũng nguyện ý đem đồ đặc của mình cùng bọn họ chia sẻ, nguyện ý cùng bọn họ làm bằng hữu!

Uống rượu, từng ngụm từng ngụm ăn thịt, những người này bắt đầu vây quanh đồng lửa nhảy lên vũ, một bên nhảy, một bên hát cổ xưa ca dao, mà rất nhiều người cũng lôi kéo Tần Hạo Thiên, cũng muốn để cho hắn khiêu vũ, về sau, tại một ít người nhiệt tình muốn mời, Tần Hạo Thiên cũng đi theo bọn họ nhảy dựng lên, cũng không biết đang nhảy cái gì, chỉ biết mình theo ca dao tiết tấu nhảy loạn, bầu không khí rất là tăng vọt!

Một đêm đi qua, an tĩnh tường hòa thôn trang lại một lần nữa huyền ảo, Tần Hạo Thiên nhìn nhìn bận rộn đám người, cười cười.

Một lát sau, trong thôn người lại một lần nữa tập kết, toàn bộ đều nam nhân, cầm trong tay vũ khí, Tần Hạo Thiên biết, bọn họ đây là muốn tiếp tục đã đi sẵn.

"An Lỗ, các người muốn đã đi sẵn?" Tần Hạo Thiên nhìn mình đã cứu kia cái dã nhân hỏi.

"Đúng vậy a, như thế nào, chẳng lẽ người cũng muốn đây?" An Lỗ nhìn nhìn Tần Hạo Thiên hỏi.

Tần Hạo Thiên gật gật đầu, An Lỗ thật cao hứng, kêu gọi mọi người rời đi thôn trang, hướng về trong núi lớn xuất phát.

Trên đường đi, tất cả mọi người đều trầm mặc không nói, yên lặng chạy đi, đi qua hơn hai giờ thời gian, hết thảy mọi người dừng bước, ngồi xuống nghỉ ngơi, mà An Lỗ mấy người thì là tản ra, hướng về ngày hôm qua thu xếp chạ bắt đi đến.

Một lát sau, tất cả mọi người đều trở về, có người cầm trong tay con mồi, chỉ bất quá những cái này con mồi đều rất nhỏ, mà có người thì là tay không trở về, xem ra chạ bắt không có bị bắt được.

Nghỉ ngơi trong chốc lát, hết thầy mọi người, tiếp tục chạy đi, đi tới một mảnh đất trũng, nơi này thảm thực vật rất tươi tốt, tất cả mọi người đều tản ra, từ từ hướng về trung tâm vây đi, mà Tàn Hạo Thiên cũng đi theo bọn họ mèo lấy thân, từng điểm từng điểm tới gần trung tâm.

Xuyên thấu qua chạc cây, Tàn Hạo Thiên trông thấy tại trong lòng có một cái nước Bào Tử, mà bây giờ, tại nơi này có rất nhiều động vật đang tại uống nước, thế nhưng, những cái này đều là tiểu gia hỏa, mà An Lỗ bọn họ cũng không có động, lẳng lặng cùng chờ đợi.

"Đông! Đông! Đông!" Đại địa run rẩy, nguyên bản đang tại uống nước động vật ngẩng đầu, sau đó bộ dạng xun xoe bỏ chạy, bọn họ cảm thấy nguy hiểm đang tại tới gần, mà theo này động tĩnh càng lúc càng lớn, An Lỗ bọn họ cũng thân thể căng thẳng lên, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm trung tâm nước Bào Tử.

"Rắc, kết..!" Nhánh cây đứt gãy, một cái thân ảnh khổng lồ xuất hiện, Tàn Hạo Thiên trông thấy thứ này không khỏi hít sâu một hơi, muối phu, khủng long a!

Vật này cùng với lục địa Phách Vương Long đồng dạng, thân thể khổng lồ, dựa vào cường tráng mà hữu lực chi sau đứng thẳng, to lớn trên đầu che kín cứng rắn lân phiến, một ngụm sắc bén hàm răng, lóe ra hàn quang, một bước một cái dấu chân, rất là khủng bố.

"Đây là Không Thú!" An Lỗ nhỏ giọng nói.

Đại gia hỏa này đi tới nước Bào Tử bên cạnh, một đôi con mắt thật to hướng về bốn phía lướt qua, sau đó lúc này mới cúi đầu xuống, uống nước, quả thật liên dọa người, đại gia hỏa này mấy ngụm hạ xuống, nước Bào Tử mực nước giảm xuống không ít!

Mà cũng ở thời điểm này, An Lỗ bọn họ giương cung cái tên, gỗ chắc chế thành mũi tên phía trên lóe hào quang xanh mờ ảo, đây là một loại tê liệt thuốc, đối phó cái này cỡ lớn động vật rất hữu hiệu quả.

"CHÍU...U...U!", CHÍU...U...U!, XIU....XIU....!" Bốn phương tám hướng đều bắn ra gỗ chắc tiễn, thế nhưng là, những cái này gỗ chắc tiễn căn bản cũng không có đâm rách Không Thú làn da, ngược lại thoát cái để cho Không Thú bạo nộ rồi lên.

"Rống ~!" Một tiếng rống giận vang lên, đầu vầng mắt hoa, rất nhiều người đều ôm đầu trên mặt đất lăn qua lăn lại, mà Tàn Hạo Thiên cũng cảm giác được đầu của mình giống như là một đoàn bột nhào.

An Lỗ cũng là vút xuống Cung Tiễn, ôm đầu trên mặt đất lăn qua lăn lại.

Tàn Hạo Thiên nhìn nhìn trên mặt đất Cung Tiễn, cố nén, nhặt lên Cung Tiễn, đối với Không Thú, Chân nguyên bao trùm tại gỗ chắc trên tên, mà Không Thú cũng cảm thấy Tàn Hạo Thiên lực lượng Chân nguyên, con mắt nhìn về phía Tàn Hạo Thiên phương vị.

"CHÍU...U...U!!" Nhẹ buông tay, gỗ chắc tiễn phóng ra, mang theo một đạo kim sắc quang mang, trực tiếp xuyên phá Không Thú mí mắt, hung hăng đâm vào ánh mắt phía trên, nhất thời huyết tinh chảy ròng, Không Thú cũng dừng bước, đầu không ngừng lắc lư.

"Rống ~!" Không Thú rất là tức giận, một tiếng rống giận vang lên, cũng mặc kệ con mắt, đối với vị trí của Tàn Hạo Thiên liền bước nhanh lao đến, Tàn Hạo Thiên đứng thẳng lên, trường kiếm xuất hiện ở tay.

"Toàn bộ đều gục xuống!" Tàn Hạo Thiên lớn tiếng hô, mà những người khác đã nghe được lời của Tàn Hạo Thiên, vội vàng toàn bộ đều gục xuống, tuy không biết Tàn Hạo Thiên muốn làm gì, thế nhưng, bọn họ cũng không có điều kiện tin tưởng Tàn Hạo Thiên!

Tàn Hạo Thiên nhìn nhìn càng ngày càng gần Không Thú, nửa ngồi, tay niết ở chuỗi kiếm, trường kiếm ra khỏi vỏ, một vòng tuyết bạch sắc hàn quang lóe lên rồi biến mất, nhất thời, xung quanh phát ra một tiếng thê lương thanh âm.

Hết thầy mọi người chỉ cảm thấy phía sau lưng của mình phía trên một vòng hàn ý lóe lên rồi biến mất, mà Không Thú thì là dừng bước, thân thể cắt thành hai đoạn, ngã xuống đất, mà xung quanh nhánh cây cũng là toàn bộ chặn ngang đứt gãy!

Thu kiếm vào vỏ, Tàn Hạo Thiên đứng thẳng lên, nhìn nhìn xung quanh, không có ai bị thương, lúc này mới thở ra một hơi! ;

Bạn đang đọc truyện *Tiên Quốc Hoàng Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.